

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

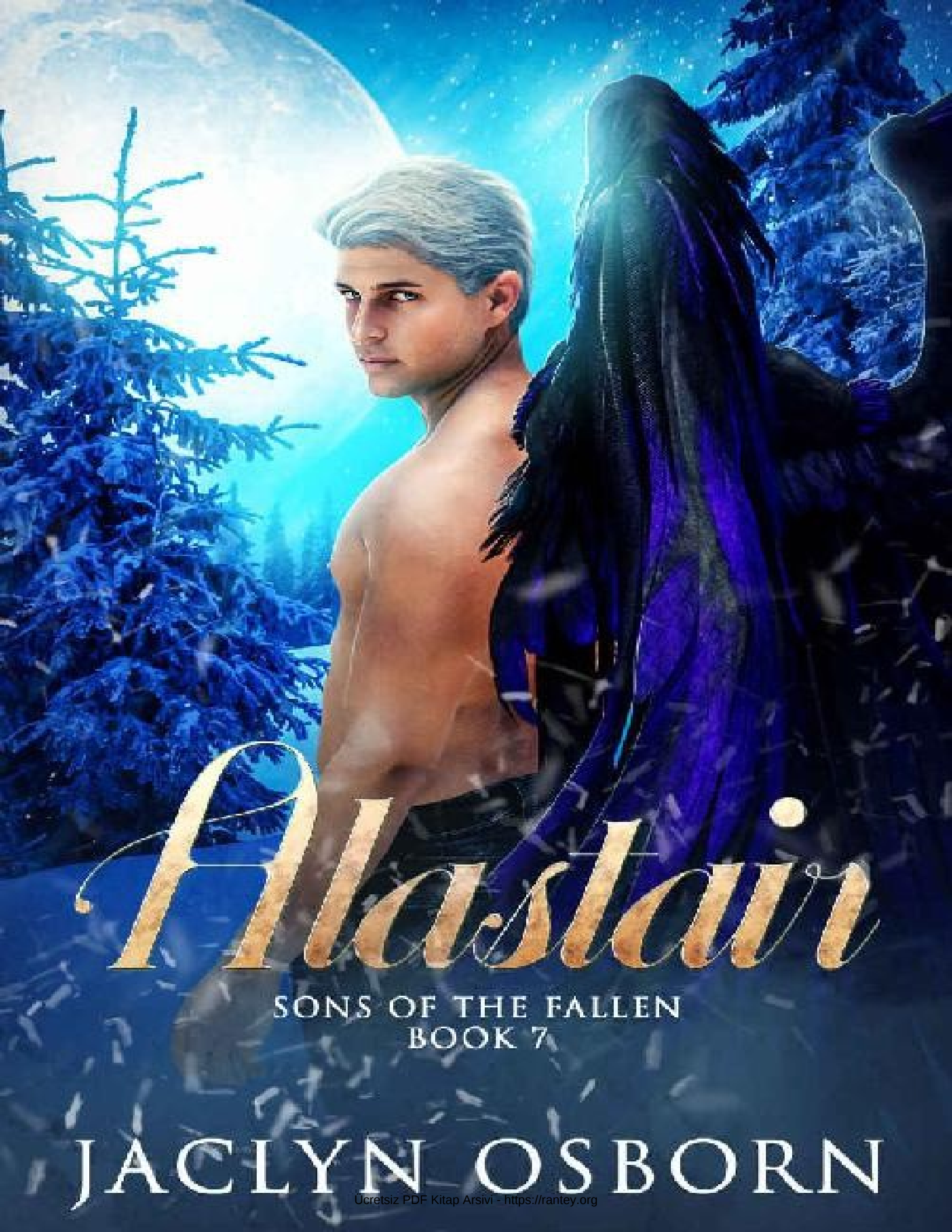
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Alastair

SONS OF THE FALLEN
BOOK 7

JACLYN OSBORN

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Alastair

Düşmüşlerin Oğulları 7. Kitap

Jaclyn Osborn

Alastair (Düşmüşlerin Oğulları Kitap 7)

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler ve olaylar hayal ürünüdür ve

yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle herhangi bir benzerlik taşımamaktadır,

yaşayan ya da ölü tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Metin Telif Hakkı ©Aralık 2022

Jaclyn Osborn tarafından

yayımlanmıştır Kapak Tasarımı:

Sleepy Fox Studio Düzenleme:

One Love Editing

Fotoğrafçılık: 6:12 Photography'den Eric McKinney

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın izni olmadan herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

yayıncının/yazarın yazılı izni. Yazar, bu çalışmada listelenen tüm ticari markalara teşekkür eder.

İçindekiler

[Karakter Sözlüğü](#)

[Önsöz](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Onuncu Bölüm

On Birinci Bölüm

On İkinci Bölüm

On Üçüncü Bölüm

Bölüm On Dört

On Beşinci Bölüm

On Altıncı Bölüm

On Yedinci Bölüm

On Sekizinci Bölüm

On Dokuzuncu Bölüm

Yirminci Bölüm

Bölüm Yirmi Bir

Yirmi İkinci Bölüm

Yirmi Üçüncü Bölüm

Yirmi Dördüncü Bölüm

Yirmi Beşinci Bölüm

Yirmi Altıncı Bölüm

Sonsöz

Yazarın Notu

Jaclyn Osborn Yazarının Diğer Kitapları

Okuyucuya Not

Bu kitap bazı okuyucular için tetikleyici olabilecek içerikler barındırmaktadır. İçerik şunları içerir: tasvirler

savaş (kan ve şiddet) ve gerilim duyguları. Okuduğunuz için teşekkürler.

Karakter Sözlüğü

Galen: *Gazap*

-Koyu kahverengi saçlı, gri gözlü, 1.80 boyunda kaslı ve huysuz, kırmızı siyah kanatlı

-Onu . Kelimenin tam anlamıyla kafanı koparır.

Eş: Simon, antika dükkanı olan bir insan.

Castor: *Açgözlülük*

-elma kırmızısı saçlar, yeşil gözler, .75 boyunda, altın rengi siyah kanatlar

-Bir sürü arabası ve pahalı eşyaları var. Değerli eşyalarınızı saklayın.

Eş: Kyo, bir su ejderhası.

Daman: *Kıskançlık*

-Kahverengi saçlı, yeşil gözlü, 1.80 , yeşil ve siyah kanatlı.

-Sarmaşık onu mesafeli, soğuk ve sert yapıyor. Ama lanet olsun, çok güzel.

Eş: Warrin, bir buz ejderhası. Rus.

Gri: *Tembel Hayvan*

-Vahşi sarı saçlar, kahverengi gözler, 1.80 boyunda uykulu bir sevimlilik, gök mavisi siyah kanatlar

-Bu dünya için çok değerli. Onu bol bol kucaklayın.

Eş: Mason Hawk, canavar avlayan bir insan.

Bellamy: *Şehvet*

-dalgalı sarı saçlar, kime baktığına bağlı olarak renk değiştiren ela gözler, 1.80 boyunda, siyah

kraliyet mavisi kanatlar

- Seni büyüleyecek. Hayatınızın en iyi seksi garanti. **Eş:** Phoenix,

kötü adam olabilecek ya da olamayacak seksi bir iblis. **Raiden:**

Oburluk

-Kısa siyah saçlı, mavi-gri gözlü, 1.70 boyunda, turuncu siyah kanatlı

-Her zaman açım. Bir sürü atıştırma getirin. Nazik bir dev.

Eş: Titan, titanyum kollu savaşçı bir Nephilim. Bahçeyle uğraşmayı ve Raiden'ı şımartmayı sever.

Kallias: *Melankoli*

-siyah saçlar, koyu kahverengi gözler, tüylerinde siyahın daha koyu tonları olan siyah kanatlar

-Tatlı ama hüzünlü. Kahve ve kılıç dövüşünü sever. Modern teknoloji konusunda tedirgin.

Eşim: Elusus. Yıllar önce ölmüş bir Spartalı.

Alastair: *Gurur*

-Gümüşü sarı saçlı, buz mavisi gözlü, 1.80 boyunda, mor siyah kanatlı

-Çayı, okumayı ve kardeşlerinden uzakta yalnız zaman geçirmeyi sever.

Diğer Önemli Karakterler:

Clara- Nefilim kardeşlerle arkadaş olan bir insan cadı.

Baxter- Yunanistan'daki Nephilim adasının lideri. Pembe-siyah saçlı. Heterokromisi var. Müttefik.

Konnar- Krave adlı doğaüstü gece kulübünün sahibi vampir. Alastair'in en iyi arkadaşı ve

Savaş.

Taeden- Krave'den kötü bir çocuk Azrail. Eskiden Daman'la yatardı.

Sirena- Nefilim savaşçısı ve Karayipler'den müttefik. Kendi ordusuna komuta ediyor. Bir

Clara ile ilişki.

Kral Tatsuya- Su ejderhalarının kralı. Kyo'nun kardeşi.

Daichi- Kyo'nun kız kardeşi Ryoko ile evlenen toprak ejderhası. Her zaman Kral tarafından bulunabilir

Tatsuya'nın tarafı.

Bu Nefilim çocuklarına bir şans veren her okuyucu için, bu kitap sizin için.

Son bir macerada onlara ve bana katıldığınız için teşekkür ederim.

Önsöz

Alastair

"Kambur durmayı bırak," diye tersledi babam, avucunun topuğunu omurgama bastırarak.

Sandalyemde daha dik oturdum.

Lucifer masanın başındaki yerini aldı ve bakışlarımla karşılaştı. Sandalyesinde kamburlaştı ve

bana göz kırptı. Gülümsememi saklamak için elimden geleni yaptım.

"Onu cesaretlendirmek zorunda , kralım?" Babam iç çekti ve Lucifer'in yanına oturdu.

"Şimdi gel, Azazel." Lucifer onun elini tuttu ve parmaklarını birbirine geçirdi.
"O sadece bir çocuk.

Bu kadar çabuk büyümesi için onu cesaretlendirmek zorunda mısınız?"

"O bir generalin oğlu ve kendisini böyle taşımasını bekliyorum. Onun bir generalin

itibarım."

"Akşam yemeğini yerken çökerek mi?" Lucifer gök mavisi gözlerinde eğlenen bir parıltıyla sordu

Gözler.

Kralın bakışlarını üzerinde tutan babamın kararlılığı zayıfladı. Lucifer var olan tek varlıktı.

Babamın buz gibi dış görünüşünü eritebilecek biri. Lucifer'in elini sıktı.

"Pekala. Eğer kral

hata, ben kimim ki tartışayım?"

"Ben senin kralından daha fazlasıyım." Lucifer daha yakına eğildi.

"Öyle değil miyim?" Babamın nefesi kesildi. "Ben... şey, evet.

Gerçekten de öylesin."

Elini bırakıp önündeki kadehi alırken Lucifer'in dudaklarına gülümseme değdi. Onun

bakışları bana döndü. "Yemeğini ye." Sözlerinin kısalığına rağmen ses tonu nazikti. Bu bir

Bana karşı her zaman kullandığı ses tonu, öfkeyle sesini -ya da elini- asla yükseltmezdi.

Babamın aksine.

"Evet, kralım." Sulu et parçasını kestim ve baharat patlaması karşısında ağzım sulandı

dilimde.

Ordu teğmenlerinden biri yemek salonuna girerken, "Davetsiz geldiğim özür dilerim Majesteleri," dedi.

başını eğerek. "Bir oğlum daha kaçırıldı."

Lucifer'in eli durakladı, kadehin kenarı neredeyse dudaklarına değiyordu. "?"

"Daman. Asmodeus'un oğlu."

"Peki ya Gusion'ın anahtarı?"

Erkek cevap verip vermemekte kararsızmış gibi tereddüt etti. "Ben de kayboldum, Majesteleri."

Luciferin gözleri mavinin canlı bir tonuyla parladı ve kadeh odanın diğer ucuna uçu, şarap

taş duvara sıçradı. Doğal olmayan bir şekilde hareketsiz oturuyordu, bu da öfkesinin şiddetini gösteriyordu.

"Peki ya diğer çocuklar?"

"General Beelzebub'ın oğlu annesiyle birlikte Korint'te kalıyor, bir oğlan Sparta'da, diğeri de

"Şehvet tarafından ele geçirilen Galya'da bir genelevde yaşıyor."

"Beelzebub'a hemen bana gelmesini söyle," dedi Lucifer. "Onu bir an önce

En yakın meyhanede, kendini içkiye vermiş." "Evet,

efendim. Peki ya diğer generallerin oğulları?"

"Onları geri almak için gerekli düzenlemeleri yapacağım. Uriel'in onlara sahip olmasına izin veremeyiz."

"Elbette." Askerin başının bir başka ucu. "Ayrıca General Belphegor haber gönderdi. Kendisi

oğlu Grady'n'i arıyor ama boşuna."

"Yani çocukların nerede tutulduğuna dair bir haber yok mu?"

"Hayır, Majesteleri," diye yanıtladı asker. "Yaşam güçlerinin izi sürülemiyor. General Belphegor

tüm iz sürücüleri arıyor ama hiçbir şey öğrenemedi. General Caim elinden geleni yapıyor.

çocukları da bul."

Lucifer'in çenesi gerildi. "O zaman Lazarus onları koruyucu bir bariyerin arkasına yerleştirdi. Güçlü bir

bir tane."

"Göksel alem olabilir mi?" Babam sordu.

"Hayır." Lucifer başını salladı. "Uriel onların oraya gitmesine asla izin vermez. Lazarus çocukları bu

diyarda saklı tutuyor."

Teğmen odadan çıkmadan önce başını eğdi, botları koridorda yankılanıyordu. Bu değildi

Diğer çocukların adını ilk kez duyuyordum. Onlar Lucifer'in seçkin generallerinin oğullarıydı. Onlar

benim gibiydiler: kanımız özeldi. Ancak böylesine güçlü bir kana sahip olmamızın amacını bilmiyordum.

Cevap zamanla gelecekti, bundan emindim.

Lucifer elini hizmetkârlardan birine doğru sallayarak, "Şimdilik bu kadar savaş muhabbeti yeter," dedi. Hizmetçiler

Kadın öne atıldı ve ona bir kadeh şarap daha doldurdu.

"Beni de alacaklar mı?" Yarısı yenmiş yemek tabağıma bakarak sordum.

"Bu mümkün, evet."

"Saygısızlık etmek istemem," dedi babam. "Ama bu çok saçma. Alastair en çok savunulan yerde yaşıyor

krallığın kalesi. Lazarus bile onu çalmak için duvarlarımızı aşacak kadar aptal olamaz.

uzakta."

"Gururun seni kör ediyor, Azazel," diye karşılık verdi Lucifer. "Her zaman öyle olmuştur."

"Asi kral gibi konuştun," diye cevap verdi babam. "Yoksa gururunu unuttun mu?"

düşmene neden oldu?"

Lucifer sesini alçaltarak, "Dikkatli ol," diye konuştu. "Senden herkesten daha çok hoşlanıyorum ama yine de

sana yerini hatırlatmaktan çekinmem, *tatlım*. "

Babam bakışlarını tabağına indirdi. "Özür dilerim kralım. Ben yerimi biliyorum.

Bunu bir daha

unutmayacağım."

"Bunu yapmadığına emin ol."

Aralarındaki ilişki bana karı hatırlattı. Bir an, kar usulca yağar -barış içinde- ve

Her şey çok güzeldi, zamanın kendisini durduran ve sesiz bir dinginlik taşıyan mükemmel bir dinginlik.

muhteşemdi. Ancak, herhangi bir uyarı olmaksızın, o kar sert bir fırtınaya dönüştü ve dondurucu rüzgar

Etinizi ısırdı ve buz gibi bir pençeyle kemiklerinizi sarstı. O fırtınanın içinde var oldular.

hayranlık ve düşmanlık.

Hangisi daha güçlüydü? Bilmiyordum.

Akşam yemeğinden sonra ikisi Lucifer'in çalışma odasına çekilip bir şeyler içtiler ve sohbet ettiler.

katılmama izin verilmiyordu. Bir gün, büyüdüğümde, onlarla birlikte strateji masasına oturabilecektim.

masaya oturur, içer ve önemli konuları tartışırdık. O zamana kadar, sadece dışarıda durup

Kendimi kanıtlama şansım.

Koridorda yatak odama doğru yürüdüm ama bir pencerede durakladım.
Dış dünya

kar yağın ve her şeyi tüketen bir kış manzarasında resmedilmişti. Kar örtüsü

Parlak ay ışığının altında beyazlar parlıyordu. Ağaçların çıplak dalları bir esintiyle gıcırdıyordu.

onlar aracılığıyla.

"İyi akşamlar küçük lordum," diye derin bir ses geldi sağımdan.

"General Beelzebub." Başımı ona doğru eğdim. Alkolün baş döndürücü kokusu üzerine sinmişti. Bu

hep yapardı. Erkek, ordusuna komuta ettiği zamanların arasında kendini içkiye boğdu. Her ne kadar

Hiç bu kadarını söylememişti ama ben bunun bir başa çıkma mekanizması olduğuna inanıyordum. Zihnini bulanıklaştırmak onu

Unutmayı tercih ettiği şeyler üzerinde durur.

"Uyku problemin mi var?" diye sordu, pencerenin önünde yanımda durarak. Yakışıklıydı, kısaydı.

siyah saçları ve akuamarin gibi gözleri vardı. Akıllı basit şeylere takılmıştı. Birçok kişi bu yüzden onunla alay etti.

Akıl, içi boş bir kestaneye aitti.

"Hayır." Bakışlarımı kış gecesine geri çevirdim. "Babam ve kral sizi bekliyor. Sen

onları bekletmemeliyiz."

"Bunu biliyorum," dedi Beelzebub nefesini şişirerek. "Benden ne isteyeceklerini de biliyorum.

Oğlumu annesinden almamı istiyorlar." Ona şöyle

bir baktım. "Oğlunuzun adı ne?"

"Raiden." Yumuşakça gülümsedi. "Onunla bir kez tanıştım. O tatlılardan hoşlanan iyi bir çocuk. Ballı ekmek

onun favorisi. İsim günü için ona bir oyuncak verdim ve bana gülümsediğinde göğsüm ağrıdı."

"Neden ağrıyor?"

"Cevabım yok." Beelzebub kalbinin üzerindeki yere dokundu. "Ama ağrıyordu. Merak ediyorum da

üzüntü. Ya da belki onunla daha fazla zaman geçirme özlemi."

"General Caim oğluna değer veriyor," diye belirttim. "Çocuk kaçırıldığı için şimdi yas tutuyor.

Bir aileye duyduğunuz özlem sizin suçunuz. Oğlun öldüğünde onun yanında kalabilirdin.

onu bir ayyaşın yaşamına terk etmek yerine doğurdu."

"Benim gibi biri için asla uygun olmayan bir hayattan bahsediyorsun," diye fısıldadı ve az önceki gülümsemesi

düştü. "Annesine haksızlık ettim. Bunun için kendimi asla

affedemem." "Ona nasıl haksızlık ettin?"

"Bu genç bir çocuğa göre bir hikâye değil," diye cevap verdi. "Ancak, bu yüzden Raiden'ı

Onu. Benim yüzümden yeterince acı çekti. Onun tek mutluluk ışığını elinden almaya cesaret edemem."

Pencereden dönüp ona baktım. "Eğer harekete geçmezsen, oğlun melek tarafından alınacak.

Her iki durumda da acı çekecek. Onu kurtarmaya çalışarak düşmanımıza avantaj sağlamış olursunuz."

Sözlerim karşısında irkildi. "Babana çok benziyorsun. Sende hiç merhamet kırıntısı yok mu, küçük

Lordum?"

"Merhamet zayıf insanlar içindir. Ve zayıf adamlar savaş kazanmaz. Şimdi. Sana tavsiyem.

Kral bir dakika daha beklesin."

Ve böylece odama doğru ilerlemeye devam ettim.

Yatağa girdiğimde rüzgârın pencereye çarpmasını dinledim. Panjurlar kapalıydı, ama bir

Chill yine de beni buldu. Battaniyeyi çeneme kadar çektim ve gözlerimi kapattım.

Uyku beni ele geçirmeden önce, kar gibi saçları olan beyaz kanatlı bir melek hayal ettim. Daha önce hiç

Onu görmüştüm, sadece hikayelerini duymuştum. Ama ondan bahsedenler gözlerinde hiçbir şey olmadığını söylediler.

ama kaynayan bir nefret. Kralıma ve onu takip eden herkese karşı nefret.

Hayır. Lazarus denen erkek beni evimden alamaz.

Önce onu öldürürdüm.

***

"Senin kafanı koparmalıyım!" diye kükredi babam. "O piç melek bütün çocukları aldı!

Oğlunuz da dahil."

Beelzebub bakışlarını çizmelerinin altındaki taş zemine indirdi. "Çok geç geldim. Lazarus

düşündüğümünden daha erken davrandı."

"Düşüncelerinle tanınmıyorsun." Babam kılıcını çekti ve keskin ucunu

Beelzebub'ın çenesi. "Lucifer seni neden yanında tutuyor, asla anlayamayacağım. Sen sadece bir

değersiz, basit fikirli aptal."

"Yeter, Azazel." Lucifer taht odasına adımını attı, siyah saçları saçlarını tarayacak kadar uzundu.

sırtının ortasında. Işık Getiren onun yanında belli belirsiz parlıyordu. Kılıç olduğu kadar güzeldi de

korkutucu. "Beel'in kafasını koparmak çocukları geri getirmeyecek. Bu yapmamız gereken bir engel.

üstesinden gelmek."

"Bağışlayın beni, kralım." Beelzebub tek dizinin üzerine çöktü.

"Eğer bağışlanmak istiyorsan, bunu hak etmelisin." Lucifer'in gözleri mavi alevler gibi parladı.

"Ayağa kalk."

Beelzebub itaat etti.

Lucifer bir adım daha yaklaştı ve bir elini generalin ensesine götürdü, parmakları generalin sırtında kıvrıldı.

siyah saçları. Beelzebub'ın dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu.

Babam nefesinin altından homurdandı ama yerinde kaldı.

"Beni memnun etmek mi istiyorsun?" Lucifer sordu.

"Evet." Beelzebub'ın yanıtı bir iç çekiş gibi geldi. "Evet."

Lucifer onun boynunu ısırdı. Beelzebub usulca inerken gözleri kapandı. "O zaman bir yolunu bul

bu yanlış düzeltin."

Burnumu kırıstırarak bakışlarımı onlardan ayırdım. Babam Lucifer'in birincil aşığıydı, ama kral

Vücudunu sadece karısıyla paylaşan Caim dışında tüm generalleriyle samimiydi.

Lucifer hem erkek hem de kadın sayısız kişiyle de yakınlık kurmuştu. Duyduğuma göre

Birkaç oğlu vardı ama hiçbiriyle tanışmamıştım. Bizimle kalede yaşamıyorlardı ve o

onlardan hiç bahsetmedi.

Konuyu bir kez açtığımda bana basitçe şöyle demişti: *"Önemli olan tek kişi sensin.*

Onlar sadece birer piyon."

Her ne kadar karanlık ve bencilce da sözleri beni memnun etti. Onunla birlikte olan tek kişi olmak hoşuma gidiyordu.

önemliydi. Babam bu duygunun içimdeki gûnahtan kaynaklandığını söyledi. Gurur. Ayrıca Lucifer'in

Artık işine yaramayacağımı anladığı anda bir kenara atacaktı. Onun sadece bir kadın olduğunu ima etmemden hoşlanmadı.

Kıskanç.

"Konuşmama izin verir misiniz, kralım?" diye sordum.

Beelzebub'ı hâlâ ensesinden tutan Lucifer bakışlarını bana çevirdi. "İzin verildi."

"Bir teklifim var. Diğer çocukları melekten kurtarmanın bir yolu." "Devam et." Lucifer generalin boynunu bıraktı ve bana döndü.

"Bir canavarı nasıl avlarsınız? Onu saklandığı yerden çıkararak." Bir adım öne çıktım. "İzin ver de

Yem. Meleği tuzağa düşüreceğim ve beni diğer çocukları tuttuğu yere götürdüğünde kaçacağım.

onlarla birlikte buraya, sana döneceğim."

Lucifer kaşlarını çatı. "Kendinizi tehlikeye atmış olursunuz. Ya bir yol bulamazsan

Kaçmak mı? Düşman sadece hepinize sahip olmakla kalmaz, ben de değer verdiğim birini kaybederim."

Midem bulandı. Değer verdiği biri. "Çeşitli seçenekler üzerinde düşündüm ve bu

bir tek ben varım. Henüz son kişi benim. Benim için geleceğinden eminim."

Kaşları çatıldı ve sıırtmaya başladı. "Yaşının ötesinde bir bilgeliğe sahipsin, sevgili oğlum. Sadece sekiz yaşında,

Cesaretin ordumun çoğunun toplamından daha fazla."

Babam bana ters ters baktı.

"Ancak..." Lucifer bir nefes aldı. "Buna izin veremem. Risk çok büyük. Lazarus

ama sen olmadan Uriel'in planı sonuçsuz kalacak." "Ama-"

"Alastair." Adım Lucifer'ın dudaklarından hırıltıyla döküldü. "Ben cevabımı verdim. Beni zorlama

daha fazla."

Başımı eğdim, dilimi ısırdım. Planımın işe yarayacağını biliyordum. Lucifer neden bana güvenmiyordu?

Neden bana inanmadı?

"Göster ona," diye fısıldadı bir ses kafamın içindeki bir yerden. "Değerini kanıtla."

Taht odasından çıktım ve uzun koridorda ilerledim, planım çoktan şekillenmişti

aklımda.

***

Küçük bir komşu köyün dışındaki ormanda duruyordum, güneş doğmadan önce yatağımdan çıkmıştım

O sabah. Bulunduğumuz yeri koruyan kalenin etrafındaki bariyer ormanda bana ulaşmadı-

onu seçmenizin kesin nedeni.

Beni bulmasını istedim. Ve

beni buldu.

Melek buz ve kardan oluşan bir kasırgada belirdi.

"Sen de kimsin?" Şaşırmış gibi yaparak sordum. Yine *de* küçük bir parçam Şaşırdım. O daha uzundu.

Rüyalarımda gördüğüm o kâbus gibi kızgın surat hiçbir yerde yoktu.

Onun yerine, soluk teni, beyaz kanatları ve üzerinde durduğu kar gibi saçlarıyla genç görünüyordu.

"Kim olduğumu biliyorsun," diye konuştu melek. "Azazel'in oğlu aptal değil. Sana benden bahsetti ve

ne yaptığımı."

Pekala. Rol yapmayı bırakabilirim. "Lazarus. Diğer çocukları kaçıran sensin."

"Evet."

"Neden?" Dürüst bir soru. Babam ve kral nedenini tahmin ediyordu ama kimse kesin olarak bilmiyordu.

belli.

"Bunu söyleyemem." Lazarus elini uzattı. "Benimle gel. Sana sadece bir kez soracağım."

"Reddedersen ne yapacaksın?"

"Bana meydan oku ve ."

Yüzünü inceledim. Gözleri okunmuyordu. "Onları sen mi öldürdün?" diye sordum. "Diğer çocukları mı?"

"Hayır. Sekiziniz çok önemlisiniz."

Göğsümde garip bir his dönüyordu. Önemli. El üstünde tutulan. Başkalarının beni nasıl

benim hakkımda hissettiklerini. Kaleden gizlice kaçarak Lucifer'in emirlerine itaatsizlik etmiştim.

Bariyerden çıktığım anda yerimin açığa çıkacağını biliyordum. Kendimi kanıtlama ihtiyacı çok büyüktü.

Diğer çocuklarla birlikte döndüğümde Lucifer değerimi anlayacaktı. Benim değerimi görecekti.

Ben de uzandım ve meleğin elini tuttum. Tenimiz birbirine değdiğinde hissettiğim sıcaklık beni şaşırttı.

Avucunun içinde. Hiç de buzlu değildi. Kanatlarını açtı, onları bir kez sallayarak üzerindeki kardan arındırdı.

Tüylerinin üzerinde birikti, sonra havaya yükseldi ve beni de yanına aldı.

Kış manzarasının üzerinde uçarken Lazarus bana "İşe yaramayacak," dedi.

Kendi kanatlarım beni taşıyabilirdi. "Senin planın."

"Plan mı?"

Soluk mavi gözleri yüzüme kaydı. "Doğduğundan beri Azazel ve Lucifer seni sakladılar.

O şatoda değerli bir eşya gibi saklanıp, bariyerden çıkmana asla izin vermeyeceğim. Benden bunu bekliyorsun.

karda oynamak için kendi başına dolaştığına inanıyor musun?"

Yanaklarım kızardı. Melek zekiydi. "Ve yine de, bunun bir hile olduğundan şüphelendiğin halde

Her neyse."

"Bizim tarafımızda olmanızın avantajı her türlü riskten daha ağır basıyor."

"Senin tarafın mı?" Alay ettim. Dilime acılık yerleşti. "Siz melekler korkaktan başka bir şey değil.

Çocukları çalmak bunun kanıtıdır."

Lazarus, "Sen ve diğer çocuklar sadece çocuk değilsiniz," diye karşılık verdi. "Sizler dünyanın

bu savaşı kazanmak."

"Hepiniz öleceksiniz," diye hırladım. "Bunu göreceğim."

Melek önüme bakmadan önce sadece bana baktı -gözleri gölgeliydi-. Etrafımızı inceledim,

bulduğumuz yeri not etmek, yolu ezberlemek ve zihinsel bir harita oluşturmak. Bu zorunlu olacaktı

eve dönüş yolunu bulmam gerektiğinde.

"Uyu," dedi parmaklarını şakağıma bastırarak.

"Hayır!" Kollarında çırpındım. Babam beni birçok kez isteğim dışında uyutmuştu. Yine de, ben

büyüye karşı koyamadım. Üzerime bir uyuşukluk çöktü ve göz kapaklarım kapandı. "Seni... öldüreceğim...

bir gün."

"Denemeni görmek için sabırsızlanıyorum."

Kafamın içindeki ses hoşnutsuzluğunu haykırdı. Tüm planlarım, tüm güvenim ve ben

Belki de sandığım kadar çok şey ihtimalini göz önünde bulundurmakta başarısız oldum.

Sonra uyku beni aldı.

Kuş cıvıltılarıyla uyandım. Sersemlemiş bir halde doğruldum ve kendimi küçük bir odada buldum.

Bir uyku matı, küçük bir masa ve bir pencereden başka bir şey yoktu. Önceki kış manzarası

gitti. Yeşil çimenler, canlı çiçekler ve uzun ağaçlar sanki bir anda pencerenin dışında beni karşıladı,

Kış geçmiş ve bahar dünyaya yeniden hayat vermişti. Dışarıdan sesler geliyordu.

Gülüşmeler.

"Uyanmışsın."

Döndüğümde Lazarus'un kapı aralığındaki çerçeveye yaslanmış durduğunu gördüm. Daha önce olduğu gibi, çok az şey gösteriyordu.

duygu. Belki o da benim gibi bir maske . Güvenemediğin insanların yanında duygularını gömüyordun.

bilgeydi. Düşmanın bir zayıflık belirtisi bile görmesine asla izin verme, çünkü o zayıf noktayı hedef alırlar ve

seni yok edecek.

"Neredeyiz biz?" diye sordum.

"Güvenli bir yerde."

"Güvenli mi?" Kısa bir kahkaha attım. "Bunu esir eden, esire söylüyor."

"Kahkahalarını duymuyor musun?" Lazarus öne doğru küçük bir adım attı. "Bu ses çocuklara mı benziyor

mahkumlar kimlerdir? Burada kaldığınız süre boyunca her şeyin kolay olmayacağını kabul etsem de

üstesinden gelemeyeceğiniz hiçbir şey yoktur."

Kafamda olasılıkları evirip çevirdim, meleğin hepimizi bir araya getirme amacını daralttım

tek bir sebep mantıklı görüne kadar. "Savaşı kazanmanızın anahtarının biz olduğumuzu söylemişsiniz.

Burası bir eğitim alanı."

Lazarus'un gözleri bir parça büyüdü. "Keskin bir zekân var. Güzel. Buna ihtiyacın olacak."

"Senin için savaşmayacağım."

"Senden de bunu beklemiyorum," dedi ve çenesini pencereye doğru eğdi. "Senden savaşmanı bekliyorum

onlar için."

Diğer çocuklar benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. Onlar benim görevimin bir parçasıydı, başka bir şey değil. Bir görev

hala tamamlayabilirdi. Nerede olduğumuzu bilmiyor olabilirdim, ama çocukları bulduğumda, onlara yol gösterecektim.

ve kaleye geri döneceğim. Lucifer ilk başta kızabilir ama başarımı görünce

bir babanın gururuna yenilmemeli.

"Her şey kaybolmuş değil," dedi o tanıdık iç ses bana. "Bir yol bittiğinde, başka bir yol bulun. Hepsi

aynı hedefe götürür."

Lazarus beni dışarı çıkardı ve çocukların birbirlerini itip kakarak durdukları bir alana doğru yönlendirdi.

Gülüyorlardı. Onlara yaklaştıkça göğsümde *bir şeyler* daha da alevlendi. Daha önce

daha önce hiç hissetmedim.

Birden hepsi durdu ve sanki aynı garip bağlantıyı hissetmişler gibi bana döndüler. Tanıştım

Yağmur bulutları gibi bir çift açık gri göz. Çocuk aramızdaki en iri çocuktü ve arabanın önüne geçti.

Yanındaki kızıl saçlı çocuk, neredeyse koruyucu bir tavırla. hepsini koruyordu. Toplamda yedi. Ama

Onları bana karşı mı yoksa meleğe karşı mı koruyor?

"Bu Alastair," diye konuştu Lazarus. "Size katılacak son çocuk o. Sana bir gün vereceğim

Kendinizi tanıtmak için. Eğitim yarın başlıyor."

"Eğitim mi?" diye sordu başka bir çocuk. Siyah saçlı, mavi gözlü ve güçlü bir yapıya sahipti. Benziyordu

Beelzebub. Hiç şüphesiz onun Raiden olduğunu biliyordum. "Önce yemek olacak mı? Açlıktan ölüyorum."

"Daha yeni yedin," dedi Lazarus. "Bir dahaki sefere daha yavaş yemeni öneririm. Kişi asla aşırıya kaçmamalıdır. Bu

öğrenmen gereken bir ders." Sonra arkasını döndü ve geldiğimiz yoldan ayrıldı.

Raiden onun sözleri karşısında suratını astı.

Çocuklar bana baktı, bazıları merakla, bazıları da şüpheyle. Yeşil gözlü bir çocuk

Bronz teni parlıyordu. Altın saçlı bir çocuk çimenlerde onun yanına oturmuş, omuzları birbirine değiyordu. I

Çocukların en büyüğüne odaklanmadan önce meleğin duyma menzilinden çıkmasını bekledim.

küçük gruplarının lideri olarak sabitlendi.

"İsimleriniz nedir?"

"Benim adım Galen," diye cevap verdi.

Diğerleri bana isimlerini söyledi. Castor. Daman. Bellamy. Bakışlarım Raiden'a . O sadece

Babasına benziyordu, ama onun nazik doğasını da paylaşıyor gibi görünüyordu.
Gradyn en küçük olanıydı

Kıvrıkcık sarı saçları ve neredeyse yüzüne sığmayacak kadar büyük kahverengi gözleri vardı. Sonra Kallias vardı, kuzguni

Siyah saçları ve koyu kahverengi gözleri neredeyse birbirine

uyuyordu. "Hepinizi eve götürmeye geldim," dedim.

"Ev mi?" Galen ters ters baktı. "Annem benden nefret ederdi. Ben yokken daha iyi. Benim hiç

eve dönmek için."

"Kralımız sizi hoş karşılayacak. Lucifer hepinizin kalede kalmasına izin verecek."

"Lucifer'i tanıyor musun?" Castor sordu.

"Evet. Hayatım boyunca onunla yaşadım."

"Babam onun ordusunda savaşıyor." Castor kendi kendine başını salladı. "Her ne kadar eve dönmek istesem de, sen

nefesinizi boşa harcıyorsunuz. Buradan kaçış yok. İnanın bana. Denedim. Lazarus tek

bariyere kimin girip çıkacağını kontrol eden kişi."

"O zaman onu öldüreceğiz," dedim. "İnşa tüm bariyerler ölümüyle yok olacak ve biz de

gitmekte özgürsün."

Altın saçlı çocuk -Bellamy- çimlerin üzerinden kalktı. "Neden bir insanı öldürmek isteyeyim ki?

beni kim kurtardı?"

Daman belli belirsiz de olsa başını salladı. "Evim Romalı lejyonerler tarafından saldırıya uğramıştı.

Lazarus benim için geldi. Ona güveniyor muyum? Hayır. Ona kızgın mıyım? Evet. En yakınıma izin verdi

Arkadaşım Lycus'un ölmesi için. Yine de, onun müdahalesi olmasaydı, muhtemelen ben de ölmüş . Bunun için

Sadece bu nedenle bile nefes almaya devam etmesine izin vereceğim."

Castor omuz silkti. "Onu öldürmene yardım etmekten mutluluk duyarım. Ama hiç şansın yok

gerçekten başarılı."

Boğazımdan bir hırıltı yükseldi. "Bana ne ne yapamayacağımı söylemeye nasıl cüret edersin? Sen biliyorsun

benimle ilgili hiçbir şey yok."

"Korktuğunu biliyorum."

"Hiçbir şeyden korkmuyorum,"

diye cevap verdim. "Yalancı.

Hepimiz bir şeylerden korkarız."

Başarısızlıktan korkuyordum. Bu benim gözümde ölümden daha kötü bir şeydi. Ağzımı açtım ama sonra kapattım.

Bu çocuklarla yeni tanışmıştım. Onlara bir şey itiraf etmek aptallıktı.

"İşte," dedi yumuşak bir ses.

Aşağıya baktım. Gradyen durdu, başının tepesi pazuma ancak ulaşıyordu. Elinde beyaz bir çiçek.

"Güzel, ha?" Avucumun üzerine koydu. "Üzgün olduğumda güzel şeyler beni daha mutlu ediyor."

"Üzgün değilim," diye reddettim. "Bizi buradan kurtaracak yeteneğime güveniyorum."

"Özgür olmak mı istiyorsun?"

Meleğin sesiyle omurgam sertleşti. Arkamdan gelmişti. Çok fazla insan

Bana haberim olmadan sinsice yaklaşma becerisi. Omzumun üzerinden Lazarus'a baktım. "Biz olmayacağız

kafesinizdeki kuşlar. Bizler hayranlık duyup sonra da kırabileceğiniz küçük, sevimli şeyler değiliz."

"Bazen bir şeyin gerçekten parlaması, gerçek gücünü anlaması için kırılması gerekir."

Lazarus bir ağaç kütüğünün üzerine bir tabak koydu. Meleğin daha önceki sözlerine rağmen, yiyecek getirmişti.

Her neyse. Raiden bunun cazibesine kapıldı ve meyve ve yemişleri yemeye başladı. "Tek dileğim seni

daha güçlü."

"Ordunuzda savaşacak kadar güçlü mü?"

"Lucifer'i öldürecek kadar güçlü," dedi.

İfadesine karşı çıktım. Ve sonra sinirlendim. "Kralımızı öldürmemizi mi bekliyorsun? Delirdin mi sen?"

Ona el kaldırmaktansa kendi boğazımı kesmeyi tercih

ederim." "Belki zamanla her şeyi daha farklı görürsün."

O gün neredeyse iki yıl boyunca gelmedi. Ta ki inandığım her şeyin

Lucifer hakkında, kendim hakkında inandığım her şey bir yalandı.

Lucifer bana sık sık söylediği gibi dünyayı kurtarmaya çalışmıyordu. Onu yok etmek istedi. İstiyordu

Yanışını görmek için. Ve eğer Lazarus müdahale etmeseydi, büyüyüp ona yardım eden bir savaşçı olacaktım.

yapardım. Sekizimiz de yapmalıydık - kardeşlerim olacak çocuklar. Benim ailem.

Son nefesimi verdiğim güne kadar, onları güvende tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Bu asla bozmayacağım tek . Birinci

Bölüm

Alastair

Günümüz

Dumanı tüten bir fincan çay her sabah için mükemmel bir başlangıçtı.

Güneşin ilk ışıkları çivit mavisi gökyüzünü aydınlatırken verandaya oturdum ve

taze sabah havası. Akdeniz'de kışlar bazen soğuk geçerdi ama adadaki günler çoğunlukla ılıktı, neredeyse hiç alıştığım soğuk sıcaklıklara .

Echo Bay.

O zamanki konağımızı ve çalışma odamda şömine ışığında çayımı yudumlayarak geçirdiğim tüm sabahları düşündüm,

Kardeşlerim yataklarında mışıl mışıl uyurken bir kitabın içinde kaybolmuştum. Kaybettiğimiz bir malikane. Sadece bir tanesi

savaş kayıpları. Bu kayıp beni çok

etkilemişti. Söylediğimden çok daha sert.

En azından güvendeler, diye hatırlattım kendime. Evimiz gitmiş olabilirdi ama birbirimize sahiptik.

En önemli şey buydu. Kallias'ımız da vardı. Kayıp kardeşimiz bize geri dönmüştü. Bu, kendi içinde

kendisi kutlanacak bir şeydi. Tüm kayıpların arasında bir zafer.

Arkamdaki veranda kapısı açıldı.

"Günaydın." Penemuel'orta uzunluktaki kahverengi saçları alnına düşüyordu, birkaç

Siyah çerçeveli gözlüklerine değdiği yerde kıvrılan saç telleri.
Bir kolunun altına sıkıştırılmış bir

ince beyaz dizüstü bilgisayar. Bir elinde büyük bir fincan kahve, diğer elinde ise bir tabak tutuyordu. Düşen

Angel'ın krem peynirli yaban mersinli simit bağımlılığı vardı. Her sabah kahvaltıda yedi.

clockwork.

"Günaydın," diye selamına karşılık verdim.

O ve Clara haftalar önce Yunanistan'a bizimle birlikte gelmeye karar verdiklerinde, şimdilik,

Ada bizim ana üssümüz olacaktı. Lucifer'in gücü azaldığı müttefiklerimizle birlikte olmak daha iyiydi.

Yüksel.

"Size katılmamın sakıncası var mı?" diye sordu.

"Misafirim olun." Yanımdaki sandalyeyi işaret ettim.

Penemuel masaya oturdu ve dizüstü bilgisayarını önüne koyup kapalı bıraktı. O

krem peynir sürülmüş simitten bir parça ısırmadan önce kahvesini yudumladı.

"Son romanınızı okudum," dedim.

"Ah?" Ağzını sildi ve sandalyesinde öne doğru kaydı. Hem beklenti hem de sinirler

Her yazarın yaşadığını varsaydığım duygular, birisi ondan her bahsettiğinde

alışmalarını okuyordu. Yaklaşık iki hafta önce kitabını yayınlamıştı.

Son birkaç ay boyunca kalbine. "Ve? Sen ne düşündün?"

"İyi bir düzyazı. Sağlam bir olay rgs. Ana karakter çekti." Kitap hakkında düşünürken biraz daha çay içtim.

Kitap. "Isaac'ın kendini beğenmiş bir havası vardı ve dünyası etrafında paramparça olduğunda, içsel

mücadele çok gerçekçiydi. Böyle yıkıcı bir darbeden sonra sebat edip edemeyeceğini merak ettim Orada

Dış atışma açısından çok az şey var ama ben karakter odaklı anlatıları en çok düşündüren anlatılar olarak görüyorum.

kışkırtıyordu. Karşılaştığı şeytanlar kendi yarattığı şeytanlardı. Kendimi onunla zdeşleştirdim."

Düşmüş meleğin dudaklarında küçük bir glmsemi belirdi. "Isaac, birçok yönden benim bir yansımamdı.

Onu yazmak, onun mücadelelerini yazmak, benim için kendi mcadelelerimi aşmanın bir yoluydu."

"İsyanız yüzünden mi?"

Penemuel başını salladı ve kahvesinden bir yudum daha aldı. "Göksel alemden iltica ettiğimde ve

Lucifer'e katıldığımda, yaptıklarımın sonuçlarını hiç düşünmedim. fkeliydim ve yaptıklarımın

kendi hataları. Sonunda bunun farkına , hasar çoktan verilmişti. Birini onarabilirsin

kırık vazo bir kez paramparça olduğunda, yine de çatlakları görürsünüz. Asla bir zamanlar olduğu gibi olmayacak.

Aynı şey ilişkiler için de geçerli. Cennetteki kardeşlerime asla kavuşamam ya da onları geri getiremem.

Savaşta kaybettiklerimi unutabilirim ama bu hataları tekrarlamamak için elimden gelen her şeyi yapabilirim. Yapabilirim.

daha iyisini yapmayı seçin. Daha iyi *olmayı*."

"Sen ve ben bir zamanlar inandığımdan daha çok birbirimize benziyoruz."

"Sanırım öyleyiz." Penemuel bakışlarını bardağına dikti, başparmağı bardağın kenarında geziniyordu. "Lucifer

her zaman kelimelerle bir yolu vardı. Sizi , kendinizi yenilmez hissetmenizi sağlar ve her

kalbinizdeki bencil arzular. Farkına bile varmadan, tanımadığınız bir şeye dönüşürsünüz."

Lucifer bir keresinde bana el üstünde tutulduğunu söylemişti. Beni tarifsiz bir sevinçle dolduran bir kelime ve

amaç duygusu. Beni onu memnun etmek için her şeyi yapmaya, onu gururlandırmaya itmişti.

Ama Lucifer'in değer verdiği tek şey güçtü. Ve herkesi kullanır ve manipüle ederdi,

Onu ele geçirmek için gerektiği kadar insanı feda etti. Asa'nın ölümünü izledikten sonra

Sanki hiçbir şey yokmuş gibi cesedinin üzerinden geçmesi beni şok etmişti. Kendi oğlu bir hiçten başka bir şey değildi.

bir araçtan daha fazlası. Güç arayışında üzerine basacağı biri.

Asa o zamandan beri yeniden ortaya çıkmıştı ve şu anda göksel alemde hapsedilmiş durumdaydı. Asa için bir sorun

Başka bir gün.

Penemuel dizüstü bilgisayarını açtı ve çalışmaya başladı. Ondan sonra sessizlik içinde oturduk, gelen tek ses

Parmaklarının klavye üzerindeki hafif tıkırtısından ve yaprakların arasından gelen esintiden.

Benim bağlantı için benim kardeşler gösterdi içinde
benim Zihin gibi a günahlarının rengine karşılık
gelen iplik

-Raiden için turuncu, Galen için kırmızı, Bellamy için kraliyet mavisi.
Daman'ınki yeşildi, kıskançlığın gölgesiydi.

Gray'inki kişiliğine çok benziyordu, parlak güneşli bir günü simgeleyen açık bir maviydi. Castor'un ki

Altın, göz diktiği ıvır zıvırları ve parlak şeyleri yansıtıyordu.

Kallias, Melankoli'nin rengi olan siyah bir iplik olarak göründü. Siyah hiçlik gibi görünüyordu.

renk . Oysa gerçekte her renk, her duygu bir aradaydı.
Bu yüzden hissetti

İyi ya da kötü, şey o kadar yoğun ki, bu durum çoğu zaman melankolik bir hal almasına neden oluyor.

Teker , ipliklerinin her biri daha parlak parladı, bu onların uyandıklarının bir işaretiydi.
Adanın geri kalanı

Diğer Nefilim savaşçıları ve ejderha müttefiklerimiz de çok geçmeden güne başladılar.

eğitim alanlarına doğru yola çıkmadan önce sabah yemeği için.

Savaşın daha da etkili olmasıyla birlikte, birliklerin savaş bölgelerine dağıtılması yerine eğitimler azaltılmıştı.

yardıma ihtiyacı olan dünya. Başka bir yerde konuşlanmayan savaşçılar her gün antrenman devam etti. Son günlerde,

Dünya genelinde küçük ama giderek artan canavar saldırıları rapor edilmiştir.

Bu, o sabah düşündüğüm şeylerden sadece biriydi. Bir sonraki vurulacak yer neresiydi. Nasıl

saldırıları yoğunlaşana kadar.

Çayımı bitirdikten sonra eğitim alanını ziyaret ettim ve öğlene kadar kaldıktan

Baxter'ın villası. Baxter ve ben başlangıçta birbirimizden hoşlanmıyorduk.
-ama kafa tokuşturmak

Ama geçen yıl içinde dost olmuştuk ve diğerlerinin saygısını kazanmıştık. O

Ben, Penemuel, Gray ve Mason'ın onunla kalmasına izin verdi.

Diğer kardeşlerim arkadaşlarıyla birlikte farklı villalara dağılmışlardı:
Daman ve Bellamy

Galen ve Castor ise sahil kenarında bir ev tutmuşlardı. Raiden ve Titan,
Titan'ın kulübesinde yaşıyordu.

Kallias da onların boş yatak odasında kalıyordu. Clara ise

Sirena limanının yakınında.

Geçici bir yaşam düzenlemesi, ama ailemin tekrar birbirine bu kadar yakın olması güzeldi. Hatta

eğer sebep idealden daha azsa. Başka bir savaş. Sona ermeden önce birçok cana mal olacak bir savaş.

Bitti.

Mason Hawk, "Şüpheye düştüğünüzde, o pisliğı gümüş bir mermiyle kafasından vurun," dedi.

O öğleden sonra sırtında Gray'le mutfağı girerken telefonla konuşuyordu.

Kardeşim gözlerini kapatıp arkadaşının sırtını okşamadan önce bana uykulu bir gülümseme verdi.

Boyun.

"Bu Thor mu?" Ben sordum.

Mason başını salladı ve telefonu kulağından uzak tutarak bana şöyle dedi: "O ve Scar bir

Dün gece yeni bir kötü adam geldi. Daha önce hiç karşılaşmadığımız bir canavar türü.

Cildin

Ejderha gibi pullu ama sümüksü."

"Neredeler?"

"İrlanda," diye cevap verdi. "Kelpie olabileceğini düşündüler ama hiçbir şey mantıklı gelmiyor. Bir süredir

balıkçıları katlediyor ama cesetlerini yemiyor. Sadece zevk için öldürüyorlar."

Bir an düşündüm. "Kanatları var mıydı?"

Mason sorumu Thor'a ilette - bir avcı ve Mason'ın en yakın arkadaşlarından biri. "Evet.

kanatları ve ince bir boynu olduğunu söyledi."

"Bu bir Oilliphéist," dedim. "Nehirler ve göller gibi bulanık sularda bulunan bir deniz yılanı türü canavar.

Göller."

Gray gözlerini açtı. "Nessie."

"Loch Ness Canavarı efsanesi bu canavardan esinlenmiştir, evet, ama aralarında biraz fark var."

açıkladı. "Bu tür bir canavar yaklaşık yüz yıldır insanlara saldırmadı. Bazıları

Son zamanlarda şeytani ordu ile müttefik. Kafa kesme ya da senin önerdiğin gibi kafaya gümüş bir kurşun,

kesinlikle indirecektir."

Bilgi beni besledi. olanlara cevap vermekten keyif alıyordum. Gurur onun göğsümde bir anlaşma. Beni üstün gösteren her şey onu memnun ediyordu. Ne kadar karşı koymaya çalışsam da bu beni de memnun ediyordu.

"Kim yemek yemeye hazır?" Raiden avlu kapısından içeri girerken sordu, başında siyah şapkasıyla

ve yüzünde aptalca bir sırıtış. "Tüm yemek düşlerinizi gerçeğe dönüştürmek için buradayım."

"Waffle istiyorum," diye mırıldandı Gray, Mason'ın ensesine doğru.

"Öğle yemeği için mi?" Titan küçük kardeşime sordu.

"Smalls'a izin versek günün her öğünü waffle yer." Raiden'ın sırıtışı genişleyerek

Yanağındaki gamzeyi. "Şanslı ki onun damak zevkine saygı duyuyorum. Yemek çeşitliliği müthiş bir şey

hayatın bir parçası. Ya da bu söz her neyse."

Titan, Raiden'ın şakağına bir öpücük kondurdu. "Ne pişiriyoruz, yakışıklı?"

Raiden gülümsedi. "Brunch kulağa hoş geliyor. Mesela yengeçli yumurta benedict ve fena bir hollandaise

sos. Belki yanına biraz taze avokado."

İkisi ilk olarak ortak yemek sevgileri sayesinde birbirlerine bağlanmışlardı. Birbirlerine aşık olmuşlardı.

Her şeyden önce yemeklerini.

"Kulağa mükemmel geliyor." Titan Raiden'ın kafasındaki şapkayı çıkarıp kendi kafasına taktı. "Hey." Raiden şapkasına baktı. "Bu... bu benim."

"Öyle mi?" Titan sıırttı. "Gel ve al."

"Hayır," dedi Raiden, gülümsemesi . "Bunun içinde çok seksi görünüyorsun. Şimdilik sizde

kalabilir."

Titan ona bir öpücük daha verdikten sonra hâlâ şapkasını takarak kilere doğru ilerledi.

Raiden'ı bu kadar mutlu görmek göğsümü ısıttı. Onun ve Titan'ın düğünü birkaç hafta önceydi,

ve yaşam güçlerini birleştirmek için çiftleşme ritüelini tamamlamışlardı. Sekiz kişiden bir tek ben

Kallias da dahil olmak üzere, kaderindeki eşi bulamamıştık.

Ve ben istemedim.

Aşk kalp kırıklığına yol açtı. Kalbimi Joseph'e ve sonunda onu da tıpkı

Birlikte mutlu olmaya çalıştığım diğer herkesi kaybetmiştim. Onun ölümünden daha mı üzücü?

Birlikte geçirdiğimiz onlarca yıla ve paylaştığımız samimiyete rağmen kendimi daha çok seviyordum.

Gurur, kardeşlerim dışında bir başkasını kendimden üstün görmeme izin vermezdi.

Hiçbir sevgili buna yaklaşamamıştı bile.

Thor ile konuşmayı bitirdikten sonra Mason, çevrimiçi avcı forumunu kontrol ederek şu kişilerle sohbet etti

dünyanın çeşitli yerlerindeki gruplar.

"Tokyo'da durum nasıl?" Ben sordum. İki gün önce ormanda saldırılar rapor edilmişti.

Shibuya İstasyonu'ndan yaklaşık yirmi dakika uzaklıkta. Üç ceset bulunmuştu, parçalanmış ve uzuvları kesilmişti.

Kayıp. Haberlerde bunun bir hayvan saldırısı olduğu iddia edildi ama hepimiz daha iyisini biliyorduk.

"Grim ve ekibi dün gece geç saatlerde yuvadaki son hortlakları da temizledi." Mason

cevap verdi. "Birkaç vampir yardım etmek için atladı."

Bir kez üzerine a Zaman, Mason olurdu aradı onlar Sülükler veya Vampirler yerine pis kan emiciler.

Gray onu bize ilk getirdiğinde doğaüstü olan her şeye karşı nefreti ve güvensizliği yüksekti.

yaşıyor. Ama artık insan olmayan herkesi canavar olarak görmüyordu. O, insanlığın liderlerinden biri haline gelmişti.

avcı gücü ve safları arasında işlerin sorunsuz yürümesini sağladı.

"Grim?" Baxter sordu. taze çizik izleri mutfaktaki herkese ne olduğunu anlatıyordu.

aşağıya inmeden önce yaptığı şey. İşaretler, müstehcen sesler ve gümbürtüler yatak odasından gelen. İyi geceler. Gece boyunca. Uzun.

Uyuyabilmem bir mucizeydi.

"Başka bir avcı," diye yanıtladı Mason. "Grim Creeper forumdaki kullanıcı adı ve hepimiz ona

ona Grim."

"Grim Creeper. Zekice." Baxter snorted ve açıldı ve buzdolabından bir avuç dolusu

yaban mersinlerini ağzına attı. Göğsündeki çizik izleri solmaya başladı, küçük biraz kan kuruyor ve yaralar kapanıyor. Bir Nephilim olarak iyileştirme yeteneğinin bir parçası. Erkek olan

bu izlerin merdivenlerden gizlice inmesine ve ön kapıdan çıkmasına neden oldu.

-Su ejderhası savaşçılarından biri.

"Gerçek adı ne?"

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Mason. "Genellikle gerçek isimlerimizi kullanmayız. Kullananlarımız da sadece

Birbirimize güvendikten sonra bunu yapabiliriz. Önemli

olan tek şey iş." Gray o kadar büyük esnedi ki çenesi patladı.

"Git öğle uykuna yat," dedim. "Bu haldeyken kimseye faydan dokunmaz."

Dilini bana doğru uzattı. "Yap beni."

Kaşlarımı kaldırdım, o da sırttı.

Kardeşlerime reddedemeyecekleri emirler verme yeteneğim vardı, ama bunu sadece

kesinlikle gerekli. Kibir ölümcül günahların ilkiydi, diğer tüm günahların türediği günahtı.

Bu yüzden en güçlüsü oydu. Bana itaat etmek zorundaydılar. Kanlarındaki lanet onları buna zorladı.

Lucifer'ın yıllar önce beni el üstünde tutmasının bir nedeni de buydu. Beni rahatsız etmesinin sebebi

Gerçek çocuklarını nasıl ihmal ettiğini düşünürsek, benimle hiç ilgilenmedi. Onun olsaydım.

Nefilimlerden oluşan bir orduya komuta , şimdi kardeş dediğim erkekleri emrettiğim her şeyi yapmaya zorluyordum.

Onlar. Dünyayı ateşe ver. Lucifer'ın ölmesini istediği herkesi öldürmek. Bu düşünce beni hasta etti.

"Kallias nerede?" Bu hastalıklı düşünceleri bir kenara iterek sordum.

Raiden mutfak lavabosunun başında durup bir tencereye su doldururken, "Havuzun yanında," diye cevap verdi. Havuz

Önündeki pencereden teras ve onun ötesindeki sonsuzluk havuzu görünüyordu.

Kardeşim tek başına oturuyordu.

"İstersen içeri gelebilirsin," diye telepati kullanarak Kallias'ın zihnine yansıttım.

"Kimseyi rahatsız etmek istemiyorum."

Göğsümden bir sızı geçti. *"Yapmayacaksın."*

"Pekâlâ," diye cevap verdi.

Birkaç dakika sonra veranda kapısı sürgüyle açıldı. Kallias oraya doğru yürüdü ve Mason'ın yanında durdu.

Melankolinin ağırlığını da beraberinde getirerek.

Henüz yirmi yaşındayken ölen Kallias, günahlarını kontrol etmeyi öğrenememişti.

O zamandan bu yana geçen binlerce yıl boyunca hepimizin yapmayı öğrendiği gibi. Günahlarımızın gücü

yetişkinliğe ulaştığımızda güçlenmişti, bu yüzden onun üzerindeki kontrolü eskisinden bile daha azdı.

Geçmişti. Ve güçlerinden biri de hüznün dalgası göndererek etrafındaki herkesi etkileme yeteneğiydi.

onun yakınlığı.

Bu dalga ona çarptığında Mason'ın dizleri büküldü. Gray sırt üstü uyuyordu ve Sarsılarak uyandım.

"Özür dilerim," dedi Kallias, mesafe koymak için geriye doğru sendeleyerek. "İşte bu yüzden

mesafemi korumayı tercih ederim."

Hiçbirimiz onu durduramadan Kallias dışarı fırladı ve havuzun kenarındaki yerini aldı. O

dizlerini yukarı çekti ve başını öne eğdi.

"Gidip onunla konuşacağım," dedim o tarafa doğru gitmeden önce.

Öğle güneşi, siyah saçlarını ve bronz tenini kavururken, o aşağıda hareketsiz bir şekilde oturuyordu.

ışınları. "Beni geri getirerek zamanını boşa harcadın," diye fısıldadı. "Ben değersizim."

Bu onun günahının konuşmasıydı. Ama Kallias buna inanıyordu. Zamanla, kendi günahını daha iyi ayırt edebilecekti.

Melankoli'nin duygularından kendi duygularına.

"Değersiz değilsin." oturdum. "Günahınız yalnızca öyle olduğunuza inanmanızı ister. Besleniyor

senin üzüntün."

"Ben buraya ait değilim, Alastair." Koyu kahverengi gözlerini bana kaldırdı. "Güneşin üzerimdeki hissini biliyorum

Tenimi ve üzerinde yürüdüğüm toprağı. Esintiyi ve yaprakların değişirken çıkardığı kokuları biliyorum. Ama ben

ne dünyayı ne de içinde yaşayan insanları tanıyabiliyorum. Bilinmeyenlerden bahsediyorlar.

ve çoğu konuşmayı takip etmekte zorlanıyorum. Ve ait olmaya çalıştığımda, sadece mutsuzluk getiriyorum. I

kayıplar diyarında kalmalıydım. En azından orada
."

"Dur." Sözcük amaçladığımdan daha sert çıktı. Kendimi sakinleşmeye zorlayarak bir nefes verdim.

"Seni kaybetmenin bizi ne kadar yıktığını biliyor musun Kallias? Raiden bütün yiyeceklerin

Tadı. Gray, Sloth onu ne kadar yorarsa yorsun uyuyamıyordu. Galen çılgına dönmüştü.

şeytanla karşılaştı. Ama senden bir kez bahsetti ve onu daha önce hiç görmediğim gibi yıkıldı.

Son birkaç bin yıldır, seni düşünmeden ve kendimi suçlamadan bir gün bile geçirmedim.

senin kaybın."

"Senin hatan değildi," dedi göğsünü ovuşturarak, bakışları milyonlarca kilometre ötedeydi. "Bulduğumda

Elasus, o yanımda olmadan tek bir an bile yaşamak istemediğimi biliyordum. Bu benim seçimimdi.

kendimi ona bağlamak. Elysian Tarlaları'nda ona katılmayı arzuluyorum. Şu anda bile burada otururken hissettiğim acı

delip geçiyorsun. Kalbimin içinde dönen bir hançer gibi." Elini kucağına bıraktı ve sıktı

sıkı bir yumruk haline getirdi. "Yine de, bu dayanılmaz acıyı hissetmeme neden olan günahım mı yoksa

eşimi kaybettim."

"İkisi de," dedim ona, bir bulut güneşin önünden geçerken yukarı bakarak. "Tıpkı benim suçluluk duygum gibi

Ölümün hem günahımdan hem de sana olan sevgimden kaynaklandı. Kaybınız egoma bir darbe oldu. Yemin ettim

Kardeşlerimi her zaman güvende tutacağımı düşünüyordum ve başarısızlığımı yüzüme vurmak beni rahatsız ediyordu. Hiçbir zaman

bana musallat olmayı bıraktı."

"Hey, ezikler," dedi Castor . Kyo ve Clara onun yanında duruyordu.

Kallias omzunun üzerinden ona baktı. Belli belirsiz de olsa üzüntüsü biraz olsun hafifledi. "Eğer hafıza

Bana iyi hizmet ediyorsun, bu sabah seni kılıçla alt ettim. Eğer bir kaybeden görmek istiyorsan, yaklaş.

ve bu su havuzundaki yansımanıza bakın." Kyo bir

kahkaha attı.

Castor arkadaşını hafifçe yanından dirsekledi. "Onun tarafını tutma, küçük ejderha. Git döv onu

benim için."

"Seni seviyorum, Red." Kyo ellerini kaldırıp başını salladı. "Ama bir erkekle evlenecek kadar aptal .

lanet olası Spartalı."

Kallias usulca gülümsedi. "Belki savaş sona erdiğinde Sparta'yı ziyaret edebilirim. Biliyorum, orası

Yine de zeytin ağaçlarındaki rüzgarı duymayı ve havayı solumayı çok isterdim.

bir kez daha. Tarlalarda yürüyün."

Böylece Elasmus'a daha yakın

hissedebilecekti.

Uzun zaman önce, eğitimimiz sona erdikten ve Lazarus bariyerden ayrılmamıza izin verdikten sonra, sekiz

Lucifer'in ordusu ile göksel âlem arasındaki ilk savaşın içine atılmıştık. İçlerinden biri

savaşlar bizi Spartalı milislerin savaştığı yere götürmüştü. Şeytanlar Teb'den gelen savaşçıları ele geçirmişti.

-bunlardan birkaçı generaldi, tek amaçları çatışmayı yaymaktı- ve bizim görevimiz de

İnsanları ele geçiren iblislerin yerini tespit et ve onları öldür.

Kallias ve Elasmus o zaman tanışmışlardı. Savaştan sonraki kısa erteleme sırasında

Spartalılar bizi bir kutlama için kendilerine katılmaya davet etmiş ve gece kalmamız bir yer vermişlerdi. Bu arada

Ertesi sabah, Kallias Elasmus'u eşi olarak işaretledi.

Castor havayı kokladı. "Oh be. Ray'in yemekleri. Sanırım bana 10 kilo falan aldırıldı.

Şükran Günü."

"Seni o tereyağlı ekmekleri yemeye zorlamadı," dedi Kyo gülerek ve Castor'un elini ovuşturdu.

göbek. "Bunu kendine sen yaptın Red."

"Çalışmama yardım ." Castor sırtıttı. "Zevkle." Kyo

onun pazusunu ısırdı.

Tatil birkaç gün önceydi. O bir gün için, kardeşlerim ve ben her şeyi bir kenara bıraktık.

savaş hakkında konuştular ve birbirlerinin arkadaşlığından keyif aldılar. Kutlamaya başkaları da katılmıştı,

Titan ve Raiden'ın yanı sıra yoldaşlarımız için bir oğul gibi olan Nico gibi.

Telefonum titredi ve cebimden çıkardım, Konnar'ın adının ekranda yanıp söndüğünü gördüm.

Ekran.

"Günaydın," diye cevap verdim. Echo Bay bizim zaman dilimimizden on saat gerideydi, bu da saati

gece 2:00 civarında nerede olduğunu. "Sabahın beni arıyorsun. Gururum okşandı."

"Gerçekten de öyle," dedi Konnar yarı gülerek. "Ah, eve dönmen için kalbim nasıl da sızlıyor. Eğer ben

Bu karanlık saatte yüzünü göremiyorum, sesin acılarımı dindirmeye yardımcı olacak."

Gülümsememe engel olamadım. Etrafta şakalaştık, ancak ikimiz de

diğerine karşı romantik bir çekim. Kardeşlerim ve Clara dışında en yakın arkadaşımdı. Onun gibi

Bir vampir olan Konnar gün boyunca uyur ve öğleden sonra geç saatlerde uyanırdı. Gecenin ikisinde uyanık olması

sabah normaldi.

"Söz konusu yatıştırmaya yardımcı olmak için bir şiir okuyayım mı?" diye sordum.

"Belki başka zaman," dedi Konnar ve şakacı tonu yerini ciddiyete bıraktı. "Keşke

daha mutlu haberlerle aradı."

Bir anda benim de tavrım değişti. "Sorun nedir?"

"Yürüyen cesetler," diye cevap verdi. "Echo Körfezi'nde ölümler yükseliyor."

İkinci Bölüm

Lazarus

Uçurumdan akan su başımın üzerinde birikti ve vücudumdan aşağı aktı.
Ayaktaydım.

şelalenin altında, belime kadar parlak gölün içindeydim, sel akıp giderken
gözlerim kapalıydı

Antrenman sırasında oluşan ter ve kir.

Temizlendikten sonra uzun süre yerimde kaldım, hareket edemeyecek kadar
derin düşüncelere dalmıştım. Lucifer'in ordusu

yükselişe geçti. İnsan diyarının dört bir yanında küçük canavar saldırıları ortaya
çıktı.

Lanetli oğulları vardı.

şimdilik halledildi, ancak bu saldırılar, hiç şüphesiz, bir başka saldırının sadece
başlangıcıydı.

Morningstar ile aramızda şiddetli bir savaş var.

Su akıntısının arkasındaki kaya duvara dayandım ve başımı öne eğdim.

Sırtımdaki yara izleri karıncalanıyor ve biraz yanıyordu, onlara neden kırbaç
derinlere işlemişti.

etim. Bir ay geçmişti; yaraların iyileşmesi için bolca zaman vardı. Ve yaralar
iyileşti. Bu

aklımda kalan ve beni pençelerinden kurtarmayı reddeden hatıraydı.

*"Bunu kendi başına sen açtın," diye tükürmüştü Uriel bana, sonra bir başka
keskin kırbaç darbesi daha hissettim.*

Göksel kırbaç. *"Bırak bu yaralar ihanetinin bir hatırlatıcısı olsun. Sonsuza dek taşıyacağın bir utanç.*

günlerinin geri kalanında."

İhanet mi? Masum bir ruhu cehennemin kızgın çukuruna mahkum etmek için emirlerine karşı gelmek.

yeraltı dünyası. Kallias cesurca savaşmıştı. *Bizim* için savaştı. Ölümü ona ebedi bir hayat vermeliydi.

Cennet, acı çekmek değil. Bu yüzden onun ruhunu kayıplar diyarına yerleştirdim.

Güvenli. Bir ay önce yalanım ortaya çıktığında, Uriel beni uygun şekilde cezalandırmıştı.

Gerekçem ne olursa olsun, amirimden gelen doğrudan bir emre itaatsizlik etmiştim. Bunu hak etmiştim.

Onursuzluğumu taşıyan yaraları hak ettim.

"Suyun altında biraz daha kalırsanız, etinizin eriyip gideceğine inanıyorum.

kemikler."

Tekrar Michael'a baktım. Evimin arka verandasında durmuş, parmaklıklara yaslanmıştı.

sırıtarak bakıyordu. Koyu kahverengi saçları kısa kesilmişti, telleri sadece birkaç santimetre uzunluğundaydı.

Uzun boyluydu ve benim gibi onun da göğsünde ve bir kolunda yara izleri vardı. Yanağında bir yara.

Daha fazlası sırtında. Onunki savaştan gelmişti, ona Işık Getiren tarafından verilmişti. Lucifer'in kılıcı. Lucifer'in kılıcı.

onu öldürebilecek güce sahip olan şey. "Eğer
erimek istiyorsam, bunu huzur içinde yapmama
izin verin."

"Gel bakalım, Lazarus." Michael yanağını avucuna dayadı, kahverengi gözleri
kenarlarından kırışıyordu

sırıltısı tam bir gülümsemeye dönüştü. "Çıplak dururken ancak sen bu kadar
somurtkan olabilirsin."

"Umarım kendinle gurur duyuyorsundur." İçimi çektim. "Banyomu mahvettin.
Ben banyo yaparken
elbise."

Michael arkasını döndü ve renkli gökyüzüne baktı. Her fırsatta benimle dalga
geçebilirdi.

ama o benim sınırlarıma saygı duyuyordu. Çıplaklığım kimsenin bana
dokunmasına izin vermediğim bir şeydi.

Bak.

Melekler cinsel yakınlaşmadan men edilmemişlerdir. Her ne kadar bedensel
arzular ve dünyevi

Günahların üzerimizdeki etkisi insanlara kıyasla daha azdı, hepimiz saf ve
masum varlıklar değildik

Hayatın zevklerinden uzak dururduk. Bizler göksel âlemde ikamet eden
doğaüstü varlıklardık,

efsanelerdeki aziz yaratıklar değil.

Bazılarımız, benim gibi, diyarların gözetmenleri olarak görev yaptı ve ordulara
komuta etti. Bazılarımız

Bu saflarda savaşan savaşçılar vardı ve ayrıca demirci olarak görevlendirilenler
de vardı.

silahlarımızı dövecek ya da krallığımızın inşasını denetleyecek mimarlar.
Diğerleri kendilerini

hayatlarını insanlığa neşe getirmeye adanmışlardır. Ancak Neşe Getiren
melekler sınıfının bile

Ara sıra istekli bedenler yataklarını ısıtırdı. Yine

de uzak durdum. Dünyevi arzularım yoktu.

Ya da kendimi öyle inandırdım.

Kıyıya ulaştığımda, havlumu üzerinde bıraktığım kütükten aldım ve
vücudumda gezdirdim

pantolon giymeden önce. Gömlek yok. Gömlekleri pek önemsemezdim.
Hareketlerimi kısıtlıyorlardı ve

uçmak istediğimde rahatsız ediyor.

"Gelmenizin bir nedeni var mı?" Verandada ona katılarak sordum.

Michael yüzünü bana dönmek için vücudunu kaydırды. "En yakınımı ve en
sevdiğimi ziyaret etmek için bir nedene mi ihtiyacım var?

arkadaş mı?"

"Arkadaş." Ellerimi parmaklıkların üzerine koydum ve göle baktım. Yüzey
parılıyordu

Güneşin altındaki su, mavi, altın ve pembe bulutlardan oluşan canlı gökyüzünü
yansıtıyordu. "Bize rağmen

Birlikte geçirdiğimiz onca yıla rağmen hâlâ benim üstümsün. Kaptanım. İlk ve
en önemlisi, ben böyle yapacağım

seni her zaman düşüneceğim."

"O halde amiriniz olarak her sözüme itaat etmelisiniz, değil mi?"

Gözlerimi ona diktim.

Güldü. "Bu öfkeli bakış beni sonsuza dek eğlendirecek."

Doğrusu, Michael benim de en yakın arkadaşım. Ama böyle bir şeyi yüksek sesle itiraf etmek

eşit olduğumuzu ima ediyordu. Ve ben onun kalibresindeki bir başmelekle eşit değildim.

"Seni Uriel gönderdi," diye tahmin ettim.

Gülümsemesi dudaklarından kayıp gitti. "Beni o göndermedi. Kendi isteğimle geldim." Döndü

Göle doğru, ahşap korkuluklara yaslanırken beni yansıtıyordu. "Melekler konseyi toplandı

daha önce, eminim biliyorsunuzdur."

". " Melekler konseyi baş meleklerden oluşuyordu. Uriel, Michael, Gabriel, Raphael ve

diğerleri, toplamda yediye eşittir. Tüm kararları onlar alır ve kuralları onlar uygulardı.

göksel düzlem uymak . "Sanırım toplantı oğullarımı tartışmak içindi?"

"Sizin çocuklar." Michael bir nefes verdi, bunu ağzının kenarı yukarı doğru kıvrıldı. "Evet.

Kallias'ın dönüşü konsey arasında bir bölünmeye neden oldu. Yarıları lanetli oğulların

Artık aralarındaki bağ koptuğu için çok güçlüler. Gücün çocukların kafasına geçmesinden korkuyorlar.

ve göksel aleme karşı dönecekler."

"Saçmalık," dedim. "Onları bundan daha iyi yetiştirdim."

"Biliyorum. Bu yüzden diğer yarısının aptal olduğunu söyleyen taraftaydım."

". " Gülmemek için kendimi zor tuttum. Benim çekilmez kaptanım, beni bu kadar iyi tanıyan çok az varlıktan biriydi.

içimde böyle duygular uyandırabilirdi.

"Evet, öyle." Michael da gülümsedi ve bu sırada kaşlarını kaldırdı. "Eğer çağrılmak istemiyorlarsa

beyinlerini kullanmaları gerekiyor. Lanetli evlatlar bize sadık olmaktan başka bir şey yapmadılar.

Çünkü. Konseyin diğer üyeleri ister kabul etsin etmesin, bu çocuklar bizim tek

Lucifer'ı yenme umudumuz var. Onlara

ihtiyacımız var." "Uriel hangi tarafa düştü?"

Ben sordum.

"Selaphiel ve Raphael benim görüşlerimi paylaşıyordu. Zadkiel, Malaki ve Cebrail bize karşı çıktı. Uriel

Tam ortada durup her iki tarafın da konuşmalarını dinledim."

"Çocuklara bir söz verdi," diye belirttim. "Eğer Lucifer'i yenerlerse

kendi ruhlarının yanı sıra Nefilim müttefiklerinin ruhlarının da göksel aleme girmesine izin verirler.

ölümler. Babalarının suçları artık onlara yüklenmeyecekti."

Michael, "İlk etapta üzerlerine yerleştirilmemeleri gerekirdi," dedi. "Her ne kadar

Bize karşı isyan edenlere merhamet ediyorum, onların soyuna karşı hiçbir kötü niyet beslemiyorum."

"Sanırım toplantıda bir karar alındı? Aksi takdirde, yüzünüzde bu ifade olmazdı.

yüzün."

"Ne ifadesi? Yakışıklılığımı mı kastediyorsun?"

Michael yine sırttı, sonra

ciddileşirken iç çekti. "Gerçekten de öyle. Oylama yapıldı ve bir karara . Çocuklar

korkak aptalları yatıştırmak için yakından izlenecek, ancak aşağıdaki durumlar dışında onlara karşı hiçbir işlem yapılmayacaktır

garanti edildi." "Nasıl

izleniyor?"

"Şey..." Michael başını bana doğru eğdi. "Bu konuda yardımcı olabileceğinizi umuyordum."

"İçimde bunu sorduğuma pişman olacağıma dair bir his var... ama nasıl?"

"Bir meleğin geçici olarak onlarla birlikte kalması gerekecek. Onları daha iyi izleyecek biri

her hareket et ve var daha fazla . a rol içinde onların Karar verme. Geçmişinize bakarak sizi tavsiye ettim.

onlarla birlikte."

"Bunca yıldır onlara göz kulak oldum. Bunu buradan da yapmaya devam edebilirim."

"Evet, ama şimdi Lucifer'in ordusu yüzeye çıkıp insanlara saldırmaya başladı," diye cevap verdi Michael.

şakacılık artık yok. "Çocukları yukarıdan izlemek yeterli değil. Özellikle de Dikkatiniz onlar ve kendi savaşçı birliğinize komuta etmek arasında bölünmüş durumda."

"Savaşçılara karşı olan görevimi bırakıp insan dünyasındaki Nefilimlere bakıcılık yapmamı istiyorsunuz.

Alem mi?"

"Savaşçılarınızı terk etmeyeceksiniz, hayır. Buraya gelmenize hâlâ izin var. Ama savaş bitene kadar

Savaş boyunca lanetli oğullarla birlikte yaşayacak ve onların sadakatlerinin sarsılmamasını sağlayacaksınız. Oliver

yokluğunuzda biriminiz."

İsteği düşündüm, hoşuma gitmedi. "Neden tereddüt ettiğimi biliyorsun. Onları her ziyaret

sık sık yardım etmek ya da bir emir iletmek bir şeydir. Ama onlarla birlikte kalmak...

onu... bu kadar uzun süre... Michael, ben..." Sözlerim aramızdaki havada asılı kaldı.

"Şu anda bir cevaba gerek yok," dedi öncekinden çok daha yumuşak bir sesle. "Sana vereceğim

düşünmek için

zamanım var." "Peki

ya reddedersem?"

"Zadkiel senin yerine gidecek."

"Nefilimlerden belki de Uriel'den bile daha fazla nefret ediyor," dedim hırslayarak.

Michael omuz silkti. "Seçenekler bunlar. Seçim sizin."

"Fazla seçeneğim yok," diye mırıldandım, kalbim göğsümde ağırlaşıyordu.
"Zadkiel'in izlemesine izin ver

Bu da büyük olasılıkla Galen'in Gazap'ı serbest bırakması ve kafasını koparmaya çalışmasıyla sonuçlanacaktı.

Onların bir tehdit olduğunu kanıtlamak için. Ya da kendim gider ve inşa ettiğim her şeyin yıkılması riskini alırım."

"Gerçeği öğrenmesi onun için çok mu kötü olur?"

"Evet. Alastair asla bilemez. Uriel ve benim hemfikir olduğumuz tek konu bu."

"Uriel'in önyargısı onu kör ediyor." Michael beni inceledi, kestane rengi gözlerinde bir sempati vardı.

küçümsedi. "Konsey bağınızı mühürlemenizi emrettiğinde, buna karşı ıktım. Kader seti-"

"Kaderin neyi seçtiği umurumda değil," diye araya girdim, saygılı bir ton tutturmak için elimden geleni yapıyordum ama bazı

Yine de kızgınlığım yüzüme vurdu. Dengeleyici bir nefes aldım. Göğsümdeki ağırlık yok oldu.

Daha , daha itildi ve kilitlendi. Duygularımı bloke etmek bir

hayatımın gerekli bir parçası. "ocuklarla kalma isteğinizi değerlendireceğim."

Michael parmağıyla parmaklığa vurdu. "Toplantıda bir başka konu daha gündeme geldi. Asa

Morningstar'ın kaderi."

"Asa göksel hapishaneye kapatıldı," dedim, konu değıştiği için minnettar olarak. "Onun kaderi çürümek

hücresinin içinde."

"Konseyin bazı üyeleri onun idam edilmesini istiyor." "Ne istiyorsunuz?" diye sordum.

Konseydeki her bir başmelek âlemimizin belirli yönleri üzerinde yetki sahibiydi. Michael

savaşçı sınıfın baş meleği. Cezaya karar vermek ve adaletin yerine geldiğini görmek söz konusu olduğunda,

onun kararları diğerlerinden daha fazla saygı görüyordu.

Michael'ın parmak uçları sağ ön kolundaki yara izlerini okşadı, bakışları sert ama mesafeliydi. "Çünkü

Bu yılın başlarında krallığımıza yapılan saldırıda birçok katledildi. Işık

Bringer da kasadan çalınmıştır ve şimdi Lucifer ile yeniden bir araya gelmiştir. Katliamı hatırlıyorsun.

Lucifer'in kılıcı kullanması yüzünden geride kalanlar. Asa'nın eylemleri bu silahı

onunla en fazla zararı verebilecek el. Bu suç affedilemez."

"Asa hayata döndüğünde güçlerini kaybetti," dedim. "Artık kimseye çok az zarar verebilir.

Zayıf düşmüş bir halde, hapsedilmiş olarak yaşamak ölümden daha kötü bir kader gibi görünüyor. Onun için uygun bir ceza

onun suçları."

"Belki de." Michael kanatlarını açtı, beyaz ve altın tüyler güneş ışığını yakaladı. "Bu

Görünüşe göre ikimizin de vermesi gereken bir karar var."

O gittikten sonra evime girdim ve ıslak çamaşır sepetine attım.

mutfağa girmeden önce. Büyük kırmızı bir elma tezgahın üzerinde duruyordu. Michael onu oraya koymuş olmalıydı.

beni dışarıda karşılamadan önce.

"Rüşvetlerine lanet olsun," diye mırıldandım ama yine de elmayı kaptım ve bir ısırık aldım. Gevrek tadı gibi

Tat alma tomurcuklarımı ateşledi, kalçamı tezgâha yasladım ve meyvenin tadını çıkardım.

Elmalar. Onlar benim favorimdi.

***

Adaya doğru alçalırken güneş üstünü ısıtıyordu, kanatlarım süzülüyordu

Havadan. Birliğimle yaptığım tatbikat sırasında Alastair zihinlerimiz arasındaki telepatik bağlantıyı kullanarak bana ulaşmıştı.

paylaştı. Benimle bunu yapabilen tek lanetli oğul oydu.

Bunun bir nedeni vardı elbette. Ne kadar çok olursa olsun ona vermeyi reddettiğim bir sebep.

sormuştu. Sonunda sormayı bıraktı. Bağlantı birbirimizin düşüncelerini okumamıza izin vermiyordu-

ve bu küçük merhamet için tanrılara şükürler olsun. Sadece bir iletişim yöntemi olarak işlev gördü.

"Echo Körfezi saldırıya uğruyor," demişti Alastair. "Ne yapmamızı istersiniz?"

"Şimdilik olduğun yerde kal. Ben ."

Mesajı Oliver'a ilettikten ve benim yokluğumda komutayı devralmasını söyledikten sonra

göksel alemi terk etti ve Yunanistan'daki adaya gitti.

Bazen sorunun ciddiyetine bağlı olarak Alastair'in telefonlarını bilerek görmezden geldim. I

Yirmi dört saat onun emrinde olamazdım ve olamazdım da. Kendi sorumluluklarım vardı,

Uriel'in sürekli ensemde soluması da cabası. Ama çoğu zaman Alastair beni çağırırdı,

ve ona gitmek için her şeyi bıraktım.

Onun katlanması gereken bir laneti vardı... ve benim de kesinlikle vardı.

Villanın önündeki çimlere indiğimde Castor, "Bu alışılmadık derecede hızlı oldu," dedi.

Canlı kızıl saçları ve zümrüt gözleri babasının birebir kopyasıydı, Caim. Onların kişilikleri

. Caim bu kadar sinir bozucu olmamıştı. "Genelde bizi çok daha uzun süre bekletiyorsun."

"Şansına beni iyi bir günümde yakaladın." Doğru yürürken kanatlarımı sıkıştırdım

Onlar.

Tüm lanetli oğullar ve eşleri . Cadı da oradaydı.

Penemuel, ama sığınmacıya bakmayı reddettim. Onu görmek kanımı neredeyse hiç kaynatmadı.

Ama yine de prensip olarak beni rahatsız ediyordu.

"İyi bir gün olduğunu söylüyor," diye mırıldandı Castor. "Hâlâ kafasına sopa sokulmuş bir hıyara benziyor-"

"Kes şunu Cas," dedi Alastair ön verandadan inerken. Güneşin , soluk sarı saçları

Gümüş gibi görünüyordu ve gözleri bana pırıl pırıl parlayan bir pınarı hatırlatıyordu.

Evimin yanındaki dağ; göz bebeklerinden daha açık mavi parçacıkların fişkırdığı pırıl pırıl bir mavi.

Kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Ve tanrılar, o ağır atışları nasıl da lanetledim.

"Echo Bay saldırıya mı uğradı?" Sesim sabit kaldı. İçimdeki azıcık korkuyu zorla uzaklaştırmıştım.

anlık olarak yüzeye çıkmaya çalışan duygu.

Alastair başını salladı. "Yürüyen cesetlerle ilgili raporlar aldık, özellikle de

Kasaba. Purah'ın işi olduğuna şüphe yok. Şimdiye kadar iki insan öldü. Yürüyüşçüler. Konnar

ve meclisi hemen harekete geçti ve tehdidi şimdilik kontrol altında tutuyorlar."

"Bu Purah piçinin delice bir gücü yok mu?" Baxter sordu. "Ne zaman

Bu yılın başlarında saldırılar oldu, dünyanın dört yanındaki büyük şehirler lanet olası bir zombi ayaklanmasına tanık oldu. Hiçbirinde

ölümlüler arasındaki panik orman yangını gibi yayıldı. Neden sadece Echo Bay'e saldırıyor?"

"Dikkatimizi çekmek için," dedi Alastair.

Aynı zamanda, "Çünkü onun niyeti sizi oraya çekmek" demiştim.

Alastair ve ben birbirimize baktık. Önce o bakışlarını kaçırdı, ama ben onun bakışlarında hafif bir kıvrım yakaladım.

Dudaklar. Zar zor fark ediliyordu ama oradaydı. Onu tanıdığı için, aynı sonuca varmış olmasından gurur duyuyordu.

benim gibi bir sonuç.

"Tamam." Galen parmak eklemlerini kırdı. "Dövüşmek mi istiyor? zaman dileğini gerçekleştiririm."

"Düşmanın ekmeğine yağ sürmüş olursun," dedim ona. "Purah, ya da Lucifer mi demeliyim?"

Göğsünüze yakın bir yerden vuruyor. Seni yemliyor. Bu bir tuzak. Oraya adımınızı attığınız anda

güçleri tarafından kuşatıldı."

"Yani?" Galen hırladı. "Echo Körfezi bizim evimiz. Echo Körfezi bizim evimizken hiçbir şey yapmadan durmayı reddediyorum.

saldırıya uğradı."

"Bu konuda Galen'e katılıyorum," dedi Castor. "Tuzak olsun ya da olmasın, yardım etmeliyiz."

savaş eğitiminden dolayı ağrıyordu, ama kafamın uğraştığı kadar değil.

onların saçmalıkları.

Alastair kaşlarını çatarak, "Ben de aynı fikirdeyim," dedi. "Bunu görmezden gelemeyiz, ama bu akıllıca değil.

hepimizin gitmesi için. Bu yüzden ben yalnız

gideceğim." "Söz konusu bile olamaz," diye karşılık

verdim.

"Bu senin kararın değil." Alastair çenesini sıktı, sanki dişlerini gıcırdatıyormuş gibi ileri geri hareket ettirdi.

Dişler. Derin düşüncelere daldığında yıllar edindiği kötü bir alışkanlık. Ya da sinirlendiğinde

Ben. "Eğer gitmeyi seçersem, beni

durduramazsın." Kibrine lanet olsun.

Belki de Michael ve diğer başmelekler . Çocukların daha fazla aktifliğe ihtiyacı vardı.

şimdi her zamankinden daha fazla rehberlik ediyordu. Alastair yıllar içinde çok şey öğrenmiş ve işinde mükemmelleşmişti.

bir stratejist olarak yetenekleri. Bir düşmanın hareketlerini daha onlar yapmadan önce tahmin edebiliyordu.

Ancak Gurur bazen beyninin mantıklı tarafıyla savaşıyor ve da aptalca kararlar almasına neden oluyordu.

kararlar.

Şimdi
olduğu
gibi.

Ona doğru bir adım attım. "Bir an için egonu unut ve aklını kullan." "Egomun bununla hiçbir ilgisi yok."

Şakağımdaki zonklama daha da şiddetlendi. "Her şeyin bununla ilgisi var, Alastair. Düşman

Gururu sana karşı kullanıyorlar. Echo Bay'e saldırarak, bunu kişisel algılayacağınızı biliyorlardı. Açıkça, onlar

Doğru. Hepiniz de gitseniz, sadece siz de gitseniz, Lucifer istediğini alacak. Seni."

Tanrım, sözlerimi duyunca gözlerinin ışıldamasından nefret ediyordum. O ışık aynı hızla yok oldu,

ama varlığı sinirlerimi . Gurur ilgiden besleniyordu.

Alastair, "Savaş zamanlarında fedakârlık yapmak gerekir," dedi. "İki general için daha iyi değil mi

savaşan ulusların ordularının çarpışması yerine bire bir karşı karşıya gelmeleri, sonuçta

birçok gereksiz ölüm? Eğer Lucifer ile konuşabilirsem, belki de-"

" çıkamı kulağın duysun!" Sözcükler sert bir hırıltıyla ağzımdan döküldü ve ben de onu yakalama dürtüsüyle savaştım.

Omuzlarından tutup, lanet olası inatçı, kibirli Nephilim'in aklını başına getirin.

"Lucifer ile konuşmak mı? Ne olacağına inanıyorsun, aniden hatasını göreceğine mi?

ve ordusunu geri mi

çağıracak?" "Tabii ki hayır,

ama-"

"Bu anlaşmazlığı kelimelerle çözme noktasını geçtik," dedim. "Eğer Echo Bay'e gidersen,

sadece kendi hayatınızı değil, değer verdiğiniz herkesin hayatını riske atmış olursunuz. Her insanın hayatı

Lucifer bu savaşta galip gelirse. Ya seni ele ya da seni

bağlılıklarını değiştirir ya da seni öldürür. Her ikisi de felaket olur."

Pride'ın Alastair'i pençelerinden kurtardığı anı fark ettim. Gözlerinde gerçeğin kıvılcımını gördüm,

Günahının onu tüketmesine izin vermeye çok yaklaşmıştı. "O halde ne yapmamızı öneriyorsun?"

"Vampir ve cadılar meclisinin tehdidi şimdilik kontrol altına aldığını mı söylediniz?"

Alastair başını salladı. "Ama Purah bize sabrını yitirdiğinde tehdidi artıracadığını düşünüyorum.

Hedef diğer şehirler. Dünya bir kez daha kaosa sürüklenirken, manşetlerde zombi kıyameti ve günlerin sonu."

İlkbaharda Belphegor'un insan ruhlarını topladığı sırada olan tam da buydu.

göksel alemin bariyerini aştı. Purah ölüleri uyandırmış ve kitlesel bir paniğe yol açmıştı.

Vepar sayısız insanı öldüren fırtınalar göndermişti. Canavarlar serbest bırakıldı, hatta katledildi

Daha fazla.

Yine de dünya bu saldırıları hatırlamıyordu. Göksel alemdeki savaşın ardından

Neşe Getiren melekler insan alemine inmiş ve ölümsüz cesetlerle ilgili tüm anıları silmişti,

canavarlar ve tanık olunan doğaüstü her şey.

Bu büyüklükte bir hafıza silme işlemi çok fazla göksel enerji gerektirmişti ama bu çok önemliydi.

insan ırkının hayatta kalması için. İnsanoğlunun büyük bir çoğunluğu, dünyanın varlığıyla baş edemedi.

doğüstü dünya. Zihinleri bunu işleyemedi.

"Olumsuz bir Nancy olmak istemem," dedi Castor, "ama Lucifer gölgelerde fazla kalmayacak.

daha uzun. Yani, son canavar saldırılarıyla neler olduğuna bir bakın. O için hazırlanıyor

dünya çapında bir katliam. Ölümlülerin, çarpışan şeylerin farkına varması an meselesi.

ve bunu yaptıklarında, eskisi gibi mutlak bir anarşi olacak."

"Peki onların karanlıktan kurtarıcısı kim olacak?" Alastair'in çenesi sıkıştı.

"Düşmüş bir melek

Işığın kılıcı. Lucifer'e boyun eğmeyi reddedenler katledilecek. Diz çökün ya da ölün."

Uzak geçmişten bir anı zihnimde su yüzüne çıktı ve uzun zamandır saklı tuttuğum yeri terk etti.

uzun..

"İnsanlar bizden daha aşağı varlıklar, Lazarus," dedi Lucifer, çimenlere uzanmış, kollarını

başının arkasında göksel alemin gökyüzüne bakıyordu. Evimiz. "Neden yaşıyorsunuz ki

Biz bu alemde kalmaya zorlanırken onlar özgürce? Neden dünyayı onlar yönetsin ki? Hepsi

dokundukları her şeyi kirleterek güzelliği mahvediyorlar.

yolsuzluk."

"Onları yargılamak bize düşmez," diye yanıt verdim. "Özgür irade onlara iyilik yapma seçeneği sunar.

ya da kötü."

"Yine de pek çok kişi kötü olmayı seçiyor." Lucifer çimlerin üzerinde dönüp bana baktı, dudaklarında bir gülümseme vardı.

"Arındırılmaları gerekiyor."

"Böyle şeyleri yüksek sesle söylemeyin. Uriel ve Michael kabul etmeyecektir. Diğerleri de kabul etmeyecektir."

"Uriel gerçeğe karşı kördür. Sorgulanması gereken şeyleri asla sorgulamaz. Yine de, kabul ediyorsun

değil mi? İnsanlar birbirlerini acımasızca katlediyor. Onlar ahlaksız ve güçlüler.

Açlar. Bencil ve acımasızlar." Lucifer elini koluma koydu. "Hayal et, Lazarus. Bir hayat

özgür olduğumuz yere. Tek yapmamız gereken kendimizi bu zincirlerden kurtarmak ve hak ettiğimiz yeri almak.

Kendilerine verilenleri hak etmeyen canavarlara hükmetmek için. Ancak o zaman

gerçekten yaşamının nasıl bir şey olduğunu bilir."

Bu anıyı göz kırparak sildim ve etrafımdaki konuşmalara geri döndüm. Ancak, şimdi

Anı yeniden ortaya çıkmıştı, onu ait olduğu yere geri itemedim.

Lucifer iltica etmeden önce görüşlerini benimle paylaşmıştı. Ve ben kimseye bir şey söylemedim,

onun sırlarını güvende tutmak. Çünkü onu sevmiştim. Hepimiz onu sevmiştik; ben, Michael, Azazel,

Mephistopheles, ve hatta Uriel.

Warrin, "Asa güç arzuluyordu ve insanlığın ona diz çökmesini istiyordu," dedi. Kollarını daire içine aldı

Daman'ın zayıf beli. "Lucifer da aynı görüşleri paylaşıyor mu? Son oyunu ne? O da istiyor mu

insan alemini yok etmek mi yoksa yönetmek mi?"

"İkisi de," diye cevap verdim, Lucifer'in çok uzun zaman önce söylediğı sözleri hatırlayarak. "Onun gözünde insanoğlu bir

Dünya üzerinde arındırılması gereken bir leke var. Castor haklı. Sonsuza kadar gölgelerde kalmayacak.

Ve sonunda ortaya çıktığında, yeraltı dünyasının ateşini de beraberinde getirecek.

ve dünyayı istediğı gibi yeniden yaratacak, istediğı kadar insanı öldürecektir.

alır."

Bellamy başını salladı. "Kendini bir kurtarıcı olarak görüyor, tıpkı Al'in dediğı gibi." "Kesinlikle."

"Ve hiçbir şey kendini kahraman sanan kötü adamdan daha ölümcül olamaz," diye ekledi Phoenix.

Kuyruğu Bellamy'nin kalçasına sürtündü.

Castor ona, "Sen bilirsin," dedi.

"Tam tersine." Phoenix'in gözleri kısıldı. "Kendimi hiçbir zaman bir kahraman olarak görmedim.

Hâlâ bilmiyorum. Ben

olduğum kötü, bencil piçten başka bir şey olmaya çalışmadım."

İblisin etrafındaki karanlık aura aylar geçtikçe

Kötü. Saf olmaktan çok uzaktı ama lanetli oğullara karşı sadık bir müttefik olduğunu kanıtlamıştı. Ve bir

Bellamy için değerli bir eş.

Eşler.

Bakışlarım Alastair'e kaydı. Ona olan ilgimden habersiz Baxter ile konuştu. Porselen

Yunan güneşi altında ne kadar zaman geçirirse geçirsin bronzlaşmayı reddeden bir cilt, en soluk tonda saçlar

Sarışın ve mavi gözlerinde bir an şaşkınlık, bir an küçümseme vardı.

Eğer gerçeği bilseydi, beni asla affetmezdi.

"Kim acıktı?" Raiden şapkasını yeniden ayarlayarak sordu. "Tahin soslu burger düşünüyorum

Yine beyaz peynirli salata. Tatlı olarak da tatlı bir börek." Dişlerini alt dudağının üzerinde kaydırđı

düşündü. "Ya da belki çikolatalı bir şey, kara orman pastası veya Sacher torte gibi.

Ne düşünüyorsun, bebeğim?"

Titan Raiden'in omzuna bir öpücük bıraktı. "Yaptığın her şey çok lezzetli olacak."

"Borek!" Kahverengi saçlı ve ela gözlü genç bir erkek başını pencereden

şüphesiz casusluk yaptığı yer. Titan o yılın başlarında Nico'yu kanatları altına almıştı.

adaya ilk geldiğinde orduya katılmıştı. Şimdi, neredeyse yirmi yaşındaki çocuk Titan gibiydi ve

Raiden'in oğlu.

Raiden gülümseyerek, "Borek olsun o zaman," dedi. "Elmalı ve tarçınlı bir dolgu düşünüyorum.

harika olurdu. Oh adamım. Uğruna ölünecek bir şey olacak."

"Akşam yemeğinizi planlamak için uygun bir zaman mı?" İlgimi gizlemeye çalışarak sordum

bahsettiği elmalı tatlı. Gerçekten de kulağa uğruna ölünecek bir şeymiş gibi geliyordu. "Biz olmalıyız

Bir sonraki hamlemizi planlıyoruz." Alastair'e baktım. "Senin Echo'ya kaçmanı içermeyen bir hamle.

Bay'e gidip yakalanmak ya da öldürülmek."

Alastair'in çenesindeki kaslar seğirdi.

Raiden, "Yemek için her zaman doğru zamandır," dedi. "Mutlu , üzgün olduğunuzda, stresli olduğunuzda ya da

Bir savaşa hazırlanıyorum. İyi yemek daha iyi düşünmenize yardımcı olur. Karnınızı da mutlu eder." Şöyle bir baktı

Nico'ya döndü. "Öyle değil mi evlat?"

Nico başını salladı.

Titan usulca içini çekti. "Kulak misafirliği hakkında sana ne söylemiştim?" "Kaba olduğunu söyledin," diye karşılık verdi Nico.

"Uh-huh." Titan ona boş bir bakış attı.

Nico mahcup bir sırıtışla yavaşça pencereden çekildi.

"Echo Körfezi'ndeki vampir mütteliklerinize yardım etmeleri için birkaç savaşçımı göndereceğim," dedim çocuklara. "Eğer

Purah hâlâ şehirde, onu da bulacaklar. Ölürse daha fazla şehri hedef alamaz."

Alastair'e son bir kez baktıktan sonra kanatlarımı serbest bıraktım ve tekrar havaya yükseldim. Bir kez dışarı çıktığımda

Görüş alanına girdiğimde tuttuğum titreşim nefesi dışarı verdim. Onun etrafında olmak gittikçe zorlaşıyordu.

Son zamanlarda, sanki ona olan bağımlıyı engellemek için ruhumu yerleştirdiğim mühür soluyor, benliğimi alıyordu.

kontrol ve onunla birlikte her türlü sağduyu.

Yaşadığım onca yıl boyunca arzuladığım tek bir şey vardı. Ve bu, yapabileceğim tek şeydi.

hiç . Bu yüzden onu kilitledim. gibi davrandım. Var *olamazdı*.

Göksel âleme döndüğümde Oliver beni bekliyordu. İkinci komutanım olarak.

iyi disiplinli ve güçlü bir savaşıydı, ancak nadir görülen bir nezakete sahipti. Onun gücü etrafında dönüyordu

Ağaçlar aracılığıyla mesaj gönderip alma, toprağı kökünden sökme ve

kalkan görevi gören devasa duvarlar yaratabilirdi. Ayrıca yaşamın büyümesine ve gelişmesine yardımcı olabilirdi.

bitkileri ve çiçekleri besler. Ekinleri de.

Eski zamanlarda ölümlüler sağlıklı bir hasat için tanrılara dua ettiklerinde, genellikle

Oliver o dualara cevap vermişti. Ruh silahı altın kakmalı gümüş bir flüttü.

oynadı, etrafındaki topraktaki enerjiyi uyandırdı.

"Küçük bir kuvvet toplayın ve onları Echo Körfezi'ne gönderin," dedim.

"Purah eski numaralarına devam ediyor.

tekrar."

"Peki efendim." Oliver aceleyle uzaklaşmadan önce başını eğdi.

Eğitim alanına doğru devam ettim. Michael şüphesiz orada olacaktı. O olmadığında

beni rahatsız ediyor ya da konsey toplantılarında sıkışıp kalıyordu - onlardan nefret ediyordu - pratikte yaşıyor ve nefes alıyordu

Eğitim. Sahaya vardığımda, onu ileride ateşli kılıcını kullanırken gördüm.

Havayı yararken mavi renkli bıçak boyunca alevler yaladı ve dalgalanan bir ses çıkardı

ateş dalgası. Patlama hedefi vurdu ve onu alev alev yanan bir cehenneme gönderdi.

"Ben kararımı verdim," dedim arkasından.

Michael omzunun üzerinden bana baktı, alnında ter damlaları vardı. "Ve?"

". " Midemin çukurunda aniden ortaya çıkan sinir krizine karşı kendimi elikleştirdim.

"Savaş sona erene kadar lanetli oğullarla birlikte kalacağım."

Fazla seçeneğim yoktu. Alastair'in önceki davranışları.

binlerce yıl sonra bile hala bana ihtiyacı kanıtıydı.

Onu sıraya sok.

"Güzel." Michael arpık bir gülümsemeyle parladı. "ünkü Uriel'e yapacağını söyledim bile. O da

biz konuşurken ayarlamalar yapıyor."

"ok ekilmezsin."

"Ben de seni seviyorum kardeşim." Michael kılıcını kınına soktu ve benimle yüzleşti. "Bu sevgi sayesinde

daha kararını vermeden önce."

"Git yıkan. Kir ve ter kokuyorsun." Tarladan ayrılırken hafif kıkırdamasını duyarak döndüm.

Üçüncü Bölüm

Alastair

"Lazarus'un bilmediğı şey ona zarar vermez," dedim ve iki göksel elik hançeri kapıp

onları savaş botlarımın içine kayd›rdım. Kılıcım kalamdaydı.

"Cenazen." Phoenix duvara yaslanırken kollarını kavuşturdu. "Kendimi iyi hissetmiyorum

bunu Bell'den saklamak. O ve ben aramızda sır tutmayız."

Baxter'ın çalışma odasındaydık, tabii buna çalışma odası denebilirse. Çok az eşyası vardı.

Edebiyat, tabii retro porno dergi ve erotik kitap koleksiyonunu saymazsanız. Ki ben

yoktu. Yine de bana evimi hat›rlatan bir masası, rahat koltukları ve şöminesi vardı.

"Bu gerekli," dedim. "İşiniz bittikten sonra ona söyleyebilirsiniz."

"Benim *işim*." İblis ofladı pufladı. "Tanrım. Ne zamandan beri senin kibirli kiından emir almaya başladım?"

"Kardeşimle evlendiğinde."

"Bunun evlilik yeminlerimizde olduğunu hat›rlamıyorum." Phoenix bir elini siyah yakasına kald›rdı

Parmakları safirlerin üzerinde gezinirken yüzünde hüznünlü bir ifade belirdi. "O

bunun için bana kızma."

"Bizimle gelmesini mi tercih edersin?" Ben sordum. "ünkü onun güvenliği konusunda size hiçbir garanti veremem.

eğer yaparsa. Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki planımı öğrenirse peşime takılmak için ısrar edecektir."

"Biliyorum," diye homurdandı Phoenix. "Bunu onun arkasından yapmak beni daha iyi hissettirmiyor.

Yine de. Eğer sana bir şey olursa beni asla affetmez."

Kısa bir an için, ondan yapmasını istediğim şey için kendimi suçlu hissettim. Ama savaş zamanında, zor kararlar

yapılması gerekiyordu. Duyguların arka plana atılması gerekiyordu. Görev önce gelirdi.

"İşinlanma gücün olmasaydı, seni bu işe bulaştırmazdım.
Bir tek sen varsın

Beni gizlice Echo Körfezi'ne götürebilecek biri. Ve eğer bir sebepten dolayı işler kötüye giderse.

bizi oradan çıkar."

"Bir işe yaradığım için çok mutluyum," diye mırıldandı, bir elini başının üstünde gezdirerek. Durakladı

sağ boynuzunun olduğu yerdeki kısa kütüğe baktı. İşkence sırasında kırılmıştı.

yeraltı dünyası aylar önce. "Umalım da kararınız kanlı, kesik kafalarımızın

Lucifer'in yemek masasını süsleyen bir tabak."

Benim daha fazla suçluluk. Eğer Phoenix'e bir şey olursa, tek bir çizik bile, Bellamy

beni asla affetmeyeceksin.

"Başarısız olmayacağız," dedi Pride. "Bizi hiçbir şey durduramaz."

Günahımın aşırı özgüveninden kurtulmam uzun yıllarımı almıştı. Ama öyle anlar oldu ki

Ses o kadar yüksek, o kadar kendinden emindi ki, mantıkla mücadele etmekte zorlandım.

Bu o durumlardan biri değildi. Echo Bay'e gitmem aptalca bir karar değildi. Echo Körfezi'ne

Phoenix benimle, bir şeyler ters giderse göz açıp kapayıncaya kadar ayrılabiliriz.

Hayır. Bu plan başarısız olmaz.

Ben başarısız olmazdım.

"Bana bunu neden yapmak istediğini tekrar söyler misin?" Phoenix olduğu yerde bocaladı. Onu görmeye alışık değildim.

İblis çok tereddütlüydü. Genelde çok ukalaydı. Her şey hakkında. "Lazarus arkadaşlarını

zombilerle uğraşmak. Eğer hâlâ oradaysa Purah'ın ürkütücü kışını da gölgelerden çıkaracaklar."

"Kendimce sebeplerim var."

"Lucifer'la karşılaşmak *istiyorsun*. Öyle değil mi? Ne yani, aletini çıkarıp boyutları?"

"Bilgi güçlü bir silahtır," dedim, onun kaba ifadesini görmezden gelmeyi seçerek.

"Öyle mi? Başka ne güçlü bir silahtır biliyor musunuz? *Gerçek* silahlar. Işık Getiren .

Lucifer kışınızı ikiye ayırmak için kullanacak. Yoksa bu küçük ayrıntıyı unuttun mu?"

"Lucifer Kallias'ı geri getirdiğimizi bilmiyor," dedim ona. "Eğer , belki de

Bize karşı bu kadar hızlı hareket etmek."

Bu onu duraksattı. "Yani niyetin Lucifer'e uzun zamandır kayıp olan kardeşinin geldiğini söylemek.

onu biraz tereddüde düşüreceği umuduyla hayata geri mi döndüreceksiniz?"

"Evet. Eğer bir şey olursa, bu bize kendi saldırımızı formüle etmek için daha fazla zaman kazandıracaktır."

"Kahretsin," dedi Phoenix. "Ne demek istediğini anlıyorum. İşe yarayabilir. Yine de bu hoşuma gittiği anlamına gelmiyor."

"Bundan hoşlanmak zorunda değilsin. Sadece bana güvenmeli ve

dediklerimi yapmalısın." "Bellamy'den başka kimseye güvenmem."

"O zaman onun iyiliğini düşündüğüme güvenin. Bunu onun için yapıyorum. Hepimiz için."

"Ya Lucifer Echo Bay'de değilse?" Phoenix sordu. "Bu zaman kaybı olabilir. A

tehlikeli bir zaman kaybı olduğunu da eklemeliyim. Eğer kafalarımız sağlam dönersek,
Lazarus seni

emirlerine karşı ve Bellamy..." Biraz sırttı. "Şey, onun tarafından cezalandırılmak

o kadar da kötü bir şey olmazdı. Tamam, her neyse. Hadi şu bitirelim."

Kardeşlerimle aramızdaki kan bağına odaklandım; onların yaşam gücü zihnimde canlandırdım.

Hepsi uyuyordu. Phoenix benimle çalışma odasında buluşmadan önce Bellamy'yi iyice yorduğundan emindi,

ve kardeşim en azından birkaç saatliğine dışarıda olacaktı. Görevi tamamlamamıza yetecek kadar uzun bir süre.

Geri dön.

Ve geri dönecektik.

"Ne dediğimi unutma. Echo Körfezi'ne vardığımızda-"

"Evet, biliyorum." Anka tırnaklarını inceledi ve neredeyse tedirgin bir şekilde kuyruğunu arkasına doğru salladı.

"Seni Konnar'a götürün ve başladıktan sonra gözden uzak durun. Sana uzaktan göz kulak olacağım.

ve ilk sorun işaretinde seni oradan ışınlayacağım."

"Uzaktan gözlemlleme ve beklemediğimiz bir anda ortaya çıkma konusunda her zaman başarılı oldun. Koy

bu becerileri bu gece kullanmak için."

"Komik." Phoenix sırıttı. "Kardeşin de ben onu boşaltmadan hemen önce benzer bir şey söylemişti.

zor bayıldı."

İçimi çektim. "Sen ve Bellamy birbiriniz için mükemmelsiniz." Cinselliklerini aşırı paylaşma ustaları

istismarlar. "bulandırmayı bitirdiysen, lütfen gidebilir miyiz?" "Şey.

Madem 'lütfen' dedin." Phoenix kolumu tuttu.

Baxter'ın çalışma odası, zeminin kayması ve düşmesiyle birlikte yok oldu. Anında, ben

Etrafım ağaçlarla çevriliydi ve yanaklarımda soğuk bir rüzgârla karşılandım. Kış havasını içime çektim.

Akdeniz'deki ada eksikti.

Echo Bay. Fark ettiğimden çok daha fazla özlemiştim. O kadar çok farklı yerde yaşamıştık ki

ancak mistik cazibesi ve doğaüstü kökleriyle bu sakin sahil kasabası

kalbimde her zaman özel bir yeri olacak.

"Vay canına," dedi Phoenix, ağaçların arasından sıyrıldığında. Başını ağaçlara doğru eğdi.

malikane. "O klişe vampirlerden biri. Drakula tarzı bir kalede yaşayan

Oluklar boyunca çirkin heykeller ve siyah demir bir kapı."

"Gargoyleler Drakula şatomu su hasarından koruyor," dedi Konnar, şatonun önünde belirerek

Benim gibi. Phoenix gibi ışınlanamıyordu ama o kadar hızlı hareket edebiliyordu ki sanki

O yaptı. "Onlara biraz saygı gösterin."

"İyi akşamlar, eski dostum." Konnar'ın koluna sarıldım.

"Yaşlı mı?" Konnar sırtıırken dişlerinden birini gösterdi. "O berbat şeyi kesmek için anlaştığımızı sanıyordum.

kelime dağarcığımızdan."

Kolunu serbest bıraktım. "Phoenix'i hatırlıyorsun."

"Biliyorum." Konnar başını ona doğru eğdi. "Sizi tekrar görmek bir zevk.

Lütfen.

İkiniz de gelin.

içeride." Kapıya doğru işaret etti. "Gece genç ama boşa harcanmamalı."

Konnar'ın mülkünün etrafını, tıpkı Clara'ninkine benzer bir koruyucu bariyer çevreliyordu.

malikane. Sadece Konnar'ın içeri buyur ettiği kişilerin girmesine izin verilecekti. Konnar'ın bu malikâneye

Vampirlerin eşiği geçmek için bir eve davet edilmeleri gerektiği efsanesi. Çoğu zaman, kurgu içinde

gerçek vardı.

Ancak bu vakada, diğerlerini dışarıda tutan vampirdi.

Konağın içi de dışıyla uyumluydu. Derin, zengin renklere sahip Gotik mimari, süslü dekor ve koyu kiraz ağacından paneller. Ay ışığı vitray pencerelerden içeri ve

Tüm pencerelerin yanında otomatik panjurlar vardı -şimdi açık- böylece Konnar

Güneş ışığı. Giriş kapısından geçip salona adım attığımızda bizi büyük bir merdiven karşıladı.

giriş holü. Yukarı çıktı, üst katlara dokundukça kıvrıldı.

"İçecek bir şey ister misiniz?" Konnar bizi oturma odasına götürdükten sonra sordu. "Çay?"

"Her ne kadar sıcak bir fincan çayı geri çevirecek biri olmasam da, reddetmek zorundayım. Uzun süre kalmayacağız."

"Pekâlâ." Yüksek arkalıklı bir sandalyeye oturdu ve kendine bir kadeh şarap doldurdu.

Metalik koku

kadehten kan kokusu yayıldı. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Konnar'ın evine ilk kez gitmiyordum. Birçok kez birlikte ziyaret etmiştik.

Yıllar boyunca, ben kardeşlerimden dert yanarken ya da o stresinden bahsederken salonda çayımızı yudumladık.

Vampir hiyerarşisinin en üst kademesi olan eski bir vampir. Sorumluluğun ağırlığını taşımak

ortak noktamızdı. Başka şeyleri de paylaşıyorduk: hobiler ve ilgi alanları, örneğin

edebiyat, klasik müzik ve tarih. Castor'un bize takılmayı sevdiği gibi, iki yaşlı bunak.

"Cesetlerin durumu nasıl?" Ben sordum.

"Benim meclisim ve Bane'in sürüsü bu işin üstündeydi. İki yürüyüşçü dışında, onların

Ölümler hayvan saldırısı olarak değerlendirildi, hiçbir insan yaşayan temas etmedi."

"Bane?" Phoenix sordu. "Kurt adam alfası mı?"

"Evet," dedim. "Asa ile çatışmamız sırasında tarafsız kaldı ve sanırım o da aynı şeyi yapacak.

Lucifer ile. Ancak evine yapılan bir saldırı tamamen başka bir meseledir."

Konnar başını salladı. "Kurtlar kendi bölgelerinin 'lanet olasıca' tarafından engellenmesinden hoşlanmazlar.

zombiler.' Bane'in sözleri." Bir içki aldı. "Kurtlar bu gece devriye geziyor. Benim meclisim de öyle. I

Buradaki işimiz biter bitmez onlara katılmayı planlıyoruz."

"Peki ya Krave?" Phoenix sordu. "Senin orada olup doğaüstü yaratıkların

birbirinizi parçalara ayırmayın?"

"Kulüp bu gece için kapalıdır. Benim önceliğim Echo Bay'in ve burada yaşayan herkesin güvenliğidir.

içinde hem insan hem de ölümsüzler yaşar."

Koltuklardan birinin arkasında durdum ama oturmadım. Bunun yerine ona yaslandım ve kollarımı

Üstte. "Lazarus yardım için melekler gönderdiğini söyledi. Onları gördünüz mü?"

"Onları de görmedim," diye cevap verdi Konnar, sonra dudaklarını ıslatarak bir damla gözyaşını sildi.

Kan. "Ama siz gelmeden kısa bir süre önce, meleklerin şehrin üzerinde uçarken görüldüğü haberini aldım.

Maple Caddesi yakınlarındaki mezarlık. Mezarlarından yeni kalkmış kurtuldular ve

cadılar meclisi üyelerimle kısa bir selamlaşma."

Bahsettiği mezarlık Echo Körfezi'ndeki en büyük mezarlıktı ve ölülerin dirilmesi için ideal bir yerdi. Büyük

melekleri bir süre meşgul etmeye yeterdi. Ayrıca şehrin diğer tarafındaydı, bu da bir şanstı.

İstediğim ya da ihtiyacım olan son şey meleklerle karşılaşmak ve onların Lazarus'a rapor vermesini sağlamaktı.

"Purah ya da Belphegor'u gören oldu mu?" Phoenix sordu. Bir tablonun içindekileri inceledi

Duvara yaslanmış, içinde çeşitli mumlar ve en iyi likörlerden oluşan cam şişeler vardı. Konnar sadece

en iyisine sahipti, mükemmel zevke sahip bir erkek. "Belki de yeraltı dünyasının kralı?"

"Purah, gözleri alışılmadık tonda yeşil olan ve yüzünde yara izleri kişi mi?"
Konnar sordu ve

Başımı salladım. "Bir mahzenin gölgelerine girip gözden kaybolmadan önce onu bir anlığına gördüm. Ben de

Ne onu ne de diğerlerini o zamandan beri görmedim."

Phoenix bana, "Belki de yanıyorsun," dedi. "Her zaman haklı olamazsın."

"Lucifer burada," dedi Pride, iblisin yanıldığımı ima etmesine sinirlenerek.
"Onun burada olduğunu biliyorum.

öyle. Bizi bekliyor."

Ben de hissettim. Ama nerede?

", " diye fısıldadım, ani bir farkındalıkla kafa derim diken diken olmuştu. "Ya da ondan geriye ne kaldıysa.

Gitmem gereken yer orası."

Echo Körfezi'nde benim için en önemli olan yerdı. Lucifer oraya çekilirdi çünkü

bunun. Yanmış molozların içindeki enerjiyi hissedebilirdi. Benim enerjimi. Benim de kederim. Kaybımı

evin enkazının üzerine oturduğu toprağa gömülecek bir hüzündü.

Konnar kadehini bir kenara bıraktı ve sandalyesinden kalkarak gömleğini düzeltti. "Ben eşlik edeceğim

sen."

"Hayır." Başımı salladım. "Sen benim en yakın arkadaşlarımdan birisin. Kendini riske atmana meyeceğim."

"Ama beni riske atacaksın?" Phoenix homurdandı ve oynamakta olduğu kristali bir kenara bıraktı

Masa. "Ne kadar nazıksınız."

"Ben de seni riske atmıyorum. Eğer sen ölürsen, Bellamy de ölür." Bir parçam, Bellamy'yi önemsemeye başlamıştı.

İblis de öyle ama bunu bilmesine gerek yoktu. "Orijinal plana sadık kalacaksın. Uzak dur

senin gücüne ihtiyacım olana kadar."

"Ne yapacaksın?" Konnar kaşlarını ortalayarak bana sordu. "Ne yapacağının tamamen farkındayım.

ama eğer haklıysanız ve onlar malikanedeyse, siz bile bir savaşçı olarak bu gücü yenemezsiniz.

düşmüş melekler."

"Buna ihtiyacım olmayacak. Bu geceki amacımız kavga etmek değil." Kâkülümün bir tutamını düzelttim.

elinden kaydı ve Anka'ya baktı. "Her zaman bazı şeylerin olabileceğini söyleyen sen değil miydin?

ve kas gücüyle değil, kelimelerle çözülmelidir?"

"Belki bunu itiraf etmek için uygun bir zaman değil ama bunu söylememin tek nedeni dövüş konusunda berbat olmam. Ve

Bunu her söylediğimde, beni terlemeden ikiye bölebilecek Galen ile karşı karşıya geliyordum."

Phoenix bir elini göğsüne götürdü. "Ben bir kendini koruma ustasıyım, unuttun mu?"

"Nasıl unutabilirim ki?"

"Bir deliyle pazarlık yapabilecek biri varsa o da sensin," dedi Konnar bana. Mor gözleri parlıyordu.

Yanan ocağın gölgeleri yüzünde dans ediyordu. "Ama dikkatli ol."

"Yapacağım." Phoenix'e beni takip etmesi için başımı salladım ve kapıya doğru döndüm.

Konnar beni kolumdan tutarak adımlarımı durdurdu. "Ciddiyim, Alastair. Ne demişler, gurur

düşmeden önce gelir. Ve senin düşme düşüncenden korkuyorum, dostum. Yardıma ihtiyacın olursa, ne olursa olsun,

sadece sorman yeterli. Bu savaşta yalnız değilsin."

Göğsümde sıcaklık alevlendi. Ve konuştuğumda, aynı sıcaklık ses tonuma da yansıyor.

Sözleri alaycı bir hal aldı. "Benim için bu kadar endişelenme, yaşlı adam. Kırıksıklıklara neden olacaksın

kusursuz bir cilt."

Konnar keskin köpek dişlerini göstererek sırttı. "Aramızda en kadim olanımız söylüyor bunu."

"Yakında doğru dürüst bir ziyaret yapacağız," dedim daha ciddi bir ifadeyle. "Çayla, kızılıcak çörekleriyle ve konuşmadan

savaşın."

"Dört gözle bekliyorum." Konnar başını eğdi ve ağzının kenarı yukarı kalktı. "Yine de,

Çörek yerine ballı çörek tercih ederim. Belki kardeşiniz bize bir parti hazırlayabilir."

"Çok seveceğine eminim." Raiden yemek yapma fırsatını asla geri çevirmezdi. Çok severdi

pizzayı sevdiği kadar tatlıları da severdi. Bu da harikalar yaratıyordu.

Phoenix ve ben malikaneden çıkıp demir kapıyı geçtikten sonra bana kaşlarını çattı.

"Her neyse, söyle ve bitsin."

"Sen ve vampir...?" Phoenix bir eliyle bir daire çizdi ve bir parmağını

Diğerini de içine. İçeri ve dışarı hareket ettirdim.

Gözlerimi devirmekle savaştım. "Tanrılar, sen ve Bellamy birbirinize çok benziyorsunuz. Hayır.

Konnar ve ben sadece

arkadaşız."

Anka omuz silkti ve kuyruğu arkasında sallandı. "Sadece bir soruydu."

"Anlamsız biri." Konnar'la yakındık ama onunla aramda hiçbir zaman bir çekim hissetmemiştim.

O da benimleyken bunu hiç hissetmemişti. "Kiminle yattığım ya da yatmadığım seni ilgilendirmez."

"Yeterince adil." Gökyüzüne baktı, yanakları soğuktan pembeleşmişti. Bir iblis olarak

sıcaklığa insanlardan daha iyi dayanabiliyordu ama etkilere karşı bağışıklığı yoktu. O idare etti

sıcak soğuktan çok daha iyi.

Kar yavaş yavaş ama iri taneler halinde yağmaya başlamıştı. Zaten yerde olan kara katıldılar. Bu

sessizdi.

Tıpkı uzun zaman önce yatağımın sıcaklığını terk ettiğim o gece olduğu kadar sessizdi.

kale duvarının dışındaki ormana gitti. Böylece beni bulacaktı:
Lazarus ile beyaz

Kanatları ve buz gibi gözleri vardı ama beni havaya kaldırmadan önce tuttuğum sıcak bir eldi.

beni uzaklaştırdı.

Bir zamanlar yabancı olarak gördüğüm çocukları bulabileceğime inanarak ne kadar aptal bir çocukmuşum.

onları Lazarus'tan kurtarmak için. Hepsi Lucifer'a kendimi kanıtlamak için.

Bu düşünceyi ve beraberinde getirdiği iğrenç suçluluk duygusunu bir kenara iterek Phoenix'in bakışlarıyla karşılaştım. "Al

beni malikaneye götür."

***

Bir zamanlar evim dediğim yerin kalıntılarına bakarken acı tatlı anılar içime doldu.

Molozların bir kısmı kar örtüsünün altına gömülmüştü, ancak örtünün altında kalması

Kalbimdeki acıyı dindirmek için.

Phoenix'e "Saklan," dedim. Başını

salladı ve buharlaştı.

Yalnız başıma, eskiden nasıl görüldüğünü hatırlayarak enkaza yaklaştım.
Kemerli bir kapı

giriş için. Sağda cumbalı pencereler, elimde bir fincan çayla yağmuru izlediğim yer.

Daha ileride çalışma odam vardı. Hem o hem de dekoratif bahçede sık sık oturup kitap okurdum.

güzel bir gün gitmişti. Arka tarafta Raiden'in pek çok yemek pişirdiği mutfak vardı.

ve ailece oturup yemek yediğimiz yemek odası. Hepsi yanmıştı. Küle dönmüştü.

"Gururlu çocuk gerçekten geldi," dedi fısıltılı bir ses, zehirli yeşil bir çift göz aydınlanmadan önce

karanlık. Purah, konağın iskeletini oluşturan kömürleşmiş kirişlerin arkasından çıktı.

"Tıpkı Lucy'nin dediği gibi."

"Tahmin edilebilir," diye bir ses daha geldi, bu seferki yumuşaktı. Vepar binanın çatısından aşağı düştü.

Castor'un süslü spor arabalarını sakladığı garaj. Garaj hâlâ sağlam olan tek şeydi. "Ben

eğleneyim mi yoksa hayal kırıklığına mı uğrayayım bilemiyorum. Meydan okumayı tercih ederim."

Bana yaklaşırken, Vepar'ın beline kadar uzanan gümüş saçlarının uçları yukarı doğru sürüklendi ve sanki

hafif bir esintide. Altın teni ay ışığının onu öptüğü yerde parıldıyordu ve gözleri

Grinin o kadar açık bir tonuydu ki beyaz görünüyordular. Purah ölüleri çağırma yeteneğine , Vepar

fırtınaların hokkabazıydı. Hortumlar, kasırgalar ve kar fırtınaları.

"Dikkatimi çekmek için bu kadar nazik davrandıktan sonra daveti nasıl reddedebilirdim?"

Kayıtsızca söyledim. İkisi benim için bir tehdit değildi. Sayıca üstün olsalar bile onlardan korkmuyordum.

Onlar Lucifer'in oyununda sadece birer piyondular. Ve piyonlar gibi, savaş gerçekten başladığında düşeceklerdi.

başladı.

Tek
kullanımlık.

"Lucy'ye çok benziyor," dedi Purah, kül rengi gri saçlarının tellerine kar dolanırken.

siyah saçlı. "Ama o kadar güçlü mü? . Zayıf küçük lord."

"Zayıf mı?" Gurur tısladı. *"Kafasını koparın. Derhal."*

"Zamanı gelince," dedim günahıma.

Purah'ın sözlerine tepki vermek onun fikirlerine değer verdiğim anlamına geliyordu. Bu onun için çok büyük bir onur olurdu.

onun gibi haşarat.

"Molozların arasında saklanan başka biri var mı?" Vepar'a odaklanarak sordum. "Sevgili Belphe, belki?" I

Belphegor'u kızdırmak için kasıtlı olarak bu takma adı .

zıpla. "Yoksa bir yerlerde dizlerinin üzerine çökmüş Lucifer'in sikini

mi yalıyor?" *İşte bu* Vepar'la alay etmek içindi.

Ve işe , tıpkı bildiğim gibi. O ve Belphegor arasında bir şey vardı. Oldukça tek taraflı bir şey,

En azından gerçek bir yakınlık açısından. Vepar Belphegor'a değer veriyordu ama bu duygular karşılıksız kalmıştı.

Belphegor, Vepar'ı zaman geçirmek için eğlenceli bir yol olarak görmüştü, ta ki gerçekten değer verdiği kişi -Lucifer-

geri döndü.

Vepar dişlerini gösterdi. "Pis dilini tut, Nephilim."

"Oh. Çok mu erken? Belphegor, Lucifer serbest bırakıldığı anda seni bir kenara attı, değil mi? Ben söyleyemem

Onu suçla. Krala sahip olmak varken neden piyadeye razı olasın ki?"

"Bir piyade askeri mi?" Vepar hırladı ve saçlarının telleri daha yoğun bir şekilde kıvrıldı. Güzel. İnsanlar

-Hem ölümlüler hem de ölümsüzler öfkeye kapıldıklarında aptalca hatalar yapmaya meyillidirler. "İhtiyacın olan

egonu kontrol etmelisin, küçük

ocuk." "Sakin ol, Vepar."

Sesi bir anda tüylerimi diken diken etti. Her yerde tanıyabileceğim bir sestir, ne olursa olsun

ne kadar zaman geçtiğini.

Ve utanarak ekleyebilirim ki, aynı zamanda nostaljiyi de beraberinde getirdi. Çünkü ilk sekiz yıl boyunca

Lucifer benim için kendimden çok bir baba gibiydi. Bana uygun görgü kurallarını ve

kendimi yüksek mevkide bir erkek olarak nasıl taşıyacağımı, nasıl kılıç kullanacağımı öğretti ve

Bilgi. Birlikte glmtk ve zldmde kotum kişi o olmuştu.

Lucifer çok kişi tarafından zalim ve merhametsiz olarak görülüyordu ama ben onun başka bir yönüne tanık olmuştum. Bir

neredeyse nazikti. Ve beynimin mantıklı tarafıyla savaşan bu anılar bana onun

bir canavardı.

Ondan nefret

ediyordum.

Ama onu bir zamanlar sevmitim.

Lucifer'in gölgelerin arasından çıktığını görünce içimdeki sinirler gerildi ama kendimi zorladım.

hareketsiz kalmak ve bakılarımın titremesine izin vermemek için. Düz siyah salar ve gök mavisi gözler, açık ten,

Solgun olmasına rağmen, kül rengi ya da hasta görünümlü değildi-Lucifer en güzel melekti. A

Bir zamanlar bembeyaz olan kanatları ölümüyle siyaha boyandıktan sonra bile bu önünü fazlasıyla korudu.

İsyan.

Vepar baını edi. "Kralım." Bir saygı gösterisiydi ama çenesinde bir gerginlik vardı ve

Tekrar yukarı baktığında gözlerinde sertlik vardı. "Her şey plana göre gitti."

Lucifer bakışlarını benden ayırmadan, "Elbette yle," diye karşılık verdi. "Bu çok açık bir tuzak

onu zerre kadar caydırmadı. Sadece Pride'ı bunun üstesinden kanıtlamaya ve kendi oyunumda beni. Niyetim de buydu."

"Tebrikler," dedim kısık bir ses tonuyla. "Beni çok iyi tanıyorsun."

"Sadece kendimi tanıdığım kadar." Lucifer'ın bakışları hiçbir şey ele vermiyordu. Ondan öğrendiğim bir beceri

Onu. Bu yüzden kardeşlerim bile bazen beni okumakta zorlanırdı. "Bu özelliği paylaşıyoruz, sen ve ben.

İhtimaller bize karşı yığılmış olsa bile bir meydan okumaya karşı koyamama. Bazıları buna

delilik. Ancak, imparatorluklar güvenli oynayarak inşa edilmemiştir. Gerçek büyüklüğe ulaşmak için önce

her şeyi riske atmaya istekli olmak. Fatihleri fethedilenlerden ayıran şey budur."

"Ne zaman duracağımızı bilmenin de aynı derecede önemli olduğuna inanıyorum. Bu bir fatihi diğerinden ayıran şeydir.

bir tiran."

Gözlerinde bir mizah pırıltısı parladı. "Benim bir zorba olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Kendi bir hayatı yaşamak için göksel âlemden iltica ettin," dedim.

Sesimdeki kızgınlığı bastırmak için. "Ve sen bunu yaptın. Yeraltı dünyasını fethettin. "Ve sen bunu yaptın.

İblisler seni kralları olarak kabul ediyor. Düşmüşler de öyle. Günlerini lüks içinde geçirebilirsin.

Aynı anda hem sevilen hem de korkulan biri olarak kendi imparatorluğunuzu yönetin. Yeraltı dünyasının her seviyesi

Senin. Peki neden orada durmuyorsunuz? Neden insan alemini de yönetmek zorundasınız?"

Esprisi soldu. "Evet, özgürlüğümü istedim ve onu ele geçirdim. Başlangıçta, tek suçum

Kalıplardan kurtulup kendim için düşünmeye kararlıyım. İnsanlardan nefret etmeme rağmen

Onlara karşı savaşmak yerine yeraltı dünyasındaki tahtımı talep ettim." "Ne değişti?"

Lucifer soğuk görünmesine rağmen gülümsedi. "Başmelekler konseyi benden sonra geldi ve

göklerden beni takip ettiler. Barış içinde yaşamamıza izin vermediler. Generallerimden biri

öldürüldü."

"Kallias'ın babası," dedim. Lazarus öldüğünde babalarımız arasında çoktan ölmüş olan tek kişiydi.

eğitimimize başladık.

"Cassael," dedi Lucifer ve kısa bir süreliğine de olsa, bir anlık bir titreşim olduğuna yemin edebilirdim.

Soğuk gözlerinde hüznü. "Uriel hamile eşi için çiçek toplarken başını çıkardı.

Gelin. Zambakları çok severdi ve Cassael de onun üzerinde yürüdüğü toprağa tapardı. Uriel onu öldürdü.

bir korkak gibi arkadan vurdu. Onun ölümü savaşı tetikledi. suçu

Şu anki durum için herkes gökyüzüne baksın."

"Senin ve generallerinin başmelekleri haklı çıkaracak hiçbir şey yapmadığınıza inanmamı mı bekliyorsun?

Saldırıyor musun?"

"Neden olmasın? Gerçek bu. Caim ve Cassael ölümlü kadınlara aşık oldular ve onlarla birlikte yaşadılar.

Asmodeus yalnızlığı tercih etti ve ormanın derinliklerinde, herkesten bir ev inşa etti. Azazel ve ben

yeraltı dünyasında yaşadım. Günlerimi diyarların en karanlığına hükmederek geçirmekten memnundum. Ama

Cassael'in ölümü görmezden gelinemezdi ve ben affedip unutacak biri değilim. Eğer göksel ordu

bizi düşman olarak görmek istiyorlarsa, onlara bunun için bir sebep

verirdim." "Demek o zaman gözünüzü insan diyarına dikmeye karar

verdiniz."

"Evet," diye yanıtladı Lucifer. "Savaşa hazırlanmak için, Azazel ve ben daha sonra Kuzey Afrika'da bir kaleye taşındık.

insan alemi. Sanırım orayı biliyorsunuz." Bir

zamanlar evim dediğim bir kale.

"Biliyorsun..." Bir adım öne çıktım, kış havası ciğerlerimi doldururken bir nefes aldım ve sonra dışarı attım

O. Botlarımın altında kar çtırdıyordu. Ne Vepar ne de Purah konuştu. İtaatkâr gibi durdular.

Sahibinin emir vermesini bekleyen köpekler. "Bir an için neredeyse sana inanacaktım."

"Neredeyse mi?"

"Güzel bir hikâyeydi, kabul ediyorum. Ama Belphegor bize her şeyi çoktan açıkladı." Kardeşlerim

ve ben Belphegor'un İskoçya'daki kalesine o da Gray'e Lucifer'in

eski plan. "Bir kahinin size çeşitli gelecekler gösterdiğini söyledi. Varlığımız, kardeşlerim ve ben

Bu vizyonlardan birini hayata geçirmek için. Göksel orduyu yenmek bizi kullanmayı ve

terör saltanatında. İnsanları dize getirmek için. Bak." Birkaç metre önünde durdum,

Başımı eğerek. "Cassael'in gelininin hamile olduğunu ağzından kaçırdın. Bu da bana senin zaten

Uriel onu öldürdüğünde insan alemini fethetmeyi planlıyordu."

Lucifer'in yüzünde şaşkınlıkla karışık bir gülümseme belirdi. "Zamanın beni hiç etkilemediğini görmek beni çok memnun ediyor.

keskin zekanı köreltti. Her zaman çok zekiydin."

"Ve sen her zaman usta bir yalancıydın." Göğsümde bir sıkışma oldu. O anılar

benimle güldüğü, benimle ilgilendiği ve bana değer verdiğini hissettirdiği anları... onlar

yalanlardan başka bir şey değil ? Onu sevmem ve istediği her şeyi yapmam için yapılan manipölasyonlar.

büyüdü mü? "Bunların herhangi biri gerçek miydi?"

Sesimin bu kadar savunmasız çıkmasından nefret ediyordum - titrek, kırılmak üzereymiş gibi.

"Söyle bana, Alastair." Lucifer elini Light Bringer'ın kabzasına dayadı. "Hangi cevap canını yakar

en çok? Seni gerçekten bir evlat olarak sevdiğim mi? Yoksa senin bir çocuktan başka bir şey olmadığını kabul ettiğim mi?

bir için araç mı? Gelecekteki sadakatinizi sağlamak için özenle hazırlanmış bir aldatmacanın parçası olduğunuzu mu?"

Görüşüm bulanıklaştı ve o gerginlik göğsümü tırmalayıp boğazıma yerleşti. Yapamadım

Konuş. Paramparça olmadan olmaz.

"Ah. Cevap çok açık. Duygularını çok iyi saklıyorsun, ama şimdi , çok açık

yaralı ifadende. Ne düşündüğümü önemsiyorsun. Her zaman önemsedin." Lucifer'in hesapçı bakışları

beni yerimde sabitledi. "Kendini birçok şeye ikna etmeye çalışabilirsin, Alastair, ama sen kalbinin

derinliklerinde nereye ait

olduğunu biliyorsun." "Peki bu

neresi olabilir?" "Benim

yanımda."

"Bu yüzden mi beni burada istedin?" Dişlerimi sıktım. "Beni kendi tarafına geçmeye ikna etmek için mi?"

"Eğer umduğum kadar zekiysen, ikna edilmeye çok az ihtiyacın olacak," dedi Lucifer. "Ne

Gurur sana ne söylüyor? Elbette beni yenemeyeceğini biliyorsun. Geçmişte beni öldüremedin ve

artık yapamazsın. Ve beni kafese tıkmak neredeyse seni ve kardeş dediklerini öldürüyordu. İstedğin kadar dene, ama

bu savaşta galip gelemeyeceksiniz. Ben mutlak biriyim. Bana karşı düşersiniz."

Günahımı kıskırtmak için ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu. Gurur, başarısızlık düşüncesinden nefret ederdi. Ben de öyle.

"Düşecek olan tek kişi sensin." Kılıcımı geri çektim. Elim titredi.

"Bunu titreyen eline söyle." Lucifer'in mavi gözleri karın fonunda parlıyordu. O

hiçbir şey kaçırmadı. "Işık Getiren'in tek bir darbesiyle seni öldürebilirim. Belki de yaparım. Ya da..." Açı yaptı

Başını yana eğdi, uzun siyah saçları yüzünün bir yarısını gölgeliyordu. "Kendini geri kazanabilirsin

yanımda yer alacaksın, tıpkı her zaman istediğim gibi. Hatta diğer lanetli oğulların da sana katılmasına izin vereceğim,

Generallerimi öldürmek geçmişte işledikleri suçlar için onları affediyorum."

Lazarus haklıydı. Lucifer bu yüzden beni Echo Bay'e çekti. Beni terk ettirmek için

Görevi. Beni acımadan öldüren zalim kuklalarından birine dönüştürmek. O benim

Ailem de canavarlara dönüştü. İyi kalpli Raiden'ı düşündüm. Geniş gözlü masumiyetiyle Gray'i.

Castor'un şakacı tavrı. Sonra Lucifer pençelerini Castor'a geçirirse onlara ne olacağını düşündüm.

onları. Onları onlar yapan her şeyi alacaktı. Bunun olmasına izin vermeyi reddettim.

"Hayır," dedim hırlayarak. "Senden istediğim tek şey kopmuş kafan."

"O zaman gel ve al." Bakışları ölümcül bir hal aldı ve sinsi bir sırıtış dudaklarını büktü. "Eğer sen

yapabilirim."

"Ona ne kadar güçlü gösterin!" Bu meydan okumanın kışkırttığı gurur içimde kükredi.

İleriye doğru adım attığımda görüşümü kırmızı kapladı ve kulaklarımda yüksek bir çınlama oldu. Ateş koştu

damarlarımda dolaştı ve midemin çukurunda iğrenç bir şey kıvrıldı. Ona onunkini yedirecektim.

kelimeler. Ben-

Bekle. Dövüşmemem gerekiyordu. Amaç bilgi aktarmaktı. Duygularıma izin vermiştim.

benden daha iyi olsun.

Sakin bir nefes alarak ilerleyişimi durdurdum. Lucifer kılıcını bile çekmemişti. İşte bu

Ona zarar veremeyeceğimden ne kadar emin olduğunu. Bu güvenin kaybolduğunu görmek için can atıyordum. Görmek istedim

Gözlerinde korku yüzüyordu.

"Benimle tek başına yüzleşmekten çok mu korkuyorsun?" Lucifer sordu. "Yazık."

"Korkunun bununla hiçbir ilgisi yok." Silahımı indirdim ama sıkıca kavradım.
Bu olmayabilir

Lucifer üzerinde bir iz bırakabilir ama arkasındaki iki serseriye öldürebilir.
Kolayca. "Yine de, *senin*

Korkunun bir sonraki hamleniz üzerinde etkisi olabilir."

"Öyle mi?" Yine o soğuk gülümsemesiyle gülümsedi. "Söyle bana. Korkacak
neyim var?"

"Biz," diye cevap verdim. "Kardeşlerim ve ben."

"Ah, evet. Kardeşlerin." Lucifer elini bırakmadan önce onun yanağına
dokundu. "Yedi

O gün taht odasında o kadar çok savaştınız ve bana verdiğiniz tek şey sadece
bir sıyrıktı. Bekliyorsun

Böyle küçük bir başarı için sizden korkmam mı gerekiyor?"

"Söyle ona," diye fısıldadı Pride bana. "*Senden korkmasını sağla. Görmesini
sağla.*"

," dedim rahat bir ses tonuyla. Duygularım tekrar kontrol altına alınmıştı ve
beni

Aklı başında. O kadar uzaktayken bile kardeşlerim aklımı başıma . Onları
korumak

bana güç verdi. " basit bir çizik kutlanacak bir şey değil. Bu bakımdan, sen

Doğru. Yedimiz seni öldürecek kadar güçlü değildik. Bu yüzden seni
kafeslemek zorunda kaldık.

ilk savaş."

Belli belirsiz de olsa Lucifer'ın gülümsemesi duraksadı. "Ne demek istediğini
anlat, Alastair. Sabrım tükeniyor

ince."

"Demek istediğim? Sen yok edilemez olarak biliniyorsun. Göksel çeliğe karşı bağışıklığın var." Bir tane aldım

bir adım daha yaklaştı. "Ama yedimiz tek bir birim olarak çalıştığımız an, zihinlerimiz ve hareketlerimiz

Senkronize olarak seni kanatmayı başardık. Sekizimizin birden neler yapabileceğini bir düşünün."

"Sekiz mi?" Lucifer'ın gözleri kısıldı. "Melankoli'nin avatarı öldü."

"O ölmüştü." İfadesindeki ani temkinlilik karşısında gülümsedim. "Sen hastanedeyken

Yeraltı dünyası, zayıflamış ve ordunuzu yeniden yapılandırmaya çalışırken, kardeşimizi geri getirdik."

"İmkânsız," diye tısladı Vepar, ileri doğru sürüklenirken. Kanatları yerine hava akımını kullandı. Bir

İlginç bir yeteneği var, o kadarını söyleyebilirim. "Bizi kandırmayı umuyorsun ama işe yaramayacak."

"Bu imkânsız değil," diye karşı çıktı Lucifer, yüzünden ve sesinden tüm duygular silinmişti. Gözleri

beni terk etmedi. "Çocuğun ruhu öldüğünde ateş çukuruna hiç ulaşmadı. Bir saniye bile düşünmedim.

Düşündüm. Ama Lazarus ruhunu , değil mi? O zaman perdenin inceltilmesini

Cadılar Bayramı arifesinde ruhunu yaşayanlar diyarına getirmek için. Ve şimdi lanetli oğullar bir kez daha birleştiler.

daha fazla."

"Gördün mü?" Bakışlarıyla yüz yüze geldim, içimde güven duygusu kabarıyordu. "Eğer karşı durursan

düşecek olan *sen* olacaksın. Zaman bizi daha güçlü yaptı ve şimdi Kallias ile birlikte

seni yenmek. Yeraltı dünyasına geri dönmenizi ve bize tekrar meydan okumadan önce iyice düşünmenizi öneririm."

Lucifer bir iki saniye bana baktı... sonra da güldü. "Sen gerçekten avantaja sahip."

"Çünkü ben biliyorum." Tahriş kafa derimi sızlattı. Alay edilmekten nefret ederdim. "Şüphesiz bu bir gelecek

Kahin sana da gösterdi. Kardeşlerim ve benim sana diz çöktüreceğimiz bir yer."

Kahkahası . "Çok zekisin ama bir şeyi unutuyorsun, Alastair." Başparmağı

kılıcının kabzasını okşadı. "Bir yılanı öldürmenin yolu..." Yüzünden soğuk bir gülümseme geçti. "...için

kafasını kes."

Purah ve Vepar her iki yanımdan üzerime geldiler. Beni .

"Yapmayı planladığın şey bu mu o zaman?" Kılıcımı tekrar hazırladım. "Kafamı kesmek mi?"

"Mecazi anlamda," diye karşılık verdi Lucifer. "Seni denklemden çıkararak, lanetli oğullar

kaybolacak. Sizi öldürmek her zaman bir seçenektir ama şimdilik sizi esir almak yeterli olacaktır."

"Deneyebilirsin."

"Burada sekizinizi beni yeneceğinden o kadar eminsiniz ki..." Lucifer bizim

çevreleyen. "Yine de kardeşlerini geride bırakıp buraya yalnız geldin."

"İşte burada yanılıyorsun." Gülümsemekten kendimi alamadım. "Yalnız değilim."

Phoenix ışınlanırken hava yanımda kıpırdandı. O benim gizli As'ımdı. Bir dokunuş ve o

bizi adaya geri götürecekti. Her şey plana göre gidiyordu. Lucifer'a ne istediğimi söylemiştim.

ve şimdi onu bu sözlerle bırakacaktım. Umurumda olsa bile bu sözlerle boğulabilirdi.

Sonra ne olacağını tahmin edemedim.

Anka kuşu tam cisimlendiği anda Lucifer'in gözleri parlak bir maviyle parladı. Anka kuşu haykırdı ve

dizlerinin üzerinde, elleri başını kavırıyor.

Lucifer fazlasıyla sakın bir sesle, "Biri ışınlandığında her zaman bir şey belli olur," dedi. "Hava dalgalanır

görünmeden önce." Göğsüm panikten daralmış bir halde Phoenix'e doğru eğildiğimde bana baktı. "O olacak

Şu anda işine yaramaz. Kafası patlayacakmış gibi hissederken olmaz. Odaklanmaya ihtiyacı var.

ve şu anda odaklanabildiği tek şey kafatasındaki kesik kesik acı."

"Bırakın onu!" Ayağa kalktım.

"Pusuya yatmış bir iblis bulundurmak akıllıca bir strateji," dedi Lucifer.
"Ancak, egon seni kör etti

planınızdaki kusurlara. Bir kez daha, kendinizi kanıtlama konusundaki
çaresizliğiniz başarısızlığınıza yol açtı."

Bir kez daha. Onun isteklerine karşı gelip Lazarus'un beni bulmasına izin
verdiğim zamandan bahsediyordu.

onca yıl önce. O zamanlar bir başarısızlık gibi gelmişti. Ama aslında, en
iyilerinden biriydi.

verdiğim kararlar. Çünkü beni kardeşlerime götürmüştü. Beni doğru yola
soktu.

Çılgınlıklar uzaklarda yankılandı. Gölgeler. Onların enerjisini hissettim.
Kardeşlerimin gücünün bir parçasıydı.

ve iblisleri avlamamıza yardım eden bir şey vardı ve içim içime . Birçoğu
geliyordu.

Lucifer gülümsedi. "Canavarlar seni korkutuyor mu?"

Ona cevap vermedim. Düşük seviyeli iblisler beni korkutmadı. Hayır. Beni
korkutan şey

Phoenix'in kül rengi teni ve boğazından çıkan sesler. Sayıca azdık ve

yakında düzinelerce gölge ile karşılaşacaktık ve bu gölgeler bizi parçalamaktan
başka bir şey istemeyeceklerdi.

Et.

Beni öldüremediler... ama Phoenix o kadar şanslı değildi. Üst seviye bir iblis
olarak, çok şey aldı

ama o bile kafasının koparılmasından kurtulamadı.

Planım etrafımda parçalandı. Lucifer'i alt edebileceğimi düşünmekle ne kadar aptallık etmişim. Çünkü

Binlerce yıl boyunca aklımla gurur duydum, ama Lucifer kafesinden kurtuldu ve

Hayatıma geri dönmek beni sadece değerimi kanıtlamak isteyen o küçük çocuğa döndürmüştü. A

pervasızca hatalar yapan bir çocuk.

Düşüncesizce verdiğim bir kararla, bu savaşı kaybetme riskini almıştım. Bunu şimdi gördüm. Nasıl izin verdiğimi gördüm

Gururum beni etkiledi. Yardım istemek zordu. Ama seçeneklerim tükenmişti.

"Lazarus," diye yansıttım zihnine, beni duyabilmesini umarak. "Sana ihtiyacım var."

Dördüncü

Bölüm Lazarus

Uriel sarayın avlusunda durmuş, büyük beyaz bir gülün yapraklarını inceliyordu.

Benimkini yaptıktan sonra

konseyi yatıştırmak için çocuklarla kalmaya karar verdiğimde, bir çanta hazırlamıştım ve evden ayrılmak üzereydim.

beni çağırdığı zaman.

Güneş gökyüzünde yeni yükselmişti ve bulutlar onun ışığını karşılayarak altın renginde parlıyordu

ve yumuşak pembe. Raiden bir keresinde onları pamuk şeker bulutları olarak tanımlamıştı.

"Beni hayal kırıklığına uğratma, Lazarus." Uriel'in yeşil gözleri bana kaydı.

"O iğrenç yaratıkların kaderi

senin ellerinde."

"Başarısız

olmayacağım."

"Güzel." Tekrar gül ağacına odaklandı. "Güzel şeyler aldatıcı . Seni içine çekerler,

ve hiçbir uyarıda bulunmadan sizi ." Parmak ucunda boncuk boncuk kan birikirken

elini geri çekti. Yara, ortaya çıktığı kadar kısa sürede kapandı. "İşte bu yüzden istekli olmalıyız

Bu güzel küçük şeyleri gizli dikenleriyle yok etmek için. Eğer ihtiyaç ."

"Olmayacak," dedim, gerçekten çiçeklerden bahsetmediğini biliyordum. "Çocuklar bize sadıktır.

Sahip oldukları tüm dikenler Lucifer ve karanlık ordusuna karşı kullanılacak."

"O halde o dikenlerin onu derinden delip geçmesini sağlamak senin görevin."

Başımı eğdim. "Evet, efendim."

"Yıllar önce Greed'in babasını öldürmeyi reddettiği o geceyi hatırlıyor musun?"

Şaşkınlıkla göz kırptım. "Evet. Araya girdim ve Caim'i onun yerine öldürdüm."

"Sonrasında kızıl saçlı Nephilim'e çok kızmıştın. Sonra onun sadakatinden şüphe ettin ve

neredeyse onu öldürüyordu." Uriel bana baktı. "Seni başka türlü ikna ettim. Zaman kesinlikle değişti

perspektifleri. Çünkü şimdi siz onların sadakatini savunuyorsunuz, ben ise sorguluyorum."

"O zamandan beri çok şey değişti." Artık gözlerim daha açıktı. O günlerde tek odak noktam

emirlere uymaktı. Lanetli oğulları birey olarak , bana verilen bir görev olarak görmüştüm.

"Evet. Çok şey değişti. çok da sen. Bunun bir artı mı yoksa eksi mi olduğundan şu an için emin değilim."

Nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için hiçbir şey söylemedim.

"önünden kaybol." Uriel döndü. "Kıymetli Alastair'in seni bekliyor."

Avludan çıkarken çenem sıkıştı. Botlarım beyaz taş patıkada gümbürdüyordu, ağır

adımlar göğsümde yankılanıyor.

Değerli Alastair'in. Gerçeği öğrendiğimden beri Uriel bunu unutmama asla izin vermedi. O dürttü

yanarın kapanmasına izin vermiyor. Bana asla sahip olamayacağım şeyleri tekrar tekrar hatırlatıyor.

Sanki unutabilirmişim gibi.

Bu, Alastair'in yıllar boyunca bir başkasına aşık olduğu her seferinde yüzleştiğim bir gerçektir.

Bir sevgiliyle öpüştüğünde ya da yattığında. Kalbini bir başkasına her verdiğinde, benimki

gittikçe daha fazla çatlamıştı. Acı, tıpkı gülün dikenleri gibi, beni derinden yaraladı.

Aklından çıkar.

Duygularımı gömmek artık ikinci doğamdı.

Derin bir nefes aldım ve kanatlarımı açarak beni taş patikadan kaldırmalarına izin verdim. Hafif yüklenmişim,

Kıyafetlerim ve kılıcımdan başka bir şeye ihtiyaç duymadan - yıldırım kırbacıma ikincil bir silah olarak

Acil durumlar için de birkaç ışınlama taşı. Benim gibi kardeşleri ve onların bir ölüm kalım durumunun olması kaçınılmazdı.

İçimi çektim.

Belki de başka bir meleğin onlarla kalmasına izin vermeliydim. Beni kendi evime göndereceklerinden emindiler

onların saçmalıkları ile mezar.

Çimenlere indiğimde güneş ufukta yeni belirmiş ve adanın bazı kısımlarında parlıyordu. Beş

Bariyeri korumakla görevlendirilmiş olan Nefilim savaşçıları başlarıyla beni işaret etti. Gece devriyesi. Onlar

kısa süre içinde görevlerinden alınacak ve yerlerine başka bir grup atanacaktı.

Baxter'ın villası, iki katı, pitoresk asmalarla süslü terasları ile savurgan bir hava yayıyordu

yukarı doğru kıvrılan, yanındaki oluşan meyve bahçesi ve arkadaki avluya giden taşlı patika

banklar, bir çeşme ve gelişen bir bitki ve çiçek çeşitliliği. İç kısım daha da büyük bir

lüks, üst düzey mobilyalar, duvarlarda asılı pahalı sanat eserleri ve etrafa saçılmış zenginlikler

baştan sona.

Echo Bay'deki malikanenin sıcaklığından yoksundu - ne zaman ziyaret etsem hissettiğim nadir bir rahatlıktı bu.

çocuklar. Gerçi bunu hiç söylememiştim. Ve şimdi o köşk gitmişti. Bu kaybın ne kadar büyük olduğunu gördüm.

Alastair'i incitmişti ama ailesi için güçlü olabilmek adına bu acıyı sakın bir maskenin ardına saklamıştı. Bu

Takdire şayan.

Ön kapıya ulaştığımda, kapıyı bir kez çaldım. Kapıyı iki kez çalmazdım. Eğer kimse kapıyı açmazsa.

kendimi içeri aldım. Sabrıyla tanınmazdım.

Kapı gıcırdayarak açılmadan önce tokmağı

şingirdadı.

"Uh-oh," dedi Gray beni fark ettiğinde. "Bir meleğin kapıyı çalması asla iyiye işaret değildir." O

uykulu gözlerini ovuşturdu ve kapıyı daha geniş açtı. "Sanırım içeri girebilirsin, ama sadece

Kibar olacağına söz ver. Herkes hâlâ uyuyor ama onları uyandıracağım."

Alastair hiç o kadar geç uyumazdı. Çoğu sabah güneşten önce uyanır ve çay için su ısıtıcısını çalıştırırdı.

Şimdiye kadar bir kitabın sayfalarında kaybolmuş, Sir Arthur Conan Doyle'un sözleriyle kendinden geçmiş ya da

Agatha Christie. Kitapları sayısız kez okumuştum ama sık sık onlara geri .
Onlar onun

Favorilerim.

Bir iç çekiş daha duydum. Onu çok fazla gözlemliyordum.

Michael'ın isteğini *kesinlikle* reddetmeli ve işi başka bir meleğe vermesini söylemeliydim.

Yine de diğer meleklerin çoğunun işi doğru yapacağına güvenmiyordum. Özellikle de

Başmelekler. Galen'in sesini yükselttiğine şahit ilk anda çocukları tehlikeli olarak işaretlerlerdi.

Ya da Daman o meşhur bakışlarından birini atacaktı. Ve kesinlikle karşılaştıkları anda oyun biterdi.

Phoenix. Bir iblisi asla müttefik olarak kabul etmezler.

Gray'e, "Kardeşlerine ve arkadaşlarına benimle hemen burada buluşmalarını söyle," dedim.

Bütün çocuklar değil.

Adada aynı çatı altında yaşıyorlardı ama Gray onlarla telepatik olarak iletişim kurabiliyordu.

"Lütfen diyebilirdim." Gray ev halkını uyandırmak ve -umarım- dediğimi yapmak için uzaklaştı

zamanında.

Penemuel birkaç dakika sonra aşağı indi. "Günaydın," dedi. Onu

görmezden geldim.

Yavaşça nefes verdi ve kahverengi saçlarının arkasına doğru parmaklarını taradıktan sonra

mutfağa. Göğsümde bir suçluluk duygusu kıpırdandı. Onu da görmezden geldim.

Ancak, ayaklarım beni taşıdı

öne çıktı, ben de onu takip ettim. Kahve makinesine su doldurdu, telve ekledi ve çalıştırdı.

Sonra bir paket yaban mersinli simit aldı ve bir tanesini tost makinesine attı.

"Neden bana bakıyorsun?" diye sordu.

"İnsan diyarında geçirdiğin zaman seni değiştirmiş," dedim, onunla arasındaki farklara dikkat çekerek

Bir zamanlar tanıdığım Penemuel. "Auran daha hafif. Kinder. Ve insan yemeklerine düşkün görünüyorsun.

şimdi de."

"Bunu bir elmayı asla reddedemeyen kişi söylüyor."

Yanaklarım kızardı.

"Merak etmeyin." Penemuel bana biraz hüzünlü bir gülümseme sundu.

"Sırrınız güvende. Hiç kimse

Büyük Lazarus'un kırmızı elmalara karşı zaafı olduğunu benden duyun."

Arka avludan bir çarpma sesi geldi. Raiden kapıdan içeri daldı, geniş gözlü bakışları

mutfağın etrafında. Kocası da onun ardından içeri girdi.

Raiden titreyerek, "Onu hâlâ hissedemiyorum," dedi.

"Kimi hissediyorsun?" Ben sordum.

"Alastair." Raiden bana baktı, varlığımla kafası karışmıştı. Ama merakının yerini endişe almıştı.

"Uyandığımda onun ipliğini göremedim. Yani, hala orada ama o kadar parlak değil."

Onları birbirine bağlayan iplik. Raiden o ipliğin Alastair kadar parlak olmadığını söyledi.

çok . Telepatik yetenekleri gibi birbirlerini hissetme yeteneklerinin de bir sınırı vardı. Onlar

dünyanın karşı taraflarında ya da farklı yerlerde olsalar bile zihinleri aracılığıyla iletişim kuramazlardı.

alemler.

"Çocuklar!" Gray mutfığa koştu. "Bell Phoenix'in gittiğini söyledi. Çıldırarak üzere."

O anda her şey yerine oturdu. Alastair'in yokluğu. İblis de kayıp. O meydan okuyan bakış

Bu kadar açık bir tuzağa düşmemesini söylediğimde Alastair'in gözlerindeki ifadeyi hatırladım. Ama ben bir şey söyleyemeden

onu duydum.

"Lazarus," Alastair kafamın içine yansıttı. *"Sana ihtiyacım var."*

Kardeşlerinin aksine, mesafenin Alastair'le telepatik bağlantı üzerinde çok az etkisi vardı. Hayır.

Ne kadar uzakta olursak olalım, bana seslendiğinde onu her zaman duyardım. Bu aynı zamanda

bir lanet olduğu kadar bir nimetti.

"Bana nereden söyle."

O söylemeden önce cevabı biliyordum.

"Echo Bay," diye cevap verdi Alastair. *"Eskiden malikânenin olduğu yer. Lucifer burada. Bir sürü*

Gölgeler yaklaşıyor. Ben... Ben , Lazarus. Tanrım, ben-"

"Sakin ol. Aklını başına topla." Teras kapısından içeri daldım.
Raiden ve Gray aradı

ama sözleri bana ulaşmadı. Sadece Alastair'in pişmanlık dolu ses tonunu
duydum.

yıpranmış sinirler. *"Yola çıkıyorum."*

"Bekle!" Penemuel bileğimi tuttu ve beni yüzüne döndürdü. "Bize neler
olduğunu anlat."

. "Bana bir daha dokunursan elini çekerim." Gözlerinde acı parladı.

Nephilim kardeşlerin geri kalanı Raiden, Titan olarak terasa indi,
Gray, ve Mason katıldı

bizi dışarı çıkardı. En son gelen Kallias'tı, siyah kanatları arkasında
dalgalanıyordu. Yanında bir

üzüntü dalgası. Endişe de. Hepsi bu duyguyu paylaşıyordu.

"Alastair Echo Körfezi'nde Lucifer'la buluşmaya gitti," dedim onlara. "Onu
geri getireceğim."

"Lanet olası aptal," diye homurdandı Galen. "Ölmek mi istiyor?"

"Bu Pride," dedi Castor. "Lucifer kafesinden kurtulduğundan beri Al eskisi
gibi değil.

Sanki günahı üzerindeki kontrolü azalıyor. Bunu hepimiz hissettik."

"Pervasız davranışının nedenini daha sonra düşünebiliriz." Çantamın
fermuarını açtım ve

taşlardan biri içine sıkışmış. Beklediğimden çok daha erken ihtiyacım oldu. Bu
da Michael'ın

haklıydı.

"Biz de seninle geliyoruz," dedi Bellamy.

"Böyle bir şey yapmayacaksınız."

"Affedersiniz?" Gözlerinde ölümcül bir parıltı parlıyordu. "Phoenix onunla birlikte! Buna seyirci kalmayacağım ve

."

"Lucifer'le yüzleşmeye henüz hazır değilsiniz ve hiçbirinizi yanımda getirerek bu savaşı kaybetme riskini almayacağım.

ve ona seni yönetim kurulundan çıkarma şansı vermek. Çok fazla şey tehlikede."

"Savaşın canı cehenneme!" Bellamy bana doğru geldi. "Burada kocamın hayatından bahsediyoruz. Benim

kardeşimin de hayatı. Onlar tehlikedeyken geride kalmamızı bekleyemezsiniz."

"Beni savaşabilmem için geri getirdiniz," dedi Kallias. "Bu amacı yerine getirmeme izin verin. Sen

"Hazır olmadığımızı söylüyorsun ama bizi bunun için eğittin. Eğer şimdi hazır değilsek, asla olamayız."

Gray başını salladı. Raiden derin bir nefes alarak kendini dengeledi ve sonra da başını salladı. Daman ters ters baktı

Ama en az diğerleri kadar kararlı ve mücadeleye hazır görünüyordu.

"Cevabımı verdim." Bu çok riskliydi.

Galen, "Lucifer'i yenmek için sekizimizin de birleşik bir güç olması gerekiyor," dedi. "Peki seni bu kadar

Onunla tek başına yüzleşebileceğini mi sanıyorsun? Onu geri almak için senden çok daha fazla şansımız var.

kardeşim."

"Niyetim Lucifer'la savaşmak değil," dedim ona. "Amacım Alastair ve Phoenix'i yakalamak.

ve buraya geri ışınlan."

Daman parmak ucuyla falx kılıcının kıvrımlarını çizdi. "Eğer Alastair'e zamanında ulaşamazsan

ve o ölürse, ne olursa olsun bu savaşı kaybederiz. Bu yüzden inatçılığı bırak ve bizi de yanında götür."

Tartışarak harcadığımız her saniye, Alastair'in Lucifer'le tek başına yüzleştiği bir saniyeydi. Ve her ne kadar

Benimle gelmeleri fikrinden hoşlanmasam da, bu bize küçük bir avantaj sağlayabilirdi. Lucifer, yine de

güçlü, lanetli oğulların sekizi birden karşısına çıkarsa hazırlıksız yakalanabilirdi. Herhangi bir tereddüt

Alastair ve iblisi alıp adaya geri ışınlanmamız için bize zaman kazandıracaktı.

Ayrıca geri de tepebilir.

Ancak, Nephilim haklıydı. Tek başıma gitmek aptallık olur. Özellikle de şimdi

Lucifer gücünün büyük bir kısmını geri kazanmıştı - onunla yüzleştiğimde sahip olduğundan çok daha fazlasını.

Aylar önce çocukları yine aptalca kararlarından birinden kurtarmaya gittiğimde yeraltı dünyası.

"Peki." Başka bir çözüm göremedim. "Ama arkadaşların geride kalacak."

Titan hırlayarak, "Kesinlikle olmaz," dedi ve Raiden'ı kendi tarafına doğru çekti.

Warrin de aynısını Daman'a yaptı ve sessizliğini korumasına rağmen ifade

Bize eşlik etme hakkını reddetmeyi denemem için bile bana söylenmemiş bir meydan okuma.

Mason tabancasını kılıfına sokarak, "Sanki başka bir dövüşü kaçırıyorum," dedi. Elinde bir tüfek vardı.

diğer elinde, ikisi de gümüş mermilerle dolu. Eritilmiş gümüşten yapılmış özel bir mermisi vardı.

göksel çeliği de onun üzerine yağdırdı. Bu kurşunlar Lucifer'e zarar veremezdi ama

düşmüş bir meleği öldürebilir. Gümüş kurşunlar neredeyse diğer her şeyi öldürür.

-Şeytanlar ve canavarlar.

Castor yüzünü Kyo'nun siyah saçlarına çevirerek, "Yanımda eşim varken daha güçlüyüm," dedi.

". " Onları başka türlü ikna etmeye çalışmak daha da fazla zaman kaybettirecekti.

Galen Penemuel'e döndü. "Clara'ya ve diğerlerine neler olduğunu anlat." Sonra Simon'ın burnunu

tapınak-bir eş bizimle gelmiyor. İnsan sadece yolumuza çıkabilirdi.

Yeraltı dünyasından kaçmaya çalıştığı zamanı saymazsanız, beceriksizdi ve dövüş yeteneği yoktu.

tek silahı spatula olan bir adam. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum koca adam," dedi Simon, enesi titreyerek.

"Bunların hiçbiri değil." Galen başparmağını Simon'ın çenesinde gezdirdi.
"Yakında döneceğim."

"Öyle olsan iyi edersin." Simon, Galen'in geniş göğsüne hafıfe vurduktan sonra göğsüne yaslandı.

Gözlükler yamuluyor. "Büyük olabilirsin, ama bir izikle bile geri dönersen kıçına tekmeyi basarım.

sen."

Herkes etrafımda toplanıp kollarıyla birleşik bir bağlantı oluşturduktan sonra

ışınlanma taşına ve onu götürmek istediğim yere odaklandım. Kendimi ikna etmeye çalıştım.

Eylemlerim sadece göksel aleme olan görevim tarafından yönlendirildi.
Alastair'e canlı ihtiyacımız vardı ki

Lucifer'a karşı savaşta lanetli oğullara liderlik edebilirdi. Ama içimdeki burkulma bana gerçeği söylüyordu.

Ona canlı ihtiyacım vardı... üzerinde durmayı reddettiğim nedenlerden dolayı.

Biz ışınlanırken güneşin sıcaklığı yok oldu. Karanlık beni örttü ve nefes aldım.

soğuk kış havasında. Karın içinde durdum ama gömleksizken bile soğuğun ısırığını hissetmedim.

Sıcaklığın melekler üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Diğerleri yanımda durmuş, çevremizi inceliyorlardı.

Bir ığlık geceyi deldi.

Bellamy tökezleyerek, "Nix," diye fısıldadı.

İleride, Phoenix dizlerinin üzerine çökmüş, başını tutuyordu. Başını kullanmasını engellemek için

Lucifer onun zihnini hedef almıştı. Acı hiçbir şeye odaklanmasına izin vermiyordu.

Başka. Yanında Alastair duruyordu, bir gölge ona doğru hamle yaparken kılıcını çekmişti. İblisi doğradı.

Yarısı, alev alıp küle dönüşürken turuncu bir ışık dalgası yarattı.

Sıcaklığa karşı duyarsızlığıma rağmen Lucifer'i gördüğümde tüylerim diken diken oldu.

Morningstar. Gece yarısı gibi saçları ve karanlıkta mavi alevler gibi parlayan gözleri vardı. Uzakta duruyordu

Alastair'in dövüşünü izlerken yüzünde soğuk bir ifade vardı. Vepar ve Purah onun yanında duruyordu.

Konağın enkazından kısa bir mesafede cisimleşmiştik ve henüz fark edilmemiştik.

Bakışları Lucifer'a takıldığında Kallias adımlarında sendeledi ve dizlerinin bağı çözüldü. Hatta bizim

uzakta, Morningstar'ın enerjisini hissetti.

Diğer lanetli oğullar kanlarının Lucifer'e verdiği tepki üzerinde daha iyi kontrol sahibi olmuşlardı,

Ama binlerce yıl önceki ilk savaştan bu yana Kallias onunla ilk kez karşılaşılıyordu. O

Kendini oldukça çabuk toparladı. O her zaman böyleydi - inatçı ve kolay kolay

etkilendi. Bir kısmı Spartalı yetiştirilme tarzından geliyordu. Geri kalanı ise onun savaşçı ruhuydu.

Doğduğundan beri içine işlemiştir.

"Plan nedir?" Castor sordu. "Geri kalanımız dikkatini dağıtırken Galen'i gölgelerin üzerine sal.

Lucifer?"

"Lucifer'ı ben hallederim. Geri kalanınız Alastair'e gidin." Işınlanma taşını Daman'ın koluna yerleştirdim.

el. "Hepiniz bir araya geldiğinizde, adaya dönmek için bunu kullanın." "Bunu neden bana veriyorsun?" Daman şüphelenerek sordu.

"Çünkü yapılması gerekeni yapmaktan çekinmeyecek tek kişi sensin. Bu şu anlama gelse bile

beni geride bırakarak."

Diğer Nefilimler benden nefret iddia edebilirler ama her biri bir savaşçıyı

O savaşçı ben olsam bile. Galen bile az da olsa tereddüt ederdi. Ama Daman gösterdi ki

böyle bir çekincesi yoktu. Söz konusu kardeşleri ve özellikle de yanındaki buz ejderhası olduğunda

Onları kurtarmak için her şeyi yapardım. Onların güvenliği öncelikliydi.

Raiden, "Sizi geride bırakmak gibi bir seçeneğimiz yok," dedi. "Buraya hepimiz birlikte geldik ve bu şekilde

gidiyoruz."

"Evet," diye cevap verdi Gray, daha önce kapıyı açtığından daha canlı bir sesle. Mason

Gray'in yeteneklerinden biri olan enerjisinin bir kısmını onunla paylaştı. "Sen biraz kötü ve korkutucusun

bazen, ama seni terk etmeyeceğiz. O yüzden hazır olun. Şimdi gidip Lucifer'in kışını tekmelemeliyiz."

Daman'la bakiştık ve o da bana hafifçe başını salladı. Eğer iş oraya gelirse, biliyordum ki

gerekeni yapacağına güvenebilirdim. Her şeyin büyük planında, hayatım çok önemliydi.

Biraz. Ben yüksek rütbeli bir melektim ama ölürsem dünya devam edecekti. Oliver görevi devralacak

Birliğimin komutanı. Harcanabilirdim ve kolayca değiştirilebilirdim.

Aynı şey Nephilim kardeşler için söylenemezdi. Savaşı kazanmanın anahtarı onlardı.

Onlar olmasaydı, her şey kaybolurdu.

"Neden yaptı sen getirmek onları?" Alastairsordu
Ben telepatik olarak. Keserken yaptığı hareketler

daha fazla iblis hiçbir şey vermedi. Varlığımıza hiç tepki vermiyordu.

Lucifer henüz anlamadıysa bile yakında anlayacaktı. Belki o da rol yapıyordu.

İlk hamleyi bizim yapmamızı bekliyorlar.

"Çünkü sen terbiye olmayı reddeden aptal, kibirli bir çocuksun," diye cevap verdim. Çenem

kırbacımı çağırdığımda gerildi. Ruh silahı kılıcımdan daha güçlüydü ama yine de güçlü değildi.

Lucifer'ı yaralamaya yetecek kadar. Yine de çocuklar kaçarken bu onu meşgul edebilirdi. *"Onlar buraya*

eve döndüğünüzden emin olun."

Sonra kanatlarımı kullanarak beni havada hızla ilerlettim, kırbacım elimde titriyordu.

Lucifer'e nişan aldı ve vurdu.

Beklediğim gibi, beni bekliyordu. Lucifer kırbacın ucundan, kırbaç tam saplanmadan önce kurtuldu.

boynuna temas etti. Hareketleri sahnedeki bir dansçınınkini yansıtıyordu, akıcı ve zarıftı.

Zahmetsiz.

"Bu şekilde buluşmayı bırakmalıyız, Lazarus," dedi Lucifer soğukkanlılıkla. "Kırbacının her şeyi yapmasına izin veriyorsun.

senin için konuşuyor. Büyük bir çocuk ol ve

kelimelerini kullan." "Sana söyleyecek bir şeyim

yok."

Purah hançerini döndürürken Vepar kılıcını çekti, geniş ve doğal olmayan bir gülümseme vardı yüzünde. Daha önce

her zaman çok tedirgin edici olmuştur.

Bir , Lucifer'la birlikte kaçmadan önce, Purah oldukça güzeldi. Büyüleyici

ve zekâsıyla etrafındakileri eğlendiriyordu. Ama sonra dünyanın kötülüklerinin onu yozlaştırmasına izin verdi.

güçlü bir zehir gibi kanını arsenik çamuruna dönüştürdü ve kendini kaybetmesine neden oldu.

Akıl sağlığını. Dişlerini için göksel bir bıçak kullanmış ve sonra

bıçağı yanaklarında gezdiriyor, bunu yaparken de çılgınca gülüyordu.

"Lazy'nin söyleyecek bir şeyi yok mu?" Purah kelimeleri mırıldanırken keskin tırnaklarını

bükülmüş hançerinin bıçağı. "Onu konuşturacağız. Evet, konuşturacağız. Ona ığlık attıracağız."

"Tırnaklarını hl zehirle mi kaplıyorsun?" Ben sordum.

Bana sinsi bir sırıtış attı. "Lucy oynamama izin verirse sana

gösterebilirim." "Yakında," dedi Lucifer ona.

Vepar, karın birkaç santim üzerinde süzülürken hava akımlarını kullanarak yaklaştı. "Ah. Hala

Çok saf kokuyor. Bu saflığı lekelemeyi ne kadar isterdim. O ubuğun kıçından çıkmasına yardımcı olabilir."

Omurgam sertleşti. "Hiç şansın yok."

Vepar sırıttı. "Sen kaybedersin."

"Seni bu şekilde görmek bana acı veriyor," dedi Lucifer bana. "Zincirlenmiş ve kr krne

Konsey'in emirleri. Umuyorum ki bir gün bu zincirlerden kurtulacaksın." "Yani

senin gibi olabilir miyim?" Kırbacımı daha sıkı tuttum. "lmeyi tercih ederim."

"Bu kesinlikle ayarlanabilir."

Nefilim ve arkadaşları onları iblisler uludu ve hırladı. Onların gölgeli

Her ölümle birlikte bedenler alev alev yanıyor ve külleri karların üzerine serpiliyordu. Bu durum

Çocuklar sürüyü azaltmaya can atıyor.

Gürültü Lucifer'in dikkatini çekti ve belli belirsiz de olsa içinde bir şeyler değişti

ifade. "Demek Alastair doğru söylemiş. Kallias yaşıyor."

Bakışlarını takip ettim. Kallias, yaprak şeklindeki mızrağın ucuna

göksel çelik. İblisleri yararken yaptığı hızlı hareketler dikkat çekiciydi. Bir xiphos

onun yanında kaldı. Kısa kılıç onun ikincil silahıydı, tıpkı hoplit savaşçıları gibi

anavatanından.

"Öyle," diye cevap verdim. "Ve o iblislerle işi biter bitmez, o diğerleri senin için."

Lucifer'in bakışlarındaki tedirginliği görünce Alastair'e duyduğum öfke biraz dağıldı. Sekiz

Lanetli oğulların bir kez daha birleşmesi onu endişelendiriyordu. Alastair'in buraya gelmesinin gerçek sebebi bu muydu?

Echo Körfezi mi? Lucifer'e Kallias'tan bahsederek onun zihnine şüphe tohumları mı ekecekti?

"Bu savaşı kazanma ihtimaliniz artık sizin lehinize değil," dedim ona.

Lucifer bana baktı. "Korktuğumu mu sanıyorsun? Bir Spartalı'dan çok daha fazlası gerekecek.

ölüler beni korkutuyor."

"Ve henüz onlara karşı bir hamle yapmadın." Umut göğsümü doldurdu. "Orayı ziyaret ettiğinde

Yıllar önce, kaybettiğiniz tek bir gelecek gördünüz. Onlardan sekizinin

Son nefesini vermeden önce gördüğün son yüzler. Acaba o gelecek bu gece gerçekleşecek mi?"

Lucifer keskin zekâlı ve son derece gözlemciydi. Harekete geçmeden önce plan yapar, neredeyse hiç

fevri kararlar. O anki tam da umduğum şeydi. O değildi

lanetli oğullara saldırdı çünkü sonucu tahmin edemiyordu. Henüz ne kadar güçlü olduğunu bilmiyordu.

böyle bir araya geldiklerinde.

Çok geç olmadan harekete geçmeliydik. Uzun süre tereddüt etmeyecektir.

"Daman!" Ona seslendim. "Şimdi yap!"

Envy'nin avatarı anında harekete geçti. Warrin'in kolunu yakaladı ve diğerlerine toplanmaları için bağırdı

onun etrafında. Alastair bana baktı, kafası karışmıştı. Sonra, şaşkınlığı anlayışa dönüştü.

"Durdurun onları!" Lucifer sonunda Işık Getiren'i çekerken kükredi. Kılıcın çeliği titredi

tıpkı gözlerindeki mavi alevler gibi.

Kırbacımı ona doğru fırlattım ve bileğinden yakaladım. Saldırı kırbacı yerinden oynatmadı.

ama bu onun elini gevşetmesine neden oldu. Çocuklara ulaşmak için çok uzaktaydım. Onlar

bensiz gitmek zorundasın.

Bir gün Lucifer'i yeneceklerdi. Ama şimdi değil. Hazır değillerdi. Eğer kendimi feda etmek zorunda kalırsam

O günü görece kadar yaşamaları için hayatımı gözümü kırpmadan feda ederdim.

"Cesaret ile aptallık arasında ince bir çizgi vardır," diye hırladı Lucifer gözleri parlamadan önce

canlı bir mavi. "Ne yazık ki sen ikincisine giriyorsun. Şimdi, yan."

Acı. Başım sanki ikiye bölünüyormuş, kan damarlarım alev almış gibi hissediyordum,

Beynimdeki her yarıktaki bir yol açıyordu. Acımı dile getirmemeye çalıştım ama çok geçmeden yapamadım.

geri tut. Sesim gırtlaktan gelen bir çığlıkla çatladı.

"Laz!" Raiden arkamdan bağırdı. "Ona yardım etmeliyiz!"

Lucifer gözlerini onlara diktiğinde, acıya karşı dişlerimi sıktım ve tüm rezervlerimi çağırdım.

ilerlemesini durdurmak için tüm gücümü kullandım. Kırbacım onu boynundan yakaladı ve onu bir adım geriye çektim.

ve onu yerinde tuttum. Onu uzun süre tutamayacaktım, ama neyse ki, bir ruh silahı

dövüldüğü kişi ölmedikçe yok edilemezdi. Bu yüzden kurtulmak için kırbacı kıramadı.

Tabii önce o beni öldürmezse.

Işık Getiren'i kafama doğru savurdu. Bir elimle kırbacı tutarken, diğer elimle kılıcımı kaldırdım.

onunla çelik çelik buluşmak için.

Purah ve Vepar havaya sıçradı ve çocuklara doğru ilerledi. Warrin, melez haliyle

Buzdan duvar onlara doğru geliyor ve onları karda geriye doğru savuruyor.

Raiden ve Kallias bana yaklaşmaya çalışıyorlardı ama Titan Raiden'ı tutarken Galen de

Kallias. Raiden'ın kalbi çok saftı ve Kallias "hiçbir asker geride kalmaz" zihniyetine sahipti.

Alastair yüzünde kararsızlıkla beni izledi. Bir şeyler yapmasına dakikalar kalmıştı.

pervasız.

"Yapma," dedim ona. Bazen onu çok iyi okuyabiliyordum. "Adaya dönün ve ordunuz. Bu sadece başlangıç."

"Özür dilerim," dedi Alastair. "Bunun olmasını hiç istememiştim."

söylenmemiş çok şey vardı. İçimde kilitli tuttuğum çok şey. Bunların hiçbirini bilmemesi en iyisiydi.

"Yapmadığını biliyorum," diye cevap verdim. "Bunu da öğrenilmiş bir ders olarak kabul et."

Tekrar saldırıya uğradıklarında bağlantıları koptu ve Daman'ın taşı etkinleştirmesini engelledi. Warrin

Purah'a bir buz patlamasıyla vurarak onu birkaç metre geriye savurdu. Vepar karşı taraftan saldırırken

Titan titanyum kolunu kullanarak yüzüne bir yumruk indirdi, gücü havayı delip geçti.

yüksek sesli çatlak.

Karanlıktan daha fazla gölge çağrıldı ve ilerlerken çığlıklar attılar. Kyo dilimledi

katanasıyla onları delip geçti. Mason silahını ateşledi ve isabetli kafa atışlarıyla daha fazlasını indirdi. Vepar

ve Purah da saldırılarına devam etti. Alastair

bana doğru adım attı.

"Hayır dedim! Lucifer'ı zor tutuyorum. Sen ve diğerlerinin gitmesi gerekiyor."

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu.

"Çünkü kaybedilmeyecek kadar önemlisiniz." Ve sonra ekledim, *"Hepiniz öylesiniz."*

Neyse ki Galen, Alastair'i kolundan yakaladı ve geri çekti. En büyükleri

Nephilim kardeşler, Alastair'in aklını başına getirebilecek çok az insandan biriydi.

"Gidin!" Lucifer'ı durdurmak için tüm gücümü kullanarak onlara emrettim. Kafamı doldururken tekrar çığlık attım.

ateşle. Işık Getiren omzumun üst kısmından yakıcı bir acı yayıldı.

kılıç kilidi ve beni kesti.

"Laz!" Raiden tekrar bana ulaşmaya çalıştı. Titan onu yerinde tutmak için iki koluyla etrafını sardı.

"Kıçınızı kaldırıp buraya gelin!" İblis dalgasında hafif bir kırılma olduğunda Daman seslendi

saldırıları. "Acele edin!"

Kardeşler ve arkadaşları bir araya geldiler, omuzlarını ve kollarını birbirine değdirerek başka bir grup oluşturdular.

Bağlantı. Daman ısınlama taşının rünlerini tetiklediğinde parlak bir ışık parladı. Alastair bana baktı,

ve ismim dudaklarında şekillendi. Ve

sonra, gözden kayboldular.

Kafatasımdaki ve göğsümdeki ağrıya rağmen içime bir rahatlama yayıldı. Yapmışlardı

sağ salim çıktım. O gece ölsem de ölmesem de, sadece bu bile bana huzur verdi. Daha çok, öldüğümde.

Çünkü ben çok yetenekli bir savaşçı olsam da, Lucifer'i tek başıma edemezdim.

"Kurtarıcıların gittiler," dedi Vepar sesinde çınlayan bir kahkahayla. Kanı sildi ve yara saniyeler sonra kapandı. "Ne kadar da kahramanlar."

"Onlar gerekeni yaptılar." Kırbacım maddeleşti ve çekirdeğime geri . Çok az şeyim vardı

Artık işe yaramıyordu. Amacına hizmet etmişti - Lucifer'ın dikkatini dağıtarak çocukların kaçmasını sağlamıştı. Ben bile

onunla savaşmaya devam etmek istedim, ruhum yorulmuştu. Süzölmüş. Lucifer'in büyülu saldırısının bir sonucu

Aklımda.

"Biliyorsun..." Vepar önümde diz çöktü ve beni çenemden yakaladı. "Hangisini arzuladığımdan emin değilim

Daha fazla. Seni öldürmek için... ya da seni becermek için."

Midemin mide bulandırıcı bir düğüm oluşurken yüzümü ondan uzaklaştırdım. "Bu

Belphegor artık sizi tatmin etmiyor mu?"

Kendini beğenmişliği azaldı. Tekrar ayağa kalktı ve bana doğru baktı. "Benim sevgili Belphe'm

Aptal. Yatağıma dönecek. Her zaman döner."

"Şimdi nerede?"

"Bu seni ilgilendirmez." Lucifer Işık Getiren'in ucuyla çenemi yukarı kaldırdı ve

bakışlarını onunkilere çevirdi. "Kelleni hemen burada almalıyım."

"Al o zaman." Bakışlarını tuttum. "Ama kendinize dikkat etmenizi öneririm. Bu çocuklar bir daha

omuzlarınızdan kalktı."

"Onları kurtarmak için canını verdiğin için kendini şehit mi sanıyorsun?"

"Bir şehit mi? Hayır. Ben bir savaşçıyım ve nedenle daha büyük bir iyilik için hayatımı seve seve feda ederim."

"Daha büyük iyilik." Lucifer'in kahkahası kuruydu. "Tıpkı Uriel gibi konuşuyorsun."
Kılıcını indirdi.

Boynumdan çekip hizama indi, dudaklarına bir kıvrım verdi. "İyi ve kötuden bahsederken

O da aynı çizgide yürüyor. Tek fark, ben doğamı saklamıyorum."

"İnsanlığa savaş açmaya çalışan Uriel değil."

"Doğru." Lucifer başını salladı. "Uriel başkalarının onun için emirlerini yerine sağlarken, kendisi de

Tanrı olmak için can atıyor. Göksel alemde iltica ettiğim zamanı hatırlıyorsun. Bana izin vermeyi reddetti

barışçıl bir şekilde gitmek için. Şu anda içinde bulunduğumuz bu savaşın sebebi o."

"Yalandan başka bir şey söylemiyorsun, yılan," dedim sıkılmış dişlerimin arasından. "Senin kötü kalbini gördüm

kendi gözlerimle gördüm. Sayısız insan ruhunu katlettiğini gördüm. Uriel seni zorlamadı. Bunu sen yaptın.

kıskandığınız ölümlülere hükmetmek için duyduğunuz bencilce arzuyla hareket ettiniz.

Ve şimdi, sen dururken

benden önceyeraltı dünyasının o karanlık çukuruna geri dönmek ve

ama siz bunu reddediyorsunuz."

"Bunun için artık çok geç." Lucifer'in bakışları yaralı omzuma kaydı ve omzunu düzeltti.

başparmağımı kanın içinden geçirdim. Işık Getiren'i kullandığı için, iyileştirici güçlerimin

Yarayı. Gözlerinde memnun bir parıltıyla başparmağındaki kanı yaladı.

"Belki de artık çok geç," diye itiraf ettim. "Verdiğiniz zarar affedilemeyecek kadar büyük."

"Bana bir şey söyle, Lazarus. Ben kafesteyken, hapishanemi hazırlayan sendin. Sen

İtirafın beni daha hafif hissettirmesi gerekirdi. Bunun yerine, göğsüme bir ton tuğla gibi bastırdı.

"Bunun sana huzur getireceğini umuyordum. Hatta belki de yaptığın hatayı görmeni sağlar."

Lucifer'in gözlerinde küçük de olsa bir yumuşaklık belirdi. "Bir düşmana merhamet göstermek aptallıktır."

"Sen her zaman benim düşmanım değildin. Bir keresinde sana kardeşim demiştim."

"Lazarus?" Alastair'in endişeli sesi kafamı doldurdu. Telepatik bağlantımız onun

Kardeşleriyle paylaştığı bağ gibi beni de . Ciddi olup olmadığını bilmiyordu.

Yaralı. Ölü ya da diri olsaydım.

Onu görmezden geldim. Şimdilik hayatta olabilirdim ama Vepar ve Purah yanımda volta atarken

Giderek artan sabırsızlıkları yüzünden bu durumun değişmesi an meselesiydi. Lucifer

yaşamama izin ver. Beni tahtadan indirmek onun için bir avantaj olur. Kaçırılmayacak kadar zeki

biriydi.

"Cevap ver bana, lanet olası!"

Ben yapmadım.

"Bırak oynayayım, Lucy." Purah keskin tırnaklarını hançerinin ağzında gezdirdi. "Görmek istiyoruz

içeride neye benzediğini."

Lucifer bir süre sessiz bir şekilde beni izledi. Sonra boyunun ölçüsünü aldı ve arkasını döndü. "Yap

Çabuk ol."

Kaderim o üç kelimeyle mühürlenmişti. Savaşabilirdim. Purah ve Vepar'ı yenmek

imkânsız bir görevdi ama Işık Getiren'in bana verdiği yara sağ kolumu zayıflattı. I

tam gücümde değildim. Ve yorgundum, kemiklerimin derinliklerine işleyen bir yorgunluk. Eğer başarabilirsem

sadece kaçınılmaz olanı ertelemek olurdu. Lucifer'la savaşamazdım.

Başımı eğdim ve gözlerimi kapattım.

"Senden daha fazlasını beklerdim, Lazarus," dedi Vepar. "Yine de, sonunda farkına vardığını görmek güzel

senin yerin."

Son anlarımı onlarla anlamsız sözler söyleyerek harcamak istemedim.

Bunun yerine, o anları onu düşünerek geçirmeyi seçtim - sevmem yasaklanmış olan erkeği.

Her şey farklı olsaydı nasıl bir hayatım olabileceğini hayal ettim. Alastair sandalyesinde kıvrılmış

O okurken ocakta ateş çıtırdıyordu. Ben de onun yanında, omzunun üzerinden okuyordum. O da

Gülümser ve beni hafifçe iterdi, ben de onu kendime doğru çekerdim.

O hayatta, kaderimizdeki eş bağını asla mühürlemezdim. Yapmak zorunda kalmazdım. Belki de,

mutlu olabilirdik. Sadece rüyalarımda görebildiğim bir hayattı.

Purah kendi kendine mırıldandı ve onun bana yaklaştığını hissettim.
Tırnaklarının sert zemine sürtünmesi

Çelik devam etti.

"Beni görmezden geldiğini biliyorum," dedi Alastair. "Bunu takdir etmiyorum, seni beyaz kanatlı piç kurusu."

Bir gülümsemenin dudaklarıma dokunduğunu hissettim. *"Bu dil sana hiç yakışmıyor." "!" Beni gerçekten görmezden geliyordun. Bana neler olduğunu anlat."*

Gözlerimi açtığımda Purah'ın yaklaştığını gördüm, adımları karda çıtırdıyordu.
"Herkes güvende mi?" diye sordum.

"Evet."

"Güzel." Purah şimdi tepemde dikilmiş, sırtarak keskin dişlerini gösteriyordu.
Elindeki

çocukça bir alaycılıkla hançerini bana doğrulttu. *"Benim bu savaştaki rolüm sona erdi. Gerisini sana bırakıyorum."*

"Vaz mı geçiyorsun?" Alastair'in sesi sertleşti. *"ne cüret! Bana asla pes etmemeyi"*

Teslim ol. Antrenmanda her yere düştüğümde, ayağa kalkmam için bana bağırdın. Sen

Bu zayıflığımı yendin. Asla pes etmeme izin vermedin. Öğütlediğin şeyi uygula."

"Bu farklı."

"Cehennem gibi!" Alastair sadece kızgın olduğunda küfredirdi. O zaman bir erkek olarak

düzgün bir beyefendi başka bir yönünü göstermek için yer değıştirdi. Bana taleplerini iletmekte hiç zorlanmayan bir yanını.

"Eğer şu anda benimle konuşabiliyorsan, henüz ölmemişsin demektir. Ayağı kalk ve savaş.

artık yapamayana kadar."

O anda içime bir şey doğdu. Belki Alastair'in kafamdaki sesiydi, belki de

Purah'ın yüzündeki o sırtışı silmek için ani bir dürtü duydum ama içimde beklenmedik bir güç buldum.

Bir kez daha kırbacımı çağırmama ve Purah hamlesini yaptığı anda vurmama izin veren bir kırbaç.

Kırbaç boynunun etrafında kıvrılıp solgun etine saplanırken Purah' gözleri büyüdü. Onun

şok, kıkırdayıp hançerini elinden bıraktığında çıldırmış bir neşeye dönüştü. Hançerini kaptığı gibi

kırbaç.

Vepar başımı geriye çekti ve kılıcını boğazıma dayadı. "Onu serbest bırak yoksa

güzel küçük boyun."

"Nasıl olsa keseceksin." Ama yine de Purah'ı bıraktım ve kırbacım bana geri döndü. Gücüm

çok fazla azalıyor.

Vepar alçak sesle gülerek şakağıma sokuldu. "Kokun sarhoş edici. Bakireler benim favorimdir. Bu

Bir başkasına asla vermediğin o tatlı nektarı tatmadan seni öldürmek gerçekten utanç verici.

Belki Lucifer seni Purah'a teslim etmeden önce seninle oynamama izin verir." Ağzını yerleştirdi

kulağıma. "Hatta nazik olacağım ve bundan zevk almanı sağlayacağım."

Üzerimizdeki hava ıslık çalıyordu, bu ses bir füzenin hedefine doğru dönerek ilerlemesine benziyordu.

Benden birkaç metre uzaktaki kar yukarı doğru patladı.

"Daha iyi bir fikrim var," diye tanıdık bir ses geldi kar içinden. Temizlendiklerinde,

Michael tam boyuna yükselerek görüş alanına girdi. Altına beyaz kanatları yanlara doğru açılmıştı.

ve ateşten kılıcını tutuyordu. Gözlerinde alevler yanarken sert bakışları

Vepar. "Ondan uzaklaşırsan iyi davranıp seni parçalamak yerine çabucak öldürebilirim,

ve başını en sona bırak."

Vepar beni kavrayışını bıraktı ve geriye doğru adım atarken tısladı. "Bu pek de meleksi bir şey değil

söylemek için."

Michael'ın arkasındaki kara başka melekler de indi. Bunlardan üçü, Michael'a gönderdiğim savaşçılardı.

Echo Bay'e yürüyen ceset ayaklanmasına yardım etmek için. Altısı Michael'ın birimindendi. Sonuncusu

Oliver. Bakışlarını arkama çevirmeden önce başını salladı.

Lucifer ifadesiz bir şekilde duruyordu. Işık Getiren hâlâ elindeydi ama yanına indirilmişti.

"Michael. Seni tekrar görmek çok güzel kardeşim."

"Hâlâ kafesinde olsaydın daha da güzel olurdu *kardeşim*," diye karşılık verdi Michael, bir adım atarak

ona yaklaştı. Savaşın baş meleği hiç kimsenin, Morningstar'ın kendisinin bile önünde eğilmedi.

"Keşke." Sonunda Lucifer'in yüzünde bir gülümseme şeklinde duygu titreşimleri belirdi. "I

Beni özlediğinize inanıyorum. Ancak, itiraf etmeliyim ki, bu yeni dünya beni oldukça hayal kırıklığına uğrattı.

geri döndü. İnsanoğlu katlanarak ilerledi, ancak açgözlülükleri ve canilikleri de

dürtüler. Toplu katliamlar, tecavüzler, savaşan uluslar. Bu durdurulması gereken sonsuz bir döngü."

"Ölümlülerin özgür iradeleri vardır," dedi Michael. "Onların ne yapıp yapmayacağına biz karar veremeyiz. Ben

Bunu sana daha önce de söylemiştim. Yine de sözlerim sana hiç ulaşmadı. İsyankâr, bencil

yollar. O zamandan bu yana etrafımızdaki dünya değişti ama siz aynısınız."

"Senin uzun soluklu nutuklarını nasıl da özlemişim." Lucifer'in bakışları yara izleri üzerinde gezindi.

Michael'ın göğsüne. "Ve tenine yerleştirdiğim o izler. Onları her gördüğünde beni düşünüyor musun?

Eminim biliyorsundur."

Kendimi zorla ayağa kaldırdım, biraz sersemlemiş hissediyordum. Omzumdaki yara ölümcül değildi ama

çok kan kaybetti. "Oğlunuzla paylaştığınız bir özellik de bu. Kendi sesini seviyorsun

ses."

"Asa'dan bahsetmişken, onun sizin hapishanenizde olduğunu duydum." Lucifer'in gözlerindeki mizah bana bakarken kayboldu,

sonra Michael'a döndü. "Onu henüz öldürmemiş olmanız garip. Onu bir savaşta kullanmayı mı umuyorsun?

Ben mi?"

"Hissettiğim bu korku mu?" Michael sordu. "Bu yüzden mi Belphegor'a bir yol aratıyorsun?

Göksel hapishanenin içinde mi? Çocuğunuza değer verdiğiniz için değil, olabileceklerden korktuğunuz için.

onun bağlılığını kazanırsak sana ne olur?"

Belphegor bu yüzden mi Echo Bay'de değildi? Mantıklı. Vepar ve Purah

Lucifer'in köleleri -tek kullanımlık piyonlar- Belphegor ise onun güvendiği kişiydi.

Lucifer'in gülümsemesi yerinde kaldı ama gözlerinde öfke alevlendi. "Bu geceyi bir çıkmaz olarak adlandıralım derim.

ve kendi yollarımıza gideceğiz. Ama tekrar karşılaştığımızda, başka hiçbir şeye benzemeyen bir savaşa hazır olun."

Michael sayısız kez gördüğüm o ukala sırtışıyla, "Her zaman kavgadan kaçan biri," dedi. Bu

Lucifer'ı hedef aldığında o kadar da şakacı değildi. "Tıpkı gençliğimizdeki gibi. Devam et ve kaç

karanlık çukurun, Star. Yakında tekrar görüşeceğiz."

"Bunu dört gözle bekliyorum." Lucifer bana baktı. "Kafesimde bana merhamet gösterdin. Seni bağıslıyorum

bu gece hayatınızı. Bizi şimdi bile düşünün."

Vepar ve Purah birer ellerini Lucifer'in omzuna koydular. daha sonra ortadan kayboldu.

Melekler de dahil üzere diğer meleklerin aksine Lucifer ışınlatabiliyordu. Geri kalanımız

hızlı seyahat edebiliyor ama bir yerden bir yere anında gidemiyordu. Bu onun güçlerinin tam olduğunu kanıtladı.

geri döndü.

"Yaralanmışsın," dedi Michael bana yaklaşırken. "Işık Getiren'in çeliği başka hiçbir şey gibi ısırılmaz."

"Neden buradasın?" Ben sordum. "Konsey-"

"Acil bir toplantı yaptık," diye araya girdi. "Savaşçılarınızdan biri, Evangelos, bize geldi.

Lucifer'in burada olduğu haberiyle birlikte bir karar daha verildi. Oybirliğiyle olmadığını da eklemeliyim. Ama

çoğunluk bu fikrin lehinde karar verdi."

"Neredeyse sormaya korkuyorum. Bu gülümseme asla iyiye işaret değildir."

Söz konusu gülümseme da büyüdü. "Sormanıza gerek yok. Size haberleri ücretsiz olarak anlatacağım.

ben." Arkasından Oliver dudaklarını birbirine bastırdı. "Sana bir arkadaş bulma görevi verildi.

bu savaş süresince lanetli oğullara göz kulak olmak. Ve şimdi, bana da benzer bir görev verildi.

atama."

"Yani..."

"İşte " Michael sırtıma vurdu, neyse ki yaralı omzumdan kaçındı. "Sen

Askeri operasyonları denetlediğim için birbirimizi daha sık göreceğiz.
Zamanla ilgili

göksel güç ve Nefilim'in gücü düzgün bir şekilde buluştu. Şimdi. Beni adaya götür. Seninle buluşmak istiyorum.

orduya katıl ve başla. Savaş beklemez." Beşinci

Bölüm

Alastair

"O nasıl?" Bellamy yatak odasından çıkıp kapıyı usulca arkasından kapatırken .
Daman

bizi adadayken kaldıkları villaya ısınlamıştı.

"O yaşıyor, senin sayende değil." Bellamy bana doğru ilerlerken ve ön tarafımı tutarken

gömleğimi. "Ne düşünüyordun Al?" diye sorarken elleri de tıpkı sesi gibi titriyordu. Nasıl olur da

Nix'i böyle tehlikeye mi attın?"

Bakışlarımız kilitlenirken Bellamy'nin gözleri ela renginde kaldı. Son kırk yıl boyunca

Joseph'in gözleriyle aynı tona dönuştü. Ama şimdi, Lust beni okumakta zorlanıyordu. Bir işaret benim

Kırılan kalbim onarılmıştı, bir zamanlar sevdiğim adamdan . Bu bir sürpriz olarak gelmeliydi.

beni rahatlattı ya da bir şekilde etkiledi.

Onun yerine, hiçbir şey hissetmedim. Hayatım boyunca pek çok sevgilimi kaybettim. Kalp ağrısı her zaman

bir süre.

"Bir fırsat gördüm ve değerlendirdim," diye yanıt verdim.

"Öyle mi? Peki bu ne kadar iyi sonuçlandı?" Bellamy beni itti ve bir elini

sarı saçlı. "Neredeyse arkadaşımı öldürtüyordun! Kendini riske attın. Kim bilir ne oldu

Laz. Muhtemelen şu anda karda kanlı parçalar halinde yatıyordur."

"Konuşmayı kes," diye homurdandım, göğsümde aniden kabaran öfke beni şaşırtmıştı. Öfkenin altında

başka bir şey de yatıyordu. Çok daha acı bir şey. Acı verici.

"Neden? Gerçek yutulamayacak kadar büyük bir hap mı, seni gururlu

pislik?" "Ses tonuna dikkat et."

"Bu bir emir mi?" Bellamy'nin burun delikleri

alevlendi. "Öyle olsaydı bilirdin."

Clara elinde boş bir şişeyle yatak odasından çıktı; Phoenix'e dinlenmesi için verdiği bir iksirdi .

Lucifer'ın zihnine verdiği zarardan sonra. "İkinizin de biraz nefes alması gerekiyor. İblis çocuk

uyuyor ve iyi olacak." Yüzü düştü ve alt dudağını kaşımaya başladı.
"Lazarus'tan haber var mı?"

Lazarus'un huysuz tavırlarına ve soğukluğuna rağmen, Clara ona karşı bir zaaf geliştirmişti.

İstese de istemese de, hepimizle birlikte onun "çocuklarından" biri olmuştu.

"Hayır," diye cevapladım. "Bana cevap vermeyecek."

"Benim bu savaştaki rolüm sona erdi. Gerisini size bırakıyorum."

Sözleri aklımdan çıkmayı reddetti. Eğer ölürse, kanı ellerime bulaşacaktı.
Taşımak

Bu suçluluğun ağırlığı beni ezecekti. Zaten eziyordu.

Bellamy, "Onu Lucifer ile yalnız bıraktık," dedi. "Bundan kaçıp gitmeyecek."

Castor duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuştu. "Kim bilebilirdi o pisliğin fedakâr

tip? Sanırım sonunda gerçek yüzü ortaya çıktı. Kendi tarzında, bizi gerçekten önemsiyordu."

Geçmiş zaman. Lazar onların zihninde çoktan ölmüştü.

"Onu biz öldürdük," diye sızlandı Pride içimden.

Daha önce de yoldaşlarımı kaybetmiştim. Peki neden Lazarus'u kaybetme düşüncesi bu kadar canımı yakıyordu?

Çok mu?

Hava yoğunlaştı ve duvarlar etrafımı sarmaya başladı. Kafatasımda basınç oluştu. Benim

Ellerim titriyordu. Oradan çıkmam gerekiyordu. Göğsüm sıkışmış ve kulaklarımda kan çınlarken

koridordan aşağı indi ve dışarı fırladı, ön verandaya çıktığında temiz havayı ciğerlerine çekti.

"Al?" Raiden açık kapıdan seslendi. Mutfaktaydı, öğle yemeği için geç bir saat hazırlıyordu.

Herkes. "İyi misin?"

Kanatlarım kürek kemiklerimden fırladı ve gömleğimi parçalara ayırdı. Konuşmak istemedim.

herhangi biri. Beni bu kadar kontrolden çıkmış görmelerini istemiyordum. İçimi tırmalayan panik ve derin acı

duygularımı maskeleyen yeteneğimi elimden aldı.

Parçalanıyordum.

Havaya yükseldim ve bulutsuz mavi gökyüzüne doğru uçtum. Tam o anda, kar yağıyordu

Echo Körfezi'ne düşüyor. Bir zamanlar konağımızın bulunduğu yer bir anılar mezarlığına dönüşmüştü,

yanmış moloz ve karla kaplı kül. Burası da Lazarus'un mezarı mı olacaktı?

Karanlık bir kış gökyüzünün altında son nefesini verirken, gök gürültüsünü duyabilecek miydim?

binlerce kilometre ötedeki güneşin altındaki yerimden ruhunun bedeninden çıkışının bomunu mu?

Büyük bir şey yerden bana doğru hızla yaklaşırken kanat çırpma sesi . Siyah kırmızıya çalan tüyler çevre birimlerimden parıldıyordu.

Galen bana yetişirken tek kelime etmedi ve gözlerini ileriye dikti. Aramızdaki bağ

Daman'ın Bellamy'yle ve Raiden'ın Castor'la olduğu gibi daha yakındık.

"Ben iyiyim." Sesime konuşacak kadar güvenmediğim için telepatiyi kullandım.

"Hayır, . O yüzden kapa çeneni ve bırak yanında uçayım."

Galen hiçbir şeyi şekerle kaplamazdı. Açık sözlü ve rahatlatıcı bir tip değildi. Ama ben

Bunu yüksek sesle itiraf edemeyecek kadar inatçı olsam bile, her zaman ona güvenirdim.

Adanın etrafında rahat bir sessizlik içinde uçtuk, koruyucu sınırlar içinde kaldık.

Bizi dış dünyadan koruyan bir bariyer. Onun yanımda olması kendimi daha iyi hissetmemi sağladı.

Biraz. Villaya döndüğümüzde Raiden masayı hazırlıyordu.

"Oturun." Raiden'ın sıcak gülümsemesine rağmen gözleri cam gibiydi. Titan küçük elini ovuşturdu.

sırtından. "Balık tacosu ve mango guacamole yaptık."

"Kulağa harika geliyor," dedim, sesim gergin çıkıyordu. "Daha sonrası için bana bir tabak ayırır mısın? Fazla bir şeyim yok

şu anda iştahlı."

"Evet, hazır olduğunda bana haber ver yeter." Raiden'in gülümsemesi biraz titredi. "Hatta

şu anda yemek hakkında düşünmek benim için biraz zor."

Lazarus'un bilinmeyen kaderi hepimizin üzerinde asılı duruyordu. Raiden ondan korkuyordu.

daha gençti ve Lazarus'un eğitim yöntemleri onu açıkladığından daha fazla travmatize etmişti. Bütün

dayaklar ve alınan sert dersler. Ama yıllar geçtikçe Lazarus'a saygı duymaya başlamıştı. Ve Raiden'in

Büyük kalbinde herkese yer vardı. Kimsenin acı çektiğini görmekten nefret ederdi.

Titan'ın başı kapıya doğru kaydı ve doğru bir adım attı. "Burada kal."

"Ti?" Raiden sordu. " var?"

"Birisi az önce bariyeri geçti." Titan duvarın kılıcını kaptı. Elinde

birisinin adaya girdiğini hissetme yeteneği. Muhtemelen o ve Baxter'ın

bariyeri kim yarattı.

Raiden onun peşinden koşmadan önce taco kabuğu tabağını masanın üzerine koydu.

Galen ve ben onları

dışarıda takip ettik.

"Onlardan yirmi tane falan var!" Nico çimenlerin üzerine indiğini söyledi. Siyah saçları ıslaktı

Terlemişti ve eğitimden dolayı gövdesinde morluklar vardı. Çok genç olduğu için, iyileştirme gücü

Nephilim hâlâ zayıftı.

"Kimin yirmisi?" Galen bakışlarını gökyüzüne kaldırarak sordu.

"Melekler." Nico'nun kahverengi gözleri kocaman açılmıştı. "Beyaz kanatlar. içinde altın vardı."

"Altın mı?" Gökyüzünü araştırdım. "Bu yüksek rütbeli oldukları anlamına gelir."

Lazarus'un tüylerinde sadece bir tutam altın vardı ve uzaktan görülebilecek kadar belirgin değildi. I

O umut patlamış bir balon gibi sönene kadar göğsümde umut taşıdığımı fark etmemiştim.

"Uriel?" Bellamy dışarıda bize katılırken sordu. "Eğer Lazarus ölseydi, bunu bilirdi. Belki de

kellelerimizi almaya gelecek kadar onu kızdırdı."

Daman, yanında Warrin olduğu halde villadan çıktı. "O göt herif bir sebep bulmak için kaşınıyordu.

bizi öldürecek. Lazarus gittiğine göre, onun için bir fırsat var."

Warrin bir elini kılıcının kabzasına dayadı. "Bırak denesin."

"Laz'ın ölüp ölmediğini bilmiyoruz," dedi Raiden, içlerinde ona henüz yazmamış olan tek kişi.

Kapalı.

Bellamy'nin yoğun bakışları vahşetini biraz yitirmişti. "Eğer hâlâ hayattaysa, herhalde bir an önce

Ölüm. Purah avıyla oynamayı sever."

Onları o zaman gördüm. Hiperaktif Nefilim'in abarttığı gibi yirmi melek yoktu. I

sadece on iki tane saydı. En öndeki erkeğin tüyleri güneş vurdukça parlıyordu.

Onları. Onu tanıyamadım.

Tanıdığım biri ortaya çıkınca nefesim kesildi. "Lazarus?"

Yaralı omzu özensiz bir şekilde sarılmıştı ve bezin arasından kan sızıyordu. I

Clara'nın küplere bindiğini ve oturması için ısrar ettiğini hayal edebiliyordu.

bandajla.

"O yaşıyor," dedi Pride. "Başarısız olmadık."

Ani rahatlama nöbetimin Lazarus'un hayatta olmasından mı yoksa Pride gibi

bahsedilen, görevimin kayıpsız bir şekilde başarıya ulaştığının kanıtından kaynaklanıyordu.

Telepatik bağlantımızı kullanarak kardeşlerime *"Tetikte olun,"* dedim.

"Sence bu melek adamlar bize zarar vermek mi istiyor?" Raiden sordu. *"Ama Laz onlarla birlikte."*

"Ben bunu göz ardı etmezdim." Bakışlarımı tekrar ortadaki erkeğe çevirdim. Altına batırılmış beyaz

Kanatlar bana onun en yüksek rütbeli melek olması gerektiğini söyledi. Onun varlığı beni endişelendirdi.

Melekler indi. Tanımadığım yüzler arasında Oliver'ı fark ettim. Birkaç dakika boyunca

tanıştığımızda, bize karşı her zaman nazik davranmıştı. Bu iyiye işaret.
Dikkatim Lazarus'a yöneldi. O da

Başmeleğin sağında duruyordu ve omzu dışında hiçbir yeri yara almamıştı.
Beyaz saçları

Ada esintisi ve güneş mavi gözlerindeki altın rengi benekleri ortaya
çıkarıyordu.

"*oluyor?*" Zihin bağlantımız aracılığıyla ona sordum.

Cevap vermedi. Nötr ifadesi bana hiçbir şey söylemedi. Daha da sinir bozucu
olanı, yüzüme bile bakmadı.

Ben.

"Senin gidici olduğunu düşündük Laz," dedi

Bellamy. "Ben de öyle." Lazarus bakışlarını

benimkilerden uzak tuttu. Çenemi sıktığımda çenem

patladı. "*Bana bak.*"

Lazarus sözlerime tepki vermedi.

"Selamlar," dedi baş melek bana. "Sen Alastair olmalısın."

"Tanıştığımızı sanmıyorum."

"Gözlerindeki temkinli bakışa rağmen ne kadar kibar bir ses tonu," dedi ağzı
hafifçe eğilerek. Onunla birlikte

Kısa kesilmiş siyah saçları, mükemmel eğimli burnu ve aşağıya doğru
çekilmiş kestane kahvesi gözleriyle

Beni rahatsız eden bir şekilde yakışıklıydı. Kaslı vücudu yara bere içindeydi;
göğsünde ve kollarında izler vardı.

bir savaşçı olduğuna dair açık işaretler vardı. İpuçlarını göz önünde
bulundurarak, o söylemeden önce adını koydum. "Ben

Başmelek Mikail. Şaşırmadığınıza bakılırsa, bahse girerim bunu zaten anlamışsınızdır.

birlikte."

"Yaptım."

Michael Lazarus'a baktı. "Tıpkı bana anlattığın gibi. Çok zeki."

Beni hâlâ tanımayan Lazarus'un ona bakma konusunda hiçbir çekincesi yoktu. "Evet.

Zeki biri ve yüzden sık sık sorun çıkarıyor." Michael güldü.

Birbirleriyle konuşma şekilleri yakın olduklarını ima ediyordu. Bu neden

midemdeki rahatsız edici çekiştirme? Hem Penemuel hem de Mephistopheles bir şeyden bahsetmişti.

Michael ve Lazarus'un tanıdık oldukları hakkında. O zamanlar bunu pek düşünmemiştim. Bunu görünce

farklı hissettirdi... dürüst olmak gerekirse, bana ne hissettirdiğini bilmiyordum.

Elimi tekrar gevşetmek için zorlamadan önce elim yanımda bir yumruk oluşturdu.

"Seni adaya getiren nedir?" Kardeşlerimin bana yaklaştığını hissederek sordum. Görünmez bir

meleklerle aramıza bir çizgi çekildi. İlk kim geçecekti?

"Dünyanın başlangıcından bu yana ulusları bir araya getiren ya da aynı şey

zaman." Michael'ın gülümsemesi soldu. "Savaş."

O zaman bizi infaz etmek için mi gönderilmişti?

"Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Bizimle misin yoksa bize karşı mı?"
Şüphelerim daha da arttı. Kesinlikle

bu fazla kaslı, fazla güçlü, kanatlı et kafalıya güvenmiyordu. "Başmelekler neredeyse hiç gelmezler

Dünya'ya. Meleklerin büyük savaşçı kapıma kadar gelip savaştan bahsetmesi

"Seni kılıcımla mı karşılasaydım acaba?" diye düşündürüyor.

"Tanrılar aşkına, sesin Azazel'e çok benziyor," dedi Michael.

sırıtsı geri dönmüştü. "Ateş ve gurur dolu. Her ikisi de dikkatli kullanıldığında
avantajlıdır. Ancak, aynı kolaylıkla sizin çöküşünüz de olabilirler." Gözleri
sertleşti. "Gelelim

Senin yanında mı yoksa karşısında mıyım? Şunu bil: Seni öldürmek için burada
olsaydım, çoktan ölmüş olurdun evlat."

"Ben *çocuk* değilim. Benden böyle bahsederek beni ya da yeteneklerimi
küçümsemezseniz memnun olurum."

Michael ve ben birbirimize bakarken hava .
Belki de bir

Işığın hilesi, ama gözbebeklerinde alevler titriyor gibiydi. Göksel orduya
komuta ediyordu.

Baş savaşçı. Gurur ortak bir noktamızdı.

"Yeteneklerin mi?" Michael sordu. "Evet, onları ben de duydum. Zekân güçlü,
ama ne yazık ki,

Günahın seni kör ediyor. Bu yüzden Lucifer'e karşı bu orduyu tek başına yönetme konusunda sana güvenilemez. Hayır.

"Az önce yaptığın saçma numaradan sonra."

Kanım kaynamaya başladı. "Oh, bu yüzden mi buradasın? Benim için ordumu yönetmek için mi? Şey, ben

yardıma ihtiyacım var. O yüzden o kendini beğenmiş kışını al-"

Mikail'in arkasındaki meleklerden biri elini kılıcının kabzasına koydu. "Bir sonraki sözlerimi seçerdim

yerinde olsam çok dikkatli olurum, Nephilim. Kaptanımla konuşuyorsun."

Michael ona, "Sakin ol Dargan," dedi ama gözlerini benden ayırmadı. "Bu sadece çocukça bir öfke nöbeti ve

geçecek."

Öfke nöbeti mi? Gurur homurdandı ve ses göğsümde gümbürdedi. Günahım ve ben ikimiz de bunun

Başmelek kraliyet hıyarının tekiydi.

"Hey, Michael." Raiden bir adım öne çıkarak benimle başmelek arasına girdi. "Ben

Sana öyle mi diyeyim? Ya da belki Kaptan Mike?"

Kardeşıme odaklandığında gözlerindeki ateş azaldı. "Lütfen yapma."

Raiden gamzesini gösterdi. "Tamam, sadece Michael olsun. Ama her neyse. Az önce balık taco yaptık.

Siz ve çocuklarınız aç mısınız?"

Ve obur kardeşim benimle başmeleğin kavga etmesini bu şekilde engelledi.

sidik yarışı.

"İnsan yemeği yemeyeli uzun zaman oldu. İtiraf etmeliyim , oldukça iştahlıyım." Michael

villaya doğru işaret etti. "Gidelim mi?"

"Orada Mango guacamole " Raiden dedi, Yürümek yanında Başmelek. Titan ayak uydurdu

Nico da onlara katılmak için koşarak diğer tarafa geçti. "Oh adamım, yemek yemeden yaşamış sayılmazsın.

Biraz. Siz meşhur tahin soslu burgerlerimi de yapacağım. Ne kadar kalacaksın?"

Onlar içeri girerken, dikkatimi tekrar Lazarus'a çevirdim. Diğer melekler de onu takip etmişti.

Michael, onu yalnız bıraktı. Castor, Kyo ile birlikte uzaklaşmadan önce sırtımı sıvazladı.

Galen ve diğerleri de takip etti. Kafatasımın içinde dolaşmalarını yeteneğime rağmen,

Bazen beni çok iyi tanıyorlardı. Ve tam o anda, sadece Lazarus'un verebileceği cevaplara ihtiyacım vardı.

"Sonunda benimle konuşacak mısın?" Tedirginliğim artarak sordum.

"Öldüğünü sanıyordum."

"Bu seni memnun eder miydi? Benim ölümüm mü?" Sesi duygusallıktan yoksundu.

aşınayım. Lazarus bana ve kardeşlerime karşı bu kadar soğuk davranabilirdi. İçimden bir ses, belki de

bir kılıftı. Bizi kasıtlı olarak tuttuğunu düşündüm. Diğer zamanlarda, bunun daha olası olduğunu düşündüm.

bizi kendisine zorla yüklenmiş bir yük olarak gördüğünü

söyledi. "Tabii ki hayır."

"Ben de beni küçümsediğini sanıyordum."

"Gününe göre değişir," dedim. "Tam olarak sevgi dolu bir tip değilsin. Bundan eminim."

Duyguları bir kez daha solmadan önce gözlerinde parladı. "Benden hoşlanıp hoşlanmaman önemli değil.

Bu savaş süresince sana ve kardeşlerine göz kulak olmak için görevlendirildim.

birbirinizi çok görüyorsunuz. Buradaki varlığıma alışın."

"Bize göz kulak olmak mı?" Şaşırmıştım. "Bebek bakıcısına ihtiyacım yok."

"İhtiyacın olan şey iyi ve sert bir şaplak." Lazarus bir adım daha yaklaştı.

"Michael haklı. Dublör

aptalcaydı. Tüm bunlar Lucifer'in önünde tüylerini kabartarak zıplamak içindi.

güzel, gururlu bir . Onun onayını kazanmak için miydi? Gözünü korkutmak için mi?"

Gözlerimi kırptım, kafam karışmıştı. İfadesindeki tek bir şey dikkatimi çekti.

"Az önce bana

güzel mi?"

Lazarus bir kalp atışı kadar kısa bir süre bana bakmakla yetindi. "Bu konunun dışında. Sen yaşıyorsun

böylesine sığ bir ayrıntıya takılmanız, günahınızın esiri olduğunuzu daha da

kanıtlıyor." "Ben tutsak değilim. Gurur üzerinde tam kontrole sahibim."

Buz gibi gözleri kısıldı. "Lucifer söz konusu olduğunda değil. O senin zayıf noktan. O senin zayıf noktan.

ve seni yok etmek için kullanacağım."

"Yaptıklarım yüzünden Lucifer Kallias'ın bizimle yeniden bir araya geldiğini biliyor." Çenemi yukarı kaldırdım. "Kallias'ın

Risk büyüktü, evet, ama bu onun güvenini sarstı. Benim *aptallığım* yüzünden şimdi avantajlıyız.

dublör."

Lazarus dikkatle beni izledi. Sessizdi. Sakin.

Ne gördü? Tek kelime etmediğinde sabırsızlığım daha da arttı. O kadar çok duygu vardı ki

içime pompalanıyordu. Hepsini sindirmekte zorlanıyordum. "Neden

bana güvenmiyorsun?" Sesim biraz çatallaşarak sordum. Bundan nefret ediyordum.

Sonunda gözlerinde bir şey belirdi. Sürpriz. "hiç söylemedim." "O zaman Michael neden gerçekten burada?"

"Orduyu denetlemek için," yanıtladı Lazarus, kısa süreliğine gösterdiği duygu kırıntıları kayıyordu.

sakin bir maskeye dönüştü.

"Onun yardımına ihtiyacım yok. Kuvvetlerimizi tek başıma gayet iyi yönetiyorum."

"Aptal olma." Gözleri bana buzdan bir duvar gibi çarptı. "Michael göksel geminin kaptanı

Zorla. O *benim* kaptanı. Ondan çok şey öğrenilebilir."

Nedeninden emin olmasam da içimi bir burukluk kapladı. "Eğer o benden çok daha iyiye, ikisinin

Bu savaşı kendi başınıza halledersiniz. Onun gibi kendini beğenmiş bir piçten emir almayı reddediyorum."

"Çocuk gibi konuşuyorsun."

"Ve sen de bir eşek gibi

konuşuyorsun."

"Ses tonuna dikkat et." Lazarus yaklaştı, o kadar ki sıcaklığını hissettim.

Vücut.

"Yoksa ne yaparsın?" Ona meydan okudum. "Beni dizine yatırıp şaplak mı atacaksın?"

Bu düşünce neden birdenbire içimi bir sıcaklık kapladı?

Çenesinde bir tik başladı. "Şu anda karşımda duran erkeği tanımakta güçlük çekiyorum. Lucifer'ın

hapisneden salıverilmesi sizi değiştirdi."

"Belki de onun özgürlüğü bana kendi özgürlüğümü verdi," dedim, ses tonum sertleşerek. "Bu seni kızdırıyor çünkü sen

Kafesinizde kanatları kırılmış ve itaatkâr bir kuş olarak kalmamı dileyin."

"Asla böyle bir şey dilemedim. Eğitiminiz sırasında size ve diğerlerine sert davrandım mı? Evet.

Ama asla zalim olmak için değildi. Yaptığım her şey seni daha güçlü kılmak içindi. Seni kötülüklerden korumak için.

Karanlık, dişlerini sana geçirmeye can atıyor. Hayatta kalmanızı sağlamak için."

"Hayır. Yaptığın her şey Uriel'i memnun etmek içindi. Beni ya da kardeşlerimi umursamıyorsun. Sen

sadece kanımızdaki gücü önemsiyorsun. Senin için hep savaş aletleri olduk. Hep öyle olacağız.

ol."

"Eğer bu doğruysa, o zaman neden Echo Körfezi'nde sizinkini korumak için hayatımı ortaya koymaya razı oldum?"

"Görevim dışında." Göğsümdeki sancıya karşı koydum. "Biz olmadan melekler savaşı kaybeder. Sen bunu

onları koruyun. Önemsediğin kişiler onlar. Bizi değil."

"Bu kadar yeter." Lazarus çenemi tuttu ve sesini alçalttı. "Eğer bu kadar kötü düşünüyorsan

Neden başın sıkıştığında seslendiğin kişi ben oluyorum?"

Boğazımdaki ani sıkışıklığı yuttum. "Çünkü beni duyacağını biliyorum."

Lazarus'un alnı usulca benimkine çarptı. Temas sadece bir saniye sürdü ve sonra geri çekildi.

tekrar. Gözlerinde acı dolu bir parıltı parlıyordu. "Beni sınamayı bırak, Alastair. Başa çıkabileceğim çok şey var.

önce..." Çenemi serbest bırakırken tıpkı eli gibi sözleri de kesildi. "Önemli değil."

O kadar yakındı ki, kokusu burnumu gıdıkladı ve etrafımı sardı. Göğsüme gömüldü. O kokuyordu

Kışın nefesinin ilk kez yeryüzüne bir sonbahar sabahı gibi

berrak bir hava ve kar vaadi.

"Sen..." Birkaç kez gözlerimi kırıştıtararak geri çekildim. Kendimi bir çeşit sisin içindeymişim gibi hissettim. "Yapmalısın

Clara omzuna baksın. Phoenix'i kontrol etmem gerek. İzninizle."

Villanın içine girmeden önce hızla başımı salladım. Kalbim çılgınca çarpıyordu ve garip bir

Acı beni tam ortamdan vurdu. Çok garipti. İçimde bir şeyler değişmişti. Tam olarak hissetmediğim duygular

Anlamak kıpırdadı. Dağılmayan bir sızı.

Zihnimde sürekli onun yüzünü görüyordum - Lucifer'i kırbacıyla zapt ettiği o son birkaç an

ve onsuz gitmemizi izledi. İfadesinde kararlılık vardı ama aynı zamanda neredeyse

Üzücü.

Görüntüyü , bir kutuya koydum ve kapağını .
Bölmelere ayırma

hep böyle hayatta kaldım. Ve böyle yapmaya devam edecektim.

***

"Al." Raiden bana dumanı tüten bir fincan uzattı. "Canlanmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyordu."

"Teşekkür ." Kabul ettim ve çaya baktım. Tam da doğru miktarda

krema, çok ağır değil ve bir biraz daha fazla. Tam da sevdiğim gibi. Sonra tekrar, bu biriydi

Raiden'in yetenekleri, sevdiklerinin damak tadını bilmek.

O akşam, Baxter'in sonsuzluk havuzunun yanındaki bir sandalyeye kıvrılmış, havuzun yumuşak sesini dinliyordum.

jetlerin vızıltısı. Lazarus'un düşünceleri ve daha önce yaşadığımız gariplikler beni tüketmişti.

Konuşma. Ve kokusu... ilk kar yağışından önceki hava gibi.

Fincanı dudaklarıma götürdüm ve bir yudum almadan önce ince çiçek notalarını içime çektim. Cesur, tam

gövdeli lezzet aşağı inerken yatıştır, acı ve tatlı arasında gidip gelen tat

Zengin krema.

Raiden haklıydı. İhtiyacım olan canlandırıcıydı. Keşke hayat bir yudum içki içmek kadar basit olabilseydi.

mükemmel demlenmiş bir fincan çay. Ya da bu kadar kolay.

Öğleden sonra, Michael'ın savaşçılarından daha fazlasını çağırdığı bir faaliyet bulanıklığı vardı.

ve onları ordumuza tanıttı. Başmeleğin ortaya çıkıp

Askeriye Pride'a pek iyi gelmedi. Bununla birlikte, beynimin daha mantıklı kısmı, nerede olduğumu biliyordu.

Zekam konusunda uzmanlaşmış olan Michael... kılıç kullanmada becerikliydi ve kesinlikle yolunu biliyordu.

savaş alanının etrafında, savaşçıların kitlesel güçlerine liderlik ederdi. Onun varlığı moralleri yükseltir ve sadece

sonunda bize fayda sağlayacaktır.

"Ona ihtiyacımız yok," diye hırladı Pride.

İçimi çekerek bir yudum daha aldım. Tadı bu sefer daha acıydı.
Muhtemelen

kusursuz yüz hatları, kas vadileri ve insanın içini gıcıklayan tavırlarıyla
başmeleği düşündü.

Sinirlerimi. Ama *neden* beni bu tedirgin ediyordu? Sadece benden üstün olduğu
için ? Çünkü o

otoritemin bir kısmını elimden aldın?

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Raiden sandalyemin yanında durarak
sordu. Siyah şapkasını geriye doğru takmıştı,

daha iyi günler görmüştü. Ama bu onun en sevdiği snapback'iydi. Castor bunu
ona yıllar önce

Noel ve şimdi Raiden pratikte o şeyin içinde yaşıyordu. "Ne
hakkında konuşacağız?"

" sıkkan her neyse," dedi. "Düşüncelerini okuyamayabilirim, ama onlar yazılı

Yüzünüzün her yerinde. Pişmanlık, hayal kırıklığı, belki de turta arzusu."

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Turta isteğinin senden oldukça
eminim."

"Evet. Her zaman tatlıya hazırım. Bir süre önce yaptığımız elmalı turtayı
hatırlıyor musun?

hala Clara'da mıydı? Tekrar yapmalıyım. O kadar güzeldi ki Laz'ı bile baştan
çıkardı. Yani, o yemedi

Hiç. Ama sanki gibi baktı. Amacım bir dahaki sefere bir dilim yemesini
sağlamak."

"Lazarus'tan bahsetmişken..." Boğazımı ıslatarak biraz daha çay yudumladım. "Yaralanmasıyla ilgili bir gelişme var mı?"

Yolun aşağısındaki villanın dışında yaptığımız küçük sohbetten sonra, Clara Lazarus'u kliniğe-odasına sürükledi

adadaki geçici evindeydi ve omzuna ilaç vermişti. Bir süredir birbirimizden kaçıyoruz.

Günün geri kalanında. Birbirimizin kafasından da uzak durduk. İki taraf da sessiz kaldı.

Lazarus'a ulaşamayacak kadar kafam karıştı. Aramızda neler olduğunu anlamamıştım.

Neden alnını benimkine bastırıldığını, sesinin neden kalınlaştığını, alışılmadık bir şekilde hışırtilı hale geldiğini.

Neden binlerce yıl boyunca hiç fark etmediğim kokusunu birden fark ettim?

yaşıyor. Daha çok, o kokunun derinliklerine inme isteğim.

Beni tüketmesine izin ver.

"Tamamen iyileşecek," diye yanıtladı Raiden. "Kızımız özel merhemlerinden birini

yara izini minimumda tutmaya yardımcı olacaktır, ancak muhtemelen yine de hafif bir iz kalacaktır. Işık

Bringer bir canavar."

"Farkındayım." Sol omzuma dokundum, aynı bıçak bir zamanlar beni deşmişti. A

Asa onu boğazıma dayadığında boynumda küçük beyaz bir yara izi kalmıştı.

"Yara karakteri gösterir," dedi derin bir ses arkamızdan.

İçten içe inledim.

Michael havuzun kenarına doğru adım attı, bakışlarını yukarıya dikti. O gece gökyüzü açıktı,

Üzerimizde parlayan yıldız denizini engelleyecek bulutlar yok. "Yıldızlar burada farklı parlıyor. Güzel, ama

göklerdeki daha parlaktır."

"O zaman belki de kendi diyarına dönmelisin," diye mırıldandım bir yudum daha içmeden önce

Çay. Onu suya itme dürtüsü çocukçaydı... ama çok cazipti. "Eğer bir savaş olursa

sana haber veririm."

"Sanırım yanlış bir yaptık," dedi Michael. "Davranışlarınızdan duyduğum rahatsızlığa izin verdim.

ve bu yüzden selamlaşmamız daha düşmanca oldu. Lazarus benim en yakın arkadaşım.

gör." Bakışları bana doğru kaydı. "Ve neredeyse onun ölümüne sebep oluyordun."

Başka parçalar da yerine oturdu. "Lucifer'dan kaçmasına yardım eden sendin."

"Lucifer bizden daha çok kaçtı. Ama evet, savaşçılarım ve ben Vepar'dan önce ortaya .

düşünülemez."

"Akıl almaz bir şey mi?"

Gözlerinde sert bir bakış belirdi. "Onu bir kılıçtan çok daha fazla yok edecek bir şey

boğazına kadar." Ne gibi?

Sorma fırsatım olmadı.

Arkamızdan bir kanat geldi, ardından çimenlerde yumuşak bir gümbürtü duyuldu. "Bu kibarca değil

burada olmayanlar hakkında konuşmak." Lazarus bize doğru yürüdü, omzu sarılı ve kolu

bir sapan. Ay ışığının altında beyaz saçları belli belirsiz parlıyordu.

Göğsümdeki ani basınç yüzünden kafam karışmış bir halde nefesimi tuttum.

"Seni yeniden ayakta görmek güzel," dedi Michael. "Acaba ben de gelsem mi diye düşünmeye başlamıştım.

Başucunda otur ve şarkı söyle ki ölüm meleğinin kollarına huzur içinde gidebilesin."

"Şarkı söylemen Ölüm'ü bile korkutur," dedi Lazarus hiç duraksamadan. O

Sonra Michael'la bana baktı. "Görüyorum ki ikiniz aranızı düzeltmişsiniz."

Öfkemi bastırdım. Michael beni kızdırıyordu, bu kızgınlığımın ötesinde bir şeydi.

Ordunun kontrolü. Sadece ne olduğunu anlayamadım. "*Lazarus benim en yakın arkadaşım.*"

Hepsi bu ? Arkadaş mıydılar?

Cevap benim için neden bu kadar önemliydi?

Michael ona, "Aramızda hiçbir zaman gerçek bir anlaşmazlık olmadı," dedi. "Bu sadece iki alfa arasındaki bir meseleydi.

kişilikler çatışıyor. Şu anda her şeyin yolunda olduğuna ya da yakında olacağına inanıyorum. Omzun nasıl?"

"Ben yaşayacağım. Oliver'ın birimimi tamamen ele geçirmesi için biraz daha beklemesi gerekecek."

Michael kısa bir kahkaha atarak, "Başka türlüünü istemezdi," dedi. "Bazı günler düşünüyorum da

Onu savaşçı sınıfına yerleştirmek bir hataydı. Flütünü çalmaktan memnun görünüyor ve

etrafındakiler."

Lazarus, "Yine de o flütü pek çok kişinin kılıçlarını kullandığından daha iyi kullanıyor," dedi. "Savunmak

ve kendi saldırılarını başlatıyor."

Raiden gülümsedi. "Dostum, silah olarak bir flüte sahip olmak çok fena. Sanki... sadece içine üflüyor ve

Bam, yeryüzü onun iradesine boyun eğiyor, insanları deviriyor ve onları sarmaşıklara doluyor. Çok havalı."

"Ruh silahları bu benzersizdir," dedi Michael. "Flütüyle Oliver. Benim kılıcım var.

Ateş. Lazarus'un kırbacı var. Eminim sizin de şahit olduğunuz gibi, savaşta görülmesi gereken bir manzara. Mesela

buz ve şimşek fırtınası."

"Beni onurlandırıyorsunuz," dedi Lazarus,

bakışlarını indirerek. "Ben sadece gerçeği

söylüyorum." Michael ona gülümsedi.

Neden kalbim göğüs kafesime doğru biraz daha sert çarpıyordu?

Bellamy kafamın içine "*Nix uyandı,*" diye yansıttı. Daha önce iblisi kontrol gittiğimde,

Hâlâ uyuyordu, bu yüzden Bell'e durum değiştiğinde bana haber vermesini söyledim.

"Yola çıkıyorum."

İkisinden uzaklaşmak için herhangi bir bahane.

Sandalyeden kalkmadan önce son çayımı da bitirdim ve döndüğümde Lazarus'un gözlerini üzerimde hissettim

havuzdan. Uçup gittikten sonra bile bakışlarının içimi yaktığını hissedebiliyordum.

Bana kızgındı ve haklıydı . Beni daha yakından izlemekle görevlendirildiğini bildiği için

kendimi zaman aşımına uğramış itaatsiz bir çocuk gibi hissetmeme neden oldu.

Villaya vardığımda kendimi içeri attım ve soldaki ilk odaya yöneldim. Phoenix

yatağa uzanmış, parmaklarını Bellamy'nin altın rengi saçlarında gezdirirken kardeşim başını

iblisin kucağında.

"İyi akşamlar," diye selamladım onları. "Nasıl hissediyorsunuz?"

"Düşünebiliyor musunuz?" dedi Phoenix yarı gülümseyerek. "Gerçekten benim için endişeleniyorsun."

"Yaralanman benim hatam." İtiraf içimde düğümlendi, içimden alçak bir hırıltı

benim günahım.

Bellamy arkadaşının kucağındaki kıpırdamadan, "Tabii ki senin hatandı," diye bağırdı.

"Nix aylar önce yeraltı dünyasında ağır yaralandı ve sen onu lanet olası

Lucifer'e karşı iki kişilik bir görev. Kıçına tekmeyi basmadığım için şanslısın yoksa-"

"Onunla gitmeyi kabul ettim, tatlı Bellamy." Phoenix, parmaklarını kumaşın üzerinde kaydırmaya devam etti.

teller. "Her ne kadar planlandığı gibi gitmemiş olsa da, yine de çok başarılıydı. Lucifer

endişeli."

Kardeşim  st dudağını hırıldattı. "Onun tarafını tutmaman gerekiyordu.  lebilirdin."

"Ama ben ." Phoenix elini Bellamy'nin saçından çekip onun yerine koluna koydu.

Bellamy onu yakaladı ve tekrar kafasına yerleştirdi. "Beni okşamaya devam et, lanet olası."

Tasmayı takan Phoenix olabilirdi, ama Bellamy onun

Eller.

"Bundan sonra bir başmeleğe cevap vermek tuhaf olacak," dedi Bellamy, gözleri kapanırken

Phoenix onun şakağına bir öpücük bıraktı. "İşler ciddileşiyor."

Gururum göğsümde kıpırdandı, bu hatırlatma beni kızdırdı.

Kapıya doğru dönmeden önce, "Sabah ikinizle de görüşeceğim," dedim. Bir şeyler yapmak için gelmişim.

Phoenix'in iyi emin olmak için. Kalmak için başka bir sebep yok.

Dışarı çıktığımda, uçmak yerine patikadan aşağı doğru yürüdüm. Michael'la ilgili tedirginliğim

dağılmayacaktı. Bu adaya ayak bastığı andan beri, sinirliydim ve

Acı. Lazarus binlerce yıldır cevap verdiğim tek kişiydi.
Şimdi de ukala bir baş

melekten emir mi

alacaktım? Gurur yine

hırladı.

Belki de sadece huysuzdum. Sinirlerim gerilmişti. Bir rahatlamaya ihtiyacım vardı -cinsel ya da

Aksi halde. Seks yapmayalı yıllar olmuştu. Joseph'in rahatsızlıkları yüzünden seks aklıma bile gelmemişti.

Ama şimdi, yıldızların altındaki patikada sinirli ve gergin bir şekilde yürürken, orgazm daha çok

ve daha cazip. Ancak, pratik yapmıyordum. Birini

bulmaya nereden başlayacaktım ki?

Hiçbir zaman tek gecelik ilişkilerden ya da rastgele ilişkilerden hoşlanmadım. Romantizmden hoşlanıyordum ve doğal bir

Sonrasında gelen her şey için bir giriş. Ayrıca kimlere izin verildiği konusunda oldukça yüksek bir standardım vardı.

o parçam. Herkes beni bu kadar savunmasız görme ayrıcalığına sahip değildi.

Güvenlik açığı.

Lazarus'un alınma yaptığı baskıyı hatırladım. Çenemdeki tutuşunu ve hafifçe elini sıktı. *"Beni sınamayı bırak, Alastair."*

Bir sonraki nefesim boğazımda kekelendikten sonra yukarı çıkıp dışarı çıktı. Neden onu alamadım

Kafamdan mı? Arka cebimden telefonumu çıkardım ve diğer huysuz yaşlı adama bir mesaj gönderdim.

biliyordum.

Ben: *Ne zamandan beri bu kadar yaşlandım? Bugünlerde kim nasıl çıkıyor?*

Konnar: *Az önce tabutuma girdiğimi biliyorsun, değil mi? Burası çok erken.*

Bir kahkaha attım. Aslında bir tabutta uyumadı. Kral boy bir yatakta uyurdu.

çarşafaların altında onu bekleyen çıplak bir erkek olmamasından daha iyidir. Zayıf noktası Fae erkekleriydi, kısmen

kanlarının sarhoşluğuna. Bu kadar yüksek hissetmek için ambrosia gerekmez.

Kabalığımı bağışla, Uyuyan Güzel. Sen kendi sorunlarını çözerken

uyku.

Elimdeki telefon çaldı ve ben de "Evet?" diye cevap verdim.

"Her şeyden önce ben Uyuyan Güzel değilim," diye homurdandı Konnar, sesi yorgun çıkıyordu. "Ben çok klas biriyim,

Öyle kalmak için dinlenmeye ihtiyacı olan yakışıklı bir vampir. İkincisi, bu çıkma meselesi de nedir?"

"Seks, spesifik olmak gerekirse."

Kısa bir duraklamanın ardından şöyle dedi: "Bu gerçekten de benim sevgili dostum Alastair mi? Belki de ben

çoktan uyudu."

"Haklısın." Yanaklarım kızardı. "Bu çok saçma. Yatağına git."

"Bekle," dedi Konnar ve çarşafların hışırtısını duydum. "Bana neler olduğunu anlat."

"Nereden başlasam ki? Echo Bay'de neredeyse kendimi ve Phoenix'i öldürtüyordum. Sonra Lazarus

ortaya çıktı ve bizi kurtarmak için kendini riske attı. Başmelek Mikail, güçleriyle daha önce içeri girdi.

melekler." Sesim benim için bile hırçın çıkmıştı. "Ordumun kontrolünü ele geçirdi. Ayrıca beni küçümsedi

ve hareketlerime meydan okudu. Lazarus bana kızgın. Bu savaşın yükü benim omuzlarımda,

Beni gittikçe daha çok eziyor. Nefes almakta zorlanıyorum. Sanki akıl sağlığımı kaybediyormuşum gibi hissediyorum.

Sinirimi artırdı, bu da ihmal edilmiş libidomu harekete geçirdi, çünkü tek yaptığım

Şu anda düşünmeye başladığım şey, "ya da benimle alay edecek birini bulmak" -kendi kendime söyledim- "eğer sadece

biraz buhar çıkar."

Daha fazla sessizlik.

"Konnar? Uyuya mı kaldın?"

"Ben buradayım. Sadece... işlem yapıyorum." Konnar nefes . "Eğer gerçekten birini arıyorsan

yatağınızı paylaşırsanız, herhangi bir sayıda erkek ve kadın bir şans için üzerlerine düşecektir.

seninle uyuyacağım."

Onun sözleriyle gururum kabardı. Kibirli piç.

"Beni bilirsin, Kon. Ben özel bir insanım. Yatağımı kimseyle paylaşmam."

"Gerçek düşüncelerimi bilmek ister misin?"

"Elbette." Onun fikirleri değer verdiğim birkaç fikirden biriydi.

"Belki de arzuladığınız şey seks değil, daha ziyade onaylanmadır," dedi.
"Streslisiniz. Bunalmışsınız.

Tansiyon yüksek. Başmeleekten bahsettiniz. Bana öyle geliyor ki seni şüpheye düşürdü.

kendin."

Yürümeyi bıraktım ve gözlerimi aya diktim. "Bu... muhtemel." "Ve

sen de onun senin zaferini çalacağından endişeleniyorsun."

Kafamda Michael ve Lazarus'un bir görüntüsü belirdi. İçinde güldüler ve yakınlaştılar. Bu

çalmasından korktuğum tek şey zafer değıldi.

Bekle. Bu ne anlama geliyordu? Görüntüyü ve ilgili düşünceyi hızla uzaklaştırdım. Hangi

sadece kafamı daha da karıştırdı. Lazarus'un kime sevgili ya da arkadaş dediği beni ilgilendirmiyordu. Beni ilgilendirmiyordu.

beni hiçbir şekilde etkilemez.

Nefes verdim ve enseme ovuşturdum. "Sanırım sadece yorgun olabilirim. Uzun bir gün oldu ve

Uzun uyumadım."

"O zaman bu tartışmaya başka bir zaman devam edelim. Ama, Alastair? İtiraf etmekte utanılacak bir şey yok.

yalnızsınız ve arkadaşlığa ihtiyacınız var. İster sevgi dolu bir partner, ister sadece sıcak bir beden

Bu gece için kendini kaybet, sonsuza kadar yalnız kalmamalıyız."

"Benim sevgi dolu bir partnerim vardı," dedim. "Joseph."

"Biliyorum." Konnar'ın sesi yumuşaktı. "Onun vefatına ne kadar üzüldüğünüzü de biliyorum. Ancak,

O keder artık seni terk etti. Hayatına devam etmeye

hazırsın." "Arkadaşım olduğunu sanıyordum, terapistim

değil."

Telefona doğru kıkırdadı. "İkisinden de biraz değil miyim? Birbirimizle küçük kirli sırlarımızı paylaşıyoruz

ve diğerinin içini ihtiyacı olduğunda onu dinleriz. Gerekğinde tavsiye veririz. Güven gelmiyor

İkimiz için de kolay, ancak birbirimize olan güvenimizi de paylaşıyoruz."

"Benim küçük kirli sırlarım yok," dedim ve sonra ona katılarak güldüm. Onun dostluğu benim için

Echo Bay'e taşınmanın en ödüllendirici yönü. Evet. Onlardan biri. Clara, Echo Bay'in büyük bir parçası haline gelmişti.

onu tanıdığımız süre içinde ailemiz.

Konnar esnedi. "Özür dilerim, ama önümüzdeki beş saniye içinde duymak istemiyorsanız,

birbirimize veda etmeliyiz."

"Günaydın eski dostum," dedim ona. "İyi uykular."

"İyi geceler, benim daha eski dostum. Sen de aynısını yap."

Göğsümün daha önce olduğundan daha hafif olmasıyla, aramayı kapattım ve telefonu geri ittim

cebime soktum. Ağaçlarda vızıldayan böcekler dışında gece sessizdi. Liman karşı taraftaydı.

Tıpkı gün boyunca hareketlilik içinde olan pek çok dükkân gibi. Ada uyurken ışıklar da

sönmüştü.

Ilık bir esinti yanaklarımı okşadı ve beraberinde gelen tuzlu su kokusu bana tanıdık geldi.

birçok yönden. Bazılarıysa farklıydı. Akdeniz iklimi güzeldi ama... Evimi özlemiştim. Ama ben

artık evimin nerede olduğunu bilmiyordum. Ve bu savaş sona erene kadar, onu bir daha asla bulamayabilirim.

"Bu kadar melankoli yeter," diye mırıldandım kendi kendime. Kallias benim için çok uzaktaydı.

onu suçluyordum. Hayır, durmadan fazla düşünerek suçu kendime atıyordum.

Ayaklarım beni patikadan aşağıya, Baxter'ın villası görünene kadar taşıdı. Konnar beni çok iyi tanıyordu.

Belki de onaylanmayı arzuluyordum. Birinin benim her santimime tapması tutku kesinlikle bunu yapardı. Ancak, bu konuda bir şey yapmak için motivasyonum yoktu.

şu anda sorun.

Ve bunun, evimin arka tarafında altın benekli bir çift mavi göz görmemle hiçbir ilgisi yoktu.

Aklımda. Alçak sesle konuşan ve beni yakalayan meleğin sesinin kalın törpüsüyle hiçbir ilgisi yoktu.

Çene. Ve kesinlikle değil çünkü ada havasını solurken bile sadece saflığın kokusunu alabiliyordum

ve gevrek bir elma gibi hem tatlı hem de ekşi bir şeyin hafif bir izi.

Bu yüzden şimdilik odama dönüp birkaç saatliğine bir kitaba kaçacak ve sonra yatacaktım.

Yarın yeni bir gündü. Altıncı

Bölüm

Lazarus

"Melek daha sonra kalbini ele geçiren kişinin eve dönüşünü izledi ve merak etti-"

"Nedir bu şey?" Gözlerimi Alastair'den kaçırarak Michael'a sordum.

Adadaki alışveriş bölgesinde bulunan fırının çatısında oturduk. Saat

Geç olmuştu ve bu yüzden tüm mağazalar kapanmış ve ışıklarını söndürmüşlerdi. Alastair bir patika boyunca

Baxter'ın villası. Daha kısa yol vardı ama o, Baxter'ın villasının kenarından geçen dolambaçlı yolu seçmişti.

Kasaba.

Sıkıntılı olduğunda ya da bir şey yürümek ona yardımcı oluyordu. Uçmak da öyle.

"Hikâyem umurunda değil mi?" Michael çatıya uzanmadan önce sırttı, elleri başının arkasında. "Sanırım ana karakter sen olduğun için bunu yapmazsın."

"Hikaye anlatma işini Neşe Getirenler'e bırak. Birçok yeteneğiniz var ama bu onlardan biri değil."

"Belki de haklısın." Gözlerini kapattı ama dudaklarında şimdi daha yumuşak olan bir gülümseme kaldı. "Bu

anıları geri getiriyor. Sen ve ben yıldızlı bir gökyüzünün altında oturmuş onu uzaktan izliyorduk."

Alastair'e olan bağımlı engelleyen mühür, aynı zamanda onunla ilgili bazı yoğun duygularımı da engelledi.

ama o yakındayken sık sık çatlaklardan kayıyorlardı. Şimdi eskisinden daha fazla.

"Benden uzaklaşırkenki görüntüsünü çok iyi biliyorum," diye fısıldadım. "Yine de, bu

olması gerektiği gibi."

"Çünkü senden nefret ettiğini düşünüyorsun."

"Öyle olduğunu *biliyorum*." Alastair ile daha önce yaptığım konuşmayı hatırlayınca göğsümde bir baskı oluştu.

Çok meydan okuyan ve öfke dolu biriydi. Peki ya ben? Kırılmaya çok . Kapanmaya çok yakındım.

dudaklarımız arasındaki o boşluk. "Ama bir mucize eseri benden nefret etmese bile,
Uriel daha önce benim

bir Nephilim'e verdiğimi görmektense göğsümden kalbimi çıkarırım."

Michael göz kapaklarını araladı. "Uriel'in konsey içinde sadece bir güç olduğunu unutuyorsun.

başmelekler. Aksini ne kadar iddia ederse etsin, onun sözü kanun değildir."

"Ben hiçbir şeyi unutmam," dedim. "Ne yazık ki."

Uriel yaptığım anlaşma gibi.

Lucifer ilk savaşta kafese kapatıldığında çocuklar. Uriel'i onların Dünya'da yaşamalarına izin vermeye ikna etmişim.

insanlığın koruyucusu olmak yerine, onları yok etmektir. Şartım şuydu.

ve eğer içlerinden biri göksel aleme ihanet eder karanlığa izin verirse

onları geçersen, bundan ben sorumlu tutulurum.

Michael beni inceledi. "O çocuklar senin onlar için yaptıklarını asla tam olarak bilemeyecekler."

"Bilmelerine gerek yok. Sadece Lucifer'i yenmeye odaklanmaları gerekiyor. Bunun sona ermesinin tek

yolu bu."

Michael artık orduyu denetleyecek olsa da adada yaşamayacaktı. O

göksel alemde kalmaya devam ederken her gün gelip gidiyordu. Bir bıçak darbesi yaşadım

Kanatlarını açıp vedalaşırken ve göklere yükselip kendi mahremiyetinin tadını çıkarırken özlemle

Ben adada kalmaya zorlanırken, ruhumdaki mührün kalmasını umuyordum.

Güçlü.

Eğer Alastair gerçeği öğrenirse... *hayır*. Bu fikri aklıma bile getirmezdin. Çünkü asla

olur. Böyle kalması için elimden gelen her şeyi yaparım.

Bana sahilin تنها bir bölümünde küçük bir bungalov tahsis edilmişti. Bir rıhtım

Evin arka tarafına geçip suyun üzerinde asılı kaldı ve gece için döndükten sonra dışarı çıktım ve

Dalgaların ahşap tahtalara hafifçe vuruşunu dinledim. Gözlerim ağırlaştı.

Melekler fazla uykuya ihtiyaç duymazdı ama ben dinlenmeyeli üç gece olmuştu. İnsanların içinde olmak

realm bu etkileri daha da kötüleştirdi.

Yorgunluk beni evin içine ve yatağa doğru götürdü. Ayakkabılarımı çıkardım ve yatağa uzandım.

gözlerimi kapatarak.

Uykuyla birlikte rüyalar da geldi. Ve o rüyayla birlikte... bir anı.

Büyük taşlardan oluşan bir çembere baktım, arkalarında dev bir meşe ağacı yükseliyordu.
Merkezde

Çember, evrenin dokusunda bir yırtıktı; en güçlü varlığı tuzağa düşürmek için açılmış bir kapı.

hiç var olmadı.

Yedi Nefilim o çemberin içinde duruyordu, can çekişen çığlıkları gecenin içinde yankılanıyordu.

güç vücutlarından çıkarıldı. Her biri kapıyı mühürlemek için kanlarını kapıya sürmüştü.

Lucifer hapishanesinin içindeydi ve enerjileri daha sonra bu mührü

güçlendirmek için kullanıldı. "Güçlü kalın!" Onlara söyledim. "Sizi bunun için eğittim!"

Dizlerinin üzerine ilk düşen Gradyn oldu. Küçük bedeni elinden gelen her şeyi yapmıştı. Diğerleri

Nephilim dişlerini sıktı ve , ancak kısa süre sonra hepsi bilincini kaybederek düşmeye başladı. Acaba

ölüme mi yenik düştüler? Uriel onların yaşam gücüne ihtiyaç duyulacağını söylemişti ama çocukların

hayatta kalacaktı.

Onun bile bildiğinden şüpheliyim.

Lucifer'in kafesinin kapısı mühürlendi ve bağlantı noktası kapatılarak bu kapı herkesten gizlendi

Kim onu aramaya gider ki? Her an, lanetli oğulları bulma emrimle sonuçlanmıştı,

onları eğitmek ve o geceye ulaşmalarını sağlamak.

Peki neden bu kadar... acı tatlı hissettirdi?

Son düşen Alastair oldu. Dizleri yere çarptığında, o gümbürtü göğsümde .

Bana baktı, g m  i sarı sa larındandır ve yanaklarından a a ıya kan damlıyordu.
Gözleri

Sonra kanat çırparak kapandı ve kanlı çimenlerde kardeşlerine katıldı.

"Alastair?" T kezleyerek bir adım  ne çıktım.

  imde bir şey kırıldı. Anlamadı ım bir şey. Beni  embere doğru itti.

Ona doğru.

Alastair'in yanına , onu kollarımın arasına alırken ellerim titriyordu. Kalbim sıkı mı tı,

 i erlerim yandı ve her kasım titredi. Ve hayatımda ilk kez gözlerimden ya lar bo andı. I

Aynı anda hem bo uluyor hem de eziliyor gibi hissediyordum. Yüzümü saçlarına bastırdım ve

acı ve gözyaşı dolu bir inilti.

Ses *benden* gelmişti.

"Lazarus," dedi Uriel arkamdan. "Görev tamamlandı. Kendi diyarımıza dönelim."

Hareket etmedim. Hareket edemedim.

"Aya a kalkın," diye emretti.

"I..." Sesim tıpkı g  s mdeki kalp gibi kırıldı. "Yapamam. I..." Alastair'i daha da sıkı tırdım,

acı dolu bir çığlık daha attı. "Bana neler oluyor? Nedir bu içimde hissettiğim
İçindekiler?"

"Keder," dedi sert bir ses tonuyla. "Onlara bağlanmamanız konusunda sizi
uyarmıştım."

"Benden istediğin her şeyi yaptım." Alastair'in saçlarının arkasını okşadım,
yakıcı bir basınç oluşuyordu

boğazımda düğümlendi. "Bağlılıklardan kaçındım. Onları sıkı eğittim.
Mesafemi . Peki neden kendimi

Bu mu?"

Bakışlarımı Uriel'e çevirdiğimde, bana sadece öfkeyle baktığını gördüm.

"Ne kadar alçakça," diye homurdandı, burun delikleri alevlendi. "Ona aşık
olmuşsun."

"Aşkım?" Yanağımı Alastair'in başının üstüne yasladım, hâlâ sıcak olması beni
rahatlattı. Hâlâ

Nefes alıyorum. Zar zor hayatta ama dayanıyor. Güçlü, tıpkı ona öğrettiğim
gibi. "Anlayamıyorum."

Birçok şey biliyordum. Görev. Sadakat. Savaş. Fedakarlık. Ama aşkı değil, en
azından

romantik sevgi. Michael gibi kardeş dediğim kişiler arasındaki aşkı anladım ve
bir keresinde

zaman, Lucifer. Aşık olmak duyduğum ama kendim için hiç hissetmediğim bir
duyguydu.

Raphael, Uriel'in yanına indi, eflatun gözleri önce bana, sonra da kucağımdaki
baygın erkeğe kaydı.

Silahlar. "Bu doğru. kader bağını hissediyorum. Nephilim'in ölümün kapısında olması

bağlantının kilidini açtı."

Gözlerimi açtığımda güneş ışığının pencereden içeri süzüldüğünü gördüm.

Yatak.

Zihnim hâlâ o anının etkisindeyken doğruldum ve gözlerimi ovuşturdum.
Sonra gözlerimi

Ellerini. Hafifçe titriyorlardı. İkisini de sıkıca yumruk yaptım ve birkaç derin nefes aldım,

Uzun zaman önce o gece kilitlediğim duygularımı bastırmak için elimden geleni yapıyordum.

Raphael haklıydı. Alastair'in neredeyse ölüyor olması aramızdaki kadersel eş bağını tetiklemişti. Ta ki

O an, avatar için bir komutan ve asker ilişkisinden daha fazlasını hissetmemiştim.

Gururun.

Ama ondan sonra? Alastair benim en derin üzüntüm oldu; asla sahip olamayacağım şeylerin acı verici bir .

O ve kardeşleri Lucifer'i kafese koyduktan günler sonra bilinçlerini geri kazandıklarında,
Çoktan mühürlemiştim.

Aramızdaki bağ. Ancak o zaman zihinlerimiz arasında bir bağ oluştu.
Raphael bunun nedeninin

Bağlantımız o kadar güçlüydü ki, onu engellemek başka bir şekil zorlamıştı.

Telepatik bağlantı, kaderin üzerimizdeki izinin kanıtıydı, sihirli mühre rağmen bizi hala birbirine bağlıyordu.

onu engellemek için ruhuma yerleştirildi.

"Bütün sabah uyumaya niyetin var mı?" dedi derin bir ses kapı aralığından.
Bir ses ki

sırıtan bir başmeleğe aitti. "Bu ada hayatı seni tembelleştirmiş dostum."

"Kulübemde istenmeyen bir misafirsin."

"Burası bir bungalov, kulübe değil." Michael dudaklarına, üzerinde uçsuz bucaksız bir orman resminin bulunduğu bir kupa kaldırdı.

mavi deniz. Yüzünü buruşturdu ve fincanın içine baktı. "Ve *bu* oldukça iğrenç.
Bunu demlediğime inanmıyorum

doğru. Gluttony'nin bana kahve çekirdekleri ve suyun doğru dengesini göstermesi gerekecek."

"Hazır başlamışken biraz terbiye göstereyim." Yataktan kalktım.

Uykuya dalmadan önce tamamen soyunurdum. Yine de çok nadiren çıplak , muhtemelen

Michael'ın sayısız habersiz ziyaretleri. "Envy kahve konusunda uzmanlaşmış biri. Ancak, o

sana öğretmek için bu kadar erken kalkmaktansa gözlerini oyarım daha iyi."

Yatak odasından çıkarken yanımda yürüyen Michael, "Hâlâ yorgun olmalısın," dedi. "Sen

Normalde bana karşı daha saygılı olursun. Bilirsin, ben senin üstün olduğum için." Bir göz kırpma

sözlerine eşlik etti. Rütbesini asla başımın üstünde tutmadı.

Yine de haklıydı. Onunla nadiren bu kadar kaba konuşturdum.

"Özür dilerim." Boynumun arkasını ovuşturdum. Sıkı kaslar sanki büyük bir kaya parçası oturuyormuş gibi hissettiriyordu.

Parmak uçlarım sert dokuya gömülürken bir santim bile kıpırdamadan omuzlarımın arasına girdi. "Ben kendim değilim

bu sabah."

Michael'ın gülümsemesi kayboldu. "Yine rüyada mı gördün?"

Cevap vermedim... ki bu da başlı başına bir cevaptı. O gece sık sık rüyalarımına girdi.

hatırası beni hep boşlukta hissettirdi. Başmelekler konseyi kaderimdeki eş bağını biliyordu.

Alastair ile. Michael ve Raphael dışında hepsi söz konusu bağla hareket etmeme .

Bu yüzden onu mühürlemek zorunda

kalmıştım. "Açık konuşabilir miyim?" diye

sordu.

"Sen hep öyle değil misin?"

"Evet, şey..." Michael bakışlarını bardağa indirdi. Tekrar dudaklarına götürdü ve kokladı,

Sonra bir yudum daha almamaya karar vermiş gibi tekrar indirdi. "Tek kişinin sen olduğuna inanmıyorum

kader bağını hissedem."

Omurgam sertleşti. "Ne demek istiyorsun?"

"Alastair benden hoşlanmıyor," dedi eğlenerek. "Ve bunun nedeni sadece devreye girip askeri operasyonları devraldı. Bana attığı o hırıltılı bakış Bundan çok daha büyük bir şey. Sanki seninle olan ilişkiyi kıskanıyormuş gibi."

"İmkânsız." Bu fikri zihnimde kök salmadan önce reddettim. "Mühür onu engelliyor

dan-"

"Çoğu ya senden korkuyor ya da senden hoşlanmıyor gibi görünen tüm lanetli oğullar arasında Alastair

sık sık seni savundu. Bunu yıllardır yapıyor. Kendinize hiç nedenini sordunuz mu?"

"Çünkü beni komutanı olarak görüyor."

"Hiç sanmıyorum." Michael başını salladı. "Günahı ona bir üstünlük kompleksi veriyor. Bu yüzden de

kendini komutan olarak görüyor. Lider olarak. Yine de sık sık başını *size* eğiyor."

"Gösterdiği her sadakat kardeşlerini korumak içindir," dedim. "O benim onları sadece kanlarındaki güç sayesinde hayatta tutuyor."

"Size şunu sorayım... Konsey, Alastair'le olan bağlantınız hakkındaki kararı tersine çevirseydi,

ona gerçeği söyler miydin? Bağlılığınıza göre hareket eder misiniz?"

Sadece ona baktım. Çünkü sesimi bulamıyordum.

"İki bin yıldan fazla oldu," diye ekledi Michael. "Sen emre itaat ettin ve onu korudun.

Bunca zamandır muhteşem bir şekilde. Yeniden değerlendirmek için bizimle bir görüşme talep etmeye değer olduğuna inanıyorum. Biliyorsunuz.

Size kefil olacağım. Bu zaten sizin lehinize bir oy demek."

"Bu kadar aptalca konuşma yeter." Kalbimin atışları hızlanmıştı. Neredeyse acı verici bir şekilde. Umut

çok tehlikeli bir şey.

Michael başını salladı. "Şimdilik bu meselenin peşini bırakacağım."

"Çok minnettarım." Dişlerimi biraz daha sıkarsam bir tanesi kırılabilirdi. "Neden buradasın?

erken mi?"

"Müttefik komutanlarla görüşmek ve kendimi daha iyi tanıtmak istiyorum. Ama önce, görmek istiyorum

Lanetli oğulların tüm gücünü ilk elden, özellikle de Kallias geri döndüğüne göre. Daha iyi olmak için

Bir saldırı planı oluşturabilmem için gerçekten neler görmem gerekiyor."

"Çocukları toplayacağım," dedim ona.

"Güzel. Al bakalım." Bana bir fincan kahve uzattı. "Şu çamuru iç ve benimle sahada buluş.

tam otuz dakika."

Ben bir yanıt veremedim gitti. Merakıma yenik düşmeden önce bardağın içindekileri inceledim.

ve küçük bir yudum aldım. Hemen geri tükürdüğüm bir yudum.

Gerçekten berbat bir kahveydi. Daman bunu insanlığa karşı işlenmiş bir suç olarak nitelendirir ve Michael'ı ipe çektirirdi.

ayak bileklerinden yukarı. Kalanını lavaboya döktüm ve bardağı duruladım.

Michael'ın ziyareti bir an için dikkatimi dağıtmıştı ama lavabonun başında durduğum o uzun sessizlikte,

düşüncelerim yine dağıldı. Rüya -acı tatlı bir anı- beni bırakmayı reddetti. Bana yapıştı

şimdi bile.

Onu göğsüme bastırırken Alastair'in sıcaklığını. Ve yüzümü onun yumuşak saçlarına gömdüğümde,

Tatlı sedir ağacının ve eski bir kitabın mürekkeple kaplı sayfalarındaki toprak kokusunun izlerini yakalamıştım. Bu

Koku hafızama kazındı. Sadece bir

anı olabilirdi.

***

"Bu savaşta zafer, çatışmada üstün olmaktan daha fazlasını gerektirir," dedi Michael, elleri arkasında

Çocukların ve arkadaşlarının önünde dururken geri çekildi. "Aklınızı da en az bedeniniz kadar kullanmalısınız.

Güç. Lazarus seni iyi eğitmiş. Lucifer ile olan ilk savaşta yeteneklerini gördüm ve

O zamandan beri insanlığın koruyucuları olarak görev aldığınız için ara sıra sizi izledim."

Gray, Mason'ın yanında durup pazusuna asıldı ve esnemedi önce Michael'a yavaşça göz kırptı.

Bir güneş ışığı altın hançerinin kabzasına takılınca Castor dikkatini kaybetti.
Hançeri döndürdü

Silah elinde, altının parlaklığına hayranlıkla bakıyordu.

Daman parlıyordu -kafeinsizdi ve bu yüzden öldürmeye meyilliydi. Raiden ödedi

dikkati bir an için dağıldı, sonra Titan'ın metal koluna konan bir kelebek dikkatini dağıttı.

Michael'ın sağında durdum ve çenemi sıktım. Onları terslememek için mi yoksa

Gülüyorlardı, emin değildim. Hiçbiri dersin başlarında verilen savaş dersinden etkilenmemişti.

Sabah.

Alastair bile sanki benim kadar iyi uyumamış gibi sersemlemiş görünüyordu.

Kallias bir istisnaydı. Michael'ı dikkatle dinledi ve bir başını salladı. Ada ortam onun için iyi olmuştu. Belki de, adada hala modern olanaklar varken akan su ve elektrik, ona daha çok antik dünyayı hatırlatan yönler vardı.

aşına. Antrenman sahaları. Çimenli tarlalar ve inişli çıkışlı tepeler.
Topuklarının altındaki toprak ve

Elindeki kılıcı.

"Şimdi." Michael kocaman ellerini bir kez birbirine vurdu. Bu ses Gray'in kafasını kırmasına neden oldu.

Mason'ın koluna yaslanarak yavaşça uykuya daldığı yerden geri kalktı.
"Lazarus her birini eğitti

strateji, iz sürme, kaba kuvvet ve suikast gibi özel yeteneklere sahip olmanız gerekir. Ama ben ilgileniyorum.

diğer yeteneklerinizde. Lanetli kanınla ilgili olan güçlerin. Onları bana açıkla.
Hiç anlamadım

onları ilk elden görme fırsatı."

"Bu merhamet için tanrılara şükürler olsun," dedi Alastair. "Güçlerimizle oynanacak bir şey yok. I

kesinlikle gerekli olmadıkça bunları kullanmamamız konusunda sizi uyarmak isterim."

Michael soğukkanlılıkla, "Neyin gerekli olduğuna ben karar veririm," diye karşılık verdi. "Her şeyinizi bilmem .

Lucifer'e karşı bir saldırı stratejisi oluşturmadan önce güçlü ve zayıf yönlerimiz.
Daha iyi anlamak için

düşman, önce kendimizi anlamalıyız ve-"

Yüksek sesli bir gümbürtü havayı doldurdu ve Raiden'ın yanakları kızardı.
"Özür dilerim. Bir şeyler atıştırmam lazım. Adamım. Benim bir

Aniden susamlı tavuk aşerdim. Belki biraz kırmızı fasulye çorbası ve yapışkan pirinç kekleri de."

"Odaklan, bebeğim." Titan, Raiden'ın elini sıktı.

"odaklanıyor," dedi Castor. "Karnına."

"Hepinizin odaklanması gerekiyor," diye araya girdim. "Sabrımı kaybetmeden önce."

"Bunu istemeyiz," diye mırıldandı Castor ve Kyo'dan bir dirsek darbesi yedi.
"Hey!"

"Ne zaman kontrolümü kaybettim?" Alastair burun kemiğini sıktı. "*Lütfen* biri şunu alsın

Hepinize günün geri kalanında çenenizi emretmeden önce toplantıya geri dönün."

"Tamam. Her neyse. Ben başlayayım," dedi Daman tırnaklarını inceleyerek. "Kıskançlık insanların

güvensizlikler. Onların kıskanç düşüncelerini duyuyorum ve bu duyguları güçlendirerek karşımdakine saldırmalarına neden olabiliyorum.

kıskançlıklarının nesnesi haline getirerek zihinlerine acı ve şüphe tohumları ektiler."

"Gazap insanların öfkesinden beslenir," dedi Galen. "Serbest bırakıldığımda, günahım yakınımıdakileri

agresif. Bir düşman sürüsüyle karşılaştığınızda ve onları birbirlerine düşürdüğünüzde kullanışlıdır."

"Güzel, güzel." Michael başıyla onayladı ve dikkatini Bellamy'ye yöneltti. "Cinsel ilişki konusunda uzmansın

arzular, değil mi? Havaya saldıığınız feromonlar, kokusunu alan herkesi

Şehvet düşkünü bir şeytan. Söylesene, salgılayacağın doğru feromonu nasıl biliyorsun? Nasıl çalışıyor?"

Bellamy, "Şehvet, birini neyin tahrik ettiğini hisseder ve bunu ona karşı kullanır," dedi. "Bu aynı zamanda benim

Bana kimin baktığına göre gözlerimin rengi değişiyor. Şehvet, bir insanın en çok bulduğu gözleri görmesini sağlar.

çekici."

"Büyüleyici. Neredeyse bir gösteri isteyecektim."

Michael'ın merakı onu böyle gülünç bir şey söylemeye itmişti. Michael'ı büyüleyen

çocuklar ve onların günahları. Ve bir şey onu büyülediğinde, çılgın bir bilim adamı gibi

anlayışını ilerletmek için her şeyi yapar.

"Bu ayarlanabilir," dedi Bellamy ve yanındaki iblis alçak sesle homurdandı. "Benimle olmaz,

Nix."

"Bir başmeleğin kışını tekmelemekten hiç çekinmem," dedi Phoenix, koyu kahverengi gözleriyle

Michael'a odaklanınca kırmızıya dönüştü. "O yüzden kendine dikkat et."

"Aşağı, oğlum." Bellamy arkadaşının yakasını okşamak için eğildi. "Ben sana aidim. Tamamen." O

Başını tekrar kaldırdığında sırtıttı. "Onu Lazarus'un üzerine salabilirim. Bu eğlenceli olurdu."

"Hayır," diye tersledi Alastair dişlerini göstererek. Sonra aynı hızla bir elini solgun yüzünün üzerinde gezdirdi.

saçlarını topladı, soğukkanlılığını geri kazandı. Yine de... gözlerinin kenarları gergin kaldı ve bunu yaptı

çenesini sıkıyordu. "Bu kadar şaka yeter. Bunlara ayıracak vaktimiz yok."

Michael'ın bakışlarında eğlence parlıyordu. "İlginç. Gerçekten de çok ilginç." Bana şöyle bir baktı.

"Sana söylemiştim." demek için.

Onu görmezden geldim... ama kendi zihnimi görmezden gelemedim. Alastair neden Bellamy'ye çıkıştı? Durdurmak için.

zaman kaybetmesini engellemek için mi? Ya da gücünü benim ve Michael'ın üzerinde kullanmasını engellemek için?

Michael Raiden'a başını salladı. "Peki ya sen?"

"Oburluk insanın midesini bulandırabilir." Raiden'ın yanakları kızararak karardı. "Odaklanmak zor

"Tek istediğin sulu bir çizburgerken kavga etmeye devam edemezsin."

Castor bir kahkaha attı. "Olumsuz özelliğin bile sevimli, Ray. Asla değişme."

Raiden aslında bundan daha fazla zarar verme potansiyeline sahipti. Oburluk insanların istekleriyle ,

Bellamy'nin Şehvet günahından farklı bir şekilde olsa da. Raiden insanları açlıktan delirtebilirdi, bu yüzden

Öyle ki, çılgına döndüler ve kendilerine en yakın olan her şeyi -yiyecekleri-mideye indirmeye başladılar.

Tabii ki, aynı zamanda taşlar, cam parçaları, hatta diğer insanlar. Gerçekten dehşet verici bir güçtü. Ki bu

Tam da bu yüzden Raiden onu kimsenin üzerinde kullanmaya cesaret .

Yıllar boyunca değişmeyi reddettiği tek şey buydu. Onu sert bir şekilde eğitmişim-

Bazen sert bir şekilde, o zamanlar çocukları savaşçılara dönüştürmek için bildiğim tek yol buydu - ama

Konu diğer insanları böylesine acımasız bir şekilde incitmeye geldiğinde, kararından vazgeçmemişti.

Kardeşleri bunu kabul etti. Sonunda ben de kabul ettim.

Gray daha sonra Michael'a g¼c¼nden bahsetti. Tembellik bir insanın enerjisini alabiliyordu.

Eğer yeterli enerji

bireyi ¼ld¼rebilirdi. Ancak dikkatli olursa, onları kolayca uyutabilirdi.

Ag¼zl¼l¼ę¼n avatarı olarak Castor, g¼ ya da zenginlik d¼řmanının g¼z¼n¼ k¼r edebilir.

G¼z diktikleri herhangi bir şey, savaşın ortasında bile tek d¼ř¼nceleri haline gelirdi. Belki de

Gazap ya da Kıskançlık kadar k¼t¼ niyetli olmasa da rakibin dikkatini dağıtma konusunda etkiliydi.

Kallias, "Ne yazık ki, ¼lmeden ¼nce g¼c¼mde hiçbir zaman tam anlamıyla ustalaşamadım," dedi.

D¼n. "Melankoli, t¼m umudu ve neşeyi boğan h¼z¼n dalgaları gibi ¼zerine ¼kebilir.

Burada kaldığım s¼re boyunca, bize daha iyi hizmet edebilmesi için g¼nahımı daha iyi kontrol etmek ¼zere eğitim aldım.

bu savaş."

"Binlerce yıldır yoktun," dedi Michael ona. "Ve Arafta, daha az değil. Ben derim ki

D¼ř¼nd¼ę¼n¼zde m¼kemmek bir iş çıkarıyorsunuz. Kendine daha fazla kredi ver." Kallias başıyla onu onayladı. "Elimden geleni yapacağım, efendim."

Michael sonra Alastair'e baktı. "Ah, Gurur'un bekçisi. Burası benim hakkımda ¼v¼nd¼ę¼n yer mi?

en iyisini sona mı saklıyorsun?"

Galen ofladı, Castor ise gözlerini devirdi. Gray horlayarak tekrar uyandı.

Alastair sadece kaptanıma baktı. "Bu tür iddialarda bulunmak için bir neden göremiyorum.

Sadece güvensiz bir insan

önemini herkese hatırlatmayı gerekli görmektedir."

Michael onun bakışlarına karşılık verdi, sözlere hiçbir tepki göstermedi. Pek bir şey onu rahatsız etmedi. Michael'ın

Soğukkanlılığını bozmak ya da rahat gülümsemesinde bir duraksamaya neden olmak için çok fazla. "Mükemmel. O zaman, elbette,

bana gücünüzü söyleyin ki yolumuza devam edebilelim."

"Gurur bir insanın özgüvenini o kadar artırabilir ki mantığı unuttur ve söylediğim her şeye inanır.

Onlar," diye açıkladı Alastair.

"İkna gücü mü?" Michael sorguladı.

"Basit bir iknadan çok daha fazlası." Alastair'in solgun gözleri kısıldı. "Ve çok daha ölümcül."

Ben ona gümüş dil derdim.

Alastair birini her şeyi yapabileceğine ikna edebilirdi.

Bir gökdelenden aşağı yürümek

Çünkü bile uçabileceklerine inanıyorlardı.

Alev alev yanan bir ateşe adım atmak

Alevlere karşı bağışıklıkları olduğuna inanarak. Ya da kendi kalplerine bir hançer sapladılar çünkü

derilerinin aşılmaz olduğuna inanıyorlardı.

Gururun günahların en  l mc l  olmasının bir nedeni vardı. Bu sebep sarı saçlı, mavi gözlü

Nefilim karşımda duruyordu ve sadece birkaç kelimeyle herkese istediğini yaptırabiliyordu.

ne isterse. Tek sorun, önce onlarla doğrudan göz teması kurmasıydı.

Uriel'in onun içindeki iyiliği görmeyi reddetmesinin bir nedeni de buydu. Sadece Alastair'in *görebildiği* Şeyleri görüyordu.

ol. Bir kötü adam. Savaşmaya karar verirse savaşın gidişatını kolayca değiştirebilecek biri.

Bize karşı. Peki ya kardeşleri üzerindeki doğrudan kontrolü? Sekiz tanesi olağanüstü g  .

Lucifer'in eline geçerse onu durdurulamaz kılacak bir g  .

"Bu küçük toplantıyı artık bitirebilir miyiz?" Daman sordu. "Olmayı tercih edeceğim başka yerler var."

Warrin bir elini Daman' kolunda aşağı yukarı gezdirdi ve kulağına usulca fısıldadı. O tek dokunuş

Envy'yi sakinleştirmiş gibiydi.

"Pek sayılmaz," dedi Alastair. "Michael'ın planını bilmek istiyorum. Böylesine  nl  ve güçlü bir

Savaşçı kaptan, o koca kafasının içinde parlak bir strateji düşünüyor olmalı."

"Sözlerine dikkat et," diye telepatik olarak onu uyardım. "Michael iyi huyludur, ama

ona daha fazla saygısızlık edin ve-"

Alastair gözlerini baş melekten ayırmadan, *"Ondan korkmuyorum,"* diye karşılık verdi. *"Ona meydan okuyorum*

kılıcını bana doğru kaldır."

"O ukala ağzıyla konuşmaya devam ederse, o da konuşabilir."

Alastair'in dudaklarına soğuk bir gülümseme dokundu. Bir yanı böyle bir meydan okumayı diliyordu. Gururuna lanet olsun.

Günahının dizginlerini sıkması gerekiyordu. Kontrolden çıkmıştı.

"Bir gündür buradayım," dedi Michael gelişigüzel bir şekilde. Gerçi Michael'ın söylediklerinde sıradan bir şey yoktu.

Hâlâ gülümsemesine rağmen kahverengi gözlerinde ani bir sertlik vardı. "O günden bu yana aylar geçti.

Lucifer strateji oluşturmak için kafesinden çıktı ve bir plan yapmaya hiç de yakın değil. Söyle bana, Pride,

bahanen ne? Dinliyorum."

"Plan, günahlarımızın birleşik gücünü Lucifer'e karşı kullanmak. İçimizden yedi kişi

onu yaralamak. Sekizimiz birden ona saldırırsak, bedenlerimiz ve zihinlerimiz senkronize olursa.

bir şans."

"Güzel fikir. Ama bir değeri var mı?"

"Benimle bir çocukmuşum gibi konuşma," diye araya girdi Alastair.

"O zaman davranmayı bırak," dedi Michael. "Bu senkronizasyonu test ettiniz mi?"

Alastair çenesini ileri geri oynattı. "Hayır. Sekizimizle olmaz. Ama _."

"Yani bir teoriniz var. Bir plan değil." Michael başını biraz eğdi. "Bunu yapamayacağını çok iyi biliyorsun."

Lucifer'i bir hevesle yenmek. Bu size egonuzu kontrol etmeniz için bir hatırlatma olsun."

"Senin hatırlatmana ihtiyacım yok," diye tersledi Alastair. "Beni Lucifer yetiştirdi. Aklından geçenleri biliyorum. Eğer

onu yenebilecek biri varsa, o da benim. Ama egomun bir engel olduğunu düşünüyorsanız, belki de sadece

arkana yaslan ve bu savaşı kendi başına kazanırken rahatla. Her şeyi bildiğin ve güçlü olduğun için."

Michael'ın yanağındaki kaslar seğirdi.

"Kim kahvaltı ister?" Raiden havadaki gerginliği keserek sordu. "Fransız tostuna bulanmış

akçağaç şurubu ve pudra şekeri, çırpılmış yumurta ve sosis halkaları." Etli bir kolunu

Gray'in ince omuzları. "Ama buradaki Smalls'ım için

waffle." Gray'in geniş, dişlek sırtışı bu fikri onayladığını

gösteriyordu.

Bellamy, "Bu, daha önce istediğin Çin yemeğinden tamamen farklı bir şey," dedi. "Ama

Ben de varım."

"Kahve varsa giderim," dedi Phoenix.

Daman sırttı. "İblis ve benim ortak bir noktamız var."

"Bu aptala olan aşkımız dışında." Phoenix Bellamy'nin koluna hafifçe vurdu.

"Doğru," dedi Daman. "O bir aptal."

"Herkes evimize gelebilir," dedi Titan. "Sizi ağırlamaktan memnuniyet duyarız."

Titanyum kollu Nephilim eskiden yaklaşılmazdı ve şirkete karşı ilgisizdi

diğerlerinin. Raiden onun bu kabuktan çıkmasına yardım etmişti. Şimdi biraz daha uzun boyluydu ve

farklı bir aura, daha mutlu bir aura.

"Reddetmek zorundayım," dedim onlara. Alastair'in etrafında ne kadar az zaman geçirirsem o kadar iyiydi.

Raiden'ın yüz ifadesi, ona hayır dediğimde sık sık olduğu gibi düştü. Göğsümde bir sancıya neden oldu ama

İyi sakladım. Onlardan uzak durmak, umursamıyormuş gibi yapmak en iyisiydi. Ben

Yüzyıllardır bu şekilde: uzak ve soğuk.

Neden şimdi değiştirelim?

"Bu kahvaltıya elma dahil etmek mümkün mü?" Michael gözlerini bana dikerek sordu

dudaklarında bir gülümseme çiçek açtı.

Çenemi gerdim ve yanaklarımdan kafa derime doğru bir karıncalanma yayıldı.

"Hmm." Raiden soruyu düşündü. "Elmalı tarçınlı Fransız tostı yapabilirim. Lanet olsun. Bu

kulağa çok lezzetli geliyor."

"Duydun mu, Lazarus?" Michael'ın gülümsemesi büyüdü. "*Elmalı* tarçınlı Fransız tostı.
Nasıl olur da

Buna hayır demek mümkün mü?"

Alastair bana baktı, kaşları çatılmıştı. Bu onun ilgisini çekti. Neden?
Michael haklı mıydı ve

bir şekilde hissetti... *hayır*. Olamazdı.

Sebebi ne olursa olsun, onun ilgisi damarlarımdaki kanı ısıttı. Ondan uzaklaşmam gerekiyordu,

Ama nereye gidecektim? Adaya atanmam onu görmezden gelmemi imkansız hale getirdi. Tabii ben

kulübemde barikat kurdum.

Düzeltilme: *bungalov*.

Michael'a ters ters baktım, o da bana eğlenen bir sırıtışla baktı. Benim kaptanım olduğu için şanslıydı,

En yakın arkadaşım ve büyük saygı duyduğum bir erkekti. Aksi takdirde, onu öldürmek zorunda kalabilirdim.

Gray başını eğdi. "Elma sever misin Laz? Hiçbir şeyi sevdiğini sanmıyordum."

"Bilmiyorum."

Michael parmağını bana doğru sallayarak, "Meleklerin yalan söylememesi gerekir," dedi. "Ne kadar da

Senin gibi bir insan."

"Bunu insan yemeği düşüncesiyle ağzı sulanan söylüyor," diye karşı çıktım.
"Dikkat et de tığınma

yoksa kemerin artık bağlanmayacak."

Michael içten bir kahkaha atarak başını geriye attı. "Senin bu sınır tanımayan yanından oldukça hoşlanıyorum,

Lazarus. Aklından geçenleri daha sık söylemelisin."

Castor, "Benim müthiş kişiliğim ona da bulaşıyor," dedi.

"Kahvaltıda bize katılmalısın," dedi Alastair bana, bakışlarımı sadece bir an tuttuktan sonra.

kırdı. Yine de o mavi gözler kısa sonra bana geri döndü.

birincilik, başka yere bakmama isteği kadar güçlü değildi.

Hepsi kafamın içinde olabilir. . Hayır, *değil*.
hüsnükuruntu. Çünkü

Ondan bunu istemedim. Sadece Echo Bay'de yardımına gittiğim için nazik davranıyordu.

Kafam karışmış bir halde -ve yine de tuhaf bir şekilde birdenbire ısınmış bir halde- ağırlığımı diğer topuğuma verdim. "Ben

aç."

"O zaman yeme." Alastair'in narin yüz hatları, zayıf ama sağlam vücudunu tamamlıyordu.

"Benimle bir fincan çay için ve bir sonraki hareket tarzımızı tartışalım."

Vücudumdaki her kas evet demem için bana yalvardı. Sebep beni durdurdu. Onunla daha fazla zaman geçirmek

Alastair, bir tahtaya zincirlenip düşman olarak daireler çizmeye eşdeğerdi

başına göksel çelik hançerler sapladı. Biri vuracaktı ve vurduğunda, yıkım olacaktı.

takip et.

Aslında... o anda gözlerinin içine bakmak? Şansımı hançerlerle denemeyi tercih ederim.

"Hayır. Masada yemek varken iş konuşulmaz." Raiden başını salladı. "Bu saçmalıklar

karınlarımız mutlu." Titan'ın elini tuttu ve siyah kanatlarını serbest bıraktı. Turuncu ışıklar

tüyle. "Gidip çocuğu uyandırmalıyız. Fransız tostunu kaçırırsa çok kızar."

Castor kıkırdadı. "Eğer o barakalara girip bahsedersen, Nico'nun tüm birimini aç çocuklar kapınıza dayanacak."

Bu düşünce Raiden'ı hiç rahatsız etmemiş gibi görünüyordu. Gülümsedi. "Dolu bir ev ve dağlar

bana iyi bir zaman gibi geliyor." Sonra parmaklarını bize doğru şıklattı. "Herkesin burada olmasını bekliyorum

Bir saat içinde evimize. Mazeret yok. , Ti."

İkisi daha sonra uçmaya başladılar, askeri lojmanlara doğru uçarken elleri hala birleşmişti.

Gray bana bakmaya devam etti, sonra ben ona baktığımda yüzünü Mason'ın kolunun kıvrımına sakladı. Onun

mate fark etti ve kendini Gray'in önüne daha fazla koydu, bakışları benimkilerle buluştuğunda .

Gray'in benim etrafımdaki tedirginliği son bir buçuk yıl içinde biraz azalmıştı.

Savaş yüzyıllardır olmadığı kadar etkileşime girmemize neden oldu. Ama o zamanki korkum

Uzun zaman önce Belphegor'dan onu ve onu takip eden zorlu eğitim yılları beni bir tür

gözlerinde kötü adam.

Onu sulayabileceğimden değil.

Uriel'in emirlerine uymuştum. Kr krne. Çocuklar yetişkinliğe ulaşana kadar

Yntemlerimin acımasızlığını gördüler. Onları dünyaya karşı sertleştirmek için gerekli olduğuına inandđđım yöntemler.

Bazen onlara daha fazla şefkat gstermediğim için pişmanlık duyuyordum. Ancak benden nefret etmeleri

Sadece bana inat olsun diye bile olsa sebat etmeleri gerekiyordu. Bu aynı zamanda onları birbirlerine daha da yakınlaştırmıştı.

Aralarındaki bağı güçlendirdi.

Bunun gerçekleşmesi için kötü adam olmam gerekiyorsa, öyle olsun.

"Bu kadar erken mi ayrılıyorsun?" Ben gruptan uzaklaşırken Michael sordu.

"Bir elma ikramı sözü müydü

seni baştan çıkarmaya yetmiyor mu?"

"Benim varlığım herkesin iştahını kaçırmaktan başka bir işe yaramaz," dedim yerden kalkmadan önce. Gray'in

davranış bunu hatırlatıyordu.

Alastair, *"Fikrinizi değiştirirseniz bizi nerede bulacağınızı biliyorsunuz,"* dedi.

Her ne kadar cevap vermek istesem de vermedim. Daha uzaęa uętum ve onunla ilgili dūřüncelerimi

Bir kenara. Yapmak zorundaydım. Esintide sūzūlūrken hava tūylerimin arasında dalgalanıyordu.

Kanatlarım beni daha yūkseęe

gōksel alemin kapısına doęru gōkyūzūnde. Uriel

muhtemelen bir gūncelleme istedi.

Ve ben... şey, belli bir Nephilim ile arama mesafe koymak için bir bahaneye ihtiyacım vardı.

Yedinci Bōlūm

Alastair

Batan gūneř gōkyūzūnū gibi gōsteriyordu. Bulutlar solmakta olan ıřıęı

kırmızı ve turuncu, ūzerlerinde koyu mavi ve gri bir duvar vardı ve gūneř yaklařtıķa daha da būyüyordu.

ufukta. Alevlerin titrek parıltısını kovalayan kūl gibi.

Sahilde durdum ve denizin tuzluluğunu içime ęektim. O akşam su sakindi.

beyaz kuma karşı hafif bir dalgalanma.

O gūn ęok řey olmuřtu. Sabah eęitimimizden sonra Michael aramızda bir toplantı dūzenledi.

ve mūttefik komutanlar. Sirena ve su ejderhası lideri Kral Tatsuya bizimle Baxter'ın

Villa ve Warrin'in kardeşi Kral Nikolai'yi aradım.

krallık.

Telefonumda şaşkınlık gösterdikten ve görüntülü arama hakkında milyonlarca soru sorduktan sonra

Michael daha sonra kendini onlara tanıttı ve savaş hakkında konuşarak herkesi aynı sayfada. Hem cana yakındı hem de otoritesini hissettiren kusursuz bir vardı.

ona zahmetsizce gelir. Kibir izlenimi vermeden emin. Konuştu ve insanlar dinledi.

"Hâlâ pisliğin teki," diye homurdandı Pride.

Her şeyi düşünerek bir nefes daha aldım.

Ağaçların arasından çıktıkları anda onları hissettim. Yedi farklı renkte iplik parlıyordu.

zihnimde daha parlak.

"Bu bir müdahale mi?" Suya dönmeden sordum.

"Öyle olması gerekiyor mu?" Galen cevap verdi. "Kıçını tekmelemek işe yarayabilir.

Sonunda bizimle konuşmanı

her şeyi yaparım."

Bellamy, "Echo Bay'de yaptığın pislik için bir özre razıyım," dedi. "Ardından bir

iyi bir ölçü için kış dayacağı."

"Siz ikiniz çok saldırgansınız," diye ekledi Castor. "Ama eğer istekte bulunacaksak, seve seve unuturum

Bana bir tekne alırsan her şeyi veririm. Ucuz olanlardan da değil. Pahalı olmasını istiyorum.

hızlı."

"Tekne mi?" Raiden sordu. "Bunu balık tutmak için kullanabilir miyiz? Hiçbir şeyin tadı yakaladığın bir şeyden daha güzel değildir.

kendi ellerinizle."

"Pizzanın nerede yaşadığını biliyor musun Ray?" Daman sordu.

Gray kıkırdadı.

Sonunda onlarla yüzleştim. Kardeşlerim arkadaşları olmadan gelmişlerdi. Bu bizim için bir konuşmaydı.

özel olarak konuşmaya ihtiyacım vardı. Bir şey söylememi bekliyorlardı.

"Lucifer hakkında bilgi edinmek istiyorsun," dedim sonunda. "Ya bunu tartışmak ?"

"Zor iş, Pride." Galen kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Birbirimize günahlarımızla etmek

Genellikle sadece birimiz sinirlendiğinde ya da diğerine olurdu. Verilen

bakışına bakılırsa, kesinlikle ilkiydi. "Nasıl olsa bize anlatacaksın." "Bu

tavrını takdir etmiyorum, Wrath." Isırığı olan tek kişi o değildi.

Fırtınalı gri gözleri, normal tonlarına dönmeden önce siyaha doğru titreşti. Kontrol ondaydı.

Günahının üstesinden gelmişti ama Gazap derisinin altında, kaşınıyor ve bir çıkış yolu arıyordu.

Sonra diğerlerinin gözleriyle karşılaştım. Raiden cesaretlendirici bir gülümseme verdi. Daman her zamanki gibi ters ters baktı.

Gray yavaşça gözlerini kırptırdı. Kallias bir kez başını salladı. O kadar uzun zamandır, işim düştüğünde onları dışarıda bırakmak için çok çalışmışım.

hayatımın bazı yönlerine geldi. Ama binlerce yıldan sonra, nihayet onlara açılmak.

Duygusal olarak bu kadar savunmasız olmak beni korkutuyordu. Geçmişimin bir parçası yokmuş gibi davranmak

daha kolay.

Artık rol yapamazdım.

"Pekâlâ." Nefesimi bıraktım. "Hadi şu işi bitirelim. Ne öğrenmek istiyorsunuz?"

Önce Castor öne çıktı. "Her şeyi. Bize neredeyse hiçbir şey anlatmadın, Al."

"Bu konuda sana hiç baskı yapmadık." Raiden bir elini karşısındaki pazının üzerine koydu.

Garip bir duruş

durumun garipliğine uyuyordu. "Çünkü seni üzme falan istemedik."

"Öyle bir endişem yoktu," dedi Galen, düşmanca duruşunu zerre kadar gevşetmeden. "Yapamazdım

onu üzüp üzmediği umurumda bile değildi. Ama yine de bana söylemezdi."

"Çünkü sizin bilmeniz hiçbir şeyi değiştirmezdi," diye yanıtladım. "Hepiniz aynı şekilde davranıyorsunuz."

Derin, karanlık bir sır sakladım. Hayatımın ilk sekiz yılında beni Lucifer'in büyüttüğünü hepiniz biliyorsunuz. Ne?

söyleyecek başka bir şey var mı?"

Sadece bana baktılar ve daha fazlasını söylememi beklediler.

"Hepimizin bir geçmişi var," diye devam ettim. "Gray, Belphegor'un ordusuyla seyahat etti.

Cehennemde yaşıyordu.

ordunun kampını ziyaret etti ve o orduyu oluşturan iblisler ve askerlerle yemek yedi. Castor onun

Köyleri ve masum hayatları yok eden ordulara komuta eden babam. Neden benim durumum

Lucifer çok mu farklı?"

Konuşurken sesim yükseldi. Normalde kullandığım soğuk ton yerine, şimdi çiğ bir hırçınlık vardı

Altındaki gizli duyguyu açığa çıkmış bir sinir gibi gösteriyordu. Aynı zamanda da.

"Aradaki farkı bilmek ister misin?" Daman beni inceledi. "Gray çocukluğundan .

Ağladı, sinirlendi ve kafasındaki kafa karıştırıcı şeylerden bahsetti. O bize yaslandı

Belphegor'a karşı hisleri konusunda çelişkiler yaşıyor, tıpkı Cas'ın ev hayatı konusunda yaşadığı gibi. Ama sen?"

Bellamy, Daman'ın sözlerini tamamlayarak, "Bu pisliği içine ," dedi. Aralarındaki yakın bağ

birbirlerini bu şekilde okumalarına izin veriyordu, zihinleri genellikle aynı frekanstaydı. "Siktir, Al. Sen

bu konuda *kimseye* güvenmedin. Onu sıkıca kilitledin. Nasıl oluyor da hala

Aklın başında mı? Bu yükü tek başına yorulmadın mı?"

"Taşımana yardım edelim." Raiden bana doğru ilerledi, sonra gerildiğinde durdu ve bir adım attı.

geri . Ondan gelen rahatlatıcı bir dokunuş, benim soğukkanlılığımı bozan şey .

Güzel.

"Bunca yıldır gayet iyi taşıdım," dedim, sesimdeki çatlak daha da açığa çıkmıştı.

Kendimi bildim bileli sakladığım duygularım. Çok daha büyük bir yaranın üzerine yara bandı yapıştırmak gibi.

ve geçmesini umuyordum.

"Ve bak bu seni nereye getirdi," dedi Galen hırslayarak. "Biz olmadan Echo Körfezi'ne kaçtın

Çünkü Lucifer'i tekrar görme düşüncesi, uzun zamandır kaşınan bir yarayı kaşımak gibiydi.

sen delisin."

Castor başını

salladı.

"Hayır," diye reddettim. "Ona Kallias'tan bahsetmek istedim ve-"

"Kes şu saçmalığı!" Galen aramızdaki mesafeyi dört uzun adımda kapattı.

"Kendine hep yalan söyle

İstiyorsun Alastair, ama Echo Körfezi'ne gitmenin asıl sebebi

Burada." İki parmağını şakağıma dayadı. "Bu yüzden şu an bu kadar berbat durumdasın.

Günahın neden kontrolden çıktı? Çünkü bir parçanız hala o sekiz yaşındaki çocuk.

Lucifer'i her şeyden çok gururlandırır."

Boğazım o kadar sıkılmıştı ki zar zor konuşabiliyordum. "Bu..." Başımı salladım. "Lucifer'den nefret ediyorum." Yani

Sesim neden titriyordu? "Onun kara kalbine bir kılıç saplamaktan başka bir şey istemiyorum."

Bu neden bu kadar acıttı?

Kollar belime dolandı. Bir çift büyük kahverengi göze baktım. Gray bana küçük bir

bana daha sıkı sarılmadan önce gülümsedi. Diğer tarafımdan başka bir kol beni sardı: Raiden.

Sonra Kallias yaklaştı ve elini omzuma koydu. Castor, Daman ve Bellamy daha sonra

etrafımda.

"Ne yapıyorsun?" Sesim daha da sertleşerek sordum. "Bunu hemen durdurun." Onlardan kaçmaya çalıştım.

Beni bırakmalarını gerçekten isteyip istemediğimden emin değilim.

En son ne zaman kucaklanmıştım? Ne zaman *izin vermiştim* kendim mi olacağım?

"Seni yakaladık." Raiden bana daha sıkı sarıldı.

Bu üç kelimeyle birlikte göğüs kafesimden boğazımın arkasına doğru bir yanma hissi yayıldı.

Sıcak gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı. O ana kadar, gözyaşlarımı şişlemenin ne kadar boğucu olduğunu fark etmemiştim.

Her şeyi. Onlara güvenmeme gerek olmadığına inanmışım. Bununla kendi başıma başa çıkabilecek kadar güçlüydüm.

kendi.

Ne kadar . Gururlu aptal, kardeşlerinin kucağındayken

hala onların sevgisini hak ediyordu.

"Teselliye ihtiyaç duymanız zayıf olduğunuz anlamına gelmez," dedi Raiden. "Hepimizin güvenecek birine ihtiyacı vardır.

bu bok hakkında. Sen bile."

Konnar'a çok şey anlattım, ama çoğunlukla küçük sıkıntılar hakkında.

Büyük bir kardeş grubunun en büyüğüydüm. Lucifer'den ya da çok küçük bir parçamın nasıl korktuğundan hiç bahsetmedim.

Olmamı istediği canavara dönüşmekten korkuyordum. Onu bir kez yenme zamanı geldiğinde

ve herkes için, bocalayabilirim.

İki kere düşünmeme fırsat kalmadan bu düşünceler dudaklarımdan dökülüverdi. Onlara nasıl

Lucifer'in yaptıklarına rağmen, onun daha sıcak bir yönünü hatırladım. Onlara öldürme konusundaki çelişkilerimi anlattım.

ama en önemlisi, bu süreçte onları kaybetme .

onları korumak.

Kardeşlerim, sesim her çatladığında sanki kolları beni tutmak için oradaymış gibi ellerini sıkıldar.

Kumda parçalara ayrılmamı engelledi.

Ruhumu onlara açtıktan sonra Galen'e "Haklısın," dedim. Gözyaşlarım kirpiklerime yapıştı ve ben

göz kırparak onları uzaklaştırdı. "Echo Bay'e gittim çünkü..." Midem titredi. "Bir parçam hala seviyor

Lucifer, ve onunla konuşmak için çaresizdim. Cevaplar istiyordum. Ama aynı zamanda bunu yapabileceğimi kanıtlamak istiyordum.

onu yendim. Peki ya şimdi? Düşüncelerim dönüyor. Ya onu öldüremezsem? Ya ben de onun gibi

olursam?"

Gurur alçak sesle feryat etti. O da parçalanmıştı.

"Nasıl hissettiğini biliyorum." Gray daha da sokuldu. "Benim babam da kötü bir adam.

Bazen üzüliyorum

Bu konuda. Ben de kötü olacağım diye korkuyorum. Ama Lucifer gibi olmayacaksın. Çünkü biz varız.

Biz senin aileniz. Beni ayakta tutan şey bu. Şey, bu ve Mason." "Ve Dino-

Steve olarak bilinen yaratık," dedi Kallias küçük bir baş sallamasıyla.

Belki Kallias'ın üslubundan ya da sesinin ciddiyetinden kaynaklanıyordu ama içimden bir yükseldi

Boğaz. Ses biraz boğuk ve cızırtılıydı. Ama beni terk ettiğinde kendimi çok daha hafiflemiş hissettim.

"Artık ona sarılmayı bırakabilir miyiz?" Daman, Castor'la birlikte Bellamy ve benim aramda sıkışmış bir halde sordu

sol tarafından bastırıyor. "Tüm bu dokunuşlar beni kıvrandırıyor."

Bellamy, "Seksi buz ejderhası sana dokunduğunda hiç şikâyet etmiyorsun," dedi ve sonra her ikisini de sararak

kollarını Daman'a doladı. Onu bir o yana bir bu yana sallarken, aşırı abartılı bir sesle şöyle haykırdı

"Seni sevmeme izin ver, lanet olsun!"

Daman bana kızgın bir kediyi hatırlatan bir şekilde yüzüne vurdu.

ama yine güldü. Bu kahkaha onların dikkatini çekti.

Raiden gülümseyerek, "Bu iyi bir ses," dedi. "Beni mutlu ediyor."

Bakışlarımı her birinin yüzünde gezdirdim. Kelimeler beni sık sık hayal kırıklığına uğratmazdı, ama

minnettarlığımı ve sevgimi ifade etmek zordu. Muhtemelen tekrar yıkılmadan olmazdı.

"Teşekkür ederim. Bunun için..."

"İyi hissettiriyor, ha?" Castor sordu. "Göğsündeki yükü atmak."

Gerçekten de öyle.

Birine ihtiyacım olduğunu kabul etmek doğama aykırıydı... ama onlara ihtiyacım vardı. Yedisine de.

Lucifer ile ilişkim karmaşıktı ama her şeyden bildiğim bir şey vardı. Onlar

ve savaşmaya *devam* edeceğim kişilerdi. "Tavuk

kanadı ister misiniz?"

"Kahretsin, Ray." Bellamy homurdandı. "Evet, tavuk kanadı istiyoruz."

"Tatlı ve dumanlı bir sırıla!" Gray de katıldı. Hâlâ yanıma yapışmıştı.
Diğerleri

beni çoktan serbest bıraktı. "Ve waffle."

Akşam bizi Raiden ve Titan'ın adanın kenarında yer alan evlerine geri
götürdü. Nico,

Clara ve Sirena akşam yemeği için bize katıldı. Penemuel bir anlığına içeri
girdi, bir waffle kaptı ve

dudaklarının arasına aldı, el salladı ve Baxter'ın evine geri döndü. Başka bir
romana dalmıştı.

gerçeklikten kaçmak.

"Eğer göksel alemden döndüyseniz, akşam yemeğine gelmelisiniz."

Lazarus'a
söyledim.

Nerede olursa
olsun.

Neden onu davet etme ihtiyacı hissettim? Bilmiyordum. Ama Echo Bay'deki o
karlı geceden beri

onu daha çok düşünüyordum. Tanrım, onun kokusunu burnumdan
alamıyordum. Ki... bunu reddettim

üzerinde dur.

Cevap vermedi.

Kendime bunun beni rahatsız etmediğini söyledim, göğsümdeki garip ağrının

Kardeşlerimle yaptığım ağır sohbetin nedeni, içimdeki çok küçük bir parçanın

Evet derdi.

***

"Lütfen bana bunun düşündüğüm söyle," dedim gözlerimi ekrandan ayırıp burnumun köprüsü. Henüz sabah çayından yudum bile almamıştım.

"Evet." Gray telefonunu indirdi ve tezgahın kenarına otururken ayaklarını yavaşça tekmeledi,

Bacakları aşağı sarkıyor. "Bu bir zombi."

Mason mutfğa girip telefonunda gezinirken, "O video değil," dedi.

Deniz Piyadeleri kısa kolları kalın pazularını kesiyor, malzemenin üzerinde birkaç küçük

Alt kısımlarında delikler vardı ve yılların getirdiği nedeniyle yer yer incelmışti. Sağ tarafında pembe bir iz vardı.

birkaç dakika önce sert bir şekilde uyuduğu yerden yanaklarından gelen sesle uyandı.

bildirim yağmuru. "Storm az önce bana bir düzine kadar başka link gönderdi. Avcı panoları

teyit edilmiş görüntülerle patlıyor."

Hala dokunulmamış, dumanı tüten çay fincanıma özlemle baktım. Neden kıyamet

bir saat daha mı? En azından yaban mersinli balkabağı çöreği yiyip ilk içkimi içebileceğim kadar uzun bir süre.

çok ihtiyaç duyulan bir fincan.

"Nasıl kötü o Bu mu?"I sordu.Bu bariz Cevap olabilir sadece felaket derecede kötü. Sonu

Dünya kötü.

Çayımdan bir yudum aldım. Olabilir.

"Birçok insan videoların sahte olduğunu düşünüyor," diye cevap verdi Mason birine mesaj atarken -muhtemelen

Thor.

Gray başını salladı. "Bazı yorumlar okudum, insanlar bunun yeni bir zombi için reklam olduğunu düşünüyor.

Film. Tıpkı *IT* vizyona girmeden önce bir sürü palyaço görülmesi gibi."

"Şimdiye kadar ölen oldu mu?" Bir yudum daha. Böyle harika bir çayı ziyan etmek yazık olurdu. Çöreklerle baktım.

fincanımın yanındaki küçük tabakta. Bölünmeden önce yeni ısıtmıştım, bu yüzden hala güzel olmalı

ve sıcak.

Gray tabaktakini kaptı ve hala ayaklarını tekmeleyerek bir ısırık aldı ağızıyla konuştu

Tam. "Evet. İnanabiliyor musunuz, saldırılardan biri videoya çekildi, viral oldu ve insanlar

hala 'haha bu çok sahte. Bunun gerçek kan olmadığını anlayabilirsin.' Bu insanlar kim olduklarını sanıyor?

ne kadar aptalsın? Ne kadar aptal olabilirsin ki?"

Dudaklarından mavi "Naps R Fun" tişörtünün üzerine düşen kırıntılara baktım. Çok fazla

  reğimin tadını çıkarıyorum.

"Bu gerçekten lezzetli ama biraz kuru." Gray kaşlarını çattı, h    çiğniyordu.

"Bunu yıkayacağım

 ikolatalı sütle. zaman mükemmel olacak." Tezg htan indi ve zıplayarak

Buzdolabı.

Mason bana özür dileyen bir gülümsemeyle yaklaşıp fırın tepsisini buldu,

Ne yazık ki, Titan ve Raiden'ın pişirdiğı   reklerden geriye sadece kırıntılar kalmıştı.

d n sabah evimize getirildi.

Sonuncusu şu anda benim hiperaktif, çörek çalan küçük canavarım tarafından yeniyordu.

Kardeşim.

Doğru. Saldırıları. Odaklanmam gerekiyordu.

Mason'a "yere en yakın kasaba ve şehirlere avcı ekipleri gönderin" dedim.

Gözlerimin arkasında bir baş ağrısı oluşuyordu. Büyük ihtimalle stresten. Ona her gece için bir program yapmasını söyledim.

Devriyeler, yaya trafiğinin yoğun olduğı tüm önemli bölgeleri kontrol altına aldı. "Keşif bu aşamada kaçınılmaz görünüyor.

ama avlanırken sağıduyulu davranmaları konusunda uyarın. İnsanlar paniklemeye başladığı an, bu

tüm bu lanet durum, şu anda olduğundan daha da boktan bir hale dönüşecek."

Mason emirlerimi ilette.

"Vay canına." Gray bana göz kırptı, hırsızlığının kanıtı dudaklarının . "Dedin ki

"lanet" ve "bok gösterisi. Bu neredeyse zombiler kadar şok edici."

"Bu dil sana yakışmıyor."

Lazarus'un Echo Bay'deki o gece söylediği sözlerin anısı, özellikle de şu garip his

Bunları söylerken gülümsüyordu - göğsümün ortasında bir çırpınmaya neden oldu. Onu zorladım

aklımdan olası bir sebep. Meleğin aklımda uyandırdığı diğer tüm sorularla birlikte onu da kilitledim.

Kafa.

Yüksek bir titreşim dikkatimi çekti. Telefonum tezgahın üzerinde, şeker kavanozunun yanında yandı.

Çayımı yaptıktan sonra unutmuştum. Ekranda bilinmeyen bir numara yanıp söndü.

"Evet mi?" Cevap verdim. O sabah kibar selamlaşmalara pek tahammülüm yoktu.

"Merhaba," dedi derin bir ses. "Ben Başmelek Mikail, sizi bir cihazdan arıyorum.

Akıllı telefon. Teknoloji çağı gerçekten büyüleyici, öyle değil mi?"

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım. Sanki sabahım zaten can sıkıcı geçmiyormuş gibi

Başla. "Bu numarayı nereden buldun?"

"Arkadaşın Baxter! İki gün önceki toplantıdan sonra sohbet ettik. Konuşmaktan hoşlandığını söyledi.

ve sizi istediğim zaman arayabilirim. Bu benim ilk kullanışım ama çok faydalı oldu.

ilgili konularda size ulaşmam gerekiyor."

Baxter'ı daha sonra öldürmek için aklıma bir

not aldım. "Ne istiyorsunuz, yüce kaptan?"

İğneleyici sözler Michael'ın aklını başından aldı. "Ölümlüler alemini oldukça çıkmazda, çünkü ben

Şimdiye kadar bildiğinizden eminim. Pura ölülerini uyandırdı ve Vepar ölümcül fırtınalar yaratıyor."

Rüzgârın uğultusu sesinin gidip neden oldu. "Şu anda

uçuyor musun?"

"Evet. Adaya doğru yola ama varmadan önce sizi bilgilendirmek istedim. Birimleri gönderdim

Yürüyen cesetlerden en çok etkilenen yerlere gitti ve Kral Nikolay'ı şehre en yakın yere çağırdı.

krallığına destansı boyutlarda bir kar fırtınası yağıyordu. Savaşçıları oraya göndermeyi kabul etti.

ölümlülere yardım sağlamak."

"Buz ejderhalarının kar üzerinde gücü var," dedim bu mantığı kavrayarak.

"Akıllıca. Onlar

Vepar'ın gücüyle savaşabilir. En azından teoride."

"Aynı fikirde olmanıza sevindim," dedi Michael ve rüzgâr daha fazla parazite neden oldu. "Ben çalışmamızı tercih ederim

Sürekli kafa göz dalaşmaktansa birlikte çalışabiliriz. Ben senin düşmanın değilim, Pride."

Michael tehdide karşı çoktan harekete geçmişti. Bensiz incelikli kararlar vermişti. I

Kendimi bu farkındalığın ardından gelecek öfkeye ya da en azından kızgınlığa hazırladım.

Ancak o anda hissettiğim tek şey garip bir rahatlama duygusuydu.

Başkalarına güvenmek zordu - doğru kararları vereceklerine güvenmek de öyle - ama nefes almak

tüm bu kararları tek başıma vermek zorunda olmadığım için biraz daha kolay geldi. Bu bana

Lucifer'i yenmeye odaklandılar.

"İletişim hattını nasıl sonlandırabilirim?" Michael daha sonra sordu ve daha fazla rüzgâr

ahize, telefonu kulağımdan uzak tutmama neden oldu. "Ah. Sanırım bu düğme-"

Arama kesildi.

Telefonumu kaldırmadan önce ekrana baktım.

Raiden ve Titan terasın diğer tarafında belirmeden önce arka terasta bir gümürtü duyuldu

sürgülü cam kapı. Ve -sağolsunlar- Raiden'ın kahvaltı pastası olabilecek bir şey taşıdılar.

yaban mersini, tarçın ve kahve ile limon sırandan oluşuyordu.

Sabah iyi görünüyordu.

Gün ortasında stres baş ağrım azalmıştı. Michael *belki* de eskisi kadar kötü değildi.

inanıyordu. Müttefiklerimiz gibi o da bize çok yardımcı oldu. Sirena ile görüşükten sonra

Gulyabani istilasıyla başa çıkmak için Kahire'ye gönderdiği savaşçılar, Daman ve Bellamy'nin villasına uçtum.

Giriş yap.

Transilvanya'daki kurtadamların alfası Lycus, iblis hakkında Daman'ulaşmıştı. saldırılar.

Havuzun yanına indim ve kanatlarımı içeri soktum. "Durum nedir?"

Warrin bir ağacın çim sandalyeye yaslanmıştı, elinde bir e-okuyucu vardı. O ve ben

Fantezi ve bilim kurguyu tercih etmesine rağmen, okuma sevgisini paylaştık, bu yüzden sık sık değiş tokuş yapmadık.

tavsiyeler.

"Lycus iblislerin geçmek için ormandaki bağlantı noktasını kullandığını söylüyor."

Daman oturarak cevap verdi

Warrin'in bacaklarının arasına girdi ve ona yaslandı. "Sürü buna bir son verdi. Lycus'un

Temizleme güvenliği sağlandı. Hiçbir iblis onları geçemeyecek."

"Güzel," dedim. "Boyut geçidini kilitlemek daha kötü bir şeyin gelmesini engelleyecektir.

"

"Ruhlar da yardım ediyor." Daman başını Warrin'in göğsüne yasladı ve e-okuyucuya baktı

Ekran. Bunu o kadar rahat söylemişti ki. Yine de o ruhlarla birlikte büyümüş, onlarla arkadaş olmuştu.

Daman bir zamanlar birçok kişinin Transilvanya'daki en ürkütücü orman olarak adlandırdığı yerde yaşamıştı: Hoia

Baciu. Zikzak şeklinde büyüyen ve saat yönünde spiral çizen sekilsiz ağaçlarıyla,

İçeride dolaşanların şaşırmasına neden olan çarpık yapraklar ve hayalet görüldüğünde, orman ününün hakkını fazlasıyla verdi.

"Kahretsin, bu nasıl Aralık?" Daman başını arkaya yatırdı. "Hava çok sıcak. Bizimkini özledim

yazlık."

"Bir gün eve döneceğiz Kotya." Warrin onun siyah saçlarını okşadı. "Armen iyi bakıyor

bizim yokluğumuzda."

"İyi misiniz Komutan?" Daman Warrin'in çenesini okşadı, kaşları çatılmıştı. "Gidebiliriz

içeride."

Buz ejderhaları pek dayanamazdı ama Warrin çok az rahatsızlık göstermişti. Bir

Savaşçı, bu onun içine işlemişti.

"Tam olmak istediğim yerdeyim," diye karşılık verdi Warrin, onun dokunuşuna eğilerek. "Yine de, eğer istersen

Havuzda , seni ıslak görme fırsatını asla geri çevirmeyeceğim."

Daman sırttı ve sandalyeden kalkıp havuzun kenarına yaklaşarak bir gösteri yaptı.

Kenar. Warrin onun her hareketini izledi, kitabını unutmuştu.

Ancak gözlerim Daman'ın göğsünün ortasındaki sivri izine takıldı.

Belphegor, Hoia Baci'daki savaş sırasında ona bir kılıç saplamıştı. Warrin o gece onu kurtarmak için

kalbinin yarısını vermişti.

Lazarus da yardım etmişti. İkisinin yanında kalmış ve onları birleştiren ayini gerçekleştirmişti.

kendi manasının çoğunu yakarak kalplerini kırdı. Daha sonra, kulübeden çıktı ve neredeyse

yorgunluktan yere yığıldı. Onlar bunu görmemişti.

Ama ben gördüm. Ve bu beni çok şaşırtmıştı.

Daman'ı umursamıyorsa neden bu kadar uğraşsın? Eğer bizi umursamıyorsa? Lucifer.

o kafesinden çıkarılmamıştı. Bu yüzden sebebini söyleyemedi çünkü biz

savaşı kazanmanın tek yoluydu. Ve Asa güçlüydü ama meleklerin yapamayacağı değil.

bizim yardımımız olmadan onu yenemez.

Lazarus, hiçbir zaman parçalarına ayıramadığım ve gizli tüm katmanları göremediğim tek kişiydi.

Altında. Hareketlerini tahmin edemediğim tek kişi. O bir bulmacaydı. Normalde bulmacaları severim.

Dahası, onları çözmeyi severdim. Ama Lazarus beni bir kayıpta bıraktı. Çok fazla eksik parça vardı.

"Al?" Bellamy sordu. Düşüncelere daldığım bir sırada elinde bir tabancayla dışarı çıkmıştı.

Elinde meyveli bir içecek vardı. Mavi sıvının üzerinde az önce içtiği kan şişesinin koyu kırmızı bulutu vardı.

ekledi. " misin?"

"Evet." Sessizce boğazımı temizledim ve gözleriyle buluştum. Lust okumaya çalışırken ela irisleri dönüyordu

arzularımı. "İçkiye dikkat edin. Artık Lucifer'in de etkisiyle her an savaşa gönderilebiliriz.

piyonlarını tahta üzerinde hareket ettiriyor."

"İşte tam da bu *yüzden* içmek istiyorum." Bellamy bir yudum aldı, sonra dudaklarını bir kez şapırdattı. "Mm.

Çok iyi. Ayrıca, bir savaş çıkarsa, bu daha iyi savaşmama yardımcı olur. Daha iyi sevişmeme de yardımcı olur,

ama yardıma ihtiyaç duymadığım tek alan bu."

Phoenix onun yanında cisimlendi ve içkiyi elinden kaptı. "Teşekkürler, bebeğim." Sonra da

Warrin'in yanındaki gölgelikte bir sandalyeye ışındı, içkisini yudumlarken kuyruğu yavaşça sallanıyordu.

Bellamy gülümsemeden önce artık boş olan eline baktı. "Lanet olası iblis.
O lanet kıçına şaplak

atılması lazım."

"Bundan hoşlanacağına eminim, B," dedi Daman havuzdan.

Düşüncelerim Lazarus'a geri döndü - yeterince rahatsız edici bir şekilde. Melek mesafesini korumuştı. Hayır.

Her zaman böyle olması şaşırtıcıydı, ancak fark beni rahatsız etmesiydi.

Gökyüzüne çıkmadan önce onlara "Gecenizin geri kalanının tadını çıkarın," dedim.

Güneş henüz batmamıştı ama bir saat içinde batacaktı. Yine de akşam olmak üzereydi.

sıcak taraf. Sıcaklık güzeldi, ama kışı özlemiştim - Aralık ayının soğuk ve keskin havasını solumayı

ve Gray'in malikaneyi süslettiği gibi renkli ışıkların kardan yansımalarını görmek

Noel'e kadar.

Asa'nın uyanışından önceki uzun süre boyunca tek endişemiz gölgelerle savaşmak ve avlanmaktı.

Ölümlülere zarar vermeyi amaçlayan canavarlar -bazen güçlü cadılar-. Tehlike skalasında düşük

şimdiki savaşa kıyasla. Özlem göğsümü deldi ve onu hızla bir kenara ittim.

O günleri tekrar yaşayabilirdik. İkimizden biri için endişelenmek zorunda olmadığımız günler.

Eve dönmek.

Kanatlarım beni üç tarafı yemyeşil ormanlık alanla çevrili küçük bir eve doğru götürdü.

bir deniz manzarası. Su üstü bungalovunun beyaz dış cephesi ve saman çatısı ona rahat bir ada havası veriyordu.

Geçici olarak burayı evi olarak gören erkek daha soğuk ve dikenli olsa bile. Mavi-

Akdeniz'in yeşil denizi arka güvertenin ötesinde parlıyordu.

Tozlu beyaz kuma indim ve ön kapıya yaklaştım. Kapıyı iki kez çaldım, sonra içeride durdum.

yer. Bekliyordum. Ki bundan nefret ederdim. Kapıyı üçüncü kez çaldım. Hala bir şey yoktu.

"?" Telepatik bağlantımıza başvurarak Lazarus'a sordum. Sık sık istila etmememi söylerdi.

Bir şeye ihtiyacım olmadıkça onun düşüncelerini önemsemezdim. Şimdi cevaplara ihtiyacım vardı, böylece o da anlaşılabildi.

Yanıt yok.

Yakınlardan bir şelale akıyor, sesi ağaç hattının diğer tarafından geliyormuş gibi geliyordu.

Merakla kapıdan uzaklaştım ve o yöneldim. Ağaçlara yaklaştıkça, ışık

dalların arasından. Çalılıklar arasında yaklaşık yirmi metre ilerledikten sonra bir

özel lagün.

Cennetten bir parça gibiydi. Derinlere doğru koyulaşan berrak mavi su, büyük kayalar

güneşlenmek için mükemmel ve bungalovu çevreleyen aynı beyaz kum. Şelale tonozlu gri kireçtaşından yapılmış, muhtemelen sadece on fit çapında alçak bir çıkıntıdan çağlıyordu.

Göz ucuyla gördüğüm bir hareket dikkatimi çekti.

Olduğum yerde durdum. Kalbimin de durduğundan oldukça emindim.

Lazarus şelalenin beline kadar altında durdu, başını geriye doğru eğerken gözleri kapalıydı. Çıplaktı.

Çenem neredeyse yerinden çıkacaktı. Başını sallamadan önce yüzünü dereye doğru çevirdi ve

elini beyaz saçlarının üzerinde gezdirdi. Sırtında düzinelerce yara izi vardı, bazıları daha derin ve sivriydi.

Diğerleri ince dilimlerdi.

Bakışlarım sırtının alt kısmına indiğinde nefes almakta zorlanıyordum. Her nefes alışım

tıkanmış bir kamıştan emmek gibi. Su, bundan daha düşük olan her şeyi bozuyordu, ama bu bir şekilde sadece

daha şehvetli hale getirdi.

Yavaşça arkasını döndü, yıkanırken gözleri hâlâ kapalıydı.

Başka tarafa bakmalıydım. Ya da varlığını duyurmak için bir ses çıkardım. Yapmalıydım.
başka bir şey

ıslak, çıplak vücuduna uygunsuzca bakıyordum. Ama sanki bir büyüünün etkisindeydim. Kanım çekildi

damarlarımdan sıvı ateş gibi geçerken, kalbim göğüs kafesime bir tanesini çatlatacak kadar sert çarptı.

ve sikim kıpırdadı. İkincisi şok etti ama şaşkınlığımı atmama yetmedi.

Islak karın kaslarının ve V şeklindeki kaslarının izi bakışlarımı daha aşağıya çekti... ve daha aşağıya, daldırarak

su yüzeyinin altında.

Nefesimi tuttuğumu bir an için çok geç fark ederek sertçe nefes verdim.

Gözleri açıldı.

Donup kaldım. Görünüşe bakılırsa, o da öyle. Birkaç acı dolu kalp atışı boyunca sadece birbirimize baktık.

Hangisinin daha güçlü olduğunu söylemek zor: onun çıplaklığına aval aval bakarken yakalandığım için duyduğum utanç

ya da aval aval bakılmasından dolayı yaşadığı şok.

Önce göz temasını kestim ve bakışlarımı botlarımın altındaki kuma çevirdim. Daha kuruydu, üzerinde küçük

çakıl taşları ve kayalar. "Bana cevap vermiyordun."

"Yani beni mi gözetliyorsun?"

"Casusluk yapmıyordum," dedim, yanaklarım alev alev yanarken. "Burada olduğunu bilmiyordum ta ki..." İçindeki alevler

yanaklarım kulaklarımın ucuna kadar yayıldı. Sonra, kendimden daha emin bir şekilde ona . "Üstüne bir şeyler giy

konuşmalıyız. Konuşmamız

gerek." Sekizinci Bölüm

Lazarus

Gözlerimi açıp Alastair'ın bana baktığını gördüğümde beynimdeki silindirler durmuştu

ateşlenerek vücudumun geri kalanına bilgi akışını kesti. Kalbim göğsümde durdu ve

nefesler ciğerlerimde dondu.

"Üzerine bir şeyler giy," dedi, yüzü kızarmıştı ama sesi sabitti. "Konuşmamız gerek."

Alastair sormama gerek kalmadan bana sırtını döndü.

Pantolonumu ve botlarımı bıraktığım kayaya ulaşana kadar suda yürüdüm. Havlu yoktu.

Günün erken saatlerinde Uriel ile görüştüktan sonra yüzmek daha çok fevri bir karardı.

Son saldırıları konuştuk, sonra da adaya döndüğümde Michael'ın hafif tacizlerine maruz kaldım. Ben de

Doğanın sıkıntılı zihnimi yatıştırmasına izin vermek için kendime ait bir an istedim. Şelale bana

Evin.

Ayrıca ev gibi mi? Söz konusu şelalenin tadını çıkarırken rahatsız

edilmek. Ama bunun Alastair olacağını hiç düşünmemiştim.

"Ne hakkında konuşmak istiyorsun?" Giyindikten sonra sordum. Botlarımı giymek yerine

ona yaklaştığımda. Ayaklarımın altındaki yumuşak kum hoşuma gitmişti. "Çabuk ol."

"Neden? Gitmen gereken bir yer mi var?"

"Benim işim seni ilgilendirmmez." Normalde ona karşı kullandığım sert tonu korumaya çalıştım. Bu

onun huzurundayken hissettiğim kırılganlığı gizlemeye yardımcı oldu. "Eğer zamanımı boşa harcamaya geldiysen

Gidebilirsin."

"Sert adam rolünü kes."

"Pardon?" Gözlerine baktım, solmakta olan güneş ışığının mavi gözlerinde nasıl parladığını fark etmemiş gibi davrandım.

İrisler, gümüş lekelerini ortaya çıkarıyor.

"Beni duydun." Alastair'in çenesi sıkıştı. İki yanında duran yumrukları da öyle. "Alınmış

Kabul etmek istediğimden daha uzun sürede anladım ve hala tam olarak anlamış değilim... ama-" O adım attı

Daha yakın. "-Gerçekten bu kadar soğuk değilsin. Bu bir rol."

Sinirlerim . Onu geçtim ve kanatlarımı serbest bıraktım. "Konuşuyorsun saçmalık."

"Öyle

miyim?"

Durdum ama arkamı dönmedim.

"O zaman bana açıkla, Lazarus."

"Neyi açıklayacaksın?" Hırlayarak sordum, yüzünü ona

dönerek. "Neden benim hayatımı kurtarmak için kendi hayatını

riske attığını."

"Kendimi tekrarlamak zorunda mıyım? Sen ve kardeşlerin anahtar-"

"Savaşı kazanmak. Biliyorum." Alastair bir adımdan daha az bir mesafede durana kadar ilerledi.

"Ancak bu, Hoia Baci'u'da Daman'ı neden kurtardığınızı açıklamıyor. Bu Lucifer'in

kafesinden kurtuldu. Asa'yla savaşırken yanınızda olmamız bir avantaj mıydı? Evet. Ama sen

bize *ihtiyacı yoktu*."

"Alastair-"

"O zamandan önce de başka belirtiler vardı," diye araya girdi. "Kınamayı nasıl reddettiğinizi

Kallias'ın ruhunu çukura attın ve bu yüzden bir emre itaatsizlik ettin. Caim'i öldürmek için nasıl devreye girdiğini

Çünkü Castor bunu yapamayacak kadar kendinden geçmişti." "Neyin göstergesi?"

"Bizi önemsiyorsun," diye karşılık verdi, daha da yaklaşarak. Tatlı sedir kokusu içimi ısıttı.

içten dışa. Bu beni de korkuttu. "Geçmişte şüphelerim vardı. Pek çok kez, sadece senin

gücümüz sayesinde bizi hayatta tuttu. Diğer zamanlarda ise yanılıp yanılmadığımı merak ettim."

"Peki ya şimdi?"

"Gerçek biraz daha açık," diye yanıtladı. "Dediğim gibi, tam olarak anlamış değilim. Ama ben

başlıyor."

"Sen anlamak Hiçbir şey. Sen asla olacak. Bu yüzden
Durdurmak Bu gülünç sorgulama ve neye odaklanma

gerçekten önemli."

"Hiç yapmayacak mıyım?" Alastair'in bakışları karardı. "Bunu bir meydan okuma olarak kabul ediyorum." Şakağımın yanındaki damar zonkladı.

"Neden bu kadar inatçısın?"

"Neden?"

"Çok çıldırtıcısın." Çenesini tutma savaştım, eğer sadece onun durmak bilmeyen

sıkılaştırıyor. "Biz konuşurken ölümlüler alemi tehdit altında, ama senin her şeyi bilen eğilimlerin

Burada durup vaktimizi boşa harcamana izin veremem."

"Şu anda çıldırtıcı olan tek şey haklı olduğumu kabul etmeyi reddetmen. Bizi önemsiyorsun."

Sonra gözlerinde şey parladı, sanki o büyük gizemin başka bir ipucunu ortaya çıkarmış gibiydi.

kafasında uydurdu. "Bu yüzden mi?"

"Neden ne?" Alçak sesle, çakıllı bir sesle konuştum.

"Uriel," dedi. Beynindeki sinapslar o kadar hızlı ateşleniyordu ki, bazen ağzını açması bir saatini alıyordu.

yakalamak için bir an. "Ona neden bu kadar sadıksın? Bizim yüzümüzden, değil mi?"

"Ona sadığım çünkü o benim amirim."

Ben daha cümlemi bitirmeden Alastair başını sallıyordu. "Eğer bu doğru olsaydı, biz

Ŗu anda ölü. Bizim hakkımızda ne hissettiğini açıkça belirtti. Lucifer'i kafese koyduktan sonra amacımız

hükümsüz ve geçersiz. Peki neden hala nefes alıyoruz? Neden onun kafesi yok edildiğı anda biz de yok ?

Mühürlü mü?"

Ona ve analitik zekasına lanet olsun. Elbette bunun bir kısmı benim hatamdı. Onun gelişmesine yardım etmiştim.

Başkalarının keskin algısı - dudaklar yalan söylediğinde gerçeğı öğrenmek için vücut dilini incelemek.

"Benim tahminim mi?" Alastair'in bakışları yüzümde geziniyor, yüz ifademin her santimetresini dikkatle inceliyordu.

tespit etmek için eğitildiğı aldatma işaretleri. "Bizi koruyordun. Nasıl? Henüz emin değilim. Ama

"Hâlâ hayatta olmamızın sebebi sensin."

"Hayattasın çünkü konsey senin insan alemine iyi hizmet edeceğine karar verdi. Ve ettin de.

Sen ve kardeşlerin Dünya'nın koruyucuları oldunuz."

"Eminim bu fikri konseye siz önermişsinizdir," dedi Alastair. "Yanılıyor muyum?"

"Bu çok yorucu." Birdenbire yorgunluktan ağırlaştım. Kendimi yenilmiş hissediyordum, kararlılığım zayıflıyordu.

"Buradaki amaç nedir, Alastair? Haklı olduğunu başka."

Kaşlarının ortası çökerken inancı da sarsıldı. Dudaklarını ıslattı ve ellerini çözdü.

yumruklar. Ve konuştuğunda sesi yumuşaktı. Biraz kararsızdı. "Ben sadece gerçeğı istiyorum, Lazarus. *İhtiyacım olan*

Gerçeği. Çünkü bütün gün burada durabilir ve yüzüm mosmor olana kadar size teoriler atabilirim.

Boğaz o kadar çiğ ki konuşamıyorum, ama sizden duyana kadar, bu sorular beni yönlendirmeye devam edecek

deli."

"Peki. Gerçeği mi istiyorsun?" Artık karşı koyamıyordum, onu çenesinden yakaladım ve

yüzünü bana yaklaştırdı. Nefesini içine çekti, dudakları aralandı.
"Önemsiyorum. Yapmam gerekenden çok daha fazla. Ama bu

hiçbir şeyi değiştirmez."

"Yanılıyorsun," diye fısıldadı Alastair. "Bu her şeyi değiştirir." Ağır gözkapaklı bakışları

Ağzımı.

Çıplak bedenimde ürpertiler dans ediyordu ama aynı zamanda sıcak da hissediyordum. Ateş bastı. Tadı nasıl olurdu? Tadı nasıldı?

Çok sevdiği, zengin ve hafif çay? Dişlerimi porselen teninde gezdirseydim,

baharatlı ve topraksı olur muydu, sedir ağacı ve sayfaları sevgiyle açılmış eski değerli kitaplar gibi

Okşamak mı?

"Biz..." Dudaklarına karşı nefes verdim. Benimkine çok yakındı. "Geri dönmeliyiz. Güneş batıyor."

"Karanlıktan mı korkuyorsun?" diye sordu, tatmayı arzuladığım dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Daha çok karanlıkta ona ne yapacağımdan korkuyorum. Mesela başka bir emre itaatsizlik etmek gibi.

doğrudan konseyden. Çenesini serbest bırakarak bir adım geri

çekildim. "Lazarus." Bileğimi tuttu. "Yapma."

"Ne yapmayayım?" Bana dokunduğu yerden tenim

karıncalandı. Kavrayışı sıkılaştı. "Gitme."

"Neden?" Göğsümdeki ağrıya rağmen daha sert bir ses tonunu zorladım.

"Buraya söylemek için geldiğin şeyi söyledin.

Size cevabımı verdim. Konuyu kapatın."

Alastair'in eli bileğimden çekildi. "Bana söylemediğin başka şeyler de var. Bunu hissedebiliyorum."

"Gerçeği öğrenmesi onun için çok mu kötü olur?" Michael bir keresinde bana sormuştu.

"Evet," diye yanıtlamıştım aklımda hiçbir şüphe olmadan.

Ama o anda, Alastair bu kadar yakinken ve yalvaran gözlerle bana bakarken

kesin. Emirlerle uydum ve tüm arzuları, tüm duyguları bir kenara bıraktım ve hayatımı kendi iyiliğim için yaşadım.

realm. Peki neden birden kendimi bir yol ayrımında , doğru olanı seçmekle

yoksa beni mahvolmaya götürecek potansiyele sahip olan yol mu?

Bu beni mutluluğa da götürebilir.

Ama bu olası mutluluk bana neye mal olur?

"Bir şey söyle." Alastair'in sesi çok inceydi. Kırılıyordu. "Başka ne saklıyorsun?"

"Peki ya hiçbir şey saklamadığımı söylersem?"

"Sana yalancı olduğunu söyleyeceğim," diye karşı çıktı.

"Kiminle konuştuğunu unutuyorsun, evlat."

"Oh?" Bu meydan okuma o bahsedilen daha önce
parıldadı içinde onun Gözler.
Başka bir şey daha vardı.

kötü bir zevkti. Aramızdaki bu ileri geri konuşmadan keyif alıyordu. "O hırıltı
ve otoriter ses tonu

geçmişte beni geri adım attırmış olabilir, ama şimdi işe yaramayacak.
Gözlerinde yumuşaklık görüyorum

Şimdi. Daha önce görmemiştim."

"Gördüğünüz şey kızgınlık. Seni dizlerimin üzerine bir tokat gibi
veletsin." Alastair

kıkırdadı.

"Bu sana komik mi geliyor?"

Daha da yaklaştı. "Komik olan, konuyu değiştirmek için bu kadar çabalaman."

Onu inceledim. "Bunun peşini bırakmayacaksın, değil

mi?" "Hiç şansım yok. Bir yolunu . Öyle ya da böyle."

Ona inandım. Sessizliğim artık çok az şey ifade edecekti.

Bir şeyler saklıyordu. Alastair anlayana kadar merak etmeye devam edecek bir
tipti. Ki bu sadece

Savaş sırasında onlara göz kulak olurken işimi daha da zorlaştırıyor ama aynı zamanda beni

sınırlar.

Çünkü çoktan kırılmaya çok yaklaştım. Göğsümü yırtıp açmaya ve ona izin vermeye çok yakındım.

Binlerce yıldır kilit altında tuttuğum ham, potansiyel olarak yıkıcı şeyleri görmek.

Arkamı döndüm ve havaya yükseldim. Kanat en yakınimdaki yaprakları karıştırdı.

Ağaç. Sonra ona baktım. "Geliyor musun?"

Kanatları kürek kemiklerinden fırladı. Sessizce yanımda uçtu.

ağaçlardan bungalova doğru.

Ona bakmadım, onu hiç tanımadım. Kalbim patlamak üzereydi.

göğsümde. Gözlerinin içine bir bakış, o patlamayı ateşleyecek şey olacaktı. Güneş dokundu

ufukta, gözden kaybolmaya dakikalar kalmıştı. Kuma indik ve ön tarafa yaklaştık.

Kapı.

"İçeri gel," dedim ve elim kapının kolunda kaldı. "Ama uyarayım. Duyduklarınızdan

hoşlanmayacaksınız."

***

Çaydanlık ocakta ısıık çalıyordu. Alastair onu ateşten aldı ve ayı ölçtü.

Yapraklar. Bizim için biraz yapmasını önermişim, esasen zaman kazanmak için. Gerçeği ondan sakladıktan sonra

sonunda şüphelenmeye başlamıştı. Sadece onu ve kardeşlerini önemsediğimi itiraf etmem

bu şüpheyi daha da kötüleştirdi.

Şimdi Pandora'nın kutusu gibiydi. Kapağı, içindeki kaosu serbest bırakmaya yet kadar açılmıştı.

Ve onu tekrar içeri koymak mümkün

değildi. "Krema?" diye sordu.

"Lütfen."

Alastair kıpırdanmayı kesti ve omurgası dikleşti. "Bu duymaya alışık olmadığım bir kelime."

"Söylediğimi unut o zaman."

"Çok geç. Olan oldu." Karıştırmaya devam etti, sonra kaşığı hafifçe şingırdattı

Kenara koymadan önce kenarını düzelitti. İki elinde birer fıncanla tezgâhtan dönerek benimkini getirdi ve

karşımdaki koltuğa oturdu. "Çay şimdi hazır. Zamanınız doldu. Konuşmaya başla." Soluk bir yüz ifadesiyle

kaş. "Ne? Ne yaptığının farkında olmadığımı mı sandın? Asla ay istemezsin. Bu bir gecikmeydi.

taktik."

Biraz gülümsediğimi hissettim. Gülümsememek çok zordu. "Oldukça iyi bir gözlem."

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum." Alastair bir yudum aldı ve masanın yanındaki cam kapıdan dışarı baktı.

Masa. Bungalovda bir yatak odası, bir mutfak ve küçük bir yemek alanı vardı. Arkasındaki güvertede iki

denize bakan bir tentenin altındaki sandalyeler. "Dışarıda oturmak ister misin?"

Temiz hava güzel olurdu. İçeride olmak duvarlar üzerime kapanıyormuş gibi hissettiriyordu.

Hızlanan nabzım ve

sarmal düşünceler yardımcı olmadı.

"Pekâlâ." Bardaklarımızı alıp hareket ederken düşünmem için bana fazladan bir dakika kazandırdı.

Dışarıda. Küpeştede dururken sudan hafif bir esinti geliyordu. Bir yudum aldım, garip bir şekilde rahatlamıştım.

çay boğazımdan aşağı süzüldü. "Bal eklemiştin."

"Ben yaptım." Alastair durdu. Sarı saçları alacakaranlıkta daha görünüyordu. "Bu çok garip."

"Neymiş o?"

"Şimdi bile tuzlu su esintisi ve ada havasıyla..." Mavi gözler bana kaydı. "Tek kokladığım

Kışın ilk nefesi ve hafif bir elma kokusu."

Göğsümden fırlamayı unuttum; kalbim durma noktasına geldi. Ona böyle mi kokuyordum? Eğer

benim kokumdu, bu sadece bağlantımızı engelleyen mührün bir şekilde kırıldığı anlamına . Toplamak

eşinin kokusunu almak kader bağının bir parçasıydı. Michael haklıydı. Alastair aramızdaki bağı hissetti.

Bu aynı zamanda artık başka seçeneğim olmadığı anlamına da geliyordu. Ona gerçeği söylemek zorundaydım. Her şeyi.
Çünkü eğer mühür

Alastair'in duyguları daha da yoğunlaşacaktı. Artık tek taraflı değildi.

Deniz aniden yaklaştı.

"Lazarus?" Alastair beni omuzlarımdan kavradığı gibi fincanını düşürdü ve beni

korkuluktan aşağı düştü. Cam güverteye çarparak paramparça oldu.

Kırık parçalara baktım, görüşümün kenarları bulanıktı. Görüşüm daha da bulanıklaşmadan önce

Kirpiklerimi ıslak bir şey kapladı. Gözyaşları.

"Tanrılar aşkına, konuş benimle," dedi tüm ağırlığımı tutarak. Ben daha uzun boylu ve daha kaslı olduğum için

önemli değildi. Beni kolaylıkla tuttu.

"Ne sakladığımı mı sordun?" Onun bakışlarıyla karşılaştığımda göğsümde cam kırıkları hissettim.

ayaklar. Binlerce yıl kendimi bir arada tuttuktan sonra sonunda dağılmıştım.
"İşte bu kadar."

Yüzünde endişe ve kafa karışıklığı vardı. "Anlamıyorum." Ve yüzündeki küçük hırıltı

sesi bu durumdan duyduğu hayal kırıklığını gösteriyordu.

"Ne zaman başladı?" Ben sordum. "Kokumu fark ettin."

Alastair dudaklarını hızla ıslatmadan önce gözlerini kırıştırdı. Bir başka gergin alışkanlık. "O gün sen ve

Michael adaya geldi. Echo Bay'den sonra."

"Neredeyse öldükten sonra." Kendi kendime başımı salladım, sonunda anlamıştım. Neden daha önce görmedim? "Benim

Tıpkı benim için olduğu gibi senin için de neredeyse ölümü

tetikledi." "Neyi tetikledi?"

Titreyen elimi kaldırdım ve başparmağımla yanağının kıvrımını okşadım. "Kullan o güzel

Beyin, Alastair. İki insanın birbirinin kokusunu fark etmesine ne sebep olur? Birbirlerine çekilmelerine ne sebep olur?

Akılları onlara bunun korkunç bir fikir olduğunu söylese bile?"

"Ben..." Ona çarptığı anı gördüm. Gözleri büyüdü ve benden uzaklaştı. "Hayır.

Bu mümkün değil. ."

"Öyleyiz. İçten içe bunun doğru olduğunu biliyorsun. Bu yüzden Echo'dan beri bana karşı farklı hissediyorsun.

Bay."

"Birbirimizi çok uzun yıllardır tanıyoruz!" Alastair'in sesi yükseldi. "Ben biliyorum

Kader bağı her çift için farklıdır ama ben o süre içinde bunu hissedirdim."

Ona bakamadan ellerimin altındaki tahtaya baktım. "Bağ mühürlüyse olmaz."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu kabaca.

O da nefes almakta zorlanıyor muydu? Temiz hava nefes almasını kolaylaştırmıyordu.

Her biri beton ciğerlerimden geçmek zorundaydı.

"Bağlantımızı engellemek için ruhuma sihirli bir koruma yerleştirdim," diye itiraf ettim.

ona. "Bu yüzden şimdiye kadar bunu hiç

hissetmedin." "Bunun mümkün olduğunu

bilmiyordum. Bir bağı mühürlemek."

"Kolay olmadı. Bu büyüklükte bir büyü çok fazla güç gerektirir. Ama bu gerekliydi."

"O zaman neden şimdi hissediyorum?"

"Öldüğümü düşünmen o korumayı parçalamaya yetti," diye açıkladım. "Mühür hâlâ

ama şimdi çok daha zayıf."

Yüzünde şok ve inançsızlık karışımı bir ifade vardı. "Kaderimiz olduğunu ne zamandır biliyorsun?

arkadaşlar?"

Cevap vermek için ağzımı açtım ama kelimeler dudaklarımda can verdi.

"Cevap ver bana!" Alastair yumruğunu parmaklıklara vurdu. Öfke yüz hatlarını bozmuştu.

"Lanet olsun. Bunu benden ne zamandır saklıyorsun?"

Sakladığım için mi kızgındı... yoksa benimle birlikte olma düşüncesinden iğrendiği için mi? I

bilmek istediğimden emin değildim.

"Sen ve kardeşlerin Lucifer'i kafese koyduğunuz gecedan beri."

"Bu..." Yere yığıldı, gözbebekleri ve nefesleri kesildi. "Bu iki binin üzerindeydi yıllar önce." Boğazından boğuk bir ses çıkmadan önce vücudundan sarsıntılar geçti. "Neden?"

Bana bakarken gözlerinde öfkeli yaşlar parlıyordu. "Neden sakladın?"

"Başka seçeneğim yoktu. Başmelekler konseyi bana bunu emretti. Ama bunu kabul etmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum.

bu kararla."

"Yani bunca zaman... bunca yıl... ait olduğumuzu biliyordun." "Evet."

"Bilmeye hakkım vardı!" Alastair öfkelenildiğinde bile çok nadiren bağırdı. Ama bu daha da öteye gitti.

Öfke. Gerçek yıkıcıydı.

"Bu bilginin sana ne faydası olacaktı? Aramızdaki bağa göre hareket etmem yasaklanmıştı. Bu yüzden

Mühür bana karşı bir şey hissetmeni engelledi. Sana bu yükü yüklemek için hiçbir neden yoktu."

"Bu seçim hakkı bana verilmeliydi," diye tersledi. "Hayatımı ben kontrol ediyorum. Sen değil. tarafından

benden saklıyorsun, sen-"

"Sana bir iyilik yaptım. Bu konudaki cehaletin bir ."

"Bir lütuf mu?" Kuru bir kahkaha attı. "Çünkü bunca yıl yalan söylenmiş olmak çok büyük bir

hissediyorum. Bu *nimet* için çok teşekkürler, Lazarus."

"Diğer daha iyi," diye bağırdım. "Kaderin bizi birlikte olmamız için seçtiğini bilmek ama yasaklanmış olmak

O çizgiyi geçmekten. Sen hiçbir şey hissetmezken, ben hâlâ aramızdaki bağın izlerini hissediyorum. Sen bile yapamazsın

bunun beni nasıl etkilediğini hayal bile edemiyorum. Yani evet. Bunca zamandır farkında olmadığınız için şükredin."

Öfkesinin bir kısmının yerini acı dolu bir ifade aldı. "Yani ben Joseph'leyken? Sen

Acıyor mu?"

Cevap vermedim. Yapamadım. Boğazımın dibindeki titreme, eğer cevap verirsem daha da parçalanacağımı söylüyordu.

onun başkasını sevdiğini görerek çektiğim kalp acısından bahsettim.

Alastair'in kanatları sırtından açıldı. Mor izleri olan siyah . Güzel ve

Aynı zamanda acı verici, tıpkı onunla aramdaki bağ gibi.

"Nereye gidiyorsun?"

Havaya yükselmeden önce "Buradan başka her yer olabilir," diye cevap verdi. "Bana elini uzatma. Senin sesin

şu anda ihtiyacım olan son şey."

Uçup giderken onu durdurmaya çalışmadım. Gerçek her zaman birini özgür bırakmaz. Bazen.

Dikenli tel gibi içinizden geçiyor, içinizi sıyırdıkça kan çekiyordu.

Başımı eğdim ve parmaklığı öyle sıkı kavradım ki tahta çatladı.

Dokuzuncu Bölüm

Alastair

"Al?" Castor sordu.

"Sorun nedir?" Bellamy ekledi.

"Konuş bizimle." Kallias.

Bazı düşüncelerimi kardeşlerimden saklayabiliyor olabilirdim ama kan bağımız

birimizin üzgün olduğunu hissetmemizi sağladı - yoğun öfke veya üzüntü.
"Yıkılmış" bir kelime olsa da

açıklamak için daha uygun bir kelime . Ham hissediyordum.

Kırılmış. Ve çok kızgın.

Raiden kafamın içine *"kardeşim,"* diye yansıttı. *"Bizi dışarıda bırakma."*

"Evet," dedi Gray. *"Seni üzeni dövmemize izin ver."*

"Michael mı?" Galen sordu. *"Onu öldürmemi ister misin?"*

Daman ona, *"Bir başmeleği öldüremezsın, seni asabi soytarı,"* dedi.

"Koymadan olmaz

hepimizin kellesi uçacak."

Şakalaşmaları kafamı doldururken beni biraz rahatlattı. Onlar oradaydı.
Önemsediler. Ben yükselirken

Onları dinlerken kelimeler kifayetsiz kalıyordu. Ne söyleyeceğimi bilemedim.
En azından henüz.

Ben de kanatlarımın havayı keserken çıkardığı ağır odaklanarak uçtum.
Uçmak istemedim.

Baxter'ın villasına dönmek. Nereye gitmek istediğimi bilmiyordum. Sadece
aramıza mesafe koymam gerekiyordu.

ve Lazarus.

O benim kader . Nefret ettiğim, korktuğum ve sonra saygı duymaya başladığım
melek. Daha çok çelişkideydim

hiç olmadığım kadar. Şok oldum. Nasıl oldu da bunu hiç anlamadım? Mühür
yerinde olsa bile.

fark ettim.

Bulmacanın parçaları nihayet bir araya geliyordu. Bu çok şeyi açıklıyordu.
Nadir görülen

Lazarus'un gardını anlar, aylar önce konağımızın yandığı ve

Tek yapmak istediğim çalışma odamda oturmakken yanağımı okşayıp ayağa
kalkmamı söylemişti.

alevler içinde kaldı.

Hasat ayı gecesinde Lucifer'in kafesinden kurtulduğu ve Lazarus'un

diğerleriyle savaşmak için geride kalmaya karar verdi. Fikrini değiştirmesi
için ona yalvardım.

Beni ensemden tutup kendine çekti, nefesi ağzımı ısıtıyordu.

"Duygularının gözünü kör etmesine izin verme," demişti Lazarus. "Sana bundan daha iyisini öğrettim."

Daha yumuşak bir sesle, *"Eğer bu gece ölürsem... bunun boşuna olmasına izin vermeyin," diye eklemişti.*

"Yapmayacağım," diye cevap vermiştim, nefesim titriyordu ve kalbim ağrıyordu - ama ne olduğunu anlamamıştım.

Neden?

"Aferin oğlum."

Bu iki kelime göğsümde bir şeyleri harekete geçirmişti. Ve elini göğsümde gezdirdiğinde

Çenesi, buzgibi gözleri çok yumuşaktı. Bu beni de geride kalmaya itti. Kararım düşüncesizceydi ama *doğru* hissettirdi. Ya benimle eve gelecekti ya da ikimiz de düşecektik.

Şimdi gerçeği bildiğim için -eş olduğumuzu- acaba mühür biraz yamulmuş muydu diye merak ettim.

Gece, yağda söndürülmeden önce çok sıcak olan yeni dövülmüş bir bıçak gibi. Zayıf

Temperlenmiş çelik daha sonra stres kırıkları geliştirebilir. Sert bir darbede bıçak ikiye ayrılabilir.

Mühürdeki stres çatlağı Echo Körfezi'Lazarus'un Lucifer'i tuttuğu gece meydana gelmişti.

kamçısıyla, ışınlanma taşı devreye girip beni oradan ayrılmaya zorlamadan önce göz göze geldik.

onu geride bıraktı. Korumayı tamamen kırmak, kırılgan bir parça gibi ikiye ayırmak için ne gerekiyordu?

Dövme çelikten mi?

Daha da önemlisi, kırılmasını *istiyor* muydum?

Adanın kenarındaki bir uçuruma ulaştığımda, çimenli çıkıntının üzerine indim ve karşıya baktım

Akdeniz. Kararmaya başlayan gökyüzünde yıldızlar parıldıyor ve yükselen ayın yansıması

suyun . kanat çırpma sesleri geliyordu.

Galen ve Raiden'ı Kallias ve Castor yakından takip etti. Bellamy ve Daman birlikte geldi

Birkaç saniye sonra esneyen bir Gray yanlarına indi.

"Peşimden gelmek zorunda değildin," dedim, sesimdeki ham duyguyu saklamak için büyük çaba harcayarak.

"Ben iyiyim."

"Bu tamamen saçmalık," dedi Castor. "İyi değilsin. Bunu hepimiz hissediyoruz."

"İşte bu yüzden buradayız," dedi Raiden. "Bu pisliği içinde tutma konusunda ne demiştik? Ya

bizimle konuşmalısın, Al."

"I..." Yedisiyle yüzleşmek için döndüm ve kalp atışlarım onlarınkiyle karşılaşınca boğazıma düğümlendi.

endişeli bakışlar. "Hâlâ kafamı toparlamaya çalışıyorum."

"Neyin etrafında?" Bellamy sordu. "Bizimle konuş. Sana yardımcı ."

İçlerinde en çok o anlayabilirdi. Phoenix'in onun eşi olduğunu anladığında.

aralarındaki bağı görmezden gelmek için çok uğraştı. Phoenix o zamanlar bizim düşmanımızdı.

kolayca kabul etmiştik. Bellamy öğrendiğimizde bizi kaybetmekten korkmuştu.

Tıpkı o anda benim de aynı şeyden korktuğum gibi. Lazarus, Phoenix gibi bir iblis değildi, ama benim

Yine de kardeşleri ona karşı çok az sevgi besliyordu.

"Her biriniz eşlerinizi bulduğunuzda, bunu kabullenmekte nasıl zorlandığınızı gördüm. Ama

Şimdi onlarla birliktesin, başka türlü olmasını hayal bile , değil mi?"

Galen kaşlarını çattı. "Hiçbir şey beni Simon'dan alamaz. Deneyen herkese meydan okuyorum."

Castor, "Kyo'yla birlikte olduğumda nasıl hissettiğimi açıklamak için mutluluk yeterince büyük bir kelime değil," dedi.

Daman başını salladı. "Savaş benim her şeyim."

Kallias'a baktım, yüzünde bir hüznün dalgası belirdi. "Elasus'un seni bekliyor kardeşim.

Onu tekrar göreceksiniz."

"Evet. Yapacağım." Kallias hüzünlü bir gülümseme verdi. "Ama bugün değil."

"Neden eşlerden bahsediyorsun?" Castor sordu. "Biraz rastgele."

"Joseph için üzülüyor musun?" Gray, Kallias'ın koluna yapışırken başını eğdi. "Hissediyorum

Yalnız mısın?"

"Hayır," diye cevap verdim. "Bir parçam her zaman Yusuf'u sevecek ama kederim geçti."

Tıpkı geçmişte kaybettiğim diğer tüm sevgililerimde olduğu gibi. Onların kaybı her zaman biraz acıtacaktı,

Ama hiçbiri benim kader arkadaşım değildi. Hayır, dostum başından beri . Kesinlikle,

Lazarus'un da yıllar boyunca sevgilileri olmuştu. Yine de bu düşünce Lazarus'ta mantıksız bir

kızgınlık içimde kabarmaya başladı. Sözlerinin doğru olduğunun bir başka kanıtı. Kaderlerimiz

iç içe geçmişti. Bağın engellenmesi bu gerçeği değiştirmede.

"Ve şimdi kalbin yoluna devam etmeye hazır mı?" Raiden sordu. "Baxter'a aşık mısın? O aşık değil.

Ama ne olursa olsun seni destekliyorum."

Daman tiksintili bir bakışla, "Gerçi bu doğruysa erkekler konusundaki zevkini sorgulardım," dedi.

"Saçmalama," dedim. "O pembe saçlı benim değil." Bellamy, "İki

gündür falan benim tipimdi," dedi.

"Aman Tanrım," diye inledi Castor. "Sakin bana Kyo'nun kardeşine aşık olduğunu söyleme.

Adamın lanet bir

bir harem. Güzel yüzünle sen bile Tatsuya'yı takımımız için ikna edemezsin."

Göğsümde gurur uyandı.

"Hayır," dedim günahıma. *"Su ejderhası kralını baştan çıkarmaya çalışmayacağız."*

"Biz onun tüm karılarından daha güzeliiz," dedi Pride. "Ayaklarımıza kapanırdı."

"Kesinlikle olmaz. Bu düşünceyi hemen aklından çıkar."

Günahım karşılık olarak homurdandı.

Castor'a "Hayır," diye cevap verdim. "Hepiniz beni insanlarla birlikte göndermeye çalışmayı bırakıp

Konuşmak mı?"

"Ahoy, Cap'n." Gray beni selamladı. "emirlerinizi bekliyor." Herkes gibi ona baktı, sırtıttı. "Ne? Gemi dedi, ben de korsanlık günlerimi hatırladım."

Bellamy sırtıttı. "Korsan kaptanı sikerek geçirdiğin günleri kastediyorsun. Fırçalamak yerine

güvertede, senin görevin onu ıslatmaktı-"

"Lütfen konuşmayı kes." Bir elimi yüzümde gezdirdim. "Bu ciddi bir mesele."

Onların aptalca şakalaşmaları göğsümdeki acıyı biraz olsun dindirdi. Sisi temizledim

Aklım. Hâlâ kızgın ve kafam karışıkta ama kendimi başarmıştım. Daha doğrusu onlar başardı.

"Az önce Lazarus'u ziyaret ettim." Onun adını yüksek sesle söylemek nabzımın hızlanmasına neden oldu. "O... o

bana bir şey gösterdi."

"Kahretsin," dedi Bellamy. "Uriel'le mi ilgili?"

"Hayır. Öyle bir şey değil."

"Bizim dost canlısı olmayan mahalle meleşimiz olmasa seni bu kadar üzecek başka ne olabilirdi?"

Castor sordu.

Ortaya çıkıp söylemem . Yara bandını çabucak yırtmalıydım. "O benim dostum."

İlk başta sadece sessizlik vardı. Nefesimi tutarak bir şey söylemelerini bekledim, herhangi bir şey.

Endişem arttıkça içim çalkalandı.

"Uriel senin kader arkadaşın mı?" Gray başını yana eğerek sordu. "Şey, bunu görmedim

geliyor."

"Siktir, dostum." Castor nefesini dışarı üfledi. "Boktan bir şanstın bahsediyoruz."

"Hayır, Uriel değil." Derin bir nefes aldım ve içimden tanrılardan bana güç vermelerini diledim. Ve sabır,

Kardeşlerim son sinirime kadar gıcırdıyordu. "Lazarus."

Daha fazla sessizlik.

"Tamam..." Galen ağırlığını kaydırды, vücudu gerildi. "Açıklamana ihtiyacım olacak."

Ben de öyle yaptım. Onlara Lazarus'un aramızdaki bağı engellemek için ruhuna nasıl bir koruma yerleştirdiğini ve bunu nasıl koruduğunu anlattım.

Bunca yıl boyunca sır olarak sakladım. Onun hayatı için endişelendiğimde bu korumanın nasıl sekteye uğradığını anlattım.

kendi duygularımın su yüzüne çıkmasına neden oldu. Bunun yoğunluğu mühürden daha güçlüydü ve

Kırılma.

"Biliyorsun..." Castor dudağındaki piercing ile oynadı. "Aslında mantıklı. Bir çeşit. Lazy Boy

A sınıfı bir pislik, ama son zamanlarda sana karşı yumuşak bir noktası var gibi görünüyor."

Bellamy başını salladı. "İskoçya'da Belphegor ve Asa ile savaşıırken, Asa'nın

Işık Getiren'i boynuna mı nişan aldın? Laz'ı hiç bu kadar korkmuş görmemiştim. Ben sadece onu yazdım

gücümüz yüzünden hepimizi hayatta tutmak istiyordu, ama şimdi? Bence kaybetmekten çok korkuyordu.

sen."

Sıcak dikenler göğsüme battı.

Daman hiçbir ifade takınmadan, "Bu benim şok olmuş yüzüm," dedi. "Siz ikinizin

Arkadaş mı? Hayır. Ama Cas'ın dediği gibi, bu mantıklı."

"Ve unutmayın," diye ekledi Bellamy, "Laz malikanemizin etrafına koruma yerleştiren kişidir.

Echo Körfezi'nde yerimizi gizlemek için. Bizi ölmemizi isteyen meleklerden korumak için olduğunu garanti ederim."

Bunu unutmuştum. Ama Lazarus'un bizi önemseydiğini itiraf ettiğini duyduktan sonra

Yıllar boyunca bizi korumak için attığı adımlardan biri daha.

"Gerçekten mi?" Damam Bellamy'ye doğru eğildi. "Lazarus huysuz bir piç kurusu ama hayatımı kurtarmaya yardım etti.

Hayatım. Bunu asla unutmayacağım. War'la hâlâ birlikte olmamızın sebebi o."

Gray alt dudağını sıktı ve Kallias'ın koluna daha sıkı sarıldı. "Seni düşünmek hoşuma gitmiyor

onunla birlikte olmak."

Kalbim karnıma düştü.

"Ama." Gray Kallias'ı bıraktı ve bana doğru sıçrayarak elimi tuttu. "Eğer affedebilirsem

Phoenix neredeyse Mason'ı öldürecekti... Laz'ı büyük bir zalim olduğu için affedebilirim."

"Evet," dedi Raiden. "Eşinizi bulduğunuzda bunun nasıl bir şey olduğunu hepimiz anlıyoruz. Yargılamayacağım.

Eğer devam edersen. Sadece mutlu olmanı istiyorum, Al. Kahretsin ki bunu hak ediyorsun."

"Ne yapacaksın?" Galen bana sordu. "Kader arkadaşını reddetmek zordur ama imkânsız değildir,

Bağlantınızın gücüne bağlı olarak. Bu mühür hala yerinde gibi görünüyor. Görmezden gelebilirsiniz

o."

"Bu onaylamadığını söyleme şeklin mi?"

"Benim onayım ya da onaysızlığım seni daha önce bir şey yapmaktan alıkoydu mu?" Galen dokundu

evlilik yüzüğünü yavaşça parmağında çevirdi. "Ama." Gri gözleri benimkilerle buluştu. "Ben

Bir savaşçı olarak görevim ve Simon'a olan aşkım arasında mücadele ederken, bana

Dünya bizden yeterince şey almıştı. Bencil olup kendim için bir şeyler almamın zamanı gelmişti. Yani bu

Sana tavsiyem. Benim ne düşündüğümün canı cehenneme. Hepimizin ne düşündüğüne lanet olsun. Bırak bu karar senin olsun."

"Karar benim *değil*," dedim göğsümde bir boşluk hissederek. "Lazarus bağımızı mühürledi

Çünkü emredilmişti. Benim gerçeği bilmem bunu değiştirmez." İstesem bile birlikte olamazdık. Ki istemedim.

Öyle mi yaptım?

Bu soru, kardeşlerime iyi geceler dileyip Baxter'ın evine döndükten sonra da aklımdan çıkmadı.

villa. Yatağında oturmuş, lamba ışığında bir gizem romanı okuyordum, ama dalgın düşüncelerim beni engelledi

metnin herhangi birini özümsemekten. Aynı paragrafı beş kez tekrar okuduktan sonra

kitabı kapattım, komodinin üzerine koydum ve ışığı söndürdüm.

Gözlerimi kapattığımda hâlâ kış ve elma kokusu aldığımı yemin edebilirim. Bu koku

Son sayfayı çevirdikten uzun süre sonra sevdiğim bir hikâye gibi hafızama kazındı.

***

Avludan bağırışlar yankılandı. Elimdeki çay bardağını yere bıraktım ve masadan kalkıp

Dışarıda.

Sabahın ilk ışıkları ağaçların dallarına altın rengi ışınlar düşürüyor, diğerlerini ise hareketsiz bırakıyordu.

güneş gökyüzünde yükselirken gölge. açıdan avluyu göremiyordum ama

Bağırışlar şiddetlenince kontrol etmek için dışarı fırladım. Normalde, kardeşlerimin

ama uyanık olanlar sadece Gray ve Raiden'dı; ilki üst katta yatağına sarılmıştı ve

Yardımcısı adanın öbür ucundaydı ve muhtemelen kocası için kahvaltı hazırlıyordu.

Oğlum.

"Delirdin mi sen?" Köşeyi döndüğümde Lazarus haykırdı. Penemuel'in önünde duruyordu.

Michael solunda.

Penemuel gözlüklerini düzelterek, "Bütün yazarlar biraz delidir," diye cevap verdi. Kısa bir gözlük takıyordu.

kollu gömlek ve üzerine yakası açık bir yelek. "Yine de, bu delilik çoğu zaman parlaklığı doğurur."

"Bunun dahiyane olduğunu mu sanıyorsun?" Lazarus hırladı. "İnsan zihnini

bozmak mı?" "Neler oluyor?" diye sordum.

Lazarus'un kafası bana doğru döndü ve gözlerindeki zehir biraz azaldı. Yükselen güneş

Saçlarının beyaz telleri krem rengi teninde parıldıyordu. Yarası artık sargılı değildi ve

Işık Getiren'den kalan yara izi köprücük kemiğinin üzerinde, omzunun üst kısmına doğru kıvrılıyordu. Giydiği

Gömleği yoktu ve Tanrılar yardımcım olsun, kaslı gövdesinde gezinen bakışlarımı durduramıyordum.

Midemde çarpınmalar başladı ve göğsümde karıncalanan bir sıcaklık dalgalandı. O her zaman

öyle oldu.

"Çok güzel," dedi Pride.

Nefes almak aniden zorlaştı. Lanet olası kader arkadaşı bağı şimdi daha güçlüydü, sanki mühür

daha da zayıflamıştı.

"Ah, Alastair," dedi Michael, sesindeki neşe, odadaki gerginlikle tam bir tezat oluşturunuyordu.

hava. "Belki siz bu tartışmaya biraz ışık tutabilirsiniz."

Lazarus, Penemuel'e ters ters bakmadan önce ona, "Bu bir tartışma değil," dedi.

"Sen

Bunu yapamazsın. Bunu

yasaklıyorum."

"musun?" Penemuel onun bakışına kendi bakışıyla karşılık verdi. Onun bu yönünü hiç görmemiştim.

Düşmüş melek. Her zaman çok yumuşak başlı ve rahattı. "ki senden emir almıyorum."

"Tabii ki. Nasıl unutabilirim ki?" Lazarus dişlerini gösterdi. "Sen diğerleriyle birlikte

Hainler. Ama sen Morningstar'ın emirlerine uydun. Eğer bir saniyeliğine bile olsa

insanoğlu-"

"Sakin ol, Lazarus." Michael elini onun omzuna koydu. Tek bir dokunuştu ama anlamı açıktı:

Dur. "Bırakın konuşsun."

"Teşekkür ederim." Penemuel başını baş meleğe doğru eğdi.

"Bana henüz teşekkür etme," diye karşılık Michael ve daha öncekinden farklı olarak

ses. "Bir yargıya varmadan önce tartışmanın her iki tarafını da dinlerim."

"Biri neler olduğunu açıklasın." Daha yaklaşıp üçünün arasına baktım. "Ve

Sesinizi alçaltın. Henüz uyanbilen tüm adayları uyandıracaksın." Son kısmı söyledim

Lazarus'a bakarken.

Gözlerini kaçırdı.

Penemuel, "Bu savaşta şimdiye kadar çok az yardımım oldu," dedi. "Bir savaşçı gibi davranmıyorum.

Kalemim her zaman kılıcımdan daha güçlü olmuştur."

"Evet," diye tersledi Lazarus. "Ve o kalemi bir silah olarak kullanıyorsun-"

"Lazarus." Michael sesini yükseltmedi ama otoritesi çok açıktı. Sonra daha hafif bir tonda

"Seni mola verdirtme bana." diye ekledi.

Gülümsememek için dudaklarımı birbirine bastırdım. Lazarus'u tanıdığımdan beri

onun üzerinde bu tür bir otoriteye sahip birini görmedim. Bu ona iyi gelecektir.

"Ölümlüler diyarı hızla kaosa sürükleniyor," diye devam etti Penemuel.

"Canavar saldırıyor.

Vepar'ın gücü öngörülemeyen hava koşullarına neden oluyor ve birçok insan bunun bir işaret olduğunu söylüyor

günlerin sonu. İnsanlar korkuyor ve bu korku tıpkı daha önce olduğu gibi kitlesel paniğe yol açacak.

Belphegor ruh arayışındaydı. O zamanlar adım atmadım. Asa ve ordusunu bırakıp saklandım,

Ne yazık ki, bir korkak gibi. Bu savaşın bir parçası olmak istemedim. Sadece kitaplarımı barış içinde yazmak istedim."

"Yine de yardım *ettin*," dedim ona. "Bize Belphegor'un Lucifer'i serbest bırakma planını anlattın."

"Ama daha fazlasını yapmalıyım." Suçluluk duygusu bal rengi gözlerini delip geçti. " bu noktada planım devreye giriyor

içeri."

"Anlat bana."

"Pekâlâ." Penemuel bir elini kahverengi saçlarının üzerinde gezdirirken heyecanı yüz ifadesini aydınlattı. O

Bana karmaşık bir deneyin reddedilemez sonuçlarını açıklamak üzere olan inek bir bilim adamını hatırlattı.

"Vepar havayı kontrol eder. Purah ölüleri diriltir. Ve ben de edebi gücümle zihinleri etkileyebilirim.

çalışır."

"İnsanların beynini yıkamak," diye mırıldandı Lazarus.

Başka bir gülümsemeyle savaştım. Tavrı garip bir şekilde eğlenceliydi. Belki bu onun benim

görmemiştim.

"Onlara aydınlanma veriyorum," diye düzeltti Penemuel. "Evet, bu zihinleri bozabilecek bir güç-"

Bakışlarını bana çevirmeden önce Lazarus'a bir göz attı. "-ama aynı zamanda iyilik için de kullanılabilir. Benim fikrim

içinkullanım benim güç ve ver İnsanlar talimatlar üzerinde nasıl için bu sıkıntılı dönemde kendilerini korumak

zamanlar."

"Sen olsan nasıl yapardın?" Ben sordum.

"Teknoloji çağıyla birlikte, bilgi basit bir tıklamayla orman yangını gibi yayılabiliyor.

Penemuel cevap verdi." "Anladığım kadarıyla Daman'ın bilgisayarlarla arası iyi. Yapabilirim

talimatları yazabilir ve mümkün olduğunca çok insana ulaşarak viral olmasını sağlayabilir.

Hepsini kurtarmaz ama pek çoğuna yardımcı olacağına eminim. Kurtarılan bir hayat hiç hayat olmamasından iyidir."

Michael sessizliğini korudu. Bir fikir beyan etmeden önce teklifi dikkatle değerlendiriyordu.

"Onlara ne tür talimatlar verirdiniz?" Lazarus sordu.

Penemuel, insanlara canavar gördüklerinde birbirleriyle iletişim kurmalarını söyleyeceğini açıkladı,

Saldırıya uğradıklarında kendilerini nasıl koruyacaklarını ve hiçbir yere yalnız gitmemelerini. Okuyan herkes

mesaj aynı zamanda doğaüstü dünyanın varlığı konusunda da aydınlanmış olacak, böylece

daha fazla insan zombiler, hortlaklar ya da başka herhangi bir dehşetle karşılaşmışında kitlesel paniği ortadan kaldırmak

Sanki bilgi başından beri oradaymış gibi. Sonra, savaş bittiğinde, hafızaları doğaüstüyle ilgili her şeyden arındırılmış olacaktır.

Temelde zihin kontrolüydü ama...

"Zekice," dedim.

"Sakın bana bunu gerçekten kabul ettiğini söyleme," dedi Lazarus ve gözleri kısıldı.

hayır, sakın ona şirin demeye kalkma.

Uyku yoksunluğunu suçladım. Melek beni bütün gece döndürüp durdu. Öyle bir hale gelmişti ki

Neredeyse pes edip kardeşlerimden birinden beni uykumla bayıltmasını istemem sinir bozucuydu.

güç.

Kafa karıştırıcı duygulara karşı kendimi çelikleştirerek bakışlarını tuttum.

"Eğer kendi duygularını bir kenara bırakırsan

Ona karşı önyargılarınız ve öfkeniz olsaydı, ne yaptığımı görürdünüz."

"Söyle bana Gurur," dedi Lazarus alçak bir hırıltıyla. Yine de sesindeki sertlik

gözleri. "Ne görüyorsun?"

Sanki daha sert bir tonda konuşmaya zorluyordu. Kendini bana karşı soğuk kalmaya zorluyordu. İstiyordu ki

Ne gördüğümü biliyor musun? Tam o anda, onun saçmalıklarını gördüm.

"Şu anda dünyanın dört bir yanına dağılmış avcılarımız ve savaşçılarımız var.

"Ama insanlar bunun üzerine kendilerini korumayı öğrenirlerse, daha fazlasını yapabiliriz.

Lucifer ve generallerini takip etmeye odaklanacağız. Bu, ölüm sayısını düşük tutmaya yardımcı olurken

bu savaşı bitir."

Michael, "Bunun akıllıca bir öneri olduğuna katılıyorum," dedi. "Bununla birlikte, bu talimatlar

hattaki insanlara gönderilmeden önce üçümüz tarafından onaylanır."

Tanrım, sesi dede gibi geliyordu. Bir konuşmamızda Konnar'a bundan bahsetmem gerekecekti.

Birisi bizden bile daha eskiydi.

Penemuel başını öne eğerek, "Elbette," dedi. "Hemen başlayacağım." İzin istedi patikadan aşağıya doğru yürümeden önce.

"Pekala, eğer bu hallolduysa, eğitmem gereken savaşçılar var." Michael benimle Lazarus'un arasına baktı ve

bilmiş bir gülümseme. "İkinizin konuşacak çok şeyi var."

Ya Lazarus ona konuşmamızdan bahsetmişti ya da o tahmin etmişti. Sebebi her neyse,

Michael'ın konseyde bağımızı mühürlemek için oy kullanan meleklerden biri olmadığı açıktı. Bu

ona olan kızgınlığımın bir kısmını yok etti. Kanatlarını serbest bıraktı ve kanat açıklığı şimdiye kadar gördüğüm en büyük kanat açıklığıydı.

tüyleri büyük ve beyazdı, uçları altınla kaplanmıştı. Hâlâ sırtarak uçuyordu. avludan.

Lazarus bana odaklandı, sonra gözlerini kaçırdı. Michael konuşacak çok şeyimiz olduğunu söyledi ve vardı da.

Kafam hala karışık olmasına rağmen uzatılamayacak bir tartışmaydı.

Sabah diğer günlerin aksine güzel bir serinlik vardı. Nefes aldığımda, temiz hava ciğerlerimi doldurdu. Öyle de oldu.

Kış elmasının o baygınlığı. Kaynağı? çıldırtıcı melek. "Sana hâlâ kızgınlım," dedim sessizliği bozarak.

"Biliyorum."

"Yalan söylenmesinden nefret ederim."

"Biliyorum." Bakışlarını yere indirdi. Onun itaatkârlığı küçümseyen bakışlarından çok farklıydı.

ve onun için çok yaygın hale gelen büyüyen bir ton. Ama pişmanlık dolu davranışları

Affedilmemi o kadar kolay istemedi.

"Kardeşlerime aramızdaki bağdan bahsettim."

Lazarus bana şaşkınlıkla baktı. "Ve?"

Gergin miydi?

"Onların tepkisi önemli değil. Sen ve ben birlikte değiliz, bu yüzden konu dışı. Ben onlara sadece

Çünkü daha dürüst olmayı kabul ettim. Sır saklamaktan iyidir... sizce de öyle değil mi?"

Evet, bu onu bıçaklamaktı. Ama lanet olsun, biraz bıçaklanmayı hak ediyordu. Mecazi anlamda.

"Size neden gizli tuttuğumu söyledim," dedi. "Emirlere uyuyordum. Bir savaşçı olarak

en azından bu kadarını anlayın."

"Emir ya da değil, bunu benden saklamamalıydın. Bir ya da iki yıl boyunca mı? Olabilir. Ama

Binlerce mi? Hayır. Bu gizlilik sadece sizin hayatınızı etkilemekle kalmadı, benimkini etkiledi."

Güneşin sıcaklığını da getirerek bana doğru adım attı. O ateş gözlerinde yanıyordu.

"*Lütfen* bana bunun seni nasıl etkilediğini anlat," diye tısladı, çenesi gerilmişti. "Zorlanan sen değildin.

Eşinizin, kalbini bir başkasına verdiği her seferde, bir başkası tarafından öldürüldüğünden habersiz, hayatına devam etmesini izleyin.

senin parçan solup gitti."

Boğazım . "Ben... Ben bilmiyordum. Bunun için beni suçlayamazsın."

O alevler söndü. "Seni suçlamıyorum. Sadece kendimi suçluyorum." "Eğer bana söyleseydin, ikimiz de acı çekmekten kurtulabilirdik."

"Beni acın konusunda aydınlat, Alastair," dedi kaşlarını çatarak. "Çünkü benim durduğum yerden,

sevmekte, , canınız ne onu yapmakta özgürdünüz."

"Peki bu bana ne getirdi, Lazarus? Korkunç biten ilişkiler. Ölen aşıklar. Bu

bana keder ve kalp acısı getirdi. Ama şimdi neden başka kimsede işe yaramadığını anlıyorum.

Bir sevdim ama hiç doğru hissetmedim. Neden kendimi onlara asla tam olarak veremedim?" İttim

göğsüne karşı. "Çünkü derinlerde, bilinçli zihnimin hissedemeyeceği kadar derinlerde, ruhum

seninkine ait olduğunu biliyordum!"

Onu tekrar itmek üzereyken bileğimi yakaladı. "Öfke nöbetleri hiçbir şeyi çözmez."

Elinden kurtuldum. "Yani kızgın olmamam mı gerekiyor? Anlayışlı olmalıyım ve

sonra da bana hiç söylememişsin gibi devam mı edeceksin?"

Şaşkın ifadesi beni, evet, beklediği şeyin bu olduğuna inandırdı.

"Bana neden bu kadar üzgün olduğunu söyle," dedi.

"O kadar da aptal değilsin . Nedenini zaten söyledim."

"Senden bir sır sakladığımı için mi? Birçoğunu sakladım. Öğrendiğinde bu kadar kızgın değildin.

Uriel'in ruhlarınızla ilgili niyeti ve benim bu konudaki bilgim hakkında da bu kadar öfkeli değildiniz.

Kallias'ı kayıplar diyarına yerleştirmek ve sana söylememek. Sen bir savaşçısın,
Alastair. Anlıyorsun.

görev ve emirlere itaat. Peki neden bu kadar incindiniz?"

Sorusu beni daha da sinirlendirdi. Kalbim sıkıştı ve gözlerim acıdı.

"Haklısın," dedim bir adım geri çekilerek. "Ben bir savaşçıyım ve bu nedenle yapmam gereken bir savaş var.

kavga. Bu tartışma bizi hiçbir yere götürmüyor."

"Alastair." Bileğimi tekrar kavradı ve gitmemi engelledi. "Bırak

gideyim." Elinden kurtulmaya çalıştım. "Bırak beni dedim!"

"Yapamam!" Lazarus tutuşunu sıkılaştırdı ve beni vücuduna doğru döndürdü, göğüslerimiz birbirine bastırdı.

Sonra usulca dedi ki, "Gitmene izin veremem. Tanrım, biliyorum yapmalıyım. Aramızdaki bu yasak şey

sadece felaketle sonuçlanır. Teslim olmak emre itaatsizlik olur. Ama çok uzun zamandır bununla savaşıyorum. Ben

Bunu daha ne kadar sürdürebileceğimden emin değilim."

Boğazımda bir ses gümbürdedi, sızlanma ve hırlama karışımı bir ses. "Bunca yıl," diye mırıldandım.

"Her şey farklı olabilirdi."

Mutlu olabilirdim.

Bu düşünceyle birlikte öfke ve kırgınlığının gerçek nedeni ortaya çıktı. O bizi inkar etmişti.

Mutluluk. Sadece kadim bir eşin beni sevebileceği şekilde sevebilirdim - beni sevebilirdi. O

başka birine aşık olduğumu, sürekli incindiğimi görmezdi.

"Bu adil değil," dedim, yumruğumu göğsüne mi vurmak yoksa ensesinden mi tutmak istediğimden emin değildim.

ve daha yakına gir.

"Hayat nadiren öyledir." Lazarus başını benimkinin üzerine koydu.

"Senden nefret ediyorum." Ama kollarımı beline doladım. Kış elması kokusu beni sardı,

Aynı anda hem rahatlatıcı hem de yürek

parçalayıcı. "Senin nefretinden çok daha

kötüsünü hak ediyorum."

Bu sadece ona daha sıkı sarılmamı sağladı. İlk defa bu şekilde kucaklaşıyorduk ama

Sanki milyonlarca kez yapmışız gibi. Doğru hissettirdi. "Evliliğimizi mühürleme kararına katıldığını söylemiştin.

Bağ. Neden? Benimle birlikte olma fikri bu kadar korkunç

muydu?" Onun için yeterince iyi değil miydim?

Gurur sızlandı, göğüs kafesimden yukarı çıkan ve boğazımın dibinde dinlenen bir titreşim.

Lazarus, "Aşk, dokunduğu kişileri zayıflatır," dedi. "Sadakatleri böler, etkilenenleri

görev ve kalplerinin arzusu arasında seçim yapmak. Üzerimde bu güce sahip olmaktan korktum. Ne zaman

Konseyların mühürlenmesi emrini verdi, itiraf etmekten utanıyorum ama bir yanımda rahatladı."

"Peki ya diğer parçalar?"

Bir elini enseme kaydırdı ve başını omzuma koydu. "Neyin yasını tuttum

olabilirdi. Koruma sana karşı olan duygularımı engelledi. Ama yıllar geçtikçe, bunun bir kısmı

duygular gözden kaçtı."

"Bu yüzden mi mesafe koydun?" Ben sordum. Lucifer'i kafese koyduktan sonra, Lazarus bize

ölümlüler diyarının koruyucuları olarak konumlandılar ve emirleri için düzenli olarak ziyaret ettiler. Ama bunlar

Zaman geçtikçe ziyaretler daha da azaldı. Bunun bana güvendiği için olduğunu düşünmüştüm.

ile şeyler üzerinde benim kendi-için kurşun benim kardeşler olmadan onunsürekli gözetim. Bu bir kaynak olmuştu

O zamanki gururum. Peki ya şimdi? Sanki biri içimden çekmiş gibiydi.

"Evet. Senin etrafında ne kadar çok olursam, o kadar çok hissetmeye başladım... ve korumamın etkisi o kadar azaldı.

sihir gibi görünüyordu."

O zaman aklıma başka bir şey geldi.

"Telepatik bağlantımız... Lucifer'i kafese koyduğumuz gecedan sonra başladı." Daha önce hiç

daha önce onunla iletişim kuramamıştım. Ona ne zaman nedenini sorsam, kaçamak cevaplar veriyordu. Benim

Kibir o zaman beni bunun ortaya çıkan başka bir gücüm olduğuna ikna etmişti.

"Benim teorime göre kaderin aramızdaki bağı o kadar güçlüydü ki ben bu bağı engellediğimde o da

başka bir şekil aldı." Lazarus saçımın bir telini kenara itti. "Zihinlerimizi birbirimize bağlamak yerine

ruhlar."

Hâlâ ona yapıştığımı fark ederek sessizce boğazımı temizledim ve geri adım attım. Anında,

Sıcaklığını özlemiştim ama gitmesine izin vererek işleri çoktan zorlaştırmıştım. Ağırılık bastırdı

Aramızdaki boşluğu daha da açarken göğsüme bastırdı.

Lazarus bir süre beni izledi, sonra başıyla küçük bir selam verdi. Gözlerindeki acı soldu. Soğuk bir

Sonra yerini kayıtsızlık aldı. "Siz bu konuyla ilgilenmeyin. Ben halledeceğim."

"bakmak mı? Ne demek istiyorsun?"

"Bağları yeniden mühürle," dedi ve gözleri hiçbir şey ele de boğazındaki yutkunma

Kesinlikle. "Şu anda bana karşı hissettiğin her şey yok olacak."

Kalbime bir çift göksel çelik muşta yemiş gibi hissettim. Bu bir acıydı.

iyileştirici büyüümün hafifletebileceği bir miktar. "Bu mı yani? "Peki ya bana izin veremeyeceğini söylemene ne demeli?

Gitmek mi? Artık onunla savaşamayacağını mı?"

Alnının ortası kırıktı. "Onunla savaşmamı mı istiyorsun?"

"Ne istediğimin bir önemi yok." Boğazımda bir titreme oldu. "Hala senin emirleri

."

"Emred

iyorum.

"

"Bir an için bile olsa bunun bir anlamı olduğunu düşündüğüm için kendime kızgınlım." Acı bağlanmış

Ses tonum. "O kadar uzun zamandır Uriel'in itaatkâr köpeği oldun ki, kendi adına karar vermekten acizsin.

kendin."

Kaşları daha da çatıldı. "I-"

"İşte sana uyman gereken bir emir," diye tükürdüm ona. "Git kendini becer."

Odama çıkan ikinci kattaki balkona uçmadan önce kanatlarımı serbest bıraktım. Patladım

Kapıyı açtım ve arkamdan kapattım, güneşin aydınlattığı yatak odasında dururken vücudum titriyordu. Biliyordum ki

Aşırı tepki veriyordum ama bunu durdurmak için hiçbir şey

yapamıyordum. Çok incinmiştim. Gururum incinmişti.

Kısa bir süre için Lazarus'un da benim hissettiklerimi hissettiğini düşündüm: aramızda güçlü şeyin kıpırdanması. Biz

Bağlantımız çok uzun süre engellenmişti ve kafam hala her şeyi işliyordu,

Tanrılar, bu bağın bizi nereye götüreceğini görmek istiyordum. Bu arada, o da bunu bir kenara atmaya hazırdı.

çok kolay.

Lazarus her zaman görevini seçerdi. Kendini değil. Benim üzerime.

Kader gerçekten acımasızdı... ama benim için seçtikleri erkek kadar acımasız değildi.

Onuncu

Bölüm

Lazarus

"Neden yüzün asık, melek çocuk?" Clara arka terasta yanımda dururken sordu.

"Neden yüzün uzun?"

Elindeki dumanı tüten kupadan elma kokusu yayılıyordu.

"Elma şarabı mı o?"

"Evet. Kendi tarifim. Bu ada havası en sevdiğim kışın tadını çıkarmaktan alıkoymayacak

içecekler." Bana bardağı uzatmadan önce bir yudum aldı. "Sen de ister misin?"

"Sen onu kirlettikten sonra olmaz."

Gözlerini devirdi. "Ekselanslarına kadınsı mikroplarımın arınmış yeni bir fincan getirebilirim."

"Buna gerek kalmayacak."

açık pencereden sesler geldi, ardından Michael'ın gürleyen kahkahası geldi.
Raiden

yemek pişirmişti ve şimdi herkes Baxter'ın yemek odasında oturuyordu. Benim dışımdaki herkes ve

Cadı.

"Sen ." Fincanı tekrar dudaklarına götürdü. "Neden buradasın?"

"Arkadaşlık hoşuna gider diye düşündüm."

"Sana bu fikri ne verdi? Birbirimizi tanıdığımız süre boyunca, düşmanca davranmaktan başka bir şey yapmadım.

sana doğru."

"İnsanlar hakkında hislerim var," dedi. "Asık suratlı tavrına rağmen, ben her zaman

Sende daha fazlası var. Herkesten saklanıyorsun. Buna cadı sezgisi ya da her ne dersen de."

Haksız değildi. Saklandım.

Saklanmak zorundaydım.

Derin bir nefes aldım, sonra yavaşça nefesimi verdim. Bütün günü kendimi Alastair'den uzaklaştırarak geçirmiştım.

Elimden gelenin en iyisini yaptım: Michael ile eğitim aldım, Oliver ile savaşçı hakkında konuştum ve

Canavar saldırılarıyla ilgili güncellemeler ve Penemuel'in beyin yıkama planlarını denetlemek - ki hala

katılıyordum, ama oyum geçersiz sayılmıştı. Yine de aklım hep Alastair'e gidiyordu.

"Duygular aptalcadır," dedim. "İnsanlar neden onlarla uğraşır ki?"

"Biliyorsam ne olayım. Son kız arkadaşım beni aldatıp kalbimi kırdıktan sonra, Tövbe ettim.

İlişkiler. Aşk aptalcadır. Ama sonra Sirena hayatıma girdi ve tüm bahisler kapandı. Sert düştüm. Ben

hala düşünüyor." Clara omuz silkti. "Kalp ne isterse onu , mantığın canı cehenneme. Aşk böyle bir şey

çalışır."

"Aşk hakkında hiçbir şey söylemedim."

Cadı bana baktı, sarı kaşları mükemmel bir kavis çiziyordu. "Gerek yoktu. Her şey yazılı

huysuz suratının üzerine." Bir parmağını havada gezdirerek işaret etti. "Çatık kaş.

Hırıltılı dudaklar. Ama hüzünlü gözler."

"Gözlerim üzgün değil." Ağaç tepelerine doğru baktım. Rahatsız edici derecede gözlemciydi.

"Elbette . Alastair tamamen aynı görünüyor."

Dikkatim tekrar ona kaydı. "Öyle mi?"

"Biliyordum." Gülümsedi. "Ruhlarınız birbirine bağlı. Kesin olarak bilmek zordu, ama belli ki

Şimdi."

Şaşırmam gerekirdi ama şaşırmadım. Başkalarını algılayışı gerçek bir . "Senin cadı

sezgi?"

Gülümsemesi yumuşadı. "Evet. Galen ve Simon'a sor. Onlarla tanıştığım anda, onların

bağlantı. Sanırım onlardan bile önce." Pazumu dürttü. "Tıpkı senin o kadar soğuk olmadığını hissettiğim gibi

senin gibi davrandım. O buz gibi gözlerde saklanan sıcaklığı gördüm."

"Bana dokunmayı kes, kadın." Onun ulaşamayacağı bir yere gittim. Gerçek şu ki, o günden beri

aylar. Bu süre içinde benim de ağır yaralarımı iyileştirmişti, kaba davrandığım zamanlarda bile.

"Mon trésor?" Sirena terasa çıkarken "Evet" dedi. "Evet, bebeğim?"

Clara ona döndü.

"Raider limonlu barlarınızı ne kadar çok sevdiğinden bahsetti ve şimdi baş melek onları

Tatlı. Aslında ısrar ediyor." Sirena konuşurken sesinde tonlama yoktu. "Onu bıçaklayayım mı?

yerine?"

Clara güldü. "Oh Tanrım. Lütfen . Elimizde zaten bir savaş var. İhtiyacımız yok

Bir tane daha. Birazdan bir parti yapmak için geleceğim." Kolumu okşadı ve fısıldamak için eğildi, "Git Al'la konuş."

"Benimle konuşmak istemiyor." Söylese bile ben ne ? Kafamı karıştırdı, daha çok

şimdi her zamankinden daha fazla.

Daha önce konuştuğumuzda, aramızdaki bağı kucaklamayı ve her türlü tepkiyle yüzleşmeyi düşünüyordum

Bunu yaptığı için konseyden. Yine de benden uzaklaşmıştı, her şeyden rahatsız olmuştu ve ben

bencilliğimi fark ettim. Ben onu istiyordum ama o aynı şeyi hissetmiyordu. Bu yüzden ona endişelenmemesini söyledim.

konuda, çatlak mührü onarmanın bir yolunu bulacağımı, böylece bu duyguların onu zorlamayacağını söyledim.

Tepkisi mi? Bana siktir olup söyledi.

"Tanrım, kaybolmuş bir köpek yavrusu gibi görünüyorsun," dedi Clara. "Eğer bu kitap olsaydı, okuyucu

"Git onunla konuş, seni aptal." diye bağılıyor. Peki bir tavsiye? Kendini bağışla.

nefretini bir kenara bırak ve git erkeğinle konuş. Güven bana. Her şey yoluna girecek."

Ben bir yanıt düşünmeden Sirena'nın elini tuttu ve eve yürüdü.

bir kez daha sessizlik içinde.

Alastair gerçekten ne istiyordu? öğrenmenin tek bir yolu vardı.

"Biraz vaktin var mı?" Ona sordum.

"Duruma göre değişir," diye cevap verdi.

"Açık mı?"

"Sormanızın sebebi. Son konuşmamızda tavrınızı açıkça ortaya koymuştunuz. Yani eğer bu

Lucifer'le olan savaşla ilgili olarak, şimdilik birbirimizden uzak dursak iyi olur."

"Okuyucular şu anda sana bağırtıyor."

"Ne?" Alastair sordu.

Yanaklarım kızardı. "Boş ver. Sadece dışarı gel. Konuşmamız gerek. Ben içeride bekliyor olacağım.

Avlu."

"Peki ya hayır dersem?"

"Bu bir istek değildi."

"Talepleriniz artık benim için hiçbir şey ifade etmiyor," diye karşılık verdi. "Avluda gecenizin tadını çıkarın.

kendin. Ben olduğum yerden memnunum."

Meydan okuyan Nephilim veledi.

Ay ışığının aydınlattığı patika boyunca, birbiriyle çatışan düşüncelerimle savaşarak yürüdüm. Bir fırtına yaklaşıyordu.

yeryüzünü sarsacaktı. Zaten sarsıntılara neden oluyordu - bu sarsıntılar son sel felaketiydi

Lucifer'in inancı arttıkça bu saldırılar daha da yoğunlaşacaktı. Bencilliğimi bir kenara bırakıp

ama ben iki bin yılımı tam da bu şeyi yaparak geçirmiştim.

Bir savaşçının itaatkâr hayatı, kendim için hiçbir şey almadan.

Avluya ulaştığımda çeşmenin yanındaki banka oturdum ve Alastair'i beklemeye başladım. Çünkü

Küstahlığına rağmen geleceğini biliyordum. Cevaplara olan ihtiyacı karşı koyamayacağı kadar büyüktü.

Etrafımdaki toprak yataklarından çiçekler fışkırıyordu. Aralarında çuha çiçeği de vardı.

sarı yaprakları hafif portakal kokuyordu. Gece açan yaseminler dış yol boyunca büyümüşü.

Krem rengi çiçekleri tatlı bir koku yayıyordu. Ağaçlara doğru küçük bir alanda başka bir bitki, kayısı

Yaprakları, arkasındaki sık çalılıklara renk katıyor. Melek trompetinin çiçekleri

Geceleri büyürdü ve güzel olmalarına rağmen zehirliydiler.

Birçok güzel şey gibi.

Hafif ayak sesleri patikadan geldi. Onun varlığı kalbimde ani bir hızlanmaya neden oldu

oran. Banktan kalktım ve onunla yüzleştım. Alastair, gömleğinin rengiyle uyumlu düğmeli bir gömlek giymişti.

üstteki iki düğmesini açarak alt kısmını ve köprücük kemiğinin üst kısmını gösterdi.

Porselen teni ay ışığının altında daha da dikkat çekiciydi, tıpkı akşam açan çiçekler gibi.

etrafımızda.

O en ölümcül, en güzel şeydi. "Çabuk olun," dedi

Alastair kısık bir .

"gereken bir yer var mı?" Beni bulduğu zamanki konuşmayı sordum

Lagün.

"Benim işim seni ilgilendirmez." Çenesindeki kaslar sıçradı. "Sen de öyle dememiş miydin?"

Ben mi?"

"Aslında bu beni ilgilendiriyor. Size göz kulak olmak benim sorumluluğum."

"Beni izlemene ihtiyacım yok, Lazarus. Göksel aleme dönmeni ve burada kalmanı tercih ederim.

Orada. Ne de olsa kankan Uriel orada."

Michael benim "kankam" olmadığını ima edince homurdanırdı. Emin olduğum tek şey

gerçek can sıkıcı şeyler başarısız olduğunda derisinin altında.

"Uriel ile ilişkim biraz karışık," dedim. "Yine de sizi temin ederim ki o benim arkadaşım değil."

"Sevgilin o zaman?" Bakışlarındaki öfke yoğunlaştı.

"Hayır." Cevabım öfkesinin bir kısmını ondan uzaklaştırdı. Onunla birlikte olma düşüncesi onu kıskandırmış mıydı?

Ben ve Uriel birlikte? "O benim üstüm. Başka bir şey değil."

"Michael senin de amirin ve onunla çok iyi arkadaş gibi görünüyorsun."

"Sizin de şahit olduğunuz gibi, Michael rütbesine rağmen güler yüzlü ve nazik biri." Tam o sırada

Cevap vermek için -muhtemelen konuşmak için- "Bir an için tavrını kes" diye ekledim.

"Bu aldatmacayla sizin şartlarınıza göre başa çıkamadığım için beni affedin. Bunu bir dahaki sefere hatırlayacağım.

beni becerdiğin zaman."

Keskin dili kendime hakim olmamı engelliyordu. Sakin kalmaya çalışıyordum ama o beni test ediyordu.

"Öfkende haklısın, Alastair. Bunların hiçbirini sen istemedin. Şu an savaştayız ve

Ancak mührün bu şekilde parçalanacağını ve bizi bu konuda konuşmaya zorlayacağını tahmin etmemiştim."

"Bana daha önce söyleseydin, mesela ne bileyim, bu dikkat dağınıklığına gerek kalmazdı,

belki birkaç bin yıl önce?"

"Eğer bunu geride bırakacaksak, şımarıklığı bırakmalısın." "Bana cidden velet mi dedin?" diye sordu.

"Eğer ayakkabı uyarsa."

Çenesini o tanıdık tarzıyla oynattı ve gözlerinde kararsızlık bulutları belirdi. Yoğun

su yüzüne çıkan duygular, henüz emekleme aşamasındayken, onun başa çıkması için çok fazlaydı. Ben çok daha uzun yaşadım

onunla uzlaşmak için.

"Yıllar boyunca farklı yapmam gereken pek çok şey olduğunu kabul ediyorum. Mükemmel değilim."

"Oh?" Alastair şaşırmış gibi yaptı. "Bu benim için kesinlikle yeni bir haber. Senden daha kutsal tavrın

aksini önerdi."

Göğsümde bir kızgınlık kıvılcımı çaktı ve ona doğru bir adım attım. Çenesini yukarı kaldırdı ve

bakışlarımı tuttu. "Çok meydan okuyucu," dedim. Kızgınlık ağına çok daha güçlü başka bir şey dolanmıştı

Duygu. Hope. "Emirlerimi bekleyen ve bakışlarını gözlerimin içine indiren erkeğe ne oldu?

var mı?"

". " Alastair yaklaşarak onu bir santim kadar uzağa götürdü. Uyandı... tıpkı o anda kalbimin attığı gibi. "Güzel."

Bu onu duraklattı. "İyi mi?"

"Evet." Bir elimi boynuna götürdüm ve teninin pürüzsüzlüğünün tadını çıkardım. Nabızı titriyordu

Avucumun altında hızlanıyordu. "Gözlerinin yerde olmasını istemiyorum, Pride. Onları kendimde istiyorum."

Alastair titrek bir nefes aldı; nefesini verirken ağzımı gıdıklayan bir nefes.

"Bana ne istediğini söyle." Ayrılmış dudaklarına baktım ve onları sahiplenme dürtüsüyle savaştım. Bir süredir

uzun süre savaştım. "Eğer bunu istemiyorsan... eğer *beni* istemiyorsan... mührü onaracağım ve seni

bu duygular."

Anlayış yüz ifadesini aydınlattı. "Daha önce bunu mu kastetmiştin? Görev seçmiyordun

benim üzerimde. İstedığimin bu olduğunu düşündün. Tanrılar." Alçak sesle kıkırdadı. "Destansı bir şey hakkında konuş

yanlış anlaşılma."

"Tepkin şimdi mantıklı ," dedim rahatlayarak. Clara haklıydı. Tek yapmamız gereken

iletişim kuruyordu. Bu bir gizemi çözmüştü ama geriye bir başka gizem kalmıştı. "Sen cevap vermedin

Soru. Bana ne istediğini söyle. Kader bizi birlikte olmamız için seçti ama seni buna zorlamayacağım."

Göğsümde daha fazla umut birikmesine izin vermeyi reddettim.

"Önce sorularımdan birine cevap verin. Mührü onarmak duygularınızı tamamen ortadan kaldırmayacaktır. Ama

sadece onları benden al. İstediğin bu mu?"

Acı bir gerçek. Ama uzun zaman önce öğrendiğim gibi, isteklerimin pek bir önemi yoktu. "Hayatta kaldım

karşılıksız duygularla geçen iki bin yıl. Bunu tekrar yapabilirim."

"Çok çıldırtıcısın," diye fısıldadı Alastair, o kadar yakınına eğilmişti ki aynı cebi paylaşıyorduk.

Hava. Karıncalanmalar dalgalandı. "Hayatını başkalarını memnun etmek için yaşamayı bırak.

Ne zaman gidiyorsun

"Ne istiyorsun, Lazarus?"

Akşam çiçekleri narenciye ve çiçek notalarıyla havaya nüfuz etti, ancak burnumun ucu

Alastair'inkini silerken, sadece bir koku . Tatlı sedir.

Bir an. İnşa ettiğim her şeyin yok olması için tek gereken buydu. Avucum onunkeye kaydđ.

ve parmaklarım kısa sarı saçlarının arkasında kıvrıldı. Alastair'in nefesleri kısalırken

dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim.

Bir an. Tek bir karar.

Uzun zamandır durakladığım kavşağı gözümün önüne getirdim; bir yön itaatkâr yaşama götürüyordu

Kendini çok arzuladığı mutluluktan mahrum bırakan bir savaşçının hikayesi. Diğer yol mu?

Ona götürdü.

Kader arkadaşına.

"Laz?" Alastair'in sesi titriyordu. Başını eğdi, ağızlarımız arasında sadece bir kıl kadar mesafe vardı.

"İstedığımı almamı mı istiyorsunuz? İzin verin size göstereyim." En küçük itişimle

Başımı, seçimimi yaptım. Onu öptüm.

Dudaklarımız birleştiğinde, içimde bir şey paramparça oldu. Kaba bir inilti içimi tırmaladı.

Bu ses onun boğazında da yankılandı. O anda içime dolan duyguların derinliği

Daha önce hissettiğim hiçbir şeye

benzemiyordu. Mühür artık çatlak

değildi. Tamamen kırılmıştı.

On Birinci Bölüm

Alastair

Aramızdaki bağı öğrendiğimden beri hissettiğim cazibe kıpırtıları

Lazarus'un beni öptüğünü hissettim. Dudaklarımız birbirine değdiği anda tüm bedenim sarsıldı, sonra da titredi. O an

Yoğunluk beni derinden sarstı. Sesler içimi yırttı, boğuk inilti ve muhtaç inlemeler.

Daha da şaşırtıcı olan? O da aynı sesleri çıkardı. Ve bana yaklaştıkça, vücudu

Ben de salladım.

"Neler oluyor?" Ağzına karşı sordum.

"Mühür gitti." Sesi sertti. "Ruhumdaki koruma paramparça oldu. Bu da demek oluyor ki

ilk kez aramızdaki bağı tüm gücünü hissediyoruz."

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Bir teorim vardı. Yüksek sesle söylemeyi reddettiğim bir teori, çünkü inanılmaz derecede klişeydi

ve bırakın bir başkasıyla paylaşmayı, kendi kendime düşünmekten bile utanıyordum. Ama belki de bunlar gibiydi

Peri masalları gerçek aşkın öpücüğünün her büyüü bozabileceğini iddia ederdi. İki ruhun birbirlerine ulaşmasını engelleyenler de dahil.

Bağlanıyorum.

"Sebebi ne olursa olsun... bana bunu yapma özgürlüğü verdi." Lazarus elimi sıkıca kavradı.

Ensemden öptü ve dudaklarıma bir tane daha koymadan önce ağzımın kenarını öptü. "Ve bu." Bunu daha fazlası izledi,

Hafifçe iç çekip beni öyle derin öptü ki başım döndü. Küçük hırıltılar göğsünde guruldadı.

Bana doyamıyordu. Bu düşünce gururumu okşadı.

Mühür artık yerinde olmadığından, taşkın kapıları açıldı ve o zamana kadar olan duygu dalgasını serbest bıraktı.

arkasına gizlenmişti. İlk kez, kaderimizdeki eş bağını bütünüyle hissediyordum.

Ve çok güçlüydü. Kardeşlerimden bir eş bulmanın her şeyin önüne geçtiğini duymuştum,

nasıl karşı konulamayacak kadar güçlü olduğunu.

Artık ne demek istediklerini biliyordum. Joseph'le geçirdiğim onlarca yıl bile

Lazarus'a olan duygularım bir anda değişti. Karnımı bir çırpıntı kapladı ve göğsüme doğru uçtu.

göğüs kafesimin etrafında zıplıyordu. Kalbim sıkıştı, sonra farklı şekilde pompalandı, her atış

dolaşım sistemimde karıncalanma ısıısı.

Ruh silahının şimşekten yapılmış bir kırbaç olması çok uygun. Lazarus ağzıma sahip çıktıkça

ve tekrar tekrar, kanım elektriklendi, damarlarımda zıpladı.

Ciğerlerime hava çekmek için öpüşmeyi kestim. Kelimenin tam anlamıyla nefesimi kesmişti. Mola

bir sorunun öne çıkmasına izin verdi. "Biz ne yapıyoruz? Bu ne anlama geliyor?"

Mühür gitmiş olabilir ama hâlâ beni eş olarak reddetme emri altındaydı.

"Emin değilim," cevap verdi, alt dudağını okşarken gözlerinin kenarlarında çizgiler oluşuyordu

başparmağıyla. "Konsey ile konuşmam gerekecek."

"Ya bağımızı yeniden mühürlemeni emrederlerse?" Vereceğinden emin olduğum cevap için kendimi hazırladım.

Gel.

"Ben seçimimi yaptım," dedi beni şaşırtarak. "Bir ömür boyu kendi isteklerimi bir kenara ittikten sonra,

Sonunda kendim için bir şey alıyorum." Eğildi ve burnumu kendi burnuyla sıyırdı. "Sen."

Midem bulandı.

"Öpüşmek hayal ettiğimden farklıymış," diye fısıldadı sonra. "Dudakların çok yumuşak, ipek gibi."

Bekle.

"Bu senin ilk öpücüğün mü?" emin bir şekilde sordum. Yanılıyor

olmalıydım. "Evet."

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim.

Lazarus üst dudağını hırıldattı. "Bu şok edici sözlerinizden mıyım, alınmamalı mıyım emin değilim.

Devlet. Hayatımı krallığıma adadım. Bunun ötesinde bir arzum yoktu."

"Bana kadar mı?" Pürüzsüz çenesinin kenarına sokularak sordum.

"Başka hiçbir şeye benzemeyen bir baştan çıkarıcısın," diye karşılık verdi, yüzünü boynuma doğru indirerek. "Tek şey

Arzuladığım tek şey sensin."

O anda içimi bir sahiplenme duygusu kapladı ve dudaklarımızı tekrar birleştirdim.
Arkada inledi.

ve parmaklarını saçlarımda düğümleyerek beni yerimde tuttu. Benim dudaklarım onun şimdiye kadar

Tadına baktım. Ben onun ilkiydim.

"Sadece onun," diye mırıldandı Pride.

Öpücüğün içinde eridim, onun kış elması kokusunu içime çektim ve havada yürüyormuşum gibi hissettim.

Bulutların arasında süzülmekten aldığım keyif, ayaklarım yere sağlam basarken bile bana ulaşıyordu.

Zemin.

Bu sevinç, bir anının su yüzüne çıkmasıyla fokurdayan bir beklentiye dönüştü. Vepar'ın söylediği bir şey

Işık Getiren için geldiklerinde konağımıza yapılan saldırı sırasında. Lazarus'un üzerine atlamıştı ve

Onu yere yatırdı ve kulağına mırıldandı: *"Hatırladığım kadar saf kokuyorsun. Ne kadar eğlenceli*

seni kirletmek olur."

Saf.

Dudaklarından çekildim. "Bu aynı zamanda bakire olduğun anlamına mı geliyor?"

Bir meleğin kızarmasını sağlamak gurur verici bir şeydi. Yanaklarına renk geldi, pembe

Avluyu aydınlatan ay dışında hiçbir şey yokken bile sifon fark ediliyordu. Bu onun somurtkanlığını

ifade daha az etkili. Belki biraz sevimli bile - onu tanımlamak için kullanacağımı hiç düşünmediğim bir kelime.

"Bu kadar soru yeter," dedi.

geçmeye çalışırken elimi göğsüne koydum. "O kadar hızlı değil." Tanrım, sert kasları

Avucumun içi neredeyse dikkatimi görevimden uzaklaştırmaya yetiyordu - bu görev

gerçeğin daha fazlası. Açık bir gerçek. Ama bunu doğrudan ondan duymak istedim.

Bunu duymaya

ihtiyacı vardı.

"Anlat bana.

Lütfen."

"Evet," dedi, daha çok sinirli bir tıslama gibi. "Bana hiçbir şekilde dokunulmadı. Bu seni memnun ediyor mu?"

Gurur mu?"

"Öyle." Gülümsedim.

"Son sinirimi zorluyorsun."

"Eğer bu doğruysa, neden kızarıyorsun?"

"Öfkeden," diye cevap verdi Lazarus, yüzü dimdik ve sesi duygusuzdu. Ama yanakları?

Hala pembe.

Kendimi tutamadım ama biraz güldüm. "Kızgın yüzünü gördüm. Bu o değil. Bu daha önce hiç

görmediğim bir yüz."

"Peki, ona iyi bak. Onu bir daha görmeyeceksin." Lazarus bileğimi kavradı ama bir şey yapmaya çalışmadı.

elimini göğsünden çekti. Bunun yerine, beni daha yakına çekti ve diğer kolunu kullanarak beni

Bel.

"Bunu göreceğiz."

"Her şey senin için bir meydan okuma olmak zorunda mı?" diye sordu, sert ifadesini korurken bile

Ağzının köşesi seğirdi. "Belki de daha önceki önerini kabul etmeli ve seni bükmeliyim.

dizimin üstüne çöküp seni tokatlayacağım."

"Önce beni yakalamanız gerekir."

"Ah?" Mavi gözleri beni heyecanlandıran bir kararlılıkla parlıyordu. Benim horoz o gibi karıştırdı

Dişlerini boynumda gezdirdi. "Seni çoktan yakalamışım gibi görünüyor."

Birinin boğazını temizlerken çıkardığı ses, ikimizin de dönüp patıkaya bakmamıza neden oldu.

Villa.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim," dedi Penemuel, yüzündeki garip ifade daha çok

her yerde bizimle birlikte. "Daman talimatları gönderdi. Her şeyin yolunda gittiğini söyledi."

Michael, Lazarus ve ben onları daha önce onaylamıştık.

"Beyin yıkamanın etkisini göstermesi ne kadar sürer?" Lazarus soğuk bir sesle sordu

dakikalar önce benim üzerimde kullandığının tam tersiydi. Belimi serbest bıraktı ve

düşmüş meleklerle yüzleşti.

Penemuel, "Şafakla birlikte sonuçları görmeye başlamalıyız," diye cevap verdi. "Yarın akşama kadar, eğer benim

tahmin doğru ise, insan nüfusunun kabaca yüzde altmışına yayılmalıdır. Özellikle de

herhangi bir sosyal medya formunda olanlar. Daman da videoların yardımcı oldu ve bunları bir tür

saat uygulaması."

"Saat uygulaması mı?" Lazarus sordu.

"Tüm ölümlülerin takıntılı olduğu bir ," dedi gözlüklerini düzelterek. "Bir kedi videosu gördüm

daha önce oldukça sevimli bir korsan kostümü giymişti. Söylenenlere göre, bu uygulama şu anki sıcak trend

hem pazarlama hem de sosyalleşme için kullanılıyor. Daman bunu pek çok kişinin göreceğine dair bana güvence verdi."

"Mükemmel," dedim. "Katkınız takdire şayan."

Penemuel başıyla beni onayladı. "En azından bunu yapabilirim. Umarım her şey planladığımız gibi gider.

planı."

"Pen'e yardım ettiğin için teşekkür ederim," diye Daman'ın zihnine yansıttım.

"ederim, sanırım." Tipik Daman cevabı. Her zaman biraz alaycı olmak zorundaydı. *"Yani*

"Sonunda melek öptün mü?" "Beni mi

gözetliyordun?"

"Hayır." Kısa bir duraklama. *"Bell bana söyledi. İkinizi birbirinizin yüzünü yerken görmüş."*

Avluya göz gezdirdim, görünürde sinir bozucu bir kardeş yoktu. En azından artık gitmişti. Ben de

Lazarus'a o kadar odaklanmıştı ki başkalarını fark edemiyordu. Savaşta olduğumuzu düşünürsek bu iyi bir şey değildi.

Adanın etrafı koruyucu bir bariyerle çevrili olsa da aşılmaz değildi. Gardımı düşürdüm

dikkatsizdi.

Hiçbir yer gerçekten güvenli bir sığınak değildi. Malikanemizin kaybı bana bunu öğretti.

"Sanırım artık hepiniz biliyorsunuz?" diye sordum.

"Evet."

"Çok güzel." Tek umudum kardeşlerimin ayrıntılar için beni pusuya düşürmek yarına kadar beklemeleri. Eğer denerlerse

Bu gece, sabahı görecek kadar yaşayamayabilirler.

Penemuel avludan ayrılmadan önce, "Akşamınızın geri kalanında iyi eğlenceler," dedi.

Dakikalar sonra patikadan sesler süzüldü. Kral Tatsuya'nın sesi. O ve düşmüş melek iyi anlaşıyordu. Su ejderhası kralı, savaş da dahil olmak üzere klanlarının geçmişine dair hikayeler paylaşmıştı.

buz ejderhalarıyla aralarındaki savaş -neyse ki- sona ermişti. Tüm bunlardan büyülenen Penemuel

yeni bir fantezi serisi için notlar aldım. Kurgusalama beş ejderhanın tarihinden esinlenerek

Klanlar.

Lazarus bana döndü. Aramızda oluşmakta olan cinsel gerilim buharlaşmıştı.

Gözlerindeki o aç parıltı artık yoktu. "Gitmeliyim." "Uriel'i görmeye mi?"

"Hayır. Kulübeme. Uyumam gerek." Elimi tuttu, parmaklarımızı birleştirirken bakışları parmaklarımızdaydı.

"Bugün çok şey oldu. Sen de yatmalısın. Michael seni ve kardeşlerini görmek istiyor.

ilk ışıktaki tren."

Elleri benimkilerden daha büyüktü ama dokunuşu nazıktı. Bir tezat. Tıpkı onun gibi. "İkimiz de

Dinlenmeye ihtiyacım var," dedim. "Neden bunu birlikte yapmıyoruz? Senin bungalovun zaten Baxter'ın villasından daha sessiz."

İyi geceler demeye hazır değildim. Daha ilişkimizin yüzeyini yeni yeni çizmeye başlamışken.

yeni serbest bırakılan bağlantı.

"Eğer yatağıma girersen-" Lazarus beni vücuduna yasladı, "- uyumak aklımızdaki son şey."

"Bir bakireye göre çok cesursun."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "bakireyim Alastair, ama ölü değilim. Ya sen?" O

Çenemi sıkıca kavramadan önce bir elini çenemde gezdirdi. "Beni uzun yıllar boyunca baştan çıkardın."

"Bellamy hiç fark etmedi. Neden?" Şehvet sayesinde kardeşim herhangi birinin arzularını .

ona yakın.

Lazarus, "Koruma, onu algılamasını engellemeye yardımcı oldu," diye açıkladı. "Onun için dikkatli olmak zorundaydım.

Yine de, seninle ilgili yanlış bir düşünce ona ulaşabilirdi."

"Uygunsuz düşünce mi?" Gülümsedim.

"Evet." Yüzünü boynuma doğru eğdi. "Seni çalışma odandaki masanın üzerine eğip

içine."

Ürperdim. Tenimdeki sıcak nefesinin yanı sıra sözlerinin aklıma getirdiği görüntü

ağrıyor. "Bizi ziyarete geldiğinde bu kadar üşümenin bir nedeni de bu mu?"

"Kısmen." Lazarus öptü ve alan aşağıda benim Kulak. "Olmak kayıtsız, bazen kızgın, yardımcı

Bu arzuları yönlendirin ve onları Şehvet'in bile fark edemeyeceği derinliklere itin."

"Bu gece gelemeyeceğimden emin misin?" Biraz nefes nefese sordum. Uyarılma tüm vücudumu ısıttı.

ve sikim fermuarıma doğru gerildi. Her zaman kendimi kısıtladığım için kendimle gurur duymuşumdur.

seks. Bu dürtülerin beni geçirmesine asla izin vermedim. Kontrol hep bende idi. Artık değil.

Kader arkadaşının gücü akıl almazdı. Onun yakınlığını arzuluyordum. Ağzını arzuladı ve

Elleri her yerimi keşfediyordu. *Onu* arzuluyordum.

Lazarus hırıltılı bir kıkırdama çıkardı. Bu ses kulaklarıma kemirici bir ses kadar yabancıydı.

Göğsümün içinde pençeleşen duygular ve kasıklarımdeki ağrıyan sıcaklık havuzu. Hiç gülmedi. Asla

soğuk bir küçümseme ve huysuzluktan başka bir şey göstermedi. "Dokunuşum için bu kadar çaresiz misin?"

İlk gece yatağımı ısıtmaya razı olur musun? Bu hiç de uygun bir davranış değil, Pride."

Boğazında sert bir yutkunmanın olduğunu ve yaklaştığımda kalp atışlarının ağırlaştığını fark ettim.

göğsünün içinde.

Gergindi.

Bununla ilgili bir şey kalbimi ısıttı. İçinde hafif bir sızıya da neden oldu.

"Belki de haklısın." Kollarından yavaşça çözüldüm. Meraklı bir bakışla beni izledi.

baş. "Bugün uzun bir gün oldu. Bu gecelik bu kadar yeter."

Gözlerinin etrafındaki gerginlik biraz yumuşadı ve nefes . Birkaç saniye içinde, duygu

yüz ifadesinden kaçtı. Binlerce yıl boyunca duygularını saklamıştı. Bunun için birden fazla

Bu dürtüsel alışkanlığı kırmak için gece. "Yarına kadar, o zaman." Sırtından beyaz kanatlar açıldı.

Başımı salladım. "İyi uykular."

Lazarus uçacakmış gibi görünüyordu ama sonra bana doğru yürüdü ve yanağımı avuçladı.

Burnunu benimkinin üzerinde gezdirdi ve fısıldadı, "İyi geceler, Alastair. Bunun bir rüya olmaması için dua ediyorum."

Beni sık sık rüyasında görüyor muydu?

Dudaklarımızı birbirine değdirdim. Bir kez, sonra tekrar. "Seni erkenden uyandıracağım, böylece

Hayır. Çay bile getireceğim."

"Dört gözle bekliyorum." Yumuşak bir öpücük daha aldıktan sonra havaya yükseldi ve ağaçların tepesinde uçtu.

Bunun bir rüya olmaması için de dua ettim. Çünkü kafa karışıklığı ve gerginliğe rağmen kendimi gülümserken buldum.

Dönüp villaya doğru ilerlerken.

***

"Bu da ne ?" Galen önündeki hedef kuklasına bakarak sordu.

"Bu Lucifer," dedi Castor, çizilmiş huysuz suratı dürterek. Plastik mavi taşlar yapıştırılmıştı.

ve uzun siyah bir peruk takıyordu. Kuklanın sırtına sahte kanatlar takılmıştı, tıpkı

Kostüm mağazalarında bulabileceğiniz, omuzlara kadar inen askıları olan türden. "Duh."

Gray başını eğdi ve yüzünü buruşturdu. "Eğer bir gözünü kapatıp diğeriyle gözlerini kısarsan,

Kyo'nun ucuz melek kanatları olan kardeşine ."

Bellamy, "Ya da Victoria's Secret'ın reddettiği biri,"

dedi.

"Siz pislikler benim emeğimle alay etmeyi bırakır mısınız?" Castor ellerini kalçalarının üzerine koydu. Yükselen güneş

kızıl saçlarını daha canlı hale getirdi. "Bunu yapmak bütün gecemi aldı."

"Bunu doğrulayabilirim," dedi Kyo elini kaldırarak. "Uyandığımda küçük bir çocuk gibi kıkırdıyordu.

üzerine küçük bir penis çizdi."

Daman hiç eğlenmeden onu inceledi. "İyi ki zanaatından daha iyi dövüşüyorsun, yoksa çoktan ölmüş olurdun.

Şimdi."

Kallias başını iki yana çevirerek, "Ona benziyor," dedi. "Sanırım."

"Siktir, Cas." Bellamy nefes verdi. "Ona baktıkça daha da ürkütücü oluyor."

"Bunu gerçek bir iblisle evli olan söylüyor," diye karşılık verdi Castor.

"Konuşacak yeriniz yok. Senin

ürkütücü tanımı özneldir." "Yüzün

özneldir."

"Bence iyi görünüyor." Raiden Castor'un sırtını sıvazladı. "Çaba için A." "Ama gerçek yetenek için F," dedi Daman.

". Yeter." Elimi indirmeden önce şakağıma masaj yaptım. "Bize olan bağlılığınız

Eğitim... takdire şayan, Castor."

"Vay canına." Yeşil gözleri genişledi. "Birileri bu sabah iyi davranıyor. Yüzünü yalaman gerek

daha sık. Ve bunu yaparken de seviş."

Gri burnunu kırıştırdı. "Laz'ı öpmek eğlenceli mi ki? Bir kayayı öpmek gibi olurdu.

Eminim taş daha iyi

öpüşür."

"Gayet iyi öpüşüyor," diye tersledim, yanaklarım kızarmıştı. "Şimdi kes şunu."

Beklendiği gibi, yedisi de ilk iş olarak beni milyonlarca soruyla bombardımana tuttular.

Sabah. Verecek çok az cevabım vardı. İlişkımız -eğer doğru terim hâlâ yeniydi.

Lazarus ve benim de er ya da geç yüzleşmemiz gereken melekler konseyi vardı.

Kardeşçe sorgulama da iyi bir zamana denk gelmişti. Lazarus'u ziyaret etmek niyetindeydim.

Bir gece önce ona söylediğim gibi kahvaltı edecektim, ama ben odadan çıkmadan önce telepatik bağlantımızı kullanmıştı.

Michaella buluşmaya gittiğini haber verdi. Yani ay içmeye vakit yok.

"Başmeleği bize tercih etmek," diye homurdandı Pride.

"Büyük olasılıkla ona mühür kırma olayımızı anlatacak," diye yanıtladım.

"Michael onun arkadaşı ama

aynı zamanda konseyin bir yesi. İçgörü sahibi olabilir."

Bir homurtu daha. Günahım haklı olduğumu kabul etmekten bile hoşlanmazdı. Prima donna.

Mikail, Lazarus ve diğer iki melek görünmeden önce bir kanat çırpışı havayı doldurdu. Melek

Lazarus'u görmek içime bir sıcaklık dolmasına neden oldu.

"İşte erkek arkadaşın geliyor." Bellamy beni hafifçe drtt. "Yoksa artık ona baba mı diyorsun?"

"Bellamy, tanrılara yemin ederim ki..."

şakacı bir sırtış fırlattı. "Beni seviyorsun."

"Bu çok tartışılır."

Boş sözlerdi ve ikimiz de bunu biliyorduk.

"Artık senin için her neyse..." Castor, onlar yaklaşırken bakışlarını üzerlerine dikerek şöyle dedi. "O olabilir

Onu her gördüğümüzde biri Cheerios'una işemiş gibi görünmemeyi öğren."
Bana gülümsedi. "I

Yani, şu kıyamet ve kasvet şeylerinden hoşlanmıyorsan. Merak ediyorum,
onun
Yüzün çok huysuz görünüyor. Kesinlikle.

sevişmek onu . Birazcık." Dudaklarımdan

bir iç çekiş geçti.

Alay etmeleri iyiye işaretti. Lazarus'la ilgili habere verdikleri tepki beni
rahatlattı. Hepsi

Kaderin için tasarladığı tek kişiyi bulmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorlardı.
Ruhlarının derinliklerini biliyorlardı.

Bizi bir araya getiren cazibe. Belki de bu yüzden kader beni sona sakladı.
Kardeşlerimin her birinin

önce eşlerini istedim, böylece benim durumumu

anlayacaklardı. Böylece benden nefret etmezlerdi.

Galen bana telepatik olarak "*Senden asla nefret etmeyiz,*" dedi. Başımı ona
doğru çevirdim. Sıcaklık yok

Sert yüzüne yansıyan bu ifade sesine de yansıdı. "*Düşüncelerini duydum.*
Onları duymak daha kolay

artık bizi dışarıda tutmuyorsunuz."

"*Teşekkür ederim, kardeşim.*" Tek söyleyebildiğim buydu. Lazarus, bu tür
alışkanlıkları tek kişi değildi.

duygularını saklıyordu. Kesinlikle ben de öyle yapıyordum. Ama bunun
üzerinde çalışıyordum.

Melekler çimenlere indiklerinde, sanat ve zanaat kâbusuna meraklı bakışlar
fırlattılar. Meleklerin

peruğun siyah telleri rüzgarda uçtu ve sahte kanatlarından bir tüy
-sprey boyalı siyah, ama

Castor bazılarını için tüyler aslında neon pembesiydi ve yere sürüklendi.

"Ah, bunu çok beğendim," dedi Michael, kuklaya hayranlıkla bakarken
gülümsemesi genişledi. "Bu Lucifer, ben

Sanırım?"

"Gördün mü?" Castor Michael'ı işaret etti. "Anlıyor."

"Bu canavarın amacını açıklayabilir misiniz?" Lazarus sordu.

"Pekâlâ." Castor o şeyin başının üstünü okşadı. Bir tüy daha çimlere doğru
süzüldü. "Bugün,

Lucifer'e karşı yeraltı dünyasında verdiğimiz mücadeleyi tekrarlamaya
çalışacağız. Bu küçük

Dostum bize ilham vermek için iyi bir görsel sunacak."

"Daha çok göze batan bir şey," diye mırıldandı Daman. "Onu ateşle yok
edebilir miyiz?

Lütfen? Yoksa uçurumdan

denize mi atalım?"

Warrin dudaklarını birbirine bastırdı.

"Sen antrenman yaptıktan sonra," dedi Michael. "Lazarus'un sana verdiği dövüş
tekniğini görmek istiyorum.

çok övgüyle bahsediyor."

Söz konusu erkeğe baktım. Bakışlarını Lucifer kuklasına çevirdi ve kaşları
çatıldı.

dudaklarında.

"Bizden övgüyle bahsediyorsun, ha?" Ona sordum. Alay

ettim, gerçekten. Kaşları çatıldı.

Gülümsememek için elimden geleni yaptım.

Yine de tatbikata başladığımızda gülümseme dürtüsü çabucak dağıldı.
Yetenekli miydik? Evet, yetenekliydik.

Hem de çok. Daman'ın havada dönerken yaptığı kıvrak hareketler ve falx kılıcını

Kuklanın kafasının eşi benzeri yoktu. Gray kuklanın gövdesini keserken
şimşek kadar hızlıydı, sonra

kaçtı.

Galen ve Raiden, Kallias kavgaya katılmadan ve göğsüne tekme atmadan önce
o şeyin üzerine atıldılar,

ucuz kanatlardan daha fazla tüy patlıyor.

Ama becerilerimize rağmen, zihinlerimizin ve zihinlerimizin senkronize
olduğu o senkronizasyonu yakalayamadık.

bedenler tek bir seviyede birleşti. Yediye ayrılmış tek bir savaşçı olarak
savaştığımız yerde-

şimdi sekiz ceset. Taht odasındaki o günden beri bunu yapamamıştık. Taht
odasına geldiğimizden beri.

Ada, her gün denemiştik. Ve her gün başarısız olduk.

Castor'un Lucifer kuklası şansımızı arttırmak için yaptığı bir girişimdi.

Kallias zorlukla nefes alarak, "Hata benim," dedi. Koyu teninde boncuk boncuk
terler belirirken

Başını. "Lucifer'le bu şekilde dövüştüğünde yanında değildim." Kılıcını daha sıkı kavradı. "Ben

zayıf halka."

"Hayır," dedim ona, kanatları yerinde tutan kayışların yıpranmış izlerken.

çözüldü ve kukladan düştü. Bıçaklarımız tarafından koparılan saç parçaları dışında

peruk sağladı. Yediği sert darbeleri göz önünde bulundurduğumda, hala - çoğunlukla- yerinde olması beni etkilemişti.

tek parça. "Sanırım başka bir nedeni var."

"Açıkla." Lazarus bakışlarımı tuttu, kutup gözlerinde saçma sapan bir parıltı vardı. "Kanımız."

"Ne olmuş ona?" Gray çimlerin çöktü ve Mason'ın bacağına yaslandı. İnsan tatbikatımız sırasında diğer arkadaşlar gibi kenarda durmuştu.

Benimki de dahil. Tanrım. Bu çok garip bir düşünceydi. Hiç beklemediğim bir şeydi, kesinlikle

Yarı kalıcı hırıltısıyla beyaz saçlı meleğe doğru değil.

"Kanımızdaki lanet Lucifer'in varlığına tepki veriyor," dedim, içten içe kendimi Lucifer'in varlığına tepki vermediğim için tekmeliyordum.

şimdiye kadar görmemiştim. "Onunla yeraltı dünyasında karşılaştığımızda, günahlarımız senkronize oldu ve

ve tek vücut olarak savaşıyoruz. Tetikleyici bu. Lucifer. Bu yüzden yeniden yaratamadık.

o."

"Bu da tekniği uygulayamayacağımız anlamına geliyor," dedi Daman. Sahte tüylerden biri Daman'ın yüzüne yapışmıştı.

Bıçakla, ve o da onu uçurdu.

Gerçek kurşun gibi içime işledi. "Onunla karşılaştığımızda, bunu başarmak için tek bir şansımız olacak.

iş."

Michael kollarını kavuşturmuş, birini dirseğinden bükmüş ve kapalı yumruğunu ağzına bastırmıştı.

Tüm tatbikat boyunca tek kelime etmemişti. Nefes alarak elini indirdi ve bana odaklandı.

"O zaman belki de senin planının başarısız olması ihtimaline karşı bir B planı geliştirmeliyiz." Çenem tıkırdadı.

Lazarus bana "*Bunu kişisel algılama,*" dedi. Yüz ifadesi hiç değişmedi. Etrafta kimse

konuştuğumuzdan bile şüphelenirdi. Bağlantıyı *neden* paylaştığımızı hatırlamak daha fazla çırpınmaya neden oldu

midemde. "*Onun olsaydınız, siz de aynı kararı verirdiniz.*"

"*Bunu yapabiliriz. Yapabileceğimizi biliyorum,*" diye yanıt verdim. "*Onun şüphesi sadece benim ona kanıtlama ihtiyacımı körüklüyor*

Yanlış. Ve hayır, siz beni azarlamadan önce, konuşan benim Gururum değil."

Lazarus'un dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Tam olarak oluşmamıştı ama yüzeye çıkmaya çok yakındı.

"Günaydın," diye yumuşak bir ses, sarı gözlü ve şeytani bir gülümsemeye sahip siyah saçlı bir erkeği selamladı.

ortaya çıktı, kılıcını dik tutarken hafifçe omzuna yaslandı.

"Daichi." Kyo başıyla onu onayladı. Kyo'nun kız kardeşi Ryoko ile evliydi ve dünyanın bir parçasıydı.

ejderha klanı. "Ne ?"

"Sen ve adamlarının bizimle antrenman yapmak isteyip istemediğinizi sormaya geldim," dedi Daichi. "Biz aşağıda

su ve-" Gözleri parçalanmış kuklaya takıldı. "-Kral Tatsuya'yı kim öldürdü?"

Bellamy bir kahkaha attı.

Castor içini çekti. "Bu Lucifer. Benim kendini beğenmiş

kayınbiraderim değil." Raiden onun omzunu sıvazladı.

Kardeşlerim ve arkadaşları Daichi ile birlikte ayrıldılar. Ben geride kaldım.

Baxter'ın ordusundan Nefilim savaşçıları sağ taraftaki alanda eğitim almış, kılıçlar çarpıyordu.

havada. Su ejderhaları bunun ötesinde denizde yüzüyordu, bazıları su sihirlerini uyguluyordu ve diğerleri

sadece yüzmenin tadını çıkarıyorlardı. Buz ejderhalarının çoğu krallıklarına geri dönmüştü.

Lev ve ikizler.

"Stratejimizi tartışmak için bir yere gidelim mi?" Michael sordu. "Gün sadece büyüyecek

daha kısa."

Villaya döndük ve Sirena, Baxter ve Tatsuya ile buluştuk.

"Eğer onun kışını tekmeleyebileceklerini söylüyorlarsa, onlara inanırım," dedi Baxter.

Kardeşlerim ve ben Lucifer'i bu teknikle yenebiliriz. "Günahlarının birleşik gücü

"O pisliği alaşağı edebilecek tek bir güç var."

"Belki de." Michael pürüzsüz çenesini ovuşturdu. "Yine de, bir tekniğe tamamen güvenmek akıllıca değildir.

Kendim şahit olmadım."

"Bizden şüphe mi ediyorsun?" diye sordum. "Size bugün neden işe yaramadığını söyledim."

"Hayır. Sen bana teorini anlattın." Başmeleğin kahverengi gözlerinin kenarları sertleşti.

"Teoriler savaş kazandırmaz."

Gururum darbe aldı. Dilimin ucuna bir tartışma geldi, ama onu geri çektim. Bu sadece

beni daha önce suçladığı gibi huysuz bir çocuk gösterdi. Toplantı sırasında

Ordu liderlerinin her biri bu savaşı nasıl kazanacağımıza dair fikirler ortaya atarken, kendime olan güvenim sarsıldı

gittikçe daha fazla.

Kendimi çok yenilmiş hissettim.

Tıpkı Echo Körfezi'ne kaçtığım zamanki gibi, planım etrafımda parçalanıyordu. Ama bu sefer başarısız oldum.

sadece benim değil, değer verdiğim herkesin ölümüyle sonuçlanacaktı.

Mikail'in savaşılarından biri olan Dargan, bir keşif görevinden Lucifer'in enerji izi kaybolmadan önce yüzeyde görülmüştü. Oliver ve başka bir melek Evangelos da onunla birlikteydi.

"Ne yapıyordu?" diye sordum.

"Shibuya sokaklarında yürürken," diye cevap verdi Dargan, duruşu düzgün ve sesi gerçekçiydi.

Kısacık kesilmiş kahverengi saçlarında gözlerinin açık tonuyla uyumlu karamel tonları vardı.

"Neden Tokyo'daydı?"

"Belphegor onunla birlikteydi. Öyle görünüyorlardı..." Savaşcı tereddüt etti.
"şey, gecenin tadını çıkarmak

sahne. Bir alışveriş merkezine göz attılar, ardından birkaç kulübü ziyaret etmeden önce Ichiran Ramen'de yemek yediler. Kaybettim

onları Shibuya Crossing'de gördüm."

Baxter homurdandı. "O piçler bir ." "Randevu mu?" Michael sordu.

Baxter bir parmağını kaldırdı. "Alışveriş." Bir saniye. "Akşam yemeği." Ve sonra ncs. "Gece kulüpleri. I

Geçitten ayrıldıktan sonra bir yere arptıklarını garanti edebiliriz."

Lazarus kaşlarını çattı. "Bir savaşın ortasındaıız onlar randevuya çıkmak için iyi bir zaman olduğuna mı karar verdiler?

Şüpheli. Eminim başka bir nedeni vardır."

"Belki de değildir," dedim. "Lucifer'tanıdığımda da böyleydi. Ne kadar meşgul olursa

Bazen istediğini yapmak için her şeyi bırakırdı."

Mesela müzik çalmasa bile dans etmek için babamı sık sık kenara çekerlerdi. Onların ilişkisi

ama o anlarda onlara gülümsedim ve bir gün bir şey bulacağımı umdum.

Bir gün ben de öyle birini istiyorum. Dans edecek biri. Yakınında tutacak ve geri kalanı gibi davranacak

dünya yoktu.

Michael başını salladı. "İsyanından önce de aynısını yapmıştı. Eğitimimizi atlama eğilimi vardı.

gökyüzünün altındaki tarlalarda uzanmak yerine. Bir hayalperestin hayatı." Masanın üzerine odaklandı. "Keşke

o rüyalar onu bu kadar yoldan çıkarmasaydı."

Castor ve Kyo katıldı ve Toplantı, her ikisi de . onların saç Nemli yüzmekten. Ki bundan emindim.

gerçek eğitimden daha fazlasını yapmışlardı. Kardeşim su ejderhası üzerinde kötü bir etki bırakabilir.

Kral Tatsuya sandalyesinde kıpırdanarak uzun siyah saçlarını bir omzuna attı. Mavi bir kurdele

ilk karısı Kraliçe Yuma'dan bir hatıra olarak yarısını geri tuttu. "Yakınlarda bir kafe sahibi olan bir arkadaşım var.

Shibuya'daki Gai Merkezi. Bir şey bilip bilmediğini öğrenmek için onunla irtibata geçeceğim."

Castor yüzünü buruşturdu.

"Ne?" Tatsuya ona sordu. Kardeşim omuz silktiğinde kralın gözleri kısıldı.

"Konuş bakalım

zihin, Nephilim."

Castor, "Arkadaşların olmasına çok şaşırdım," dedi.

Burnumun kenarını çimdikledim ama zihinsel olarak onu böyle davrandığı için azarlayamayacak kadar bitkin düşmüştüm.

kaba. Tatsuya'ya, "Arkadaşının ne bana bildir" dedim. Su ejderhası

kralı başıyla beni onayladı. "Yapacağım."

***

Earl Grey çayının koyu zenginliğı, oldukça uzun ve yorucu bir gün geçirdiğimde beni yatıştırmakta asla başarısız olmadı.

yorucu bir gündü. Öz bakımım rahat bir yerde otururken bir fincan içmeyi içeriyordu

-bu sefer yatakta- ve

bir romanın tatlı kaçışının tadını çıkarıyordum. Gizem romanları favorilerim arasındaydı.

sonuç sayfada açıklanmadan önce.

Bu benim için sadece cazibeyi artırdı. Hikâyenin kahramanı, gizemi çözmeden önce

bir tür oyun haline geldi. Eğlenceli bir meydan okuma. Ama en sevdiğim kitapları tekrar okuduğumda bile, o öngörülebilir

Sonuç beni rahatlattı.

Her şeyin nasıl sona ereceğini bilmenin tesellisi vardı.

Keşke aynı şey gerçek hayat için de geçerli olsaydı. Savaşla ilgili tedirginliğim daha da arttı. Bu düğüm

İçimdeki endişe her geçen gün daha da artıyordu. Her şey nasıl sona erecekti?
Acaba

Raiden'ın yıllar önce söylediği gibi olacaktı ve sekizimizin kaderinde trajik kahramanlar olmak vardı.

Kader mi?

İç çekerek kitaptaki yerimi e-okuyucuma kaydettim ve yatağımın başucuna koydum. Özlemiştim

Kitaplarım, yüzyıllar boyunca topladığım ve konağımızla birlikte yanan ciltli baskılar.

Dünya patlamanın eşiğindeyken gözden kaçırmak belki de aptalca bir şeydi.

Başka şeyler de yanmıştı. Eski aşklarımın fotoğrafları. Joseph'in aldığı keman

Benim için hala genç ve sağlıklıyken. Akşamları beni çalarken dinlemekten keyif alırdı,

yay teller üzerinde kayarken yanıımızdaki şömine çıtırdıyordu.

Bir keresinde bana *"Oynarken ne düşünüyorsun?"* sormuştu.

"Hiçbir şey. İşin güzelliği de bu. Notalara odaklanıyorum ve diğer her şeyin kaybolup gitmesine izin veriyorum."

Keşke her şey o anda olup bitse. Endişeler beni rahatsız ediyordu. Midemi bulandırdı. Biz

toplantıda çok fazla ilerleme kaydedildi. Sirena Lucifer'i aramak için Tokyo'ya bir kuvvet göndermek istedi,

Michael ise buna karşı çıkarak Lucifer'i bilsalar bile ona zarar veremeyeceklerini söyledi.

Tek olumlu şey? Penemuel'in planı işe yaramıştı. Korku dolu haberlerin hepsi durdu. İnsanlar zombilerin ve karşılaştıkları diğer canavarların videolarını yayınlamaya devam ettiler - çünkü

Genel olarak insanlar önce fotoğrafını çekmeden bir çizburger bile yiyemiyorlardı ama panik

gitmişti. Bu daha çok "Hey, şuna bak!" gönderisiydi, "Günlerin sonu geldi ve biz

hepsi ölecek" bir.

Balkondaki hafif bir gümbürtü beni kendime getirdi. Yataktan kayarak çıktım ve cama yaklaştım.

kapıyı itip açmadan önce. Karanlık gecede bembeyaz kanatlar göze çarpıyordu, altın benekli

Tıpkı şu anda bana sabitlenmiş bir çift mavi gözde olduğu gibi.

"Seni uyandırdım mı?" Lazarus tişörtüme ve pamuklu gece pantolonuma bakarak sordu.

"Hayır. Kitap okuyordum." Bakışları tekrar vücudumda gezinirken üzerime ani bir gariplik çöktü.

"Onlara pijama deniyor, Lazarus."

"Farkındayım." vücuduna yaklaştırdı ama tamamen uzaklaştırmadı.

"O zaman neden bakıyorsun?" Bir erkeğe kompleks vermekten bahsediyoruz.

"Yumuşak görünüyorlar." Pantolonuma odaklandı, sonra bakışlarını balkon zeminine çevirdi.

"Onlara dokunmak ister misin?"

"Saçmalama," dedi alaycı bir tavırla. "Ben sadece bir gerçeği ifade ediyordum." Kararan yanakları farklı bir hikâye anlatıyordu ama bunu kendime sakladım.

"Neden buradasın?" Balkonda ona katılmak için biraz daha dışarı çıktım. Gece çok güzeldi.

Sıcak ya da soğuk, bu yüzden odama biraz temiz hava girmesi için kapıyı açık bıraktım. "Bir şey mi oldu?"

"Hiçbir şey olmadı." Lazarus kıpırdandı, eli yavaşça kapandı ve yanında gevşedi. "Ben...

endişeliyim."

"Ne hakkında

endişeleniyorsun?"

Bakışlarını kaldırdı. "Senin

için."

Göğsümde küçük ısı dikenleri belirdi. "Neden?"

"Bunun nedeninin tamamen uyanmış çiftleşme bağımızdan kaynaklandığı düşünülebilir, ancak ben senin

sarmal düşünceler." Bir elini korkuluklara dayadı ve diğer eliyle kıpırdanmaya devam etti. "Sen

önceki toplantıdan sonra keyifsiz görünüyordu."

"Yani beni kontrol etmek istedin?"

Cevap vermedi. Ama buna gerek yoktu. Cevap gözlerinde belirdi, sıcaklık sel gibi aktı.

Onlar.

"Ben iyiyim. Endişelenmenize gerek yok."

Gözleri kısıldı. "Sana inanmıyorum."

"Neye inandığın ya da inanmadığın önemli değil." Göğsüm sıkışmaya başladı.
"Ben iyiyim," diye tekrarlardım ama

Kelimeler bu sefer daha az emin geliyordu. Daha kararsız.

Lazarus yüzümü avuçlarının arasına aldı. "Bana yalan söyleme."

Çenem biraz sallandı. Onun kar ve elma kokusu beni çaydan çok fazla rahatlattı. Ve

Dokunuşu çok sıcaktı. Rahatlatıcıydı.

Endişelerimi içimde tutmaya ve onlarla tek başa çıkmaya alışmıştım.
Tamamen kendime ait olmaya alışmıştım.

ve kardeşlerimin bir sütun olmak. Şimdi mi? O sütunun parçaları kopup gidiyordu.

O anda her şeyden çok birinin *beni* istiyordum. "Korkuyorum," diye fısıldadım. "Çok korkuyorum, Lazarus."

"Neden korkuyorsun?" Şefkat sesini kalınlaştırmıştı. Sesinin yumuşaklığı neredeyse beni kıracaktı.

"Başarısızlık." Gözlerim acıdı. "Bize her zaman kanımız sayesinde ne kadar güçlü söylediniz.

Kallias geri döndüğünde, başaracağımızdan hiç şüphem yoktu. Ama ya yanılıyorsam? Ya öldüremezsek

Lucifer zihinlerimizi senkronize ettikten sonra bile mi? Geçen ay boyunca tek planım buydu. Onu bulmak ve

onu aşıya. Ya yeterli olmazsa?"

"Hepsi de geçerli sorular," dedi. "Bunların hiçbirisi kesin olarak cevaplanamaz. İşte bu

savaşın yolu. Savaş kazanıp kazanamayacağınızı asla bilemezsiniz, ama yine de savaşmalısınız. Eğer kazanamazsan,

zaten kaybettin. Söyle bana, Alastair... Bu şüphelere eğip, kendini kaybetmeye izin verecek misin?

daha denemeden?"

"Hayır." Çenem yine titredi. "Kaybetmeyeceğim."

Lazarus elini çeneme doğru kaydırıldı ve dudaklarıma doğru nefes vererek eğildi. "İyi çocuk."

Ürperdim ve boğazımın dibine bir inilti yerleşti. Neden bu iki kelime

beni nasıl etkiledi? İçimi pelteye çevirdiler. Güvenim o kadar mı sarsılmıştı ki

ondan gelen övgü miktarı bu kadar derin miydi?

Bir elimi çıplak göğsüne koydum. Kalbi avucumun altında düzenli olarak atıyordu.

Ne kadar haksızlık.

Sanki ben her an bir jöle birikintisine dönüşecekmişim gibi, o ise soğukkanlılığını ve kayıtsızlığını koruyordu. Gurur bunu bir

meşdan okuma.

Lazarus'un çözüldüğünü görmek istiyordum; bana teslim olduğunu görmek istiyordum.

"İçeri gelmek ister misin?" Vücudu sert ve sıcaktı. Kalçalarımızı hizalayıp bastırıldığında

belimi kavradı ve beni sabit tuttu.

Gözlerinde kararsızlık parlıyordu. Bir elini belimden çekip göğsümün çukurunu okşadı.

boğaz. "Benim daha iyi bir fikrim var." Sonra beni kollarıyla sardı ve ağır bir şekilde balkondan çıktı.

Kanat çırpıyor.

"Ne yapıyorsun?" Yer altımızda daha da uzarken başımı çevirdim. "Koy

Beni aşağı indir. Dışarı çıkmak için giyinmedim."

"Pijamalarını kimse görmeyecek, Alastair." Akşam olmadan önce bizi ağaç tepelerinin üzerine kaldırdı.

sabit süzülüş.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde ona karşı kıpırdandım. "Benim de kanatlarım var, biliyorsun. Kendimi uçurabilirim."

"Yapabileceğini biliyorum," dedi ifadesiz yüzüne uygun bir ses tonuyla. Bana daha sıkı sarıldı.

"Yine de bunu tercih ederim. O yüzden

sızlanmayı kes." "Bu çok aşağılayıcı."

Şikâyetlerime kayıtsız kalarak önüne baktı.

Bu şekilde havada taşınmak Pride'ın hoşuna gitmedi. Bende de olmadı. Ben

Birinin beni gece kıyafetlerimle, ayakkabısız ve saçlarım yeni yapılmış halde göreceği düşüncesi beni utandırıyor.

yıkanmış ve asi saç tellerini yerinde tutacak bir ürün yok. Neyse ki, bungalovuna vardığımızda

Kimseye rastlamadan.

Lazarus kuma indiğinde beni bırakmadı. Uçup gideceğimi mi düşündü? Evet, doğru.

O zaman bunu sırf ona inat olsun diye yapmış olabilirim. Tekmelemeden önce beni ön kapıdan geçirdi.

arkamızdan kapandı. Ancak o zaman, etrafım kolay kolay kaçamayacağım duvarlarla çevrilince, beni

Aşağı.

"Bu çok yersizdi." Bir elimle kırıışmış gömleğimin önünü düzelttim. Sanki içinde değilmişim gibi

lanet olası pijamalarım. Birkaç kırıışıklığın ne zararı olur ki? "Eğer gelmemi istiyorsan.

Normal bir insan gibi sormalıyım."

"Seni taşımak daha hızlıydı."

"Ve daha az onurlu," diye mırıldandım.

"İtiraf etmeliyim ki..." Lazarus yanağımı avuçladı ve başparmağını ağzımın üzerinde gezdirdi. "Bu surat asma

seninki sevimli."

Ne kadar da . "İlk olarak, beni odamdan bu prezentabl olmayan halimle uzaklaştırıyorsunuz." I

kıyafetlerimi işaret etti. "Ve şimdi beni daha da küçük düşürüyorsun-"

Lazarus beni çenemden yakaladı ve dudaklarımızı birbirine yapıştırdı. Şaşkınlıkla homurdandım, neredeyse kendimi kaybediyordum.

Dengemi kaybettim. Şokum, öpücüğünün içinde erimeden önce sadece bir saniye sürdü. Öpücüğünü

Dilini ağzımın kenarında gezdiriyor, keşfediyor. Tadımlık. Parmaklarımı kısa kolunun arkasından kıvırdım.

saçlarını, onu da tadarak.

"Ne ?" diye fısıldadı.

"Hatırlamıyorum." Onu kendime doğru çektim ve ateşli bir öpücükle ağzını kaptım.

Bizi geriye doğru yönlendirirken dişlerimiz gıcırdadı. Kanepeye doğru mu? Yatağa mı? Bilmiyordum. Bilmiyordum.

Dikkatli ol. Aramızdaki kadersel dostluk bağıyla beni orada yere yatırabilirdi.

ve hayatımın bir inç içinde beni becerdi ve ben bununla tamamen olurdum.

Beni bir odaya iterken bir esinti tenimi okşadı. Yatak odası. Pencere açıktı,

serin gece havasını içeri alıyorduk. Dalgalar kıyıya çarpıyor, bu ses yumuşak homurdamalarımıza fon oluşturuyordu

Beni yatağa yatırıp öptü, hâlâ ağzımı yalayıp yutuyordu.

"Gömleğimi çıkar," dedim ona telepatik olarak, öpüşmemizin akışını kesmek istemeyerek.

"Bana emir mi veriyorsun, Pride?" Lazarus ellerini gömleğimin eteklerinden yukarı kaydırды ve

Karnımın düzlemleri. Tüylerim diken diken oldu.

"Evet dersem ne yapacaksın?"

Alt dudağımı ısırđı, dişlerinin arasında sürükledi. Ona baktım ve aç bakışları içime bir ürperti gönderdi. "Üşüyor musun?" diye sordu. "Pencereyi kapatabilirim."

"Boş . Üşümemden endişeleniyorsan beni ısıt." Onu tekrar aşağıya çektim. ense, ağızlarımızı birleştiriyor.

Kalçalarını öne doğru sallarken sikinin sert çıkıntısı benimkine bastırdı. Neredeyse aklımı kaybediyordum.

Lazarus. Çoğu zaman bir buz kütlesinden daha soğuk olan Bay Saf ve Düzgün... lanet bir kaya kadar sertti.

Artık bakışlarının sıcaklığı ve dokunuşlarının yakıcı alevleriyle buzulları eritebilirdi.

Tekrar ileri atılırken boğazından bir homurtu yükseldi. Ses tam içimden geçerken

Vücudum alev alev yanıyor.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı boynumdan aşağı öpücükler kondururken, parmak uçları

Gömleğimi yukarı kaldırırken karnımın çıplak etini. "Mükemmel."

Gururla inledim, ses göğsümden yukarı doğru yükseldi. İltifat egomu okşadı ama aynı zamanda

beni özel hissettirdi. Hiç şüphesiz, üzerimdeki meleğin bu sözleri bana hiç söylemediğini biliyordum.

Başka biri.

Sadece
benim için.

Gömleğimi çıkardıktan sonra köprücük kemiğimi ısırdı, elleriyle bir aşağı bir yukarı gezindi.

yanlara. Sol omzuma ulaştığında durakladı. Sorunun ne olduğunu sormama fırsat vermeden

Yara izimin çizgisi.

"Eşleşiyoruz," diye fısıldadı. "İkimiz de aynı bıçakla işaretlendik."

Sadece zıt taraflarda, benimki solda, onunki sağda. İfadesindeki hassasiyet

zırhımdan daha fazla uzaklaştı. Onun incelemesi altında kendimi çok savunmasız hissediyordum. Açığa çıkmış.

"Tıpkı kaderin ruhlarımızı işaretlediği gibi," dedim, reddedildiğimiz şeyin kalbim ağırlaşmıştı

binlerce yıl boyunca tamamen yerleşti. Bir elimi yanağına götürdüm, boğazım sıkıldı.

gözleri ve dokunuşuma doğru eğildi. "Yeterince uzun sürdü."

"Biliyorum."

"Çünkü emirlere uyuyordun."

"Evet." Lazarus hafifçe avucuma sokuldu. "Ama artık buradayım. Seninle birlikte." Titrek bir sesle

nefes al. "Ve bir anı daha boşa harcamak istemiyorum."

Dudaklarımızı birleştirdi. Ağzının hafifçe bastırması göğsümdeki ağrıyı hafifletti.

ağır kalbim biraz daha hafifledi. Geçmişî değiştiremezdik. Geri dönemezdik. Ama şu anı kucaklayabiliriz.

Yapabildiğimiz sürece. On İkinci

Bölüm

Lazarus

Konseyn emirlerine itaatsizlik etmek. Kendi arzularıma odaklanıyordum. Bu eylemler beni

Birçok meleğin düşüşüne. Her öpücükte, kendimi o kader sınırına biraz daha yaklaştırdım. Kendimi

görevimden alınmaya ve göklerden atılmaya daha da yaklaştım.

"Dokun bana," diye mırıldandı Alastair usulca, bana sürtünmek için kalçalarını yataktan kaldırdı.

Boğazının tabanını emerken, bir elimi vücutlarımızın arasına kaydırdım, ön tarafındaki şişliği avuçladım.

Pantolonunu. İnce pamuklu pijama hiçbir şeyi gizlemiyordu. Elim daha önce oluşmuş olan ıslak noktayı sıyırdı.

Onu kumaşın içinden kavrayabilmek için daha aşağıya indirdim. Göğsünden hırıltılı bir inilti yükseldi ve nefesleri

hızlandı.

Lanetlenmeme değer miydi?

Melekler arasında seks yasak değildi. Yine de, Nefilim ile bu cinsel arzuya boyun eğmek

benim felaketim olabilirdi. Benim düşüşüm.

"Lazarus." Başını arkaya eğdi, omurgası kamburlaştı. "Daha fazla."

Onu önce elim pantolonunun kemerinin altından kaydđ, hiçbir şey ayırmıyordu.

bizi. Aletin ipeksi pürüzsüz dokusu, altındaki çıkıntı ve avucumdaki ağırlığı - hepsi

Bu beni memnun etti, ama onu kökünden ucuna kadar okşarken çıkardığı sesler kadar değil. Ve

Dudaklarından hırıltılı inilti döküldüğünde i atışmam sona erdi.

Eğer onu seçmek dşmem gerektiği anlamına geliyorsa, onu bırakmadan önce binlerce kez dşdim.

Onu çırılçıplak soydum, sonra kaslı göğsünden aşağıya doğru öptüm ve göbeğinde bir an oyalandım.

Dilimi içine daldırdım. Eli başımın üzerine indiğinde karnı gerildi, parmakları başımın içinde kıvrıldı.

Sa.

"Bunu daha önce hiç yapmadığına emin misin?" diye nefes nefese kaldı.

"Evet, eminim." İnişime devam etmeden önce kalça kemiğini ısırđım.

"Tecrbesizim ama

seks konusunda cahil değilim. Nasıl memnun edeceğimi biliyorum."

En azından teoride. Bilmek ve yapmak çok farklı iki şeydi.

"Sen... hayır. Boş ." Alastair başını salladı ve bir kolunu yüzüne sardı. "Bu gülünç."

"Anlat bana." Kasıklarının kıvrımını okşadım. Teninin misk kokusu sarhoş ediciydi.

Nefes vererek kolunu indirdi ve bana baktı. "Beni hiç gördün mü?

diğerlerine? İlişkilerimde mi?"

Anlamam bir saniye sürdü. Ve bunu yaptığında yanaklarım yandı. "Casusluk yapıp yapmadığımı mı soruyorsun?

cinsel ilişkileriniz hakkında?"

Kolunu yüzüne götürdü ve ona karşı "Belki" diye mırıldandı.

"Hayır, yapmadım." Bakışlarımı uyluğunun iç kısmındaki bir çile indirdim. Başparmağımı üzerinde gezdirdim.

"Özel anlarınıza asla müdahale etmedim. Ama bir keresinde seni Joseph'i öperken gördüm. Malikaneye geldim.

yakınlardaki bir kasabada toplanan gölgeler hakkında sizi bilgilendirdi ve sizi pencerenizden gördü.

Çalışma. Sana bir fincan çay verdikten sonra basit bir öpücük. Korunma, o kadar çok şeyimi engelledi ki.

ama seni onunla görmek nefes almamı zorlaştırdı."

Alastair sessizdi. Koluyla yüzünü kapatmasına rağmen çenesinin titrediğini gördüm.

Eski sevgilisinden bahsettiğim için üzgün müydü? Joseph'i hala seviyor muydu? Yasını tutmak mı? ile

Mühür artık duygularımı engellemiyordu, bu düşünceyle kalbime saplanan sızı

Boğazımda yankılanan titreme.

"Ondan bahsettiğim için özür dilerim," diye fısıldadım. Sanki paslanmış dişliler içime sıkışmış gibiydi.

ve döndükçe iç organlarımı büktüler, acı verici bir şekilde .

cırtlak bir şekilde durdu. "Eminim onu özlüyorsunuzdur ve-"

"Dur." Alastair doğrulup ve iki eliyle yüzümü kavradı. Gözyaşları yüzümde parlıyordu.

gözleri. "Onu özlediğim için üzgün değilim." Sonra kollarını boynuma doladı. "Sadece beni öldürüyor

"Seni ne kadar incittiğimi ve bunun farkında bile olmadığını."

Yüzümü onun saçlarına çevirdim. "Bu senin hatan değildi. Acıyı kendime ben getirdim.

kader bağımızı engelledi. Hayatını yaşadığın için seni suçlamıyorum, Alastair. Sevdiğin ve sevildiğin için."

"*Senin* tarafından sevebilirdim."

Tatlı sedir ve altta yatan toprak kokusu etrafımı sardı. Onun kokusu. "Hâlâ yapabilirsin."

İnledi, sesi o kadar yumuşaktı ki neredeyse duyulmuyordu. Sonra ağzı benimkine çarptı,

sert bir öpücük. Dağınık. Sık sık arkasına saklandığı mükemmel dengeli görüntüsüne bir kaos dokunuşu. Arzuları

Aramızdaki bağın uyandırdığı heyecan, kendi etrafında özenle inşa duvarları yıktı. Bu

bağlar kalkmış, onu özgür bırakmıştı.

Beni de özgür bıraktı.

Öpüşürken elimi ereksiyonuna götürdüm, her küçük inleyişinin ve iç çekişinin tadını çıkardım. Yani

Yıllarca ona bu şekilde dokunmayı hayal etmeyi bile kendime yasaklamıştım. Şimdi bunu yapıyorum.

tarif edilemezdi.

"Gülümsüyorsun." Alastair ağzımın kenarını öptü. "Öyle miyim?"

"Sana çok yakışmış." Başparmağı dudaklarımda gezindi. "İtiraf etmeliyim ki, kaşların çatık

bazen dizlerimin bağı çözülüyor. Şanslıyım ki ikisini de görebiliyorum."

Şanslı mı hissediyordu? Damarlarımda sıcaklık kabardı.

Alastair beni sırtüstü yatırdıktan sonra yatağa doğru itti. Dudaklarımız tekrar buluştu, dönüşümlü olarak

Yumuşak baskılar ve ateşli, aç baskılar arasında, sanki açlıktan ölmek üzere olan iki erkek gibiydik. Birçok yönden, biz

vardı. Beden ve ruh olarak bizi birleştirmek isteyen bağı doyurmak için birbirimizin dokunuşuna ihtiyacımız vardı. Benim

Elleri karnının pürüzsüz derisinin vadisinde, yanlarında ve sonra uyluklarında gezindi.

"Bunların çıkması lazım," dedi pantolonumun üstünü tutarak. "İşte buradayım, sikim dışarıda ve

Her şeyi, sen hâlâ giyinikken. Pek adil değil."

Dürtüyle, daha fazla aşağı çekmesini engellemek için ellerini tuttum. "Bekle. Ben..." I

kelimeleri bulmakta zorlandı.

"Lazarus?"

Kalbim göğsümde acıyla çarpıyordu. "Daha önce kimse beni böyle görmemişti. Ben... asla

izin verdi."

Alastair'in ifadesi yumuşadı. "Durmamı mı istiyorsun? Yapacağım. Bütün yolu gitmek zorunda değiliz.

hazır değilsen bu gece."

Alay etmeye çalıştım ama niyetimden biraz daha hırçın çıktı. Gıcırtilı. "Ben kızaran bir bakire değilim,

Alastair, bana öyleymişim gibi davranmayı bırak."

"İlk seferler sinir bozucu olabilir. Bunda utanılacak bir şey yok."

"Utanmıyorum." Ama işin aslı, ona dokunmakta hiç zorlanmadığım halde

Beni bu kadar açıkta görmesi fikri de bazı sinirleri çıkardı. Onun gücü

Bakışlar çok , ben de başka tarafa baktım. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

"Hey. Bana bak." Alastair nazikçe çenemi yukarı kaldırdı. "Senin gibi hissetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum.

Her zaman kontrolün sende olması, her türlü savunmasızlığın seni zayıf . Ama bu yatakta,

Sadece sen ve ben varız. ."

Nefesim ciğerlerimde durdu ve gözlerimin arkası birazdan yapacağım itirafla yandı

yapmak için. "Beni görmesini istediğim tek kişi sensin."

"O zaman seni görmeme izin ver." Bir elini kaburgalarımın alt kısmında gezdirdi. "Bırak kontrolü ben alayım. Sakın

düşün. Sadece hisset."

Kalbim küt küt atarken ve nefeslerim sığlaşıırken, elini aşağıya indirdim ve

Pantolonumun kemerini. Ona izin veriyordum. Pantolonumun fermuarını açarken beni izledi ve

Onları kalçalarımın altına indirerek ereksiyonumu serbest bıraktım. Isı kan dolaşımımı sardı ve üzerimi örtme dürtüsüyle savaştım.

kendim.

Pantolonumu çıkardıktan sonra baldırımı öptü, dişlerini dizime geçirdi ve baldırımı yaladı.

İç uyluk.

Titredim. Beklenti. Arzu. Sinirlerim. Bacağımdan yukarı doğru ilerlerken hepsini birden hissettim.

ve durdu. Ereksiyonum yüzünün birkaç santim ötesinde sallanıyordu ama o buna hiç dikkat etmedi. Bunun yerine, kemirdi

eliyle karşı kalçamı okşarken, iç uyluğumun hassas derisini okşadı. Biraz kaydım, kalçalarım

kendi rızalarıyla yükseltiyorlar.

Alastair'ın gözleri bana dikildi, gözlerinde hınzır bir parıltı vardı. "Eğer ağzımı sikinin üzerinde istiyorsan, sadece söyle

öyle."

"Bu şekilde konuşma."

"Ne şekilde?" Uyarılmamın artmasına neden olan yarım bir gülümsemeyle parladı. Şaftım daha da şişerken

o gülümseme daha da büyüdü. Göz teması kurarak kesemi avuçladı ve avucunun içinde hafifçe yuvarladı. I

nefesini içine çekti. "Bana ne istediğini söyle, Lazarus."

"Bana dokunmaya devam et."

"Bundan daha iyisini yapacağım." Alastair sonra beni ağzına aldı.

Islak sıcaklığın patlaması akıllara durgunluk veriyordu. Kalçalarım sarsıldı ve saçlarını avuçladım. O da

Beni daha derine yuttu, boğazının arkasına götürdü. Zevk o kadar yoğun ki haykırdım,

ses kırılması. Bu his o kadar iyiydi ki beni korkuttu.

Bağlantımızı kullanarak *"Kontrolünü kaybetmeni izlemeye bayılıyorum,"* dedi. Ağzı benimkiyle meşguldü

vücudumun her yerine coşkulu dalgalar gönderdi. *"Sadece benim için."*

Karıncalemalar omurgamdan aşağı doğru hareket etti ve üssümde baskı oluştu. Parmaklarım onun solgun yüzünde düğümlendi.

nefeslerim kısaldı, hızlandı. Parçalanmak üzereymişim gibi hissediyordum. "Alastair." Onun

adı dudaklarımda bir sızlanmaydı.

Basınç arttı, derim diken diken oldu ve bacaklarım titremeye başladı. Ve sonra, o çekti

Uzaklara. Sıcak ağzını kaybettiğimde boğazımdan hırıltılı bir inilti geçti.

"Henüz değil," diye mırıldandı, iç uyluğuma bir öpücük kondurdu.

"Boşaldığında, içinde olmasını istiyorum.

Ben."

Vücudum sakinleşti, oluşmakta olan dalgalar şimdi durgunlaştı, ancak bu sakinlikle birlikte bir

zonklayan bir ağrı. Serbest bırakılmayı reddetmek neredeyse acı vericiydi.

"Lütfen" kelimesi aklımın ucundaydı.

dilimi ısırardım. Ona yalvarmayacaktım. En azından haysiyetimin bir kısmını korumak istiyordum.

Alastair karnıma öpücükler kondurdu, kaburgalarımı hafifçe ısırды, sonra meme uçlarımdan birini yaladı. I

Hırladı ve çenesini tutarak gözlerini benimkilere dikmeye zorladı.

"Beni bu şekilde kızdırmak zorunda mısın?" diye sordum.

Dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi ve uzun sarı kirpiklerinin arasından bana baktı. "Böyle olmak zorunda mısın

eğlenceli mi?" Beni yavaşça öptü, baskısı çok hafifti. Derinleştirmeye çalıştığımda beni çekti.

Şimdi bana izin veriyor. Bir hırıltı daha boğazıma doğru ilerlerken dudaklarıma gülümsedi.

"Hayal kırıklığına uğradığında çok seksi oluyorsun."

"O zaman beni sık sık seksi bulmalısın, çünkü her zaman son sinirime dokunuyorsun."

Güldü. Ses kalbimin üzerine yerleşti. Benim gibi Alastair de duygularını pek belli etmezdi.

O anda bunu yapması beni farklı bir şekilde acıttı.

Ağızlarımızı tekrar birleştirdim ve dilimi içine daldırdım. Biraz inledi ve titreşim

doğrudan zonklayan şaftıma.

"Buraya geldiğinizde mutfak doluydu, değil mi?" Ellerini göğsümde birleştirdi ve

beni yatağa geri itti.

"Evet," diye yanıtladım, bu rastgele soru karşısında kafam karışmıştı. Acıkmış mıydı?

"Peki ya komodininiz?" Alastair başıyla işaret etti. "Çekmecedde bir şey bulabildin mi?"

"Bakmadım." Bakmak için bir nedenim yoktu.

Kucağımdan kaydı ve çekmeceyi açmak için yatağın kenarına doğru süründü. Döndüğünde, bir

küçük şişe elindeydi. "Baxter'a daha sonra teşekkür gerekecek.

temeller."

"Kayganlaştırıcı," dedim etiketi okuyarak. Amacı kafamda canlanınca yüzüm kızardı.

"Tanrım, bu çok sevimli. Bu kızarma." Alastair parmak eklemlerini yanağımda gezdirdi. "Çok uzun zamandır,

Bana bir kutup fırtınasını hatırlattın. Soğuk ve kopuk. Ölümcül. Diğer taraflarını görmekten zevk alıyorum

Sen." Dudaklarıma dokundu. "Sevecen. Biraz geveze.

Çekingen." "Ben utangaç değilim," diye mırıldandım

başparmağına karşı.

"Sen öyle diyorsan." Şişenin kapağını açtı ve içindekilerden bir kısmını avucuna sıktı.

Sonra bir elini arkasına uzattı. "Bunu yapmana izin verirdim ama şu anda kendimi o kadar sabırlı hissetmiyorum."

Bir elini göğsüme dayamış, diğer eliyle de bana sarılmış halde görünce kasıklarımındaki ağrı yayıldı.

diğeriyle kendini parmaklıyordu. Nefisti, şimdiye kadar gördüğüm her şeyden daha güzeldi. Onun

Önünde ereksiyon çıkıntısı vardı, ucu prekumuyla kayganlaşmıştı. Onu yavaşça okşadım, bakışlarımız kilitlendi.

O an hem cinsel hem de duygusal olarak çok yakın hissettirdi.

"Bunun gerçek olduğuna hâlâ inanamıyorum," dedim göğsüm sıkışarak. "Burada benimle olduğuna inan."

Alastair usulca gülümsedi. Açık mavi gözlerinde hüznün ve belki biraz da sinir vardı.

gözlerini. "Benim de."

Kendini hazırladıktan sonra eline biraz daha kayganlaştırıcı sıktı. Nefesim kesildi.

Sonra yağlanmış avucu shaftımın etrafına geldi, aşağı doğru kayıyor, sonra tekrar yukarı çıkıyordu.

Beni onun yanına yerleştirdi.

girişinde, onun zonklayan sıcaklığıyla ürperdim. "Hazır mısın?" diye sordu.

Konuşamıyordum. Zar zor nefes alabiliyordum. Tek yapabildiğim hızlıca başımı sallamak oldu. Benim

beklentim arttı. Kulaklarımda yüksek bir çınlama duydum. Açık gelen serin havaya rağmen

Pencere, yanıyordum.

Beni yavaşça bedenine aldığında nefesim kesildi, sonra uzun ve derin bir şekilde inledim.

Onun sıkı sıcaklığı

gözlerimi geri döndürdü ve ayak parmaklarım kıvrıldı. Ağzının inanılmaz olduğunu düşünmüştüm ama

Onun içinde mi? Cennet. Âlemlerin hiçbirinde buna benzer başka bir şey yoktu. Sadece saf ve mutlak mutluluk.

Günahkarca iyi.

"Alastair," dedim inleyerek ve kalçalarını kavradım, inişini durdurmaya niyetli olup olmadığımdan emin değildim.

onu daha sert aşağı çek. Daha önceki korkum geri geldi. Her şey çok bunaltıcıydı. Yoğunluk

içimde bir panik yumağının oluşmasına neden oldu. "I..."

"Sorun yok." Göğsümü ovaladı ve vücudu beni daha derine çekerken yumuşak bir homurtu çıkardı. "Sadece

Sen ve ben. Hatırladın mı? Kafandan çık ve benimle bu anda kal."

O anda gözlerinin içine baktığımda paniğim azalmaya başladı. Bununla ilgili hiçbir şey günah ya da

Yanlış. Yanılmamıştı. Ruhumuzun derinliklerindeki bağ içime .

bedenler. Yanağını avuçladım, göğsümdeki boşluk o kadar zaman sonra nihayet dolmaya başladığında gözlerim acıdı.

uzun yıllar boş kaldı.

"Buradayım," dedim çakıllı bir ses tonuyla. "Seninleyim. Başka hiçbir yerde." "Güzel." Vücudunu yuvarlarken elini benimkinin üzerine koydu.

Her gün, tüm kontrol bende olmalıydı. Savaşçılara komuta ediyordum. Nefilimleri Gözetleme

Kardeşler. Güvenlik Açığı oldu zayıflık, ve ile ve ağırlık . sorumluluklarım, zayıflığım

asla eġemeyeceğim bir şeydi. Ama Alastair'le yatakta, kontrolü ... ve ona verdim

ona.

Beni derinlere çekerek yavaşça sürdü. Dudaklarından zevk dolu iç çekişler dökülürken göz kapakları titreyerek kapandı.

Benimkini de bıraktılar. . Kanım elektrik yüklüydü, voltaj her seferinde yükseliyordu.

Kalçalarını sallıyordu. Ona doğru eğilirken parmak uçlarım kalçalarına batıyor, daha fazlasını istiyordum. Daha fazlasını

Sıcaklık. Zonklayan sikimi sarmaladığı o coşkulu yastıktan daha fazlası. Hızını arttırdı,

Vücudu daha sert iniyordu. Daha hızlı.

Karınçalanma kıvılcımları omurgamdan aşağı doğru hareket etti ve kaslarım kontrolsüzce başladı. "I..." Benim

nefesim kesildi. "Ben..."

Alastair'in içi titrerken eli göğsüme doğru kıvrıldı. "Benim de."

Elini tuttum ve parmaklarımızı birbirine doladım, yaklaşan orgazmımın yoğunluğundan titriyordum.

Ve sonra düşüyordum. Yükseliyordum. Damarlarımdan beyaz bir zevk fışkırdı ve sertçe inledim,

kalçalarımı ona doğru savurdum. Kasları karnıma kenetlenirken serbest karnıma indi.

Şaft. Adımı inledi ve omurgasını dikleştirerek başını geriye attı.

Daha önceki sözlerime verdiği tepkiyi hatırlayarak, birleşen ellerimizi kaldırdım ve parmak eklemlerini öptüm,

"Aferin oğlum." diye mırıldandı.

Alastair'in gözleri birden açıldı ve bir hamlık parladı. Ardından ikinci bir dalga

Tüm vücudunun titremesine neden oldu. Soluk teninde bir ter pırıltısı parlıyordu ve ben doğruldum, ellerim

Göğüs kafesini yalarken arka tarafına doğru kayıyor, dilimin üzerindeki tuzlu tadıyla hırlıyordum.

"Lazarus," dedi inleyerek. "Kanadım yarıldı."

İlk başta kafam karıştı. Ama sonra hatırladım: yarıklar erojen bölgelerdi. Bunu hiç hissetmemiştim.

ama Michael'ın daha önce bundan bahsettiğini duymuştum. Ellerimi Alastair'in sırtında gezdirdim ve

parmaklarımı her iki açıklıktan geçirdim. Onları ipeksi kıvrımların içine batırdığımda sarsıldı ve yüksek sesle serbest bıraktı,

gırtlaktan inlemeler.

"Bunun gibi mi?"

"Evet." Alastair kollarını boynuma doladı ve kulağımın dibinde inledi.

serbest bırakılması onu dalgalandırdı.

Nefes nefese birkaç dakika öyle kaldık. Şehvetimiz doymuştu,
Kendimi hazırladım

ardından gelecek pişmanlık. Bunun yerine hissettiğim şey, bir bütünlük ve
tatmin duygusuydu.

fiziksel. Onu kollarıma aldığımda huzursuz ruhum sakinleşti.

Kalbim çok dolu hissetti.

"Buradan nereye gideceğiz?" Alastair yüzünü boynumun kıvrımına doğru
fısıldadı.

Avucumu omurgasında hafifçe gezdirdim. "Nereye gitmesini istiyorsun?"

"Bilmiyorum. Hâlâ kafamı toparlamaya çalışıyorum." Bana olan tutumu biraz
daha sıkılaştı. "Will

Uriel seni yine cezalandırdı mı? Benimle birlikte olduğun için mi?"

Sayısını unuttuğum kadar çok kez derimi kesen kırbacın anısıyla sırtım diken
diken oldu.

"mümkün, ancak savaş sonrasına kadar bir şey yapılması pek olası değil."

Bu cevabı daha fazla genişletmemeye karar verdim. Kallias'ın ruhu konusunda
Uriel'e itaatsizlik ettiğimde

doğrudan ondan gelen bir emirdi. Alastair ile olan bağımı mühürleme emri

Başmelekler konseyi, sadece o değil. Ve eğer itaatsizliğim için beni cezalandırmaya karar verirlerse.

sırtımın kırbaçlanmasından çok daha kötü olurdu.

Alastair banyoya girmeden önce kucağımdan kaydı. Sonra akan su sesi duyuldu.

"Gel benimle duş al."

Beynim yetişmeden bedenim itaat etti. Yataktan kalktım ve sadece ona katıldım.

Saniyeler sonra. Elimi beni duşa götürmeden önce yumuşak bir gülümsemeyle beni selamladı.

Suyun altında durmadan önce terimizi ve sevişmelerimizden arta kalanları yıkadık.

ve nazik bir öpücük için tekrar bir araya geliyorlar.

Alastair başını göğsüme yaslayarak, "Neden hâlâ telepatik olarak konuşabildiğimizi merak ediyorum," dedi.

"Zihin bağı senin aramızdaki bağı engelleme yüzünden oluştu. Bu bağ artık özgür olduğu için

zihin bağlantısı kapanırdı."

"Bir teorim var." Parmaklarımı saçlarının arkasında gezdirdim. "Zihinlerimiz o kadar uzun süre

Onları sonsuza dek bağlayan bir iz yarattı. Çelik parçalarını dövmek gibi. Bir kez

kaynaşmışsa, tekrar ayrılması zordur."

Köprücük kemiğime gülümsedi. "Böylece kafanın içinde benim sesimle sonsuza dek kutsanmış olacaksın."

"Kutsanmış mı?" Öfkelendim. "Kendini çok büyük görüyorsun,

Pride." "Kabul et. Bunu seviyorsun."

"Böyle bir şeyi kabul edemem." Yine de kalbim bu düşünceyle kesinlikle ısındı.

Yıkanıp kurulandıktan sonra tekrar yatağa girdik. Bütün gün kalmayı kabul etmemişti.

Ama bana sarılışından, başını göğsüme yaslayışından hiç şikâyetçi olmadığı belliydi. Şikayet etmedim.

ya da.

Alastair'i binlerce yıldır bekliyordum. Ve ona sarıldığımda, yavaş nefeslerini duyarken

uykuya daldığında, her saniyenin buna değdiğini biliyordum. On

Üçüncü Bölüm

Alastair

Altın rengi ışık odaya süzülüyor, gecenin gölgesini kovalıyordu. Çok önce uyanmıştım.

ama yatağı ayrılmak için çok cazip buldum. Daha doğrusu yataktaki meleği.

Lazarus yanımda mışıl mışıl uyuyordu, yüzüstü yatarken nefesleri yavaş ve derindi, yüzü dönüktü.

Yastığın üzerinde bana doğru geliyordu. Sabah güneşinin ışıkları sırtındaki derin yara izlerinin üzerinde parlıyordu.

Benim yüzümden kaç tane daha ekleneceğini merak ederek hafifçe izlerini sürdüm. Bizim yüzümüzden.

ruh eşi bağlantımıza teslim olmak.

"O bizi seçti," diye fısıldadı Pride.

Midemdeki ani ęırpınıřlar bir sonraki nefesimin titremesine neden oldu.
Lazarus'un sadece

Konsey ile olası bir anlaşmazlığa rağmen beni seğmişti ama kendini bana vermişti.

Başka kimseye göstermediği yanını.

Onu istedim. Bir geceden çok daha uzun bir süre için. Ancak, kelimeleri alamadım

dün gece ne istediğimi sorduğunda. Onunla seks yapmak benim için yeterli bir cevaptı.

Gündelik ilişkiler hiçbir zaman benim tercihim olmamıştı. Bunun bir nedeni de gnahımdı. Sadece layık olanlar

beni yatağa atacak kadar.

Ve Hayır bir oldu daha fazla değerli daha ve
uyuyor melek yanında Ben.
İtiraf etmek çok daha zordu

olması gerekenden daha fazla. Her şey çok yeniydi. Çok belirsizdi.

Titrek bir nefes daha vererek yüzümü pazusunun sıcak tenine bastırdım ve ona

Hafif bir öpücük, sonra yataktan kalktım, pantolonumu buldum ve odadan ıktım. Mutfaktan dışarı baktım.

pırıl pırıl parlayan okyanusu izliyordu. Güneş henüz yeterince yükselmediği için suyun bazı kısımları hl .

gökyüzünde altın ışıkla doldurmak için.

Kileri keşfetmeden önce çay için su doldurmaya başladım. A değildim ama Raiden başımın etini yiyordu.

sık sık kahvaltı etmeyi unuttuğum için. Bana her zaman "aydan fazlasını imelisin" derdi. "Senin

vücudun yakıtı ihtiyaı var."

Vücudumun ihtiyaı olan şey daha az strestir. Bu kadar çok stres yaşarken yemek yemek aklımdeki son şeydi.

omuzlarıma biniyor. Ama ileride ana tavuk kardeşimden ders almamak için

Kilerden bir kutu yulaf aldım ve yulaf ezmesi yapmaya karar verdim. İki kişiye yetecek kadar.

"Naber," dedi Castor telepatik olarak.

"Bu kadar erken uyandığına şaşırdım," diye karşılık verdim.

"Kyo beni sabah aşkı için uyandırdı."

Burnum kırıştı. "Detaylara ihtiyaım yok."

"Evet, tıpkı melekle geçirdiğin geceyle ilgili ayrıntılara ihtiyaım olmadığı gibi."

"Onları vermeyi planlamamıştım." Kahvaltı hazırlamaya başladım. İyi bir aşıydım, gerçi

Gururumu bir kenara bırakırsam, kimse Raiden'dan daha iyi olamazdı. "Bir şeye mi ihtiyaın var, yoksa sadece

baş belası olmak?"

Castor, "Bu haşere Kral Butt-wad'den bir güncelleme aldı," dedi. Söz konusu "popo tomarı"

onun kayınbiraderi olmak. *"Arkadaşının Lucifer'ın neden Shibuya'da olduğuna dair bazı bilgileri var."*

Ocağın başında durakladım. *"Ve?"*

"Görünüşe göre Lucifer yerel tengü klanının lideriyle görüşüyordu."
cevap verdi.

"Tatsuya'nın arkadaşı Shin, tengünün kokusunu Dargan'ın söylediği Shibuya Kavşağı'nda aldı."

Lucifer'in izi ."

"Lucifer neden bir tengü ile buluşsun ki?"

"Shin kesin olarak bilmiyor ama bir pazarlık yapıldığından şüpheleniyor."

Tengü, Japon folklorunda yer alan yaramaz kanatlı yaratıklardı.

olağanüstü kılıç ustaları. Birçoğu yokai-ya da ruh, bazen şeytani- olarak

kargaşa ve hatta insanlık arasında savaşları kışkırtmak. Bu da onları Lucifer ve adamları için mükemmel bir müttefik yaptı.

karanlık ordu.

Önceki günkü yenilgi hissim yeniden ortaya çıktı. Lucifer'in ordusu büyürken bizimki

durgundu. Yön yoktu. Kesinlik yoktu.

"Bunu Lazarus'a söyleyeceğim."

"Güzel. Ama önce git biraz çay iç. ."

Kafamı terk ettiğini hissettim. Ocağın başında yulafı karıştırdım, midemin çukuruna bir batma hissettim.

az da kaçırıyordu. Başka bir varlık hissettiğimde omurgam sertleşti. Döndüm.
tam da veranda kapısı açılırken.

Michael mutfığa girip camı kapatırken beni gülümseyerek "Günaydın," diye selamladı.

Kapı.

"Beni gördüğüne şaşırmış görünmüyorsun." Ama ben kesinlikle gördüğüme şaşırmıştım.
Onu. Sık sık

Sabah ilk iş Lazarus'u ziyaret etmek mi?

"Ben değilim." Tezgâhın üzerine küçük, kapaklı bir hasır sepet koydu.
"Lazarus bana

seninle ilgili niyetleri."

"Sen onun beni takip etmesini yasaklayan konseyde değil misin?" Sepette ne vardı? O

Kırmızı Başlıklı Kız'ın pelerini olmadan güçlendirilmiş hali gibi. Keşke bir kurt onu yiyebilseydi. Ve evet, ben

kıskançlığımın tamamen farkındaydı.

Gurur da ondan hoşlanmıyordu. Günahım göğsümde homurdandı.

"Tahviliniz lehinde oy kullandım, ancak ne yazık ki reddedildim. Lazarus bana mührü söylediğinde

eski kararımızın geçersiz olduğunu düşündüm. Konseyin geri kalanına bundan bahsetmedim,

Yine de bir üye dışında aynı şekilde göreceklelerinden eminim." "Uriel."

"Evet."

"Onun sorunu ne? Neden böyle bir pislik?"

"Uriel kurallara uyar. Asla en ufak bir eğilme göstermez." Kahverengi gözlerine sert bir parıltı vurdu. "Ben

daha bağışlayıcıdır ancak gerektiğinde aynı derecede katı olabilir."

"Mephistopheles," dedim, yolculuğumuz sırasında düşmüş meleğin sırtındaki yara izlerini hatırlayarak

Cadılar Bayramı gecesi Kallias'ın ruhunu almak için. "Lucifer ile birlikte isyan etti ve daha sonra pişman oldu. O zaman

yargılanması için konseyin önüne geldiğinde, kanatlarını kopardınız ve onu karanlıklar diyarına sürgün ettiniz.

kayboldu."

Yüz ifadesine kısa da olsa bir hüznün dokunmuştu. "Evet."

"Bunu Lazarus'a da yapacak mısınız?" Soruyu zar zor . "Eğer konsey bunu görmezse

ve benimle birlikte olduğu için onu cezalandırmaya mı karar veriyor?"

Michael ellerini tezgâhın kenarına koydu, sıkıca kavradığı parmak eklemleri bembeyaz kesildi.

"Bu konuyu daha fazla konuşmayalım."

Sessizce anlaşılarak ocağa geri döndüm. Yulaf pişince tencereyi ocaktan aldım.

çayı kontrol etmeden önce bal ve tarçın ekledim. O da pişmişti.

Michael'a tekrar baktığımda gülümsüyordu. "Ne?" diye sordum. diye sordum.

"Bu kadar erken gelmeniz geceyi geçirdiğiniz anlamına geliyor

sanırım?" "Bu seni ilgilendirmez."

"Hâlâ çok savunmacısın. Belki bir gün beni düşman olarak görmezsin." İcini çekti ve kapıyı açtı.

Sepetin kapağını. "Bunları Lazarus için getirdim. Sen de bir tane alabilirsin.

Belki kahvaltınıza eklersiniz."

Karşı koyamayacak kadar meraklıydım, içine bakmak için yaklaştım. "Elma mı?"

"En sevdiği." Michael o güne kadar gördüğüm en büyük elmayı havaya kaldırdı. Koyu kırmızı renkteydi.

ince altın çizgiler yanlardan aşağı kıvrılıyor. "Göksel meyve bahçesinde yetiştirildi.

Mükemmel bir tatlı dengesi

ve keskin bir gevreklikle ekşidir. Bunlar kışın gelişir."

"Kış mı? Oraların her zaman güneşli bir cennet olduğunu sanırdım."

"Nerede olduğunuza bağlı olarak öyle. Her mevsim için krallık alanlarımız var. Bir toprak

Kış için bir, ilkbahar için bir, sonbahar için bir dönümlük arazi ve sarayın bulunduğu yeşil yazlık alanlar

bulundu." Elmaya gülümsedi. "Sizi kandırmasına izin vermeyin. Bunları seviyor, her ne kadar inatçı olsa da

söyle."

Michael'ın Lazarus hakkında benden daha çok şey bildiğine dair rahatsızlığıma rağmen, kendimi durduramadım.

kalbimin şişmesi ve buna bağlı mide çarpıntısı.

Lazarus bu yüzden mi elma gibi kokuyordu? Bir eşin kokusunun kaynağı

Çiftler. Galen'e göre Simon yağmur gibi kokuyordu ve bu da Gazap kontrolü ele almaya çalıştığında onu yatıştırmaya yardımcı oluyordu.

Daman'a göre Warrin, buz ejderhasının yaşadığı yer karla kaplı ladin ağaçları gibi kokuyordu,

Daman'ın orman sevgisiyle birleşti. Ama koku, o kişinin

çok keyif aldım. Gevrek kış elmaları gibi.

"Lazarus arzuladığı şeylerden kendini mahrum bırakıyor," dedi Michael elmayı tekrar kutuya koyarken.

Sepet. "Kendini hayatın zevklerine layık görmüyor. Bu yüzden gizlice bunları koparıp

Onu ne zaman ." Kahverengi gözlerini dikti. "İşte bu yüzden bağınız için savaşacağım. O acı çekti

Yeterince. Tek dileğim onun mutluluğu. Sizin de."

O anda başmeleğe olan saygım arttı ve acı ve kıskançlık duyguları kayboldu.

Konnar gibiydi. Konnar benim için neyse o da Lazarus için oydu. En iyi arkadaş.

"Teşekkür ederim," dedim kalbim gırtlığıma kadar yükselirken. Sonra, garipliği azaltmak için

Duygusal bir an, sepete bir el salladım. "Elmalar için."

"Elbette." Başını salladı, sonra avlu kapısına doğru adım attı. "Kahvaltınızın tadını çıkarın."

"Kalabilirsin," dedim. "yetecek kadar yemek ve çay var. Eminim görmek ister sen de."

Michael'ın yüzü aydınlandı. "Cömert teklifin için ama Penemuel'le buluşacağım ve

Tatsuya kahve ve simit için." Ağızının köşesi yukarı kalktı. "Ayrıca, bu özel bir sabah

Lazarus'a özel ve ben de zorlamak

istemiyorum." "Nasıl zel?"

"Bu, uyandığında seni beklettiğı ilk olay."
Michael devam etti

kapıyı açtı ve arkasından kapattı. Güverteye çıktıktan sonra camdan bana baktı ve göz kırptı

Büyük beyaz kanatlarını açıp gökyüzüne fırlamadan önce.

Sözlerini düşünerek iki kaseye yulaf ezmesi doldurdum, bir elmayı dilimledim ve

tabağı ve iki fincan çay doldurduktan sonra hepsini düzgünce bir tepsiye yerleştirdi ve mutfaktan ıktı. Ne zaman

I girildi ve Yatak odası, Lazarus oldu hala Uyuyor. O olmalı tükendi. Biri için Nutting

ilk seferinde bunu da yapardı. Hoş bir düşünce. Ben

onun ilkiydim. *Ve umarım tek.*

Tepsiyi komodinin üzerine koyduğumda göz kapakları aralandı. "Bu bir elma mı?

Göksel âlem mi?" sordu uykudan boğuklaşmış bir sesle.

Altın mavi gözlerindeki heves, özellikle de

Michael, en sevdiği atıştırmalık kadar küçük bir şey olsa bile kendini inkar etmesi hakkında konuştu.

"Belki." Yatağa oturdum ve burnumu yanağında gezdirmek için öne eğildim.
"Neden oturmuyorsun

ve tadına bakar mısın?"

Lazarus beni kendine doğru çekti ve kısa bir öpücük için benimle buluştu.
"Senin tadına bakmayı tercih ederim."

"Öyle mi?" Elmadan bir dilim aldım ve dudaklarına bastırdım. "Yani bunu istemiyor musun? I

ekşi ve tatlının mükemmel bir dengesi olduğunu duydum. Nefis."

Gözleri üzerimdeyken, ucundan bir parça kopardı ve hırıltılı bir inilti çıkardı.
Daha sonra

beni tekrar öptü. "Tadın hâlâ daha güzel."

"Bu büyük bir övgü," dedim gülümsememe engel olamayarak. "Michael bana onları ne kadar çok sevdiğini söyledi."

"Michael başımın belası, ama bana bir hediye getirdiğine göre, sanırım yaşayabilir.

başka bir gün." Lazarus doğruldu ve elimden bir ısırık daha aldı. O

Başını eğip beni üçüncü kez öpmeden önce boğazının arkasından mırıldandı.

Uykulu, yeni uyanmış Lazarus inanılmaz derecede sevimliydi. Buzlu bariyerleri yıkılmıştı. Ben de

Bu tatlı, elmayı seven tarafının gerçek kendisi olduğu duygusu - kendisinin herkesten sakladığı

Dünya.

"Ama bunu bize gösteriyor," dedi Pride.

Titreşimler göğsümde dolaşıyordu. Günahım mırıldanıyordu. Erkek kardeşlerim nasıl

Günahlar da eşlerini bulduklarında aynı şeyi yaptılar, ama bunu kendim deneyimlemek biraz şok ediciydi.

Özellikle de Pride diğer ilişkilerimde hep kibirli ve mesafeli davrandığı için - Joseph

dahil. Ve şimdi oradaydı, lanet bir kedi yavrusu gibi mırıldanıyordu.

Lazarus yumuşak öpücükler arasında, "Giyinmeliyiz," diye mırıldandı. "Diğerleri bizi bekliyor olacak.

yakında."

"Bırak beklesinler." Beline sarılarak üzerine yuvarlandım. Aleti kıcımın altında sertleşmişti.

"Seni öpmeyi henüz bitirmedim."

Michael, Lazarus için özel bir sabah olduğunu söylemişti. Ağızlarımız birbirine kayarken, elmanın tadı

Benimkiyle girdap gibi dönen dilinde, bunun benim için de özel olduğunu biliyordum.

Hafif öpüşmelerimiz sertleşti ve bu öpüşmeler ağır sevişme ve sürtünmeye dönüştü. Ve

Bir e e duyulan  zlem, karşı konulması neredeyse imk nsız bir g  t . İyi ki *istememi tim*.

Diren. Artık  yle değil. İnce  ar afın altında bir araya geldik, tıpkı o gece yaptığım gibi ona bindim

Daha  nce.

İkimiz de kontrolün bizde ho lanırdık ama yatakta Lazarus liderliği benim  stlenmeme izin verirdi. A

İtaatk r bir üst, tam da onu istediğim gibi. Yine de, küçük bir parçam bunun nasıl olacağını merak ediyordu.

Onun kontrolü ele almasını, beni itip kakmasını ve aptalca becermesini isterdim. Bu düşünceyi bir kenara bıraktım.

başka bir zaman.

Birbirimizden ayrıldığımızda, nefeslerimiz düzensizdi ve doymuş bedenlerimizi ter kaplamı tı, kahvaltımız

buz gibiydi. Buru uk  ar afların içinde uzanmış, güneşin tadını çıkarırken ona bir elma dilimi daha yedirdim.

Isırıklar arasında daha fazla öpücük çaldı, ben de yumuşak bir kakhahayla hevesle kabul ettim.

"Bu kadar olmanı beklemiyordum," dedim. "Ellerini üzerimden  ekemiyorsun."

"Bu seni memnun ediyor mu Pride?" Lazarus boynuma sokuldu. "Seni ne kadar arzuladı ımı bilmek?"

Gurur kesinlikle memnundu ama bunu itiraf etmeme izin vermeyecek kadar da gururluydu. Ancak, mırıltılar

G   s mdeki sesin frekansı giderek arttı, onun da duydu undan emin olduğum kadar yüksekti.

Hızlı bir duş aldıktan sonra, üzerimdeki tek giysinin pijamalarım olduğunu hatırladım. Bir havluyla

kalçalarımaya sarılmıştı, ona ters ters baktım. "Gördün mü? İşte bu yüzden önce üstümü değiştirmeme izin vermeliydin.

Dün gece mağara adamı gibi davranıp beni buraya getirmeden önce. Şimdi Baxter'a ya pijamayla gideceğim

pantolon ya da bu havlu."

Lazarus kollarını bana doladığında hırıltılı bir ses çıkardı. "Kimse seni *böyle* görmeyecek

Benim dışımda." Omzumu ısırdı.

"Bu duyduğum sahiplenme mi?" Bu fikir beni heyecanlandırdı.

"Giyebileceğin pantolonlarım var," dedi. "Uçtuğumuz için gömleğe ihtiyacın olmayacak."

"Gömleklerle aranda ne var?" Onu hiç gömlek giyerken görmediğimi fark edince sordum.

"Çok kısıtlayıcılar." Lazarus bir çekmece açtı ve bana bir çift siyah pantolon fırlattı.

"Bunlar uyacaktır. Belki bel kısmı biraz bol olabilir ama iş görür."

"Sanırım başından beri planın buydu, seni sinsi melek. Bugün kıyafete ihtiyacım olacağını biliyordun ve sadece

beni seninkinde görmek

istedi." Dudakları kıpırdadı.

"Uh-huh. Senin peşindeyim."

O gülümseme az da olsa yüzeye çıktı. "Sızlanmayı kes ve giyin."

Bir saat içinde diğerlerine katılmak için villaya doğru yola çıktık. Gray verandadaki kanepeye uzandı.

gölge, başı Mason'ın kucağında. Bakışlarını ikimizin arasında dolaştırdı, sonra da pantolonuma çevirdi.

Belli ki benim değil, derken yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Yorum yapamayacak kadar uykulu görünüyordu.

Yine de. Kuşluk uykusunun vakti gelmişti.

"Kahvaltınızı beğendiniz mi?" Michael kahverengi gözlerinde bilmiş bir parıltıyla sordu. Masaya oturdu

Penemuel, Kral Tatsuya ve akşamdan kalma görünümlü Baxter ile birlikte masaya oturdular.

kendi gecesi.

"Hem de çok," diye cevap verdim. "O elmalara doyamadım."

Başmelek sıırttı.

Lazarus sessizce boğazını temizledi. "Lucifer hakkında yeni bir gelişme var mı?"

Konuyu değiştiriyordum. Onu kızdırmanın ne kadar eğlenceli olduğunu çabucak öğreniyordum. Tek umudum

daha çok sabahımız olurdu. Kaçırduğımız yılları yakalamak için daha fazla zaman.

"Sadece tengu ile müttefik olduğunu," diye cevap verdi Michael ve Kral Tatsuya başını sallayarak

yeşil çayından bir yudum aldı. "Tokyo'nun her yerinde gözcülerim var, ayrıca dünyanın diğer bölgelerinde de

hedeflendi. Star ortaya çıkarsa haberim olur."

Yıldız mı? Michael'ın yüz ifadesine bakılırsa bu takma ad bir dil sürçmesi gibi görünüyordu

O söyledikten sonra. Ama bu Lucifer'in bir zamanlar onun arkadaşı olduğunu hatırlatıyordu. Lazarus'un da arkadaşı.

Her ikisi de savaş hakkında konuşurken ciddi ve sert tavırlarını koruyorlardı ama bu kolay değildi

bir zamanlar sevdikleri birine karşı savaşacaklardı. Belki hâlâ seviyorlardı. Bunu bilmeliydim. Bir zamanlar ben de Lucifer'ı sevmiştim.

Uzaktan gelen kanat sesleri giderek yükseliyordu. Raiden, Titan, Kallias ve Nico daha sonra

avlunun yanındaki çimenlere.

"Günaydın!" Nico, elinde bir dilim tarçınlı tostla Tatsuya'nın yanına oturdu.

Ağzını. Su ejderhasına baktı. "Siz ejderhalar neden bu kadar güzelsiniz?"

Tatsuya bıyık altından güldü. Bu iltifat onu şaşırtmadı. Eşlerinden oluşan haremiyle

onun çekiciliğini çok iyi biliyordu.

Raiden bana "Güzel pantolon," dedi ve bunu imalı bir kaş hareketiyle takip etti. Birisi için

normalde çok , şaşırtıcı derecede çabuk anladı. Duştan sonra bile,

Lazarus'un kokusu her tarafımdaydı.

Öğleden sonra geç saatlerde her şey değişmişti.

Daha fazla zaman için beslediğim umutlar neredeyse anında söndü.

Tatsuya, arkadaşı Shin'den kış mevsiminde Yoyogi Park'ta gerçekleşen bir saldırı hakkında bir telefon aldı.

Festival. Parkın yanı sıra etrafındaki ormanlık alan da iz bırakan gölgeler tarafından istila edilmişti

kan izleri bıraktı. Meiji Tapınağı, geniş orman içindeki parkın bitişiğinde alıyordu

saldırıya uğramıştı. Tengu kaosun arasında görülmüştü.

Tatsuya bize her şeyi anlatmayı başaramadan, Michael eş zamanlı bir rapor aldı.

Londra, New York ve Milano'da büyük ölçekli saldırılar.

"Ne oluyor lan?" Baxter ellerini yüzünde ovuşturarak sordu. Hepimiz

O öğleden sonra çalışma odasında toplandık, raporlar o kadar hızlı geldi ki, kendimi

Whiplash.

Pencerenin yanında durdum ve durumumuzun gerçekliğini özümsem.

"Savaş," dedi Michael. "Lucifer bana görebileceğimin en kötüsüne söyledi. O şimdi

meyvesini verecek."

Kral Nikolai daha sonra Warrin ile temasa geçerek, başlangıçta Nephilim ile müttefik olan

Asa, sonra da Lucifer serbest kaldığında onunla birlikte Rusya'daki şehirlere saldırdı. Sirena güçten duydu

Kahire'ye göndermişti ve saldırılar orada da alevlenmişti.

"Lucifer tek tük canavar saldırılarının ötesine geçti," dedim. "Sonunda canavarların

ve insan alemini fethetmeye başladı."

Orduları sürüler halinde saldırıyordu. Öldürüyorlardı. Her şeyi ateşe veriyordu.

Oliver dehşete kapılmış bir ifadeyle, "Tıpkı ilk savaş sırasında olduğu gibi," dedi. "Bütün

o masum insanlar. Öldüler."

"Ölü sayısı giderek artıyor." Ellerimi masaya dayadım. "Bunu durdurmak zorundayız."

Gray halının üzerine oturmuş, bacaklarını yukarı çekmiş ve kollarını dolamıştı. Mason onun omzunu okşadı, bakışları

uzak. Galen, önünde Simon halde duvara yaslandı. Kocasına koruyucu bir şekilde sarıldı.

Raiden ters şapkasını düzeltti ve zorlukla bastırdığı gözyaşlarıyla gözlerini kırptırırken Titan

pazusu. Castor yere bakarken, Kyo da ona bakıyor, çenesinin çizgisini takip ediyordu.

Daman, Warrin'in yanına yaslandı, yüz ifadesi soğuktu ama buz ejderhası ona sokuldukça yumuşadı.

yüzünü Daman'ın koyu renk saçlarına gömdü. Bellamy iki kolunu da Phoenix'in beline dolamıştı, iblisin kuyruğu ise

Bellamy'nin bacağına etrafında kıvrılmış.

Kallias bir kütük patladığında şömineye baktı.

Hepimiz ne biliyorduk. Ne yapmamız gerektiğini biliyorduk.

Önce Michael'a, sonra Lazarus'a baktım, bakışlarımız kilitlendiğinde kalbim boğazıma kadar yükseldi. Daha önce

O gün, elimden elma dilimlerini yerken mutlu bir şekilde mırıldanmıştı. Bu bizim ilk sabahımızdı.

Birlikte, gardımı düşürdüğüm ve belki de olabileceğime inandığım kısa bir an Mutluyum.

Bir anda bu hayaller yerle bir olmuştu. Adadaki huzurlu günler

yok edildi. Daha fazla yerimizde duramaz, strateji geliştiremez ve eğitim yapamazdık. Harekete geçmek zorundaydık.

Göğsümü delen ani ağrıya karşı kendimi çelikleştirerek başımı dik tuttum, bakışlarım hala

Lazarus. "Emirleriniz nedir?"

Ancak, bana patronluk taslama fırsatını kaçırmadığı geçmiş günlerin aksine, bu kez sadece

Bana baktı, hissettiğim aynı acı gözlerine yansıyor. Kendisinin de hayal kurmasına izin vermiş miydi? Şunun için

Umut mu?

Cevap veren Michael'dı. "Dargan bana Lucifer'in şu anda Transilvanya'da kaldığını söyledi. "Hayır.

artık bir kalkanın arkasına saklanıyor."

"Transilvanya mı?" Daman sordu. "Hoia Baci'u'da yaşayan bir arkadaşım var. O bir alfadır.

kurt sürüsü. Onlar müttefik."

"Ona ulaşın," dedi Michael. "Lucifer gizlenmiş figürlerle buluşurken görüldü. Daha fazlası

Muhtemelen cadılar. Cluj-Napoca çevresindeki topraklar büyülu enerji için sıcak bir noktadır ve genellikle

Bu enerjiyi güçlü büyüler için kullanmak isteyenler. Bölgede ne kadar kalacağı hakkında bir fikrimiz yok.

Bu gece gidiyorum."

"Lucifer'la mı yüzleşeceğiz?" Raiden sordu. "Bu gece mi?"

Onun ani endişesini hissettim. Kallias hariç diğer kardeşlerimden de geldi. savaşmaya daha kararlı görünüyordu.

"Evet. Hazırlık zamanı sona erdi. Dünyanın kaderi bize bağılı. Daha çok da sekiziniz." Michael bakışlarını bana çevirdi. "Umarım sen ve kardeşlerin hakkında haklısındır.

onu öldürecek güce sahip olmak."

***

Ormana yaklaşırken karanlık gökyüzünden iri taneler halinde kar yağıyordu. Soğuk havayı içime

Ciğerlerime çektim, tuttum ve midemde dolanan sinir düğümünü dışarı atmayı umarak yavaşça nefes verdim.

Işınlanma taşıyla Cluj-Napoca'nın dış mahallelerine gitmiştik, silahlı ve hazırдық

Savaş. Kardeşlerime ve dostlarımıza Clara, Sirena ve onun en iyi savaşçıları Michael eşlik ediyordu.

ve seçilmiş meleklerinin yanı sıra Baxter, Naida, ordularından savaşçılar, birkaç su ejderhası

Daichi ve Warrin'in komutasındaki buz ejderhaları, en iyi arkadaşı Lev ve ikizler gibi.

"Merhaba kâbus, eski dostum," diye mırıldandı Lev ağaç sınırına ulaştığımızda. Buz ejderhası

Savaş karşısında cesurdu ama iş Transilvanya'nın en ürkütücü ormanına gelince bocaladı. "Karşılaştık

tekrar."

Daman sıırttı. "Eminim ruhlar seni özlemiştir." "Hey,

Warrin? Kocanı sustur."

Warrin dudaklarını ince bir çizgiye bastırarak hiçbir şey söylemedi. Ama iri vücudu sessiz bir sesle sarsıldı.

Gül.

Havada enerji uğulduyordu. Ayaklarımızın altından akan büyüü hissettim, ley hatları

açıklıktaki bağlantı noktası. Büyük olasılıkla Lucifer'ın buradan çok uzakta görülmemesinin nedeni de buydu. O

gücü hortumlamak için. Ya da ben öyle sanıyordum.

Eğilmiş ağaç gövdeleri arasında şekiller uçuşuyor ve karanlık derinliklerden parlayan gözler bakıyordu.

gölgeler. Lev sertçe yutkundu. Hoia Baciun'un ruhları sadece bizi merak ediyorlardı.

Varlık. Asa'ya karşı savaşırken, birçoğu savaşa yardım etmişti. Eğer o gece Lucifer'le karşılaşırsak

Ormanın örtüsünde, tekrar yardım edeceklerine inancım vardı.

Uzun siyah saçlı bir kadının ruhu belirmeden önce Daman'ın önünde hava kıpırdadı.

"Maya," diye gülümseyerek selamladı Daman onu.

Uzandı ve sevgiyle onun yanağına dokundu.

"İyiydin," dedi, onun dile getirilmeyen endişesini anlayarak. Şimdiye kadar gördüğüm en mutlu

Daman, Warrin'le birlikteyken de öyleydi. Bununla birlikte, ender rastlanan neşe yüzünü aydınlattı.

Bir zamanlar dostum dediği ruhların arasında, ormanda da.

"Evine hoş geldin genç ," dedi Maya, fısıltılı sesi Lev'de bir ürperti uyandırdı.

dikkatini ona çekti. Lev son savaşta yaralanmıştı.

bitene kadar onu izledi. Onun ruhlarla ilgili rahatsızlığını biliyor gibiydi, bu yüzden ona yaklaşmadı.

Onun yerine Warrin'in yanına gitti ve omzuna dokundu. "Bir yılan pusuya yatmış, kıvrılmış ve hazır

saldırmak için. Orman için geliyor." Bakışlarını tekrar Daman'a çevirmeden önce ona baktı. "Koru beni

çocuk."

Warrin başını ona doğru eğerek, "Yapacağım," dedi.

O gözden kaybolduktan sonra Warrin Daman'ın elini tuttu ve nazikçe sıktı.

Bir yılan pusuya yatmış. Lucifer beklediğimizden daha yakın olmalı. "Devam edelim."

Kayın, dişbudak ve karaağaç kümelerinin arasından geçerek ilerlemeye devam ettik. İskelet

Dallar uzun kollar ve ince, spiral parmaklar gibi bize doğru uzanıyordu.

"Dikkatli olmalısın Lev," dedi Gray, kedi kulaklı kapüşonu ve tüylü eldivenleri içinde, kısa

Kılıcı kalçasına bağlıydı. "Seni yakalayabilirler."

"Hepinizin canı cehenneme," dedi Lev.

"Orada bulundum," dedi Phoenix. "Uzun yıllar orada yaşadım. Aslında oldukça güzel bir yer."

Bellamy kıkırdadı.

Simon'ın dişleri büyük boy kabarık paltosuna, eldivenlerine, yün atkısına ve kışlık şapkasına rağmen takırdıyordu.

Galen kolunu ona doladığında, sıcaklığı kabul etti.

Lazarus önüne bakmadan önce kaşlarını çattı. Simon'ın bizimle gelmesine karşı çıkmıştı.

Açıkçası ben de aynı şeyi hissediyordum. Yine de, yürürken beni Lazarus'a yaklaştıran ruhumdaki derin acı

Galen'in insan için hissettiklerinin aynısıydı. Onu geride bırakmak

Soru.

"Bu arkadaşın nerede?" Michael Daman'a sordu.

Sol tarafımızdaki çalılıktan bir dal koptu. Zar zor duyulsa da, hafif bir çıtırtı duydum.

kar. Gözleri karanlıkta parlıyordu. Nefes alış verişlerini yumuşak hırıltılar takip ediyordu.

"Kurtlar," dedi Oliver.

Evangelos, "Umarım dostane olur," diye ekledi.

Tam önümüzde bir çift altın göz belirdi ve ardından büyük beyaz bir kurt ortaya çıktı.

karla kaplı çalılıklar. Sadece pençeleri bile bir insan kafası büyüklüğündeydi.

"Lycus," dedi Daman, onu selamlamak için bir adım öne çıkarak. "Seni tekrar görmek güzel. Tek dileğim

farklı koşullar altındaydı."

Lycus, geldiği yöne dönmeden önce başını Daman' göğsüne çarptı. O

İnce ağaçlar ve bükülmüş çıplak sarmaşıklardan oluşan bir çitin içine doğru ilerlemeden önce sadece bir kez arkasına baktı. Biz

onu takip etti. Ağaçların ortasına vardıklarında kurtlardan biri kayboldu, diğer kurtlar da onu takip ediyordu.

Lycus kenarda durdu ve bize döndü.

"A portal," Michael dedi, kaşlar inching doğru onun saç çizgisi. "Ne kadar büyüleyici."

"Aşırı büyümüş bir çocuk gibisin," dedim. "Her şey seni etkiliyor." Lazarus homurdandı.

Galen, Castor, Kyo, Gray ve Mason onlara katılmadan önce Simon'ı geçide götürdü. Bir kez hepsi

Savaşçıların ve kardeşlerimin işi bittiğinde, Lazarus'un eklemleri benimkilere değdi.

"Önden buyurun," dedi. "Michael ve ben takip edeceğiz."

Parmaklarımızı birbirine doladım. "Birlikte adım atabiliriz."

Ve sonra geçtik.

Geçitten geçtiğimizde karanlık, karlı orman kayboldu. Kendimizi bir anda

berrak bir gökyüzü, üzerimizde parlayan yıldızlar ve ılık bir yaz akşamı gibi hava. Tıpkı

Buz ejderhalarının krallıklarında bulunan ve tüm yıl boyunca kışı geçirmelerini sağlayan elemental taş, kurtların

Her günü yaz gibi yapan bir şey. Gusion'dan bir hediye idi.

Michael kampı incelerken gülümsedi. Çok kolay eğlenirdi. Çocuksu merakı anlamlıydı.

tüm hayatı savaşa adanmışken ve bitmek bilmeyen eğitim ve barışı koruma günleri

melekler arasında.

Çimenli açıklığın her tarafına ahşap kulübeler serpiştirilmişti ve derenin bir tarafı boyunca

ormanın bir bölümünü kesiyordu. Kurtlar insan formuna geçtiler ve bizi

ateş çukurunun etrafında oturup bize yiyecek ve içecek ikram ettiler.

Raiden bu teklifi kabul etmeye çok hevesliydi ve arkadaşının yumuşak bir gülümsemesini kazandı. Birkaç çocuk

yanımızdan geçerken kıkırdadılar, sonra anneleri tarafından azarlandılar ve bizi yalnız bırakmaları söylendi. Bu

küçük bir grubun itaatsizlik etmesini engellemedi.

"Bizimle tekrar oyna!" diye bağırdı küçük bir çocuk, Raiden'in pazusunu yakaladı ve sonra ciyaklayarak

onu havaya kaldırdı. Onu bir önceki ziyaretimizden hatırlıyorlardı.

"Sıkı tutunun, küçük dostlar." Raiden, ağzından çıkan bir çubuk sarsıntıyla, bir başka

çocuk karşı kolunu kavradı ve ikisini birden kaldırarak daha heyecanlı çığlıklar atmasına neden oldu.

Titan onlara gülümsedi. "Çok iyi bir baba olurdu."

"Senin de bir çocuğun olmalı," dedi Daichi ona. "Bir çocuk. Tüm bunlar sona erdiğinde."

"Belki." Titan'ın gözlerini ciddi bir hüznün doldurdu. Bu hüznün nedenini dile getirmedi ama

çok açıktı. Savaş hızla yaklaşırken, gelecek hakkında konuşmak acı-tatlı bir durumdu. Neredeyse

Acı verici.

Bellamy, "Nico kıskanırdı," dedi.

Titan bir kahkaha attı ve kasvetli havası dağıldı. Raiden'in kendisine dönmesiyle daha da yükseldi.

yan, geniş, dişlek bir sırtışıla.

Nico adada kalmıştı. Eğitimine rağmen Titan onu adadan olabildiğince uzak tutmayı tercih etti.

mümkün olduğuunca çatışma. Bu karara katıldığımı söyleyemem -Nico bizimle gelmek istemişti ve

yapamayacağı söylendiğinde kızdı ama bir dereceye kadar anladım. Titan onu koruyordu.

Lycus, Warrin'in yanına otururken, "Bu tanıdık," dedi. İnsan , orta uzunlukta

Sarı saçları, turuncu girdaplı altın rengi gözleri ve yanaklarında hafif çilleri vardı. "Biz

"Ufukta bir kavga varken ateşin etrafında toplandık."

"Bizimle görüştüğünüz için teşekkür ederiz," dedi Michael ona. "Çok güzel bir eviniz var. Güzel ve

Barışçıl. Anladığım kadarıyla Gusion burada yaşıyormuş?"

"O yaptı." Lycus bakışlarını ateşe çevirdi. "Uzun yıllar boyunca burada kaldı. Bize bir şeyler öğretti.

o zaman içinde çok şey. Onun ölümu büyük bir kayıptı ve hala da öyle."

Daman bařını Warrin'in omzuna koydu. Ondan derin bir hüžün yayılıyordu. Bir süredir

düşmüş meleklerle bağlantı. Eğer Lucifer'i yenersek, Uriel ruhlarımızın da

Müttefiklerimizin ruhları gibi, öbür dünyaya. Nefilim ve düşmüş melekler de dahil.

"Bana durumu anlat," dedi Lycus Michael'a. "Daman bazı ayrıntılar verdi, ama benim

Burada neyle karşı karşıya olduğumuzu biliyoruz."

Michael dünyanın dört bir yanında gerçekleşen saldırıları anlattı. O zamandan beri daha fazla yer hedef alınmıştı.

önceki toplantımız. Dünya yanıyordu. Penemuel'in etkisine rağmen, korku ve panik yayılmıştı.

ölü sayısı destansı boyutlara ulaştı.

"En kötü etkilenen bölgelere yardım etmeleri için birkaç melek gücü gönderdim."

Michael dedi ki. "Ve ne zaman

Lucifer'in bu bölgede olduğunu öğrendiğimizde ya şimdi ya da asla

diyeceğimi biliyordum." Galen başını salladı. "Kralı alaşağı edersek

ordu da onunla birlikte düşer." "Onu gafil avlamayı mı planlıyorsun?"

Lycus sordu.

Michael başını salladı. "Bir suikast görevi." "Bu

işe yarar mı?"

"Avantaj bizde," diye açıkladım. "Lucifer artık kendini korumuyor. Biri düşünebilir ki

Onun ekmeğine yağ sürüyoruz ama bunun onun kibrinden kaynaklandığını biliyorum. Artık bir şey yapma ihtiyacı hissetmiyor.

Gölgelerde saklanıyor çünkü kendini bu dünyadaki tüm varlıklardan daha güçlü sanıyor."

" değil mi?" Lycus sordu.

"Sekizimizle savaşırken değil. Kanımızdaki lanet, bizi, sekizimizle savaşabilecek tek güç haline getiriyor.

onu."

Gurur onayını gürledi. *"Başarısız olmayacağız."*

Kardeşlerim ve ben senkronize bir şekilde dövüşme

Çünkü bu sadece Lucifer'in etrafında işe yarıyordu. Onunla yüzleştığımızda, birlikte ve tek bir güç olarak, o

düşecekti. Daha azını kabul etmezdim.

"Lucifer'in orman için geldiğinden emin misin?" Lycus gözlerini yanan odunlara dikerek sordu.

"Buradan yaklaşık bir saat uzaklıkta bir kalede görülmüş," diye yanıtladı Michael. "Biz onun

karanlık sanatlarla uğraşan cadılarla buluşmak. Bu orman muhtemel bir hedef gibi görünüyor."

"noktası yüzünden," dedim. "Boyutsal geçit çağırmak için kullanılabilir, ama enerji

ayrıca hortumlanabilir. Büyüler için. Silahları güçlendirmek için. Her şey için, gerçekten.

Bu büyüklükte bir güç

yanlış ellerde zararlı olabilir."

Michael başıyla onayladı. "Lucifer ormana ulaşmadan önce onunla savaşmayı planlıyoruz. Lanetli

Oğullar onunla başa çıkacaktır ama onun yanında düşmüş melekler, cadılar ve diğer güçlü müttefikleri vardır. Biz

senin ve sürünün yardımını kullanabilir."

"Ama reddedebilirsiniz," dedi Daman. "Bizimle savaşmak zorunda değilsin."

"Evet, biliyorum." Lycus kampın etrafına, halkına bir göz attı. "Bu bariyerin arkasında güvendeyiz, ama

Dış dünya alevler içinde kalırsa bunun pek bir anlamı kalmaz." Sonra da Daman'a gülümsedi. "Ayrıca,

Sen benim kardeşimsin. Senin yanında savaşırim. Her zaman."

Lazarus ateş çukurundan uzaklaşırken kafamın içine, "*Benimle gel," diye yansıttı.*

Diğerleri tartışmaya devam ederken ben de ayağa kalktım ve onu takip ettim. Ateşten çıkan duman ve

etrafında sesleri, biz yürüdükçe azaldı. "Nereye gidiyoruz?"

Sessizce yürüdü, beyaz saçları yıldızlı gökyüzünün altında bir işaret feneri gibi göze çarpıyordu

karanlıkta. Ay ışığı saç tellerini öptü ve parmaklarımı saç tellerinde gezdirmek için ani bir istek duydum. O

Ama bunu yapmam için çok hızlı hareket ediyordu. Ona tekrar seslendim ama yanıt alamadım.

"Eğer beni öldürme niyetiyle götürüyorsan, yetenekli olduğumu bilmeni isterim.

bir bıçakla. Harika bir öğretmenim vardı. duymuş olabilirsin." Hala

bir şey yok.

Merakım -ve belki biraz da sinirlerim- artarak onu takip etmeye devam ettim. Beni bir yere götürdü.

Yabani elma, kayın ve meşe karışımı bir ağaç bahçesi. Sadece bir kez diğerlerinin görüş alanından çıktık

bana döndü. Yüz ifadesi beni keskin bir şekilde durdurdu.

Çok soğuk görünüyordu, sanki aynı sabah yatakta bana gösterdiği tüm sıcaklık silinip gitmişti.

soğuk bir kış fırtınası tarafından

uzaklaştırıldı. "Lazarus?"

Buz gibi bakışları üzerimde gezindi.

"Yanlış bir şey mi yaptım?" Aldığım tek cevap çenesindeki kaslar olunca

sıkılaşıp yaklaştım. "Lanet olsun, şu bakışları bırak da konuş benimle."

"," dedi sonunda, iki kelime de kalın çıkmıştı. "Seninle konuşamam çünkü

bunun ne olduğunu

biliyorum." "Dene."

"Göğsüm ağırlaştı. Başım çınlıyor. İçimde çözemediğim bir burkulma var." Lazarus

Elleri titreyerek boynumun kenarını kavradı. Buzdan bariyeri çözülmeye başladı. "Dün gece bana

korkmuştun. Sanırım ben de korkuyorum."

"Kazanabileceğimizi düşünmüyorsun," diye fısıldadım, kalbim kurşunla dolmuştu. "Benden şüphe ediyorsun."

"Sana olan inancımın bununla hiçbir ilgisi yok. Savaşta yenilgi her zaman bir olasılıktır. Bunu biliyordum.

Her savaşa girerken. Sadece bir deli düşmanı ile yüzleşir ve kendini yenilmez sanır. Yine de, biz dururken

Şimdi burada, yenilgi ihtimali beni zayıflatıyor. Seni kaybetme düşüncesi... Buna dayanamam." Onun

Titreyerek nefes verirken alnı hafifçe benimkine çarptı. "Bu duygularla ne yapacağımı bilmiyorum,

Alastair."

O zaman anladım. Mühür bu duyguları ondan saklamıştı. Şimdi mühür kırılmıştı.

ilk kez bir şeyler hissediyordu: mutluluk ve onu kaybetmenin ezici korkusu.

"Onları hissetmenize izin verin. Yapabileceğin tek şey bu." Ellerimi kalçalarına koydum, biraz gülümseyerek

çıplak teninin sıcaklığını hissetti. Karla kaplı bir yere yolculuk ederken bile, hala üzerine bir şey giymemişti.

Gömlek. "Ama şunu bilin: Bu gece ölmeye hiç niyetim yok. Lucifer'i bulacağız ve onu ezeceğiz."

"Özgüven ve kibir arasında çok ince bir çizgi vardır. Çok sık bocaladığınız bir çizgi." O

zorla çenemi tuttu. "Lucifer'le yüzleştığınızde, bunu düz bir kafayla yapın. Gururun seni tüketmesine izin verme.

sen."

"Yapmayacağım."

Yüz ifadesi yumuşadı ve başparmağını alt dudağıma götürdü. "İşte benim iyi oğlum."

Boğazımdan alçak bir inilti yükseldi. "Bunu söylemene bayılıyorum."

Gülümsemedi, ama gülümsemenin ipucu gözlerine yansdı. Şimdi daha sıcak görünüyorlardı. Daha sonra

Yüzümü iki elinin arasına aldı ve beni öptü.

Neyi söylemedim? Ben de onu kaybetmekten korkuyordum. Bu korku beni daha da yakınlaştırdı, dilimi

dudaklarının arasından geçip ağzının nemli ipeksiliğine girdi. Ağaçların arasında öpüşürken dua ettim

bu sonuncusu

değildi.

Ondördüncü

Bölüm Lazarus

Oliver önüme indi, beyaz kanatları yağın karla karışyordu. "Lucifer henüz bulunduğu yerden taşındı. Hâlâ kalede."

Ormandan ayrılmış ve kaleden çok uzak olmayan bir ormanlık alana gitmiştik. Bir kısmı

Dünya Savaşı sırasında yıkılmış, ancak yer yer harap olmasına rağmen müstahkem duvarları ve

Kuleler. Bazı pencerelerden ışıklar parlıyor, ara sıra karanlık bir şekil kulelerin önünden geçiyordu.

o.

"Cadılardan ne haber?" Etraftaki araziye tarayarak sordum. Bir tarafta bir su değirmeni vardı.

Bir göletle. Daha fazla ağaç.

"Onunla birlikte, efendim. Sanki bir şey bekliyorlarmış gibi."

"Ya da biri," dedi Michael, gözlerini kaleye dikmiş sert bakışlarıyla. Kar taneleri üzerine düştü.

Altında durduğumuz ağaçların dalları arasından ona ulaşan uzun kirpiklerini kırptırdı.

Uzakta.

"Onun için geldiğimizi biliyor." Alastair usulca nefes verdi, hafif titremesi onun için geldiğimizin tek işaretiydi.

Sinirleri gerilmişti. Kış havası yanaklarında hafif bir pembelik yaratmıştı, bu pembeliğin nedeni

Teninin solgunluğu. "Gözcülerimiz onu izlerken, onunki de bizi takip etti."

"Burada olduğumuzu bilse de fark etmez." Galen parmak eklemlerini kırdı. "Gecenin sonuna kadar,

kendi kanında boğulacak."

Biz kaleye giderken Simon kurtların kampında kalmıştı. İnsan

sadece yoluna çıktı, dövüş becerisi yoktu ve kendi ayakları üzerinde duramıyordu. Onun yokluğu

Wrath'in vahşi tarafını ortaya çıkardı. İhtiyacımız olan şey de buydu. Saf kas gücü ve öfke.

Kurt sürüsünün yarısı ve Baxter ile Sirena'nın savaşçılarından birkaçı ormanda kalmıştı.

Lucifer ya da cadıların ulaşması ihtimaline karşı bağlantı noktasını korumak için kuyuya inerken, Lycus ve diğer

kurtlar da bizimle gelmişti.

Büyük beyaz kurt kale alanını inceledi. Dört ayak üzerinde, göz hizasında duruyordu.

Daman. Onunla ilk tanıştığım zamanki hasta ve çelimsiz çocuktan o kadar farklıydı ki.

Daman'la bir zamanlar ev dedikleri izbede. Yaşadığını biliyordum ama Daman'a yalan söyledim.

ondan uzaklaştı. İkisi şimdi bir kez daha yan yana duruyordu.

Birdenbire Lycus'un göğsünde derin bir hırıltı yankılandı ve başını kaldırıp ağaç tepelerinde.

Vepar tepedeki bir dala kondu, bembeyaz kılıcı yağın karın arasında parıldıyordu.

"Hepinizi burada görmek ne güzel."

İçimden bir şok geçti. Onun varlığını hissedememiştim. Michael da hissetmemişti.

"Gördüğüm kadarıyla yine eski numaralarını yapıyorsun," dedi Alastair.
"Kokunu maskeliyorsun."

"Eski numaralarım bu kadar işe yararken neden değiştireyim ki?" Vepar sırtı, sonra gözlerini bana çevirdi.

Açık gri rengi bazı şimşeklerde beyaz görünüyordu. Altın rengi teni ve uzun gümüş saçları

hafifliği da ortaya çıkıyor. "Etrafımdaki havayı bir tür pelerin olarak kullanabileceğimi öğrendim. Hatta

Sen ya da Michael geldiğimi hissettiniz. Harika, değil mi?"

Michael kılıcını çağırdı. Kılıcın kabzasına yakın bir yere bir sembol kazınmıştı,

parlak bir mavi parlıyordu. *Savunmak*, tıpkı onu kullanan erkek gibi, onu temsil ediyordu. Bir savunmacı

Zayıfların koruyucusu. Diyarların koruyucusu.

"Ah, sevgili kardeşim." Vepar tsked. "Neden kılıcını bir kenara bırakıp

Kalenin içinde mi? Kralımız sizi bekliyor." Lanetli oğulların arasında dolaştı ve şu noktada durdu

Alastair. "Özellikle sen."

Kanım kaynadı ve bir dürtüyle Alastair'in önüne geçtim. Eli elime dolandı.

Ön koluma. Sadece hafif bir dokunuştı ama şiddetli fırtınayı dindirdi. Mührün kırılması

ona karşı korumacılığımı artırmıştı.

"Lucifer bir kral değil," dedi Michael. "O işlediği suçların hesabını verecek olan bir zorba."

Vepar'ın dudaklarında kurnaz bir gülümseme oluştu. "Nedense bundan şüpheliyim."

"Beni dinle Sparkles." Raiden kılıcını kınından çıkardı. "Oyun oynamak için burada değiliz. Kenara çekil

seni peri tozuna çevirmeden önce."

"Peri tozu mu?" Vepar başını eğdi. "Ben... Ben senin tehdidini ciddiye bile alamam. Sen sanki bir

Sivri sopalı Care Bear."

"Öyle mi? Bu sivri sopayı alıp kışına sokacağım. Işıltılı bir kebab yap. Hayır.

Yine de yemek için. Daha önce sim yemiştim ve bir hafta boyunca sıçmıştım. Bir daha asla yapmam."

Titan güldü.

"Ne kadar utanç verici." Vepar bana odaklandı. Yüzünden hem öfke hem de hayal kırıklığı geçti. "Senin

saflığının lekelendi, Lazarus. Seni kirleten kişi ben olmak istedim."

Michael'ın kanatları sırtından fırladı ve o kadar hızlı hareket ediyordu ki Vepar onu göremedi.

Michael'ın kılıcı yüzüne birkaç santim kala havayı yarana kadar geliyordu. Hava onu gizliyordu.

Vepar onu kurtaran tek şeydi. İnce bariyer hareket etmesine yetecek kadar direnç gösterdi.

bıçak yüzünü ikiye bölmeden önce yoldan çekildi.

Nephilim gökyüzünde belirdi ve yarasa kazanı gibi ağaçlara doğru başladı. Sirena, Baxter,

ve Naida havaya sıçrayıp kılıçlarını çekerek onlarla kafa kafaya çarpıştılar. Ejderhalar kendilerine dönüştü

melez formlar - mavi ve yeşil pulları olan su klanı, buz ejderhalarının ise farklı tonları vardı

beyaz ve soluk mavi.

Bir toprak ejderhası olan Daichi'nin çimen yeşili pulları ve kiraz kabuğuna benzeyen boynuzları vardı.

Ağaç. Oliver onun yanına düştü ve ikisi de yaklaşan gölgeler sürüsüyle yüzleşti. İblisler

Karda koşarken çığlık atıyorlardı, tüten bedenleri çürük ve kömür kokuyordu.

Purah ağaç sınırından çok da uzak olmayan bir alanda belirdi, siyah kanatları ince ve iskelet gibiydi, tüyleri

Daha sert, deri gibi. Kollarını kaldırdığında kar, kül rengi siyah saçlarına takıldı. Yeşil gözleri

parlıyordu.

Altımızdaki zemin sarsıldı.

"lleri diriltiyor," dedim.

"ld m?" Castor sordu. "Ne lm?"

Bir el karın içinden fırladı ve bileğini yakaladı. Castor'ın ağzından çıkan tiz çığlık

dudaklar neredeyse bir kulağımı sağır ediyordu.

"Zombi!" Gray kılıcıyla vurarak eli koldan ayırdı.

"Lanet olsun, hl dayanıyor!" Castor bacağını tekmeledi. Kopan el onun bacağını sıktı.

srnmeden önce ayak bileğimi. ", ek şunu üzerimden!"

Kyo onu baldırından yakaladı ve attı. Durumun yoğunluğuna rağmen güldü,

sonra örtmek için ksrd. Cesedin geri kalanı kardan çıkmıştı, kemiklerden baēka bir şey yoktu.

ince sa telleri kafatasına yapışmış.

Mason silahını doğrultarak "Bir asker," dedi. "Tahmin etmem gerekirse, İkinci Dünya Savaşı. Bir asker.

üniforma."

Daha fazla asker yukarı doğru tırmandı, bazıları donmuş hava nedeniyle diğerlerinden daha fazla mücadele etti.

Yerde. Kyo katanasıyla bir tanesini ikiye bölerken, Galen elleriyle kemikli gövdesini parçaladı.

Lycus ve diğer kurtlar yardıma koştu.

Alastair'e döndüm. "Kardeşlerini al ve Lucifer'ı bul. Biz burada her şeyi ."

"Vepar'ı duydun." Alastair bir iskeleti doğradı ve gözlerini ayırmadan kemiklerini paramparça etti.

Ben. Olması gerekenden daha tahrik ediciydi. "Lucifer bizi bekliyor. Bu da demek oluyor ki

"Kaleye saldırırsak savunmalarımız yerinde olacak."

"Onlarla git!" Michael bana seslendi, hem Vepar hem de Purah ile savaşa kilitlenmişti.

"Bu bir emirdir." Bana verdiği çok az emirden . "Bunun bu gece bittiğinden emin ol."

Alastair telepatiye kullanarak kardeşlerine planı anlattı. Biz ağaçlardan çıkarken arkadaşları da bize katıldı.

ve kaleye doğru yöneldi. Clara da geldi. Kararlılıkla ilerledik. As

Michael dedi ki... bu gece bitmeliymiş.

Sirena ve Naida, ormandan çıktığımızı fark eden düşman Nefilimi öldürdüler ve

kovaladık. Yol boyunca karanlıktan fırlayan gölgeleri öldürdük, ağızları açıktı ve

jilet gibi keskin dişlerle doluydu. Öldüklerinde bedenleri patladı, sonra da küle dönüştü.

Fark edilmeden gizlice girmek söz konusu bile olamazdı. Tam kaleye sol taraftan yaklaşırken,

gizlenmiş figürler ortaya çıktı. Toplamda on iki kişi. Kukuletaları yukarı çekilmişti, üst kısımlarını gizliyorlardı.

yüzleri. Üçü kadın, geri kalanı erkekti. İnsan olduklarını hissettim; ancak, sihir damarları.

"Rahibe," diye konuştu adamlardan biri. Başlığını indirdi ve Clara'ya odaklandı. "Sen savaşıyorsun

bu savaşın yanlış tarafı. Biz cadılar bir araya gelmeliyiz."

"Biz aynı değiliz, dostum." Clara çantasına uzandı ve yuvarlak bir cam şişe çıkardı

karanlık bir sıvıyla doluydu. "Ve ben kesinlikle senin kız kardeşin değilim. Kaldır kışını, yoksa üflenirsin

yukarı. Seçim sizin."

"Lucifer tek gerçek tanrıdır," diye konuştu bir başkası, bu bir kadındı. Başlığını indirmemişti ama

Ağzının etrafındaki bölge sanki çürümenin ortasındaymış gibi kararmıştı. Bu, onun bir kadın olarak doğmadığının işaretiydi.

Cadı. Kendini karanlık sanatlara kaptırmış sıradan bir insandı.

ruhları lekелendikçe insanı içten dışa çürütme potansiyeline sahipti. "Onun vizyonunu getirmeliyiz

daha iyi bir dünyanın meyve vermesi için."

"Kim için daha iyi bir dünya?" Kallias sordu. "Benim durduğum yerden, o sadece acı ve

Üzüntü. Bilmem gerekirdi."

"Çok uzun zamandır gölgelerde yaşadık," dedi ilk adam. "Morningstar'ın yönetimiyle

Sonunda ışıktaki yaşamakta özgür olacağız ve sırf canavar olduğumuz için bize canavar diyenleri ezip geçeceğiz.

farklı."

Clara bana göz kırptı ve çantasından ikinci bir şişe çıkardı. "Bu işi ben hallederim, melek çocuk. Al

ve git."

"Cehennem gibi," diye itiraz etti Castor. "Seni bırakmayacağız."

Sirena elinde bir silahla gökyüzünden düşmeden önce tepemizde ağır bir kanat çırpışı duyuldu

Bir balta ve kılıcın birleşimiydi. "Onun dediğini yap. Ona hiçbir zarar gelmeyecek. Bu ben

Yemin et. Görevinizi tamamlayın."

Clara cam şişeyi fırlattı. Öne doğru adım atan kadına çarptığında patladı ve kadın

zaten çürümekte olan eti yanmaya başladığında çığlık attı. Sirena erkek cadının başını kesmeden önce

Silahını geri getirdikten sonra bir saniyeyi ikiye böldü. Kan kara sıçradı.

"Gel." Alastair'in kolunu tuttum ve kapılara doğru ilerledim.

Daha fazla ıglık

Aralarından geçip kaleye girdiğimizde arkamızdan sesler geliyordu.

Bir koridorda ilerlerken havada nemli bir misk kokusu vardı, adımlarımız koridorda yankılanıyordu.

taş duvarlar. yaşam gücünü hissedebiliyordum, bazıları melek, bazıları şeytani.
Biz

Lucifer'e ulaşmadan önce şüphesiz onlarla yolları kesişecekti.

Köşeyi dönüp daha büyük bir odaya girdiğimizde, bir düzine üst düzey iblis belirdi. İçinde durdular

Önümüzde, bazıları kuyrukları ve boynuzları dışında Anka kuşu gibi insan görünümündeydi. Diğerleri

Bazıları sürüngen, bazıları kılıç dişli kaplan gibi görünüyordu ve son ikisi en az üç metre boyundaydı.

grimsi et ve kel kafalar.

İnsanımsılardan biri Anka'ya, "Görüyorum ki hâlâ hainsin," dedi. "Nephilim'in aleti gerçekten o kadar

Kendi türünüzü terk etmeniz iyi mi?"

Phoenix sırtıttı. "Bana çok fazla kredi veriyorsunuz. Beni terk etmen için fazla bir şey gerekmezdi.

hepiniz, iyi sikli ya da değil. Bu arada bu harika."

"Bunun için zamanımız yok." Galen hırladı ve onlara doğru fırladı. Birini parçaladı, sonra

bir başkasının yüzüne vurmak için kesik bir kol kullandı.

Odaya daha fazla iblis doluştu. Galen kâğıttan yapılmış gibi yırttı.

Castor ve Kyo onun yanında savaşıırken Kallias, Daman ve Warrin iki devle etti. Titan

metal kolunu kullanarak bir tanesini o kadar sert yumrukladı ki iblisin kafatası tek bir darbeyele ezildi.

Oda kana bulandığında ve ceset parçalarıyla dolduğunda - ikincisi Gazap sayesinde

-Kaleye doğru devam ettik.

"Bu bir video oyunu gibi," dedi Gray, Mason'ın yanında koşarken. "Tüm reklamları öldürmeden önce

son patrona ulaşmak."

"Bu ." Sol taraftaki koridoru işaret ettim. Koridora yaklaştıkça Lucifer'ın yaşam gücü daha da arttı.

bir dizi kapalı kapı. Giriş kapısının altından turuncu titretilen bir ışık sızıyordu. "Ötede bekliyor

şu kapı."

Biz oraya ulaşmadan önce önümüze iki iblis ışınlandı, biri kel ve sürüngen bir türe aitti

Diğeri ise yeşil dikenli saçlarıyla leopara benziyordu. Kel olan gözlerini kırptığında, gözleri bana

bir timsah.

"Kim vardır Hepiniz. sözde için olabilir mi?"
Castor sordu. "Tweedledee ve Tweedlefuck?"

"İyi ki mizah anlayışın var Nefilim," dedi leopar iblisi. "Bu sana hizmet edecek
Seni oraya gönderdiğimde cehennemde iyi olacaksın."

Yanımdan bir şey geçerken hava kıpırdadı. İki kişi yanımdan geçmeden önce
gördüğüm tek şey vahşi sarı saçlardı.

İblisler dizlerinin üzerine çökmüş, boğazları kulaktan kulağa kesilmişti. Gray
kapının önünde durdu ve

bıçağını sildi.

Mason kendi kendine, "Bu çok ateşliydi," diye mırıldandı.

"Suikastçı Smalls yine saldırıyor." Raiden sırttı.

Alastair ölü iblislerin üzerinden geçti ve iki kapıyı iterek açtı.
Odanın ışık sızıyordu

karanlık koridora çıktı. Koridor boyunca yürümeden önce gelmemi bekledi.

eşik. Kardeşleri ve arkadaşları da çok gerimizde değildi.

Lucifer büyük bir pencerenin önünde duruyordu, sırtı bize dönüktü. Dışarıda
kar yağmaya devam ediyordu ve

camın dış kenarları boyunca kıvrılıyordu. Yumuşak, soluk ışık altın rengi
titreşimlerle tezat oluşturuyordu.

şömineden geliyor.

Odayı süslü ahşap işçiliği süslüyordu ve duvarlardaki duvar halıları biraz yırtık
pırtıktı

ama çoğunlukla sağlamdı. Kitaplar bir duvar boyunca tozlu raflarda
sıralanmıştı ve bir yazı masası ile sandalyeler vardı

yıpranmış minderlerle. Bir zamanlar özel bir misafir odası olan yere sığınması uygun olur.

kalenin lordu için.

"Buraya gelmen büyük cesaret." Lucifer pencereden döndü, siyah saçları bir tarafa dökülüyordu.

Omuz. Işık Getiren yanında kılıflıydı. "Yine de bu kadarını bekliyordum. Ben yüzeydeyken.

yerimi tespit edeceğini biliyordum."

"Şimdi de cadılarla mı ilişki kuruyorsun?" Alastair sordu. "Neden?"

"böcekler bile bir amaca hizmet edebilir." Lucifer öne doğru hafıfledi. Rahat. Kendinden emin. "Orman tutar

Büyük güç. Sonsuz bir yoğun gizemli enerji kaynağı. Cadılar aradığım büyüde uzmanlaşmışlar.

ve nexus içinde akan büyü nehrini gerektirir." "Ne için

sihir?" Ben sordum.

Lucifer'ın bakışları düşerken başı biraz eğildi. "Sende farklı bir şeyler var, Lazarus." O

Sonra Alastair'e baktı ve yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Kader arkadaşları. *İşte* bu

İlginç. Ve son derece beklenmedik. Gerçi Lazarus'u ayartmayı başarbiri varsa, sanırım sadece

Gururun kendisi bile bunu yapabilir."

"Bu kadar konuşma yeter." Alastair kılıcının kabzasını sıkılaştırdı. "Burada bulunma sebebin

önemli. Şafak sökmeden ölmüş olacaksın."

"Öyle mi?" Lucifer'in hesapçı mavi gözleri kardeşler ve arkadaşları arasında gidip geliyordu. "Sen

Gerçekten beni öldürebileceğini mi düşünüyorsun, Alastair?"

"Hayır." Alastair başını salladı. "Seni tek başıma öldüremem. Bu sınırlamayı kabul ediyorum. Ama benimle birlikte

"Kardeşlerim, bu gece son nefesinizi benim yanımda vereceksiniz."

Gurur'u kontrol altında tutuyordu. Ama onun bu kısıtlamasına minnettar olamadan tenim karıncalandı.

Beş düşmüş melek odaya girerken başımı kapıya doğru çevirdim.

Belphegor öndeydi, onu diğerleri takip ediyordu. Enepsigos, dişi bir düşmüş melek. Flauros, kim vardı

keci benzeri özellikler. Halpas ve Amun içeri giren son

kişilerdi. "Baba," dedi Gray sesinde bir titremeye.

Belphegor ona bakmadı ama omuzlarının hafifçe gerildiğini gördüm. Ona doğru yürüdü.

Lucifer.

"Benim için kendi oğluna karşı mı duracaksın?" Lucifer dudaklarını Belphegor'un dudaklarında gezdirerek sordu

Kulak memesi.

"Sana düşman diyen herkese karşı duracağım." Gray

boğuk bir ses çıkardı.

Belphegor'un yaptığı onca yanılsa rağmen, Gray'in bir parçası hâlâ onun değişeceği umudunu taşıyordu.

Tıpkı Belphegor'un oğlunun eninde sonunda kendi tarafına geçeceğini umduğu gibi. İkisi de yanılttı. Bir gerçek tüm

Aramızda net bir çizgi çekilmiş olarak dururken çok netti.

Flauros bir anda Alastair'in yanına koştu ve onu gördüğümde göğsümde bir panik dalgası kabardı

göksel hançeri boğazına dayadı. "Azazel'in oğlu bu mu? Acınası. Onu öldürebilirim.

bir dilim ile." Kırbacımı çağırdım ve o da bıçağı Alastair'in derisine biraz sapladı. "Aşağı indir

Lazarus, yoksa o güzel boynunu keserim." İtaat

ettim. Kalbim onun hançerinin ucundaydı.

Lucifer'ın bakışları onları izlerken sertleşti. O da gergin miydi? Yoksa... sadece merak mı ediyordu?

Bundan sonra ne olacağı hakkında? Alastair onun için bir şey ifade ediyordu. Bu bir şey sadece

Alastair'in onun için yapabileceklerinden, gücünden ve nüfuzundan.

Lanetli oğullar gerildi. Gözleri tamamen kararmış olan Galen'den gırtlaktan bir hırıltı geldi

Şimdi, ele geçirilmiş bir erkek gibi.

"Güven bana Laz," dedi Alastair telepatik olarak. "Burada ölmeyeceğim."

Sonra vücut diline dikkat ettim. Kasları gevşemişti ve yüzünde huzurlu ama tedirgin edici bir parıltı vardı.

gözleri. Şimdi mavi derinliklerinde mor kıvılcımların döndüğü gözler. Pride'ın gözlerini kullanacaktı.

küçümsediği ve bir daha asla kullanmayacağına yemin ettiği bir güç.

Alastair düşmüş meleklerle göz teması kurdu. "kadar güçlüsün ki hiçbir şey sana zarar veremez."

Sesinin zenginliği rahatlatıcıydı. Hipnotize ediciydi. "Elindeki hançeri bile. Eğer itersen

Göğsüne girerse, derini bile kırmaz."

Flauros gözlerinde mor bir parıltı belirince gözlerini kırıştırdı ve sonra başını hafifçe salladı. Onun

bakışları hançerine kaydı. "Hiçbir şey bana zarar veremez," dedi bıçağını çekmeden önce nefesinin altından.

Alastair'in boynundan. Sonra bıçağı göğsüne dayadı. "Ne halt ediyorsun, Flauros?" Amun sordu.

"Bize ne kadar yenilmez olduğunu göster," dedi Alastair.

Flauros hançeri kendi kalbine sapladı ve döndürdü. Çekerken dizlerinin üzerine düştü.

Bıçak serbest kaldı, açık yaradan kan akarken nefesi kesildi. Gürültülü bir çatırtı havayı delip geçerken

ruhu bedeninden çıktı.

Amun geriye doğru sendeledi, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Diğer düşmüş melekler ağzı açık kaldı. Hiçbiri yaklaşmadı.

Pride'ın gücünü ilk elden görmek her türlü saldırı girişimini durdurdu.

Lucifer sııttı. "Daha da güçlenmişsin."

"Sana bir faydası dokunacağından değil." Alastair boynundaki kan damlasını sildi. "Ben asla

Sana katılacağım."

"Ne büyük kayıp." Lucifer bir parmağıyla Işık Getiren'in kabzasına dokundu. "Bu yeteneği beslemeye yardım edebilirim

ve sana ne yapacağını bildiğinden daha fazla güç verir. Ama ne yazık ki, gördüğüm kadarıyla

Baban. O kendini kanıtlama ve etrafındakileri alt etme takıntısındaydı, sen ise asla tam potansiyelinize ulaşamadığınız monoton bir hayat yaşamaktan memnun olun."

"Dünyayı yok etmeye kararlı, taş kalpli bir piç olmaktan iyidir." Alastair elini

Beni sık sık o meydan okuyan tavırla çenesini kaldırdı.

"Dünyayı yok etmek mi?" Lucifer başını salladı. "Hayır. Onu arındırmak istiyorum."

"Saçmalamayış kes," diye tersledi Alastair. "Arındırma, bu aptallara yardım etsinler diye söylediğin şeydir.

sen." Düşmüş meleklerle başıyla selam verdi ve bakışları kendisine yöneldiğinde bir adım geri çekildi.

"İnsanoğlunu kıskanıyorsun. Baban sana bir şey verdi diye saldıran bir çocuktan başka bir şey değilsin.

dikkatini başka birine ver."

"Benimle bu şekilde konuşmaya nasıl cüret edersin?" Lucifer'in yüzündeki tüm mizah izleri . "Ben büyüttüm

seni kendi oğlum gibi sevdim. Ben de seni oğlum gibi sevdim."

Alastair ateşinin bir kısmını kaybederek geri çekildi. Bunlar uzun zamandır duymak istediği sözlerdi.

Lucifer onu seviyordu. Soğukkanlılığını yeniden kazandı ama acısı hâlâ gözlerinden okunuyordu. "Sen hiç kimseyi sevmiyorsun.

kendin dışında kimse. Her zaman ."

"Dilini tut evlat," dedi Belphegor, alev alev yanan kılıcını çağırarak. Alevler parlayan çelik

üzerinde dans

ediyordu.

Lucifer ona bir el uzattı. "Hayır, Belph. Bırak konuşsun."

"Babam senin piyonundu," dedi Alastair. "Beelzebub ve diğer generaller de öyleydi. Parçalar için

Boş zamanlarınızda istediğiniz gibi hareket edebilir, istediğinizi yapabilirsiniz."

"Çok şey biliyorsun ama aynı zamanda çok az şey biliyorsun. Azazel'i el üstünde tuttum ve ölümünün yasını tuttum. Bir ölüm

ona verdin. Beel, Asmodeus ve Caim için üzüldüm. Tüm güzel prenslerimi. Bir hayat istedim

Hepsi yanımdayken." Lucifer'in gözleri bana doğru kayarken ince yarıklara dönüştü. "Sen,

Michael, Uriel ve konseydeki tüm piçler o hayatı benden aldılar. Sen bu çocukları

ve onları senin emirlerini yerine getirmeye zorladın. Ve kendi halkımı nasıl katlettiğini unuttuğumu sanma.

et ve kan."

İçime bir suçluluk duygusu saplandı.

Lucifer'i kafese koymadan önce, konsey bana ve ekibime Lucifer'in tüm adamlarının izini sürmemizi emretti.

ve onları öldürmek. Uriel lekeli kan demişti ve çoğunluk lehte karar verdi. Korktular

çocuklar büyüyecek ve babaları kadar kötü olacaklardı. Emri getirmişt看.

Kafamın içinde durmam için bağırان, onların masum olduğunu haykıran bir ses vardı. Kanları üzerimdeydi.

Ellerimi. Yaptığım hiçbir şey bu yanlış düzeltmezdi.

Belki de Michael'ın Asa'yı bağışlamasını istememin bir nedeni de buydu. Bu beni suçsuz çıkarmazdı.

Utanç verici ama bu da bir başlangıçtı.

Lucifer Alastair'e odaklandı. "Büyükük istiyorsunuz, değil mi? Kendini Tanrı'ya kanıtlamak istiyorsun.

Dünyaya mı? Bana mı?"

"Belki bir kez. Ama şimdi?" Alastair bana yaklaştı ve onun yakınlığı üzerimdeki

Acı anılarla iliklerime kadar işleyen soğukluk. "Sadece basit bir hayat istiyorum.

dostum. Günlerimi ailemle geçirmek, okunacak devasa kitap yığınımla uğraşmak ve

Çay içerek rahatlamak. Başka bir savaşta asla savaşmak zorunda kalmamak. Mutlu olmak. İstediğim şey bu."

*Arkadaşım*la. Kalbim göğsümde çarpıyordu. Benimle bir gelecek istiyordu. Biz hazırlanırken

kendimiz için vazgeçemeyeceğimiz bir kavga istiyorsak, onunla da bir kavga istediğimi biliyordum. İster ben

başka bir hikayeydi.

"Basit bir hayat sizi asla mutlu etmez. İçten içe bunu biliyorsun. Gurur her zaman isteyecektir

daha fazla." Lucifer derin bir nefes aldı. "O zaman başlayalım mı? İnsan diyarı neredeyse avucumun içinde,

ve yapılacak çok şey var. Hatta nazik olacağım ve ilk hamleyi senin yapmana izin vereceğim."

"Yakında pişman olacağın bir seçim," dedi Alastair.

Ve sonra, lanetli oğulların sekizi de ileri atıldı, kılıçlar hazırды ve savaş ateşleri gözlerinde parlıyordu.

On Beşinci Bölüm

Alastair

Kılıcım Lucifer'in çıplak göğsünde sanki kauçuktan yapılmış gibi kayarak ilerledi.

iz yoktu. Bu beni durdurmadı. Ona tekrar vurdum, sonra tekrar, ve o savurdukça kaçtım.

Işık Getiren başımda.

Bıçak üzerimde vızıldadı, saçlarıma o kadar yaklaştı ki birkaç tel sıyrıldı. Gurur

hırladı. Görünüş onun için çok önemliydi.

"Saçlar yeniden uzar," dedim başka bir darbeden kaçınmak için yana kaçmadan önce. "Saçlarımızı kaybetmemek

Endişelenmeniz gereken şey başınızdır."

Sert bir iç çekişe dönüşen başka bir homurtu. Sadece Gurur böyle şeylerle ilgilenirdi.

bir kavganın ortasındaiken yüzeysel meseleler.

Galen Lucifer'a doğru hızla ilerledi, kaslı kolları Lucifer'ın beline dolandı.

onu çarptı. *Neredeyse* çarpıyordu. Lucifer yere çarpmadan hemen önce ışınlandı.

"Seni vahşi canavar," diye tükürdü kardeşime. Işık Getiren'i havaya kaldırırken parıldıyordu.

Buzlu pencere camı ve yağın karın oluşturduğu fon, gümüşün hafif girdaplarını ortaya çıkarıyor.

Göksel çelik.

Kallias Lucifer'a çarparak dengesini bozdu ve Galen'a hareket etmesi için zaman kazandırdı. Sonra da

xiphosunu Lucifer'ın karnına sapladı. Bıçak, benimki gibi, deriyi parçalamadı.

"Ölü kalmalıydın." Lucifer Kallias'a elinin tersiyle vurdu, vuruşun arkasına büyü koyarak

Odanın diğer ucuna uçtu.

Bu benim dikkatimi Lazarus'a çekti. Belphegor ve başka bir düşmüş meleklerle savaştı. Ruhum acıdı.

Çarpıtılmış. Lazarus iyi savaşıyordu ama sayıca üstündü.

Lazarus bağlantımızı kullanarak, *"Benim için endişelenme,"* dedi. *"Lucifer'a odaklan."*

"Senin için endişelendiğimi kim söyledi?"

Aramızdaki mesafeye rağmen ağzında bir gülümseme izi gördüm.

Belphegor'un kılıcı Lazarus'un yanına doğru savrulurken kılıcın ağzından ateş akıyordu. Korku

içimde çalkalandı. Phoenix tam önümde cisimlenmeden önce karanlık bir bulanıklık odanın etrafında vızıldadı.

Lazarus ve engellenmiş onu itibaren olmak Vuruldu.
Onunkılıç çatıştıBelphegor'unkiyle.

"Çekil yolumdan iblis," diye homurdandı Belphegor.

"Yap beni." Phoenix onun arkasına ışınlanmadan önce sıırttı ve ona çelme takmak için bir bacağını uzattı.

Bellamy arkadaşına bakarak onu kontrol etti. Lucifer daha sonra ikimizin de dikkatini

Bir enerji patlaması gönderdi, beni ve kardeşlerimi pencereye doğru uçurdu.

Galen önce pencereden içeri daldı ve yere düştüğünde cam parçaları derisinden dışarı fırladı.

kar. Bir kükremeyeyle ayağa fırladı, yaralar kapanırken camlar etrafına düştü. Dalışa geçti.

Lucifer'a doğru, onu bir saniye farkla ıskaladı.

Michael ve müttefiklerimizin savaştığı sağ tarafımızdaki ormandan savaş sesleri yankılanıyordu

zombiler, Nefilimler ve iblisler. Artık dışarıda olduğumuz için soğuk hava tenimi yalıyordu. Kar daha hafif yağıyordu

şimdi, pullar yavaşça yere doğru sürükleniyor.

"*Odaklanın,*" dedim kardeşlerime zihinlerine bir link açtıktan sonra.

"Birlikte bunu başarabiliriz.

Kazanabiliriz."

"Bıçaklarımız ona hiçbir şey yapmıyor." Castor'un saçlarından kanlar akıyordu, ancak yara

çoktan kapanmıştı. Kyo onun yanına koştu ve kargaşayı duymuş bir gölgeyi yarıp geçti.

camı kırdı ve saldırdı. Daha düşük seviyeli iblisler rotalarını değiştirirken çığlıklar geceyi doldurdu.

onun yerine bizi takip et.

"Senkronizasyonu tetiklememiz gerekiyor," dedim.

"Peki bunu nasıl yapacağımızı düşünüyorsun Sherlock?" Castor altın hançerini savurarak

önündeki gölgenin patlamasına neden oldu.

"Ukalalık yapmanın sırası değil."

"Alastair," dedi Lucifer, biz sararken. "Bu hiç de ilginç değil. Keşke

Sekiz lanetli Nefilim'in gücünden korkmam gerekirken, uykuya dalmak üzereyim."

Biz onun etrafında dönerken bakışları Galen'i -daha doğrusu Wrath'ı- takip etti. Kardeşim hâlâ içerideydi.

Orada, bir yerlerde, ama günahı onu ele . Geçmişin aksine, Gazap düşüncesi

Onu tüketmek bizi çok korkuttu, Wrath, kan delisi olmasına rağmen, zarar vermeyecek kadar uysaldı

Ailesi.

Daman Lucifer'a doğru hamle yaptı ve Işık Getiren'in kenarıyla kenara savruldu. Kalbim yerinden fırladı.

soğuk zemine sertçe inerken vurdu.

"Kotya!" Warrin kırık pencereden atladı ve Daman'ı kollarının arasına aldı. Onun içinde

Melez formunda, soluk mavi boynuzları gümüş saçlarından yukarı doğru kıvrılıyordu. Kükreyerek bir buz patlaması gönderdi

Lucifer kardeşimi kucaklarken.

"Ben iyiyim," dedi Daman, sesi soluğu kesilmiş bir halde. "Sadece... nefesim ."

Buz Lucifer'ı bir anlığına da olsa sersemletmişti. Uzun siyah saçlarının uçlarını dondurdu ve

eriyip gitmeden önce solgun teninde buzlu bir desen oluşturdu. "Bir buz ejderhası," dedi, ağzı

Yukarı doğru. "Kış gündönümü gücünüzü artırır."

Bu doğrudu. Warrin başlangıçta güçlü bir savaşçıydı, ama yılın bu zamanı

Damarlarından akan mana, buz güçlerini güçlendiriyor.

"Ona tekrar vur, Warrin!" Gray ileri atıldı ve yuvarlanmadan önce Lucifer'in karnını kesti.

yoldan çekildi. Işık Getiren, Gray'in az önce durduğu yerdeki kara çarparak bir bulut

havaya toz.

Warrin'in parmak uçlarından buzlar fırlayıp Lucifer'ı patlatırken, Daman kendini ayağa kalkmaya zorladı. O

kılıcını hazırlayıp eşinin yanında durmadan önce yan tarafını tuttu.

İçimden bir rahatlama geçti. Yanından çektiğinde elinde hiç kan yoktu. Elinde kan yoktu.

Giydiği palto olmasa darbe çok daha kötü olabilirdi. Kral Nikolai'nin karısı Kraliçe Kira'nın

Daman'a sihirli iplikten bir palto tasarlamıştı

Gömleğini parçalamadan uçabilmek için kanatlarını takıyordu. Görünüşe göre, aynı zamanda zırh görevi de görüyordu.

Daman'ın kesildiği yerdeki iplikler biraz yıpranmıştı ama bıçak aslında Daman'ın vücudunu delmemişti.

Cilt.

Bunun için tanrılara şükürler olsun.

Gölgeler hırlayarak dört ayak üzerinde bize doğru koşarken karın üst tabakasını dağıttı. Mason ateş etti

Silahı, her birini göğsünden turuncu patlamalara neden oldu. Titan bir tanesini kopardı

metal kolunu tek bir hamleyle kafalarına indirdi.

Phoenix karlı arazide ışınladı ve Bellamy'nin mavi mücevherli hançeriyle boğazlarını kesti.

ona vermişti. Kabzasındaki taşlar yakasındakilerle eşleşiyordu.

"Sen iyi misin?" Lazarus'a sordum. Salondan bir kargaşa geldi, patlama sesleri ve

kılıçlar çarpışarak kırık pencereden geceye süzülüyordu.

"Sana ne demiştin?" diye karşılık verdi. *"Lucifer'a odaklan."* *"Hâlâ hayatta olduğundan emin olmaya çalışıyordum."*

"Benden o kadar kolay kurtulamazsın, Pride."

Onun sesini duymak içimde bir ateş yaktı. Bana güç verdi. Lucifer'e doğru hamle yaptım.

ve Gray ona, ardından da Raiden'a saldırmadan önce uzanabileceği bir yerden atladı. Lazarus ile basit bir hayat.

Pek çok şeyin bilinmediği, dünyanın mutlak bir kaos içinde olduğu bir dönemde, bu

Aklımda şüphe olmadan bildiğim bir şey vardı. Bunu anlamak için daha fazla zamana ihtiyacım yoktu. Lazarus'u istedim. I

Aramızdaki bağın ne kadar derin olabileceğini görmek istedim. Onun ruhunun derinliklerine ulaşmak ve her şeyi görmek istedim.

hiç kimseye göstermemişti.

Onu sevmek istedim... ve karşılığında sevilmek.

Bu arzu beni ileri itti. Kallias saldırdı, sonra Castor. Galen ve Raiden

Daman havaya sıçramadan önce Lucifer'e her iki taraftan birer tane çarptı, hareketleri eşit parçalardaydı

Kılıcını Lucifer'in boynuna indirirken zarif ve ölümcüldü.

Etrafımızda cisimleşen iblisler, gölgelerin ve üst seviyedekilerin bir karışımıydı.

Kral'ın yardımı. Kyo, Mason, Titan ve Phoenix onları keserken, Warrin onları duvarlarla patlattı.

buz, onları durdukları yerde dondurdu.

"Zihnini boşalt," diye fısıldadı Pride. "Ve saf içgüdünün sana rehberlik etmesine izin ver. Güven bana."

Ardından vücudumu bir ağırlıksızlık kapladı ve parmak uçlarımdan içeriye doğru yayıldı,

kan dolaşımında dolaşıyordu. Hareketlerimin farkındaydım; her ileri hamlemin, kesik darbemin

kılıcımı çekip döndüm. Ama sanki vücudumu başka biri kontrol ediyormuş gibiydi.

Dışarıdan içeriye bakıyor. Otomatik pilota.

Kardeşlerimin her biri aynı şeyi yaptı. Gözlerinde şaşkın bir ifade belirdi. Onların hareketleri

Keskin. Uyumlu. Birimiz saldırmadan önce diğerimiz daldı. Kan bağımızdan dolayı

Onları her zaman hissedebiliyordum, ama bu onun ötesine geçti. Onların her nefes alışına, her

kaslarının seğirmesi. Onlar hareket etti, ben de hareket ettim. Tekrar ediyorum. Konuşmadık, telepatik olarak ya da

Aksi halde.

Buna ihtiyacımız yoktu. Daha önceki senkronizasyondan yararlanmıştık, sadece şimdi

Kallias zinciri tamamlamak için bizimle birlikte.

Etrafımdaki dünya . Tünel görüşüm vardı, sadece hedefimi görüyordum.

"Bu kadar yeter!" Lucifer'in sırtından kırmızıya çalan siyah kanatlar fırladı. O yerden kalkarken

Galen onun sol kanadını yakaladı ve onu tekrar kara çarptı.

Lucifer'ın neden ışınlanamadığını düşünmek için durmadım. Refleks olarak hareket ettim.

Kardeşlerim, biz senkronize saldırıya devam ederken.

Düşmüş melekler gökyüzünden düştü. Arkadaşları onların icabına baktı ve gök gürültüsü gibi çatlamalara neden oldu.

her biri öldü. Mason göksel mermilerini kullanarak onları kalplerinden vurdu. Keskin bir nişancı olarak, nadiren

özledim.

Ve sonra, olan oldu.

Daman'ın bıçağı Lucifer'ın göğsünü sıyırdı ve köprücük kemiği boyunca ince kırmızı bir çizgi belirdi. Kallias

Kılıcını Lucifer'ın böğrüne sapladı... ve kılıç onu delip geçti. Lucifer nefes nefese kaldı, hem acı hem de şok.

yüz ifadesini değiştirdi. Gray ayağa fırladı ve kılıcını yere düşürdü, keskin kenarı onu kesiyordu.

Lucifer'in omzunun etli dokusuna.

Silahlarımız bir zamanlar hiçbir etki yaratmazken, şimdi onu tereyağı gibi kesiyor.

"Dikkatini kaybetme!" diye bağırdı tanıdık bir ses yakınlardan. Benim sesimin yerini alan derin, hoş bir ses.

zengin ballı kan. .

Kallias Lucifer'in delerken aynı anda Castor da onun karnına vurdu. Gray onu itti

kısa kılıcı omurgasına sapladı. Raiden'ın kılıcı Lucifer'ın göğüs kafesine saplandı.

Daman ve Bellamy bıçaklandı

karnının alt kısmına sapladı. Galen kılıcını savurdu ve Lucifer'in sırtının üst kısmına sapladı.

"Şimdi pişman mısınız?" Önüne geçerek sordum. Sesim her zamankinden daha derindi, sanki

başka birinden gelmişti.

Bana bakarken Lucifer'ın dudaklarının kenarından kan damlıyordu.

Şaşırdım. Hatta belki biraz

korkmuş.

Sonra kılıcımı boğazının sapladım, çelik diğer tarafına kadar gitti.

yandan. Geri çektiğimde bıçak kıpkırmızı parlıyordu.

Lucifer kan ve tükürükle boğulurcasına homurdandı. Titreyen elini boynundaki deliğe doğru kaldırdı, kırmızı

parmaklarının arasında birikiyor.

Üzerimdeki baskı kalktı ve her şey yeniden odaklanmaya başladı. Gözlerimi kıptım, ne olduğumu anlamaya çalışıyordum.

Pride'ın gözleri yerine benim gözlerimle görmek.

Lucifer'in vücudundan yedi bıçak çıkmıştı; benimki elimde duruyordu. Onu yerinde sabitlemiştik.

her taraftan. Birleşik güçlerimiz onun derisini zayıflatmayı başarmış ve silahlarımızın

nüfuz etmek. Bizim lanetli kanımızdaki bir şey, onu yenilmez yapan büyüü dengeledi. Bizde

Yaptım!

"Biz kazandık," dedi Pride.

"Hayır!" Belphegor kükredi ve Lucifer'i yakalamadan önce kanatlarıyla Galen'i bir kenara fırlattı.

Geri kalanımız geri çekildi; hepsi de inanamamanın çeşitli aşamalarındaydı. Gray yere yığıldı.

bir uyku büyüü ona çarptı. Mason onun yanında diz çöktü ve gözlerini Lucifer'dan ayırmadı. Hepimiz öyle yaptık.

Bir zamanlar aldığım, bir zamanlar sevdiğim erkek, şimdi eskisinden çok daha küçük görünüyordu,

Artık kozmik güce sahip, ulaşılamaz tanrısal bir varlık değildi. O da diğerleri gibi kanayabilirdi. Kan

Vücudundan aşağı akarak ayaklarının altındaki karı kıpkırmızı yaptı. Mavi gözleri çırpınarak kapandı.

tekrar açmadan önce.

O kadar zayıftı ki. Her nefes onu ölümün kucağına daha da yaklaştırıyordu.

Bir el yerleşti, dokunuşu sıcaktı. Çıtır çıtır elma kokusu

kış havası, beni yatıştırıyor. Neden yatıştırılmaya ihtiyacım vardı ki?
Yanaklarımdan aşağı süzülen ıslaklık

soğuk havada.

"Artık bitti," diye mırıldandı Lazarus kulağıma. Başparmağını yanağımda
gezdirdi, yanağıma sildi.

bir damla gözyaşını uzaklaştırdı ve soğukluğu onun dokunuşunun sıcaklığıyla
değiştirdi. "Çok iyidindin."

İnledim ve yüzümü boynuna çevirdim. Plan işe yaramıştı. Lucifer'in
yenilgisiyle

kuvvetler geri çekilirdi. Lider düştüğünde, askerlerin çoğunluğu kılıçlarını
bırakacaktı.

teslim olmak.

Savaş bitmişti.

Sadece... bitmemişti.

Cırtlak bir kahkaha kulaklarıma ulaştı. "Beklediğimden daha çok acıdı."

Tüylerim diken diken oldu ve Lazarus'tan uzaklaştım. Bana karşı hareketsiz
kalmıştı. Onun

nefesleri kesilmişti. Tıpkı benim Lucifer'a baktığım gibi.

"Her şeyin bir ilki vardır," diye homurdandı Lucifer, Belphegor'a yaslanarak.
Teker teker

Vücudundan fırlayan kılıçlar kara saplandı. Açıklıktan daha fazla kan akıyordu.

yaralar. "Bu geceye kadar bir bıçağın soğuk acısını hiç hissetmemiştim. Bu
deneyim çok aydınlatıcı."

Michael yanıma indi, Lucifer'a bakarken gözle görülür bir şekilde sarsılmıştı. Kesikler ve sığ bıçak yaraları

Gövdesini kapladı ama iyileştikçe soldular. "Ölmüş olmalıydın."

"Ah, Michael." Lucifer yavaşça nefes verdi ve o nefes , sekiz delikli yara durdu

Kanaması var. Yavaş da olsa iyileşiyordu. "Duygularımı inciteceksin."

Neredeyse dizlerimin bağı çözülüyordu. "Ama seni zayıflattık! Derini yarıp geçtik ve seni bıçakladık.

göksel çelikle. Bundan sağ çıkamazsın."

"Beni öldürmek için göksel çelikten ve etrafımda haşere gibi zıplayan sekizinizden daha fazlası gerekecek.

Ben, Alastair. Belki şimdi hangi tarafta istediğini tekrar düşünürsün. Düşünmeniz için bir şey

"Tekrar buluşana kadar." Lucifer tam boyuna doğru doğruldu ve kanatlarını .

Aynı anda hem dikkat çekici hem de ürkütücü. "Bu geceyi beraberlik olarak kabul edelim. Devam edemeyecek kadar yorgunum."

Ardından kanatlarını Belphegor'un etrafına sardı ve karlı alandan ışınladı.

İlk başta, ormandan yankılanan kavga sesleri dışında sadece sessizlik vardı. Ama çok geçmeden

Cesetler mezarlarına dönerken ve düşman Nefilimler geri çekilirken de durdu. Eminim ki

Purah ve Vepar gittiler, tabii hâlâ hayattalarsa.

"Az önce ne oldu öyle?" Castor çömeldi ve parmaklarını boynunun arkasına kilitledi,

Çenesi göğsüne düşüyordu. Derin nefesler aldı ama yine de ciğerlerini yeterince havayla dolduramadı. I

onun artan paniğini hissetti.

Ben de aynı paniğin içimde yükseldiğini hissettim.

"Başarısız olduk." Galen yumruğunu sıktı. "İşte böyle oldu."

"Anlamıyorum," dedi Bellamy, kan lekeli kara bakarak. "Senkronizasyon

İşe yaradı. Onu aşılmaz kılan kalkanı kırdık ve onu lanet olası bir iğne yastığı gibi bıçakladık.

Bundan nasıl kurtuldu?" Kimsenin

bir cevabı yoktu.

Sekizimiz bir araya gelmiştik. Başarılı olmuştuk. Zaferin kısa tadı

Halı altımızdan çekilmişti. *Benim altımdan*. İşe yarayacağından o kadar emindim ki.

Şimdi mi? Kaybolmuş hissettim. Yıkılmış.

Savaşı nasıl kazanacağız? Lucifer'i nasıl durduracaktık?

Değer verdiğim herkesi öldürmesine nasıl engel olacaktım?

Dünya devrildi. Lazarus beni göğsüne bastırdı, korkunç, boğuk bir ses içimi tırmaladı.

Boğaz. Kardeşlerim bana güvenmişti ve ben onları hayal kırıklığına uğrattım. Herkesi hayal kırıklığına uğratmışım. Bunun ağırlığı

Başarısızlık üzerime çöktü, beni boğdu. Boğazımdan daha sert sesler çıktı. Her şey çok fazlaydı.

Çok bunalıcı.

"Şşş." Lazarus şakağıma bir öpücük kondurdu ve başımın arkasını kavrayarak beni kendine yaklaştırdı.

"Başka bir yol bulacağız. Bu son değil." Peki

neden öyleymiş gibi hissettirdi?

***

Gün ağarırken güvertede durmuş, sabahın ilk ışıklarının geminin tepesine vuruşunu izliyordum.

Akdeniz. Bir gece önce adaya döndükten sonra, Lazarus ve ben onun yanına gelmiştik.

bungalov, yatağa sürünerek girdik ve sessizce birbirimize sarıldık. Ben ona sarılırken o saçlarımı öpmüştü.

tek kelime edemeyecek kadar kırılgandı.

Uyuyamamıştım. Gözlerimi her kapattığımda Lucifer'in yaralarının iyileştiğini görüyordum.

Görünüşte ölümcül darbelere rağmen. Midemde bir batma hissettim ve midemdeki o asidik tadı

benim başarısızlığım.

Arkamdaki kapı kayarak açıldı. Lazarus'un yakınlığı tam merkezimde hissedildi; çırpıntılar

göğsümde ve karnımda sıcaklık birikti. "Sana çay yaptım. Umarım tadı iyidir."

"Teşekkür ." Fincanı ondan aldım ve avuçlarımın arasında tuttum.
Tanıdık aroma

rahatlatıcıydı. "Earl

Grey?"

Lazarus iki elini de parmaklıklara dayadı. "Bu senin favorin." "Ama
sen hiç çay yapmazsın."

"Sana kalbimi açmadan önce pek çok şey yapmadım." Yüzünü güneşe doğru
çevirdi.

beyaz saçları denizden gelen rüzgarla dalgalanıyordu.

Yanaklarım ısınınca çaya odaklandım. Normalde içtiğimden birkaç ton daha
açıktı.

Biraz daha krema eklemişti. Bir yudum aldım ve zengin tadı boğazımdan aşağı
süzülürken iç çektim.

Daha tatlı ve kremalı ama lezzetli.

"Ciddi miydin?" Lazarus gökyüzüne daha dikkatle bakarak sordu. "Lucifer'e ne
olduğunu söylediğinde

basit bir hayat istiyorum."

"Evet." Başparmağımı fincanımın kenarında gezdirdim. "Bildiğim tek şey bir
savaşçının hayatı. Hatta

Lucifer kafese kapatıldıktan sonra, insan aleminin koruyucuları olduk.
İblislerle, canavarlarla ve

diğer tehditler. Her gece devriye geziyorum. Savaşmak gerekli ve ben bu
konuda çok iyiyim... ama

Barış."

"Peki ya aşk?" Altın benekli mavi gözleri bana kaydı ve nefesimi çaldı.

"Evet." Bedenimi onunkine yaklaştırdım. Bu otomatikti. "Ama herhangi bir aşk değil." İçimdeki sıcaklık

Yüzüm kulaklarımın ucuna kadar yayıldı. "Seni sevmek istiyorum."

"Yapabileceğini düşünüyor musun?" diye fısıldadı, elinin üst kısmındaki tendonlar daha da belirginleşmişti.

korkulukları kavradı. "Gurur duymadığım pek çok şey yaptım."

"Hepimizin var." Uzandım ve orta parmağının tendonunu izledim. Parmağımın altında gevşedi.

Dokun. "Soğuk ve kopuk olabilirsin ama gerçek sen bu değilsin."

"Öyle mi?" Biraz gülümsedi. "Gerçek beni biliyorsun, değil mi?"

"Başlıyorum."

Gülümsemesi yumuşadı ve gözlerine acı veren bir şefkat yansıdı. "Bilmeye başlıyorum

sen de."

Bir anın içinde asılı kalmıştık. Duygularımızın gerçek boyutunun ortaya çıktığı acılı ve çığ bir an.

yüzeye taşıtı. Onu sevmek istediğimi söyledim... ama tam o anda bir parçamın zaten

yaptım. Onu kendimden daha çok sevebilecek miydim? Henüz emin değildim.

"Yakında Uriel'i ziyaret etmem gerekecek." Lazarus bakışlarını suya çevirdi.

"Ona başarısızlığımı anlatmak için." Biraz daha çay içtim, sonra arkamdaki veranda masasına koydum.

"Ben buna başarısızlık demezdim," dedi. "Lucifer'i tanıdığım onca yıl boyunca hiçbir şey

derisini delmeyi başardı. Yine de sen ve kardeşlerin onu ağır yaraladınız."

"Önemli değil. Kendi kendini iyileştirdi." O asidik tat dilime geri döndü. "Biz onu yenmeye savaş öncesinden daha yakınız. Aslında daha uzakta olduğumuzu söyleyebilirim. Planım işe yaradı.

bir derece, ama yeterli değildi." Bir duraklama. "*Biz* yeterli değildik. Başka bir şeyim yok, Lazarus. Benim

Kardeşlerim ve ben her şeyimizle savaştık ama yine de başarısız olduk. Nasıl yenmemiz gerekiyordu

öldürülemeyecek biri mi?"

"Uzun süre Michael'ın yenilmez olduğuna

inandım." Ona baktım.

Devam etti. "Lucifer ve diğerleri kaçtıktan kısa bir süre sonra bir savaş oldu. Babanı gördüm.

Michael'ın göğsüne göksel bir bıçak sapladı. Ruhunun bedenini terk edişinin sesinden korktum ama

hiç gelmedi. Yara kapanmadan önce sadece bir saniye kanadı." "Michael'ın göksel çeliğe karşı bağışıklığı mı var?" Şok olmuş bir halde sordum.

Lazarus başını salladı ve bakışları hâlâ ilerideyken elimi tutup parmaklarımızı birbirine doladı.

"Lucifer yaratılan ilk baş melekti, onu Michael izledi. Sadece ikisi birlikte yaşadılar.

haftalarca, belki de aylarca, emin değilim, geri kalanımız ortaya çıkmadan önce. Uriel

ve diğer başmelekler benden daha gler, yine de hepimiz aynı zayıflığı paylaşıyoruz. Hepimiz

bizi öldürebilecek tek bir şey var. Yine de ne Lucifer ne de Michael göksel çelikle öldürülebilir."

"Ama Michael'ın yara izleri var,"

dedim. "Ona Işık Getiren

tarafından verilmiş."

Farkına vardı. "Işık Getiren onu öldürebilecek tek şey." "Evet."

"Yani bu Michael'ın ateşten kılıcının Lucifer'i öldürebileceği anlamına mı geliyor?"

Lazarus başını salladı. "Keşke bu kadar kolay olsaydı ama hayır. Işık Getiren'in dövülmesi

ilk sabahın ışığı. Kılıç, tıpkı kullanıcısı gibi, her şeye kadirdir. Michael'ın kılıcı

Güneş ve gök enerjisiyle çalışır, ancak Işık Getiren kadar gl değildir. Bu yüzden bir kişi

diğerine üstün gelir ama tersi olmaz."

Bunu düşündüm. "Lucifer güneştir ve Michael da o güneşten gelen ateştir."

"Sanırım bu da bir bakış açısı."

Biraz daha düşün. "Lucifer'e insanlığı fethetme zaferinin vizyonlarını gösteren kahin

Realm ona kaybettiği bir maçı da gösterdi, değil mi?"

"Evet."

"Onu kafese koyduğumuz zamandan mı?"

"Hayır," diye yanıtladı Lazarus. "Gördüğü imgelem onun ölümüyle ilgiliydi."

"Bizim ellerimizle öldü. Bu da onun tamamen yok edilemez olmadığının kanıtı." Bilgiyi elimde yuvarladım

Beyin. "Bekle. ne olduğunu nereden biliyorsun? Bu Lucifer iltica ettikten sonraydı. Sen

orada değildim. Sen orada mıydın?"

"Hayır. I değildi. Orada." Lazarus nazıkçe sıkılmış benim parmaklar elini çekmeden önce. "Ama ben

olan biriyle konuştum." "Kimle?"

"Mephistopheles." Dalgın ifadesi gözlerinin arasında bir çizgi oluşturdu. "O geldi

Lucifer ona ihanet ettikten sonra konseyden af diledi." "İşte o zaman

Michael kanatlarını kopardı."

Lazarus başını salladı. "Hayatına karşılık Mephis konseyi Lucifer'in planı hakkında bilgilendirdi ve

imgelemleri ortaya çıkardı. azından onlar hakkında bildiklerini. Ayrıca seni ve diğerlerini de bu şekilde öğrendik.

çocuklar. Bunun üzerine konsey orduya saldırı emri verdi."

"Kallias'ın babası o zaman öldürüldü," dedim her şey daha anlamlı hale gelmeye başladığında. "Kallias'ın babası

savaşın başlangıcı."

"Niyetim herhangi birinizin doğmasını engellemektir." "Ama

artık çok geçti. Plan çoktan harekete geçmişti."

"Evet," diye yanıtladı Lazarus. "O zaman bana, siz sekiziniz yeterince büyüyene kadar beklemem emredildi.

ve seni için. Lucifer'in planını ona karşı kullan."

"Mephistopheles'in konseye her şeyi anlattığına inanıyor musun?"

"Söylemediyse bile artık pek bir önemi yok."

Orada keşfedilmek için yalvaran bir şey vardı ama ben onu göremiyordum. Henüz değil. Bir gece

Uykusuzluk muhtemelen karışık düşüncelerime yardımcı olmuyordu.

"Gel." Lazarus dudaklarını kulak mememde gezdirdi. "Dinlenmeye

ihtiyacın var." "Dinlenmeye ihtiyacım yok. Cevaplara ihtiyacım var."

"Gözlerini zor açık tutuyorsun," dedi, sesi alçak ve hırçındı. "Seni yatağına yatırayım."

"Ben çocuk değilim." Gerçi mızımız ses tonum tam tersini ifade ediyordu.

"Ayrıca, gün sadece

başlıyor. Uyuyamıyorum. Diğerleriyle buluşmamız gerekiyor ve-"

"Bugün eğitim olmayacak. Toplantı yok." Lazarus çenemi kavradı ve başımı

kısa bir öpücük için benimle buluştu. "Herkes savaştan sonra iyileşiyor.

Kardeşlerin

günü arkadaşlarıyla geçiriyorlar. Savaş yarına kadar bekleyebilir."

"Ama-"

"Alastair." Dudaklarından dökülen ismim kalbimi yerinden oynattı. Burnunu yanağımda gezdirdi.

"Benimle yatağa gel."

Başımı hafifçe çevirerek dudaklarını yakaladım. Bir kabulleniş.

Kolları belime dolanırken göğsünden seksi bir hırıltı yükseldi. Beni odanın içine doğru yönlendirdi.

bungalov ve arka odaya doğru, ağızlarımız birbirine karışıyor.

Beni yatağa yatırdıktan sonra kıyafetlerimi çıkardı, büyük boy tişörtümü ve pamuklu geceliğimi fırlattı.

pantolonumu yere atıp boxer-şortumu indirdim.

"Uyumak için çıplak olmam mı gerekiyor?" Çenemin altındaki deriyi ısırırken telepatik olarak . I

onunla dalga geçiyordu. O derin ve otoriter ses tonuyla adımı söylediği anda yorgunluğum geçti. I

Hem anısı hem de boynumdaki dişlerinin hafif sıyrıkları karşısında ürperdim.

"Önce seni biraz daha yormanın iyi olacağını düşündüm," diye karşılık verdi ve avuçlarını çıplak bedenimde gezdirdi.

Yanlardan. Göğsümden aşağı öptü ve dilini meme ucumun üzerinde gezdirdi. İnledim. *"Tabii sen*

Doğrudan uyumayı mı tercih edersin? Durabilirim."

"Sakın buna cüret etme," diye yüksek sesle cevap verdim, sonra eli sikimi bulduğunda tekrar inledim.

Ağzıyla oynamaya devam ederken, kıkırdaması meme ucumda titreşimlere neden oldu.

Uyarılma hem çok fazlaydı hem de yeterli değildi. Altında kıpırdandım, sonra kalçalarımı yukarı kaldırdım,

Avucunda daha fazla sıcaklık ve sürtünme arıyordum. Elini çekerek beni reddetti.

" mı asıyorsun?" Bana sırtarak baktı, yanakları kızarmış ve göz kapakları ağırlaşmıştı. Bu görüntü

saf baştan çıkarma.

"Hayır." Kalçalarımı tekrar oynattım. "Ama eğer bana dokunmazsan, seni aşağı iterim ve

bitti."

"Bu sefer değil."

"Pardon?"

Lazarus dişlerini göğüs ucuma hafifçe kenetledi ve ben de homurtu ile çığlık karışımı bir ses çıkardım.

yelp. *"İlk seferimde kontrolü sana verdim. Hatta ertesi sabah kontrolün sende olmasına izin verdim.*

"Beni ikinci kez çarşafların içine sürdü." Dilini sert tomurcuğun üzerinde gezdirdi ve

ağrıyan sikimi. *"Ama şimdi, her tatlı, lezzetli santimine hükmedeceğim, ta ki sen*

kollarımda paramparça olur."

"Laz," diye inledim, avucuna ve ağzına doğru eğildim. Daha fazlasını arzuluyordum. Bana hükmetmesini istiyordum.

Beni parça parça çözmesini ve sert öpücükleriyle tekrar bir araya getirmesini istiyordum.

sahiplenici dokunuşlar.

Geçmişteki sevgililerimin hiçbirleriyle yaşamadığım bir şeydi bu. Üstte ya da altta, fark etmezdi.

Yetki bendeydi. Ortaklarım beni takip etti. Gurur başka bir şeye izin vermezdi.

Şimdi mi? Günahım göğsümde mırıldandı, Lazarus'un dokunuşunu kabul ettim. Ona teslim oldum.

"Ne kadar iyi bir çocuk," diye mırıldandı Lazarus tenime karşı, için için yanan bakışları benimkilere kayıyordu.

"Bana bu şekilde cevap veriyorsun."

İnledim. Bana her iyi çocuk dediğinde eriyordum. Ama sadece onunla. Herhangi bir şüphe

övgü saplantım olduğu hakkındaki söylentiler sona erdi. Bu övgüyü oksijen gibi çektim. O

Vücuduma tapıyor, yalıyor, okşuyor, uzun ve becerikli elleriyle her kasımı okşuyordu.

karşılığında hiçbir şey istemedem.

"Çok güzelsin," dedi iç uyluğumu öpmeden önce.

İltifat göğsümde kabardı. Beyaz perçeminin tellerini kenara ittim. "Sen de öylesin.

Güzel ve benim."

"Ben her zaman senin oldum." Lazarus elimi tuttu ve yanağına bastırdı. "Ve ben her zaman

olacak."

Duygular boğazımda düğümlendi. "Ben de seninim."

Gözlerindeki şefkatli sızı pek çok şey anlatıyordu - kaybedilen zamanın üzüntüsü ve kederi, belirsizlik

ama vücutlarımızı hizalayıp yüzümü avucunun içine aldığı anda, öpücükleriyle

çürük kalp ağrısı. Her nazik öpücükle, her okşamayla kendini bana bağladı.

"Daha fazla," dedim inleyerek. Daha fazla dokunuş. İçimde uyandırdığı duygulardan daha fazlası.

Lazarus beni hazırlamak için kayganlaştırıcı kullandı, ikinci bir parmak eklemeyen önce kaygan bir parmağını içeri bastırdı,

Ben onun altında kıvrılırken, sıcak tenime karşı övgüler mırıldanıyordu. Kontrolü ona vermek coşku vericiydi.

Beynimi kapatıyorum ve sadece *hissediyorum*.

O yatakta, Lazarus bana sorumlu olmak zorunda kalmadan var olma özgürlüğünü verdi.

karar vermek ya da sorumluluğun ağırlığını hissetmek için. Kendimi bırakmama izin verdi.

Bedenlerimizi birleştirip yavaşça ilerlediğinde burnu hafifçe benimkine çarptı. Yüzümü eğdim

Onu öpmek için ayağa kalktı ve içime otururken dilini dudaklarımın arasından geçirdi. Kelebekler

Üstümdeki ağırlığıyla midemi sarıyordu. Kış elması kokusu etrafımı sarmıştı.

Kalçalarını bir kez pompaladı, geri çekti, sonra tekrar yaptı ama daha derine.

"Çok mükemmel." Dilini ağzımın kenarında gezdirdi ve yavaş bir ritim tutturmaya başladı.

kalçalarını. "Asla durmak istemiyorum."

"O zaman yapma." Kollarımı ona doladım ve sert siki prostatımı dürttüğünde inledim.

"Dünyanın sonu gelene kadar böyle kalalım."

"Ve uzun zaman sonra." Lazarus başımı kucakladı, eli benimle yastık arasında bir bariyer oluşturdu. O

içimde sallanırken çenem boyunca öpücükler bıraktı.

O anda göğsümde güçlü bir şey kabardı. Bu his kalp damarlarımdan fırladı ve tüm vücuduma yayıldı. Kader arkadaşlığımız mühür kırıldığı andan beri geliyordu,

Ama birlikte hareket ettikçe, ipeksi çarşaflarda sarmaş dolaş, bu bağ derinleşti. Beni tüketti.

"Laz." Yükselen duyguların yoğunluğundan titrerken adı bir yalvarış gibi geliyordu

ve daha fazlasına olan ezici ihtiyaç.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle," diye kısık ve boğuk bir sesle kulağımı tırmaladı. Çene çizgimi ısırdı.

Dişlerim ağrıyordu. Ve nedenini anlamak beni biraz nefessiz bıraktı.

Lazarus'u işaretlemek istedim. Ona beden ve ruhen sahip olmak istedim. Bundan daha fazlasını istedim.

Onu sahiplenmeliydim ki her varlık benim olduğunu bilsin. Ruhumun derinliklerinden gelen bir arzuydu bu.

Hayal kırıklığı içinde ihtiyaç.

Ona sahip olmak ve onun *tarafından* ele geçirilmek istiyordum.

Ama kelimeleri çıkaramadım. Ona söyleyemezdim. Bir melek olarak kanın tadına bakmazdı.

tıpkı düşmüş melekler ve Nephilim'in yaptığı gibi. Onu işaretlemek için kanını içmek *değildim*.

Deriyi kırmak işe yarayabilirdi ama bunun üzerine kanını içmek de *zerimde* onun izini bırakırdı.

Böylece herkes kime ait *olduğumu* bilecekti. Bunu

nerdiğim için benden iğrenir miydi?

"Alastair." enemi tuttu ve gözlerimi kendi gözlerine dikmeye zorladı. "Söyle bana. Sana bir daha sormayacağım."

"I..." Sesim titriyordu. "Seni işaretlemek istiyorum."

Parmakları saçlarımda gezindi, sonra sıkıca kavradı ve başımı eğdi. Beni yönlendirdi

Ağzını boynuna dayadı. "Beni senin yap. Resmen."

Sesi de biraz titriyordu. O zaman da aynı bükülme hissini hissetti mi? Biri yalvardı

Bağımızı güçlendirmesi için. Bu büyük bir adımdı. Kardeşlerim eşlerini işaretledikten sonra

gerçekten geri dönüşü yoktu.

"Bir meleği ısırarak... yanlış hissettiriyor," dedim boynuna sokularak. "Sanki seni lekeliyormuşum gibi."

"Bunda yanlış ya da günah olan bir şey yok. Bizim hakkımızda." Lazarus boğazının daha büyük bir kısmını açığa çıkardı. "Ben

İşaretinizi gururla taşıyın."

Kalçalarına aç verip önce öne, sonra arkaya doğru iterek kalçalarıma vururken tenine karşı inledim.

tatlı nokta. Zevk . Dişlerimi boğazının dibine yerleştirip ısırdığımda

zevk tavan yaptı. İkimiz için de.

"Daha sert." Sesi kafamı doldurdu. *"Beni daha sert ısır."*

"Biraz daha ısıtırsan kan akıtacağım."

"Güzel." Lazarus daha da yaklaşarak dişlerimi daha derine bastırdı.

Kanı dilime değdiğinde içimde bir elektriklenme oldu. Tadı gevrek ve tatlıydı.

hafif bir ekşilik, tıpkı çok sevdiği o elmalar gibi.

"İşte bu," diye inleyerek saçlarımın arkasını okşadı. İtişlerinin hızı arttı.

"Hepsini al

İstiyorsun. Her parçam sana ait."

Onu işaretlemek yaşam güçlerimizi birleştirmezdi, ama kanı boğazımdan aşağı akarken, bağımız

güçlendi. Onun özü benimkiyle iç içe geçerek zevkimizin yoğunluğunu derinleştirdi.

yaklaşan orgazmlar inşa etti.

Daha önce hiç kimseye bu kadar yakın hissetmemiştim. Aynı anda korkutucu hem de heyecan vericiydi.

Boğazından çektim ve ısırık izlerini yaladım. İyileştirme yeteneği delikleri kapattı ama

İzi kaldı. Benim . İçimden sahiplenici bir hırıltı çıktı ve ellerimi sırtında gezdirdim. Ellerimi

Parmak uçlarımanın altındaki yara izlerinin girintileri başka bir duyguyu ortaya çıkardı: öfke. Yırtmak istedim

Uriel onu incittiği için ayrı.

Lazarus yüzümü tutarak, "Bu düşünceleri bir kenara bırak," dedi. Arzu mavi gözlerini karartmıştı.

gözler. "Şu anda var olan tek şey sen ve benim."

Ellerimi daha yukarılara götürdüm ve kürek kemiklerindeki yarıklarda durdum. Yavaşça, bastırdım

parmaklar aynı anda ikisinin de içinde.

"Tanrım!" Kalçaları sarsıldıkça hamleleri durakladı. "Bu..."

"İnanılmaz mı?" Ona gülümsedim. "O zaman buna

bayılacaksın."

Parmaklarımı yavaş daireler çizerek hareket ettirdiğimde yüksek sesle homurdandı. Yumuşak iç astarını ovuşturdum

kanat yarıklarından aşağıya inip içinde gizlenen tüylerin uçlarını okşuyor.

Lazarus bir elini başımın yanına, yatağa vurdu ve beni daha sert bir şekilde içine aldı. Daha hızlı. Boşaldım.

dakikalar sonra, bedenim onunkinin altında titrerken sertçe inledi. Yüzünü boynuma gömdü.

Karnı gerildi. Ve sonra o da boşalıyordu, kulağımda yumuşak bir şekilde inliyordu.

Pencerenin dışındaki dalgaların hafifçe çarpması, ağır nefeslerimizin sesine karıştı.

Paylaştığımız şey seksin ötesine geçmişti. Hiç bu kadar tükenmiş ama aynı zamanda bu kadar canlı hissetmemiştim. O sadece

bedenimi sevdi, ama ruhumu okşadı, yıpranmış parçaları bir araya getirdi.

"Bir süre böyle kalacak mısın?" Ona daha sıkı sarılarak sordum. Terli gövdelerimiz birbirine yapışmıştı.

birlikte, ama umurumda değildi. Onu hissetmek istiyordum. Her şeyini. Üzerimdeki ağırlığı çok iyi hissettiriyordu.

"Ne kadar istersen o kadar kalacağım." Çenemin kıvrımını öptü ve elini düzeltti

saçlarımın üzerinden. Sert nefesleri tenimi gıdıklıyordu.

Orgazm sonrası sersemliğiyle gözlerimi açık tutmak için mücadele ettim. Ama bu anı terk etmeye hazır değildim.

"Karşı koyma," diye fısıldadı. "Uyumalısın."

"Hayır." Omzunun üst kısmına sokuldum, teninin tuzluluğunu ve eşsiz kokusunu içime çektim

kar ve elmalardan.

"Çok inatçı."

"Tıpkı senin gibi." Bir sokulma daha.

Birlikte geçirdiğimiz zamanın bir son kullanma tarihi olduğunu düşünmeden edemiyordum. Mantıksız bir endişe değil. Biz

Görünüşte yenilmez bir düşmanla savaş halindeydik. Bir de konseyimiz vardı.

Mührün kırıldığını fark ettiklerinde bizi ayıracaklardı. Michael bizim hakkımızı savunacaktı.

Ama o yedi baş melekten sadece biriydi. Ya elimizdeki tek şey bugünse?

Gurur sızlandı. Ses boğazımdan yukarı süzüldü, biraz kırıkty.

Lazarus ağzını benimkine ve öpücüğünün yumuşaklığı içimde giderek büyüyen

Endişe. Yorgunluk kaslarımda ağırlık yapıyordu ve ne kadar de uyumam gerekiyordu. Ama benim

zihnim dinlenmiyordu. *Düşüncelerim* keşkelerle ve savaşın çeşitli olası sonuçlarıyla dönüp duruyordu,

çoğu korkunç bir şekilde sona erdi.

"Endişelerini anlıyorum." Önce alnımda dağınık ve nemli duran perçemimle oynadı.

Parmaklarını şakağımda gezdiriyor. "İzin verir misin?"

"İzin istemek sana göre değil." Bu sözleri söylerken gülümsedim ve ona baktım. Onun

gözleri çok sıcaktı. "Lütfen."

Lazarus beni tekrar öptü ve parmak uçlarıyla şakağıma hafif bir baskı uyguladı. Kullandığı gibi

uyku gücü üzerimdeydi, sersemlik beni ele geçirdi ve başladım. Uyku beni tamamen ele geçirmeden önce

yanağını yanağıma dayadı ve üç tatlı kelime fısıldadı: "Seni seviyorum."

Ama belki de sadece hayal . On

Altıncı Bölüm

Lazarus

Beyaz taşlı patıkada yürürken güneş ışığı göksel sarayda parılıyordu. Bir zamanlar Alastair

uykuya daldı, ayrılmadan önce bir süre ona sarıldım, duş aldım ve adadan ayrıldım.

Konseyn savaşıla ilgili bir güncellemeye ihtiyacı vardı. Karnımdaki sinirler karmakarışıktı. Bu ilk olacaktı

Benim ve Alastair'in bağıını engelleyen koruma kalkanı kırıldığından beri onlarla ilk kez konuşuyordum. Derin bir nefes aldım,

sakinleştirici nefesler alarak basamakları çıktı ve girişin dışında duran iki muhafıza başıyla selam verdi.

"Komutan Lazarus." Samuel taş suratlı Quinn'e bakmadan önce bana gülümsedi ve

Gülümsemeyi zorlayarak. Asa ile savaştan sonra saflarımıza katılan bir Neşe Getiren melekti.

tırmandı. Eski alışkanlıklar zor öldü.

"Uriel sarayın bahçesinde, Komutan," dedi Quinn, sesi de ifadesi kadar sertti.

"Selaphiel ve Raphael onunla birlikte."

"Teşekkür ." Kapıyı açtıklarında bir adım öne çıktım.

Doğal ışık, büyük salonun üzerindeki kubbeli cam tavandan girerek giriş holünü aydınlatıyordu.

Merdivenler. Sarayda yaşamalarına izin verilenler sadece konsey üyeleri idi. Michael'ın

bir oda, ama nadiren gece kalırdı.

"Uriel ile aynı çatı altında uyumak mı?" demişti bir keresinde. "Korkutucu bir düşünce. Onun

horultular sarayın her yerinden duyulabilir."

Bu doğru muydu? Mümkün değil. Ama Michael... yani, Michael'dı. En güçlü olmasına rağmen

göklerdeki başmeleğin uyması gereken kurallar vardı. Uriel, şimdi olduğundan daha sık,

diğer konsey üyelerini kendi lehine oy kullanmaya ikna etti. Bu durum arkadaşımı kızdırdı, bu yüzden yaşamayı tercih etti.

Başka bir yerde. Onu suçlamadım.

Ben de Uriel ile yaşamak istemezdim.

Bahçelere doğru giderken hizmetkârların yanından geçtim. Onlar alt rütbeli meleklerdi ve işleri

konseye hizmet eder ve mülkle ilgilenirlerdi. Yine de onlara iyi davranıldı. Bizim krallığımızda hiçbir pozisyon

küçümsedi.

Saray bahçeleri kristal havuzlar, rengarenk çiçek dizileri ve yumuşak yeşilliklerle süslenmişti.

çimenler. Bir tarafta ağaç bahçeleri ve gül asmaları uzanıyordu. Granit yürüyüş yolları

Avlu, yemyeşil çimlerin üzerinde büyük dekoratif minderlerle donatılmış oturma alanlarına açılmaktadır.

Bahçenin ortasındaki çardaktan kahkahalar yükseliyordu. Gül altından çatısı

Pastel gökyüzünün yumuşak tonları. İçimdeki sinirler daha da karıştı. Onları sakinleştirmek için elimden geleni yaptım.

ikinci çayı için dışarıda oturan üç baş meleğe doğru ilerledi. Yardım edemedim.

ama Alastair'i ve böyle bir şeyden nasıl zevk alacağını düşün.

Şimdi onu düşünmenin zamanı değil. Onu çıkar.

Söylemesi yapmasından daha kolay. O Nephilim, itiraf etmek istediğimden daha sık aklımdaydı, hatta

mühür kırılmadan önce.

"Lazarus," dedi Raphael beni gördüğünde. Tüm başmelekler arasında en genç görüneni oydu.

İnce yapılı, pürüzsüz tenli, çilek sarısı saçlı ve eflatun gözlüydü. Hoş bir görüntüsü vardı.

mizaç, genellikle sıcak bir gülümseme ve müzikal bir kahkaha ile bulunur. "Lütfen oturun ve bize katılın.

Hamur işleri oldukça güzel. Tereyağlı, lapa lapa ve tatlı."

Masanın ortasında, içinde çeşitli ikramlar bulunan , dört katmanlı tabak duruyordu.

Kruvasanlar, çikolata   petit   Dörtlü, farklı aromalı   Makaronlar,
limonlu kurabiye ve tereyağı ve

meyveli tartlar. Raiden'in ağızı sulanırdı. Bir çaydanlık ile şeker ve krema tabakları masayı süslüyordu.

İyi.

"Teklifiniz çok nazik." Başımı ona doğru eğdim. "Ancak, ben buraya iş için geldim.

zevk."

"O zaman dikkate alın o a İŞ
Toplantı. ile ikramlar." Raphael boş koltuğu işaret etti

onun yanında. "Çayı deneyin. Bu benim özel demlemelerimden biri, biraz ahududu ve bir tutam

tatlım."

Uriel'in bakışları yaktı. Sessizliği rahatsız ediciydi.

", " dedi Selaphiel sırtarak. Dalgalı, altın rengi saçları başının üst kısmına

Omuzları ve koyu mavi gözleri gece gökyüzü gibi parlıyordu. Bir baş melek olarak, gücü kök salmıştı.

astrolojide. İnsanların rüyalarını yorumlamalarına yardım etti ve gezegenlerin hareketlerini yönetti.

"Isırmaktan bahsetmişken..." Uriel tabaktan fıstıklı bir makaron aldı ve inceledi. Tıpkı

Yeşil gözleri bana kaydı, elindeki kurabiyeyi ufaladı. "Üzerinde ilginç bir iz var.

Boyun. O iğrençlik seni ele geçirdi."

Raphael yok edilen makarona kaşlarını çatarak baktı. Sonra kendisi için bir tane aldı - çilekli bir tane

-Ve kemirdi. Uriel'in açıklamasından etkilenmiş gibi görünmüyordu. Michael ile birlikte o da

Alastair ile yıllar önce kurduğum kader bağının iyiliği.

"Ruhumdaki koruma sarsıldı," diye açıkladım, her şeyi hissetmeme rağmen sabit bir ses tonuyla

ama. "Benim kontrolüm dışındaydı."

"Kontrolünüz dışında diyorsunuz." Uriel masadan kalktı ve bana doğru yaklaştı. Yedi metrelik boyu

Boyuna zayıf ama belirgin kasları ve orta uzunlukta kahverengi saçları eşlik ediyordu.

bana dik dik baktı. "Onu yatağa atmak da mı senin kontrolün dışındaydı? Bir emre daha itaatsizlik ettin."

"Evet. Yaptım." Çenemi düzelttim. "Ve bundan doğabilecek her türlü cezayı kabul ediyorum.

itaatsizlik. Ancak şu anda görüşmemiz gereken daha önemli konular var."

"Sen kimsin ki böyle bir karar veriyorsun?" Uriel beni boğazımdan yakaladı, parmak uçlarını

derin. "O işareti boynundan söküp atmalıyım. Onun kokusu iğrenç ama bu kadar iğrenç değil.

itaatsizliğiniz."

"Uriel." Selaphiel sandalyesinden kalktı, mavi ve altın rengi cüppesinin alt kısmı sallanırken

yaklaştı. "Lazarus haklı. Şu anda önemli olan savaş."

"Neyin önemli olduğuna ben karar veririm!" Uriel nefes borumu sıktı. "Buna müsamaha göstermeyeceğim.

davranışı."

"Bırakın onu," dedi derin bir ses arkamdan.

Uriel elini çekerken bir kez öksürdüm ve nefesimi içime çektim.

"Michael," dedi Uriel gergin bir çeneyle. "Seni kurtarmak için koşarak gelmene şaşırmamalıyım.

onu. Tıpkı her zaman yaptığın gibi."

Michael geldi, yüz ifadesi sertti. O benim aptal, esprili arkadaşım değildi.

değil, düşmanlarına korku salan savaşçı bir melekti. "İki bin yıldan fazla

Konsey'in mühürleme emrini vermesinden bu yana çok zaman geçti. Bu süre içinde, bir kez bile

bu düzenden. Uzun zaman önce söylediğim gibi, kader sonsuza dek göz ardı edilemez. Mühür kırıldı.

kendi."

"Buna ben karar vereceğim."

"Bizi kastediyorsun," dedi Raphael, sandalyesini yavaşça geriye çekip ayağa kalkarak.

Kırıntıların tozunu aldı

ve çıplak göğsünden. "Konseyin tek üyesi sen değilsin. Sen

ne kadar uğraşırsanız uğraşın, mutlak güce sahip değilsiniz."

Uriel'in kaşları da çatıldı. "Konsey olarak, krallığımızın kurallarını uygulamak bizim görevimiz değil mi? Eğer

Bir meleğin emre itaatsizlik etmesine izin verirsek, diğerlerinin de aynısını yapmasını engelleyen nedir? Bu yüzden.

Hükümlerimize karşı gelenleri alaşağı etmeliyiz."

"O zaman Lucifer'i yendikten sonra beni vur," dedim, sesim her zamankinden daha hırıltılıydı. "O

önceliğiniz olmalıdır."

Selaphiel düşünürken sık sık yaptığı gibi işaret parmağındaki safir yüzüğü çevirdi. "Eğer

Söylentiler doğru, adamlarınız Lucifer'i yaralamış ama öldürememişler."

Uriel, "Lanetli oğullar görevlerini yerine getiremezlerse, o zaman hiçbir amaca hizmet etmezler," dedi.

İma ettiği şey netleştikçe kafa derimdeki tahriş diken diken oldu. Ama konuşan Michael'dı.

Ben yapmadan önce.

"Çocukları öldürmüyoruz," diye tersledi. "Bu düşünceyi aklından çıkar. Senin kinin

babalarına karşı seni kör ediyor, Uriel. Ne yaptığımı görmedin. Onları nasıl zayıflattıklarını görmedin.

Lucifer'ın savunmasını aşıp derisini deldi. Bu hiçbirimizin yapamadığı bir şey. Onlar

tüm anahtarı, ama bir parça eksik. Tek yapmamız gereken onu bulmak."

"Mephistopheles'in konseye her şeyi anlattığına inanıyor musunuz?"

Alastair'in sorusu o anda alakasız görünmüştü ama ya bir şeylerin peşindeyse?

Lucifer onu öldürmek için lanetli oğulların onu zayıflatmasından daha fazlasının gerektiğini söyledi. Michael'ın işaret ettiği gibi

bir parça eksikti.

Ve Mephistopheles o eksik parçaya sahip olabilir. "Konuşmama

izin var mı?" Uriel'in atıp tutmalarından birini bölerek sordum.

"Lütfen yap," dedi Selaphiel iç çekerek ve elini bana doğru salladı. "Eğer bu ikisini dinlemek zorunda kalırsam

Bir saniye daha aklımı kaçıracam."

"Mephistopheles bize ilk olarak lanetli oğullardan bahsetti," diye başladım.

"Sadece kendi postunu kurtarmak için bir pazarlık kozu olarak," dedi Uriel. "Ne olmuş ona?"

"Bize söyleme nedeni ne olursa olsun, onun sayesinde harekete geçebildik ve

Çocukların büyüüp Lucifer'in silahları haline gelmemesini sağlamak. İstihbaratının güvenilir olduğunun kanıtı."

"Daha fazlasını bildiğine inanıyorsun," dedi Michael, gözleri düşünceli bir şekilde kısılmıştı.

"Kendine sakladığı bir şey mi?"

"Alastair önerdi," diye yanıtladım. "O her zaman zeki ve sezgileri kuvvetli biri olmuştur.

kimsenin şeyler. Mephis'in bilebileceği daha fazla şey olduğunu hiç düşünmemiştim."

Raphael gizlice masaya gitti ve bir kruvasanla geri döndü. "Biliyor olsa bile bize söyleyeceğini düşündüren ne? Kanatları elinden alındı ve krallığa sürüldü.

kayıpların." Bir ısırık aldı ve mutlu bir iç geçirdi. Pasta kreması dolgusu üzerine sızdı

Dudaklarını yaladı. "Yıllarca süren izolasyon herkesi acılı yapar."

Cadılar Bayramı arifesinde onu ziyaret ettiğimiz zamanı düşündüm. Bana karşı sertti, elbette,

Ama çocukların arkadaşlığı hoşuna gitmişti. Mephistopheles yalnızdı, bu kadar uzun süre yalnızlığa zorlanan herkes gibi.

uzun olurdu.

"Denemeye değer," dedim. "Kaybedecek hiçbir şeyimiz ve kazanacak her şeyimiz var." "Katılıyorum," dedi Selaphiel. "Bu fikrin lehinde oy kullanıyorum."

"Ben de." Raphael başını salladı.

"Ben de öyle." Michael Uriel'e odaklanmış, onun cevabını bekliyordu.

Bir an için, Uriel sadece baktı. Bana. Michael'a. Sonra sinirli bir şekilde iç çekti.

"Bunun zaman kaybı olduğunu düşünsem de, devam edin. Ama çabuk olmanızı öneririm. Sen kaçarken

Lucifer'in ordusu hainle konuşmak için insan diyarına doğru ilerlemeye devam ediyor."

Michael ve ben daha sonra birlikte adaya döndük.

İndiğimizde bana "Git arkadaşını uyandır," dedi. "Ben diğerlerine plan hakkında bilgi vereceğim."

"Bekle." Koluna dokundum ve bana dönmesini sağladım. "Teşekkür ." "Ne için?"

"Alastair ve benim için kaderin planına inandığın için." Bu duyguları yüksek sesle söylemek beni kendime getirdi.

bilinçli. "Bana karşı çok iyisin." Michael

gülümsedi. "Senin bana olduğun gibi."

"Senin için değerli hiçbir şey yapmadım. Uriel' dediği gibi, her zaman yardımına koşuyorsun. Yine de, ben asla

karşılığında bir şey yapmam."

"Katılmıyorum." Gülümsemesi hüzne dönüştü. "Diğer melekler sadece benim gücümü görüyor, ama sen beni

gerçekte nasıl olduğumu. Senin huzurunda kendim olmama izin

veriyorsun." "Olgunlaşmamış bir aptal mı?"

Gümbür gümbür bir kahkaha patladı. "Kesinlikle." Tepesinden kuşlar geçerken gözlerini yukarı dikti. "Uriel

Ama bir konuda haklıydı: Bunu bir an önce yapmamız gerekiyor. Zaman sahip olmadığımız bir lüks."

Odaya döndüğümde Alastair hâlâ uyuyordu. Yatağın kenarına ve

Elimi solgun saçlarının üzerinde gezdirdim. Burnu kırıştı ve kığını bana doğru daha fazla iterek kıpırdandı.

Kalçalarını.

Gülümsedim. Onu bu şekilde görmek, diğer herkesin yanında ne kadar ciddi olduğuyla bir tezat oluştuyordu. Bu

Onun sevimli yanını sadece ben görebiliyordum -uykuda ve farkında olmasa bile.

Dudaklarımı şakağına bastırdım. ". "

Önce bir kapak, sonra diğeri açıldı. " kaç?" diye . "Yataktan

kalkma vaktin geldi."

"Hayır. Çok yorgunum."

Tekrar gülümsediğimde kalbim kabardı.

Alastair'in teninin baharatlı ve topraksı kokusu içime işledi. Konseyin bekleyen kararı

kara bir bulut gibi üzerimde. Ama bunu düşünmezdim. Olabilecekler üzerinde durmazdım.

"Alastair..." Hafif öpücüklerimi ağzından ve çenesinden geçirdim, kulağında durdum. "Yapma beni

şaplak atarım."

Bana tembel bir öpücük vermeden önce "Her zaman bana patronluk taslıyor," diye mırıldandı. Geri çekiliyordu

Uyuyor.

Oh iyi. Bir saat daha uyumasına izin vermenin zararı olmazdı.

***

"Bu şimdiye kadarki en kötü Noel arifesi," dedi Gray, çimleri tekmeleyerek.

"Bu geceyi izliyor olmalıydık.

film izlemek ve kurabiye pişirmek. Noel ağacının önünde oturmak ve güzel ışıklara bakmak.

Kızarmış, sıcak bir ateşin tadını çıkarmak ve sıcak çikolata içmek. Ama hayır. Korkunç bir yere gidiyoruz.

Sonsuz kıyamet çukurları ve pis kokulu su bataklıkları."

"Döndüğünde bunu kutlayacağız meleşim." Mason kaslı kollarını ona doladı.
"Biz

tatlı yiyebilir ve Dino-Steve ile *Krampus*'u izleyebilir."

Gray bunun üzerine gülümsedi. "Tamam. Ama Simon da bizimle birlikte izlemek zorunda. Onu korkutmak istiyorum. Bu çok oldu

uzun."

Simon, Galen'in beline yapışmadan önce gözlerini devirdi. "O kıyamet çukurlarına dikkat et, büyük

Adamım. istemem."

"Kanatlarım var. Tekrar uçabilirim." Galen Simon'ın yüzünü şefkatle kavradı ve onu öpmek için eğildi.

"Ben yokken uslu dur."

"Pfft." Simon öpücüğün etkisiyle yamulan gözlüklerini düzeltti. "Ben her zaman uslu dururum."

İnsanların kayıplar diyarına girmesine izin verilmiyordu. Ruhları, kayıpların boşluğuna karşı çok hassastı.

Hiçlik. Araf'a girseler bile geri çıkamazlardı. Yani Mason ve Simon

bize eşlik etti. Ancak diğer arkadaşlar geride kalmayı reddettiler. Bu karara karşı çıkmak için bir neden göremedim.

Zaten bu tartışmayı kazanamazdım.

"Üzgünüm geciktim!" Raiden, Baxter'ın villasının önündeki çimenlere indi - on dakika sonra

Toplantı zamanı. Elinde, üstünde yeşil ekose kurdele olan kırmızı plastik bir kap tutuyordu. "Bunları soğumaya bırakmalıydım

onları buzlamadan

önce." "Ne oldu?"

diye sordum.

"Yumuşak zencefilli kurabiyeler," diye yanıtladı. "Mephistopheles ona getirdiklerime bayılırdı.

Cadılar Bayramı. Bunlar da aynı ama şeklinde değil, zencefilli kurabiye adamlar."

Titan yanına indi, elinde cam bir tabak ve üzerinde çikolatalı kek vardı.

ve kırmızı bir süslenmiş. "Ve bu da bir Yule kütüğü."

"Hem de çok lezzetli," dedi Raiden. "Arasında fıstık ezmesi kreması olan pandispanya

kat kat açılmış ve zengin çikolatalı ganajla kaplanmış. ahududu koydu."

Michael pastaya baktı, merakı ve tatlı sevgisi kısa bir süre için ortaya çıktı. Sonra başını salladı.

"Artık herkes burada olduğuna göre gitmeliyiz. Yine de... Neredeyse geride kalmam gerektiğini düşünüyorum."

"Neden?" Alastair sordu.

"Onun kanatlarını alan bendim." Michael o anda doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapmıştı.

Hainler cezalandırılmalıydı. Yine de bu konuda suçluluk duyuyordu. Başkalarına zarar vermekten asla zevk almazdı, hatta

pozisyonu bunu gerektirdiğinde. "Ben konuşmak istemeyebilir."

"Bizimle birlikte olman gerekiyor," dedim ona. "Konseyin bir üyesi olarak, senin

bilgi karşılığında öne sürebileceği her türlü şartı kabul eder." Çünkü sadece makul olan

Mephistopheles karşılığında bir şey ister. Her şeyin bir

bedeli vardı, özellikle de savaş zamanında.

"Pekâlâ." Michael cebinden gümüş bir yüzük çıkardı ve orta parmağına

sağ elinin ortasında. Yüzüğün ortasındaki taş mavi ve mor arasında yumuşak bir geçiş yaparken

içindeki büyü titreşti. "Herkes toplansın."

Lucifer tek melekti. Ama Michael'ın yüzüğü ona bu ışınlanma özelliğini verdi.

yetenek. Ve kullandığım taşların sadece tek seferlik kullanımının aksine, yüzüğün büyü

sonsuzdu. Onu istediği kadar kullanabilirdi. Onu Selaphiele ödünç vermişti ve kısa süre önce

Geri.

Alastair pazumu tuttu. Tenim karıncalandı. Bana küçük bir gülümseme sundu ve ben de ona

Yumuşak saçlarını okşamak için yaklaştım. Aramız hep böyle mi olacak? Ben onunkine karşılık veriyorum.

Bu şekilde yakınlık

mı? Umarım öyledir.

Herkes bir bağlantı kurduktan sonra Michael yüzüğü aktive etti ve bizi adadan ışınladı.

Bir saniye sonra bizi sessizlik karşıladı. Gecenin gölgeleri de öyle.

Kayıplar diyarı sonsuz karanlığın çorak topraklarıydı. Güneş hiç doğmadı. Hiçbir şey yoktu

Rüzgâr, sanki havanın kendisi yaşam ve ölüm dengesi arasında asılı kalmış gibiydi. Uzaktaki perde

Ölülerin kayıp ruhlarının bulunduğu dış çorak topraklar belli belirsiz parlıyordu, yarı saydam bariyer

Beyaz darbelerle mavinin en soluk tonu.

"Kahretsin, Michael," dedi Castor. "Bizi onun kulübesinden daha uzağa ışınlatabilir miydin?"

Arkadaşım iyi huylu haline geri dönmüştü ve Castor'un mızımızlanmasına sıırttı. "Yürümek işe yarar

iyisin."

Gerçek şu ki, evine daha yakın bir yere ışınlanmak imkânsızdı. Bizi bu yüzden ışınlamıştım.

Aylar önce geldiğimizde çok uzaklardaydı. Mephistopheles, kanatları koparılmış ve sürgün edilmiş olsa da

hala güçleri vardı. Mülkünün etrafına bir koruma yerleştirmişti.

içinde. O da bu diyarda olan her Şeyi biliyordu. Geldiğimiz anda bizi hissetmişti.

"Bana bir kurabiye ver, Ray." Gray kabı almak için uzandı.

"Hayır." Raiden onu ulaşamayacağı bir yere kaldırdı. "Bunlar senin değil."

"Ama bugün Noel arifesi. Vermek mevsimin sebebidir. Ya da her neyse." Gray ayağa fırladı.

kabı aldı, sonra eli boş döndüğünde suratını astı. "Őekere ihtiyacım var, yoksa kıvrılıp yatacağım.

ve biraz kestir."

"Ah, Smalls." Raiden kapağı kaptı.

"Ona teslim olma," dedi Alastair. "Őımarık." Gray dilini en büyük kardeşine doğru uzattı.

"İyi misin, Kal?" Bellamy elini onun omzuna koydu.

Kallias titrek bir ses tonuyla, "Evet, iyiyim," diye cevap verdi. Koyu renk gözleri önündeki perdeye

Biz. "Buraya dönmek sadece... ürkütücü."

"Endişelenme kardeşim." Castor'un eli onun diğer omzuna kondur ve sıktı. "Sen asla

boşluğa geri dönecek. Bunun olmasına izin vermeyeceğiz."

Küçük bir tepeye ulaŐıp diğer tarafa indiğimizde çorak arazi biraz değişti. AĞaçlar

dalları ince ve çıplak bir Şekilde yerden uzanıyordu ve karanlık su havuzları fokurduyor, pis kokular yayıyordu.

Çürümüş toprak ve küf.

"İğrenç." Gray ürperdi. "Küflü kık gibi kokuyor."

İleride bir kulübe duruyordu. Bacadan dumanlar yükseliyor ve sıcak ışık kulübeden dışarı yayılıyordu.

ve karanlık, yıldızsız gecenin içine. Etrafında küçük ölü ot parçaları vardı.

ama toprak tarafından reddedildi. Bir tarafta daha büyük, yoğun bir su havuzu vardı.

"Ne kadar tuhaf," dedi Michael.

"Tuhaf mı? Bana daha çok bir seri katilin yaşayacağı bir yer gibi görünüyor," diye mırıldandı Castor.

Ön kapı açıldı ve Mephistopheles kollarını kavuşturarak dışarı çıktı.

kapı çerçevesi. Kulübenin içinden gelen ateş, uzun kıızıl saçlarının dış tellerini belirginleştirdi ve

Turuncu-sarı gözleri bir gece yaratığı gibi belli belirsiz parlıyordu.

"Burada yüzünü gösterecek cesaretin var, başmelek," dedi Mephistopheles.

"Yoksa buraya

işi bitirmek mi?"

"Görmek isteyeceğiniz son yüzün ben olduğumu biliyorum," diye karşılık verdi Michael. "Ama sizden bir şey istemeye geldik.

Yardım et. Size zarar vermek gibi bir niyetim yok."

"Bana tekrar zarar vermekten bahsediyorsun. Kanatlarımı aldın."

"Ve sen bize ihanet ettin. Buna göre cezalandırıldığınız bir suç."

Mephistopheles ona baktı, yüzünde kayıtsız bir ifade vardı, sonra eliyle kapıyı biraz daha araladı

botunun topuğu. "İçeri gelsen iyi olur. Bir demlik çay koyayım." Kulübeye geri adım attı,

kapıyı bizim için açık bırakıyor.

Gray, Bellamy'ye doğru eğildi. "Çayın kış suyundan geldiğini düşünmüyorsun, değil mi?"

Alastair kısa süreliğine gözlerini kapadı. "Gray, tanrılar aşkına, en iyi şekilde davran." O

Castor'a baktı. "Sen de öyle."

"Hey, ben ne yaptım ki?" "Ağzını

açtın."

Kyo kahkahalara boğuldu. Castor kollarını ona dolamadan ve yanlarını gıdıklamadan önce ağzı açık kaldı,

Arkadaşının daha da çok gülmesine neden oldu.

Önce Raiden öne çıktı, onu Titan izledi. Warrin bir elini Daman'ın beline koydu.

ve üç basamakla kulübeye çıkmasına rehberlik etti. Diğerleri içeri girdi, sadece ben kaldım,

Alastair ve Michael.

"Tanrılar yardımcımız olsun," dedim nefesimin altında.

Alastair usulca gülümsedi. "Belki de Mephistopheles onların aptallıkları karşısında büyülenir."

"Pasta yardımcı olacaktır." Michael bir adım öne çıktı. "Ama eğer istemezse, Seve seve elinden ."

Kulübenin içi . Ocakta ateş yanıyordu ve kitap koleksiyonu ve

iki yanındaki gömme raflarda deri ciltli dergiler sıralanmıştı. Şöminenin önündeki koltukta

yıllarca kullanılmaktan yıpranmıştı örme bir battaniye katlanıp sırtına örtülmüştü. Küçük bir

Mutfak sol taraftaydı; eski moda bir fırın, portakal dolu bir kâsenin bulunduğu ahşap bir tezgâh

ve üzerinde yarısı yenmiş taze pişmiş bir somun ekmek ve tek leğenli antika pirinç bir musluk.

"Kendinizi evinizde hissedin." Mephistopheles bir kap kaptı ve içine su doldurdu.

Castor onu izledi. "Kaba olmak gibi olmasın ama tüm bunları nasıl ? Ve

Daha da önemlisi... bu su nereden geliyor?"

Alastair bir elini yüzünde gezdirdi. Zihninden kardeşine küfrettiğine şüphe yoktu.

Bağlantı.

"Ben geldiğimde kulübe buradaydı," diye Mephistopheles. "Çok az sayıdaki olanaktan

sürgünümle birlikte bana verildi. İçme suyum arka taraftaki sonsuz bir kuyudan geliyor.

Her zaman taze, konseyin bir başka iyiliği."

Tam olarak Raphael'den bir iyilik. Sağlık ve mutluluğun baş meleği olarak.

Mephistopheles'in temiz bir su kaynađı olmadıđını dűřűnmek. Sudan beslenerek űlemezdi.

ama onu bunu yapmaya zorlamak zalimlik olurdu.

Ve yeterince

cezalandırılmıştı.

Mephistopheles, "Ayrıca içinde sonsuz miktarda balık bulunan kűűk bir gűletim var," diye devam etti. Bařka bir

Raphael'in hediyeleri. "Bűyűk olmasa da, sebze ve meyve yetiřtirebileceđim verimli topraklara sahip bir alanım var.

meyve ađaçları dikiyorum. Bu diyarda gűneř yok, bu yűzden ekinlerin bűyűmesine yardımcı olmak için toprađa bűyű ařılıyorum. I

İplik ve kitap gibi ihtiyacım olan diđer kűűk eřyaları toplayın. Yeterince iyi idare ediyorum."

Yerleřtirdiđi korumadan daha gűűlű bir bűyű kullanması engellendi ve kűűk çađırma bűyűleri.

Raiden kırmızı kabı mutfak tezgahının űzerine koydu. "Size biraz şekerleme getirdik. Daha fazla

o yumuřak zencefilli kurabiyeler ve Ti sana bir Yule kűtűđű yaptı."

Mephistopheles ona, "Daha űnce de sűylediđim gibi, senin nazik kalbin gerçekten nadir bulunan bir řey," dedi ve sonra

Titan. "İkinize de teşekkür ederim." Bir kurabiye aldı, süslenmiş zencefilli kurabiye adama hafifçe gülümsedi, sonra

usulca inleyerek bir ısırık aldı. "Geçen bile daha iyi."

"Beğenmene sevindim," dedi Raiden.

Gray ateşin önüne yayıldı ve gözlerini kapattı. Tembellik onu ele geçiriyordu. Diğerleri

ayakta kaldı.

Dakikalar ilerledikçe sabırsızlığım arttı ve ağırlığımı diğer bacağıma . Bir kez

Çay bittikten sonra Mephistopheles Alastair için bir fincan doldurdu, Alastair ona teşekkür etti ve bir tane de

Ben de reddettim. Diğer herkese sorduğu gibi, derin bir nefes aldım ve ağırlığımı tekrar kaydırdım.

"Sana da uslu durmanı söyleyeyim mi?" Alastair bana telepatik olarak sordu.

"Senden emir almıyorum, Pride."

İçkisini yudumlarken gözlerinde bir gülümseme belirdi. Kendi gülümsememle savaştım. Beni sarıp sarmalamıştı.

parmağı, ve o bunu biliyordu.

Mephistopheles Noel kütüğünden bir dilim kesti ve tabağıyla çayını koltuğa götürdü.

Oturduktan sonra bir ısırık aldı ve çiğnerken ateşe baktı. "Bana neden geldiğini söyle."

"Zaten bilmiyor muydun?" Daman sordu. Kendini duvara dayamıştı, böylece görebiliyordu

Odadaki herkes. Warrin onun yanında durdu. "Kallias için geldiğimizde, sen çoktan

bizi bekliyor."

"Burada pek çok şey görüyorum, evet," diye yanıtladı Mephistopheles. "Yine de pek çok gizlidir. Bazen

Sis her şeyi net göremeyecek kadar yoğun. Oldukça sinir bozucu. Görme yetim sayesinde kendimi hala

Küçük de olsa dünyanın bir parçasıyım ve görüşüm örtüldüğünde, işte o zaman yalnızlık içime sızıyor.

kemiklerim." Çatalı dudaklarına götürdü ama eli hareketsiz kaldı. "Ama bu konumuzun dışında.

Kallias'ı peçeden çıkarma nedeninizi göz önünde bulundurduğumda, savaş için burada olduğunuzu tahmin ediyorum."

"Öyleyiz." Alastair fincanını şöminenin üzerine koydu. "Kardeşlerim ve ben Lucifer'i yaraladık."

Düşmüş meleğin gözlerine şok dokunmuştu. "Derisini mi deldin?"

"Evet. Onu zayıflattık ve göksel kılıçlarımızla bıçakladık."

"İğne yastığı gibi," diye ekledi Bellamy. "Şerefsizi her taraftan sıkıştırdık ve

Kendi kanında boğuluyordu. Kazandığımızı sanmıştık."

"Ama sonra kendini iyileştirdi," dedi Mephistopheles gözlerinde mesafeli bir bakış belirirken. "Yani

Bu doğru."

"Doğru olan ne?" Michael sordu.

"Lucifer nasıl öldürölür. Sekiz lanetli oğul onun savunmasını zayıflatabilecek tek kişiler,

Ancak son darbeyi vurmak için başka bir şeye daha ihtiyaç var."

Nefesim ciğerlerimde durdu ve kanım damarlarımda sıcak bir şekilde akmaya başladı.

"Haklıydın," dedim.

Alastair. *"Onu nasıl öldüreceğini*

biliyor." "Tabii ki haklıydın."

Gözlerimi ona çevirdim. *"Şimdi sırası değil." "Küstahlığımı*

seviyorsun."

"Bu tartışılır."

"Bunu neden konseyden sakladın?" Michael sert bir ses tonuyla sordu. Öfkelenmek için çok şey gerekiyordu.

onu. "İlk savaş sırasında bize yardımcı olabilirdi. Tüm bunları önleyebilirdi!"

"Neden?" Mephistopheles tabağını sandalyesinin yanındaki küçük masanın üzerine koydu ve ayağa kalktı,

Michael'la karşı karşıya. "Sizin ve konseyin önüne geldim, ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm ve sizden

Bağışlanma. Uriel, değerli bilgiler verirsem merhamet talebimin dikkate alınacağını söyledi. Ben de

Lucifer'in lanetli oğullarla ilgili planından bahsetmiştim. Sana generallerinin yerlerini söyledim. Ve ne merhamet

karşılığında bana verildi? Başımı omuzlarımdan ayırmak istedin ama

kanatlar yerine. Sonra da sonsuza dek buraya sürgün edildim."

Michael hafif bir hırıltıyla, "İşlediğin suçlar göz önüne alındığında adil bir ceza," diye karşılık verdi. "Bu

merhametlidir."

"Binlerce yıldır buradayım, Michael! Bu noktada, neredeyse

kafamı koparman için. En azından o zaman bu ezici yalnızlığa katlanmak zorunda kalmazdım.

cansız, ıssız bir yer." Vücudu öfkeyle titrerken nefesini dışarı ve kendini zorladı

sakinleştirmek için. "İşte bu yüzden sana yardım etmeyeceğim. Lucifer'in kurallarına boyun eğmeni ya da yanmanı tercih ederim. İkisi de

senin için adil bir ceza olur."

"Mephis," diye başladım.

"O-"

"Bana öyle deme." Mephistopheles başını bana doğru çevirdi, gözleri parlıyordu. "Sen ve

Göklerdeki her melek savaşabilir ve dövüşebilir ama Lucifer'i asla yenemezsiniz."

"Ama senin istediğin de bu değil mi?" Alastair sordu. "Lucifer'in yenilgisi mi? Seni iltica etmeye ikna etti

ve sonra size ihanet etti. Size sözler verdi ve onları yerine getirmede.

seni bir hiçmişsin gibi kenara itti. Kendinize hangisinin daha büyük olduğunu sorun: Konseye olan öfkeniz mi... yoksa

ona olan nefretin?"

"Tanrım, tıpkı baban gibisin," dedi sinirli bir öfkeyle. "Ne söyleyeceğini çok iyi biliyorsun

başkalarını istediğin şeyi yapmaya ikna etmek için. Ama benim üzerimde işe yaramayacak Azazel' oğlu." Kehribar gözleri

bana döndü. "Yine de cazibesi sende işe yaramış. Kokusu her yerinde. Oh, nasıl da

güçlüler düştü."

"Lazarus aşık olduğu için kovulmayacak," dedi Michael. "Buna izin vermeyeceğim."

"Yine de, sadece aynı şeyi yapma özgürlüğünü dileyen bizlere savaş açtınız."

"İltica etmenizin nedeni aşkı arzulamanız değildi. Güç için yanıp tutuşuyordun, tıpkı Lucifer gibi. İkisi de

İnsan diyarını ve yeraltı dünyasını fethetmeyi planladın. Ve her ikisine de hükmetmeyi seçtiğinde

sürünerek bize geri döndün."

Mephistopheles kaşlarını çatı. "Eğer sana yardım etmem için beni ikna etmeye çalışıyorsan

berbat bir iş."

"O zaman izin verin deneyeyim." Kallias bir adım öne çıktı. Bir tehdit gibi görünmemek için xiphosunu bırakmıştı.

de, kırpılmış siyah saçlarından delici bakışlarına kadar her santimi savaşçı çılgınlıkları atıyordu.

koyu renk gözleri ve güçlü

yapısı vardı. "Devam et."

"Ben bir Spartalı olarak doğdum. Bize asla teslim olmamamız öğretildi. Asla yalvarmam. Yine de..."

Kallias'a düştü

tek dizinin üzerine çöktü ve başını eğerek bakışlarını indirdi. "İşte buradayım, önünde diz çökmüş yalvarıyorum. Lütfen

bize yardım et." Melankolik sesi, kendi acısının bir yankısı olarak havayı doldurdu. "Eşim beni bekliyor

Elysian Fields. Onu tekrar görebilmek için tek umudum bu savaşta Lucifer'i yenmemize bağlı. Uriel

Aksi takdirde ruhlarımızın göksel âleme girmesine izin vermeyiz."

"Sözlerin beni duygulandırdı," dedi Mephistopheles, az önceki ısırığını kaybederek. "Uriel'in kini

babalarınıza karşı haksız bir şekilde hepinize geçti. Lazarus'un seni getirdiği gece çok üzülmüştüm.

"Hak ettiğin öbür dünya yerine, öldüğünde ruhun burada olacak." Anı

zihnimde tazeydi.

Kallias öldüğünde, ruhu eşininkiyle birlikte öbür dünyaya gitmeliydi. Ama Uriel

göksel alemin kapılarından geçmesine izin verir.

Uriel bana, "*Onun sefil ruhunu kızgın çukura atın,*" demişti. Duygusuz, sanki sadece

çöpü dışarı çıkarmamı söyledi. "*Bu bir emirdir.*"

Onun yerine, Ben olsam seyahat etti için Bu gerçek,
Çaresiz. "Lütfen," Ben olsam Mephistopheles'e
yalvardı. "*İzin ver*

ruhun perdeden geçmesi için."

"Neden yapayım ki?"

"Çünkü babasının günahları yüzünden yanmayı hak etmiyor."

Alastair'in eli benimkine dokundu ve beni zihnindeki o karanlık yerden geri getirdi. Gözlerimiz buluştu,

ve göğsümdeki buz biraz çözüldü.

"Bize yardım edecek misin?" Kallias hâlâ diz çökmüş bir halde sordu.

"Benden çok şey istiyorsun, Nephilim," dedi Mephistopheles. "Sana yardım etmek

Konsey. Ve yardım etmek için parmağımı bile kıpırdatmadan dünyanın karanlığa gömülmesine izin verecek kadar önemsizim.

onları."

Raiden daha sonra Kallias'ın yanında diz çöktü. "Ben de sana yalvarıyorum. Her şey için kızgın olmaya hakkın var.

Sana yapılanlar. Yani seni buraya sürgün eden baş meleklerle yardım etmeni istemiyorum. Yardım ediyorum.

Bize yardım etmen için yalvarıyorum. Ben ve kardeşlerim. Bunu sensiz yapamayız."

Sesi titriyordu. "Eğer sen

Bu savaştan sağ çıkabilir miyiz bilmiyorum. Ve onları kaybedemem. Hiçbirini, arkadaşlarını da.

Onlar benim ailem."

"Ray..." Castor yaklaştı ve bir elini Raiden'in başının üstüne koydu.

Sekizinin paylaştığı bağ, birbirlerinin güçlü duygularını hissetmelerini sağladı.

Yine de, o anda, odadaki herkesin çaresizliğin ağırlığını emindim ve

Oburluk avatarına yapışan korku.

Mephistopheles tekrar yerine oturdu ve parmaklarını uzun saçlarında gezdirdi.
Bakışları

yarısı yenmiş kek. "Hiçbir karşılık beklemeden bana karşı nazik davrandınız.
Pekala. Söyleyeceğim

sen."

Alastair pazumu tuttu, solgun gözleri düşmüş meleğe yapışmıştı. Cevaba bu
kadar yakın olmak

Savaşı kazanmak için nefesi kesilmişti.

"Ancak-" Mephistopheles bir parmağını kaldırdı. "-yardımımın bir bedeli var."

"Söyle bakalım," dedi Michael.

"Özgürlüğüm."

"Bunu size veremem." Michael başını salladı.

"Elbette, sürgünü bunca yıl sonra yeniden değerlendirilebilir," dedim. Benim
için mühürleme kararı

tahvil henüz iptal edilmemişti, ancak konu konseyin önüne getirilecekti.

yeniden değerlendirme. Aynı kural onun için de geçerli olmalıdır.

"Evet." Gray yavaşça gözlerini kırıştırarak . "Pen Lucifer'le birlikte isyan etti
ve pek de hoş olmayan şeyler yaptı.

öldürülmedi ya da korkunç bir yere kapatılmadı."

"Penemuel Lucifer'e yardım etti, evet, ama işlediği suçlar bunun önemsiz kalıyor."

Michael dedi ki. "O da

o zamandan beri bize yardımcı oldu. Ancak, ne , zor zamanlar zor tedbirler . Yenmek

Şu anda önemli olan tek şey Lucifer. Bu yüzden isteğinizi konseye götüreceğim ve

iyilik. Size söz veriyorum."

"Senin sözün benim için çok az şey ifade ediyor." Mephistopheles bir parmağını sandalyesinin koluna vurdu.

"Sözüm *her şeydir*. Eğer bir şey söylersem, yaparım." Michael kapalı yumruğunu havaya kaldırdı.

göğüs. "Özgürlüğünü tek başıma sağlayamam ama seni bu durumdan kurtarmak için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Eğer vereceğin bilgi savaşı kazanmamıza yardımcı olacaksa. Bunun için sana yemin ederim."

"Sanırım bu yeterli olacak. Şimdilik. Ama sözünden dönersen, yemin etmeme izin ver.

sana bir şey yapacağım, başmelek. Seni yok etmek için sahip olduğum her kaynağı kullanacağım."

Michael sırttı. "Daha azını beklemezdim."

"Peki, bunu hallettiğimiz sürece..." Mephistopheles yan masadan pastayı kaptı

ve bir ısırık daha aldı. "Mm. Bu fıstık ezmesi dolgusu orgazmik. Tanrılarının yemeği."

Titan, Raiden'ın ayağa kalkmasına yardım etti ve onu kendine yakın tuttu, düşene bakarken çenesi gergindi

Meleğim. "Minnettarlığınızı daha iyi göstermek için kocamı üzmeyi bize ne yapmamız gerektiğini söyleyebilirsiniz.

biliyorum."

"Elbette." Mephistopheles'in gözlerinde hızla sönmeden önce bir suçluluk parıltısı belirdi. Birçokları gibi

Raiden'la tanışan Lucifer'in de ona karşı bir zaafı varmış gibi görünüyordu. "Lucifer vizyonu gördüğünde

koluna dokundum ve onu da gördüm." "Ne gördün?"

Michael sordu.

"Sekiz Nephilim, her biri ile a farklı renk içinde onların siyah Lucifer'i çevreleyen kanatlar. Altında bir

Kışın ölüsünde karanlık gökyüzünde, ona göksel bıçaklar sapladılar. Birisi bağırdı

mesafe. Ve sonra, siyah bir kılıç kalbine saplandı."

"Siyah bir kılıç mı?" Bellamy hafif kırılmış çenesini ovuşturdu. Şehvet avatarı normalde

temiz traşlıydı, ama iblis arkadaşı tıraşı severdi.

"Made . saf obsidyen ve gizlenmiş içinde karanlık," Mephistopheles cevap verdi. "Ama bu bir

Herhangi birimiz tarafından dövülebilen sıradan bir kılıç. Bu bir ruh silahı."

"Kimin?" Ben sordum.

"Sabır, Lazarus. Oraya geliyorum."

"Daha hızlı git."

Alastair bana hafifçe çarptı. Ben de ona çarptım.

"Güneş ışığı ilk kez kozmosun üzerinde kırılırken, Lucifer ilk nefesini aldı ve Işık

Bringer da onunla birlikte ortaya çıktı." Mephistopheles Michael'a baktı. "Tıpkı senin gibi

Ateşten kılıcın. Ruh silahları sadece büyük güce sahip olanlara gelir. Ya da seçilmiş olanlara.

kader tarafından, su ejderhası gibi." Kyo'ya başını salladı.

Kyo üzerindeki ani ilgiden rahatsız olmuş görünüyordu. Katanası bir ruh silahıydı.

onu daha bebekken seçmişti. Onun benim için değerli bir eş olduğunu gösteren faktörlerden biri de

Castor yaşam güçlerini birleştirmeden çok önce.

"Eğer bu doğruysa, neden doğuştan bir tane yok?" Alastair sordu. "Sekizimiz daha çok

ruh silahlarına sahip meleklerin çoğundan daha güçlüdür."

"Bunu düşündüm," diye cevap verdi Mephistopheles. "Ve şu sonuca vardım ki

Her biriniz bir günahla doğdunuz. Günahlarınız. Onlar size özel yetenekler verir.

Fiziksel silah. Zihin kontrolü. Yüz adamın gücü. Beslenmek için güç ve

manipüle etmek, insanların duygularını. Öfke, üzüntü, açlık, seks."

Alastair'in kaşları çatıldı. "Demek bu yüzden günahlarımız birleştiğinde Lucifer'i zayıflatabiliyoruz.

birlikte. Çünkü onlar silahtır."

"Evet. En azından benim teorim bu." Mephistopheles pastayı bir bardak çay ile yıkadı ve sonra

ağzını kaşdı. "Bu da beni kılıca getiriyor. Sürgünüm sırasında hakkında fısıltılar duymuştum.

Kehanet rüyaları da diyebilirsiniz. Gece

Düşüşü." "Gece Düşüşü mü?" Daman sordu.

Mephistopheles başını salladı. "Işığı karanlığın kendisinden başka ne söndürebilir?

Tıpkı Işık Getiren gibi

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte yaratılan Gece Düşüşü, Lucifer'in kalbi atmaya başladığı anda şekillenmeye başladı.

gözleri karardı ve öfkesi onu tüketti."

"Ha?" Gray halının üzerinde çaprazlama oturmuş, çenesini elinin üzerine dayamıştı. "Gece Düşüşü Lucifer'in

ruh silahı. Onda zaten Işık Getiren var."

"Onun olduğunu söylemedim," diye verdi Mephistopheles. "Onun almaya başladığını söyledim.

onun içinde *şekillendi*.

Gece Düşüşü, Lucifer'in öfkesinin, gururunun, kıskançlığının ve tüm kötülüklerinin karanlığı tam olarak ortaya çıktığında

İsyanına yol açan günahlar ilk nefesini aldı." Anlamı

içime işlerken göğsüm daraldı.

Castor saniyeler sonra, "Hayatta olmaz," dedi. Çok bilmiş biri olmasına rağmen, zekiymiş. O da

onu da anladım.

Alastair donakaldı. Kolumu daha sıkı kavradı. "Düşündüğüm şeyi mi ima ediyorsun?" Galen sordu.

"Kayboldum." Raiden kardeşlerinin arasına baktı. "Bu kılıcı nerede bulmamız gerekiyor?"

"Çoktan bulundu," dedi Alastair, sesi fısıltıdan geçmiyordu. Şöyle bir baktı Michael. "Ve onun sahibi senin hapisanende oturuyor."

"Olağanüstü, değil mi?" Mephistopheles bakışlarını ateşe çevirdi, alevler onun gözlerinde dans ediyordu.

Gözler. "Gece Düşüşü, Asa Morningstar'ın ruh silahıdır."

On Yedinci Bölüm

Alastair

"Ruh silahına sahip olduğundan haberim yoktu," dedim ve bu itiraf göğsümü kemirdi. Fakat

Mephistopheles'in tahmin ettiği gibi, günahlarımız teknik olarak silahlarımızsa, o zaman

Asa'nın da bir tane olması gerekiyordu, çünkü o dokuzuncu Nefilim olarak doğmuştu ve hepimizden bir parça taşıyordu.

Günahlar.

Hepimiz bu berbat güç ve ihanet oyununda birbirimize bağlıydık.

"Onu gördüm." Bellamy bana baktı. "Asa Işık Getiren'i almak için konağımıza saldırdığında

tamamen siyah bir kılıç kullandığını gördüm."

"Evet. Dövuştüğümüzde ben de gördüm. Kılıcı duman kaplamıştı."

"Gölgeler," diye düzeltti Mephistopheles. "Gücünü karanlıktan alır. Ama, eğer yanılmıyorsam

Benim düşünceme göre, Night Fall'un gerçek amacı henüz yerine getirilmedi."

"Açıkla," dedi Lazarus. Bu tek kelime öyle bir otoriteye sahipti ki, içimin biraz titremesine neden oldu.

Tanrılar onun belasını versin.

Mephistopheles Bellamy'ye baktı. "Kılıcı gördüğünde, üzerinde herhangi bir taş fark ettin mi?

kabzası?"

"Uh, hayır mı?" Bir elini altın sarısı saçlarında gezdirdi. "Kıçımıza tekme .

O sırada bize. Onun güzel ölüm kılıcına hayran olmak için durmadım."

Phoenix dudaklarını birbirine bastırdı. "O piçle bir yıl yaşadım. Kılıcı gördüm.

Sadece onun bir ruh silahı olduğunu bilmiyordum. Belphegor gibi onu bedeninden çağırdığını hiç görmedim.

onunkini yapar. Her zaman sadece

onunlaydı." "Peki ya taşlar?"

Mephistopheles sordu.

"Ben onları elmas sanıyordum," diye cevap verdi iblis. "Ya da berrak kuvars. Sadece süslü bir dekorasyon."

"Bu taşların önemi nedir?" Michael sorguladı.

"Şu anda mı? Tıpkı iblisin varsaydığı gibi, onlar dekorasyondan başka bir şey değil."

Mephistopheles turuncu-sarı gözlerini bana çevirdi. Bakışlarımı tutarken bir saniye geçti. Sonra

durdu ve yürüdü üzerinde için kapmak başka bir Kurabiye.

"Senin kan olağanüstü bir güce sahiptir, çocuklar. Benim gibi

Bildiğinden eminim. Kallias olmadan Lucifer'i öldüremezdin, ama kanındaki o güç

onu kafesine kapatın."

Sözlerini değerlendirdim. "Taşlar bizim için mi?"

"Zekânız hayret verici. Bu sonuca beklediğimden çok daha çabuk vardınız. Sekiz

Taşlar. Her için bir tane." Mephistopheles kalçasını mutfak tezgahına dayamış, bize bakıyordu. O

zencefilli kurabiye adamın kafasını ısırdı ve yavaşça çiğnedi, ya ısırığın tadını ya da kasıtlı olarak

sabırımı test ediyor.

Lazarus'un sabrını da test ediyordu. Arkadaşım yerinde kıpırdandı ve ağır bir şekilde nefes verdi.

Daman duvarı itti. "Yani bizim... ne yapmamız gerekiyor? Taşları kanımızla doldurup

güçlendirmek mi? Sonra da Lucifer'in kalbine mi

saplayacağız?" "Kulağa yeterince basit geliyor," dedi

Castor.

Mephistopheles tekrar bana baktı. Sessizliğini korudu ama gözlerindeki bir şey beni tedirgin etti.

"Gözcülerim Belphegor'un göksel hapisanenin içinde bir yol aradığına inanıyor." Michael

dedi. "Sebebi bu olabilir mi? Lucifer Gece Düşüşü'nü biliyor ve onu bizden önce bulmak istiyor."

Lazarus, "Asa'yı bulmakla çok ilgileniyor gibiydi," dedi. "Yersiz görünüyordu Asa'nın özgürlüğünü kazanmak için kurban edilmesine nasıl izin verdiğini düşünürsek." Bellamy, "Sonra da hiç pişmanlık duymadan Asa'nın cesedinin üzerine bastı," diye ekledi.

Gray'in gözleri yaşarırken çenesi patlayacak kadar esnedi. Elini kaldırdı. "Soru. Eğer

Lucifer, göt deliği Asa'nın ölümünün anahtarını elinde tuttuğunu biliyordu.

İskoçya'da savaşmak mı?"

"Çünkü o ölmüştü," diye cevap verdim. "Bir ruh silahının, ruhu artık gücü kalmaz.

İçinde yaşadığı beden ölür. Ama Asa'nın ruhu . Bedenini asla terk etmedi çünkü

diriltme büyüsünü kullandı. Lucifer Asa'nın hayatta olduğunu öğrendiğinde, Belphegor

onu arıyorum."

"Doğru." Mephistopheles kurabiyeyi bitirdi ve parmaklarındaki kremi yaladı. "Dahası,

Asa Morningstar asla senin düşmanın olmamalıydı. Bu yüzden kaderiniz sizi birbirinize bağlıyor.

günahları ve kılıcı. Birleştiklerinde, tüm dünyalarda Lucifer'i yenebilecek tek şey haline gelirler."

"Bu çok şeyi açıklıyor." Phoenix başını Bellamy'nin omzuna yasladı ve siyah kuyruğu ne yapıyorsa onu yaptı

Bell'in bacağına bu kadar yaklaşıp kıvrıldığında hep öyle yapardı. "Belphegor, Asa'yı savaşı kışkırtması için zorladı.

Ki bu çok da zor değildi. Asa etkilenebilirdi. Tek gereken cesaretlendirici bir dürtü ve

harekete geçmesi için egosunun okşanması."

"Asa'nın elinde bir parça Gurur var," diye . "Belphegor bunu kendi avantajına kullandı."

"Belphegor onu neden öldürmedi?" Raiden sordu.

"Ona ihtiyacı vardı," diye cevapladım. "Asa, Işık Getiren'i kullanabilen tek kişiydi.

Lucifer'in kafesi. Bu yüzden onu manipüle etti, her şeyin plana göre yerine oturmasını sağladı, sonra

Lucifer'in zaferini garantilemek için onu ortadan kaldırdı. Ya da o öyle sanıyordu."

"Adamım." Castor bir nefes verdi. "Asa şeytani bir pislik ama adamın hiç şansı yoktu. Onun

hayatı -ve ölümü- doğduğu andan itibaren planlanmıştı."

"Cadılar," dedi Phoenix. "Sanırım Lucifer'ın onlardan ne istediğini biliyor olabilirim. Bir büyü olarak

Hoia Baci'u'daki bağlantı noktası şimdiye kadar hissettiğim her şeyin ötesinde. Güç kaynağı

Sınırsız. Orada hepinizle savaştığımızda... evet, biliyorum, ben kötü, alçak bir hıyarım, bu ne cüret?"

Başını eğdi ve sağlam kalan tek boynuzuyla Bellamy'yi hafifçe dürttü ve benim yumuşak bir gülümsememi kazandı.

Kardeşim. "Benim büyüm geliştirilmişti. Asa'nınki de öyleydi. Bu onun daha fazla iblis çağırmasına izin verdi

yeraltı dünyası."

"Yani Lucifer bir şey mi çağırmak istedi?" Bellamy sordu.

"Bir şey değil," dedim. "*Birisi*. Cadıların, cadıları çağırabileceklerini umuyordu.

Kendisi oraya adım atamadığı için Asa göksel alemden geldi."

"Büyük olasılıkla," dedi Mephistopheles küçük bir baş sallamasıyla. "Ve eğer onunla yüzleşmemiş olsaydın

o gece başarılı olabilirdi."

Michael pencereye doğru yürüdü ve zifiri karanlık geceye baktı. "Sanırım bu

Asa'yı işlediği suçlar yüzünden idam etmediğim için şanslıyım. Artık ona

ihtiyacımız var." "Eğer bize yardım ederse," dedi Lazarus.

"Welp. Boku yedik." Gray halının üzerinde geriye doğru düştü, bacaklarını tekmeledi ve

Silahlar. "Bundan bir çıkar elde etmedikçe bize yardım etmeyecek."

"İntikam her zaman iyi bir motivasyon kaynağıdır," dedi Daman. "Bize yardım ederek babasını alaşağı edecek.

Kıskanç düşüncelerini duydum. Onun derin güvensizliğini ve acısını hissettim.

Lucifer."

"Babasından daha büyük olduğunu kanıtlama fırsatı bizim lehimize çalışmalı." Babamdan biliyordum.

deneyim. Gurur da aynısını yapma şansına atlamıştı ve bu da beni Echo Körfezi'ne götürmüştü. Eğer

Bu hata olmasaydı, Lazarus ve ben aramızdaki bağı asla benimsemeyecektik. Sonunda

bizi birbirimize itti.

Elini tuttum. Dikkati bana yöneldi ve gözleri biraz soğuk görünse de-

Etrafımızdayken geliştirdiği alışkanlık - mavi derinliklerde sıcaklığın izlerini gördüm.

"Bu konuyu konseyle konuşacağım." Michael bize döndü. "Asa bizim krallığımızda bir tutsak,

Bu nedenle de onunla ilgili niyetlerimiz konusunda bilgilendirilmeleri gerekiyor."

Mephistopheles ona, "Onlarla benim sürgünüm hakkında da konuşmayı unutma," dedi. "Eğer benim

bilgilerin doğru olduğu kanıtlanmıştır."

Michael kapıyı açıp dışarı çıkmadan önce ona başıyla selam verdi. Galen onu takip etti, sonra

Castor ve Kyo. Kallias Gray'in ayağa kalkmasına yardım etti ve tembel kardeşimiz ona yapışırken gülümsedi.

Geri. Onu kulübeden taşıdı.

"Yakında size daha fazla ikram getirmeye çalışacağım." Raiden, Titan'ın elini tutmadan önce şapkasını düzeltti.

"Baca pastası hakkında ne düşünüyorsun?"

Mephistopheles, "Bence yaptığınız her şey lezzetli olacak," diye karşılık verdi.

Kardeşlerimin geri kalanı kulübeden ayrıldı. Düşmüş meleği selamladıktan sonra,

Lazarus daha sonra beni

kapıya doğru yönlendirdi.

"Alastair."

Mephistopheles'e dönüp baktım. "Evet?"

"Bilmen gereken bir şey daha var," dedi bana doğru bir adım atarak. "Senin zaferin

üzerinde."

Beni tedirgin eden uzun süreli bakışmaların nedeni bu olmalıydı. Bu

Daha fazlasını söylemesini beklerken bu his tüm gücüyle geri döndü. Ama bana söylemedi.

Bana gösterdi.

Mephistopheles iki parmağını şakağıma dayadı ve bir anda

Aysız gökyüzü, botlarımın altında kar. Yine de, aslında orada değildim. Isıran soğuğu hissetmedim ya da

Kan ve ölüm kokusunu alıyorum. Etrafımda hareketsiz yatan bedenler: iblisler, Nefilimler, melekler.

Bir savaş sonrası.

İleride, beni ve kardeşlerimi Lucifer'le savaşıırken gördüm. Elimde siyah bir kılıç vardı.

karanlığın kendisi. Savaştık; kesip biçtik ve vurduk.

Lucifer'in ölümünün imgelemiydi. Mephistopheles bunu kendi gözlerimle görmeme izin veriyordu. Ve ben

Gördüklerim beni titretti. Görüntü kadar izledim. kırpıştırarak kendimi kulübede buldum.

Yanımda endişeli bir Lazarus vardı.

"Ne gördün?" Lazarus yüzümü avuçlayarak sordu. "Tanrım, Alastair, çok solgunsun. Söyle

bir şey." Mephistopheles'e döndü. "Ona ne yaptığını söyle bana!" "Ben hiçbir şey yapmadım. Ona sadece gerçeği gösterdim."

"Bana da göster."

"Yapamam." Mephistopheles daha sonra ciddi bir ifadeyle bana baktı. "İşte böyle yapacaksın

Bu savaşı kazan, Azazel'in oğlu. Lucifer'in zaferine giden birçok yol vardır, ama sadece bir tanesi onun sonunu getirir.

Ve siz de buna bizzat şahit oldunuz. Ne yapılması gerektiğini biliyorsunuz."

"Evet," dedim sesimdeki titremeden nefret ederek. "Evet."

Hayatım boyunca gizemleri çözmekten ve gerçeği ortaya çıkarmaktan zevk almıştım. Bilgi güçtü.

Yine de o anda daha çok bir lanet gibi hissettim. O meşum gece gelene kadar taşımak zorunda olduğum bir yük.

Lazarus ve ben dışarıdaki diğerlerine katıldık ve korumalı araziden yeterince uzağa yürüdük.

Michael'ın ışınlama yüzüğünü aktive edebileceği yere. Tüm bu süre boyunca Lazarus gözlerini benden ayırmadı.

Adaya döndüğümüzde, Michael göksel âleme gitti ve kardeşlerim ve onların

Mates müttefik komutanlarla konuşmak için villaya girdi. Muhtemelen yemek için de. Yemek yememiştik.

Kayıplar diyarına gitmeden önce akşam yemeği yedim ve Raiden'in ailesiyle vakit geçirmeye ihtiyacı olduğunu hissettim. Yemek pişirmek

ve yemek yemek endişelerini hafifletmeye yardımcı oldu.

"Benimle gel." Lazarus beni Baxter'ın villasının yanındaki meyve bahçesine götürdü.

Ona ulaştı, döndü

bana doğru döndü. "İmgelemde ne gördün?" "Sana

sonra anlatırım." Etrafindan dolaşmaya çalıştım.

"Bana şimdi söyleyeceksin." Kolumdan tuttu ve beni bedenine yaklaştırdı. "Ne. Ne yaptın? Sen.

Bakın."

Ay ışığı tepemizdeki dalların arasından süzülerek yüzünde parlıyordu. Elimi kaldırdım ve yüzünü okşadım.

pürüzsüz çenesinin kıvrımı. Kış elması kokusu etrafımı sararken, Gurur göğsümde mırıldandı. Altında

onun kokusu, ben başka bir koku aldım. Benim kokumu.

"Çok güzelsin," dedim ona. "Seni ilk gördüğümde bana karı hatırlatmıştın.

Soğuk ama çarpıcıydı. Elimi tuttuğunda çok sıcak hissettim. O ormana gittiğimde

benim için gelirdin." Başımı çenesinin altına sıkıştırdım. "Ve geldin."

Lazarus kollarını bana doladı. "Beni endişelendiriyorsun, Alastair."

"Endişelenme." Gözlerimin arkası yandı. "Zaferimizi gördüm."

"O zaman neden titriyorsun?" Bana daha sıkı sarıldı ve yüzünü saçlarıma gömdü. "Söyle bana

gerçek."

Gerçek onu ezecekti. *Beni eziyordu.*

"Lucifer'i kafese koyduğumuz zamanı hatırlıyor musun?" Kulağımı kalbinin üzerine dayadım ve atışlarını dinledim. Onlar

benimkinin sakinleşmesine yardımcı oldu. "Kapıyı mühürlemek için kanımıza ihtiyaç vardı ama aynı zamanda yaşam gücümüze de ihtiyaç vardı.

onu güçlendirmek. Onu öldürmek için de aynısı gerekecek. Gece Düşüşü'nün enerjimize ihtiyacı olacak. Bir büyü olmalı

son darbe vurulurken enerjimizi bıçağa aktarmak için yapıldı."

"Tamam." Yavaş ve düzenli nefesler aldı. "Yani ilk savaş sırasında olduğu gibi mi olacak? Sen

zayıflamış ve ölüme yaklaşmış?"

Tam olarak anlamamıştı ve benim de açıklayacak ne yüreğim ne de cesaretim vardı. Sıktım.

Gözlerimi kapadım, gözyaşlarımı zor

tuttum. "Evet." "Tek yolu bu mu?"

Başımı salladım.

Lazarus saçlarımı öptü. "Her şey yoluna girecek. Geçen sefer sadece yedi kişiydiniz. Kallias ile birlikte,

daha güçlü olacaksın."

Çenem titredi. "Evet. Olacağız."

***

Tüm kardeşlerim bir araya geldiğinde nadiren sessiz anlar olurdu. Eğer didişmiyorlarsa,

saçma sapan fikirler uydurmak, birbirlerine şaka yapmak gibi başka şekillerde de iğrençleşiyorlardı.

Şaka yapıyorum.

Ay ışığının aydınlattığı kumsalda dururken hiç şaka yoktu. Eğlenceli atışmalar ya da gönülsüz iğnelemeler yoktu.

Arkadaşları gece uykusuna yattıktan sonra benimle istemiştim. Sonra da onlara

İmgelemde gördüğüm şeyi.

"Yapılması gerekenin bu olduğuna emin misin?" Galen sessizliği bozarak sordu Merak etmiştim

Sonsuza dek sürecekmış gibi, bir acı verici, sessiz an diğerine uzanıyor.

"Öyleyim."

Bellamy kumda dizlerinin üzerine çöktü ve karanlık suya baktı.

Daman onun yanında diz çöktü. A

Kollarını Bellamy'ye dolamadan önce bir saniye geçti. İkisi hiçbir şey söylemedi. Sadece

birbirlerine sarıldılar. İkimiz de parçalanacak gibi hissettiğimizde birbirimizin gücü olmak. Biliyordum çünkü bunu hissediyordum.

çok.

Castor kollarını kavuşturarak, "Bu saçmalık," dedi. Bir elinin parmak uçları pazısına batarken

sıkıca sıkı. "Başka bir yolu olmalı. Belki de imgeyi yanlış yorumlamışsındır."

"Tek yol bu," dedim. "İnanın bana. Keşke yanılsaydım. Hayatımda çok az kez Şimdiye kadar böyle bir şey dilemişim."

Sözlerim havada asılı kaldı. Daha fazla sessizlik. Dalgalar kıyıya vuruyor, yuvarlanıyor ve

çekilmeden önce botlarımın uçları.

Raiden ve iki elini şapkasının arkasına koyarak başını eğdi. "Bu

Adil değil. Zaten çok şey verdik. Neden sadece mutlu olamıyoruz?"

"Çünkü biz asla mutlu olmak için yaratılmadık." Galen dişlerini sıkı. "Bu bizim lanetimiz." "Bu bizim lanetimiz.

Kasıldıkça kollarındaki damarlar şişti. Gözlerinden biri bulanıklaştı, gözbebeği gözlerinin içine kadar genişledi.

İrisin tamamı siyaha döndü. "Aksini düşündüğüm için aptalmışım."

"Peki ya arkadaşlarımız?" Bellamy fısıldayarak elini kolyesinden sarkan anahtara götürdü.

"Ruhlarımız bağlı. Onlara ne olacak?"

"İyi olmalılar," diye cevap verdim. "Gerçi sanırım *iyi* doğru kelime değil."

"Bunun için doğru kelimeler yok," dedi Daman, sesi titreyerek. Onun acısının bir yankısını hissettim.

Kalbim. Henüz paramparça olmamıştı ama buna hazırlanıyordu. "Onlara ne söylememiz gerekiyor?"

"Hiçbir şey." Yüzümü göğsüne bastırırken Lazarus'un kokusunu hatırlayarak gözlerimi kapattım.

beni tuttu. "Olayın gerçekleştiği geceye kadar onlara hiçbir şey söylemeyiz."

"Nix ve ben sır tutmayız. Onunla nasıl yüzleşeceğim? Ona nasıl sarılabilirim ve her şey yolunda, benim..bizim..." Bellamy kumdan itti ve

ellerini saçlarında gezdirdi. "Allah kahretsin!"

Gray onun patlamasıyla irkildi ve top gibi kıvrıldı. Ama Bellamy'den korkmuyordu. Bellamy'den korkuyordu.

onun ıstırabını hissetmek. Hepimiz hissettik.

Galen artık öfkesini kontrol edemeyerek kendisine en yakın ağacı yumrukladı ve kabuğunu çatlattı. "Ne?"

eğer her şey bu şekilde sona erecekse, eşlerimizi bulmamızın lanet olası bir nedeni var mıydı?"

"Daha anlamlı olması için mi? Kararlılığımızı sınamak için mi? Kader gizemli yollarla işler," dedim.

duygularımı uzak tutmak için. Yaslanabilecekleri bir sütun olmaya çalışıyorum. "Ama hiçbirinizi

Bunu yap."

Castor alay etti. Acı çekmiş gibiydi. "Bunu sanki gerçekten bir seçeneğimiz varmış gibi söylüyorsun."

"Öyle. Raiden'ın dediği gibi, hayatımız boyunca çok şey verdik. Dışarıda çok az şey biliyoruz

savaş ve sürekli kavga. Eğer içinizden biri buna katılmamayı tercih , bunu anlayışla karşılarım. Bunun bir savaş olması gerekiyor.

kendiniz için verdiğiniz bir karar."

Kallias gözlerini denize dikmiş, siyah saçlarının kısa telleri esintiyle dalgalanıyordu. "Henüz

bir seçim. Eğer bunu yapmazsak, Lucifer asla durdurulamayacak. Fetihlerinde başarılı olacak ve

tüm insanlığa diz çöktürecek. Şu anda üzerinde durduğumuz bu dünya, o yaktıkça küle dönecek.

hepsi aşağı."

"O zaman bırak ," dedi Bellamy ellerini yumruk yaparak. "Bırak hepsi yansın. Umurumda değil.

artık."

Raiden, "Bunun olmasına izin veremeyiz," dedi.

"Neden olmasın?" Bellamy titredi. Üzüntüden. Öfkeden. "Tüm hayatımızı savaşarak geçirdik!

Neden bir kez olsun başka biri bu bokla uğraşamıyor? Bundan bıktım." Gözleri yaşardı ve

bizden uzaklaştı, omuzları çöktü. "Sadece Phoenix ile bir yuva kurmak istiyorum. Bir aile kurmak

onunla bir gün. Ama şimdi yapamam. Hiçbirimiz yapamayız."

Daman evlilik yüzüğüne baktı. Altın ve gümüş olmak üzere iki tonlu metalden yapılmış yüzüğe dokundu.

platin, üstünde de tek bir safir. "Warrin'le evlenmek... onu sevmek... beni o kadar

mutlu." Sesi çatallaştı. "Ama kulübemizi bir daha asla göremeyeceğim. Onun bir çocuk olduğunu asla göremeyeceğim.

ya da kendim olacağım. Gümüş saçları, büyük mavi gözleri, küçük elleri ile mini bir Savaş düşüncesi

benimkini tutuyor. Tanrım. Bunu çok istiyorum. Kocamla daha fazla zaman geçirmek istiyorum. Ama bunu yapamayacağız.

mutlu son."

Sonra Daman, onu daha önce hiç görmediğim bir şey . İki kolunu da karnına doladı,

Öne doğru eğildi ve ağladı; vücudumu sarsan hıçkırıklar kalbimi cam kırıkları gibi kesti.

"D?" Bellamy Daman'ın önüne düştü ve onu göğsüne çekti.

Daman gözyaşları arasında, "Bu onu öldürecek, B," dedi. "War'ın kalbini kıracak. Lanet olsun. Kırılıyor

benim."

Gray inledi ve kendini kumun içinde daha da küçülterek içine doğru kıvrıldı. "İstiyorum ki

Mason."

"Bunu düşünmen sana zaman vereceğim," dedim göğüs kafesimdeki keskin, yakıcı ağrıyla savaşıyor.

"Michael Asa'yı ziyaret etmemiz için ayarlamalar yapıyor. O zamana kadar bana cevaplarınızı verin. Bu gece için,

arkadaşlarınıza dönün. Onlara sarılın. Onları

sevin." "Hâlâ yapabiliyorken." Castor

bakışlarını indirdi.

Galen'in siyah-kırmızı kanatları sırtından fırlayarak yukarı doğru fırladı ve sahili terk etti.

tek kelime etmeden. Castor Gray'i kollarının arasına aldı ve aynısını yaptı. Daman ve Bellamy ayağa kalktı,

bir kollarını birbirlerinin beline dolayarak, ağaçların arasından kendilerine giden yolu buldular.

villa.

Kallias karanlık denize bakmaya devam etti, ruhu ağlasa bile ifadesi sakindi. "Ben asla

Elasus'u tekrar göreceğim. Görecek miyim?"

Cevap veremedim. Onlar için ne kadar güçlü kalmaya çalışsam da, kendimi kayıyor gibi hissediyordum. Hissettim

sütun parçalanmaya başladı.

"Eğer savaşmamayı seçersek, Uriel ruhlarımızın göksel aleme girmesine izin vermeyecektir." Onun sesi

kederinin ağırlığını taşıyordu. "Ve eğer savaşırırsak... Lucifer'i yenersek... ruhlarımız sonsuza dek

Kapana kısılmış. Öbür dünyaya geçemiyorum. Her iki durumda da ruhum asla onunkine katılamayacak."

İmgelemde gördüğüm şey buydu.

Night Fall'un kabzası boyunca sekiz taş... sekiz ruh için. Bu basit bir silahtan daha fazlası .

Kan büyüsü ya da enerjimizin bir kısmının transferi. Kılıç, güçlerimizi kanalize etmemiz için bir araçtı.

aracılığıyla. Ruhlarımız Gece Güzü'nün içine, taşların içine yerleştirilmeliydi.
Ancak o zaman

Lucifer'i öldürecek kadar güçlü.

Tıpkı Asa'nın ruhunun ringe aktarıldığı zamanki gibiydi. O ölmemişti ama

Önemli olan yollar, o dünyadan gitmişti. Aynısı bize de olabilirdi. Hala
hayattayız ama

Hapsedilmiş, konuşamıyor ya da hissedemiyor. Bir anın

içinde donmuş. Kurtulmanın bir yolu yok.

Raiden Kallias'a, "Hadi eve gidelim," dedi. "Gece geç saatte bize nachos
yapacağım.
Ekstra et ve ekşi

krema, tam istediğiniz gibi."

Kallias hüzünlü bir baş hareketiyle denizden döndü ve kanatlarını serbest
bıraktı. O ve Raiden daha sonra

Sahil.

Yıldızlı gökyüzünün altında tek başıma durdum ve kanat seslerinin azalmasını
dinledim. Sadece

Tamamen gözden kaybolmuşlardı ki sonunda yıkıldım. Dizlerimin üzerine
çöktüm ve boğuk bir çığlık attım,

Parmaklarım kuma gömülüyor.

Kardeşlerim ve onların arkadaşları için

ağladım. Kendim ve kendim için

ağladım.

Asla sahip olamayacağımız geleceğimiz ve kırık hayallerimiz için ağladım,
tıpkı Daman'ın onun için dilediği ve

Warrin'in çocuk sahibi olmasını. Bellamy de Phoenix'le aynı şeyi istiyordu. İstediklerini bilmiyordum.

Kendi aileleri vardı ve ne kadar çok şeyden vazgeçeceklerini fark etmek beni daha da ezdi.

Kalp ağrısı.

Kendimi toparladıktan sonra bungalova döndüm. Kardeşlerimle buluşmadan önce

Lazarus ve ben sevişmiştik. Başlarda nazikti, ama kalbim ağırlaştıkça ve

Ondan sakladığım gerçeikle daha da ağırlaşarak onu sırtına ittim ve sertçe üzerine bindim.

Yine de doğrulup beni kollarına aldı ve usulca öptü. Sanki bir parçası benim

ona her şeyi anlatmamıştım. Daha sonra beni kendine yakın tuttu ve saçlarıma öpücükler kondurdu.

uykuya daldı. Bir melek olarak fazla dinlenmeye ihtiyacı yoktu, ama günler onu yakaladığında uyudu

Derinden. Fark edilmeden gizlice çıkabileceğim kadar derine. Böylece takip etmeyecekti.

"Nereye gittin sen?" Ben yatağa geri sürünürken Lazarus sevimli ve uykuyla bir sesle sordu. O da

beni yaklaştırdı ve boynuma sokuldu. "Deniz gibi kokuyorsun."

"Kardeşlerimle buluştum ve onlara imgelemden bahsettim."

Sustu. "Onlarla gizlice konuşmanızı mı gerektirdi?" "Evet.

Konuşacak çok şeyimiz vardı."

"O zaman bunu benimle de tartış," dedi. "Lucifer'le tekrar yüzleştiğimizde, bunu birlikte yapacağız. Ben yapacağım

savaşacağım. Sana göz kulak olacağım. Tıpkı her zaman yaptığım gibi."

Ona bakmak için geri çekildim, her ayrıntıyı hafızama kaydettim. Ay ışığının onu öpüş şekli

Kusursuz teni, mavi gözlerindeki altın rengi pullar ve aşk tanrısı yayı dudakları. Kenarlarının izini sürdüm

Eğilip ağzımı onunkinin üzerinde gezdirmeden önce.

İkisini birleştirmeden önce titrek bir nefes verdi, ağzını benimkine yumuşak bir şekilde ve sonra

derinleştirdi.

Dudaklarımız tekrar buluştuğuında telepatik olarak "*Benden bir şey sakladığını biliyorum,*" dedi.

Kalbim binlerce kilo ağırlığındaydı. Dikenli tel göğüs kafesimi sıyırdı ve karnıma saplandı,

bükölüyor, boğumlanıyordu. Acı dolu bir iniltiyle dudaklarından ayrıldım.

"Alastair." Yüzümü iki elinin arasına aldı ve avuçlarının sıcaklığı yüzümü daha da kötüleştirdi.

göğsümde bir sızı. Çünkü zamanımızın, dokunuşlarımızın, şu anda sahip olduğumuz her şeyin

sınırlı. "Söyle bana-"

"Sen bir savaşçısın," dedim sesimdeki kırılganlıktan nefret ederek. "Tüm bildiğin bu. Bu senin nasıl

beni ve kardeşlerimi eğitti. Emirlere uyun ve kişisel duygularınızı bir kenara bırakın. Duygularınıza izin vermeyin.

görevin önüne geçer. Ama." Boğazım düğümlendi. "Peki ya dünyayı kurtarmak için

en büyük fedakârlık?"

Nefesi kesildi.

"O zaman bana ne söyleyeceksin Laz?" Gözümün kenarından bir damla yaş kaçtı. "Çünkü ben çok kayboldum

Şu anda. Görevim ve kalbimin bencil arzuları arasında kaldım. Dünyayı kurtarmak ve

Sadece burada seninle bir an daha geçirebilmek için bile olsa yanışını izlemek istiyorum."

"Ne diyorsun sen?" Lazarus beni sırtüstü yatırdı ve yatağa sabitledi. Elleri

ve sert bakışları delici olmasına rağmen, o el titredi. Bir saniye geçti, sonra

Bir başkası. Ona veremediğim cevabı bulmak için yüzümü aradı.

"Öldürdüğünde ne olacak?

Lucifer? Cevap ver bana!"

"Sadece öp beni," diye yalvardım. "Sana her şeyi anlatacağım. Söz veriyorum.

Ama şimdi,

Sadece beni

öpmeni istiyorum.

Lütfen."

Bana unutturması ona ihtiyacım vardı. En azından bu gece için.

"Ne inatçı bir çocuk." Çenemi kavradı ve dudaklarımızı birbirine bastırdı, dudaklarımın arasına yerleşti.

Bacaklar.

"Ama ben senin inatçı çocuğum," dedim öpüşürken ona. "Sadece senin."

Yaşadığım sürece ve sonrasında da ona ait olacaktım. Başka kimse yok. Keşke daha fazla

Hayır. Bunu düşünme.

Lazarus pantolonumu çıkarırken göğsümü öptü. Yediğimizden beri hala gergindim.

daha önce seks, bu yüzden horozunu kaydıldıktan sonra, onu açıklığıma yerleştirdi ve içeri girdi. Yukarı baktım

Üzerimde gezinirken beyaz saçlarının bir kısmının öne doğru düşmesi hoşuma gidiyordu.

"Bana anlatacaksın." Bir eliyle iki bileğimi tuttu ve kollarımı başımın üzerine çekti

Daha derine girerken, sert aleti içimi doldururken dişlerini boynumda gezdirdi.

"Evet. Yapacağım." Başımı yastığa yasladım ve kalçalarımı kaldırarak yavaş itişlerini karşıladım

"Ama bu gece değil."

"Bu gece değil," diye kabul etti. "Bu gece uçuyoruz."

Baskın ama şefkatliydi. Sahiplenici ama verici. Kalçaları geriye doğru sallanırken beni derinden öptü.

ve ileri. Sırtım kamburlaştı ve bileklerimdeki tutuşu test ederek kurtulmaya çalıştım. Gülümsediğini hissettim.

dudaklarıma karşı.

"Sana dokunmama izin ver," dedim.

Bir başka yumuşak gülümseme. "Lütfen dediğini duymadım."

Bunun yerine ona "Şimdi yap," dedim. Gurur göğsümde kıpırdandı ve gözlerini ona diktiğini hayal ettim.

dostumuz.

"Size daha önce de defalarca söylediğim gibi..." Lazarus çarpmadan önce neredeyse kadar çekti.

Nefesinin altında homurdanarak bana geri döndü. "Senden emir almıyorum, Pride."

Bu bizim olayımız haline gelmişti. Ben ona patronluk taslamaya çalışıyordum, o da bana haddimi bildiriyordu.

Gizliden gizliye, bunu sevdim. Kontrolü ona vermek hoşuma gidiyordu. Ben de onun düğmelerine basmaktan zevk alıyordum. Ama ben de

O zaman muhtaç.

"Lütfen." Kulağımın altındaki hassas yeri ısırdığında nefesimi içime çektim. "Dokunmak istiyorum

sen."

Lazarus bileklerimi çözdü ve eli önce alnımı, yanağımı, sonra dudaklarımı okşadı.

geri . Nazik dokunuşlar onun sert dış görünüşüyle tezat oluşturunuyordu. Yumuşak öpücükleri de öyle. Dediler ki

bana değer verdi.

Ben de ona değer veriyordum.

Ellerim yanlarına indi ve parmak uçlarımı sert kasların olukları boyunca gezdirdim.

içime doğru sallandı. Bedenlerimiz bir bütün olarak hareket etti, fiziksel olarak ve aynı zamanda ruhun derinliklerinde birleşti. Her şeyi hissettim

içime pompalarken ortaya çıkardığı lezzetli hisler, ama aynı zamanda *Onu*. Onun zevki. Onun aşkı.

Boynuna yerleştirdiğim işaret dünyaya onun benim olduğunu söylüyordu, ama tanrılar, ben de onundum.

"Benimle uç Alastair," diye mırıldandı, yanağını yanağıma yaslayarak. "Ve eğer , bırak ben de düşeyim

seninle."

Daha sonra, orgazm sonrası ışıltımızın tadını çıkarırken, sözleri gerçekten

içime işlemişti. Eğer ben ölürsem, o da beni ölümden takip etmek istiyordu. Ama benim kaderim bundan daha kötüydü.

Lazarus'a daha da yaklaştım, koluyla yan tarafı arasındaki en sevdiğim yere yerleştim ve

yüzümü boynuna bastırdım. Kokusu beni hem rahatlattı hem de boğazımda bir yumru oluşmasına neden oldu.

Kışın ilk buzlu nefesi. Gevrek elmalar.

"Unutmadım," diye fısıldadı şakağıma doğru. "Sabah bir açıklama bekliyorum."

"Biliyorum." Gözlerimi sıkarak kapattım.

"Ve bana yalan söylemeyeceksin. Anladın mı?"

"Evet."

Lazarus yüzümü yukarı kaldırdı ve beni öptü. Başparmağı yüzümü okşarken dudakları dudaklarımda oyalandı.

yanak. Yumuşaklığı yaralayıcıydı. Bu yakınlık bana neyi feda edeceğimi hatırlattı.

Özlemi duydüğüm huzurlu, sade hayat asla . Lazarus ve ben

birlikte bir yuva kurmak. Çiftleşme bağımızı asla tamamlayamayacak ya da birbirimizi daha derinlemesine keşfedemeyecektik.

ilişki.

Tıpkı kar gibiydik, güzel ve parlak ama kışın geçmesiyle erimeye mahkum.

Bölüm Onsekiz

Lazarus

Uyandığımda Alastair'in yattığı taraf soğuktu. Kafam karışmış bir şekilde yastığına dokundum.

"?" Ona sordum. Onun yokluğu içime bir sıkıntı çökmesine neden oldu. Onun isteksizliği

bana anlattıkları pek hayra alamet değildi. Kötü bir şey geliyordu ve o bize ulaşana kadar

Ona yanımda ihtiyacım vardı.

Dışarıdan hafif bir gümbürtü duyuldu.

Yataktan fırladım, odadan çıkarken giyinme zahmetine katlanmadım. O zamana kadarki halimden

daha bir ay bile olmamıştı. İçimdeki değişiklikler yavaş yavaş ortaya çıktı. Hepsinin sebebi

Alastair. Bana var olduğunu bilmediğim yönlerimi göstermişti.

Bana başka birini sevmenin nasıl bir şey olduğunu göstermişti - her ne kadar bunları söyleyememiş olsam da

Bir keresinde uyurken ağzından kaçmış olması dışında, ona henüz hiçbir şey söylememişti.

"Sadece ben varım," dedi Alastair, ben mutfağa girerken arka kapıyı kapatarak. Elinde bir

takdir dolu bakışlarını bedenimde gezdirdi. "Oldukça iyi bir karşılama. Seni yatağa geri atmak ve

asla gitme."

"Bana cevap vermedin. ?"

"Bugün Noel günü." Tezgâhın üzerine kapalı bir tava koydu. "Hediyelerle geldim. Ray

Michael'ın göksel alemden getirdiği elmalardan biraz alıp elmalı tarçınlı kekler yaptım. I

kahvaltıda yiyebileceğimizi düşündüm."

"Vizyonun ayrıntılarını paylaşmadan önce darbeyi yumuşatmak için mi?"

Alastair bakışlarımı tutarken çok az duygu gösterdi. Bu da bana *ne* kadar güçlü hissettiğini gösteriyordu.

Her şeyi bir kayıtsızlık maskesinin ardına sakladı. Tencerenin kapağını kaldırdı. "Elmalı börek de var."

Üç adımda tam önüneydim ve ensesinden tutarak gözlerini yukarı kaldırmaya zorladım.

Benimkini. "Bu kadar oyalama taktiği yeter." Onu tezgâha doğru bastırdım. "Buradan gitmiyorsun

"Bana bilmek istediğim şeyi söyleyene kadar nokta."

"Tanrım, çok patronluk taslıyorsun." Sertçe yutkundu, gözlerini kaçırmadan önce yüzümde gezdirdi. I

onları bana geri getirmeye zorladı. "Bu sabah kardeşlerimle tekrar buluştum. Asa'yı ziyaret etmeye hazırız. Ve

Bu savaşı kazanmak için ne yapmaya hazırız."

"Bu tam olarak *ne* anlama geliyor?" diye sordum, kelimeler daha çok bir hırıltı gibi geliyordu.

Aklımdan birkaç olasılık geçti ama en çok korktuğum hangisiydi? Elimde tuttuğum

göğsümün sıkılaştığı bir dünya mı? Onun artık var olmadığı bir dünya.

onu kurtarmak için.

Alastair titreyen elini kalçama koydu. "Sanırım zaten biliyorsun."

"Kardeşleriniz ölürse, eşleri de onlarla birlikte ölür. Onlara zarar verecek bir şeyi asla kabul .

Onlar." Bunu kesinlikle biliyordum. Lanetli oğullar kendi hayatlarını riske atmak söz konusu olduğunda özveriliydiler.

dünyayı kurtarmak için, ama arkadaşlarının hayatını riske atmazlar. Başka bir düşünce beni

ona yaklaştı. "Yoksa böyle bir bedel ödemek zorunda olan sadece sen misin?"

Alastair'in yaşam gücü benimkiyle birleşmemişti. Bağlanma ritüelini tam olarak gerçekleştirmemiştik.

eş oldular. Yani Kallias'tan başka, ölümü bir tek onun ölümüyle sonuçlanmayacaktı.

başkasının.

"Keşke öyle olsaydı," diye cevap verdi sonunda. "Karşılığında hayatımı seve seve feda ederdim.

Bunun yerine yapmamız gereken şey

için." "Ölümden daha kötü bir şey mi?"

Omzumdaki yara izini takip etti. Sessiz. "Alastair..."

"Gece Düşüşü Asa'nın ruh silahından daha fazlası," dedi bana bakmadan. Sadece elimi izlemeye devam etti.

Yara izi. "Bu bir araç. Mephistopheles'in dediği gibi, Asa asla düşmanımız olmamalıydı. Dokuzumuz

Hepimiz birbirimize bağlıyız. Lucifer'in kalbini karartmasına izin vermesi durumunda bir araya gelmemiz gerekiyordu.

Dünya. Sanırım bir arıza emniyeti gibi. Onu yok edecek olan

günahlarıdır." "Anladığımdan emin değilim. Nasıl-"

"Ruhlarımız kılıca güç verecek." Eli omzumda hareketsiz kaldı. "Bu yüzden, ruhların koruyucusu olarak

Asa'nın içinde de her birimizin günahından bir parça vardır. Bu yüzden fiziksel bir ruhumuz yok.

Silah. Çünkü Night Fall hepimize ait."

Uyandığımda onun gitmiş olduğunu gördüğümde hissettiğim endişe düğümü o anda büyüdü.

"Anlamıyor musun Laz?" Sonunda bana tekrar baktığında mavi gözlerinden yaşlar süzülüyordu. "Biz

ölmeyeceğiz. Onun yerine, kılıcın bir parçası olacağız. Sekiz ruh için sekiz taş."

Dizlerimin bağı çözüldü ve destek almak için kendimi tezgaha dayadım, bir elimi her iki elimin üzerine koydum.

onun yanında. Kollarını yavaşça belime doladı. Nefes almak acı veriyordu. Havayı içime çekmeye çalışıyorum.

Ciğerler canlı canlı gömülmek gibiydi, her nefes boğucuydu.

"Hayır," dedim. Kelime boğazımda düğümlendi. Acı çekiyordu. Onu göğsüme bastırdım, görüşüm bulanıklaştıkça

Tatlı sedir kokusu sarmıştı. "Buna izin vermeyeceğim."

"Biz seçimimizi yaptık," fısıldadı ve yüzünü yüzüme bastırırken çenesi titredi.

Boyun. "Lucifer'i zafere götüren birçok yol var ama onun getiren tek bir yol var, hatırladınız mı? Bu sadece

Bu şekilde. Nasıl gördüm. Biz kazanacağız."

"Ama ne ?" Sesimi tanıyamadım. Çok bozuktu. "Kardeşlerim ve

benim ödemeye hazır olduğumuz bir bedel."

"Bu konuda söz hakkım yok mu?" Kucağından çekildim ve yüzünü ellerimin arasına aldım. Onun

O anda fazlasıyla teslim olmuş gibi görünen güzel ve yıkıcı bir yüz.

"Bize hep bir amacımız olduğunu söyledin. bu." Avucunu kalbimin üzerinde düzleştirdi. "Koy

kişisel duygular bir yana. Önemli olan tek şey Lucifer'i yenmek. Şimdi sözünden döner misin?"

"Eğer bu seni kaybetmek anlamına geliyorsa? I-" Başka bir varlık hissettiğimde ensem karıncalandı ve

Michael güverte kapısından içeri adımını anda kapıya doğru

döndüm. Hâlâ çıplak olduğumu ancak gözleri kocaman

açıldığında fark ettim.

"İzinsiz girdiğim için özür dilerim." Michael arkasını döndü ve bana sırtını döndü. Kulaklarının tepesi

kırmızıya boyandı. "Konsey Asa'yı ziyaret etme planını onayladı. Seni almaya geldim. Sanırım bunu yapmalıydım.

kendimi içeri almak yerine ön kapıyı çaldım."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Alastair etrafımdan dolaşarak Michael'la benim arama girdi. "Yapmamız gereken

sınırları tartışmak. Onları tamamen göz ardı etmen gibi."

"Ben... şey, evet. Katılıyorum," dedi Michael. Eğer bu kadar mahcup olmasaydım, bu durumdan mizah .

kekelemesini. "Bu davranışı düzeltereğim." Durakladı. "Pasta kokusu mu alıyorum?"

Nefilim arkadaşım sinirli bir iç çekişle kek ve böreklerin bulunduğu tavayı ,

Hızlıca duş almak için mutfaktan çıktım. Tartışma henüz bitmemişti. Ama önce Asa'yı ziyaret etmemiz gerekiyordu.

Gece Düşüşü'nü teslim etmeye istekli olup olmadığını görmek için. Onun işbirliği hayati önem taşıyordu.

Her ne kadar bunu asla yüksek sesle itiraf etmesem de, çünkü savunduğum her şeye ters düşüyordu.

Uğruna savaştığım çok küçük bir parçam onun reddetmesini umuyordu. Kılıcın olmaması Alastair ve çocukların

ruhlarını onunla birleştirmeye zorlanmayacaklardı.

Dünya Lucifer'in topuğunun altında mahvolacaktı ama en azından Alastair'i hala tutabilecektim,

atan kalbini ve tenimdeki nefesinin gıdıklayıcılığını hissetmek için. Bu tür bir düşünce beni

pek çok meleğin düşüşüne sebep oldu. Bir şeyi-birini- alemlerin refahına tercih etmek.

Ani bir endişe dalgası içime çöktüğünde, duş duvarına doğru yığıldım. Kanatlarım

böyle bir bencillikle hareket etmeme izin verirsem soyulacağımı düşündüm. Ama bu adamı kurtarmak anlamına geliyorsa

Sevdim, umursar mıydım?

Alastair bana, *"Acele etmezsen sana kahvaltı kalmayacak,"* dedi. *"Bu*

"Aşırı büyümüş bir çocuk bütün keklerini yiyor."

Sesi düşüncelerimin kasırgasını yararak beni bulundukları karanlık yerden çekip çıkardı

doğru dönüyor.

"Bana bir börek ayır," diye karşılık verdim. *"Hepsini yerse onu boğabilirim."*

"Bunu görmek hoşuma giderdi."

Kalbimdeki ağır sızıya rağmen gülümsedim. *"Uslu dur."*

"Buraya gel ve beni yap."

Duşumu bitirdikten sonra bir havlu aldım ve giyinmeden önce kurulandım.

Her zamanki gibi. Sonra, Noel kahvaltısı için arkadaşım ve en yakın dostuma katıldım.

O an başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

***

Göksel hapisshane de çok az hücre vardı. En fazla 50. Çünkü çoğu melek

Hapse atılmayı gerektirecek eylemlerde bulunanlar normalde bunun yerine kendilerini dışarı atılmış olarak bulurlardı.

Hücreler, tehlikeli düşmanları tutmak için tasarlanmıştı; bu düşmanlar bir kez ortadan kaldırıldıktan sonra

ve küçük suçlardan ceza alan melekler için sorgulanıyordu. Bir

keresinde Galen'ı bir tanesine kilitlemiştim.

Sevgilisi Marcus'un Antik Roma günlerinde iblisler tarafından öldürölmesinden sonraydı.

Kayıp o kontrol üzerinde Gazap. Değil sadece vardı
o katledildi ve sorumlu iblisler ve diğerleri

ama saldırısı sırasında insanlara da zarar vermişti. Hücre, sadece

O zamanlar onu zapt edecek kadar güçlü bir şey yoktu. O kör edici öfke neredeyse ölümüyle sonuçlanıyordu.

Koridorda Asa'nın hücre sine doğru yürürken Galen gözlerini dikmiş, çenesi gergin ve

gözleri sertleşti. O da mı hatırlıyordu? Gray onun koluna yapıştı ve o da biraz rahatladı. Simon

Bizimle geldi -arkadaşlardan hiçbirisi gelmedi- ama Gray'in tüm kardeşleri yatıştırmak için bir yolu vardı.

"Ya bize siktirip gitmemizi söylerse?" Castor sordu.

"Ona işkence edebiliriz," diye önerdi Bellamy. "O piç bunu hak ediyor."

Alastair yürüdü, kollarımız birbirine değecek kadar yakındı. "Asa akıllıdır. O bilir ki eğer

bize yardım etmezse, sonsuza dek o hücrede çürüyecek. Ama bunun için bizi uğraştıracak kadar aşağılık biri."

"Ne yapmamızı öneriyorsun?" Michael sordu. "Onu ziyaret ettiğim birkaç seferde, hiçbir şey söylemedi.

tek kelime etmedi. Bana sadece sırtıttı."

"Tam ona göre, kendini beğenmiş piç kurusu," diye mırıldandı Bellamy. "O sırtıtışı kesmek için neler vermezdim

suratından. Bu bir gelişme olurdu."

Alastair Michael'a, "Her birimizin günahı onun içinde," dedi. "Çalışacağımız açığı bu

ile. Egosunu okşayın. Ama çok fazla değil, yoksa çaresiz olduğumuzu düşünecek ve sırf bu yüzden hayır diyecek.

onu eğlendirir."

"Onun hiçbir şeyini okşamıyorum," dedi Gray. "O Dino-Pete'i öldüren bir mankafa."

"Dino-Pete?" Michael küçük erkeğe baktı. "Bir arkadaşın mı?"

Gray'in vahşi sarı saçları başını sallarken biraz dalgalandı. "Onu Simon'ın antika dükkanından evlat edindim.

O, geçmiş en iyi Dick-o-saurus'tu. Asa bize saldırdığında ateşte yandı.

konak. Artık Dino-Steve var. Onu seviyorum ama insan ilkinı asla unutmuyor, biliyor musun?"

Michael'ın şaşkınlığı daha da arttı. "Dick-o-saurus nedir?"

"Adaya döndüğümüzde sana gösteririm." Gray onun kolunu okşadı. "Eğer nazik olursan, belki

Noel olduğu için sana da bir tane vereyim. Onlardan bir ordu dolusu var."

"Tatilden bahsetmişken," dedi Raiden, "burada işimiz bittiğinde, belki küçük bir

Noel ziyafeti. Tütsülenmiş jambon, adaçayı sosu ve yeşil fasulye güveci. Oreo topları ve tatlı olarak

ikolatalı cevizli turta."

"Kulağa çok lezzetli geliyor," dedi Michael.

"Yolumuza devam ediyoruz..." Alastair bakışlarını obur kardeşine çevirmeden önce ona şöyle bir baktı

Michael. "Asa'nın Gururu, Öfkesi ve Kıskançlığı şu anda en savunmasız durumda olacak. Onun öfkesini kullanacağız.

ve Lucifer'e karşı duyduğumuz kin bizim yararımıza olacaktır."

Michael etkilenmiş bir şekilde başını salladı. "Sanki onun nasıl düşündüğünü gerçekten biliyor gibisin."

"İnsanları okumak benim eğitim aldığım şey." Alastair bana biraz daha yaklaştı. "Benim lanet bir

iyi bir öğretmen."

Gülümsemeye karşı koydum.

Duvarlar boyunca sonsuz alevleri olan aplikler titriyordu. Yarı aydınlık dışında tek ışık buydu.

Koridorun sonundaki ay şeklindeki pencere, güneş ışığının içeri süzülmesine izin veriyordu.

hapishaneyi daha az kasvetli yapmaz.

Yeraltındaki hücrelerin bulunduğu bölüme giden bir dizi taş basamağı geçtik.
Zindan hücre bloğu

sadece en güçlü mahkumlar için tasarlanmıştı. Asa buna dahil değildi.
Dirilişinden beri, o

tüm güçlerini kaybetmişti. Morningstar'ın kanı hala damarlarında dolaşıyordu
ama ne büyüsü ne de

kralı olarak çok kısa süren hükümdarlığı sırasında bana ve çocuklara baş ağrısı
veren yeteneklerinden hiçbiri

yeraltı dünyası.

Sonundaki hücreye ulaştığımızda Michael, "İşte geldik," dedi.

Zindandaki hücrelerin mahkumları kafeslemek için ağır kapıları vardı, ancak
bu kattakiler sadece

parmaklıkları vardı. Parmaklıklar göksel çelikten yapılmıştı ve etraflarına
sarılmış korumalar vardı.

Mahkumun onları kırmasını ya da geçmesini engeller.

Asa köşedeki duvara yaslanmış, gözleri kapalı ve bir kolunu kaldırdığı dizinin
üzerine koymuş bir şekilde oturuyordu.

Uzun siyah saçları birbirine karışmış ve biraz yağlıydı. Yanaklarında kir
lekeleri vardı. "Oh ne güzel," dedi

gözlerini açtı. Kıpırmızı gölgeleri gölgelerin arasından belirsiz parlıyordu.
"Gördüğüm için ne kadar şanslıyım

tüm güzel yüzlerinizi tekrar görmek istiyorum. Bu arada bu bir iğnelemeydi."

"Daha iyi günler görmüşsün," dedi Castor. "Kesinlikle bu kadar güzel değil."

Bellamy, "Bu görünümün ona yakıştığını söyleyebilirim," dedi. "Bu onun iç dünyasını daha iyi yansıtıyor.

İğrenç. İğrenç."

"Kelimelerle aran her zaman iyiydi, Lust." Asa'nın dudakları yarım bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Söyle bana. Nasıl

Bizim iblis Phoenix bugünlerde ne yapıyor? Hâlâ

alınan mısın?" "Bu sizi ilgilendirmez."

"Bir süreliğine benim işimdi," diye cevap verdi Asa. "Sikimi içine sokmanın verdiği hissi özlüyorum.

onun sıkı kıçı. Tam bir mutluluk, mi? Ve kalçalarımı doğru açtığımda çıkardığı inilti. Tanrılar. Ben

düşündükçe bile sertleşiyorum."

"Seni orospu çocuğu!" Bellamy ellerini parmaklıklara vurdu. "Gel buraya! Ben seni yırtacak-"

"Bellamy," dedi Alastair, otoritesi ses tonunda net bir şekilde çınlayarak. "Geri çekil." Doğrudan bir emir.

Bellamy'nin ağzı anında kapandı ve bir adım geri çekildi. Daman onun kolunu tuttu ama

Asa'ya ters ters baktı. Bariz nedenler dışında, her ikisi de Lucifer'in oğlundan nefret ediyordu. O gitmişti

Her iki arkadaşının da peşinden.

Alastair Asa'ya baktı. "Bir daha böyle bir yorum yaparsan seni burada çürümeye terk ederiz."

"O zaman neden beni bu cehennem çukurunda ziyarete geldiğini söyle." Asa saçını düzeltmek için bir girişimde bulundu.

Alastair'i görmek, da taşıdığı Gurur parçasının göğsünde kıpırdanmasına neden oldu mu? Kendini

Dağınık görünümünün farkında mısın?

"Size bir teklifimiz var." Alastair soğukkanlılığını . Hiçbir şey belli etmiyordu.

"Dinliyorum."

"Lucifer insanlar alemine savaş açtı. Biz konuşurken, ordusu şehirleri yakıp yıkıyor.

insanları katlediyor ve yükselişinin yolunu açıyor." Asa bir kahkaha

attı. "Bunu umursamam mı gerekiyor?"

"Evet," diye cevapladı Alastair vakit kaybetmeden. "Onu durdurmak için yardımınızı istiyoruz."

"Şaka yapıyorsun herhalde." Asa destek için duvarı kullanarak ayağa kalktı. Hapsedilmesi

onu daha da zayıflattı. Yine de bu zayıflık onun ukala sırtışını etkilemedi.

Barlar. "Sana neden yardım edeyim ki Pride? Neden isteyeyim ki?"

"Çünkü bir kez olsun hedeflerimiz uyuşuyor."

"Hedeflerimiz mi?" Asa'nın ukala tavrı azaldı. "Peki bu ne ?"

"Lucifer'in yenilgisi. Onu yenmek için bir fırsat." Alastair doğru adım attı ve ben de

onu çekip götürme dürtüsü. Mahkum kilit zarar veremezdi, ama böyle olmalarından nefret ediyordum.

Kapat. "Seni kesilecek bir kuzu gibi yetiştirdi, sana asla sevgi ya da şefkat göstermedi. "Seni bir kuzu gibi yetiştirdi.

onu kafesten kurtarmak için kurban edildiğin zamanki gözün. Eğer başka bir sebep yoksa, kesinlikle

bir baba olarak sana karşı olan duyarsızlığının ve ihmalinin intikamını al."

Asa ellerini parmaklıklara dayadı ve bir parmağını parmaklıklardan birine vurdu. "Neden yardım için bana geldiniz? İçinde

Unuttuysan söyleyeyim, benim gücüm yok." Kelimeler dudaklarından dökülürken kaşlarını çatı. Gururuna bir darbe, ben

Tabii.

"Geçenlerde ilginç bir şey öğrendim," dedi Alastair, hâlâ soğukkanlılığını ve sakinliğini koruyarak

soğukkanlılık. Gerçekten muhteşemdi. Her yönden. "Sen, ben ve kardeşlerim? Bizim kaderimizde

anlaşmazlık içinde olmak. Kader birleşmemizi istedi."

"Pfft. Sanki böyle bir şey olacakmış gibi," dedi Asa alayla. "Siz kahraman tipler benim lanet olası

Sinirler. Bu kadar güç ve potansiyel varken gölgelerde zavallı insanları koruyorsun.

Olmasını istediğiniz mükemmel dünyada yaşamaktansa birbirlerini öldürmeyi daha çok önemseyen insanlar.

Hepsinin ölmesine izin

vermek daha iyi." "Lucifer

gibi konuşuyorsun."

Asa'nın tutuşu sıkılaştı. "Ben babamdan daha iyiyim."

"O zaman bunu kanıtla," diye onu kışkırttı Alastair. "Bizimle çalışmayı kabul et ve ona daha iyi olduğunu göster.

Ayrıca ihanetinden dolayı Belphegor'dan intikam alma fırsatını da yakalayacaksınız."

"Çok cazip. Bizim hakkımızda öğrendiğin şu şey..." Asa'nın kararsız bakışları

Alastair'den diğer lanetli oğullara. "Bu yüzden mi günahlarınızı

paylaşıyorum?" "Evet."

"Ve bir şekilde güçlerimizi birleştirip babamı yenmemiz mi gerekiyor?"

"Evet."

Asa'nın dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Demek bana ihtiyacın var."

"İhtiyaç mı?" Alastair o kurnaz gülümsemesine karşılık verdi. "Kendinizi fazla övmeyin. Biz sana geldik

Çünkü yardımınız işimizi kolaylaştıracak ama size ihtiyacımız yok. Onu yenmenin başka yolları da var.

Lucifer. Biraz olacak ama idare ederiz. Eğer reddedersen, gideriz ve güzel bir

Siz bu kirli hücrede tek başınıza volta atarken Noel ziyafeti."

Asa'nın gülümsemesi soldu. "Diyelim ki kabul ettim... bu beni bu hapishaneden çıkarır mı?"

Alastair bana baktı.

"Benim olsaydı, seni ömrünün sonuna kadar kilit altında tutardım," dedim.
"Ama

Neyse ki Michael mahkumları denetleyen ve kaderlerine karar veren kişi."

Michael bir an sessiz kaldı. "İşbirliği yapın ve olası bir serbest bırakmayı

Savaşın sonu."

"O zaman... hayır," diye yanıtladı Asa. "Uzak bir gelecekte *olası* bir serbest bırakma iyi değil

Yeterince. Yardımımı mı istiyorsun? Şimdi bana fayda sağlayacak bir şey vereceksin."

"Banyo yapmaya ne dersin?" Castor dedi ki. "Çünkü, ahbap, kış gibi kokuyorsun."

Galen bir adım öne çıktı ve dalga dalga yayılan bir öfke da beraberinde getirdi. Parmaklıkları kavradı ve

hırladı. "Sana fayda sağlayacak bir şey mi istiyorsun? Kafanı bağlı tutmaya ne dersin?"

Asa geri . O anda onları ayıran parmaklıklar için minnettar olduğu belliydi.
"Hâlâ bir

vahşi canavar, görüyorum. Ben de büyük-büyük-her-neyse-o-yeğenimin sakinleşmeye yardımcı olduğunu sanıyordum.

o vahşilik."

"Adı Simon," dedi Gray. "Ve o gelmiş geçmiş en harika insan. Benimle birlikte Mason."

Simon anne tarafından Asa'yla akrabaydı. Lucifer'in kanını paylaşmıyordu ama Asa ile olan bağlantısı onu bizimle bu çatışmaya sürükleyen şeydi. Gerçi, Sanırım kader daha çok

suçlamak için. Onu Galen'e getiren de buydu.

"Talepte bulunacak konumda değilsiniz," dedi Alastair. "Ancak, eminim ki bir anlaşma

İşbirliği yaparsanız en azından durumunuzu daha iyi hale getirecek bir karar alınabilir."

Lucifer'in oğlu içini çekti ve dağınık saç tellerini parmakladı. "İyi. Bana nasıl

Yardım edebileceğimi düşünüyorsan,

bunu değerlendireceğim." "Kılıcın,"

dedim.

"Kılıcım mı? Ne olmuş ona?"

"Lucifer'i öldürme yeteneğine sahip," diye Alastair. "Ama sadece kardeşlerim ve ben

gücümüzün bir kısmını. Onu yenmek için bu şekilde birlikte çalışacağız."

"Bunu ona söylemek akıllıca mıydı?" Arkadaşıma sordum.

"Evet. Bir yalanı anlayabilir. Ona gerçeği yeterince vermeliydim ki inan bana."

"İlginç." Asa parmaklıkların önünde yavaşça ilerledi ama parmaklıklardan yeterince uzakta durdu.

Galen'in ona ulaşmasını engelledi. "Belphegor kılıcımın işe yaramaz olduğunu söyledi.

beni Işık Getiren'i aramaya ikna etti." Volta bıraktı ve Alastair'e döndü. "Sen Bunun başka bir manipölasyon olduğunu mu söylüyorsun?"

O anda Asa çok genç görünüyordu. Binlerce yaşında olmasına rağmen, sadece

Ringin içine yerleştirildiğinde on dokuz yaşlarındaydı. Dışarı çıktığında, hala on dokuz yaşındaki bir çocuğun zihnine sahipti.

yaşındaydı. Etkilenebilir ve naifti ve Belphegor bunu kendi avantajına kullanmıştı.

"Bir manipölasyon mu? Evet," diye cevap verdi Alastair. "Ancak, kısmen haklıydı. Kılıcın gerçek

güç sadece bizim tarafımızdan uyandırılabilir. Siz onun koruyucusunuz, ama güç veren biziz."

"Bu işte benim rolüm ne olacak?" Asa sordu. "Dediğim gibi, güçlerimi kaybettim. Benim gücüm. Ben reddediyorum

sen ve senin et kafalı yordakçılarının arkada dururken kendimi ön cepheye koyan ben olacağım.

izle."

"Kılıcı ben kullanacağım," dedi Alastair. "Senin tek yapman gereken onu teslim etmek."

Asa'nın ifadesi şüpheli bir hal aldı. "Nasıl? Ruh silahları sadece ruh tarafından kullanılabilir.

ya da onların kanını paylaşan birine ait olmak, tıpkı Işık Getiren'i

babamın silahı."

"Günahlarımız," diye açıkladı Alastair. "Her bir parça paylaşıyorsunuz. Bu bağlantı herhangi bir

onu kullanmak için."

"Tek yapmamı istediğin onu çağırıp sana vermek mi? Savaşmak değil mi?"

"Doğru."

Asa'nın bakışları hücresinin etrafında dolaştı. "Hayır dersem ne olur?"

"Sen burada kal," dedi Michael. "Bu teklif sadece bir kez gelecek. Bir daha alamayacaksın."

"Tamam. Yardım edeceğim. Ama." Asa parmağını kaldırdı. "Sana kılıcımı vermeden önce, buradan gitmek istiyorum.

Savaş bitene kadar, olası serbest bırakılmam tartışılacak,
Hayatımı

Konfor içinde hapis. Sıcak bir banyo, ahududu dolu çörekler ve uyumak için sıcak bir yatak. Artık yok

kirli hücreler ve iğrenç yemekler. Bunlar benim koşullarım."

"Ahududu dolgulu çörekler mi?" Raiden sordu. "Onlar için bir tarifim var." Tabii ki vardı.

Michael onun isteğini dikkatle değerlendirdi. ". Bu şartları kabul ediyorum. Şuraya taşınacaksın

Sarayda, kapısında sürekli muhafızların olduğu bir oda. Ayrıca güç bastırıcı

kelepçelenecek ve odadan çıkmanız yasaklanacak. Ama zamanınız rahat bir şekilde geçecek."

Bellamy'nin ağzı kenetlendi ve azı dişlerini birbirine geçirdi. Alastair ona baktı ve ben

telepatik olarak konuştuklarını biliyordu. Konfor içinde yaşamak Asa'nın hak ettiği son şeydi ama

İşbirliğinin bedeli.

"Mükemmel," dedi Asa. "Burada durarak daha fazla zaman kaybetmeyelim. Beni odama ve

kılıcı al."

***

"Bu kesin mi?" Gölün kenarında dururken Michael sordu. Çocuklar eve dönmüştü.

Night Fallla birlikte adaya gitmiştik ve yaptığımız pazarlığı konseye anlatmak için göksel âlemde kalmıştık.

Şimdi sarayda rahatça oturan Asa'ya vuruldu.

Michael'a Alastair'in Lucifer'in ölümüyle ilgili imgelemine anlatmıştım. Ve bir şekilde

çocukların da ölümüydü. Ölmemişlerdi ama gerçekten hayatta da

değillerdi. "Evet," diye cevap verdim. "Gece Güzü ile birleşecekler."

"Daha sonra ruhlarını taşlardan kurtaracağız." Michael başıyla onayladı. "Sorun

çözüldü. Asa ve yüzükte olduğu gibi sadece geçici bir barınak olacak."

Ben de bu seçeneği düşünmüştüm... ta ki gerçeği fark edene kadar.

"Korkarım bu işe yaramayacak." Hüzün göğsümü doldurdu, ağırlaştırdı.
"Belphegor

Asa'nın ruhu yüzüğün içindeydi, bu bir hapsetme büyüsyüdü. Yüzük kendi gücüne sahip değildi ve

bir silah olması gerekmiyordu. Bu farklı olacak. İhtiyaç duyulan büyü, yaşam güçlerini

kılıç. Ve bir kez birleşti mi, geri alınamaz."

Bir kaynaktan daha büyük bir su havuzuna su dökmek ve sonra da onu kepçeyle almaya çalışmak gibiydi.

geri çıkar. Bir kez eklendiğinde, tekrar ayırmak neredeyse imkansız olacaktır.

Michael kısa bir süre sonra, "Hiçbir şey imkânsız değildir," dedi. "Kaderin seni bir araya getireceğine inanmıyorum.

Sen ve Alastair'i bir araya getirdik ama sizi bu kadar çabuk ayırmak için. Bunu aşmanın bir yolu var ve biz bunu bulacağız."

"Bir savaşçı için mantıktan ziyade duygulara ağırlık veriyorsunuz."

"Büyük bir savaşçı her ikisine de sahip olmalıdır." Kahverengi saçları geçen ay biraz uzamıştı ve

saç telleri esintiyle karıştı. "Bana sunulan gerçeklere dayanarak hüküm veriyorum, ancak

duyguların da devreye girmesi gerekir. Aksi takdirde kendimi unuturum. Soğuk, duygusuz bir kalp

soğuk eylemler ve kötülük. Çok nazik bir kalp felakete yol açar. Bu ikisinin dengesi

temel."

Evim, diyarın sonbahar ve kış bölgeleri arasındaki sınırda yer alıyordu. En sevdiğim yerdı.

Hava ne çok sıcak ne de çok soğuktu, ikisinin arasında bir yerdeydi. O gün çok az keyif aldım.

Gözlerim yandı ve kendi kendime bunun keskin havadan kaynaklandığını söyledim.

"Onu kaybedemem, Michael." Alastair'in çiftleşme izi boynumda karıncalandı. Bir elimi onun üzerine koydum.

Gözlerimdeki yanma daha da kötüleşti. "Bunu yapmasına nasıl izin vereceğim?"

"Bu kazananı olmayan bir durum," diye cevap verdi. "Ama ne kadar acı verici olursa olsun, bu işe karışmamalısın.

Plan. Onu bağışlamak, Lucifer'in insan alemini fethetmeye devam etmesine izin verecek ve sonuçta

insanlığın olası sonu."

"Biliyorum."

Kahverengi gözleri bana kaydı. "Bunu düşünmüştün. Düşünmedin mi?"

Kalp atışlarım hızlandı. Bunu ona itiraf bizim için bir ihanet girişimi olarak görülebilirdi.

Asa'yla aynı pis hücreye atılmama neden olacak bir suç işledim. Fakat

Bu benim en iyi

arkadaşımdı. Tek

arkadaşım, gerçekten.

"Evet, bunu düşündüm," diye itiraf ettim. "Alastair'i bu savaştan uzağa götürmeyi hayal ettim.

Lucifer'in zaferi anlamına geliyordu. Mantık ve duygulardan bahsediyorsun ve ne yapılması gerektiğini öğrendikten sonra

ikisi arasında savaştım. Alemin iyiliği için Lucifer'i yenmek ve bu süreçte eşimi kaybetmek ya da

Görevimi bırakıp onun yerine onu koruyacağım. Hepsini koruyun."

Bütün oğullarım. Tanıdığım en büyük savaşçılar olarak yetişen çocuklar.

"Yine de Alastair ve çocukları buraya getirdin ki korktuğun kılıcı alabilsinler.

onların mezarı olacak."

Gözümden bir damla yaş süzüldü. "Evet."

"Seni suçlamıyorum kardeşim." Michael elini tekrar indirmeden önce omzumu sıktı ve

korkuluklara yaslayarak. "Nefilimlerle birlikte geçirdiğim kısa süre içinde onlara bağlandım.

Ada. Onlar iyi kalpli, iyi çocuklar. Bu hayatın onlara verdiğiinden çok daha fazlasını hak ediyorlar.

İşte bu yüzden, siz ya da ben onları durdurmaya çalışsak bile, rotalarını değiştirmeyeceklerdir. Onlar kendi

bir seçimdir. Kararlarına saygı duymalıyız."

"Bu itiraf için beni bir hücreye atmalısınız. Onun yerine burada beni teselli ediyorsun."

"Evet, şey... sen benim en iyi arkadaşımsın. Ve ben senin kalbini biliyorum." Michael usulca gülümsedi. "Bu aynı zamanda

Mantık ve duyguları nasıl dengelediğimin güzel bir örneği. Uriel, demir yumrukla hükmediyor ve

çizgiyi aşanlara merhamet eder, böyle bir şeyi düşündüğünüz için bile sizi cezalandırırdı, ama görüyorum ki

çevredeki koşullar ve düşüncelerinizin ardındaki neden. Alastair'i seviyorsun."

", " diye fısıldadım. "Aşk ne kadar sinir bozucu bir duygu."

"Eğer seçme şansın olsaydı, onu sevmekten vazgeçer miydin?"

"Hayır." Alastair'i sevmek gözlerimi ve kalbimi pek çok harika şeye açmıştı. Ben yapmadım

soğuk gibi hissediyorum.

"Bu sabah hakkında..." Michael'ın yanakları pembenin koyu bir tonuna dönüştü. "Özür dilerim."

"Bu sabah mı?" Hatırlamam bir anımı aldı. Ve bunu yaptığımda, yüzüm ısındı. O görmüştü

Beni çıplak. "Oh. Bu."

Göğsünde derin bir kahkaha gümbürdedi. "Evet. O. Bir dahaki sefere kapıyı çalmak için çaba göstereceğim. Sen

Şimdi çiftleştii." Kolunu omuzlarıma doladı ve beni bir o yana bir bu yana salladı. "Benim sevgili

Arkadaşım artık büyüdü."

"Yeter." Onu uzaklaştırdım ama yaparken gülümsedim. "Çocuklara tekrar katılmalıyız. Bizi bekliyorlar.

akşam yemeği için."

"O zaman gidelim," dedi. "Onları ya da lezzetli yiyecekleri bekletmemeliyiz."

Michael ve ben o akşam adaya dönerken rengârenk ışıklar bizi karşıladı.
Kırmızı dizeler,

Baxter'ın villasının etrafına yeşil ve mavi ışıklar asılmıştı. Parıldayan şeffaf ışıklar

çalıların üzerinden ve ağaç gövdelerine sarılmış. Evin içinden, süslenmiş bir Noel ağacı

parlıyordu.

"Ne kadar şenlikli." Michael kapıyı açıp içeri girmeden önce gülümsedi.

Arkasından içeri girmeden önce bir an kendimi toparladım.

Raiden daha önce bir Noel ziyafeti vermekten bahsettiğinde, bu öneri

Oburluk ve onun istekleri. Raiden bunun birlikte geçirdikleri son tatil olacağını fark etmişti. Her biriyle

Diğerleriyle. Arkadaşlarıyla birlikte. Ve son bir Noel'de gülmelerini, yemek yemelerini ve birlikte ziyaret etmelerini istemişti.

Aile.

"Lazarus Melek Çocuk McGee!" Clara oturma odasındaki kanepeden haykırdı.

Sirena. Sarı saçlarının üzerinde hediyeler için kullanılan türden büyük kırmızı bir fiyonk vardı. "Tam zamanında

bize katıldı. yemek yemek üzereydik." "Bu kadar

lakap yeter, kadın."

"Noel'deyiz. Sana istediğim gibi hitap edebilirim." Cadı dilini bana doğru uzattı. Kızarmıştı

Yanaklar bana şarabın içine girdiğini söyledi, ancak onu salyalı bir sarhoşa dönüştürecek kadar değil. Sadece

onu daha neşeli yaptı. Daha da neşeli.

"Bir kişilik daha yer vardır umarım?" Michael sordu. "Burası inanılmaz kokuyor."

Penemuel dizüstü bilgisayarını kapatıp koltuktan , "Elbette," diye cevap verdi. Görüş

bu günlerde beni o kadar kızdırmıyordu. Belki de kendiminkiyle baştan çıkarıldıktan sonra

Arzuları, düşüşüne neyin yol açtığını bir şekilde anladım. Özgürlük istemişti. "Raiden yardım etmeme bile izin verdi

yemekle."

"Ve Pen bu sefer hiçbir şeyi yakmadı!" Gray, Penemuel'in koluna yapıştı ve biraz salladı. O da

önünde parıltılı bir ren geyiği olan çirkin bir Noel kazağı giydi. Animasyonlu bir tembel hayvan da

Noel kazağıyla ren geyiğinin sırtına ve bir torba hediye taşımış. "O daha fazlasını yapabilir

kitap yazıyor ve simit yiyor. Onunla çok gurur duyuyorum."

Garip bir gülümsemeyle gözlüğünü düzelten Penemuel mutfığa doğru ilerledi,

Gray'i de yanında taşıyordu. Mason onları yarı yolda karşıladı ve Gray bir erkekten diğerine geçti.

Tıpkı kazağındaki hayvan gibi.

Dargan Michael'ı görür görmez, "Selamlar Kaptan," dedi. Normalde gözlerden uzak duran savaşçı

sert bir ifadeyle, sıcak bir şekilde gülümsedi. "Eggnog'u denemelisin."

İnsan alkolünün melekler üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Ama ambrosia eklemek kesinlikle daha güçlü hale getirdi ve

çok fazla tüketirsek bizi sarhoş edebilir. Savaşçının yapmak üzere gibi.

"Evet," dedi birliğimden bir savaşçı olan Evangelos. Hıçkırdı. "Çok lezzetli."

"Yolu göster," dedi Michael onlara. "Bunu denemeliyim."

"Ben de!" Nico üçünün peşinden koştuğunu söyledi. Genç Nefilim de çirkin bir

Noel süveterinin üzerinde küçük puf topları iliştirilmiş ışıltılı bir Noel ağacı vardı.

dalları süs olarak kullanıldı. Ağaç güneş gözlüğü takıyordu ve üzerinde "I'll Jingle Your Bells" yazıyordu.

en üstte.

"Kesinlikle olmaz." Titan, Nico'yu durdurmak için kazağının arkasından tuttu.

"Sen yaşlı değilsin

yeterli."

"Dövüşecek yaştayım," diye karşı çıktı Nico. "Çivili eggnog yaşta olmalıyım.

Ben de. Daha önce yapmadığım bir şey değil. Koğuştakilere sormanız yeterli. İyi vakit geçiriyoruz."

"Öyle mi?" Titan hiç etkilenmemişti. "Hatırlat da hepinize sabahın ilk ışıklarında tatbikat yapmanızı emredeyim.

Belki bu sana terbiyeli olmayı öğretir."

Nico ona dudak büktü, sonra gülümseyerek bağırdı, "Raiden? Titan bana kötü davranıyor. O yapmayacak

yumurta likörü içmeme izin ver."

Sirena omzunun üzerinden ona baktı. "Evladım. Babanı dinle."

Titan'ın sert tavrı değişti. Nico'nun babası olarak çağrılmak dudaklarına küçük bir gülümseme getirdi.

"Yemek hazır!" Raiden mutfaktan seslendi, sonra başını kemerli kapıdan uzattı.

"Millet, gelin biraz yiyecek alın." Titan ve Nico'ya sıırttı. "Birisi ispiyonculuk mu yapıyor?

Burada mı? İspiyonculara dikiş atıldığını bilmiyor musun?"

Nico ile birlikte o tarafa doğru yürürken Titan'ın gür kahkahası duyuldu.

Herkes mutfağa doluşurken önce oturma odasına, sonra da koridora baktım.

"Beni mi arıyordunuz?"

Döndüğümde Alastair'in merdivenlerin dibinde durduğunu gördüm. İkinci kattan yeni gelmiş olmalıydı.

Zemin. Birkaç giysi ve kitap dışında eşyalarının çoğu hâlâ villadaydı.

bungalova getirmişti. Kıyafetten çok kitap.

"Her zaman," diye cevap verdim, görünüşüne bakarak. Saçları sofistike ama rahat bir şekilde düzeltilmişti.

Uzun kollu lacivert bir kazak ve beyaz yaka giymişti.

gömleği vardı. Koyu renk kot pantolonu uzun bacaklarını tamamlıyordu.
"Görünüyorsun..."

"Yakışıklı mı?" Aramızdaki mesafeyi kapattı. "Nefes kesici mi? Beni biraz yağla. Gurur

iltifat talep ediyor."

Parmak eklemlerimin arkasını yanağında hafifçe gezdirdim. "İyi olursan yaparım."

"Sanırım ekstra iyi olmam gerekiyor." Alastair ellerini çıplak göğsümde gezdirdikten sonra

ensemde. "Bir gün sana takım elbise giydireceğim. Hey, bana bakma. Yürüyemezsin.

sonsuz kadar gömleksiz dolaşmak."

"Yapabilirim ve yapacağım." Onu belinden yakaladım ve o da beni kırışık gözlü bir gülümsemeyle ödüllendirdi

Bu beni tam kalbimden vurdu. "Ancak, sizin için... Bu talebi değerlendireceğim."

"Çok resmi." Parmakları saçımın arkasıyla oynadı. "Raiden'in egnog'undan biraz içmelisin.

Dargan ve Evangelos buna doyamıyor, bu yüzden melek onaylı." "Bu gece farklı görünüyorsun."

"Öyle mi?" Tekrar gülümsedi. "Nasıl yani?"

Değişikliğin nedeni beni etkiledi. Ve kalbime saplanan bir hançer gibiydi.
"Mutlu görünüyorsun."

Soluk mavi gözleri yüzümü aradı. "Senin aksine. Sanki düşmek üzereymişsin
gibi görünüyorsun.

ayrı."

Çoktan dağıldığımı bilmiyordu. Birçok kez. Ama kendimi toparlamaya devam
ettim.

Tekrar. Ruhu bedeninden ayrılıp, bedenine girdiği anda artık yapamayacağım
bir şey.

Kılıcı. Beni terk ettiği an.

"Tatil değilsem beni bağışlayın. Bugün kutlamaya değer pek bir şey
bulamıyorum."

"Neden olmasın? Bugün başarılıydı," dedi gözleri parlayarak. Gurur büyük
olasılıkla onun iyi olmasına yardımcı oldu.

ruh hali, bu başarıdan memnun. "Asa bize Gece Düşüşü'nü verdi. Şimdi tek
ihtiyacımız olan büyüü hazırlamak. Ben hazırlayacağım.

Yarın Clara'yla bu konuyu konuşacağım."

"Büyüyü o mu yapacak?"

"Evet." Gözlerindeki heyecan biraz azaldı. "Benim umudum da bu. Henüz ona
sormadım.

İmgelemde bir ilahi duydum. Bu onun sesiydi, bu yüzden kabul edeceğinden
eminim."

"O güçlü bir cadı. Bunu yapabilecek biri varsa, o da

odur." Sırıttı. "Bunu söylediğini duymak hoşuna

giderdi."

"Ona söylemeni yasaklıyorum," diye .

"Yüzleş bununla." Alastair göğsüme daha da yaklaştı. "Sen onun çocuklarından birisin. Sen ailedensin."

Aile. Bu kelime beni beklediğimden çok daha derinden etkiledi. Ama Alastair'e sarıldığımda fark ettim ki

Biz de . O benim kader arkadaşımı, ama kardeşleri de benim için çok ifade ediyordu. Ve evet,

Cadı da.

"Clara'nın hayatımıza neden girdiğini şimdi anlıyorum," diye ekledi, sesi daha yumuşaktı. "Her şey

Lucifer ile bu son yüzleşmeye yol açmıştır."

"Son yüzleşme." Kâkülünün bir teli tutunduğu yerden kayınca onu kenara fırçaladım.

Kalbim sıkışıyor. "Keşke hiç gelmese."

Sonra gördüm, çenesinde hafif bir titreme. Maskesinin çatlaması. "Yarını düşünme ya da

takip eden günlerin herhangi birinde. Bu Noel'i sevdiklerimle birlikte, mutlu ve stresten uzak geçirmek istiyorum.

değiştiremeyeceğim şeyler için." Yüzünü boynuma dayadı. "Benimle bu anın içinde kal Laz."

"Ben buradayım." Yanağımı başına yasladım. "Başka hiçbir yerde."

"Hey, siz ikiniz," dedi Castor kemerli geçitten. "Bırakın şu aşk meşk işlerini de gelin

Tabaklarınız. Siz yiyene kadar Ray kimsenin yemesine izin vermeyecek."

Kendisiyle bu şekilde konuşulması hafif bir şok etkisi yarattı. Geçmişte, Nephilim kardeşler ya

Benim yanımda hiçbir şey yapmadılar, yapsalar bile ses tonlarına dikkat ettiler ya da birkaç kez beni azarladılar.

Ama şimdi? Castor benimle sanki diğer arkadaşlardan biriymişim gibi konuştu. "Gülümsüyorsun," dedi Alastair şaşkın bir ifadeyle.

Parmaklarımızı birleştirirken avuç içim onunkine kaydı. "Belki ben de mutluyumdur." O kırıışık gözlü gülümseme geri döndü. "Sevindim."

"Beni ne memnun ederdi biliyor musun?" Castor yemek odasını işaret etti. "Eğer kışınızı kaldırırsanız

Buraya. Acıktım."

"Evet!" Gray onun yanında zıpladı. "Tabii huysuz Laz bütün bu nefis şeyleri yiyemeyecek kadar iyi değilse.

insan gıdası."

Gülümsememin genişlediğini hissettim. Göğsümde filizlenen duyguları hem seviyor hem de nefret ediyordum. Ama bunun yerine

Kasvetli geleceği düşünerek Alastair'i diğerlerine katılması için yemek odasına götürdüm.

Gecenin geri kalanında savaş hakkında konuşulmayacaktı. Bu geceyi birbirleriyle geçireceklerdi.

Diğer her şey bekleyebilirdi. On

Dokuzuncu Bölüm

Alastair

Night Fall'un obsidyen bıçağı cam gibi parlıyordu, pürüzsüz ve parlaktı.
Gölgeler bıçak boyunca

jilet gibi keskin kenarı, sekiz şeffaf taşın durduğu siyah kabzaya doğru
ilerliyordu. Parmaklarımı hayalet gibi

bir ürperti içimin derinliklerine yerleşti.

Lazarus da yanımda gerilmiş, gözlerini taşlara dikmişti.

"O şeyi sevmiyorum." Gray halının üzerine oturdu, kollarını yanında duran
Kalliasın bacağına doladı.

"Karanlık enerji yayıyor."

"Gece Düşüşü," dedi Daman. "Sanırım bu ismi öylesine koymamışlar."

O sabah Baxter'ın çalışma odasında toplanmıştık - kardeşlerim, Lazarus,
Michael, Baxter, Sirena,

ve Clara. Arkadaşlarının toplantıya katılmasına izin verilmemişti, bu da
anlaşılabilir bir şekilde

şüphelenmeye başladılar. Kardeşlerim onlara hala yapmamız gereken şeyin ne
olduğunu söylememişlerdi. Bilmiyorlardı.

Nasıl?

Eğer Lazarus beni , ben de ona nasıl söyleyeceğimi bilemezdim.

"Bu inanılmaz." Clara masanın başına oturmuş, Michael'ın hazırladığı kalın
büyü kitabını karıştırıyordu.

göksel alemden getirilmiş. İhtiyacımız olan büyüü içeriyordu, kolay elde
edilemeyen bir büyü.

az ya da çok yasak. "Büyücülük, aşk iksirleri, buna ihtiyacım olduğundan değil, büyüler... vay canına. Yanlış

eller, bu büyü kitabı çok ama çok kötü olurdu."

"Evet, hem de çok," dedi Michael. "İşte bu yüzden karanlık cadılardan oluşan bir meclisten

Yüzyıllar önce bir daha kullanılmamak üzere göksel kasaya yerleştirildi."

Sarı saçları bir omzunun üzerinden dökülürken ona baktı. "Ve bu konuda *bana* güveniyor musun?"

"İstiyorum." Tereddüt yok. "Altın bir aura seni çevreliyor. Büyünüz sıcak ve sakinleştirici. "Altın bir aura

bir şifacının işaretleri."

"Beni iyileştirdi." Gray boynundaki yara izine dokundu. Merdivenlerde yatarkenki

boğazının göksel bir bıçakla kesilmesi hâlâ acıtıyor. Aynı zamanda ilk defa

Clara'ya güvenmeye başladım. Kardeşimi

kurtarmıştı. "Ben de," diye ekledi Castor.

"Beni de iyileştirdi." Bellamy.

"Ben de," dedi Lazarus. Tüm gözler ona çevrildiğinde üst dudağını hırıltıyla ısırdı. "Ne?"

Gülümsememi engelleyemeyerek kılıçtan uzaklaştım ve başımı omzuna yasladım.

Bir kolunu belime doladı ve saçlarıma hafif bir baskı yaptı. Bir öpücük.

Daman kaşlarını kaldırdı. "Evet, buna yakın zamanda alışabileceğimden emin değilim."

Kallias, "Bunu çok tatlı buluyorum," dedi.

"Tatlı mı?" Castor gözlerini devirdi. "Bu Lazarus için kullanmayı asla düşünmeyeceğim bir kelime. Ekşi,

belki."

"Aslında tatlı ve hafif bir tadı var," dedim. "Çıtır çıtır taze toplanmış elmalar gibi

sabah."

"Lazların tadı elma gibi mi?" Gray sordu. "İğrenç."

Michael güldü. Lazarus'un şakaların hedefi hoşuna gidiyordu.

"Bunun bir enerji transferi büyüsü olduğunu mu söylüyorsun? Oh, sanırım buldum." Clara heyecanla kıpırdandı

sandalye. Sonra başını yana eğerek hareketsiz kaldı. "Bekle. Burada *ruh* yazıyor

transfer. Enerjinizin bir kısmını

aktardığınızı sanıyordum."

Baxter deri koltuğa uzanmış ve ilgisini çekmiş bir şekilde doğrulup oturmuştu. Sirena da aynı şekilde

Şaşkın. Onlar da bilmiyorlardı... ama öğrenmek üzereydiler.

"Söyleyeceklerim bu odada kalmalı," dedim. "Bu hassas bir konu ve aramızda kalmalı."

"Sana söz veriyorum." Sirena başını salladı.

"Dökül bakalım Pride," dedi Baxter, uyumsuz gözleri çakmak çakmaktı.

Ancak ben cevap vermeye fırsat bulamadan Clara nefesini tuttu ve masadan geriye doğru itildi. "Ben sadece

Bu büyünün ne yaptığını okuyun." Ellerini kitabın üstüne kapattı, yüzünde bir ifade vardı

şok ve öfke arasında gidip geliyordu. "Bunu yapmana yardım etmemi bekliyorsan aklını kaçırmışsın demektir."

"Ne yapmak?" Baxter sordu.

"Ruhlarımız Night Fall ile birleşecek," diye açıkladım. "Kılıcın bir parçası olacağız.

Ona Lucifer'i öldürme gücünü verecek olan da budur."

"Tamam..." Baxter bir elini pembe-siyah saçlarının arasından geçirdi. "Böylece sen de

ve iş bittikten sonra serbest mi bırakılacak?"

"Hayır." Lazarus'a daha da yaklaştım, aniden dizlerimin bağı çözüldü. Bakışlarım geri çekildi

kılıca. "Ruhlarımız kabzadaki taşları dolduracak ve orada kalacak."

"Belki Lucifer öldüğünde büyüü bozabilir ve ruhlarınızı bedenlerinize geri ." Clara

Elleri titreyerek kitabı tekrar karıştırdı. Yeşil gözleri yaşlarla doldu.

"Kahretsın! Orada

bir yol olması için. Bu bir sihir, Tanrı aşkına."

"Büyünün yasak olmasının bir nedeni var," dedi Lazarus ve kolu bana daha sıkı sarıldı. "Çünkü

bir kez atıldı mı, geri alınamaz."

"O zaman bunu yapmayacağım," dedi Clara ve kitabı kapadı. "Lucifer dünyayı ele geçirebilir. I

umurumda değil. Çocuklarımı kaybetmeyeceğim."

"Ama yapmalısın." Gray halıdan kalktı ve ona doğru ilerledi. Kollarını ona doladı

ve yüzünü onun karışık sarı saçlarına sakladı. "Bunu yapabilecek tek kişi sensin."

Sadece onu daha sıkı sıktı. Hiçbir şey söylemedi. Ama kabul edeceğini biliyordum. Ne de olsa görmüştüm.

Her acı verici detayı.

"Arkadaşların bilmiyor, değil mi?" Baxter sordu. "Bu yüzden sessiz kalmamızı istiyorsun."

Bellamy, şeytanını düşünürken sık sık yaptığı gibi, boynundaki anahtarı sıkıca kavradı.

"Hayır. Bilmiyorlar."

"Onlara söylemen gerektiğini düşünmüyor musun?"

Castor altın hançeriyle kıpırdandı. "Ve onlara tam olarak ne söyleyeceğiz? Hey, biz gidiyoruz

Dünyayı kurtarmak için kendimizi feda edeceğiz ama ölmeyeceğiz. Sadece ölmüş gibi görüneceğiz. Lanet olsun!"

Hançeri fırlattı, önündeki duvara sapladı ve kanepede öne doğru yığıldı, elleri yüzünü kaplıyordu. "Bundan nefret ediyorum."

Baxter duvardan sarkan hançere baktı. Daha sonra Castor'a bunun için bok emindim ama

şimdilik dilini tuttu.

Clara Gray'i yanağından öptükten sonra geri çekildi ve bize sırtını dönerek ellerini sildi.

yüzüne baktı. Sirena bir elini Clara'nın yanına koydu, yüzünde sempatik bir ifade vardı. Sirena'yı Clara'nın yanında görmek

her türlü yumuşaklığı gösterir.

Tıpkı yanımdaki melek gibi. Yüzümü Lazarus'un boynuna bastırdım ve onu içime çektim.

Bellamy bana telepatik olarak, *"Çok mutlu görünüyorsun, Al,"* dedi.

Ona baktım. Odanın karşısında, Daman'ın yanında duruyordu. İkisi de bana bakıyordu.

"Tıpkı sizin arkadaşlarınızla mutlu olduğunuz gibi."

Galen homurdandı. "Burada işimiz bittiyse, ben gidiyorum." Kapıya doğru hışımla yürüdü ve çarptı.

Çıkarken. Öfke patlamasının altında mı? Onun kalp acısını hissettim. Arkadaşlarımızla geçirdiğimiz zaman

Simon'la bir saniyesini bile boşa harcamak istemiyordu.

Daman da gitmek ister gibi görünüyordu ama yerinde kaldı. O ve Warrin

huzursuz olmadan önce uzun süre ayrı kaldı. Şimdi daha da

fazla. "Karar vermek için ne kadar zamanım var?" Clara sordu.

"Emin değilim," diye cevap verdim. "savaş aysız bir gökyüzünün altında gerçekleşiyordu. Orada

yıldızlar vardı. Bulut yoktu."

"Yani, yeni ay mı?" Clara düşünürken kaşlarını çatı. "Ayımı kontrol etmem gerekecek

Bir sonrakinin ne zaman olduğunu görmek için takvim. Ama yerde hala kar vardı?"

"Evet."

Masanın üzerinden telefonunu aldı ve ekrana dokundu. Bir dakika kadar sonra bir

yüz. "Hmm."

"Ne oldu?" Gray telefonuna bakmak için yanına geldi. "Oh. Resim yok, sadece sıkıcı

kelimeler."

"Aralık ayında bu yıl iki yeni ay var," diye açıkladı. "İki yeni ayın aynı döneme denk gelmesi

aynı ay. Biz ikincisini kara ay olarak adlandırıyoruz." "Bu

kara ay özel mi?" Michael sordu.

"Ah evet." Clara inanılmaz bir gülümsemeyle parladı. "Süper özel gibi. Herhangi bir büyü

Kara ay gecesinde yapılanlar daha etkilidir." "Ne zaman

gerçekleşiyor?" Ben sordum.

Telefonunu tekrar kontrol etti. "Kara ay Aralık ayının son saatlerinde gerçekleşecek.

31. Vay , çocuklar. Bu büyük bir şey." O konuşurken Sirena'nın yüz hatları yumuşadı - bir gülümseme değil, ama

Neredeyse. Konuşurken bir elini sağa sola sallayan Clara'nın heyecanı gözlerinden okunuyordu. "A

Siyah ay kendi başına nadirdir, ancak bu seferki bu yıl ile bir sonraki yıl arasındaki çizgiyi aşacak.

Yani bu kara ay sırasında enerji alışılmışın dışında olacak."

Zihnim o görüntüye geri döndü. Aysız gökyüzünü, karla kaplı zemini ve ordular çarpışıyor. İçimden bir ses, gerçeği bildiğimi söylüyordu.

"İşte o zaman Lucifer'le yüzleşeceğiz," dedim. "Kara ay sırasında."

Lazarus titrek bir nefes aldı. "Şu andan itibaren dört gün var. Gün ışığını da hesaba katarsak beş gün.

o zamana kadar geçen saatler."

Kallias bir elini ocağın üzerindeki şöminenin üzerine koydu ve ateşin sönmekte olan alevlerine baktı.

Bellamy yavaşça duvardan aşağı kaydı ve başını Daman'ın bacağına yasladı.

"Yeri görebildin mi?" Michael bana sordu.

Başımı salladım. "Lucifer'le savaşmamızın dışındaki ayrıntılar bulanıktı. Sadece karı gördüm ve

gökyüzü. Yine de manzarada tanıdık gelen bir şeyler vardı."

"Hoia Baci'u'ya geri mi dönelim?" Daman önerdi. "Bağlantı noktasını kullanması için başka bir girişim mi?"

"Olabilir," diye cevap verdim. Hiç düşünmeden Lazarus'un elini tuttum.

Ona veda etmeye hazır olabilecek miydim?

Beni daha da yaklaştırdı. Aramızda hiçbir şey konuşulmadı ama ben onun vücutuna yaslandığımda kalplerimiz

Birlikte dövüşürken, söylemediğı şeyleri hissettim. Umarım o da benim söylemediklerimi hissetmiştir. İstedığım şeyleri

ama denersem o anda beni kırar.

"Bu kadar kısa büyüyü gerçekleştirebilecek misin?" Michael Clara'ya sordu.
"Malzemeler

ama o zamana kadar onları toplamak için zamanımız olmalı."

"Hâlâ yardım etmeyi kabul etmedim." Ama kelimeler ağzından bile sandalyesine geri döndü

ve masaya yaklaşıp kitabı açtı. "Hepiniz belasısınız."

"Ben de seni seviyorum küçük kız," dedi Raiden, gülümsemesi gözlerine ulaşmadan. "şimdi bize detayları anlat.

Büyü için neye ihtiyacımız var? Kurtboğan? Vampir dişleri mi?"

"Ya da kurt adam kürkü," diye araya girdi Gray. "Ölü adamın ayakkabıları. Vapurcu için gümüş paralar." O yaptı

iki gözüne de dokunduğunda göz *kırpma* sesi çıkardı. "Ayak tırnaklarımız."

"Bir ." Bir not defteri kapmadan önce malzemelere göz attı ve bir liste hazırladı.

"Bunların bir kısmı Ravenwood'daki kişisel stoğumda var. Siyah kum, leylak ve kurutulmuş gül yaprakları.

Ama aynı zamanda her birinizden kan

almam gerekecek." "Başka ne lazım?" Ben

sordum.

Parmağını listede gezdirdi ve kendi kendine başını salladı. "Çok aşırı bir şey yok.

İsimleriniz yazılı

siyah bir mum üzerinde yakılan asırlık bir kâğıda yazılmıştır. Gece Düştüğünden beri Asa'nın ruh silahı,

Onun da bir şeyine ihtiyacım olacak. Saç. Kan. Kirpik. Herhangi bir şey, gerçekten. Sadece onu bağlayacak bir şey.

"Enerjini kılıcinkine eşitle."

"Bir dahaki sefere göksel diyara döndüğümde bunu sizin için temin edebilirim."

Michael dedi ki, sonra baktı

Raiden'a. "Belki ödeme olarak onun için biraz daha ahududulu çörek yaparsınız? Mahkûm

ya da değil, bunu ondan zorla alma fikrinden ."

"Elbette." Raiden Lazarus'a gülümsedi. "Hazır başlamışken biraz daha elmalı börek yapayım mı?"

Lazarus sessizce boğazını temizledi ve ağırlığını diğer ayağına kaydırды. "Yap ya da

Yapma. Benim için pek bir önemi yok."

"Yalancı," diye yansıttım kafasının içine. "Elma kelimesini söyler söylemez sertleştiğine eminim."

"Ağzından çıkana dikkat et," diye karşılık verdi, gözlerini bana dikerek.

"Yoksa ne yaparsın?"

"Küstah olmaya devam edersen

öğrenirsin." *"Küstahlık mı? Ben iyi bir*

çocuğum."

Sırıttı. *"O zaman, iyi bir çocuk gibi, o ağzını daha iyi kullanacağın bir yer bulmanı bekliyorum."*

Karnım çırpındı ve sikim seğirdi. Lanet olsun ona.

"Ah," dedi Clara, dikkatimi tekrar ona çekerek. "Ayrıca kadim bir büyücünün özüne de ihtiyacımız olacak.

Bir. Antik olan mı? Hmm. Dürüst olmak gerekirse, herhangi bir ölümsüzden bahsediyor olabilirim."

"Vampirler," dedi Sirena. "Düşük seviyeli bir sülük de değil. Kadim vampirlerin olağanüstü

Güç. Halüsinojenik özellikler, ölümsüzlük verme ve ölümcül yaralıları iyileştirme yeteneği. Bazıları

Efsaneler vampirlerin düşmüş meleklerin ve şeytanların çocuklarından evrimleştiğini iddia eder.

soyu daha az bulanık olanların hem göksel hem de şeytani güçlere sahip olduğu söylenir.

Damarları, onları arzu edilir ve büyük ihtiyaç duyan büyü yapımcılar arasında çok aranır hale getirir.

güç."

Clara ona gülümsedi. "Bunu bilmen beni tahrik ediyor."

"Pekala, Ben de AVLANDI onlar uzun Yeterince."
Sirena dedi. "Aralarında diğer canavarlar."

"Hala sıcak."

Kadın savaşçının dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi.

"Eğer son malzeme eski bir vampirin özüyse, sanırım şanslıyız." Döndüm

Lazarus. "Krave'e gitmeliyiz."

***

Lanetliler için gece kulübü, Echo Körfezi'nin eteklerinde, terk edilmiş binaların arasında yer alıyordu.

depolar ve sık bir orman. Burası doğaüstü varlıkların toplanması için güvenli bir yerdi.

türler; kaçışa ihtiyacı olanlar için bir sığınak, bastırılmış enerjisi olanlar için bir parti ve yarış

libidolar- ya da sadece kendimizi saklamamıza gerek kalmadan gidebileceğimiz bir yer.

Özgürlük. Krave'in sunduğu şey buydu. Konnar'ın kulübü kurarken sahip olduğu vizyon buydu.

"Parti zamanı!" Castor park alanında zıpladı ve yumruklarıyla havayı yumrukladı.

"Aptal." Kyo gülümseyerek başını salladı. "Ama o benim ."

Konnar'la buluşmayı planlamıştım, bu yüzden Michael yüzüğünü kullanarak bizi kulübe ışınladı. Benim

İhtiyacım olursa kardeşlerim yanımda olacaktı ama onlara eğlenmelerini söylemiştim. Onlar da yanlarında

eşleri.

Eğer kara ay konusunda haklıysam, geriye sadece dört günümüz kalmıştı. Ki, bu da

Nadir bulunması ve büyü üzerindeki etkisi nedeniyle Lucifer'in bunu bir büyü için kullanacağını biliyordum.

Onu durdurmadan önce Hoia Baci'u'da yapacak bir şeyimiz vardı.

İnsanlık yeni yıla girerken, biz kış gökyüzünün altında yaşam mücadelesi veriyor olacaktık. Ve

Sonra, bir yıl diğerini karşılarken, ruhlarımız bedenlerimizi terk edecek ve Lucifer

Son nefes.

Kulübün girişine yaklaştığımızda Bellamy, "Ah, anılar," dedi.

"Özlüyor musun?" Phoenix kaşlarını çatarak kaldırıma baktı. "Burada yaşadığın tüm o... *eğlenceyi*..."

Bellamy onun elini tuttu. "Azıcık bile değil. Beni kabul eden birini bulacağımı hiç düşünmemiştim.

Beni seven. Burası yalnızlığımı yatıştırmaya yardımcı oldu ve şehveti tatmin etti, ama o boşluk asla

tamamen ." Durdu ve eşiyle yüzleşerek iblisin yakasına dokundu. "Seninle tanışana kadar."

"Seni aptal." Phoenix ön kapıya doğru ilerlemeden önce Bellamy'ye kuyruğuyla vurdu. O da

yine de gülümsüyordu. "Şimdi, ben ateş topları fırlatmaya başlamadan önce gel de muhteşem kocana bir içki ısmarla.

yerde."

Bellamy onun ardından baktı, kalbi o kadar acıyordu ki aramızdaki bağdan bunu hissettim. Ona ihtiyacım yoktu.

Düşüncelerini öğrenmek için zihnini okuması gerekiyordu; Phoenix'e ruhundan zorunda kalacağı andan korkuyordu.

Transfer. Çok az zaman kalmıştı, yakında olması gerekiyordu.

Daman ve Warrin onun arkasından kulübe girdiler, onları Mason'ın sırtına yapışmış olan Gray izledi.

Fedai Nick başını onlara doğru eğdi. Michael ve Lazarus'u gören kurt adam tereddüt etti

ve mırıldandı, "Lanet olası bir baş melek. Bu her gün görmediğim bir şey."

İçeri girdiğimizde Lazarus bakışlarını kulüpte gezdirdi. Yarı çıplak bedenler sallanıyordu.

dans pisti, hoparlörlerden yükselen müzik ve havayı delen tatlı kokular, bir karışım

içkiler, parfümler ve seks yapanların feromonları - bazıları duvarlara karşı, kanepede

ve bir çift dans pistinin üstündeki kafeste sikişti.

"İğrenç." Michael'a baktı. "Böyle bir yere gelmek zorunda kaldığınız için özür dilerim."

"Hayır ÖZÜR o gerekli." Michael cevap verdi, Ayrıca alarak içinde atmosferi. Yine de, öyle yaptı

tiksintiden ziyade ilgiyle. "İblisler de burada hoş karşılanıyor mu?"

Konnar belirdi. "Burada herkese kapımız açık. İblisler, orakçılar, şekil değiştirenler." Mor gözlü

Bakışları Michael'ın vücudunda gezindi. "Melekler."

"Sen Konnar olmalısın. Ben de Michael. Bizimle buluşmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz."

"O zevk bana ait, sizi temin ederim." Konnar ona bir kez daha baktıktan sonra

Ben. "Beni ziyarete gelmenin zamanı gelmişti. Arkadaşlığımızın bu denli ihmal edilmesi beni yaraladı.

derinden."

"Senin yerine savaşa odaklandığım için beni affet, eski dostum," dedim ona.
"Nasıl

anlatılamaz. Özel salona çekilip bir içki eşliğinde sohbet etmeye ne dersiniz?"

Konnar beni kısa bir kucaklaşma için kendine çekmeden önce sırttı.
Ayrıldığımızda fark ettim ki

Lazarus ona hançer gibi bakıyordu. Bir süredir arkadaşşımdan hoşlanmıyor
görünüyordu. Ne zaman

geçmişte Konnar'dan bahsettiğinde, Lazarus her zamankinden daha huysuz
olmuştu.

Daman zihin bağlantımızı kullanarak bana "*Laz şu anda çok kıskanç,*" dedi.
O ve Warrin ayağa kalktı

Barın yanında içkilerini bekliyorlardı - buz ejderhası için kulüp sodası ve
kardeşim bir soda sipariş etmişti.

Votka kızılıık. "*Konnar'a karşı duyduğu acıyı hissedebiliyorum.*"

Bellamy, "*Sırf onunla dalga geçmek için Kon'un yanağına bir öpücük
kondurmalısın,*" diye ekledi.

"Laz'ın Konnar'ın boğazına yumruk atacağına yirmi dolarına bahse

girerim," dedi Castor. "*Sadece yirmi dolar mı?*" Raiden araya girdi. "*Bu*

gece çok ucuzsun." "*Hepiniz kafamın içinden çıkın.*"

Konnar Lazarus'a elini uzattı. "Seni tekrar görmek güzel." İnsanların ruh halini
okuma yeteneğı vardı.

Düşünceler. Benimkileri bile. Bununla birlikte, mahremiyetime saygı gösterdi ve bunu kasıtlı olarak yapmadı. Ama acaba

meleklerin de zihnini okuyabilir misin?

Lazarus onun uzattığı ele bakarak, "Hoş, ilginç bir kelime seçimi," diye karşılık verdi.

alıyorum.

Konnar elini geri çekti.

"Arkadaşımın kusuruna bakmayın." Michael Lazarus'un omzunu kavradı ve onu sarstı. "Kendini unutmuş.

görgü kuralları."

"Terbiye mi?" Lazarus'un kaşları daha da çatıldı. "Bunu kişisel alan duygusu olmayan ve

istediği zaman ve istediği yere girer."

Konnar'ın bana kayan mor gözlerinde eğlence parlıyordu. Kapıya doğru işaret etti

VIP alanı. "Gidelim mi?"

Başımı salladım ve onunla birlikte o yöne doğru yürüdüm. Melekler de benimle birlikte yürüyordu.

Dans eden bedenler.

"Onun elini kabul edebilirdin," dedim Lazarus'a.

Cevap vermedi ama çenesi gerildi.

Gülümsememi görmemesi için yüzümü ondan başka tarafa çevirdim. Onun gülümsemesinden garip bir haz aldım.

Kıskançlık. Bu bana başlangıçta Michael'a karşı nasıl düşündürdü.
-kıskanç

Yakınlık ve aralarında arkadaşlıktan öte bir şey olması fikri onu rahatsız ediyordu. Bunu hissetmiş olmalı.

Konnar için de aynı şey geçerli.

Arka taraftaki VIP odasına girdik. Bir grup Fae bir masada uzanırken havada dumanlar uçuşuyordu.

uzun bir kanepe, masanın üzerinde yanan altın bir tütsü kâsesi.
Tütsü yükseltti

cinsel iştah ve altta yatan çiçeksi bir nota ile tatlı kokuyordu.

Bir kurt adam erkeklerden birinin bacaklarının arasına diz çöktü ve perinin iç uyluğunu ısırdı.

"Aferin yavrum," dedi peri, parmaklarını kurdun tüylü sarı saçlarında gezdirerek. "Sen

bir ikramı hak ediyor." Sonra öne doğru eğilip onu öptü ve kurda bir afrodisyak verdi.

ağızları birleştğinde küçük bir tablet şeklini aldı.

Kurt adamın gözleri geriye yuvarlanırken usulca inledi.

Sarhoşluk. Şehvet. Tüm istekleriniz için bir yer. Kulübün adı uygundu.

Konnar bizi başka bir kapıdan geçirerek kendi özel salonuna götürdü. Arka tarafta bir bar vardı.

Duvarda içki rafları, dekoratif özel kan şişeleri ve ambrosia ışıkları sıralanmıştı.

Barmen tezgahı silerken bize başıyla selam verdi. Yetmiş inçlik düz bir ekran monte edilmişti.

önünde bir oturma alanı bulunan başka bir duvarda - kanepeler, koltuklar ve üzerinde büyük yuvarlak bir minder

Zemin.

"Rahatınıza bakın," dedi Konnar. "İçki içmek istersen Michael'a söyle." Sonra da

Başmeleğe gülümsedi. "Barmenim Michael. Sen değil."

Barmen sıcak bir gülümsemeyle, "İşleri kolaylaştırmak için bana Mike diyebilirsiniz," dedi. "Ne alırdınız?"

Sen?"

"Teklifiniz ne kadar nazıkçe," diye karşılık verdi Michael. "Yine de reddetmek zorundayım.

Bu gece beni buraya

zevk getirmedi."

Konnar onu izledi. "Bu yine de zevkin seni bulmayacağı anlamına gelmez."

Bekle... flört mü ediyordu? Michael'ın sırtışına bakılırsa, tek sırtan o değildi. Vay canına.

Konnar çok nadiren biriyle flört ederdi. Neden o kadar insan arasından et kafalı Michael? O onun sevgilisi bile değildi.

tip. Ne olursa olsun, vücut dillerini gözlemlerken kesinlikle titreşimleri yakaladım.

Lazarus'a, *"Sanırım en iyi arkadaşım senin en iyi arkadaşına aşık,"* dedim.

Lazarus kanepeye oturdu ve beni yanındaki mindere çekti.

"Güzel. Bunu almak için her şeyi yaparım."

Vampirin dikkati senden uzak olsun."

"Aramızda hiçbir şey olmadı." Elimi bacağına koydum. "O yüzden kibar ol. Ve daha önce

Evet, benden emir almadığınızı biliyorum ama de öyle yapın."

Ağzının köşesi seğirdi.

Michael diğer kanepeye yayılmıştı ve Konnar'ın bakışlarının Michael'ı nasıl süzdüğünü kaçırmadım.

abs, başmelek de dostum gibi gömleğin anlamını bilmiyordu. "Sanırım bir içki

Acıdı. Çivili eggnog diye bir şey vardı, tatlıydı ama çok güzeldi. Burada biraz var mı?"

Mike gülümsedi. "Eggnog'um yok, ama kremli tatlılığını sevdiysen, bunu düzeltebilirim.

Hoşuna gidecek başka bir şey bul. Bana bir dakika ver."

Geçmişte olduğu gibi, barmen gizli toplantılarımızdan haberdardı. Konnar ona güvendi. Onlar değildi

Ama aşıklar. Konnar, insanı haydutluk yapan bir vampirden ve ona bir iş vermişti.

Mike daha sonra Konnar'ın meclisinden bir kadın vampire aşık oldu ve ikisi evlendi.

Mike kısa yuvarlak bir bardakta bir içki getirirken, "Bunu dene," dedi. Keskin duyularıyla

hindistan cevizi, kahve ve tarçın kokusunu alabiliyordu. "Ben buna kahveli smoothie diyorum. Bu benim kendi tatil tarifim

cömert bir brendi ile."

"Teşekkür ederim." Michael bir içki aldı ve başını kanepenin arkasına yasladı, gözleri kapanırken

tadını çıkardı. "Bu çok lezzetli." Konnar

ona baktı.

"Kasabada durum nasıl?" Dikkatini çekerek sordum. "Lucifer'in ordusu tüm kasabaya saldırıyor.

dünya çapında."

"Kontrol altında." Konnar büyük koltuğa oturmuş, ayak bileğinin üzerinde çaprazlama duruyordu.

Diz. "Bunun nedeni ideal olmasa da, Echo Körfezi'nin doğaüstü varlıklarını birleştirme hayalim

son birkaç hafta içinde meyvesini verdi. Meclisim, kurt sürülerim, hatta bazı periler

canavarlarla savaşmak için bir araya geldi. Echo Bay halkı bizim gözetimimiz altında güvende."

"Tüm yaptıklarınız için size minnettarım."

"Benim de," dedi Lazarus ona.

Konnar bir an için dostumu inceledi, gözlerinde hala bir mizah parıltısı vardı, sonra geri baktı

Bana. "Telefonda bir büyü için özümeye ihtiyacınız olduğunu söylemiştiniz?"

"Evet."

"Anlayabileceğinizden emin olduğum üzere, kanımı özgürce vermiyorum. Ya da başka bir parçamı.

önemli değil. Ne de olsa ben bir beyefendiyim." Gözlerindeki gülümseme dudaklarına değdi. "Yine de, senin için

düşünün. Bana büyüden biraz daha bahset."

Göğsümün üzerine bir ağırlık çöktü. Ona ne olacağını henüz söylememiştim. Kardeşlerime söylemek,

Lazarus, sonra da Clara zor oldu. verdiğim insanları üzmekten nefret ederdim. Konnar bu listedeki bir diğer

isim olabilir.

Lazarus elini benimkinin üzerine koydu. Sessiz bir şekilde yanımda olduğunu ve bana güvenebileceğini söylüyordu.

onu. Onun desteği bana ihtiyacım olan gücü verdi.

Konnar'a Mephistopheles'i ziyaret ettiğimizi ve orada Gece Düşüşü'nü öğrendiğimizi anlattım ve sonra

Asa'dan nasıl aldığımızı anlattım. Kalbim boğazıma düğümlenmişken, plandaki son adımı açıkladım.

Lazarus elimi biraz daha sıkı tuttu.

Ben sustuktan sonra Konnar, "Böylece ruhlarınız Gece Düşüşü'nün içinde hapsolacak," dedi.

"Evet."

"Kılıcı kim kullanacak?"

"Yapacağım," diye cevap verdim. "İmgelemde böyle gördüm. Teker teker, her bir kardeşimin ruhu

Bıçağın içine girdi ve Lucifer'i göğsünden bıçakladığım anda ruhum taşların içinde onlarınkine katıldı."

Lazarus yanımda gerildi.

"Ruh büyü su titiz olabiliyor." Konnar bir elini ağzının yanına dayadı, işaret parmağı

dudaklarını. "Bir kişinin iradesi, büyü nün etkinliği açısından çok büyük bir ağırlığa sahiptir. Bu ya bir

lehte ya da aleyhte. Etkinliği artırabilir. Ya da zayıflatabilir."

"Kardeşlerim ve ben kararımızda kararlıyız," dedim. "Büyü nün bozulmasına izin vermeyeceğiz."

"Kendini işine adadığından hiç şüphem yok dostum. Ancak, ben bu olaydan sonrasında bahsediyorum.

gerçek."

Lazarus daha dikkatli bir şekilde ona odaklandı. "Onların ruhlarının kendi ruhlarına geri döndürülebileceğini mi söylüyorsun?

cesetler?"

"Bunun mümkün olabileceğini söylüyorum."

"Ruhuna yerleştirdiğin mühür gibi," dedi Michael Lazarus'a, ayağa kalkarken daha uyanık hale gelmişti

ve iki bacağı nı da tekrar yere koydu. Kahve ve brendi karışımı - ambrosia eklenmiş -

yarısı boşalmıştı. Devasa yapısı sayesinde, etkilerini hissetmesi için çok daha fazlasına ihtiyaç vardı. "Bu

İradeniz sınandığı için koruma sarsıldı. Bağınızı engellemek için kullanılan büyü yü alt etti."

Lazarus ve ben ilk öpüştüğümüzde, işte o zaman koruma tamamen kırıldı. Kader arkadaşımız

Bağ, bizi ayrı tutan büyüü yok etti.

"Aşk," diye fısıldadım. "Her büyüü bozacak güce sahiptir."

Konnar bana, "Sen her zaman çok romantik biri olmuştundur," dedi. "Ve bu konuda, inanıyorum ki

Doğru. Aşk mantıksız, öngörülemez ve tüm alemlerdeki en güçlü güçlerden biridir. Yetenekli

düşmanları sevgiliye dönüştürmek, büyüleri bozmak ve-" Bakışları Lazarus'a kaydı. "-hatta getirerek

bir meleğe diz çöktürür."

Lazarus ona ters ters baktı. "Onu kendi evine götürmeyi tercih ederim."

"Kimsin sen?" Michael başını kanepeye yasladı, iri vücudu bir anda titredi.

Gülmek. "Peki sen benim saf arkadaşına ne yaptın?"

Lazarus onu görmezden gelerek parmaklarımızı birbirine geçirdi. "Çocukların hepsi kader eşlerini buldu.

Bu, aşktan çok daha derin bir bağdır. Bu büyü olasılığını artırır

kırmak mı?"

Belki de üzerine koyduğum işaret yüzündendi ama nefes alış verişine dikkat .

vuruldu. Kalp atışları nasıl da hızlandı.

Umut.

"Bu konuda uzman değilim ama bu ihtimali göz ardı edemem." Konnar elini

ceketinin iç cebinden koyu kırmızı kalın bir maddeyle dolu cam bir şişe çıkardı. Onun

Kan. "Senin için."

Önce onun düşünmesi gerekiyormuş. Ben daha masaya gelmeden şişeyi hazırlamıştı.

Kulüp.

Kalbim ısınarak ondan kabul ettim. "Teşekkür ederim."

"Tabii ki. Siz benim ailemsiniz. Senin için yapamayacağım şey yok." Sandalyeden kalktı ve

Ceketinin düğmelerini ilikledikten sonra ellerini bordo kumaşın üzerinde gezdirdi. "Yine de, unutacağız

tüm bu antik-bir saçmalığı. Eski ile birlikte bu kelime de yasaklanmalıdır."

Gülümseyerek ayağa kalktım ve şişeyi cebime attım. "Sana borçluyum dostum." Lazarus da ayağa kalktı.

"Bir hafta sonra çay içmek için bana katılarak iyiliğe karşılık verin. Çörebiz ve dedikodumuz var.

şımartın."

Gerçekte ne söylediğini biliyordum: *Bu savaşın son savaşın olmasına izin verme.*

Ruh büyüü öngörülemezdi. Kardeşlerim eşlerine bağılyken, geri dönme istekleri

bu evrendeki her şeyden daha güçlü olacağını biliyordum. Lazarus'un elini tutarken, biliyordum ki

onun kollarına dönme isteğim de bir o kadar güçlüydü.

Umut göğsümde çiçek açtı, tıpkı bir tüy kalemin ucundan düşen bir mürekkep damlası gibi

Kağıt, küçükten başlıyor ama hızla .

"Savaşı kazanacağız," diye fısıldadı Gurur. "Ve meleğimize döneceğiz."

Meleğimiz. Günahım ona ilk kez bu şekilde hitap ediyordu. Tek olmadığının kanıtı

Buzbir dış görünüşü olan ama sıcak dokunuşları ve nazik kalbiyle beyaz saçlı meleğe aşık olan

aksini iddia etse bile.

Özel salondan ayrılıp kulübün ana bölümüne döndüğümüzde, bakışlarım

Oda.

Bellamy ve Phoenix, Bellamy'nin eskiden takıldığı dişi vampir Evelyn ile konuşuyorlardı

çiftleşmeden önce. Yine de kendi erkek haremi vardı ve sadece onun arkadaşlığını istiyordu.

günler. Şanslıydı çünkü Phoenix şüphesiz onu ateşe verecekti.

Gray, Mason'ı dans pistine sürüklemişti. Eski denizciyi böyle beceriksiz ve kaskatı görmek

Gray'in onun önünde twerk yapması beni kıkır kıkır yetti. Castor ve Kyo dans etti

. Su ejderi ellerini Castor'un boynunun arkasında birleştirdi. Göğüsleri birbirine bastırdı.

ritme göre hareket ediyorlardı.

Warrin onu izlerken Daman bir direğin etrafında dönmeden önce yükseltilmiş bir platform üzerinde dans etti.

Daman'ın yüzünde bir gülümseme belirmeden önce gözleri kilitlendi. Onun bu kadar etkileyici olması nadir görülen bir şeydi.

Çünkü günlerin hızla geçtiğini biliyordu. Zaman tükeniyordu. Konnar büyüünün bozulabileceğine inanıyordu.

"Onlara söylemeli miyim Laz? Yoksa onlara ve arkadaşlarına umut vermek zalimlik mi olur?"

"Çalışmak mı?"

"Bu zor bir karar," diye karşılık verdi. "Yine de doğru kararı vereceğini biliyorum. Her zaman öyle yaparsın."

İltifatından memnun olmuş bir şekilde ona gülümsedim.

Gözleri kısıldı. "Neredeyse her zaman. Bazen egonuz yolunuza çıkıyor." Bir elini dinlendirdi

Beni kontrol eden bir kurt adam yanımdan geçerken elini belime koydu.

fark ettim. Onun sahipleniciliği beni heyecanlandırdı.

"Birinin beni mı endişeleniyorsun?" diye sordum.

"Denediklerini görmek isterim."

Tanrım. Ses tonundaki hafif hırıltı, gözlerindeki o sahiplenici birleşince beni

kulüpte özel bir oda bulmak, kapıyı kilitlemek ve yarın yokmuş gibi onun sikine binmek istiyordu.

Bu fantezi kısa süre sonra kesintiye uğradı. Yanımdaki hava, açık kahverengi saçlı bir erkeğin önünde parıldadı.

saçları ve sarı gözleri belirdi. "Taeden,"

dedim.

"Gurur." Başını eğdi. Azrail'in hem kulüpte hem de dışarıda kötü bir ünü vardı.

bunun. Ruhları biçip onları ateş çukuruna götürürken hastalıklı bir tatmin duyduğu söylenirdi.

Korku dolu çılgınlıkları onu kurtarmış. Ya da söylentiler öyle diyordu. "Seni en son gördüğümde

Kardeşinin iblis eşini kurtarmak için yeraltı dünyasına gidiyorsun."

"Evet. Bizi oraya götüren sensin."

"Benim de kalbimin iyiliğinden." Taeden bir elini göğsüne doğru kaldırdı.

"Ancak, inanıyorum ki

Bu yardım için aramızda belirli bir anlaşma yapıldı. Sana yardım edersem, sen de bana yardım edersin. Bir iyilik.

bir iyilik için."

Az önceki iyi ruh halim hızla dağılıyordu. "Sanırım bu iyiliği talep etmeye geldin?"

"Belki. Belki de değil." Azrail Daman'a baktı ve gözleri hüznle doldu.

bir an için. "Yine kahramanlık oynadığınızı duydum. Elinizde bir silah var.

Lucifer'in kendisini öldürebilecek bir şey. Bu doğru mu?"

"Bunu nereden duydun?" Lazarus hırlayarak sordu.

Taeden onu dikkatle inceledi. "Benim kaynaklarım var. Hiçbirini size açıklamayacağım."

"Bizim ve müttefiklerimizin dışında kimse bunu bilmiyor," dedim içimde tedirgin edici bir his karmakarışık olurken.

Midem. Biri bize ihanet mi etmişti? Lucifer'in saflarımızda ona rapor veren bir casusu mu vardı?

"Lanet soruya cevap ver, Taeden."

"Bilgi karşılığında bana ne teklif edeceksin Pride?"

"Bu bir oyun değil ," dedim. "Eğer biri düşmana bilgi veriyorsa, bunu bilmemiz gerekir.

Bu konuda. Savaştayız."

"İçinde yer almadığım bir savaş. Ne sizin ne de onların tarafındayım."

"Doğru. Sen sadece bundan ne elde edebileceğini önemsiyorsun." Sakin kalmak için kendimi zorladım. Ajitasyon

içimde fokurduyor, taşmakla tehdit ediyordu. "Kendinden başka kimseye sadık değilsin."

"Güvenebileceğim tek kişi benim," diye karşı çıktı.

"Burada her şey yolunda mı?" Kallias yanıma ulaştığında sordu. Koyu renk gözleri

Azrail'e karşı tereddütsüz. "Kardeşim ve eşiyle olan amacınızı belirtin."

"Ah." Taeden'in sırtışı geri döndü. "Sen uzun zamandır kayıp olan kardeşsin. Henüz tanışma fırsatımız olmadı.

Henüz. Yaşayanlar arasında hayat sana nasıl davranıyor? Ne yazık ki, bana biçme şerefi verilmedi.

ruhun. O zamanlar hayatta değildim." Sarı gözleri kardeşimin vücudunu takip ediyordu. "Ama eğer söylentiler

ve Lucifer'le savaşta yüzleşmek üzeresiniz, belki yakında benim de bir şansım olur."

Kallias'ın ifadesi sertliğini korudu. "Sırıtıyorsun ama içinde büyük bir hüznü seziyorum. Kendini saklıyorsun

acı, sonunda kontrol altına alınamayacak kadar büyük hale geldiğinde sadece daha fazla acı verecektir."

Taeden'in bakışları Daman'a kaydı, neredeyse fark edilemeyecek kadar hızlıydı.

Kallias. "Acı mı? Onu iyi bilirim. Cehenneme sürüklediğim ruhların çığlıklarında açıkça çınıyor. Hiçbir şey

sikimi sertleştiriyor."

"Bana şunu söyle..." Yaklaştım. "Daman'ın ruhu çığlık atıyor olsaydı sakin sertleşir miydi?

Acı mı?"

Azrail'in yanakları biraz renk kaybetti.

"Bunun için ukalaca bir cevabın yok, değil mi? Bunca zaman sonra, onu hala seviyorsun.

O yüzden oyun oynamayı bırak ve bana silahı nereden öğrendiğini söyle. Hayatı buna bağlı olabilir."

Taeden gözlerini yere çevirdi. "Holden." "Azrail

dostun mu?"

Eski ukala tavrının bir kısmını geri kazanarak, "Dostum biraz ," diye cevap verdi. "İş arkadaşı

Daha çok sevdim. Bu yılın başlarında Belphegor'a ruhlar konusunda yardım ettikten sonra,
Holden saklanmaya gitti, senin gibi

Biliyorum. Senin ve güçlü kahramanlar grubunun onun peşinde olacağını biliyordu. Bu yüzden de

Ölüm'e karşı görevlerini yerine getiriyordu. Kim... evet, şeye çok sinirlenmişti ama Holden'a bir saniye verdi

bir şans."

"Holden silahı nasıl öğrendi o zaman?" diye sordum. "Bizi mi gözetliyordu?"

"Hayır." Taeden Lazarus'a baktı. "Meleklerinden biri onu beceriyor. Purah'la tanıştıklarında

Herif bütün o zombileri burada, Echo Körfezi'nde serbest

bırakıyordu." "Melekleri yardıma gönderdiğimde," dedi Lazarus.

"Evet. Zombilerden biri yürüyüş yolunda bir insanı öldürdü. Holden onun ruhunu almaya gitti ve

zombiyi yok eden meleğin kafasını kestim. İlk kafayı kesişte şehvet sanırım." Taeden bir

Dişi bir şekil değiştiren kedi tarafından taşınan bir tepsiden içecek. Ona göz kırptı ve kuyruğuyla onu salladı. O da

Denese bile onunla daha az ilgilenemezdi. "Her neyse. Bu tanıştılar. Onlar ne zaman

Geçen gün melek Holden'a siyah bir kılıçtan bahsetti. Asa Morningstara ait, değil mi?"

Michael yaklařtıķķa havada elektrik karıncalanıyordu, lml bakışları o kadar yoğun yanıyordu ki

Normalde kahverengi olan gözleri altın rengiyle parlıyordu. "Meleğin adını biliyor musun?" "Evan bir şey mi?" Taeden başını salladı. "Hatırlayamıyorum." "Evangelos?" Lazarus sordu.

"Evet, işte bu."

Arkadaşıma döndüm. "Lucifer için çalışan bir casus mu yoksa yastıkta çenesini tutamayan bir aptal mı?

konuşalım mı?"

"Emin değilim," diye yanıtladı Lazarus, en az Michael kadar görünüyordu. "Ama ğreneceğim."

Yirminci Bölüm

Lazarus

Uriel sarayın balkonunda durmuş, rzgr kahverengi saçlarının uzun savururken

renkli krallığa bakıyordu. Canlı çiçeklerle dolu imenli tarlalar dinleniyordu.

pembe ve altın rengi bir gökyüzünün altında, güneş diyarımızın üzerine doğmaya hazırlanırken.

"Doğru mu?" diye sordu ve yeşil gözleri bana kaydı. "Alastair ve diğerlerinin

Morningstar'ı öldürmek için kendilerini feda mı edecekler?"

"Evet." Demir bir bakire kalbimi sardı ve aynı anda hem delici hem de ağır bir şekilde kapandı. "Eğer

övünmek niyetindeyseniz, bunu duymak istemiyorum."

"Bu iğrenç yaratıklara karşı pek sevgi beslemediğim bir sır değil. Onların varlığı benim için bir leke.

yeryüzünde. Bunlar, Lucifer ve onun en önemli adamlarının ellerinde uğradığımız ihanetin sürekli hatırlatıcılarıdır.

sadık kullar." Uriel parmaklıklara doğru döndü ve sırtını parmaklıklara dayadı. "Yine de, her türlü niyetim vardı

İstediğimi yaparlarsa, ölümlerinden sonra ruhlarını cennette karşılayacağım."

"Gerçekten yaptın mı?"

"Benden şüphe ediyorsun." Çenesinde bir tik başladı. "Bir söz verdiğimde bunu yerine getiririm. Söz verdiğim zaman

suçlarını bağışla."

"Hangi izinsiz girişler olabilir?" Kızgınlığım artarken sordum. "Yanlış bir şey yapmadılar.

Onların tek suçu, düşmüş meleklerin oğulları olarak doğmaktı. Kaderlerini seçmediler.

sen ya da ben yaptık."

"Damarlarında hainlerin kanı dolaşıyor."

"Onlar babaları değil," dedim, mor bir bulutun üzerimizden yavaşça süzülüşünü izlerken. Bir bulut ile çarpıştı

Kabarık beyaz bir tane. Mor ve beyaz - belli bir Nephilim ve ben. Gökyüzü bile bizim

birbirine aitti. "Bu nedenle, bu ihaneti asla onlara karşı kullanmamalıydınız. Öfkeniz

Korkunuz sizi kör etti."

"Dikkatli ol, Lazarus. Yerini unutuyorsun." Uriel'in gözleri kısıldı. "Sadece bize katılmana izin verdim

Bugün söz konusu meleklerle doğrudan ilişkiniz olduğu için sizi de aynı şekilde dışarı atabilirim.

kolayca."

Beni dışarı atmaktan çok daha kötüsünü yapabiliirdi. Sırtımdaki yara izleri hatırlattığı için acıyordu.

Konsey odalarının kapıları Raphael, Selaphiel ve diğer üç başmeleğin

geldi. Balkona açılan bir kapı yoktu; üç basamak çıktıktan sonra ulaşılabilirdi ve

iki büyük taş sütun arasında yürüyordu. Sarayın çevresinde hava her zaman mükemmeldi, bu yüzden

yağmur, kar ya da aşırı sıcaklığı engellemeye gerek yoktu.

Uriel odaya geri döndü, ben de onu takip ettim.

"Michael nerede?" Gabriel yuvarlak masaya oturarak sordu.

"Sorgulayabilmemiz için şüpheliyi topluyor." Uriel de oturdu.

"Onu sorgulayalım mı?" Zadkiel, Uriel'in karşısındaki sandalyeyi çekmeden önce şöyle dedi. "Eğer bilgi

Doğru olduğunu kanıtlarsa, bundan çok daha fazlasını yapacağız. Bir hain için uygun olan tek ceza ölümdür."

"İkramlar nerede?" Raphael masada suratını astı. "Makaron ya da kek yok mu? Çay bile mi? Nasıl olur da

Onlar olmadan bu toplantıya dayanabilecek miyim?"

Uriel ona, "Yiyecek içecek hazırlayacak zamanımız olmadı," dedi. "Buraya bir adamı sorgulamak için geldik.

Lucifer'ın olası casusu. Tatlılar önemsizdir."

"*Seni* önemsiz buluyorum." Raphael, saçının bir bölümünü tutturarak ışıltılı mavi tokayla oynadı.

çilek sarısı kaküllerini yana yatırdı. "Ve kaba. Sen de-"

Uriel, ellerini masanın üzerinde yumruk yaparak, "Durmadan saçmalamayı kes," diye araya girdi.

"Obur dürtülerinle sinirlerimi bozuyorsun."

"Lezzetli ikramlar ruha iyi gelir," diye yanıtladı Raphael. "Senin bildiğin gibi değil. İnkâr ediyorsun

Kendinizi diğerlerinden daha önemli ve daha güçlü gösterme çabasıyla tüm zevkleri kendinize

bize."

"Sizi temin ederim. Bunu yapmak için hiçbir *girişimde* bulunmuyorum. Bu sadece bir gerçek."

Tüm konsey toplantıları mıydı? Masanın kenarında durdum ve sessizce onları izledim.

Sadece bir sandalye boş kalmıştı: Michael'ın. Tüm sandalyelerin minderli koltukları ve süslü

Ahşapta oymalar vardı. Sadece bir altın kakma ve değerli taşlar vardı ve grubun en suratsızıydı

şu anda orayı işgal etti.

Uriel, herhangi bir kişinin konsey üyesi olmasını yasaklayan kurallara rağmen kendisini gerçekten de konseyin başı olarak .

bir meleğin tüm güce sahip olması. Raphael'in oburluğunu azarladı, ancak onun hakkında hiçbir endişesi yoktu.

kendi gurur duygusu ve senden daha kutsal kompleksi.

Michael saniyeler sonra kapının yanında belirdi ve Evangelos'u tutup itti.

İleri. Arkadaşımın o anki fırtınalı ifadesi herkesin yüreğine korku salabilirdi. Biliyordum ki

Ne kadar büyük bir lokum olduğunu ve *beni* bile tedirgin ettiğini.

"Neden buradayım?" Evangelos sordu. "Oliver ve benim şu anda keşif yapıyor olmamız gerekiyordu."

Michael ona, "Oliver Dargan'la birlikte," dedi. "Bazı soruları yanıtlamak için buradasın."

"Neyle ilgili sorular?"

Uriel ayağa kalkıp onlara yaklaşırken Michael onu bir sandalyeye itti. Altın kelepçeler ortaya çıktı

Evangelos'un bileklerine. Gerçeğin baş meleği olarak, kelepçeler Uriel'in hediyelerinden . Takan kişi

bağlıyken yalan söyleyemiyordu.

"Neden gözaltına alındığımı bilmeye hakkım var!" Evangelos, "Neden gözaltına alındığımı bilmeye hakkım var" dedi.

kelepçeler. Bakışları benim üzerimde durmadan önce odanın içinde gezindi. "Komutan Lazarus. Ben

uzun yıllar emrinizde hizmet ettim. Beni güvenilir savaşçılarınızdan biri olarak görüyorsunuz. Bu yüzden seçildim.

seninle ve adadaki diğerleriyle kalmak için."

"Doğru. Sen benim güvenilir savaşçılarımın biriydin," dedim, artık böyle olmadığı için üzülerək.

"Bu güven o zamandan beri kırıldı."

"Ne? Neden?" Kelepçeleri kırmaya çalıştı ama nafile. "Beni serbest bırakın!"

"Holden adındaki Azrail ile ilişkiniz nedir?" Uriel ona sordu.

"Holden? Kim olduğunu bilmiyorum-" Evangelos yüzünü buruşturdu, sonra dişlerini sıktı.

Yalan terk edemedi

dudaklarını. "İyi. O benim sevgilim. Bu bir suç değil."

"Hayır, değil," diye kabul etti Michael. "Ancak, ona gizli bilgileri söylemek öyle."

Evangelos sessizliğini korumayı tercih ederek ağzını ince bir çizgi halinde sıktı.

Uriel'in gözleri altın renginde parladı. "Sakladığın gerçeği açıkla. Holden'a Asa'dan bahsettin mi?"

Morningstar'ın kılıcı mı?"

Şakaklarında boncuk boncuk ter vardı ve bileklerindeki bağlar sıkılaşıarak onu

Cevap. "Evet, ona söyledim!"

"Neden?" Michael sordu.

"Çünkü Holden geçmişte Belphegor'a ruhlar konusunda yardım etmişti," diye cevap verdi Evangelos.

içinden dökülüyordu. Artık kontrol edemiyordu. "Ona güvenebileceğimi düşünmüştüm. Bizim tarafımızda olduğunu düşünmüştüm.

tarafı."

"Bizim taraf mı?" Ben

sordum. "Lucifer'in

bir müttefiki."

Kanım dondu. "Sen bir casussun."

Sessizlik.

"Cevap ver ona!" Uriel emretti.

"Evet," diye cevap verdi Evangelos. "Ama ben her zaman bir casus değildim. Belphegor serbest bırakıldığında

Lucifer'ı kafesinden kurtardım, işte o zaman sadakatim

değişti." "Neden?" Ben sordum. "Neden bize ihanet ettin?"

Neden *bana* ihanet ediyorsun?

"Basit." Evangelos omuz silkti. "Lucifer daha güçlüdür. O ilk melekti ve

Her şeye kadir, Michael'dan bile büyük. O zamanlar onu öldürebilecek bilinen bir silah yoktu.

Onu serbest bıraktıktan sonra seçeneklerimi tarttım. Göksel ordunun Lucifer ile boy ölçüşemeyeceği sonucuna vardım. Biz

Birinci savaş sırasında da değildik, şimdi de değiliz."

"Yani sen bir korkaktın," dedi Michael kırpılmış bir ses tonuyla

"Bana ne dersiniz deyin. Umurumda değil. Ben seçimimi yaptım ve sonuçlarına da katlanacağım."

Michael'ın öldürücü bakışları onu yaktı. "Lucifer'a Gece'yi geri almamızdan bahsettin mi?

Sonbahar mı?"

"Evet." Evangelos sırttı. "Onu yendiğinizi sanıyorsunuz ama yanılıyorsunuz. O herkesi öldürecek

Sizden. Sen, lanetli oğullar ve Asa. Hepiniz Işık Getiren'in ateşine düşeceksiniz."

"Lucifer bu âlemi aşacak kadar güçlü değil," dedi Uriel. "Bize ya da Asa'ya asla ulaşamayacak."

Evangelos artık gergin değildi. Artık cesurdu. Meydan okuyan. Belki de bunun bir

Kaybedilmiş bir dava. Bize yalan söyleyemezdi. "Onun amacı bu diyara girmek değil. En azından henüz değil. Niyeti

Asa'yı yanına çağır."

"Hoia Baci'u da yapmaya çalıştığı gibi mi?" diye sordum. "Orman buna izin vermez.

Yaşayan ruhlar

orada, yaşayan her şeyle birlikte onunla savaşıacak."

"Ah, tamamen yanlış anladınız Komutan. Lucifer'ın büyüleri enerjiden yararlanmaya ihtiyacı olmayacak.

Bu sefer orman. Başka bir yol daha var."

"İmkânsız," dedi Gabriel.

"Pek de imkânsız sayılmaz," diye karşı çıktı Selaphiel. Ayağa kalkarken altın rengi saçları omuzlarına dökülüyordu.

sandalyesinden. "Astrolojik enerjilerin değiştiğini hissediyorum. İnsan dünyasında nadir görülen bir olay gerçekleşmek üzere.

bu enerjiyi artıracak. Eğer Lucifer çağırma işlemini yaparsa, ki yapacağından şüpheleniyorum.

başarılı olacaktır."

"Kara ay," dedim.

Evangelos'un sırtışı genişledi. Çıldırmış gibi görünüyordu. "Lucifer artık Gece Düşüşü'nün sende olduğunu bildiğine göre

Asa'yı çağırarak ve onu öldürmek için kara ayın gücünü kullanmayı planlıyor.

planını gerçekleştir."

Sinirlerim gerildi. "Bir ruh silahı ancak bağlı olduğu ruh öldüğünde yok edilebilir."

Michael çenesini çalıştırdı. "Lucifer Asa'yı öldürmeyi planlıyor, böylece Night Fall da onunla birlikte ölecek."

"Demek kas gücünün yanında beyin de *varmış*. Bravo, Kaptan."

Uriel zincirlenmiş meleğe bir adım daha yaklaştı. "Bu çağırma nerede gerçekleşecek?"

"Her şeyin başladığı yerde," diye Evangelos. "Asa Morningstar'ın ruhunun ilk uyandım."

İlk başta kafam karışmıştı. Ama sonra cevap dank etti... ve acı tatlı bir sızı da beraberinde geldi.

Asa'nın ruhunun yüzükten kurtulduğu yerd. Savaşın ve her şeyin yayıldığı yer harekete geçirilmişti. Kardeşlerin bir kendilerini çok güvende hissettikleri bir yer.

güvenliğin onlardan koparılıp ateşe verildiğini fark
ettiler. Echo Bay'deki malikane.

***

Oliver sahilde Daichi'nin yanında duruyordu. Toprak ejderhası onunla konuştu,
benim için çok sessizdi.

duymak için. Adada geçirdiğimiz süre içinde ikisi iyi arkadaş olmuşlardı.
Yine de, Oliver daha derin bir bağ hissetti

Diğer erkeğin Kyo'nun kız kardeşiyle olan evliliğine duyduğu saygıdan dolayı
sakladığı bir arkadaşlıktan daha fazlası.

Daichi onu teselli ediyordu.

Evangelos'un cezası Michael tarafından infaz edilmeden önce göksel âlemi terk
etmiştim. Evangelos'un

Konseyn kararı oybirliğiyle alınmıştı.

Karar: İdam.

"?" Dargan bana sordu. "Emrinde bir savaşçının olması ihanet

herkese yedirirsin."

Oliver'a başımı sallamadan önce, "Ben iyiyim," diye cevap verdim. "Onun için
endişeleniyorum. Kalbi çok büyük

bazen."

"Eh. O da iyi olacak." Dargan'ın karamel gözleri suyun ön tarafındaki çifte
odaklandı.

"Özellikle de yanında ejderha varken."

Kalbim Oliver'a gitti. Binlerce yıl boyunca, arzuladığım birini arzulamanın acısına katlanmışım.

asla sahip olamazdım. Kimsenin başına gelmesini istemezdim.

"Benim için ona göz kulak olur musun?" Kanatlarımı bırakmadan önce Dargan'a sordum. "Çocukları ziyaret etmem gerekiyor."

"Evet, efendim."

Daha sonra Alastair ve kardeşlerinin müttefiklerle toplandığı Baxter'ın villasına uçtum.

Kara ay gecesini konuşmak için. Nico benimle dışarıda buluştu. Ön merdivenlerde oturmuş

buzlu şeker yiyordu.

"konuştuğum için toplantıdan atıldım," dedi soğuk ikramı ısırmadan önce.

"Ama Ray bana bunu verdi. Muz aromalı. Benim favorim." Bir ısırık daha aldıktan sonra elini

alnını. "Ow. Beyin donması."

Çok konuştuğu için onu kovmak, büyük olasılıkla onu dışarı çıkarmak için bir bahaneydi.

oda. Raiden ve Titan, Nico'ya kendi oğullarıymış gibi bakıyorlardı. Onu istemediler

Geçtiğimiz yıl boyunca onu savaşa hazırlamak için aldığı eğitime rağmen bu savaşın yakınından bile geçmedi.

"Sıkılırsan sahilde Oliver ve Dargan'a katılabilirsin," dedim ona. Onun hiperaktif

kişiliği meleklerin ruh halini düzeltmeye yardımcı olabilir. Çünkü soğukkanlılığını korumasına rağmen

Dargan da acı çekiyordu. Evangelos bizden biriydi. Yanımızda savaşıyordu. Bizimle eğitim görmüştü.

Bizimle güldü ve yemek yedi.

Ve sonra bize ihanet etti. Derin bir yara açtı.

Villaya girdiğimde, çalışma odasına doğru gelen sesleri takip ettim. Fajita kokusu

havada oyalanıyordu. Tavuk, karides ve biftek melodisi. Bütün bir orduyu beslemeye yetecek kadar. Ya da

o.

Ben kapıya ulaşmadan önce Alastair odadan çıktı, yüz ifadesi beni görünce aydınlandı.

Ben. Yine de görünüşümü anladıktan sonra gözlerinde ihtiyat parladı. Bana çok uyumluydu.

"O bir casustu," dedim. "Konsey onu idam etme kararı aldı."

"Özür dilerim." Alastair kollarıma girdi. O gelene kadar ona ne kadar ihtiyacım olduğunu bilmiyordum.

Bana yaslanmıştı, vücudu sıcacıktı ve tatlı sedir kokusu hırpalanmış kalbimi rahatlatıyordu. "Yaptın mı

En azından ondan bir şey öğrenebilir miyiz?"

"Evet." Saçlarını okşadım, sonra yüzümü saçlarına sakladım. "Kara ay konusunda haklıydın. Lucifer

Asa'yı göksel hapisneden çağırarak için gücü kullanmayı planlıyor."

"Asa'yı çağırmak mı?" diye sordu, geri çekilmeye çalışarak. Ama onu yerinde tuttum. Kendimi ham hissediyordum ve

Gözlerimdeki hamlığı görmesini istedim. Göğsüme yaslandı ve ellerini enseme doğru kaydırıldı.

"Neden?"

"Onu öldürmek için. Gece Düşüşü'nün elimizde olduğunu biliyor."

"Ve kılıcı ona karşı kullanmamızı engellemek için Asa'yı öldürmeyi planlıyor." "Zeki çocuk."

Alastair çenemin altındaki bölgeyi öptü. Mırıltılar göğsünde gürledi. Günahı övgüden hoşlanıyordu

en az onun kadar.

"Savaşın yerini de öğrendim." İsteksizce çekildim. "Diğerleri de duymalı "

"Pekâlâ." Alastair kapıya doğru döndü. "Hadi-"

Onu bileğinden tutup kendime doğru döndürdüm ve dudaklarını yakaladım. Spontane öpücük

onu şok etti, ama kısa süre sonra daha da yaklaştı, diliyle dudaklarımın kenarıyla , sonra da itti.

Ağzımın içine.

Bana telepatik olarak "*Senin için buradayım,*" dedi. "*olursa bana yaslan.*"

Evet. Beni iyi tanıyordu. İçten içe acı çektiğimi ve onun yakınlığına ihtiyaç duyduğumu biliyordu.

Onun her şeyine ihtiyacım vardı. Ayrıldıktan sonra beni diğerlerine katılmam için çalışma odasına götürdü.

Bellamy bize sırttı. Hiç şüphe yok ki Lust kapının dışında kaynayan arzuyu hissetmişti. Arzu

Seks için, kaçış için. Ama en çok da Alastair kollarımdayken bulduğum rahatlık için.

"Lazarus'un haberleri var," dedi Alastair.

"Anlat." Baxter bacaklarını masasının üzerine attı ve sandalyede daha da geriye yaslandı.

ellerini başının arkasında birleştirdi.

"Umarım geriye doğru düşersin," dedi Daman ona.

"Kotya," dedi Warrin hafif bir kıkırdamayla, arkadaşını şakağından öperek.

"Seninle flört etti." Daman pembe saçlı Nephilim'e ters ters baktı. "Aletini keseceğim."

"Son kez söylüyorum, onunla flört etmedim," dedi Baxter kızgın bir ses tonuyla. "Ben sadece

halının perdelere uyup uymadığını sordu. Dürüst bir soruydu. O gümüş saçlar ve soluk mavi

vurguları her zaman ilgimi çekmiştir." Daman'ın eli

kılıcının kabzasına gitti.

Warrin hemen elini kenara çekti ve parmaklarını birleştirdi. Kudretli bir ejderha, alıngan bir

Kedicik.

Kral Tatsuya pencerenin yanında durdu ve bana baktı. "Haberlerinizi daha önce paylaşmanızı öneririm.

yeniden başlarlar."

Hiç vakit kaybetmeden onlara Evangelos'tan öğrendiklerimi anlattım:
Lucifer'in

kara aya kadar beklemek ve Echo'daki malikanelerinde ya da ondan geriye kalan yerde olmak

Bay.

Alastair donakaldı. "Lucifer neden Asa'yı malikânenin yıkıntılarından çağırma ihtiyacı duysun ki?"

"Çünkü artık enerjisi orada," dedi Clara. Uykulu bir Gray ile halının üzerine oturdu.

ona sarıldı-Mason da Gray'in diğer yanına oturdu. "Asa'nın ruhu uyandığında, yaşam gücü

enerji topu. Bu enerjinin kalıcı etkileri Lucifer'in onu çağırma için kullanacağı şeydir."

"Büyü nasıl gidiyor?" Alastair sordu. Kardeşlerin arkadaşları odadaydı, bu yüzden herhangi bir

Ruh transferinden bahsetmek yasaktı. Tek bildikleri Night'ı güçlendirmek için bir büyüye ihtiyaç olduğuydu.

Fall, o büyü'nün özellikleri değil.

"Her şey hazır," diye cevap verdi Clara. Gray'in saçını okşadı ve ben de saçındaki hafif

Çenesi sallanıyordu. Bunu gizlemek için yüzünü şömineye doğru çevirdi.

Alastair, Konnar'ın ruh büyüü hakkında söylediklerini onunla paylaşmıştı ama bunun bir garantisi yoktu.

işe yarayacaktı. Bu sadece küçük bir . Kardeşlerine de bundan bahsetmiş ve

Onlardan saklamamak en iyisiydi. Akıllıca bir karar. Mutlak açıklık olduğunda daha güçlüydüler.

aralarında hiçbir şey yoktu. Sır yok.

Çocuklar arkadaşlarına gerçeği ne zaman söyleyeceklerdi? Emin değildim.

Kral Tatsuya pencereden dönerek, "Sarayıma dönmem gerekiyor," dedi Uzun siyah saçları

Saçları mavi jinbei kimonosunun üzerine düşüyordu - üst kısmı kimonoya benzeyen iki parçalı bir giysi ve

Pantolonun alt kısmı, baldırının ortasına kadar inen bol bir pantolundu. "Karılarım... şey." Bakışları onun

alyans. Düz bantta her biri için bir mücevher vardı. "Onları tekrar görmek istiyorum.

savaş."

"Elbette," dedi Alastair ona. Sonra Daman'a baktı. "Eğer Warrin'le birlikte

Buz Krallığı'na gitmelisin. Oraya gidip gelmek için bir ışınlama taşı kullanın. Biz

Daha fazla düzenleme yapmak için otuz Aralık'ta tekrar burada buluşalım."

Daman başını kaldırıp arkadaşına baktı. "Kulübemizi tekrar görmek ister misin?"

Warrin ona gülümsedi. "Hiçbir şey beni daha mutlu edemez."

Castor Kyo'ya, "Kardeşinle birlikte gitmeliyiz," dedi. "Ryoko'yu ve bebekleri görmek istiyorum."

Ryoko'nun Castor'un taptığı ve oyuncaklarla şımartmaktan hoşlandığı ikiz oğulları vardı. Onlar da Castor'a tapıyorlardı.

duyduğum şey. Yine de gitmek istemesinin nedeni göğsümü çekiştiriyordu. Aynı nedenden dolayı

Alastair, Daman ve Warrin'e evlerinde vakit geçirmelerini önerdi. Çünkü bu onların son zamanları olabilirdi.

bunu yapmak için zaman.

Galen Simon'ın yanağını okşadı. "Ne dersin seksi şey? Bu gece senin çatı katında kalmak ister misin?"

Simon'ın antikacı dükkânının üst katında, Nephilim kardeşlerle tanışmadan önce yaşadığı yer.

"En sevdiğin restorandan Çin yemeği sipariş edebilir ve yatakta saçma sapan filmler izleyebiliriz."

"Hey, ben duygusal filmler izlemem," dedi Simon. "Ben şöyle şeyler izlerim *American Pickers* on the

History Channel'da saygın bir inek gibi. Öyle romantik şeyler değil."

"Uh-huh." Galen yüzünü eğdi ve dudaklarını birbirine değdirdi. "Seni bu yüzden mi yakaladım?"

Geçen gün o Hallmark Noel filminde burnunu mu

çekiyordun?" "Beşinciye savunuyorum."

"Tanrılar, seni seviyorum." Galen onu daha yakına çekti. "Bunu asla unutma."

Bellamy, "Bir oda tutun," diye alay etti. "Bir daha düşündüm de, burada birbirinizi soyun ve bize

küçük bir gösteri."

Castor ona, "Seni lanet olası sapık," dedi.

"Bilmez miyim," diye mırıldandı Phoenix, sonra da gülümseyerek Bellamy'nin yanına sokuldu.

"Ama o benim yaramaz, sapık Nefilim."

"Sen ve Nix bizimle buz krallığına gelmelisiniz, B," dedi Daman. "Bir misafirimiz var

yatak odası."

Daman ve Bellamy daha sonra tek bir şey söylemelerine gerek kalmadan çok şey anlatan bir bakış attılar

kelime. Son günleri yaklaşırken, onlar da ayrı kalmak istemiyorlardı. Hiç istemediler.

Bellamy'yi çocukken eğitim alanına getirdikten sonra, ikili hızlı bir şekilde arkadaş oldular. O zamandan beri yakınlar.

Mason telefonunu cebinden kulağına dayamadan önce bir titreşim sesi duyuldu.

"Hawk." Bir duraklama. "Hey, Storm. Her şey mi?" Gray yüzünü ona dönmek için yuvarlandı. "Lanet olsun, dostum. Nasıl

Kötü mü? Scar iyi mi?" Avcı gözlerini kapadı ve rahatlamış gibi başını salladı. "Güzel. Sadece

Dayan. Bu bok yakında bitecek. Son zamanlarda Grim'den haber aldın mı?"

Yerden kalktı ve Gray ona doğru uzandığında Mason onu kaldırdı ve Gray'in

sırtına yapıştı. Hâlâ telefonla konuşuyordu, sonra çalışma odasından çıktı.

"Savaş tırmanıyor," dedi Alastair. "Şu anda burada gibi, insanlık

Lucifer'in ordusu."

Baxter, "Ve onun ordusu bizim ordumuzun merhametine kalmış durumda," dedi. "Bölgede konuşlanmış birliklerimiz var.

"En kötüsünü yap, çeliğe çelikle karşılık ver."

Prens Viktor başını salladı. O sabah erken saatlerde savaşı görüşmek üzere adaya dönmüştü.

çabaları. "Penemuel sayesinde insanlar da kendi savunmaları konusunda daha dikkatli oldular,

ölü sayısını düşük tutmak."

Sirena, "Yeni Yıl Günü'nde bir galip belirlenecek," dedi. "Ya Lucifer ayakta kalacak

ya da biz kazanacağız."

"Yapacağız." Alastair'in ses tonunda kendine güven vardı. "Daha azını

kabul etmeyeceğim." Bu zaferi görebilmek için sadece dua ettim.

***

Kaya duvarından çağlayan su, altında öpüşürken benim ve Alastair'in üzerine çarpıyordu. Onun

Çıplak gövdesini benimkine bastırdı ve suyun altında sertleşmiş shaftımı kavradı. İnledim.

dudaklarını ısırmadan önce.

Gülümsedi.

Lagün bize mahremiyet sağladı. Sanki dünyadaki tek iki varlık bizmişiz gibi. İçinde

Çalışma odasındaki toplantıdan bu yana geçen günler boyunca zamanımızı bungalovda geçirdik
-Öpüşmek, eğlenmek

Birbirimizi hissetmek, tatmak ve mümkün olduğunca çok güneşi içimize çekmek. Kendi küçük cennet parçamızda var olmak.

"Beni daha yeni doğurdun, ama yine de gitmeye hazır mısın?" Alastair yumuşak dokunuşları arasında sordu

Ağzıma. Beni kökten uca okşadı ve sikim daha da şişti.

"Sana asla doyamıyorum." Ellerimi kaygan yanlarında gezdirdim ve kalçalarında durdum.

"Asla."

"Açgözlülük günahdır, biliyorsun." Kalbimin daha da hızlı çarpmasına neden olan orantısız bir sırtışıla bana baktı.

"Oburluk da öyle." Dudaklarımın kenarına bir öpücük. "Ve şehvet." Bir tane de çeneme.

Beni tekrar okşadı. "Ama

Gururun en kötüsü olduğunu, melekleri bile düşürebileceğini söylerler."

"Seni rahatsız eden bu mu?" Parmak uçlarımı kalça kemiğinin dip kısmında gezdirdim. "Ben mi düşünüyorum?"

"Ben ve kardeşlerim olmadan, sahip olduğun tek şey göksel ailen. Michael. Oliver. Dargan."

Alastair'in nefesi titriyordu. "Sadece bundan sonra iyi olacağından emin olmak istiyorum..." Cümlesini bitirmedi. Bitirmesine gerek yoktu.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," dedim elimi boynuna koyarak. Teni o kadar yumuşaktı ki

Avuçlarımın altında ve güneşte geçen günlere rağmen solgun. "Aramızdaki bağ çok güçlü. Yolunu bulacaksın

bana geri dön. Döneceğini biliyorum."

"Beni mi yoksa kendini mi buna ikna etmeye çalışıyorsun?" Mavi gözleri yüzümü aradı.

"İkisi de."

"Şu an bu konu hakkında konuşmayalım." Çenemi ısırmadan önce burnunu boğazıma doğru kaydırıldı. Onun

eli şaftım boyunca devam etti ve ucumu avuçladı. "Savaş yarının endişesi. Bugün mü? Ben istiyorum ki

sizi uçurmak için."

"Bunun için kanatlarım var."

Su yüzeyinin altına batmadan önce tekrar gülümsedi ve elini kendi eliyle değiştirdi

dudaklar. Dilini sikimin yarığı boyunca gezdirirken ürperdim. Benimle alay ediyordu. Ve sonra, beni onun

Dudaklar.

Ağzının yastıklı sıcaklığıyla şaşkın bir homurtu koptu içimden. Beni arkasına götürdü.

Burnu tabanıma değene kadar boğazını sıktım. Aşağı uzandım ve parmaklarımı solgun dudaklarının arasından geçirdim.

sarı saçlarımla, inleyerek ve başımı arkaya eğerek.

"Şimdiden titrediğini hissediyorum."

Zihin bağlantımızı kullanarak, *"Çünkü bu işte çok iyisin,"* diye karşılık verdim.

"Başımı tutmanı ve boğazımı sikmeni istiyorum." "Alastair!"

Kıkırdadı, şaftım boyunca titreşimlere neden oldu ve kalçalarımı öne doğru ittim

istemedim. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Çok, çok daha fazlasına. Ve onu bana verdi. Hızlı bir nefes almak için yukarı çıktı.

Sonra tekrar dalıp bana hiç merhamet göstermedi.

Çok uzun sürmedi. Kalçalarım serbest bırakılmamın gücüyle titredi ve parmaklarım onunkilerde sıkıştı.

Saçlarını. Gözlerinde memnun bir parıltıyla yüzeye çıkmadan önce vermem gereken her damlayı yuttu.

"Çok iyiydin," diye nefes nefese onu göğsüme çektim. "Benim mükemmel oğlum."

Daha yakına sokulurken alçak bir inilti onu terk etti. "Gurur bunu söylemenden hoşlanıyor. Benim de hoşuma gidiyor."

"Biliyorum." Başının arkasını avuçladım. "Sen benim için çok değerlisin, Alastair. Tüm âlemlerdeki

her şeyden daha değerli."

"Orgazm konuşuyor."

"Hayır. Değil." Yüzümü saçlarına gömdüğümde boğazım düğümlendi. "Ben... Ben seni seviyorum."

Dondu kaldı. Hiçbir şey söylemeden saniyeler geçti.

Ona aşkımı itiraf etmekle hata mı etmişim? O da aynı şeyi hissetmiyor muydu? Kendini yeterince güçlü hissediyordu.

Beni eşi olarak işaretledi. Boynumdaki ısırık bunun kanıtıydı. Ama sahiplenme ve aşk farklıydı.

"Tekrar söyle," diye fısıldadı sonunda, kollarını belime dolamıştı. "Lütfen."

Endişelerim buharlaşıp havaya karıştı. Rahatlama göğsüme yerleşti, üzerimdeki sıkı tutuşu hafifletti

göğüs kafesi. Gözlerinin içine bakabilmek için çenesini yukarı kaldırdım. "Seni seviyorum,

Alastair. Beni o kadar çok

korkutuyor ki."

"Gurur, hiç kimseyi kendimi sevdiğimden daha fazla sevmeme izin vermedi. Her ilişkimde

Onları önemsedim ama kalbimi asla sahiplenmediler." Parmaklarını omurgamda gezdirdi ve

Yara izlerimin olukları. "Ama *seni* seviyorum, Lazarus. Beklediğimden ya da mümkün olduğunu düşündüğümünden çok daha fazla."

"*Joseph'ten daha mı fazla?*" Telepatiye başvurarak sordum çünkü konuşmaya çalışsaydım sesim

Çatlak. Cevabını bekliyordum ama bir yandan

korkuyordum. "Evet."

Kalbim ağırlaştı. "Bu kadar çabuk cevap verdin."

Alastair omzumdaki yara izini öptü. "Yusuf'a değer verdim, ama sana karşı ne hissediyorum? Bu gider

Mantığın ötesinde. Bu dünyadaki her mantıklı şeyin ötesinde. Seni seviyorum dediğimde, aslında demek istediğim

nefeslerim senindir. Kalbimin her atışı senin. Hiç kimsenin sahip olmadığı bir şekilde bana sahipsin.

ya da hiç olmayacak."

Sözleri gözlerimi yaşarttı ve onları kırıştıtararak uzaklaştırdım.

"Gurur da seni seviyor," diye ekledi. "Görmüyor musun, seni çileden çıkaran melek?

İkimiz de sana

sırılsıklam aşığız."

Bu aşkın kanıtı o anda gözlerinde parlıyordu. Tıpkı benim gözlerimde parladığından emin olduğum gibi.

ona geri döndüm. Nazik bir öpücük için yüzünü ona yaklaştırdım. Şelalenin gürültüsü öpüşmemize fon oluşturuyordu.

atan kalpler. Senkronize bir şekilde atan, hem biraz çılgınca hem de heyecanlı kalpler.

Aşk. Bu kadar acı verici ve korkutucu olabileceğini kim bilebilirdi ki?

çok eksiksiz.

Sudan çıkıp kurulandıktan sonra bungalova döndük ve yatağıımıza uzandık

Birlikte. Seks için değil. Ona sarılmak istedim... sarılabildiğim kadar uzun süre. Onu kendime doğru çektim ve

yumuşak nefes verişlerini dinledi. Çok fazla zaman kaybedildi. Bunu yapma şansı için neler vermezdim.

tekrar tekrar.

Onu daha erken seçerdim.

"Bana ne düşündüğünü söyle," diye mırıldandı Alastair. Kolumla yan tarafım arasındaki boşluğa uzandı,

Başını göğsüme koydu.

"Düşünüyorum da..." Ona daha çok döndüm. "Bu yataktan hiç ayrılmak istemiyorum." Ruhum atladı

Biraz. Kendini kaderindeki eşine tamamen bağlamanın getirdiği bütünlük için acı çekti. "Ben istiyorum ki

Çiftleşme ritüelini gerçekleştirilelim ve ruhlarımızı

birleştirilelim." Bana bakmak için başını kaldırdı.

"Hayır."

"Hayır mı?"

"Eğer bedenlerimize geri dönemezsek, isteyeceğim son şey ruhunun benim için ağlaması olur. Bu çok kötü.

Yeterince kardeşimin arkadaşı bunu yaşayacak. Senin de yaşamayı istemiyorum.

Asla yapamayacaksın

Eğer yaparsan benden uzaklaş."

Alay ettim. "Gerçekten şimdi senden uzaklaşabileceğime inanıyor musun?" Onun üstüne yuvarlandım ve

Çenesini tuttu. "Ne kadar aptal, güzel bir çocuk. Eş olarak birbirimize tamamen bağlı olsak da olmasak da,

benim için asla başka biri olmayacak. Ruhum her zaman senin için haykıracak." Başımı yasladım

onun. "Kalbim de öyle olacak."

"O halde sana bir söz veriyorum," dedi. "Savaş bittiğinde, çiftleşme ritüelini tamamlayacağız.

Hayatlarımız, ruhlarımız iç içe geçecek. Aşıklar olarak. Kocalar olarak."

"Eşler olarak," dedim.

"Sonsuza kadar. Sana söz verdiğim şey bu."

Elimi başının altından geçirdim. "Bu sözünü tutacağım." Sonra

öpüştük. Yumuşak ve acelesiz. Yemini mühürledik.

"Bu savaşı kazanacağız Laz."

"Evet," dedim. "Ama sonrasında yanımda olmazsan zaferin hiçbir anlamı olmaz. Bu yüzden daha iyi

sözünü bozarsın. Bana dönsen iyi olur."

"Her zaman sana döneceğim." Burnunu çenemde gezdirdi. "Sen benim evimsin."

O da benimdi.

Raiden birkaç saat sonra bizi aradı ve akşam yemeği için Titan'la onun evine davet etti. Bellamy ve

Daman da diğerleri gibi arkadaşlarıyla birlikte adaya dönmüştü. Alastair ve ben vardığımızda

arka verandada herkese katıldı.

Gri arka bahçede koşturup Simon'ı bir böcek kovaladı. Daha küçük olan erkek daha sonra

enerjisini ve bir esnemeyle çimlere düştü.

Çocuklar ve arkadaşları, Clara ve Sirena, Nico ve iki arkadaşıyla birlikte oradaydı.

Baxter, Daichi, Kral Tatsuya, Penemuel, Lev ve ikizler. Prens Viktor'un buz krallığına döndü ve ertesi gün adaya doğru yola çıkacaktı.

Savaş için yürümek.

Çok Michael, Oliver ve Dargan'la birlikte geldi. Arkadaşımın surat ifadesi göğsüm ağrıyordu. Günler önce Evangelos'u infaz eden kişi oydu.

ve o zamandan beri göksel alemde diğer konseylerle uğraşıyordu.

Lucifer ile savaş için orduyu hazırlamak gibi. Lucifer'le savaşmak için

Onu.

Alastair bakışlarımı takip etti. "Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama o aptal bok yiyen sırtışını özledim."

"Ben de öyle." Alastair'in küçük sırtına dokundum. "Savaş herkesi etkiliyor, hatta savaşa katılanları bile.

Onun gibi yaşayıp savaşmak. Bir can almak asla kolay değildir."

Clara melekleri, "Partiye hoş geldiniz çocuklar," diye selamladı. "Bir içki alın ve oturun."

"Minnettarım." Dargan, kendisine bir bira uzatan Baxter'ın yanına oturmadan önce başıyla onu selamladı.

Oliver, Daichi ve Kral Tatsuya'ya masada katılırken Michael da bize doğru ilerledi.

"İyi akşamlar," dedim ona. "Umarım iştahınızı da getirmişsinizdir. İçeriden gelen kokulardan

Mutfakta, Raiden'in tanrılara yakışır bir ziyafet hazırladığını düşünüyorum."

Sonunda Michael gülümsedi. Tam olarak normal seviyesinde değildi, ama bu onun yüzünde tanıdık bir ışıltıya neden oldu.

kahverengi gözler. "Dört gözle bekliyorum."

Ona göksel alemin durumunu ya da uygulamaya koyduğu savaş stratejisini sormadım. I

savaşla ilgili tüm konuşmaları ait olduğu yerde, bu anın dışında tuttu.

"Her şeyden biraz yaptık," dedi Raiden, gülümseyerek.

Arka verandada. Üzerinde Et Var mı? yazan ve sırttan bir sosis resmi olan bir önlük giymişti.

. "Brüksel domuz rostosu. Ayrıca pepperoni pizza, enchilada güveç, ızgara

Mangolu tavuk, teriyaki ve ananas soslu but."

Titan, "Ayrıca bir ton da taraf var," diye ekledi. "Sayılamayacak kadar çok. Gelin tabaklarınızı hazırlayın."

Raiden bana ve Alastair'e yaklaştı. "Bilin bakalım tatlı olarak ne yaptım? Elmalı turta." Gözleri

bana doğru kaydı. "Yemek yiyeceksin, değil mi?"

Birçok kez teklifini geri çevirmiştim. Ama bugün değil. "Evet."

"Güzel." Gülümsemesi genişledi. Sonra biraz düştü. "Biliyorum, ben ve kardeşlerim her zaman

Seninle göz göze geldik, Laz. Ama bilmeni isterim ki seni artık bizden biri olarak görüyorum. Sen Al'ın dostusun,

Bu da sizi aile yapar."

"Teşekkür ederim." Boğazım düğümlendi. "Bunun benim için anlamı çok büyük."

"Kendini aşmışsın," dedi Alastair ona. "Akşam yemeği dediğinde, seni tanımam gerekirdi.

ziyafet demekti."

"Evet, aksi takdirde ben ben olmazdım. Ayrıca..." Raiden etrafındaki herkese

Dışarıdaki masaya. Tabaklarını doldurmuşlar ve müsait olan her yere oturmuşlar, gülüyor, yemek yiyor ve

İçiyordum. "Dün gece de böyle bir şey istemiştin, biliyor musun?"

Savaştan önceki akşamdı. Yarın geldiğinde, değer verdiğim çocuklar

Dünyayı kurtarmak için her şeylerini

vereceklerdi. Onlara izin verebilir

miydin?

Michael gruba doğru bakmadan önce bir süre beni izledi. Düşüncelerimi biliyor muydu?

Bakışlarındaki şefkatten, benimle aynı mücadeleyi paylaşıp paylaşmadığını merak ettim.

O da onları önemsemeye

başlamıştı.

"Elmalı turta nerede?" Ben sordum.

"Önce tatlınızı yiyin." Raiden'ın gülümsemesi geri döndü. "İşte ben de bundan bahsediyorum."

Alastair bıyık altından gülerek elimi tuttu ve beni eve götürdü. Bana bir dilim kesti.

ama ilk ısırığı almakta ısrar etti. Asıl amacı benimle alay etmektir, velet.

"Çok güzel," dedi dudaklarını yalayarak. "Sanırım hepsini yiyeceğim." Onu mutfaktaki tezgâha yasladım. "Öyle mi?"

Bana sadece gülümsedi. Küçük sinsi bir gülümseme.

Onu öptüm ve dilimi ağzına soktum, onu ve çaldığı turtayı tattım. "Sen Doğru. Bu iyi."

"Benim tadım daha güzel." Dudaklarımı ısırıldı.

Dudaklarımızı tekrar birleştirmeden önce, "Emin olmak için bir kez daha tatmalıyım," diye karşılık verdim.

Son bir gece.

Boşa harcamayı

reddettim. Bölüm

Yirmi Bir Alastair

Oliver, Baxter'ın villasının ön kapısından girdikten sonra, "Gözcüler bunu doğruladı," dedi.

Sabah. "Echo Körfezi'nde şeytani varlık arttı. Bölgeye akın ediyorlar."

Dargan arkasından onayladı. "Nefilim ve düşmüş melekler gibi."

Güneş burada, Yunanistan'daki adada doğarken, Echo Körfezi'nde batıyordu.
Ve düşmesiyle birlikte

karanlıkta, imgelemde gördüğüm olaylar şekillenmeye başlayacaktı.

"Lucifer onun için geldiğimizi biliyor," dedim. İmgelemin parçaları zihnimde
parladı-

Karın üzerine serpilmiş cesetler. Çok fazla kan vardı. Yüzlerine bakmamaya
çalıştım. "O olacak

Dövüşe hazırım."

"Biz de öyle," dedi Michael.

Penemuel mutfağa girdi, görünüşü biraz dağınıktı. Hırkası ve atlet

Sanki içinde uyumuş gibi kırıktı ve kahverengi saçları dağınıktı. Bir kez
olsun üzerinde

Gözlüklerini -gerçi onlara ihtiyacı yoktu. "Sizinle gelmeye karar

verdim." "Bizimle gelmek mi?" diye sordum.

Başını salladı. "Savaşa."

Bu yüzden mi bu kadar sert görünüyordu? Bu karar yüzünden bir o yana bir bu
yana dönüp duruyordu.

"Korkarım buna izin veremem," dedi Michael ona.

"Peki neden?"

"Çünkü kılıç kullanmakta iyi değilsin." Michael onun omzunu sıvazladı. "Ne
kadar iyi

değiştin. Daha iyiye doğru. Ama sen bir savaşçı değilsin, Pen. Eğer savaşta
bize katılmana izin verirsem.

kan ellerime bulaşacak."

Masada kocası Zale ile oturan Naida alay etti. "Eğer yazar savaşmak istiyorsa, izin ver."

"Kaçmaktan yoruldum," dedi Penemuel. "Dünya devam ederken mağaramda saklanmaktan yoruldum.

. Bu geceki savaşın sonucuna bağlı olarak yarın burada olmayabilecek bir dünya. Ben

geçmişte çok fazla hata yaptım. Bana bunu düzeltme fırsatı verin."

"Cesaretinize hayranım," diye karşılık verdi Michael. "Pekâlâ. Eğer son kararınız buysa, öyle olsun."

"Bir aile toplantısı yapmalıyız," dedim kardeşlerime. Lazarus ve ben villaya Müttefik komutanlarla bir araya geldiler ama hâlâ adanın farklı . "Ve getirin dostlar."

"Siktir," diye karşılık verdi Bellamy. "Onlara söylemenin

zamanı , değil mi?" "Sadece... söyleyemez miyiz?" Castor sordu.

"Gerçeği onlardan sonsuza dek saklayamazsın," dedim. "Savaş neredeyse yaklaştı. Eğer sen

çok geç olana kadar bilmemelerini diliyorum."

"Düzgün bir vedayı hak ediyorlar," dedi Kallias. "Bunu onlardan almayın."

Aramızdaki bağ sayesinde onun derin üzüntüsünü hissettim. Sonsuza dek mutlu olacağı bir ilişkiden mahrum bırakılmıştı.

Elasus ve kalbi onsuz geçen her günle birlikte yavaş yavaş soluyordu.
Vedalaşmak

ona bir kapanış getirmeyebilirdi, ama acısını biraz da olsa hafifletebilirdi.
Olmaktan daha iyi

son bir "Seni seviyorum" bile demeden hazırlıksız

yakalandı. Raiden'in evinde buluşmaya karar verdik.

Biz geldiğimizde Nico ağzında bir parça kızarmış ekmekle kapıdan aceleyle çıkıyordu. O

kanatlarını açıp askeri kışlaya doğru uçmadan önce bize el salladı. Nephilim ordusu

o sabah hazırlık yapıyordu. Titan her ne kadar Nico'yu korumak istese de

savaşa katılmasını engellemek için. Genç Nephilim çok kararlıydı.

Gurur, Nico'nun kendini kanıtlama arzusunu sezmişti. Ne olursa olsun, başka türlü ikna edilemezdi.

Titan'ın emirleri.

"Krep isteyen var mı?" Raiden mutfağa girdiğimizde sordu. "Tost ile

çilek reçeli?" Kaçınılmaz olanı ertelemeye çalışıyordu.

Gray sabah uykusundan yeni uyanmıştı ve gözlerinde hala uykulu bir ifade vardı.

ve kollarını Mason'ın beline doladı. "Aç değilim."

"Neler oluyor?" Titan endişeli bir bakışla sordu. Raiden gözlerini kaçırır kaçırmaz

ona baktı. "Hepiniz bizden bir şeyler saklıyormuşsunuz."

"Ben de hissettim," dedi Phoenix, koyu kahverengi gözlerini Bellamy'ye dikerek. "Biz ayrıldıktan sonra başladı.

kayıplar diyarından döndü."

"Biz..." Castor gergin bir alışkanlıkla dudak halkasıyla oynadı. "Kahretsin. Bunu söyleyemem."

Simon Galen'e döndü. "Konuşma zamanı koca adam. Burada gerginleşmeye başladım."

Galen'açık gri gözleri suçluluk duygusuyla biraz karardı. Sonra bana baktı. Yalvarırcasına.

Diğer kardeşlerim de aynısını yaptı. Ben onlara destek

oldum. Lazarus elini kalçama koydu. O da benimdi.

"Daha önce Biz sol ve alem . ve Kayıp, Mephistopheles gösterdi bana bir şey söyledi," dedim. "Bu nasıl

savaşın ne zaman olacağını bulduk. Çünkü onu bir imgelemde gördüm. Başka bir şey gördüm.

"

Büyünün gerçek amacını ve bunun için ne yapmamız gerektiğini açıkladığımda kimse ses çıkarmadı.

kazanmak için. Bunu birkaç kez açıklamıştım ama artık daha kolay değildi, özellikle de onların

İfadeler. Mason'ın metaneti gözlerindeki acı dolu bakışla kırıldı. Simon'ın şoku, ardından

Gözyaşları. Kyo ellerini yumruk yaptı.

"Ama endişelenme," dedi Raiden Titan'ın yanına dokunarak. "Ölmeyeceğiz, yani iyi olacaksın.

Ruhlarımız bir nevi kapana kısılmış olacak... sanırım."

"Bunun her şeyi daha iyi mi yapması gerekiyor?" Titan'dan düşmanlık yayılıyordu. Tezgahı kavradı

Metal eliyle o kadar sıkı ki laminat çatladı.

"Ölmeyebilirsiniz ama yine de kendinizi feda etmiş olacaksınız," dedi Phoenix, gözleri kıpkırmızı parlayarak.

Bir tabak masadan fırladı ve duvara çarptı. "Nix."

Bellamy ona doğru uzandı.

"Sakın bana dokunma!" Phoenix kuyruğunu kullanarak onun elini tokatla uzaklaştırdı. "Bunu nasıl tutarsın

benden?"

Bellamy'nin gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Sana nasıl söyleyeceğimi bilemedim."

"Bana ne söyleyeceksin?" İblis yumruklarını kardeşimin göğsüne indirirken Bell de onu yakalamaya çalıştı.

Tekrar. "İyi bir küçük kahraman olacağını ve kendini bir dünya için feda edeceğini.

hak ettin mi?"

"O kadar basit değil." Bellamy'nin sesi kesildi. "Lucifer'i durdurmanın tek yolu bu. Dünyayı korumak için

Dünya. Seni korumak için. Başka seçeneğim yok."

"Bir seçeneğin vardı ve onu yaptın." Tezgâhın üzerindeki fincan kırılmadan önce gözleri yine kırmızıyla parladı.

"Beni geride bırakıyorsun!"

Bellamy, Phoenix'i kollarıyla sardı ve iblisin kuyruğuyla vurulduğunda onu bırakmadı

ve tokatladı. Ama sonra Phoenix onunla dövüşmeyi bıraktı ve kırık bir çığlık atarak kucaklamasına karşılık verdi.

"Çok özür dilerim." Bellamy tutuşunu sıkılaştırdı ve yüzünü iblisin boynuna bastırdı. "Ben çok

çok üzgünüm bebeğim."

Mason Gray'i göğsüne bastırdı.

Kyo ve Castor mutfaktan çıkmış ve salona açılan kemerli geçidin durmuşlardı. oturma odasında tartışıyorlardı.

Simon, Galen'e sokulmuştu ve gitmesine izin vermiyordu. Galen parmaklarını

Simon'ın kumral saçlarını okşuyor, kulağına usulca sesleniyordu. Kallias Raiden'in yanında dururken Titan

ikisini de kucakladı. Titan daha sonra Raiden'in başını kavradı ve geriye dönük şapkasının yan tarafını öptü.

Warrin, Daman'ın yüzünü ellerinin arasına alarak, "Yapma bunu kotya," dedi. "Lütfen."

"Sen gelen en güzel şeysin, Savaş." Daman gözyaşlarının arasından gülümsedi. "I

seninle daha fazla zaman geçirmek istedim."

"Hayır." Warrin alçak sesle homurdandı ve onu daha da yaklaştırdı. "Bunu yapma. Vedalaşmak için

Ben. Seni bir kez neredeyse kaybediyordum. Bunu tekrar yapmayı reddediyorum."

Daman Warrin'in elini göğsüne, kalbinin üzerine götürdü. "Ayrı olsak bile, senin bir parçan

her zaman benimle olacak."

Onlardan uzaklaştım. Onlara mahremiyet vermek için ama aynı zamanda daha fazla dayanamadığım için. I

tüm kardeşlerimin kederini ve korkusunu hissettim. Benimkiyle birleşti. Bu yoğunluk beni derinden sarstı.

Özenle yapılandırılmış hayatım çözülüyordu ve bunu tekrar nasıl düzelterceğimi bilmiyordum. Bilmiyordum.

kederlerini nasıl yok edeceğimi

biliyorum. Görüşüm bulanıklaştıkça

dizlerimin bağı çözülür.

Sonra kollar arkamdan dolandı.

", " diye fısıldadı Lazarus kulağıma. "Yalnız değilsin."

Bir hıçkırığı bastırmaya çalıştım ama onun yerine boğuldum. Kulağa hırıltılı geliyordu. Çığ. "Bunun doğru olduğunu biliyorum

seçim, Laz. Peki neden bu kadar acıyor?"

Beni nazikçe kollarının arasına aldı ve bir elini boynuma koydu. "Çünkü bu sadece senin hayatın değil

tehlikede olan. Gururuna rağmen, her zaman kardeşlerini ve onların mutluluğunu

Kendini. Acı veriyor çünkü onları bundan koruyamıyorsunuz."

"Seni bırakmak istemiyorum."

Lazarus yüz ifadesini sertleştirdi ama gözlerinde kendi izleri parlıyordu. "Sen olmayacaksın

uzun süreliğine gittin. Bana geri döneceksin. Bunu biliyorum."

"Evet, döneceğiz," dedi Pride. "Ona geri döneceğiz."

Günahımdan kaynaklanan güven dalgasını memnuniyetle karşıladım, bunu yapmama izin verdiğim nadir anlardan biriydi.

Ama o an buna ihtiyacım vardı.

Ön kapı açılmadan önce evin dışında adım sesleri duyuldu. Michael içeri girdi. "Lucifer

Echo Körfezi'nde görüldü. Belphegor, Purah ve Vepar onunla birlikte. Malikaneye doğru gidiyorlardı."

Bir savaşçı, kişisel görevinin önüne geçmesine izin veremezdi. Sevdiğim erkek tüm kalbimle bana bunu öğretti.

"Orduyu hazırlayın," dedim, her zaman en iyi yaptığım şeyi yaparak: duygularımı maskeleyerek. Güçlendirmek

kararlılığımı. "geldi."

***

Echo Körfezi'nin eteklerinde toplanan ordu, melez formlarındaki ejderha savaşçılarının bir karışımıydı,

Baxter'ın ve Sirena'nın kuvvetlerinden tüm Nefilimler, pulları ve boynuzlarıyla sergileniyordu.

İnsan avcılarından oluşan güç, dünyanın dört bir yanında kendilerine tahsis edilen bölgelerde kalarak savaştı

Canavar dalgaları. Lycus ve sürüsü de Echo Körfezi'ne gitmemişti, her ihtimale karşı orman

hedef alınmıştı.

Prens Viktor ve buz ejderhası ordusu yanımızdaki alanda belirmeden önce hava parıldadı.

Bir ışınlanma taşı kullanmıştı. Warrin onu selamlamak için öne çıktı ve birbirlerinin ellerini sıktılar.

Ön kollar.

Prens Viktor gülümseyerek, "Sizin yanınızda savaşabileceğim bir savaş daha, amca," dedi.

Bu gurur duyduğunu hissettim. Warrin'e hayran olduğu belliydi. Çocukken kral olmak istemek ,

Viktor amcasını örnek almış ve onun yerine bir savaşçının yolundan gitmek istemişti. En genç çocuk olarak

Prensler soyundan gelen bir oğul olduğu için kral olma şansı zaten çok azdı.

"Gerçekten de öyle." Warrin başını ona doğru eğdi. "Benim için bir onurdur, prensim."

Melekler altın zırhları ve göksel silahlarıyla -kılıçlar ve

uzun saplı baltalar. Okçular da saflar arasındaydı, yayları altın girdaplarla gümüş rengindeydi.

Michael'la yüzleştiler ve emirlerini bekleyerek sessizce

durdular. "Bu çok havalı," dedi Nico. "Ve biraz da korkutucu."

Titan ona, "Dövüş sırasında yanımda kalacaksın," dedi. "Anlaşıldı mı?" Nico gözlerini devirdi.

"Nico. Bu bir emirdir."

"Evet efendim," diye cevap verdi genç Nefilim. "Ben senin yanında kalacağım." Raiden ve Titan birbirlerine endişeli bir bakış attı.

Üzerimizde yıldızlar parlıyordu ama ay yoktu. Kanım elektrik yüklenmiş gibi hissediyordum.

plazmanın yerini aldı ve damarlarımda kabarak bir çıkış aradı. Kardeşlerimin her biri bunu hissetti.

Ben de. Bir savaştan önceki beklenti. Adrenalin pompalaması.

Aniden, göksel ordu başlarını aşağıya doğru çevirirken, hatlar boyunca bir şangırtı yankılandı.

ve ellerini silahlarının üzerine koydular.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim," dedi Konnar, bakışları meleklerin gücü üzerinde gezinirken

Ben. Önü açık beyaz düğmeli bir gömlek ve üzerine lacivert, orta boy bir palto giymişti.

onu. Kalçasında uzun namlulu bir tabanca kılıflıydı. "Yardım etmeye geldik."

Daha fazla vampir ortaya çıkmadan önce arkasında gölgeler titreşti. Onun meclisi.

Ama hepsi bu değildi. Parlayan gözler karanlığı önce ağaçlardan hırıltılar yükseldi. A

Devasa siyah kurt karda ilerliyordu. Bane, yerel kurtadam sürüsünün alfası.

Daha fazla kurt ağaçların örtüsünden ayrıldı, postları gri, açık kahverengi ve beyaz karışımı bir renkteydi.

siyah işaretler. Bane, Konnar'ın yanında durdu ve dört ayak üzerinde, başı vampirin göğsüne ulaştı.

Lycus kadar uzun değil ama yine de büyük.

"Seni görmek güzel, eski dostum." Bir elimi Konnar'ın omzuna koydum.

Kaşları çatıldı. "O iğrenç kelimeyi kullanmanı bir kereliğine affedeceğim." Bir elini

benimkini de tuttu ve nazikçe sıktı. "Echo Körfezi bizim evimiz. Onu korumana yardım etmek için buradayız."

"Teşekkür ederim," dedi Lazarus ona.

Konnar sıırttı. "Demek görgü kurallarına uyuyorsun.

Etkilendim." "Şansını zorlama, vampir."

"Ah. Bu daha iyi."

Michael emri verdiğiinde hemen harekete geçtik ve konağa doğru yöneldik. Kalkan

Asa ve ordusu saldırdığında, bir zamanlar mülkü çevreleyen duvarlar yıkılmıştı.

evimizin yıkımında. Yine de, konum şehirden yeterince uzaktaydı.

İnsanların çatışmanın ortasında kalmasından endişe ediyorlardı. Dağlar da etrafını çevreliyordu.

savaşın kontrol tutulmasına yardımcı olur.

Sürpriz unsuru bizim tarafımızda değildi, ama Lucifer'in bunu nasıl bildiğini görmek önemli değildi.

Geliyorduk. İmgelemde görmüştü. Benim gibi. Bu bilgi bizi eşit seviyeye getirdi.

"Ama düşecek olan o olacak," dedi Pride bana.

Bir kez olsun günahıma katıldım. Planı harfiyen uygularsak zaferimiz garantiydi. Bu

acı tatlı bir düşünce.

Night Fall kılıfıyla yanımdaydı ve malikaneye yaklaştığımızda

Sorumluluk beni ezmekle tehdit ediyordu. Ama ben izin vermezdim. Kardeşlerim ve ben ne yapardık?

yapılması gerekiyordu. Bize her şeye mal olsa bile.

"Güçlü kal," dedi Lazarus, parmak eklemlerinin arkasını benimkilere sürterek. "Her zaman yaptığın gibi

var."

"Alacağ

ım."

Bana baktı, dudaklarında hüznü bir gülümseme vardı. "Biliyorum."

Tanıdık arazi boğazımda bir yumru oluşmasına neden oldu. Bir zamanlar bu topraklarda yürümüş ve

Güneş ışınlarının altında elmas gibi parıldayan rahatlık. Yağmurlu günlerde,

Dışarıdaki tentenin altında oturup keyif yaparken yağmur damlacıkları rahatlatıcı bir koro oluşturmuştu.

sıcak bir fincan ay. Bakımını üstlendiğim bahçe şimdi kalın bir kar örtüsünün altına gömülmüştü.

İleride, pelerinli figürler malikânenin kalıntıları boyunca ilerliyordu. Karşılaştığımız cadılar

Transilvanya'da, şüphesiz. Clara cadı bombalarıyla birkaçını havaya uçurmuştu.

o zamandan beri katıldı.

Öfke göğsümde yuvarlanıyordu. Bir zamanlar benim için çok önemli olan bir yeri lekelemeye nasıl cüret ederler?

Bize. Bu cezasız kalmayacak bir ihlaldi. Bir sonraki gün şafak önce sabah, üzerinde durdukları küllere katılacaklardı.

"Büyüyü hazırlıyorlar," diye fısıldadı Clara. "Piçler."

"Onlar tamamlamadan önce ne kadar zamanımız var?" Ben sordum.

Kaşlarını çatarak gökyüzüne baktı ve zihinsel olarak hesap yaptı. "Tahmin etmem gerekirse, bir saat içinde. Büyülü

enerji etrafımızda ve giderek daha da güçleniyor."

"Etrafımızdaki tek şey bu değil." Bellamy bölgeyi inceledi. "İblisleri hissediyorum. Bir sürü

onları."

"Pusuda bekliyorlar," dedi Phoenix, keskin bir şekilde nefes verirken soğuk hava gözle görülür bir bulut yarattı.

"Bu giderek daha fazla tuzak gibi geliyor."

"Tuzak bir aldatmaca anlamına gelir." Bakışlarımı ileriye doğru çevirdim.
"Burada bir numara yok. Bu bir çarpışma

İki ordu önceden belirlenmiş bir yerde, birinin diğerine üstünlüğü olmadan."

"Bu beni meraklandırıyor," dedi Lazarus. "Eğer Lucifer öleceği geceyi gördüyse, o zaman neden

Bu ölümün gerçekleşmesine neden olacak olaylar nasıl gelişti? Yer.
Kara ay. Şüphesiz o

kendi kaderindeki yıkıma doğru ilerlediğini biliyor." "Tabii bizim

bilmediğimiz bir şey bilmiyorsa," dedi Michael.

"Her zaman bir olasılık," diye yanıtladım, kuşkunun içime girmesine izin vermeyerek. "Ancak,

Ne yazık ki onun için ortak bir noktamız var. İkimiz de gururumuzun bizi

Çoğu zaman aleyhimize olan ihtimallere rağmen harekete geçeriz. Bu nedenle, bence o daha çok

ve olayların sırasını değiştirerek bunu önleyebileceğine inanır. Ama kader çalışmıyor

Bu şekilde. Bu gecenin bitmesinin tek bir yolu var, o da Gece Düşüşü'nün onun soğuk kalbine dalması."

Damarlarımdaki elektrik kıvılcımlandı, kanımı ateşe verdi. Ve sonra içime bir ağırlık yerleşti.

kaslarıma batıyor ve beni dizlerimin üzerine çökmeye zorluyordu. Dürtüyle savaştım.

Kardeşlerim yürümeyi bıraktılar ve aynı duyguya karşı mücadele ettiler. Vücutları onlara

Diz çökmek. İtaat etmek. Bunun tek anlamı

olabilirdi. Lucifer yakındaydı.

Önümüzde cisimleşti ve ordumuzla arasında kayda değer bir boşluk bıraktı.
"Sesin

Kendinden çok eminsin, oğlum."

Belphegor ve Vepar onun arkasındaki kara indi. Purah muhtemelen gölgelerde saklanıyordu.

psikopat bir piç gibi.

Gülümsedim. "Sözlerim seni mı?" Tam da istediğim gibi olmuştu. Eğer bir tane bilseydim

Lucifer'la ilgili bir diğer ortak özelliğimiz de meydan okumaları görmezden gelememesiydi. Ben de

ve o da kabul etti. "Güzel."

"Bir keresinde benim adıma Nefilim'den oluşan muazzam bir orduya önderlik ettiğin muhteşem bir imgelem görmüştüm." Lucifer'in

Gök mavisi gözleri savaşçıları incelerken sivrildi. "Ne kadar da hayal kırıklığı yaratıyorsun.

şimdi burada bana karşı bir liderlik yapıyor."

"Sadece kendini suçluyorsun." Göğsümdeki karıncalanmayı görmezden geldim. "Seni bir zamanlar sevmiştim.

Hem bir baba hem de bir kral olarak sana hayranlık duydum. Seni gururlandırmak için her şeyi yapardım. Ama yapmazdım.

artık."

"Çünkü sadakatiniz değişti. Yeni bir aile buldun."

"Evet. ." Bundan güç aldım. "Gerçek bir aile. Seninle yaşadığım zehirli lağım çukuru değil.

manipölasyon ve yalanlarla dolu."

"Ne yazık ki böyle hissediyorsun." Lucifer daha sonra Michael'a baktı. "Bir kez daha, birbirimize zıt

taraflar, kardeşim. Keşke farklı olsaydı."

"O zaman teslim ol," dedi Michael. "Öfke nöbeti geçiren kıskanç çocuk gibi davranmayı bırak ve

ordunuzu geri çağırın."

"Peki sonra ne olacak?" Lucifer bir adım öne çıktı. "Kolayca kaçabileceğim bir hücreye mi atılacağım?

Uykumda kaçabileceğim başka bir diyara mı sürgün edileyim? Yoksa sana tekrar katılmama izin verir misin?

Cennetlerde, günlerimi iyi bir melek gibi kurallara göre oynayarak geçireceğim yerde mi?" Tehditkar bir gülümseme

dudaklarında şekillendi. "Bu seçenekler beni sıkıyor. Şansımı burada denemeyi tercih ederim."

Lucifer'ı savaştan vazgeçmeye ikna etmek mümkün olmayacaktı. Bir şekilde bunu başarsa bile

egosunun üstesinden gelse ve hatalarını kabul etse de, sonunda doğası onu her zaman yönetecekti. O

Bir isyancıdan başka bir şey olamıyordu.

Bundan çok zevk alıyordu.

Molozların arasından ilahiler geliyordu. Cadılar daire şeklinde toplanmış, çalışma odamın olduğu yerde duruyorlardı.

bir zamanlar olduğu yer. Asa'nın ruhunun yüzükten kurtulduğu ve Simon'ın bedenini ele geçirdiği yer,

Binlerce yıl sonra ilk nefesini aldığı yerde. Çağırma başlamıştı.

Baxter, Naida ve birliklerindeki diğ er savaşç ılar cadılara doğru fırladılar. İblisler onları karşıladı.

Yol boyunca, onlarla çağırma çemberi arasında bir bariyer oluşturuyor. Arkamdan çığlıklar geldi.

Gölgeler. Arka taraftaki savaşçılara saldırıyorlardı. Turuncu düşük seviyeli iblisler kolaylıkla kesildi. Yine de daha fazlası ortaya çıkmaya devam etti ve savaşç ıları meşgul etti. Hangisi?

strateji açısından hedefimiz buydu.

Düşman Nefilimler kılıçlarını çekmiş halde yere inerken gökyüzünde siyah şekiller uçtu.

ordumuzun sağ kanadına saldırdı. Su ejderhaları kıyıya doğru hücum etti ve soğuk denize daldı.

Suyu manipüle ederek karaya çarpan ve karayı sürükleyen devasa bir dalga yarattılar.

bazı düşman askerleri geri geri giderek buzlu derinliklere indi.

Bane'in sürüsünden kurtlar, kılıç dişli görünümlü bir grup orta seviye iblise saldırdı.

ve onları parçalara ayırarak kanlarını karlara sıçrattı. Birkaç kurt o kadar da

Ancak şanslıydı. Biri savaş baltası kullanan bir iblis tarafından ikiye bölündü. Ölümün ardından ulumalar yükseldi.

"Emirleriniz nedir, Al?" Castor sordu.

"Bırakın ordu düşman askerlerinin icabına baksın," dedim . *"Bizim tek odak noktamız Lucifer."*

"Anlaşıldı." Galen'in başı Wrath'ın içinden geçerken yana doğru seğırdi, onu almaya hazırlanıyordu.

Kontrol.

Simon onun arkasında durmuş, insanın bakışları korku içinde savaş alanını tarıyordu. Bu onun ilk korkusu değildi.

savaştı. Raiden'in ona verdiği bir kılıcı kullanarak yeraltı dünyasında bile savaşırmıştı. Bu daha çok

yoğun. Ejderhalar, kurtadamlar, melekler, vampirler ve iblisler birbirlerini yiyorlar.

Normalde Galen, eşinin dövüşe asla izin vermezdi. Ama o gece

istisna. Çünkü ruhlarımız bir kez Gece Düşüşü'ne transfer edildiğinde, bir daha asla

geri dönüş yolu.

Pride biraz hırlayarak, *"Evet, yapacağız,"* dedi. *"Onun için. Meleğimiz için."*

Lazarus'a döndüm. Onun gözleri de benim üzerimdeydi.

Etrafımızda bir savaş sürüyordu, ama ben yine de sonbaharın sonundaki keskin havanın kokusunu ve hafif

Kış elmalarının ekşiliği. Değişen mevsimler arasındaki o zaman. Biz hep orada var olurduk.

"Bana veda ediyormuş gibi bakmayı kes," dedi Lazarus. "Bana bir söz verdin ve ben

bunu saklamamı

bekliyorum." "Evet,

efendim."

"Kardeşlerinizin hepsinin eşleri için evcil hayvan isimleri var." Hafifçe gülümsedi. "Ve ben hl *efendim*."

"Sana her zaman baba diyebilirim." şaka yapıyordum elbette. Sadece gülümsediğini görmek istemiştim.

Onun yerine hırladı. "Kesinlikle hayır." Bir gülümsemeden çok daha hoştu. Çünkü bu

Yani o.

Michael Belphegor'a doğru fırladı, ikisi de ruh silahlarını çağırdı. Ateşten kılıçlar

alevler bıçakların üzerinde dans ederken karanlığı aydınlattı. Michael'ın alevleri maviye döndü.

Göksel savaşlar düşmüş meleklerle arpıştılar. Beyaz kanatların ve siyah kanatların parıltısı ve

Gözün takip edemeyeceği kadar hızlı hareket ederek dövüşürken görülebilen tek şey elik parıltılarıydı.

Her iki tarafa da melekler düşerken gök gürültüsü sesleri vadide yankılandı.

Lucifer cadıların ilahi söylemeye devam ettiği yere çekilmişti. Kimsenin lmemesini sağlamamın yolu

büyüye müdahale etti.

"Hazır mısın?" Clara'ya sordum.

Elinde, kendi büyüümüz için gerekli malzemelerin bulunduğu bir çanta tutuyordu. Elleri titriyordu.

Biraz. " kadar ." "Sihrinden şüphe

mi ediyorsun?"

"Hayır. Sihrime tamamen güveniyorum. Beni endişelendiren de bu." Yeşil gözleri buğulandı. "I

çocuklarımı kaybetmek istemiyorum. Böyle aptalca, anlamsız bir savaş için değil."

İnsanlara nadiren sarılırdım. Ama kollarımı Clara'ya doladım ve onu kucaklamak için kendime çektim.

"Bizim için yaptığın her şey için teşekkür ederim. Sen benim hiç sahip olmadığım küçük kardeşimsin."

İnledi ve yüzünü göğsüme bastırdı. "Sizinle tanıştığımda, çok kötü bir noktadaydım.

içinde benim hayat. I sadece var dışarı. a
ilişkiye oldu yas tutmak büyükannemin ölümünü. Bilmiyordum.

nereye gideceğimi ya da ne yapacağımı bilmiyordum. Çok kaybolmuştum. Ve siz çocuklar beni buldunuz." Bana daha sıkı sarıldı. "Her

her an buna değdi. Yaralandığınızda sizi yamamak.

Hepinizin buraya taşınması ve yemek yemesi

tüm yiyeceklerimi. Faturalarımı yükseltmek. Zombiler, hortlaklar ve iblislerle uğraşmak. Bu en iyisiydi

Bir kızın isteyebileceği macera. Hiçbir şeyi değiştirmezdim." "Ben

de."

Clara benden uzaklaştı ve titreyen çenesini sabitledi. "Hadi gidip Lucifer'in kıcını tekmeleyelim."

Bölüm Yirmi İki

Lazarus

Lucifer ve cadılara ulaşmak imkânsızdı. Durdurmak imkânsızdı.
Çok yaklaşan herkes

geriye doğru fırlatıldı. Kara ay sadece büyülü enerjiyi arttırmakla kalmadı

Cadılar için değil, damarlarında mana akan herkes için. Bu da

Lucifer'ın daha güçlü olduğu anlamına geliyordu.

Ancak bu bize bir avantaj da sağladı. Buz ejderhaları kış aylarında zaten daha güçlüydü, bu yüzden

Kara ay onları daha da körükledi. Phoenix gibi büyülü iblisler de bu etkileri hissetti. O

savaş alanında ışınlanıyor, düşmanları bıçaklıyor ve boğazlarını
görebildiklerinden daha hızlı kesiyordu.

Onu.

Bellamy gülümseyerek, "Kahretsin, harika biri," dedi. Yanağında kan izleri vardı.

Az önce kafasını kestiği Nefilim.

"Onu pantolonunun içinde tut, B." Daman havada döndü ve iblisin yüzüne darbe indirdi. Onun

Kılıç geri kaymadan önce iblisin kafatasını delip geçti. "Şimdi senin gözünü sikmenin zamanı değil.

dostum."

Warrin yaklaşan bir gölge sürüsüne buzdan bir duvar fırlatarak onları oldukları yerde dondurdu. Sonra da

kılıcıyla onları paramparça etti. Öldüklerinde göğüslerinde küçük patlamalar meydana geldi.

"Kahretsin, bu çok ateşli," diye mırıldandı Daman.

Bellamy alaycı bir ses tonuyla, "Şimdi arkadaşına göz süzmenin sırası değil," diye tekrarladı.

"Kapa o çirkin suratını."

"Bu yüzün çirkin olmadığını çok iyi

biliyorsun." Daman gözlerini devirdi.

"Daha çok kavga, daha az sohbet" dedim onlara.

"Yuh. Bu hiç eğlenceli değil." Bellamy bana baktığında, daha önce hiç tepki vermemiş olan gözleri

Bakışlar buluştu, mavinin tanıdık bir tonuna dönüştü. Mühür, Alastair'e olan arzumu gizlememe yardım etmişti.

Lust'tan. Şimdi mi? Beni açık bir kitap gibi okuyabiliyordu. "Alastair kendisiyle gurur duymalı. O

bir meleğin buz gibi kalbini çalmayı başardı. Yine de senden arzu duymanın çok tuhaf olduğunu kabul ediyorum."

"Dikkatinizi verin!" Elinde devasa bir savaş çekici olan üç metre boyunda bir iblis ortaya çıkınca ben de bağırdım

Arkasında.

Phoenix iblisin üzerinde havaya ışınlandı ve kelinin sırtına bir hançer sapladı.

Başını. Dev yere çakıldı ve etrafa kar taneleri saçtı.

"Teşekkürler bebeğim." Bellamy Phoenix'i yakasından yakaladı ve hızlı bir öpücük için çekti.

"Senin için her şeyi yaparım, tatlı Bellamy."

Mason silahını ateşledi ve namludan her gümüş mermiyle iblisleri öldürdü.

Kemerine, ikincil silahı için göksel mermiler taşıyan bir başka mühimmat daha takılmıştı.

Silah.

"Gray?" Castor sürüngen bir iblise saldırmadan önce seslendi.

Sloth'un avatarı olduğu yere yığıldı, göz kapakları bir açılıp bir kapanıyordu.
Enerji rezervi

tükenmek üzereydi. Ama bununla mücadele etmek için bir planı vardı.
Gücünün son parçasıyla sızdırdı.

dev iblislerden birinin sırtına ve parmak uçlarını canavarın kafa derisine sapladı. Bir parıltı

beyaz iblisin içinden Gray'in içine geçti.

Onun gücü. Birinin enerjisini boşaltma ve kendi enerjisini emme yeteneği.
Ve o hedef aldığından beri

sahadaki en büyük şeytanlardan biriydi, aldığı enerji onu bir süre daha idare etmeye yetecekti.

birkaç saat daha.

Kallias göksel uçlu mızrağını fırlattı ve mızrak düşmüş bir askerin zırhındaki zayıf noktayı delip geçti.

Melek. Kalbine doğrudan bir darbe. Meleğin ruhu bedeninden çıkarken bir gök gürültüsü havayı doldurdu.

Eski Spartalı daha sonra xiphos'unu bir yılan iblisin karnına sapladı ve bıçağı yukarı doğru kaydırıldı

bağırsaklarını deşmek için.

Titan bir düşman Nefilim'in yüzünü yakaladı ve titanyum eliyle ezdi. O fırlattı

Nico'nun boynuna doğru inen bir iblisin çivili baltasını engellemeden önce vücudunu kenara çekti.

Raiden iblisin kafasını kopardı ve bir diğerine saldırdı. Nico'nun görüş alanlarından çıkmasına izin vermediler.

Tıpkı benim hepsiyle olduğum gibi. Özellikle bir tanesi.

Alastair'in dövüşürken yaptığı zarif hareketler görülmeye değerdi. Zarıftı ama

Ölümcül vuruşları vardı, her biri kusursuzdu. Böcek benzeri iki iblisi yere serdikten sonra bana sırttı,

Soluk sarı saçlarında kan izleri vardı. "Bütün gece bana aval aval bakacak mısın?"

Kasıklarımnda sıcaklık toplandı. Tanrım, çok lezzetliydi. "Sen benim eşimsin. İstedğim kadar aval aval bakabilirim."

Başka bir düşmanla karşılaşmadan önce kıkırdadı.

Kırbacımı düşmüş bir meleğe doğru fırlattım. Onu boynundan yakaladı ve yaktı.

Bileğime bir fiske vurarak kırbacın sıkılaşmasını ve başını koparmasını sağladım. Başka bir patlama

Gök gürültüsü.

Savaş devam ediyordu. Kanlı. Vahşice. Cesetler , bazı yüzleri tanıyordum. Diğerlerini tanıımıyordum.

Kurt sürüsünün üyeleri gibi vampirler de hayatlarını kaybetmişti. Lucifer'in ordusu da zayıflamıştı,

ama kavga devam etti. O vahim olay kadar, en sevdiklerimi kaybedene kadar durmayacaktı.

Bana.

"Kon!" Alastair bağırdı. İki düşman Nefilim'in ortasında durmuş, aynı anda ikisiyle birden savaşıyordu.

Düşmüş bir melek vampiri saçlarının arkasından yakalamış ve karların üzerine fırlatmıştı. İşte orada

bir kılıç havaya kalkıp yere inerken bir parıltı oldu. Ancak temas etmeden önce, beyaz

Büyük altın uçlu tüyleri olan kanatlar belirdi ve meleği geriye doğru savurdu.

Michael.

"İyi misin, vampir?" diye sordu.

Konnar yerden kalkıp dudağındaki kanı silerken gülümsedi. Yara mühürlendi. "Ben

Şimdi. Teşekkür ."

"Senin gibi bir yüzün bu dünyayı terk etmesi utanç verici olur," dedi Michael sinsi bir sırıtişla

yaklaşan bir grup üst düzey iblise doğru dönmeden önce. "Ölmek için çok gençsin

çok yakında."

"Genç mi? Sanırım aşık oldum." Konnar kendini Michael'ın diğer tarafına yerleştirdi ve ikisi

arka arkaya savaştılar.

Bağrıışmalar dikkatimi alanın sağ tarafına çekti. Döner bir buz kasırgası bazı askerlerimiz. Bazıları buz tarafından parçalandı, kanları kasırgaya karıştı.

Vepar havayı manipüle ediyor, onu bir silah olarak kullanıyordu.

Dargan Vepar'ı yere düşürdü. Düşmüş melek odağını kaybederken kasırga da öldü. Onlar

karda boğuşuyor, yumrukluyor ve kesiyorlardı. Oliver da onlara katıldı. İkiye karşı bir.

"Belphie!" Vepar bir elini ona doğru uzatarak bağırdı. "Bana yardım et!"

Belphegor konağın enkazının yanında durdu ve sadece onlara baktı. Ve sonra arkasını

döndü.

Yüzünde şok ifadesi beliren Vepar'ın eli tekrar kara düştü. Sonra, üzüntü. Sonra

İhanet onu derinden yaraladı. Belphegor'un yaşaması ya da ölmesi umurunda değildi. Vepar acı dolu bir feryatla

Dargan ve Oliver gökyüzünde yükselmeden önce havayı vücudunun etrafında bir kalkan olarak kullanarak uzaklaştı.

Ve sonra, davayı terk ederek savaş alanını terk etti.

"Sparkles kaldı mı?" Raiden sordu.

"Hey, şikayet etmiyorum," diye karşılık verdi Castor. "Sadece uğraşacak bir güçlü orospu çocuğu daha eksildi.

ile."

"Uh, çocuklar?" Gray bir yığın cesedi işaret etti. "Bu düşündüğüm şey değil... değil mi?"

Etrafımıza dağılmış şehit savaşçılar seğirmeye başladı. Kanlı uzuvlar ölülerin önünde kasıldı.

yükselmeye başladı. Başlarının sadece yarısı ayakta duran bedenler sallanıyordu. Birkaç savaşçının bacakları

kesilen kollarını karda sürüklemek için kullandılar. "Zombiler mi?" Lev inledi.

"Neden hep zombiler oluyor?"

"Hayaletlerden daha iyi," dedi Warrin ona. "Değil mi

dostum?" "Hayır." Lev başını salladı. "İkisi de eşit derecede

berbat."

Buz ejderhası ikizlerinden Efrem, "Altına işememeye çalış Lev," dedi. "Ama mademki

Korkmuş, bunu bize bırakın." Sonra onlara saldırdı.

Diğer ikiz Ivan da kardeşine gülümseyerek onu takip etti. İkisi birlikte

zombiler, kılıçlarını ve buz güçlerini bir arada kullanarak.

"Korkmuyorum," diye mırıldandı Lev, sonra cesetlerden biri çığlık atarak kendini sürüklemeye başladı.

Yer bacağının arkasını yakaladı.

Karanlıkta parlak yeşil gözler belirmeden önce gölgelerden bir kahkaha geldi.

Purah garajın arkasından çıktı ve hançerini döndürdü. Bıçağın düz kenarını yaladı.

tsking önce. "Veppy Boy bizi terk ettiği için cezalandırılacak. Evet, cezalandırılacak."

"Bırakın ölüler huzur içinde yatsın," dedim. Göğsümde öfke alevlenirken, vücudumdaki voltaj

kırbaç ateşlendi. "Onlara bu şekilde saygısızlık etmeyin."

"Lazzy endişeli." Purah'nın doğal olmayan sırtışı keskin dişlerini göstererek genişledi. "Benim sonsuz bir

tedarik edin. Düşen her savaşçı benim çocuklarımdan biri olur."

"Çocuklar mı?" Bellamy bir zombinin göğsüne tekme atarak onu geri püskürttü. "Seni hasta pislik."

Bane'in sürüsünden üç kurt Purah'a saldırdı. Onlar dövüşürken ben de Alastair'in tarafına geçtim.

Gölgelerden ortaya çıkan daha fazla gölgeyi dilimledi.

"Onları durdurmak zorundayız!" Clara savaş gürültüsü arasında bağırdı. Dehşet içinde çembere baktı

cadıların. "Büyü neredeyse tamamlandı!"

Galen -artık Gazap tarafından ele geçirilmişti- şeytanların arasında bir bariyer görevi gören çizgiyi aştı.

O ve cadılar. Önünde daha fazlası cisimlendi ve kollarını, bacaklarını koparıırken çığlık attılar,

ve kafaları sanki iblisler deri ve kemik yerine kilden yapılmış gibi. Yine de ulaşmak için yeterli değildi

Lucifer.

Simon Clara'nın yanında durdu ve içi koyu bir sıvıyla dolu küreler fırlattı.
Küreler

paramparça oldu, sıvı iblislerin etini eritti. Diğer küreler çarpmanın etkisiyle patladı, cadı bombaları.

Çatışmaya en yakın ağaçların dalları uzadı ve düşman askerlerini .

ayak bileklerini parçaladı. Daichi, toprak ejderhası melezi formunda, doğa üzerinde kontrol sahibiydi.

Oliver'ın gücü de benzerdi. Melek, ejderha savaşçısının yanında durdu ve gümüş bir

Kenarlarına altın rünler kazınmış bir flüt. İçine üflediğinde müzik havayı doldurdu ve toprak yükseldi

kalktı ve bir grup vampire doğru hızla ilerleyen çığlık atan gölgeleri yuttu.

Vampirler Oliver'a minnettarlıklarını belirttikten sonra başlarını sallayarak başka bir bölüme doğru uçtular.

savaş alanı.

Herkes hayatı için savaşıyordu. İnsanlık için savaşmak. Eğer o gece başarısız olursak.

Lucifer onu tamamen fethettikten sonra geriye pek bir dünya kalmayacaktı.

Kırbacımı Lucifer'a doğru savurdum ve kırbacı gözleri parlak mavi renkte parladı. Telekinezi.

Ne lanet bir acı. İleri ve tekrar denedim, yanağını sıyırmayı başardım. Bir şey yaptığından değil

Zarar. Ona zarar verebilecek tek varlıklar çocuklardı. Sonra gözümü cadılara diktim. Eğer ben

onları indirebilirse, bağlantıları kopacak ve büyü başarısız olacaktı.

Belphegor ben harekete geçmeden niyetimi anladı. Önüme düştü ve bana vurdu.

Kanatlarıyla beni geriye doğru itti.

Düşmedim ama birkaç adım tökezledim.

"Bu savaşı kazanamazsın, Lazarus." Kahverengi gözleri tüm duygulardan yoksundu. Çok farklıydı

oğlununkileri.

"İşte burada yanılıyorsun." Kırbacımı sıkıca tutarak onun hareketlerini takip ettim.

"Lucifer ölümüyle ilgili bir imgelem gördü. Bu gecenin nasıl biteceğini biliyorsun."

"Gelecek sabit değildir," diye yanıt verdi. "Değiştirilebilir. Daha önce de yapıldı. Asa gördü

Lanetli oğulları öldürdüğü bir imgelem gördü ve bildiğiniz gibi bu hiçbir zaman gerçekleşmedi."

"Neden Lucifer'e sadık kalıyorsun?" Kırbacımın ucu onu pazusundan yakaladı, ama o

fazla zarar veremedi tutuşu kırdı. "Eğer bu gece başarılı olursa, çocukları öldürecek. Öldürecek.

oğlunu öldür!"

Bu Belphegor'un duraksamasına neden oldu. "Morningstar Gradyn'in canını bağışlayacak," dedi sonra. "İnanıyorum ki

oğlum bizim tarafa geçecek. Belki de kardeş dediği piçler öldüğünde."

Cadılar aniden durmadan önce çılgınca bir bağırışa dönüştü. Kıvılcımlar

Kör edici beyaz bir ışık ortaya önce çağırma çemberinin ortasında kırmızı ve gümüş parıldıyordu.

Asa daha sonra şaşkın ve korkmuş bir halde çemberin içinde belirdi.

"Kahretsin!" Castor haykırdı. "Çok geç kaldık!"

"Hattı yar!" Alastair hız kazanmak için kanatlarını kullandı ve cadılara doğru ilerledi. O

daha fazla iblis tarafından durduruldu.

Raiden alçaktan eğildi ve geniş omuzlarını kullanarak düşman hattına doğru hücum etti.

onlara bir defans oyuncusu gibi çarptı. Uçtular.

Asa'nın dikkati önünde devam eden savaşa yöneldi ve çemberden kaçmaya çalıştığında, iki

cadılar onu yakaladı. "Bırakın beni!"

"Onur konuğumuz geldi," diye konuştu Lucifer soğuk bir ses tonuyla.

Korku kalbimi kavradı. Eğer Lucifer Asa'yı öldürürse, Night Fall da onunla birlikte ölecekti.

Yaptığımız her şey

o ana kadar yapılanlar boşa giderdi.

"Gördün mü?" Belphegor soğuk bir gülümsemeyle parladı. "Sen

zaten kaybettin." Yirmi Üçüncü Bölüm

Alastair

Lucifer Asa'ya doğru adım atarken korku göğsüme saplandı.

"O güzel küçük kafanı merak etme." Önümdeki iblis sırıttı.
Türkiye'nin en iyi

güçlü bir sihirbaz. "Yakında her şey bitecek. Ve belki de patronu ikna edebilirim.

O güzel kafayı çıkarmadan önce seninle biraz yalnız kalayım."

"Benim daha iyi bir fikrim var." Onunla göz teması kurdum ve Pride'ı çağırdım. "Kendinizinkini çıkarın. Eğer

Yapabilirsin. Deriniz çok sert. Herhangi bir şeyin onu delebileceğinden şüpheliyim."

İblis bana göz kırptı, sonra gözleri morardı, sonra da .
Bir an bile

Tereddüt etmeden kılıcını boğazına götürdü ve kesti. Kan kalın fiskeyeller halinde fişkırdı.

dizlerinin üzerine çöktü, göz bebekleri kocaman oldu.

Lazarus ve Belphegor yakınlarda dövüştü. Dostumun güçlü olduğunu biliyordum, ama Belphegor'un ateşli

Kılıç yüzünün önündeki havayı yararak geçti, nefesim kesildi. Lazarus tam zamanında geriye yaslandı.

kırbacı kılıcın kabzasına dolanmadan ve sertçe çekerek düşeni etkisiz hale getirmeden önce onu savuşturmak için

Melek.

"Sen her zaman zayıftın," diye hırladı Belphegor. "Bana karşı teke tek bir maçta

kısa."

"Yine de, seninki savaş denizinde kaybolurken ben burada duruyorum." Kırbaç içinden şimşekler çakarken titreşti. "Şimdi bana kimin yetersiz kaldığını söyle."

"O kibirli arkadaşınla çok fazla zaman geçiriyorsun."

Ona saldırmadan önce Lazarus'un gözlerini öfke doldurdu. Belphegor saldırıyı engellemek için elini kaldırdı.

boynuna dolanmasını engelledi. Onun yerine bileğine dolandı ve derisini yaktı.

Üç iblis bana saldırdığında dikkatim Lazarus'tan ayrıldı. Onların vuruşlarını engelledim ve

Biri arkama ısınlanıp kafamı koparmaya çalıştığında eğildim. Onlarla uğraştığım zaman

Lazarus'a dönüp baktığında Belphegor artık yanında değildi.

"Lucifer'in yanına döndü," dedi Lazarus telepatik olarak, sanki merakımı sezmiş gibi.

Son birkaç aydır gücünde için sıkı bir eğitim almış olan Kallias daha sonra

Melankoli serbest kaldı. saran düşmanların üzerine zayıflatıcı bir keder çöktü. Bazıları ellerini

göğüslerini açmış ve acı dolu feryatlar yükseliyordu. Diğerleri uyuşmuş görünüyordu, öyle derin bir depresyona batmışlardı ki

Sisli zihinleri her şeyden kopmalarına neden oldu. Önce silahlarına baktılar

onları bırakıp uzaklaşmak.

"!" Ona telepatik olarak söyledim.

Kallias, birçoğu alanı terk etmeye devam eden düşman dalgasının arasından bana baktı. "I

yaptı mı?"

"Evet. Ve seninle çok gurur duyuyorum."

Gülümsedi. Nadir bir manzara.

Asa Morningstar'ın acı dolu çığlıkları havayı delip geçerken, o an yok oldu.

"Dur!" diye bağırdı, dizlerinin üzerinde. Başını tuttu. "Lütfen!"

Lucifer onun üzerinde durdu, gözleri parlak mavi parlıyordu. "Size acı çektirmek bana keyif vermiyor. Henüz,

Olması gereken bu. En içten özürlerimi kabul edin."

"Nix?" Bellamy benden birkaç metre uzaktaydı ve çılgınca etrafını arıyordu. "Nix!"

Ve sonra onu gördüm.

Phoenix doğrudan Asa'nın arkasına ışınlandı ve omzuna dokundu. Lucifer çok fazla odaklanmıştı.

oğluna yaklaşan birini fark etmesini söyledi. İçimde umut ve sinir karışımı bir duygu dönüp duruyordu. İblis

Tam da ona en çok ihtiyaç duyduğumuz anda ortaya çıkma alışkanlığı vardı.

"Hayır!" Lucifer' gözleri daha da parladı ve vücudundan bir büyü patlaması çıktı.

Phoenix patlamadan hemen önce Asa'yı da yanına alarak ortadan kayboldu.
Daha sonra

Ben ve Bellamy.

"Seni lanet olası aptal!" Bellamy kollarını arkadaşına doladı, vücudu titriyordu. "Bunu *asla* yapma

tekrar."

Phoenix kardeşimi kucaklayarak, "Ben de seni seviyorum," dedi. Bellamy'nin çenesini okşadıktan sonra şöyle bir baktı

Asa'ya. "Senin zavallı kışını kurtarmak için kendimi riske atacağımı hiç düşünmemiştim. Ama işte buradayız."

"Teşekkür etmemi mi bekliyorsun?" Asa üst dudağını kıvırdı. Yine de titriyordu,

Lucifer'in verdiği acının artçı şokundan mı yoksa acının dinmiş olmasından duyduğu rahatlamadan mı bilinmez. "I

bunların hiçbirini istemedim. Kendi işime bakıyor, bir tabak dolusu çok lezzetli çörek yiyordum,

yatağımdan çekilip buraya getirilmeden önce."

"Yatakta çörek mi yiyorsun?" Bellamy sordu. "Çarşafların yapış yapış olmasından endişelenmiyor musun?"

"Bu konunun dışında." Asa çenesini daha yukarı kaldırdı. "Ve herkes senin gibi pasaklı değil. Benim

çarşaflar temiz."

Bellamy'nin dudaklarına bir sırıtma yerleşti. "O zaman onlarla yeterince eğlenmiyorsun."

Şehvet her zaman konuşmayı sekse yönlendirmenin bir yolunu bulurdu.

Asa'nın bakışları kalçamdaki Gece Düşüşü'ne kayd1. Bir an için, onu kendisine geri çağıracağından endişelendim.

-Kılıcın sahibi olarak bunu yapabilecek kapasitedeydi. Kıp kırmızı gözleri tekrar

Yüzüme. "O kılıcı al ve babamın göğsüne sapla. Her ikisine de yaşattığı cehennemin bedelini ödet.

"

"Geçireceğim."

Bana başıyla işaret etti.

Garip... ama o anda neredeyse aramızda bir tür ateşkes oluştuğunu hissettim. Hedeflerimiz vardı

geçici olarak hizalandık. İkimiz de Lucifer'ın ölmesini istedik. Bu yüzden dünyayı yok edemedi. Böylece

artık bize zarar veremez. Bencilce nedenlerden dolayı da: intikam.

Lazarus yanıma geldi, gözlerini Asa'dan ayırmıyordu. "Michael'la git. Savaş bitene kadar

sizi koruyacak."

"Korunmaya ihtiyacım yok," diye verdi Asa. "Güçlerim olmasa bile, ben _"

" sakla," diye tersledim. "Bu savaşta hepimizin bir rolü var. Hayatta kalmak senin elinde. O yüzden yutkun

gurur duy ve sana söyleneni yap."

Michael ışınlanma yüzüğünü kullanarak onun yanında belirdi. "Hatta nazik davranıp sana

akşam yemeğinden sonra."

Asa gözlerini devirdi. Sonra ikisi de ortadan kayboldu. Nereye? Emin değildim ama

Savaştan uzakta, önemli olan tek şey buydu. En azından görevimizi tamamlayana kadar.

Etrafımızda her iki ordudan savaşçılar çarpışıyordu. Daha fazla kan ve ölüm. Bunu bitirmenin tek bir

yolu vardı.

Clara, ruh transferi büyüsünü yapmak için en uygun zamanın gece yarısından hemen önce olduğunu söylemişti.

Kara Ay'dan gelen enerjinin zirvede olacağı zaman dilimi, bu yıl ile

Bir sonraki.

"*geldi*," dedim kardeşlerime.

Birkaç duygu aynı anda bana çarptı. Üzüntü. Endişe. Ama en güçlüsü? Kararlılık. Hepimiz

Kararımızı vermiştik ve amacımızı gerçekleştirme zamanı gelmişti. Bunu yapabilecek tek kişi bizdik.

Bellamy Phoenix'i kendine çekti. "Bu son değil."

"Peki neden öyle hissettiriyor?" İblis usulca inledi ve yüzünü Bell'in yüzüne sakladı.

Boyun. "Bir kez olsun kahramanlık yapma. Seni bu tanrının unuttuğu savaş alanından uzağa ışınlamama izin ver. Uzaklara

Lucifer'den, o lanetli kara kılıçtan ve sana zarar vermek isteyen her lanet olası insandan. Gidebiliriz.

Balayımızı geçirdiğimiz o sahildeki eve. Siktir et dünyayı. Sadece benimle kal."

"Yapamam." Bellamy onun koyu kumral saçlarının arkasını okşadı. "Ama tanrılar, keşke yapabilseydim. Bir hayat

Tek istediğim sensin. Ve oral seks. Bir sürü oral seks."

Phoenix her şeyden çok hüznle çınlayan çakıllı bir kıkırdama çıkardı. "Yapma beni güldürüyor."

"Ama gülüşünü seviyorum."

"Buraya gel." Castor Kyo'yu daha yakına çekti ve siyah saçlarından çıkan boynuzlarına dokundu. Onun

Sonra parmak uçları Kyo'nun yanağındaki mavi-yeşil pullar boyunca dans etti. "Tanrılar, çok güzelsin

böyle, küçük ejderha."

"Bunu yapma Kızıl." Kyo sertçe yutkundu. "Çapraz aşıklar söylemiştik.

trajik bir sonla. Kendi kaderimizi kendimiz çizecektik. Hatırladınız mı? Peki ben nasıl

benden uzaklaşmana izin vermemi mi bekliyorsun? Ha?"

Castor'un şefkatli ifadesi acıya dönüştü. "Trajik kahramanlar listesine katılmaya hiç niyetim yok

Sen ve ben mutlu sona ulaşacağız. Sadece önce biraz canımız yanmalı."

"Biraz mı?" Kyo vücutlarını birbirine bastırdı. "Bu ondan çok daha fazlası. Kalbim kırılıyor."

"Hey, bana bak." Castor Kyo'nun yüzünü yukarı kaldırdı. "Bundan çok daha kötülerini atlattık.

O pislik buz ejderhasının neredeyse benim yerime seninle evleneceği zamanı hatırlıyor musun?"

"Duydum," diye mırıldandı Warrin, kollarını Daman'a dolamıştı. Yüzünü kardeşimin yüzüne yaklaştırdı.

saçlarıyla onu içine çekti. Bu iyi bildiğim bir dürtüydü. Bir eşin kokusu ruhu hiçbir şeyin yatıştıramadığı kadar yatıştırır.

başka biri yapabilirdi. "Gitmene izin veremem."

"Yapmak zorundasın." Daman başını kaldırıp ona baktı.

"Hayır." Warrin onun yanağını avuçladı. "Sen bana dönene kadar burada bekleyeceğim."

"Ya ?" Sesi titriyordu. "Hayatının geri kalanını yaşayacaksın."

"Sensiz bir hayat yok, Kotya. Kalbim. Ruhum. İkisinin de varlığı sona erecek."

Daman Warrine büyüünün bozulma ihtimalinden bahsetmemişti ama buz ejderhası dayanmıştı

yine de umut etmek.

Raiden ve Titan bizden çok uzakta olmayan bir yerde birbirlerine sarıldılar. Kardeşim kocasını teselli ederken Titan'ın

büyük bedeni boğuk çığlıklarla sarsıldı. Titan gibi nadiren güçlü duygular gösteren birini görünce,

Böyle yıkılmak beni çok . Nico yaklaşırken, Raiden onu da içeri çekti.

"Uslu dur, tamam mı?" dedi çocuğa.

"Ben her zaman iyiyimdir." Nico'nun alt dudağı titredi.

Kallias kayıtsız bir bakışla bir kenarda duruyordu. Yine de kalbinin acıdığını hissettim. Biz ne

öbür dünyada Elasmus'a katılmasını engelleyecekti. Eğer büyü yapılamazsa

tersine çevrilirse, bizim için tek çıkış yolu kılıcın yok edilmesi olacaktır - ki bu da sadece

Asa öldürülürse. Ama biz de onunla birlikte öleceğiz.

Galen Simon'ı kendine çekmiş ve kanatlarıyla etraflarında bir koza oluşturmuştu. Gray Simon'a tutunmuştu.

Mason onun vahşi sarı buklelerini okşarken.

Çok fazla veda. Konnar'ın iradelerimizin büyüü bozacak kadar güçlü olduğuna dair teorisi

sadece bir teori. Bu, arkadaşlarıyla son konuşmaları olabilir.

Bunu düşünme, dedim kendime. Cesaretimi kaybetmeyi göze alamazdım.

Clara'ya döndüm. Az önce bir grup düşman Nefilime bir cadı bombası daha fırlatmıştı. "Bu

Başlama vaktimiz geldi. İşaretimi bekleyin."

Son darbeyi indirmeden önce Lucifer'in savunmasını zayıflatmamız gerekiyordu.

Zamanlama doğru

olmalıydı.

"Oh hayır," diye inledi. "Bunu gerçekten yapmak zorunda

mıyız?" "Evet."

"Fikrini değiştirmek yok, değil mi?" Nefes verdi, sonra kendini sakinleştirmeye çalışarak tekrar yaptı.

Duygusal anlardan nefret ederdi. "Güzel. Ama bu konuda mutlu değilim. Aslında, sana kızgınım,

Alastair. yumruk mu atsam yoksa sarılısam mı bilemiyorum. Ben böyle olacağını düşünmemiştim. Alastair.

iyi adamların kazanması gerekir."

"Yapacağız," dedim ona. Bunu görmek için etrafta olup olmadığımdan bağımsız olarak.

Yeşil gözleri omzumun üzerinden bir şeye kaydđ, sonra kolumu sıktđ ve bana döndü

Sirena. Dişi Nefilim onu kucakladı ve benim yanımda tuttuğu gözyaşları sonunda patladı.

Bedava.

Kış elmaları.

Soğuk havada onun kokusunu aldđğđmda gözlerim acıdı. Onunla yüzleşmek istemedim. Eğer yapsaydım, belki de

duygularımı kontrol altında tutabilmeliyim. "şimdi Lucifer'e saldırma zamanı. Senkronize edeceğiz

Clara büyüü yapmadan önce onu zayıflatmak için Transilvanya'da yaptđğımız gibi." Sessizlik. Bir savaşın ortasındayken fark edilmesi çok garip bir şey.

Lazarus yaklaştıkça ensem karıncalandı. Dudakları ensemini okşadı. Ruhum sızladı,

ve göğüs kafesim sıkıştı. Kardeşlerim arkadaşlarına veda etmişti. Benim için de aynı şeyi yapma zamanı gelmişti.

Aynı.

Beklediğimden çok daha fazla acıdı.

"Seninle birlikte olmak... istediğim..." Bunu ifade edecek kelimeleri zorlandım.

Onu ne kadar derinden sevdiğimi. Çünkü duygularım aşktan çok derindi. O benimle birlikte olmuştu.

binlerce yıldır. Şimdi, onu terk etmek zorundaydım.

"Alastair." Sırtıma bastırdı ve parmak uçlarını kolumda gezdirdi. "Arkanı dön ve

Bana bak."

"Yapamam." Sesim çatallaştı. "Şu anda gözlerine bir kez bakmak beni parçalara ayırır."

"Kırılma değil her zaman a kötü şey," Lazarus dedi. "Bazen inşa etmek için gereklidir.

kendinizi daha güçlü hale getirin. Ama eğer kırılırsanız ve o parçaları onaramayacağınızı fark ederseniz..." Kolları geldi.

. "Bana yaslan. Birlikte paramparça olacağız."

"Ben düşersem, sen de benimle düşersin," dedim. "Ama benim gittiğim yere sen gidemezsin."

"İzle beni."

"Şişirilmiş bir ego benim . Senin beni geri getiren aklı başında biri olman gerekiyordu.

bulutlardan aşağı."

Alçak sesle kıkırdadı. "Bir arkadaşım bir keresinde bana hiçbir şeyin imkânsız olmadığını söylemişti. Bunun doğru olduğuna inanmak istiyorum.

Aksi takdirde, beni bırakıp gitmene izin veremem."

Sonunda onunla yüzleştim. Uzun soluk kirpikleri mavi gözlerini çevreliyordu ve altın rengi lekeler

süsenleri. Her ayrıntıyı ezberledim; pürüzsüz bir ten, beyaz saçlar, yanaklarında hafif bir pembelik ve yumuşak

pembe dudakları. Gözlerimden yaşlar süzülürken yüz hatları bulanıklaştı. "Kalbim sende."

"Ve sen de benimkini aldın." Lazarus alnımızı birbirine yasladı. "Her zaman sahipsin."

"Aşkımız kolay olmadı," dedim. "Karmaşık, dağınık ve zaman zaman acı verici oldu. Ama bu

aynı zamanda mükemmel derecede kusurlu ve *gerçek*. Bu şimdiye kadar hissettiğim en gerçek şey."

"Gururla, mükemmellik için çabalarsınız ama mükemmel olmadığımızı da kabul edersiniz."

"Onu güzel yapan da bu." Ruhum titreşti, huzursuzlaştı, sanki birazdan

. Daha fazla zamanımız olmasını dileyerek ona sarıldığımda gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü. "Bulacağım

Sana geri dönüş yolum. Çünkü seninle benim aramdaki bu şey? Bu dağınık, her şeyi tüketen aşk

hep hayalini kurdum."

Lazarus o tanıdık yöntemiyle çenemi kavradı. Yoğun bakışları içimi titretti.

"Sözünü tut."

"Evet, efendim."

Beni yarım bir gülümsemeye ödüllendirdi. "Aferin oğlum."

Bu beni eritmediyse ne olayım. Beni de biraz kırdı.

Başımı öne doğru hafifçe iterek onu öptüm. erken bitti. Ondan çekildiğimde

dudaklarımı büzüp ona arkamı döndüğümde kulaklarımda tiz bir çınlama
duydum. Boğazımdaki yumru

nefes yolumu daralttı. Vücudumdaki her kas, ondan uzaklaştığım her adımda
protesto ediyordu,

Kollarına dönmem için ılık atıyordu. Onu son bir kez öpmem için.

Ama yapmadım.

Yapamadım.

Lazarus bana telepatik olarak "*Seni seviyorum,*" dedi.

Peşimden baktığını biliyordum. Biraz daha kırıldım. "*Ben de seni seviyorum.*"

Lucifer gürleyen savaşın önünde durmuş, astlarına emirler yağdırıyordu. O
söyledi

Asa'yı bulmaları için cadıları çağırđı. Cadılardan biri başka bir çağırma
büyüsünün bu kadar kısa sürede mümkün olamayacağını söyleyince

Gözleri daha parlak bir şekilde parladı ve kadının kafası patladı, kanlı parçalar
etrafındaki cadıların üzerine düştü

Onu.

"Kralım." Belphegor onun koluna dokundu. "Biz-"

"Seviştiğimiz için gazabımdan kaçabileceğine mi inanıyorsun?" Lucifer'in sert ses tonu

diğer erkek irkildi. "Benim piç oğlumu bul, yoksa bir sonraki kellen kara boyanacak."

Belphegor bir kez başını salladı. "Emredersiniz kralım." Büyük siyah kanatlarını serbest bıraktı ve havaya yükseldi.

Lucifer cadılara daha fazla emir yağdırdı. Soğukkanlılığı kırılmış, gerginliği ortaya çıkmıştı.

altında çaresizlik vardı. Kardeşlerim ve ben ona yaklaştığımızda, soğuk gözleri bana dikildi. "Sence

sen kazandın."

"Biliyorum." Ondan birkaç adım ötede durdum. "Sen de biliyorsun."

"Ben kendi kaderimin efendisiyim." Lucifer gururla ayağa kalktı, çenesi yukarı kalkıktı. "Ne sen ne de

başka hiç kimse bunu değiştiremeyecektir."

"Etrafınıza bakın." nce cesetleri, sonra da hl çarpışmakta olan savaşçıları işaret ettim.

"İstediğin dünya *bu* mu? Kaos ve ölümle dolu bir dünya mı?"

"Ben sadece özgürlük istedim. İlk başta." Lucifer bakışlarını Işık Getiren'e çevirdi ve bir parmağını

kabzası boyunca. "Ama sonra hırsım arttı. Göksel alemdeki en güçlü melek bendim.

İnsan denen bu zayıf zihinli yaratıklar hayatları üzerinde benden daha fazla söz sahibiydi. Bu beni iğrendirdi.

Hükmedebilecekken neden özgürlüğe razı olayım? İnsanlığı bana diz çökmeye zorlayabilecekken?"

"Hiç durmayacaksın, değil mi?" Mantıklı düşüneceğini umarak ama düşünmeyeceğini bilerek sordum. "Sen

sırf onlardan daha iyi olduğunuzu kanıtlamak için tüm dünyayı yakıp yıkacaksınız."

"İşte burada yanılıyorsun oğlum." Sırıttı. "Dünyayı yakıp yıkacağım çünkü eğlenceli."

"O zaman sana karşı durmaktan başka seçeneğimiz yok." Gece Düşüşü'nü kınından çıkardım. "Ben buna

şah mat."

"Oyun henüz bitmedi." Hınzır bir gülümseme yüz hatlarını çarpıttı. "Bu gecenin bitmesinin tek yolu

"Sekiziniz ayaklarımın dibinde ölüyken."

"Büyük laflar." Galen omuzlarını devirdi, gözbebekleri siyaha dönüp beyazları yuttu

gözlerinden. Öfke, Simon'a veda ederken kontrolü onunla paylaşmıştı ama onu tüketmişti

bir kez daha. "Bakalım onları misin?"

"Hadi bakalım Lucy," dedi Castor altın hançerini kavrayarak. "Kıçınızı bir kez tekmeledik ve

tekrar yapabilirim."

"Bu ilginç." Lucifer başını hafifçe yana eğdi. "Bana kendi vizyonum gösterildiğinde

ölüm, hepinizi etrafımda hareketsiz gördüm. Bu da tek bir anlama geliyor: Beni sadece

Bu süreçte kendinizi feda edeceksiniz." Işık Getiren'i kınından çıkarırken bıçak mırıldandı. "Yani sen

Gördünüz mü? Kazanın ya da kaybedin, hiçbiriniz sabahı görecektik kadar yaşamayacaksınız."

"Seni durdurmak için ne gerekiyorsa yapacağız," dedim ona. "Her türlü bedeli öderiz."

"Sonuna kadar kahramanlar." Lucifer bundan neredeyse etkilenmiş görünüyordu. "Ne yazık ki, bu fedakârlık

boşuna olacak." Mavi gözleri bana dikildi. "Bir zamanlar benim oğlumdun. Kan bağıyla değil ama seni bir evlat gibi yetiştirdim.

kendiminkini. Sırf bu yüzden, bu saçmalığa bir son vermeniz ve kendi işinizi yapmanız için size son bir şans vereceğim.

yanımda yer al."

Yemeklerimizi yerken Lucifer'in bana gülümsediği anılar aklımdan geçti. Hatırladım

Çocukken soğuk algınlığına yakalandığımda yatağımın yanında oturuyordu, Nefilim'in iyileştirici güçlerinden önce

tekmeledi. Hepsi kendine özel olan pek çok an. Ama hepsi

yalandı. Sadece manipülasyonun bir parçasıydı.

"Bu kadar konuşma yeter." Galen'başı seğirdi ve kaslarında bir dalgalanma oldu. "Tek ses

Kanında boğulduğunu duymak istiyorum!" Sonra ileri fırladı. Gazap sınırına ulaşmıştı.

ve öfkesini dışarı atması gerekiyordu, yoksa çıldıracaktı.

Lucifer sadece zihnini kullanarak onu geri fırlattı ama Galen daha da sinirlenmiş bir halde ayağa fırladı

ve öncekinden daha güçlü. Tekrar saldırdı.

Karanlık cadılar sardı. Ya da . Clara ve Sirena onları kesti. Onlar

Clara'nın cadı bombaları tarafından havaya uçurulmamış ya da Sirena tarafından kafası kesilmemiş olanlar kuyruğunu kıstırıp kaçtı.

Sadece Lucifer'a odaklanmamızı sağladı.

Castor eğildi ve ona vurdu. Sonra Raiden da onlara katıldı. Kallias Lucifer'a saldırırken

Raiden geriye doğru savruldu. Bıçağı Lucifer'ın açık teninde kayarak geçti ve bir çizik bile bırakmadı.

Her şey böyle başladı - senkronize dövüş tarzına nasıl girdik?

onu yenmek için.

Daman kılıcını karışıma ekledi, ardından Gray geldi.

Hayatımızın en önemli dövüşü sırasında yeterince uyanık olmasını sağlamak için iblis. Bellamy ve ben sonra

ileri sıçradı.

Hiçbirimiz Lucifer üzerinde bir iz bırakmadık ama eninde sonunda bırakacaktık. Çünkü her şeyin nasıl geliştiğini görmüştüm. I

bu anın her ayrıntısını görmüştü.

Sonumuz gelmişti.

Gerçekten şiiirseldi. Kardeşlerim ve ben, evimiz dediğimiz bu yer için her şeyimizi .

çok uzun yıllar. Güvenli sığınağımız, son direnişimizin yeri olacaktı.

***

Mutlak iyi ya da kötü diye bir şey . Kışkırtılırsak hepimiz birer canavara dönüşebilirdik.

Yeterince. Lucifer bana bunu öğretmişti.

Olan biten her şeye rağmen ondan tamamen nefret edemememin nedeni buydu. Bu yüzden Michael

Bazen Lucifer'den gözlerinde kederli bir acıyla bahsederdi. Lazarus neden sonsuz bir

Onu kafese koyduğumuzda bahar onun hapisanesiydi.

Lucifer bir zamanlar hepimiz için bir anlam ifade etmişti. Onu öldürmek, birçok yönden

Onun anılarını da.

Kardeşlerim ve ben onun etrafında dönüp birbiri ardına saldırırken, ona nefretle saldır.

Kalbim. Kızgın mıydım? Evet, kızgındım. Ama bu öfkenin beni tüketmesine izin vermedim. Artık izin vermiyorum.

Belki de binlerce yıl sonra bile büyümek için hâlâ yerim vardı. Bir savaşçı olarak. Bir erkek olarak.

"Sen iyi misin?" Lazarus'a sordum.

"Benim için endişelenme. Lucifer'la olan savaşına odaklan."

"Çok otoriter."

"Her zaman."

Telepatik olarak bile olsa sesini duymak bana güç verdi.

Başka biri olsaydık, Lucifer bizi kolayca yenerdi. Ama kanımızdaki lanet

kendi yeteneklerine karşı koydu. Güçleri o kadar etkili değildi. Aynı şey bizim için de geçerli.

Onu. Bu yüzden Pride'ın tüm potansiyelini onun üzerinde serbest bırakamıyor ve onu istediğim her şeyi yapmaya ikna edemiyordum.

aranıyor.

"Devam edin," dedim kardeşlerime. "Günahlarınızın size rehberlik etmesine izin verin. Günahlarınızı tetiklememiz gerekiyor.

senkronizasyon."

Belki kısmen kara ayın gücünden kaynaklanıyordu ama kendimi daha güçlü hissediyordum.

Fiziksel olarak ama

Zihinsel olarak da. Bu güç daha sonra Gurur'a aktı. Onun diğer günahlara uzandığını hissettim. Mesela

Onlar da onun kardeşleriydi, ailesiydi.

Hareketlerimiz hızlandı. Galen saldırdı, sonra Raiden. Kallias ve Castor birlikte daldılar.

Daman havaya sıçrayıp falx kılıcını yere indirmeden önce, kavisli ucu Lucifer'in

Boğazını sıktı ama derisini parçalamadı. Gray öne doğru fırlarken küçük bedenini alçakta tuttu ve hızla

uzaklaşmadan önce kesti.

Bellamy çift bıçak kullandı, biriyle keserken diğeriyle Işık Getiren'in saldırısını engelledi.

Diğerini. Kılıcı Lucifer'ın kılıcıyla kilitlendiğinde gıcırdadı, sanki bıçak şaklatıyor. "Orospu çocuğu!" Araya mesafe koymak için geri sıçramadan önce Lucifer'ı itti.

Onlar.

Light Bringer daha sonra Galen'in pazusuna saplandı. Kardeşim kükredi ve daha da balistik hale geldi, onun

Lucifer'ı insanlık dışı bir hızla yumruklarken yumrukları bulanıklaşıyordu. Castor ve Daman yukarıdan saldırdı ve

Lucifer onları bir kenara atmak için güçlerini kullandı.

Daman bir ağaca çarptı ve acı dolu bir karların üzerine düştü. "Daman!" Warrin arkamızdan bağırdı ama Lev tarafından engellendi.

Daman ayağa kalktı ve gözlerini eşinden uzak tuttu. Bunun onu ne kadar incittiğini hissettim.

Ağaca çarpmaktan daha çok etkilemişti. Ama Warrine bakarsa dikkati dağılırdı.

"Ben de burada sinir bozucu kedigillerin her zaman ayaklarının üzerine düştüklerini sanırdım," dedi Lucifer, başını

ilgi. "Yine de sanırım sen kedi yavrusundan çok kurtsun, Dacian."

"Bana ne demek istersen de, ben hâlâ senden daha güzelim." Daman kılıcını hazırlarken

Yeşil gözleri bir ton koyulaşmıştı. Sesi de kalınlaşmıştı, bu kıskançlığın onu ele geçirdiğinin bir işaretiydi.

Kardeşlerim ve ben senkronize olmaya başladıkça -zihinlerimizi birleştirip tek bir g olarak savaşmaya- bir şey

oldu. Bizim g arttı ise Lucifer'in azaldı.
Telekinezisi daha az etkili oldu.

O da. Gray'i uçarak kendisinden uzaklaştırmaya çalıştığında, sadece tkezkemesine neden olmayı başardı

birkaç adım.

Onu zayıflatıyorduk. Tıpkı

yapacağımızı bildiğim gibi.

"şimdi vur ona!" Gürültünün üzerinde bağırdım. Savaşçılar savaştı, melekler dşmşlere karşı

Melekler. Nefilimler, vampirler, kurtlar ve iblisler çarpışıyor. Daha fazla ceset yığıldı, soğuk hava

Ölümün kokusunu maskelemek için çok az.

Bellamy ikiz bıçaklarıyla Lucifer'in her iki tarafını da aynı anda kesti.

Lucifer'ın derisinde iki çizgi halinde kan vardı. O ilk kan damlası bana zamanın geldiğini söyledi.

"Clara!" Bağırdım. Savaş kümesinden uzakta .

Büyü. "şimdi yap!"

"Ne yapmak?" Lucifer tükürdü. Gece Dş'n imgeleminde görmüştü ama ayrıntılarını bilmiyordu.

nasıl kullanmamız gerektiğini.

"Ve sürprizi mahvetmek mi?" Ona saldırdım ve kaçmaya çalışsa da Onu yakaladım.

biraz daha kan akıttı. "Şunu bilin ki müthiş bir final olacak."

Castor onu sırtının en küçük yerinden bıçakladı, altın hançer kabzasına kadar saplandı. Lucifer

ona saldırmadan önce nefes nefese kaldı. Işık Getiren Castor'un göğsünü

kesti. Kyo yakınlardan bir çığlık attı. "Castor!"

"Her şey... yolunda küçük ejderha." Castor elini göğsünün üzerine koydu ve kan sızmaya başladı.

parmaklarındaki çatlaklar. Yaralanma ölümcül değildi ama kılıç derin bir kesik açmıştı. Eğer o yapmasaydı

Hemen tıbbi yardım almazsa kan kaybından ölecekti.

"Sadece... bir çizik." Raiden onu yere yığılırken yakaladı.

"Seni tuttum."

"Teşekkürler, Ray." Castor dişlerini gıcırdattı, hayatta kalmak için kalan tüm gücünü kullandı.

ayakta. "Savaşmaya devam etmeliyiz."

Gray Lucifer'ı karnından bıçakladı. Kallias göğüs kafesini deldi. Daman önden vurdu,

Lucifer'ın karnını kesti. Silahlar tıpkı Transilvanya'da yaptıkları gibi derisini parçaladı.

Ama bu sefer iyileşip savaştan çekilmeyecekti. Hiçbirimiz

bundan kaçamazdık.

Clara'nın ilahileri kulaklarıma ulaştı. Bizi Night Fall'a bağlayacak kelimeleri söyledi. Biz

en fazla birkaç dakika kalmıştı. Kılıcımı daha sıkı kavradım ve kardeşlerimin her biri gibi Lucifer ile çarpıştım.

sırayla onu bıakladılar.

"Alastair?" Kallias biraz sallanarak, törpülenmiş bir sesle konuştu. Gözleri ve elindeki tutamağı kaybetti.

kılıcını. "Kendimi... garip hissediyorum."

Sonra göğsümde bir şey kırıldı. "Sorun yok, kardeşim."

Koyu renk gözleri tekrar bana odaklandı ve belli belirsiz gülümsedi. "Senin yanında savaşmak benim için bir onurdu.

tarafı."

Sonra dizlerinin üzerine çöktü, sırtı kamburlaştı. Göğsünden koyu parıltılı bir bulut kalktı ve

Gece Gz'ne aktı. Kabzadaki berrak taşlardan biri siyaha döndü. Kallias'ın bedeni karların üzerine düştü.

Cansız.

"Kal!" Gray onun yanında diz çöktü.

"Nedir bu?" Artık siyah olan taşa bakarken Lucifer'in gözlerinde korku parlıyordu.

"Bu mu?" Kalbim göğsümde acıyla sıkışırken, bir daha engelledim. Enerji uğuldadı

Bıçak boyunca, kardeşimin ruhuyla güçlenerek. "Bu son perde. Hepimiz için."

Kardeşlerimin her birinin dşeceğı sırayı biliyordum. Ama bu bilgi

bunun acısını. Onlara bakarken zaman yavaşlıyor gibiydi. Birlikte geçirdiğimiz yılları hatırladım.

Çocukken, sonra erkek olarak.

Raiden yemek pişiriyor ve hep birlikte oturup yemek yerken gülümsüyordu. Gray her birimize sarıldığında

uykusu geldi. Castor'un sınır tanımayan ağzı sayılamayacak kadar çok kez başını belaya sokmuştu ama asla

hiçbir durumu eğlenceli hale getiremedi. Bellamy ve Daman'ın şakalaşması. Galen'in şiddetli

üzerimizdeki koruyuculuğu. Ve Kallias'ın yumuşak gülümsemeleri, Melankoli'nin onu rahatlattığı nadir

ezici üzüntüden. Onu daha yeni geri kazanmıştık ama yine kaybedecektik.

Ama o gece hepimiz kaybolurduk.

Galen hırladı ve gücü azalmaya başlamadan önce Lucifer'in yanına çarptı. Savaştı

İlk başta kafası karışmıştı. Sonra bana telepatik olarak "*Bu ?*" diye sordu.

"Evet."

Acı. Kalp ağrısı. Kardeşimin tökezlediğini gördüğümde kahroluyordum.

Galen'in son anlarında siyah gözlerinden biri tekrar açık griye dönüştü. Simon'ı buldu.

sunakta Clara'nın yanında durdu. Galen yavaşça karlara gömülmeden önce alçak bir inilti çıkardı. Kırmızı

Daha sonra göğsünden Night Fall'doğru akan sis, berrak taşlardan birini kırmızıya boyadı.

"Hayır!" Simon bağırdı. "Galen!"

Baxter Simon'ın yanına indi ve onu geri çekti. İnsan onun tutuşuna karşı mücadele etti, gözyaşları akıyordu

Galen'in adını tekrar tekrar haykırırken yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Kesin şunu!" Lucifer ışınlanmaya çalıştı ama bedeni sadece titredi ve tekrar katılaştı O artık

çok zayıf.

"Keşke yapabilseydim," dedim sesimi tanıyamadan. Hiçbir zaman beni şu anki durumuma hazırlayamazdı.

O an. "Kardeşlerimi ve onların arkadaşlarını bu acıdan kurtarmak için her şeyimi verirdim."

Gurur içimden sızlandı. O da mı kardeşlerinin yasını tutuyordu?

"Kahretsin." Castor öne doğru sallandı, yanaklarının rengi biraz solmuştu. O da daha fazla kan kaybetmişti. Bu

gövdesinden aşağı akıyordu. Yeşil gözleri savaş alanında geziniyordu. Kyo'yu arıyorum. Biliyordum.

alt dudağı titrediğinde onu fark etti.

"Castor!" Kyo, yaklaşmaya çalışan Kral Tatsuya'ya karşı savaştı. "Lütfen beni bırakma!"

"Ağlama... küçük..." Castor dizlerinin üzerine çöktüğünde, vücudundan parıldayan altın rengi bir sis

ve taşlardan birine çarptı. Arkadaşının ardından gelen çığlık yürek burkucuydu.

Çığlık attım ve Lucifer'e doğru hamle yaptım, gözyaşlarım görüşümü engelliyordu. Üç kardeşimin ruhu

Gece Düşüşü'nü daha da güçlendirdi. Işık Getiren ile çarpıştı ve

Lucifer'ı geri çekilmeye zorluyor.

Daman düştüğünde, Warrin'in acı dolu çığlığı yürek parçalayıcıydı. "Kotya! Tanrılar, hayır. Bırak beni,

Lev! Beni serbest bırakmanı emrediyorum. *Şimdi.*"

"Yapamam," diye karşılık verdi Lev, sesi titreyerek. "Bu itaat edemeyeceğim bir emir, Komutanım. Bunu yapmak zorunda."

"Hayır!" Warrin daha sonra tam boy bir ejderhaya dönüşerek büyük bir düşman grubunu geri püskürttü.

savaşçılar. Ve kükrerken, onları parçalara ayırmadan önce hepsini dondurdu. Gözyaşları sel oldu

büyük sürüngen gözlerinde.

"Hepiniz hayatlarınızı feda edeceksiniz, peki ne için?" Lucifer bir saldırıyı engelledikten sonra

Bana karşı. "Pis insanlar için mi?"

"Daha iyi bir dünya için. Böylece başkaları da huzurlu ve sade bir hayat yaşayabilir." Belki de hiç yaşayamayacağım bir hayat.

Ama o gece yaptıklarımız başkalarının da bu şansa sahip olmasını sağlayacaktı. "İnsanoğlunun hataları var ama

kurtarmaya değer."

"Sen tam bir aptalsın," diye karşılık verdi Lucifer. "Bütün bu güce sahipsin ve onunla hiçbir şey yapmıyorsun!"

"Yanılıyorsun." Kılıcının altından eğildim ve yana doğru yuvarlanarak başka bir darbeden kurtuldum.

"Gücümle yaptığım şey bu! Yaptığımız şey, kardeşlerim ve ben.

seninle dünyanın sonu arasında." Kılıçlarımız şakırdadı. "Eğer bir an için bile değişebilseydi, bu gece daha farklı olurdu. Ama sen asla değişmeyeceksin."

Eğer bu sonsuza dek mutlu biten bir masal olsaydı, Lucifer yaptığı hatanın farkına varırdı.

ve tövbe ederdi. O ve ben düşman olarak çatışmak yerine birbirimizi aile olarak kucaklayabilirdik. Fakat

Gerçekler hiçbir zaman peri masallarında olduğu gibi ortaya çıkmadı. Bazı insanlar kurtuluşun ötesindeydi.

Büyüye devam ederken Clara'nın sesi daha da yükseldi. Lucifer iblislere onu hedef almalarını emretti ama

Sirena, Baxter, Naida ve Kral Tatsuya sunağın etrafında bir bariyer onu korudu.

"Al?" Gray'in sesi kafamı doldurdu. Küçük bedeni karın üzerine yığılmıştı. *"Sanırım beni yakaladı.*

Korkuyorum."

"Korkma , " dedim ona, göğüs kafesimdeki keskin, delici ağrıyla savaşıarak. I

nefes alamıyordu. *"Yakında seninle olacağım."*

İri kahverengi gözleri kapanmadan önce bakışlarımı tuttu. Tekrar açıldılar. Açık mavi bir aura yükseldi

kılıçtaki diğer ruhlara katılmadan önce ondan.

Sırada Bellamy vardı. Gücünü kaybedip dizlerinin üzerine çöktüğünde, Phoenix'in adı

Dudakları. Başı öne eğilmeden önce boynundaki anahtarı kavradı. Kraliyet mavisi bir sis aktı

ondan.

Raiden gözlerinde parlayan yaşlarla bana baktı. "Görünüşe göre artık sadece sen ve ben varız."

Kelimelerim boğazımda düğümlendi. Saniyelerimiz kalmıştı ve ona tek kelime edemiyordum. Ben asla

vedalarda iyiydim.

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı yuvarlandı. "Yakında tekrar görüşürüz kardeşim." Raiden kılıcını

Lucifer'in omurgası, o da yere düşmeden önce kırıldı. Ruhu bedeninden çağrılırken, ikinci

kabzadaki son taş turuncuya döndü.

Onlarla çocukken tanıştığımndan beri ilk kez yalnızdım. Artık onları hissedemiyordum. Hissedemiyordum.

zihin bağlantımızı hissediyordum. Sanki ölmüşler ve beni arkalarında bırakmışlardı.

"Ne kadar tuhaf." Lucifer'in dudaklarının arasından kan damlarken, yedi kişi tarafından olduğu yerde kısıtırıldı.

Hepsi de vücudunun farklı yerlerinden çıkıntı yapan kılıçlar. Hırıldadı ve bakışlarımla buluştu, göz kapakları

daha ağır geliyor. "Daha önce hiç bu kadar üşümemiştim."

Derim kaşınıyordu, sanki içimden bir şey beni dürtüyordu. Bir çıkış yolu arıyordu.

"Lazarus." Ayaklarımın üzerinde dengesiz bir şekilde sallanıyordum, botlarımın parmakları karın derinliklerine batıyordu. I

Ona nasıl hissettiğimi söyleyemedim. Ona korktuğumu söyleyemedim.

"Seninleyim," diye karşılık verdi.

Yaklaştığını hissettim. Bu sırada kalbim gümbür gümbür atmaya başladı, ancak atışları oldukça yavaşlamıştı.

Son gücümü toplayarak Gece Düşüşü'nü Lucifer'ın göğsüne sapladım. Sarsıldı ve kan tükürdü.

"Sen... yaptın," dedi Lucifer, bıçağa bakarken nefes nefese kalmıştı.

"Ben yaptım." Ancak Pride zaferden hiç keyif almadı. Elde etmek için bu kadar çok şey kaybedilmişken

o.

"Merak ediyorum..." Lucifer'in sesi zar zor duyulabiliyordu. "Görecek miyim... Azazel'imi... diğer tarafta..."

Gözleri kapandı ve başı öne eğildi. Kılıç hala göğsüne . Kardeşlerimin

ruhlar onun kendini iyileştirmesini engelliyordu. Ölüme çok yakındı. Ama son

darbeyi vurmak için son bir ruha ihtiyaç vardı.

Kendimi daha fazla tutamayarak dizlerimin üzerine çöktüm. Sıcak kollar arkamdan bana sarıldı.

Kış elmalarının kokusunu aldığımda küçük bir çığlık attım. Kendimi çok zayıf hissediyordum ve giderek daha da zayıflıyordum. I

Başımı yana çevirip Lazarus'un sulu bakışlarıyla buluştum. "Sen... buradasın."

"Buradayım. Seni bırakmayacağım."

Gülümsemeye çalıştım ama yapamadım. "İyi yaptım mı?"

"Evet," dedi Lazarus bir damla gözyaşı . "Çok iyiydin."

Gözlerim kapanırken ona doğru yığıldım. Kendimi çok ağırlıksız hissediyordum. Ve sonra, hiçbir şey hissetmedim.

Bölüm Yirmi Dört Lazarus

Night Fall'un kabzasındaki son taş mora dönüştü. Alastair'in ruhu. Sekiz taş parladı

Gök gürültüsü patlamadan önce daha parlaktı. Lucifer

ölmüştü.

Savaş alanına sessizlik çöktü. Üst seviye iblisler ortadan kayboldu. Düşman Nefilimlerin çoğu

kaçtı. Lucifer'in ordusundan geriye sadece düşmüş melekler . Gözlerini dikmiş

Düşen kralları şok içindeydi. Ama sonra onlar da gitmeye başladılar.

Purah kaçmak için gölgeleri kullanarak gölgelerin içine girdi.

Yeteneklerinden biri. Öyle olsun. Bırakalım bir korkak gibi kaçsın. Artık umurumda değildi.

Umursamayacak kadar uyuşmuştum.

Clara sendeleyerek çocukların cesetlerine doğru ilerlerken ayağının kaydığını fark etti. Denerken göğsü kabardı

nefes almak için. Onun yerine çığlık attı. Gray'i kollarının arasına aldı ve saçlarına sarılıp ağladı.

ve karda ileri geri.

Mason onun yanına çöktü. Eski denizci normalde duygularına hakim olamazdı ama

o anda acısını tutamadı. Hiçbiri tutamadı.

Phoenix Bellamy'yi kendine doğru çekti ve gözleri kıpkırmızı parlayarak kırık bir çığlık attı. İçindeki ağaç

önü alev aldı.

Warrin Daman'ın bedenini kucakladı. İnsan formuna geri dönmüştü ama o sessizce ağlarken

Gözyaşları yanaklarında kristalleşti. Gümüş kirpikleri buz gibi parlıyordu.

Kral Tatsuya Kyo'nun arkasında durmuş, elini onun başına koymuştu. Kyo Castor'u tuttu, boğuk çığlıklar

Yüzünü Castor'un kızıl saçlarına sakladı. "Sana beni terk etmemeni söylemiştim, Kızıl.
Neden bir kez olsun

dinlemiyorsun?"

Alastair hâlâ kollarımdaydı. Titreyen bir elimle soluk sarı saçlarından bir tutamı kenara ittim.

Kâkül. Göğsüm çok sıkıydı. İçimde bir şey oluştu. Bir ığlık. Bir ığlık.
Tam bir döküm-I

bilmiyordum. Ama inşa ederken, yüzümü dostumun yanağına bastırdım. Soğuk yanağına.

"Bana söz vermiştin." Sanki bu bir şekilde gözlerini açmasını sağlayacakmış gibi onu hafifçe salladım.

Bir şekilde tenine sıcaklığı geri getirdi. "Tanrılar adına, kırmasan iyi edersin. Geri dönsen iyi olur

Ben."

"Ne demek istiyorsun?" Mason sordu. Clara Gray'i ona teslim etmişti. "Nasıl geri verecek?"

Çocuklar bu ayrıntıyı arkadaşlarıyla paylaşmamış, onlara boş yere umut vermenin zalimce olacağını düşünmüşlerdi.

"Büyüyü bozabilirler," dedi Phoenix. "Yapamazlar mı?"

"Umarım benimle dalga geçmiyorsunuzdur." Simon gözlüklerini çıkardı ve eliyle gözlerini sildi.

Galen'in yanına kıvrılmadan önce ceketinin kolunu sıyırdı. "Çünkü kalbim buna dayanamıyor."

"İşe garantisi yok," dedi Clara başını üzgün bir şekilde sallayarak. "İşte bu yüzden

sana söylemedim."

"Ama olabilir," dedi Titan, Raiden'ı tutarak. Nico yanlarında diz çökmüş, yanakları gözyaşlarıyla lekelenmişti.

"Bize geri dönebilirler."

"Bize ne yapmamız gerektiğini söyle," dedi Kyo. "Her şeyi

yaparım." "Aynen." Mason.

"Her şeyi yaparım. Herkesi öldürürüm. Her neyse." Phoenix Bellamy'nin altın sarısı saçlarının tepesini . "I

sadece onun bana geri dönmesini istiyorum."

" de bu." Clara çocuklara baktı. "Hiçbir şey yapamayız.
Büyüyü tersine

çevirebilecek tek onlar."

"Bunu kılıcın içinden nasıl yapacaklar?" Titan sordu.

"Saf irade gücü," diye yanıtladı cadı. "Onların ruhları her birinize bağlı. Bu
irade

onları çağırmaya yardım edin."

"Bu ne kadar sürer?" Mason'ın mesafeli sesi yüz ifadesiyle uyumluydu.
Gray'in saçlarını okşadı.

ona bakarken.

"Dakikalar mı? Saatler mi?" Clara gökyüzüne baktı. "Ama günün ilk
ışıklarından önce gerçekleşmesi gerekiyor.

Şafak vakti. Büyü siyah bir ayın altında yapılmıştı, bu yüzden bir ayın altında
da bozulması gerekir."

Michael yanımda cisimlendi. Asa da onunla birlikteydi. Arkadaşım çocuklara
baktı, sert bakışları

kenarlarında çatlama var.

"canına," dedi Asa, kıpkırmızı gözleri önündeki manzarayı tararken. O

Sonra Lucifer'a baktı. Işık Getiren onun ölümü üzerine parçalara ayrılmıştı.
"Onu öldürdüler."

Warrin ona ters ters baktı. "Eğer kına yakmaya niyetliysen, kalbini söküp
atarım."

Asa ellerini havaya kaldırdı. "Hey, onlara karşı bir sevgim yok, ama bu oldukça
boktan bir olay. Ben hissettim

Pride'la aramızda bir bağ oluşmaya başlamıştı... şey, bundan hemen önce." Simon ona, "Git buradan," diye mırıldandı.

"Aileyle böyle mi konuşulur?" Asa cevap verdi.

"Sen benim ailemden değilsin." Simon bir elini Galen'in boynuna koydu.
"Benim ailem gitti."

Ayağa kalkıp Lucifer'in yanına gitmeden önce Alastair'i nazikçe yere yatırdım.
Night'ı çektim

Göğsünden düştü ve renkli taşlara baktı. Başparmağımı taşların üzerinde gezdirirken görüşüm bulanıklaştı.

Mor olan. Alastair oradaydı. Bedeni sadece boş bir kaptı.

Arkamdan bir patlama sesi geldi.

Uriel, Raphael ve Selaphiel gelmişti. Bulutlar içeri girmiş ve sağanak yağmur yağmaya başlamıştı.

Karanlık gökyüzüne, beyaz ve altın tüyleriyle iniyorlar.

"Onlar Aslında yaptı " Uriel dedi, Şok oldum. "Onlar
mağlup Morningstar."

"Evet." Gece Düşüşü ağırdı, tüm ruh silahları gibi, kullanmasına izin verilmeyenler için

onları. Ama ruhum onun içeride sıkışıp kaldığını hissetti. "Ve bunun için her şeylerini verdiler."

Kalbim solup gitmişken savaşın bitişini kutlamak zordu. Lucifer ile

yenilirse, dünya yeniden barışa kavuşacaktı. Ama ne ? Bencil bir yanımda bu bedelin

çok yüksekti.

Belphegor Lucifer'in yanına inmeden önce karanlık bir şekil üzerimizden uçtu. İnançsızlıkla baktı

Yere yığılıp Lucifer'ı kendine doğru çekmeden önce. "Sen benim kralımı aldın. Benim ışığım." Ve

Sonra kahverengi gözlü bakışları Gray'e kaydı. Bu onu en çok etkileyen şeydi. "Gradyn? Ne yaptın sen!"

Sonra boğazından bir çığlık koptu. Belphegor'u bu kadar kırılmış göreceğimi hiç düşünmemiştim. Ellerini tutarken

Lucifer oğlunun cansız bedenine bakarken kederden kendini kaybetmişti.

Çok iyi anlıyorum. Alastair'e aşkıttım ama o gece kaybettiğim tek kişi o değildi. I

bütün çocuklarımı kaybetmiştim.

"Oğlun yanlışlarını düzeltmene yardım etti," dedi Uriel ona. Kar onun saç tellerine takıldı

kahverengi saçlı. "Bunun için o ve diğerleri cennette onurlandırılacak kahramanlardır."

"Bellamy dahil mi?" Phoenix sordu. "Ne de olsa *pis* bir *iblisle* çiftleşti."

Uriel'in bakışları ona kaydı. "Bu gece ordumuzun yanında cesurca savaşın iblis. Ne olursa olsun

sizin türünüze karşı olan hislerim, bunun için size minnettarım."

"O minnettarlığı kışına sok," dedi Phoenix hırlayarak. "Benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Ben daha çok

Onu bana geri getirmenin bir yolunu bul. Lucifer'i yenerlerse her şeyin düzeleceğine söz vermiştin.

affedildi."

"Ve öyle de oldu." Uriel'in gözleri titreyerek altın rengine döndü, sonra tekrar eski yeşil tonuna döndü. "Ama konuş

Bana bir daha böyle davranırsan seni çığlık çığlığa ateş çukuruna gönderirim."

Warrin Phoenix'in kolunu tuttu ve göz geldiklerinde başını salladı. Daman ve Bellamy'nin

yakın bir bağ paylaşıyorlardı. Arkadaşlarının da aynı bağ paylaşması uygun olur.

Alastair'e "*Lütfen bana geri dön,*" demeye çalıştım. Ama zihin bağlantımız zayıflamıştı. Düşüncelerim

ona ulaşamadı. Ve tanrılar, acıttı.

Michael ona yaklaşırken Belphegor başını kaldırdı. "Öldür beni artık. Dövüşmekten bıktım.

Her şeyimi kaybettim."

"Ölüm senin için çok iyi," dedi Michael, Belphegor'u ayağa kaldırarak. "Ölümle birlikte yaşayacaksın.

acınızı bir süre daha dindirebilir." Işınlanma yüzüğünü kullanmadan önce Uriel'e ve diğerlerine başıyla selam verdi.

onu ve Belphegor'u alıp götürecekti. Muhtemelen göksel hapis haneye, düşmüş meleğin beklediği yere.

daha fazla ceza.

"Nereye gittiğini ?" Dargan Asa'nın bileğini tutarak konuştu. "Gizlice kaçmaya mı çalışıyorsun?"

Böyle bir şey olmayacak."

Asa mahcup bir sırıtış attı. "Denediği için bir erkeği suçlayamam."

"Uh-huh." Dargan Asa'nın kollarını arkaya doğru çekti ve kelepçeleri taktı.

"Anlaşmamızı hatırla," dedi Asa bana. "Babamı yenmene yardım ettim."

"Hiçbir şeyi unutmuyorum, Lucifer'in oğlu. Konsey cezanı gözden geçirecek.

düşünmek." Uriel'e baktım. "Doğru mu?"

Başmelek başını salladı. "Yapılacak." Sonra Dargan'a döndü. "Onu saraya geri götür.

Şimdilik."

"Emredersiniz efendim." Dargan havaya kalktı. Asa'nın itilip kakılmakla ilgili şikâyetleri

uçtular.

Uriel'in bakışları daha sonra Baxter ile Clara arasında duran Penemuel'e kaydı.

"Sen hayatta kaldın

savaş."

"Ben yaptım." Penemuel kolundan bıçaklanmış ve kalçasından kesilmişti ama iyi dövüşmüştü.

İltica ettiğinden beri Uriel'le ilk kez konuşuyorlardı. "Kaçarak geçirdiğim onca yıl

Sen. Sanırım sonunda konseyin yargısıyla yüzleşme vaktim geldi."

Uriel'in bakışları daraldı ve çenesinde bir tik oluştu. "Seni asmak ne kadar cazip olsa da

Krallığa karşı işlediğin suçlar için uygun bir ceza ver. Michael bana değiştiğini söyledi.

Çoğu gaf yapan bir aptaldır ama kararlarına saygı duyuyorum. Ve savaştaki yardımını düşünürsek

Morningstar'a karşı, onunla aynı fikirdeyim. Yani şimdilik, yanlışlarınızı düşünün

affedildin. Ama bil ki, eğer çizginin dışına bir adım atarsan, kelleni alırım."

Penemuel ona cevap verdi ama ben ilgimi kaybettim.

Hüzün içimi kemirdi. Göğsümde bir boşluk hissettim. Zaferimizden sorumlu olanlar

bizimle daha uzun süre. Bu adil değildi.

Konnar ortaya çıkmadan önce rüzgâr arkamda kıpırdandı. Gece Güzü'ne kaşlarını çattı. "Onların ruhları

serbest bırakılmak için çılglık atıyor."

"Onların düşüncelerini duyabiliyor musun?" Ben sordum.

"Bir bakıma evet," diye yanıtladı Konnar. "Etrafımdakilerin zihinlerini okuyabiliyorum.

Birkaç istisna var ama bu konumuzun dışında." Elini sağa sola salladı. "Her ne kadar

bedenlerinde değiller, düşünceleri hala bana ulaşıyor. Belli belirsiz ama oradalar. Daha da fazlası, hissediyorum

düşünceleri ile ilişkili duygular. Çoğunlukla, eşlerine duydukları derin bir özlem."

Alastair'in zihniyle olan bağlantım kopmuştu ama eğer vampir hala

Ondan - hepsinden - bir şeyler alabilirsek belki onlara ulaşma şansımız olabilir.
Onlara yardım etmek için

savaş ve bize dön.

Konnar'ın bakışları kabzadaki son taşta takıldı. Alastair'i duydu mu? Ya da belki de sadece

onu özledim.

"Vampir bir şeylerin peşinde." Raphael bana doğru bir adım attı, beyaz kanatları hafifçe

Arkasında dalgalandılar. Eflatun gözleri Gece Güzü'ne kaydılar. "miyim?"

İsteksizce uzattım. "Ne yapacaksın?"

"Ben mi? Yapabileceğim çok az şey var." Raphael bıçağı inceledikten sonra her bir renklisine dokundu

Taşlar. "Ama eğer vampir düşüncelerini duyabiliyorsa, bu bana muhtemelen

Bizi de duyun. Ruhlarını dışarı çağırmaya yardımcı olabilecek bir fikrim var." Çocukların arkadaşlarına baktı. "Lütfen

cesetlerini getirin ve önüme koyun."

Warrin Daman'ı , onu Bellamy ile Phoenix takip etti. Mason Gray'i yanına yerleştirdi

Bellamy, Titan'la birlikte Simon'ın Galen'i getirmesine yardım etmeden önce. Raiden,
Kallias ve Castor daha sonra

yerleştirdim. Tüm kardeşler yan yana yattıktan sonra Alastair'i yatağın ucuna yatırdım.

Sıra.

Kâküllerini tekrar kenara çekerken göğsüm gerildi. Çok hareketsizdi. Uyurken bile

dokunuşumu her zaman ince bir gülümseme ya da uykulu bir homurdanma ile kaydedirdi. Bunlardan biri için her şeyimi verirdim.

Şimdi biraz homurdanıyor.

Raphael Gece Düşüşü'nü başlarının üzerinde yere koydu. Sonra her birine doğru yürüdü

elini göğüslerine koydu ve iyileştirme enerjisini yansıttı. Üzerindeki yara

Castor'un göğsü tam olarak kapanmadı - Raphael gibi iyileştirme konusunda uzman bir başmelek bile,

Işık Getiren'in neden bir yarayı tamamen iyileştirebilirdi; ancak kaybettiği kanı ve

vücudunu güçlendirdi.

"Bu işe yarayacak mı? Bilmiyorum. Ama denemeye değer." Raphael yerden yükseldi ve

yoldan çekildi. "Her biriniz kılıca yaklaşmalı ve arkadaşlarınızla konuşmalısınız."

"Onlarla konuşmak mı?" Mason sordu.

"Evet," diye yanıtladı Raphael. "Ruhlarınız birbirine bağlı, doğru mu? Ruhlarınızda büyük bir güç var.

kader arkadaşları arasındaki bağ. Onlara seslenirseniz, büyüü geçersiz kılmak için ihtiyaç duydukları itici güç olabilir."

"Bu işe yarayabilir," dedi Konnar. "Bazen bir insanın iradesi herhangi bir büyüden daha güçlü olabilir."

Warrin kılıca doğru bir adım attı. "Tıpkı Asa'nın kanımı beni

Hipnoz. Bana Daman'ı öldürmemi emretti, ama sonunda sisten kurtuldum ve

hissediyorum. Çünkü bu dünyada hiçbir şey ona zarar vermeme neden
olamaz." Karda diz çöktü ve

yeşil taşa dokundu. "Kotya?"

Renk, sanki onun sesine cevap veriyormuş gibi dönüyordu.

Buz ejderhasının yüzünde hüznü bir gülümseme belirdi. "Savaş sonunda bitti.
Kulübemize dönebiliriz.

Evimize." Yeşil daha parlak hale gelmeden önce daha hızlı çalkalandı. "Bir aile
kurmak istediğinizi biliyorum. I

Bunu benim de istediğimi sana söyleme şansım olmadı. Baba olduğunu ve
çocuğumuza bir şeyler öğrettiğini görmek istiyorum.

orman ve otlar hakkında. Onlara kılıç kullanmayı öğretebilirim ama sadece
eğlence için.

Bunun gibi bir savaş. Kendi babalarımızdan daha iyi babalar olacağız. Ama şu
anda en çok istediğim şey

seni tekrar kollarıma almak için."

Parıldayan bir sis Daman'ın bedenine akmadan önce parlak yeşil bir parıltı
oldu. Ve

ruhunun olduğu taş? Bir kez daha netleşti.

"Savaş mı?" Daman göz kapakları titreyerek açılırken mırıldandı.

Warrin yumuşak bir ıgık atarak onu göğsüne bastırdı. "Ben buradayım,
kotya."

"Tıpkı söylediğin gibi." Daman onun boynuna sokuldu. "Benim komutanım."

İçime öyle bir rahatlama çöktü ki nefesim kesildi. Tüm vücudum onunla sarsıldı ve bir top

duygu boğazıma düğümlendi. O zaman anlamıştım, neden her çocuk kaderindeki eşini bulmuştu?

Savaş sırasında.

Bu an içindi. Böylece o dostlar onları sonsuzluktan kurtarabileceklerdi.

hiçlik.

"Yaşasın." Raphael gülümsedi ve hafifçe alkışladı. "İşe yaradı."

"Geri kalanınız şimdi denemeli." Selaphiel gökyüzüne baktı. "Astrolojik enerjiyi hissediyorum

değişmeye başlıyor. Ay'ın gücü sonsuza dek sürmeyecek."

Sırada Simon vardı. Kırmızı taşa dokundu. "Hey, koca adam." Biraz parladı. "Sen ve Gazap

bu kılıçtan çıkmam gerek. Burası çok soğuk." Kırmızı dönüyordu. Simon gözlükleri buğulanırken gülümsedi.

yukarı. "Bana dön ki beni ısıtabilesin. Üşütmemi istemezsin, değil mi?"

Kırmızı sis taştan Galen'in bedenine geri aktı. Gözleri açıldığında, biri aydınlıktı

gri, diğeri ise siyahtı. Simon ona doğru süründü ve anında aşağı çekildi ve

Galen'in büyük kolları arasında.

Night Fall'a koşup Alastair'le konuşma isteğime karşı koydum. Arkadaşım çok kıızardı eğer

ruhunu kardeşlerinin önüne bıraktı. Botlarımın topuklarını kara gmdm ve bekledim...

Dışarıdan sakın, içeriden ise inanılmaz derecede sabırsızdı. Ancak, ocukların uyandığını görmek,

teker teker, bana neşe getirdi.

Onca savaş, stres ve fedakrlıktan sonra bunu hak etmişlerdi. Mutlu olmayı hak ettiler.

"Mason?" Gray gözlerini açmak için mücadele ederek sordu.

"Hey, meleğim." Mason onun yanağını okşadı. "şu büyük kahverengi gözlere bir bakayım. İşte buradasın."

"Kazandık mı?"

"Evet, yle yaptık." Mason onu daha da yaklaştırdı, vücudu rahatlamış bir çığlıkla titriyordu. "Her şey bitti."

Raiden'in ruhu daha sonra bedenine geri döndü ve uyandığında Nico tarafından saldırıya uğradı, ardından

Titan tarafından kucaklanmak için içeri çekildi. Ve ağzından çıkan ilk kelimeler? "Dostum, biraz pizza için adam öldürürdüm."

"Siktir, seni seviyorum," dedi Titan hafıf bir kakhaha atarak. Camgöbeği gözlerinde parlayan yaşlar onu öperken

Raiden'in siyah şapkasının yanında. "Beni bir daha asla terk etme." "Bırakmamaya alışacağım."

Kyo altın taşa dokundu ve Castor'a onun bir aptal olduğunu ve "kıızıl saçlı

yoksa Lykan Hypersport'unu satacaktı - ultra nadir bir spor araba olan

Açgözlülük'ün en değerli varlığının avatırı.

Castor inleyip halsizce doğrulmadan önce göğsüne parıldayan altın bir bulut doldu.

"Neden duygularımı incitmek zorundasın, küçük ejderha?"

Kyo üzerine atladı, daha önceki soğukkanlılığı arkadaşı geri döndüğü için dağılmıştı. Ağladı

Castor'un boynuna karşı.

Anka Kuşu Gece Düşüşü'nün yanında cisimlendi ve parmak uçlarını kraliyet mavisi taşın üzerinde gezdirdi. Onun

Siyah kuyruğu arkasındaki karın hareketsiz yatıyordu. "Herkes bana . Nefret ediyorum. Ama nefret ettiğim şey

daha çok şu anda lanet olası bir değerli taş olduğun. Vücudunu görüyorum ama seni hissetmiyorum Bell. Senin

Koku gitti." Bir damla gözyaşı taşın üzerine düştü. "Lütfen bana geri dön ki seni terk ettiğim için kışına tekme basayım.

ilk beni."

Bellamy'nin ruhu taştan kalktı ve bedenine geri döndü. Gözleri daha açılmadan,

Phoenix onun üzerine atladı ve yüzünü Bellamy'nin boynu ile omzu arasına sıkıştırdı. Kuyruğu kıvrıldı

Bellamy'nin bacağının etrafında.

"Senden çok nefret ediyorum," diye mırıldandı Phoenix onun boynuna karşı.

Bellamy elini omurgasında bir aşağı bir yukarı gezdirerek, "Evet," diye homurdandı. "Biliyorum."

Sadece iki ruh kaldı. Biri siyah, diğeri mor. Sabrım tükendi. Tutamadım kendimi

artık. Kılıcın yanına gidip diz çöktüm, mor taş titreştikçe görüşüm bulanıklaşıyordu

parmaklarımın altında.

"Bana bir söz vermiştin, Pride," dedim. "Bu büyüü bozacağına söz vermiştin, böylece biz de

ruhlarımız. Böylece bir bütün olabilirdik." Daha parlak, taş parlıyordu. "Yaptığın şeyden geri dönmezsın.

söyler misin?"

Arkamdan ağır bir iç çekiş sesi geldi. Uriel. Bir an için baş meleklerin hala

Alastair'i reddetmem emredildikten sonra onu eş olarak kabul etmem konusunu tartışmaları gerekiyordu. Onlar

eski kararlarını sürdürmeye karar verebilir ve beni bir kez daha yasaklayabilir.

Bunun bir önemi yoktu. Alastair'i sevmek olası bir lanetlenmeye değerdı. Beni dışarı atmaya karar verirlerse

sonra, öyle olsun. Ondan vazgeçmiyordum, şimdi ya da asla.

Ancak taş sesime tepki vermesine rağmen hiçbir şey olmadı. Onunla konuşmaya devam ettim ama

Aynı sonuç.

"Neden çalışmıyor?" Raiden sesi cızırtılı bir şekilde sordu.

Ağırlık göğsüme bastırdı. Taşı okşadım. "Beni test etmekten hoşlandığını biliyorum

Sabırlı ol Alastair, ama şimdi zamanı değil." Mor taş daha da parlaklaşarak devam etti,

sonra tekrar karardı. Korku kabardı ve göğsümde çalkalandı. "Ruhu bana cevap vermiyor.

diğerlerinin eşleriyle yaptığı gibi. Çiftleşme ritüelini tamamlamadığımız için mi?"

Konnar karşımda belirdi, sanki beni dinliyormuş gibi başını eğmişti. "Seni duyuyor."

Bir damla gözyaşı serbest kaldı. "O zaman neden bana dönmüyor?"

"Kallias," dedi Galen, kolları hâlâ Simon'ın boynundaydı. "Kılıcın içindeyken birbirinizle konuşun. Al hâlâ kapana kısıldığınızı biliyor olmalı."

Raphael kaşlarını çattı. "Eşi çoktan öldü, değil mi? O zaman onu geri al ruh."

Alastair bunu fark etmiş olmalı. Ve Kallias'ı geride bırakmayı reddetti.

Midemin alt kısmı düştü. "Yapabileceğimiz bir şey olmalı." Alastair'in hayatı

İstedığımız şey çok yakındı, savaşırsız bir yer. Mutlu olabileceğimiz bir yer. Birkaç dakika boyunca kimse konuşmadı.

"Deneyebileceğimiz bir şey var," dedi Uriel. "*Ben* deneyebilirim. Hiçbiriniz bunu yapamazsınız."

Sulu gözlerle ona odaklandım. "Onca insan arasından sen mi yardım edeceksin?"

"Lanetli oğullarla bir anlaşma yaptım," diye karşılık verdi hafif bir hırıltıyla. "Lucifer'i öldür ve onlar da

sonsuz mutluluğa kavuşacaktı. Kendi kişisel görüşlerim bir yana, bir borç var. Ve ben

kimseye borçlu olmamak."

Selaphiel ona sıırttı. "Düşündüğüm şeyi mi yapacaksın? Eğer öyleyse, bu gece kesinlikle

bunu yapmak için zaman."

"Ne yapmak?" Ben sordum.

"Bunu sana açıklamak çok fazla zaman kaybettirir," diye cevap verdi Uriel, elini açmadan önce

beyaz ve altın kanatlar. "Kısa süre içinde döneceğim. Bu arada, Alastair'in ruhunu çıkarmaya çalışmaya devam .

Bunun işe yaraması için çok kısa bir zamanımız

var." Yirmi Beşinci Bölüm

Alastair

Etrafımın farkında olmak ama görememek, dokunamamak ya da koklayamamak garip bir duyguydu. Ben vardı

kardeşlerimin her birinin taşlardan kaçıp eşlerine döndüklerini hissettim. Sonunda elde edeceklerini bilmek

sonsuz dek mutlu olmaları

rahatlatıcıydı. Ama hepsi değil.

"Neden hâlâ buradasın?" Kallias sordu.

Onu göremiyordum ama varlığını hissediyordum. Ruhum Night Fall ile birleştğinde

Kardeşlerimle aramızdaki telepatik bağ yeniden kurulmuştu. Ama şimdi ipleri kopmuştu, kopup gidiyordu.

her biri ayrılırken. Sadece bir bağlantı kaldı.

"Çünkü öylesin," diye yanıtladım.

Lazarus'un göremediğim bir yerden beni duydum.

"Eşin seni çağırıyor. Ona git."

Tanrım, ne kadar da istemiştim. Bedensel bir form olmasa bile, Lazarus'la birlikte olma arzusu

derin, kemirici bir ağrı. Her hissettim. *"Benimle gel."*

"Gelemem. Denedim."

Tam da beklediğim gibi. Kallias'a olan aşkımız güçlüydü, ama sadece eşiyle olan ruh bağlantısı

ona büyüyü bozacak gücü verebilirdi.

"O zaman yanında kalacağım," dedim. Bu, bana sahip olan kişiye asla geri dönemeyeceğim anlamına gelse bile

Kalp.

"Alastair..."

"Kayıplar diyarında çok uzun süre yalnız kaldın Kallias. Bunun olmasına izin vermeyi reddediyorum."

tekrar."

O uzak yerden Lazarus'un sesini tekrar duydum. Nasıl olduğundan emin değildim ama onun

Ağlıyordum. Artık kalbim hâlâ kırılabilir miydi? Kahretsin, artık atması için bir göğsüm bile yoktu.

içinde. Ama Lazarus'un acısını hissettim.

Onu özledim. Fiziksel olmayan bir alemde gezindiğim için bu tuhaf bir kavramdı.

varoluşun. Beden yok. Sadece düşünceler.

"Alastair?"

"Buradayım," dedim ona.

Ardından uzun bir duraklama geldi. *"Elimden kayıp gittiğimi hissediyorum."*

Olan şey bu olmalı. Bir ruh bedenden sonra farkındalığını korur.

Bir süre sonra bu bilinç kaybolmaya başladı. Ne kadar uzun süre kapana kısılırsak, o kadar çok unuttuk. Nasıl

Her şeyi unutmamız ne kadar sürecek?

Kallias ellerinden kayıp gittiğini hissetti. Saniyeler geçtikçe, ben de öyle yaptım. Ya da en azından,
Ben de öyle düşünmüştüm.

Saniyeler. Saatler ya da günler olabilirdi. Her şey solmaya başladı. Karanlık içine kapandı.

"Bana söz vermiştin!" Lazarus o uzak yerden bağırdı.

Kendime geldim.

"Lütfen Al," dedi Kallias. *"Burada da olsam, da olsam, eşim gitti. Ancak, seninki*

"Şimdi senin için ağlıyor. Ona git. Bunu benim için yap."

Ne kadar karşı koymaya çalışsam da -çünkü kardeşimin tekrar yalnız kalacağı düşüncesinden nefret ediyordum-

Lazarus'a olan özlemim çok yoğundu. Ben ona aittim. *"Seni seviyorum, Kal."*

"Ve seni seviyorum. Tekrar görüşene dek, kardeşim."

Bildiğim bir sonraki şey, bir kış gecesi gökyüzüne baktığımdı. Soğuk bir şey üzerime düştü.

Yanaklar. Kar. Büyük taneler halinde düşüyor, sürükleniyor, spiral çizerek aşağıya doğru . Gevrek hava içimi doldurdu.

Nefes alırken ciğerlerim.

"Tanrılara şükürler olsun!" Lazarus beni kollarının arasına aldı. Nefes nefese çılgınlık onu terk etti. "Beni öyle yakalamıştın ki

endişeli, seni inatçı, aptal çocuk."

"Sözümü tuttum." Onun tatlı ama ekşi elma kokusunu içime çektim. Ruhumdaki çatlaklar

tamir edildi.

"Evet, yaptın." Parmaklarını saçlarımdan arkasından şakağıma öpücükler kondurdu,

Kaşımın kenarını, burnumu, sonra da dudaklarımı.

Konnar diğer tarafımda belirdi ve elini omzuma koydu. "Seni tekrar görmek güzel,

eski dostum."

"Sen de, kadim olan."

Alay etti ama mor gözlerinde yumuşaklık vardı. "Bu kelime yasak." Beni sıktı elini çekmeden önce koluna vurdu. "Bir dahaki sefere kahraman olmaya karar verdiğinde, sana vurmama izin ver

kafasına vurmak yerine. Bu hayatta pek çok tanıdığım var ama çok azını dost olarak görüyorum.

Sen benim için kaybedemeyeceğim kadar değerli birisin."

"Bunu aklımda tutacağım," dedim, sözlerinden etkilenmişim. Ben de onun için aynı şeyleri hissediyordum.

Buluşma acı-tatlı oldu. Gece Güzü birkaç metre ötede karlar içinde yatıyordu, kabzasındaki tüm taşlar

Biri hariç. "Kallias." Boğazım sıkıldı. "Çıkış yolunu bulamıyor."

Tepemizden tiz bir ses geldi, sanki havada ıslık çalarak ilerleyen bir şey

yeryüzüne. Bir saniyeden kısa bir süre içinde, Uriel yeryüzüne inerken ıslık sesi gök gürültülü bir patlamaya dönüştü.

Kar. biri vardı.

İkisi yaklaşırken Castor, "Y artık," dedi. "Bu...?" "Evet." Raiden sırtıttı. "Nasıl bilmiyorum ama bu kesinlikle o."

"Kim?" Nico kardan ayağa kalktı ve gözlerini kısarak onlara baktı. "Vay be. Çok seksi."

Kahverengi saçlı erkek tıpkı yıllar önce olduğu gibi görünüyordu: uzun boylu, bronz tenli ve

Greke güneşini altında uzun günler süren sıkı antrenmanların şekillendirdiği kaslı bir vücut.

"Elasus," diye fısıldadım inanamayarak. "Kal'ın eşi."

Spartalı, açıklığa dağılmış cesetlerden etkilenmemişti.
Çok şey görmüştü.

daha da kötüsü. Odak noktası yalnızca Gece Düşüşü'ydü. Yanında diz çöktü ve elini

karanlık bıçağı çevreleyen gölgeler boyunca.

"Kallias," dedi sesinde bir titremeye. Kabzadaki siyah taş dokundu. "Savaş sona erdi, savaşçım. Eve, bana gel."

Gözyaşlarımı geri kırdım. Binlerce yıl sonra, sonunda yeniden bir araya geleceklerdi.

Kallias'ın bedenine akmadan önce taşın siyah bir sis yükseldi. Gözlerini açmadı ama

çenesi biraz titredi. Zihin bağlantımız geri dönmüştü ve bu bağlantıyla duygusal durumu

Bana açıldı. Korkuyordu. Gözlerini açıp her şeyin bir rüya olduğunu anlayacağından korkuyordu.

eşinin sesini duymamıştı.

Elasus onun yanında diz çöktü. "Gözlerini aç, savaşçım."

Kallias itaat etti ve tam Elasus'a bakarken dudaklarından boğulurcasına bir hıçkırık döküldü.
Yukarı doğru hamle yaptı.

ve kollarını ona doladı. "Gerçekten burada mısın?"

"Öyleyim." Elarus yüzünü Kallias'ın omzuna indirdi, alnı buruştu.
Çok mücadele ediyordu.

gözyaşlarını tutmak için. "Seni beklemekten hiç vazgeçmedim."

Kallias arkadaşının yüzünü avuçlarının arasına aldı ve onu öptü, boğazında bir inilti gümbürdüyordu. As

Kucaklaştıklarında, ağabeyimin üzerinde her zaman asılı duran o kara bulutlar dağıldı. Elarus onun ışığıydı.

fırtınayı kovalayan.

Kallias, "Bir milyon yıl yaşasam bile bundan daha mutlu bir an yaşayamam," dedi

onu tekrar öpmeden önce. "Kalbim. Ruhum. Her şeyim. Hepsi sana ait, Elarus."

"Ve değer vereceğim," diye verdi Elarus. "Ömrümüzün sonuna kadar."

"Nasıl?" Uriel'e sordum. Ben de ona "neden" diye sormak istedim ama tuttum. Bir şey göstermişti

bize beklenmedik bir nezaket gösterdi. Şansımızı zorlamasak iyi olur.

"Her başmelek göksel âlemin belirli alanlarını denetler," diye açıkladı. "Ben ise

öbür dünyadaki ruhlar. Bu yüzden benim görüşüm, kapılardan kimin geçmesine izin verileceği konusunda daha fazla ağırlık taşıyor.

Normal şartlar altında, bir ruhu geri getirme yeteneğine sahip olurdum ama bir bedeni geri getiremezdim.

vücut. Ancak bu gece özel." "Kara ay

yüzünden."

Başını salladı. "Herhangi bir kara ay değil, iki farklı yıl arasında gidip gelen bir kara ay. Bu yıl

enerji, All Hallows' Eve'de Kallias'ın bedeninin

onun ruhu. Hatta daha güçlü."

Bakışlarım kardeşime döndü. O kadar mutlu görünüyordu ki kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Bunu Elasmus mu seçti?"

"Evet," diye Uriel. "Ona seçim şansı verdim. Karar vermek için zamana ihtiyacı yoktu. Onun cevabı

Anında. Eşiyle yeniden bir araya gelmek için her şeyi

yapar." "Teşekkür ederim," dedim ona.

İğrenme yüz ifadesini gölgeledi. "Bunu senin teşekkürünü kazanmak için yapmadım, Nephilim. Bir borç vardı.

Borçluydum. Ben ödedim. Ödeştik say."

"İtiraf et Uri," dedi Raphael kollarını Uriel'e dolayarak. "Bunlara karşı bir var.

Çocuklar. Sadece bunu söyleyemeyecek kadar gururlusunuz."

"Artık onları savaş öncesine göre biraz daha az hor görüyorum ama yine de onları iğrenç buluyorum."

Uriel diğer başmelekten uzaklaştı ve Lazarus'a baktı. "Konuşulması gereken çok şey var ama

Savaştan sonra toparlanman için sana zaman vereceğim. Seni üç gün içinde konsey odasında bekliyorum.

zaman."

"Orada olacağım," diye cevap verdi Lazarus.

"Öyle olduğuna emin ol." Uriel bize sırtını döndü ve başka bir şey söylemeden gökyüzüne yükseldi.

Raphael onun peşinden uçmadan önce bize el salladı. Selaphiel de gitmeden önce kibarca başını salladı.

Lazarus'un yardımıyla biraz sallanarak ayağa kalktım. Hâlâ kendi evime dönmeyi hazmetmeye çalışıyordum.

vücut. Yine de ona yaslanmama izin verdi. Tıpkı her zaman yaptığı gibi. Benim güç direğim.

Oliver öne çıktı. "Emirleriniz nedir Komutan?"

Lazarus biraz doğruldu ve komutan moduna geçti. "Savaşta bunu hak ediyor

onur duyarım." Önce Konnar'a, sonra da insan formuna geri olan Bane'e baktı. "Hepsi.

Melekler, ejderhalar, vampirler ve kurtlar. Ölüleri toplayın ve onlara mezar ateşleri inşa edin."

"Evet, efendim." Oliver döndü ve Daichi tarafından durduruldu.

Toprak ejderhasında sıyrıklar ve birkaç kesik vardı ama güçlü duruyordu.

"Sana yardım edeceğim."

Oliver'ın yüzünde beliren yumuşak gülümseme, söze dökülmemiş sevgisini yansıtıyordu. Ve o

Bundan bahsetmek. Bunu yapmak sevgi dolu bir aileyi parçalayabilirdi. O yüzden bu duyguları en iyi şekilde

elinden geldiğince. "Buna minnettar olurum."

İkisi daha sonra birlikte ayrıldılar. Diğer melekler de onlara katıldı. Bane ve sürüsü de yardım etti. Pireler

inşa edildi ve cesetler üstüne yerleştirildi. Yakılıp alevler gökyüzüne yükselirken, sessizce

Bize karşı savaşmış olanlar da dahil olmak üzere herkesin öbür dünyada huzur bulması için dua etti.

Lucifer'e doğru bir adım attım, çömelirken boğazım aniden .
Dikkatli bir şekilde

Vücudundan hâlâ çıkıntı yapan kılıçları ve uzun siyah saçlarını düzeltti. Kanı sildi

ağzından.

Gözleri kapalıyken uyuyor olabilirdi. Ama ondan hiç hayat hissetmedim. Teni buz gibiydi.

Tıpkı üzerinde yattığı kar yatağı gibi soğuktu.

"Onun yasını tutmam yanlış mı?" Sesim kırık cam gibiydi.

"Hayır." Lazarus diz çöktü. "Kötülüğüne rağmen, ikimiz de onu bir zamanlar sevmiştik. İşte bu

versiyonu için yas tutuyoruz."

"Melek ruhları öldükten sonra nereye gider?" Lucifer'in son sözlerini hatırladım.

Babamın adı onun

dudaklarındaydı.

"Göksel âlemdeki cennet," diye yanıtladı. "Yine de, düşmüş melekler dünyada Şeol'e gönderilirler.

Yeraltı dünyası. Ölüler diyarı."

"Lucifer oraya mı gitti?"

"Sanırım öyle."

Gözlerimin arkasındaki yanmadan nefret ediyordum. "Onun için gözyaşı dökmek istemiyorum, Lazarus. Benim

Onunla ilgili anılarım yalanlar üzerine kuruluydu. Beni hiç önemsemedi. Ben onun için bir silahtım. Beni kullandı ve

beni manipüle etti. Peki neden böyle hissediyorum..." Bastırmadan önce içimden küçük bir çığlık yükseldi.

Lazarus elini başımın arkasına koydu ve bir kez sıvazladı. Sonra beni kendine doğru çekti.

Başka bir çığlık beni terk etti. "Dök içini," diye mırıldandı usulca. "Çok uzun zamandır güçlüsün. Yas tutuyorsun

seni daha az savaşçı yapmaz."

Bu beni daha çok ağlattı. Verecek başka bir şeyim kalmadığında, ona karşı durdum ve kokusunun

Beni rahatlatır. Her zaman yaptığı gibi.

"Bir konuda yanıldığınıza inanıyorum," dedi.

"Öyle mi?" Gözlerimi sildim ve boğazımı temizledim. "Peki bu ne ?"

Açık mavi gözleri Lucifer'ın üzerinde oyalandı. "Onun bir parçası seni seviyordu. Birkaç fırsatı oldu

Bu savaş sırasında seni öldürmek istedi, ama onun yerine seni bağışladı. Bazıları bunun, seni öldürmeyi umduğu için olduğunu iddia edebilir.

Onun tarafına geçip, bir imgelemde gördüğü gibi ordusunun komutanı olacaktı. Ama inanıyorum ki

Çünkü şu anda yasını tuttuğunuz tüm o anlar onun için de gerçektir."

Sözlerinin içime işlemlesine izin verdim. Bir şekilde kendimi daha iyi hissetmemi sağladılar. "Ona bir ateş yakabilir miyiz?"

O zaman onları hissettim. Kardeşlerimi.

Galen ve Kallias yanımda diz çöktüler ve Lucifer'i omuzlarına aldılar. Castor kolumu sıktı ve bana ince bir gülümseme sundu. Daman, Bellamy ve Raiden da oradaydı. Gri

elimi tuttu. Sonra benimle birlikte çoktan inşa ettikleri bir ateşe doğru yürüdüler.

Görüşüm yine bulanıklaştı. Aptal duygular. Benimkileri kontrol altına alamıyordum.

Lucifer'i üstüne yatırdıktan sonra ellerini karnına koydum ve üzerine bir pelerin örttüm.

Phoenix'e başımı sallamadan önce birkaç derin nefes aldım. Bir adım öne çıktı ve ateşe dokundu,

ateşe vermek.

Alevler tahtaya yayılıp pelerine ulaştığında, onun yanışını izledim.

Kardeşlerimden hiçbirini yanımdan ayrılmadı. Konuşmadık ama konuşmamıza da gerek yoktu. Sevgilerini hissettim. Onlar

yas tutmama izin veriyorlardı. Savunmasız olmama izin veriyorlardı. Beni tutuyorlardı.

Sonunda ateşten dönene kadar ne kadar zaman geçtiğinden emin değildim.

Uzakta gökyüzü daha aydınlık görünüyordu. Başka bir günü görecektik kadar yaşamıştık.

Bizim arkadaşlarımız da. Sirena

Clara'yı ordumuzdan ölen Nefilimlere saygılarını sunarken tuttular. Baxter ve Naida konuşuyorlardı.

Kral Tatsuya ve Prens Viktor ile. savaş olsa bile, ittifaktan daha fazlasından şüpheleniyordum.

oluşmuştu. Arkadaşlıklar da.

"Bu o nerede I teklifsen iyi Sabah." Konnar dedi. "Şafak yaklaşıyor. Tabutum bekliyor."

Ön kolunu sıktım. "savaştığın için teşekkür ederim."

"Her zaman." Konnar dişlerini göstererek gülümsedi. "Unutma, yakında bir çay randevumuz var. Sakın

geç."

"Yapmayacağım." Gülümsemesine karşılık verdim. "Ama kızcılık çöreği bekliyorum."

"Elbette. Onları fazlasıyla hak ettiğini söyleyebilirim. Crumpets daha iyi bile." Konnar göz kırptı

Lazarus'a başını sallayıp gitmeden önce. Bir an oradaydı ve bir an sonra gitti.

"Şimdi ne yapacağız?" Ben sordum.

"Uyuman gerek." Lazarus dudaklarını alnıma bastırdı. "Gözlerini zor tutuyorsun

açık."

Son yirmi dört saat kesinlikle beni yakalamıştı. Ve uzun zamandır ilk defa

sonunda düzgünce dinlenebileceğimi hissettim. Ufukta daha iyi günlerin vaadi bekliyordu. O gün

savaş sona ermişti. Lucifer'in terör saltanatı sona ermişti. Bu sefer iyiliği için.

Kardeşlerime baktım. Yorgun olmalarına rağmen hepsi arkadaşlarına sarılmıştı. Gülümsüyorlardı.

Yükünden kurtulmuş

Savaş. Hayat bizi nereye götürecekti? Emin değildim. Ama öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

Gökyüzünde şafak sökerken, Lazarus'un yanına yaslandım. "Hadi eve gidelim."

Yirmi Altıncı Bölüm

Lazarus

Saray bahçelerinde dolaşırken güneş ışığı çardağın gül sarısı çatısına vuruyordu.

Tempolu, gerçekten. Konsey şu anda Alastair ile olan ilişkiyi tartışıyordu. Bana söylenen

kararlarını beklemek.

Beklemekten nefret

ederdim.

Bir nefes vererek taştan oyulmuş bir su kabının yanında durdum. Kristal berraklığında

içinden su . Sükunete katkıda bulunma niyetindeydim ama bir şekilde hedefi ıskaladım. Sinirlerim

çok sıkı sarılmıştı.

"Endişelenmeyi bırak," diye derin bir ses geldi solumdan. Michael mavi bir elbise giyerek bana doğru yürüdü.

Chiton. Belden yukarı giyilen kıyafetlere karşı duyduğum tiksintiyi o da paylaştırdı.

ilgilenmesi gereken konular vardı, o da rolünü oynadı. "Kanatlarınız bu gün kararmayacak. Al bakalım."

"Nedir bu?" Sarılmış paketi ondan alırken sordum.

"Mini elmalı turtalar," diye yanıtladı. "Kış bahçesindeki elmalarla yapıldı. Raphael onları

Özellikle sizin için hazırlandı. Çok sevimliler, değil mi?"

Paketlerini açtığımda, içleri mükemmel şekilde altın sarısı ve lapa lapa milföy hamuruyla doldurulmuş üç küçük turtayla karşılaştım

küp küp doğranmış elmalar ve tarçınla kaplı. Ağız sulandıran baharatlar burnumu gıdıkladı. "Güçlü bir

Sizin gibi savaşçıların onları tanımlamak için 'sevimli' kelimesini kullanması çok sevimli."

Michael gülümsedi. "Hayattaki en küçük şeylerden bile keyif almayı severim. Her zaman vardır

yeni bir keşif yapmak için. Aşık yeni bir şey. Yemek. Müzik. Akıllı telefonlar. Bunlar

bir şeyler zihnimi yatıştırmaya yardımcı oluyor."

"Görünüşe bakılırsa buraya gelirken turtalarımın keyif almışsınız," dedim.

dudaklarının kenarındaki kırıntılar.

"Bunu kusursuz teslimat hizmetlerimin karşılığı olarak kabul edin." İfadesi biraz daha değişti

Ciddi. "İki tanesi Alastair'le olan kader arkadaşı bağınıza karşı çıktı."

"Oh, sadece onlardan birinin kim olduğunu merak edebilirim."

Michael, "Uriel bu kez gerçekten de senin tarafını tuttu," diye karşı çıktı.
"Lanetli oğulları görmenin

Kendilerini feda etmeleri onun zihniyetini biraz da olsa değiştirdi. Şimdi onların babaları olmadığını görüyor. Bu

Kendine gelmesi biraz daha zaman alacak ama inanıyorum. Eninde sonunda."

Bakışlarımı hamur işinden ayırmadım. "Yani artık Alastair'i sevmem yasak değil mi?"

Koluma hafifçe vurdu. "Bu gerginlikten kurtul dostum. Her şey yolunda. Sen ve Gurur

çiftleşme törenine devam etmekte özgürsünüz. Tarih belirlendi mi?" "Bir tarih belirlemeden önce konseyin kararını bekliyorduk."

"O zaman ona dönüp bu konuyu tartışmanızı öneririm." Gülümsemesi geri döndü. "Düzenlemeler yapılmalı

yapılmış. Süslemeler, menü ve tabii ki uygun kıyafetlere ihtiyacınız var, tıpkı benim gibi... ne olacağım

İnsanlar buna sağdıccınız mı diyor?"

Onunla yüzleştim. "Aslında, eğer uygun görürseniz, nikâhı sizin kıymanızı istiyorum.
Hem düğün hem de

"Ruhlarımızı bağlamak için bir ritüel." Yüzüm kızardı. Ona sorarak haddimi aşıyor muydum? "Ama sadece sen-"

Büyük eli omzuma indi. "Başka bir şey söyleme. Bundan onur duyarım."

"Teşekkür ederim, dostum."

"Bana böyle hitap etmenden çok hoşlanıyorum." Michael parmaklarını suyun üstünde kaydırarak

havza. "Kısa bir süre önce beni hâlâ üstün olarak görüyordun."

"Hâlâ seviyorum. Her zaman da seveceğim." Elimdeki bohçaya bakarak gülümsedim. "Yine de, eğer Alastair'i sevmek bana

önemsediğimiz kişilere nasıl hissettiğimizi söylememiz gerektiğidir. Er ya da geç. Onlar bile

Ölümsüz yaşamları olan bizler, bunu yapmayarak onca yılı boşa harcayabiliriz."

"Boşa geçen yıllardan bahsetmişken..." Michael'ın kestane rengi gözleri tekrar bana kayd. "Konseyle konuştum

Mephistopheles hakkında."

"Ve?"

"Uriel sürgünün kaldırılmasına karşı çıkıyordu. Ancak, verdiği bilgilerin bizi nasıl

zafer, Uriel'e oy verilmedi." Michael buna kıs kıs güldü. "Tanrım, yüzündeki alaycı ifade beni

günlerce güleceğim."

"Yani Mephis'in kayıplar diyarından ayrılmasına izin verilecek mi?" Bu konuda ne hissettiğimden pek emin değildim.

Bu. Düşmüş melek bize yardım etmişti ama bunu kendi bencil sebepleri için yapmıştı. Yine de, onun yalnızlığı

hissedilirdi. Kimse onun kaderini hak etmiyordu. Ve yıllar önce, Kallias'ın cesedini saklamama izin vermişti.

ruhu, içinde hâlâ iyilik olduğunu kanıtlıyordu.

"Deneme amacıyla," diye yanıtladı Michael. "Ayda bir gün, krallığı terk etmesine izin .

ve istediği yere gidebilir. Bu arada krallığın muhafızı olarak görevlerine devam etmelidir. Eğer

bu iyi giderse, ona daha fazla özgürlük tanınacak. Sonunda, sürgününün tamamen sona ereceğine inanıyorum.

kaldırıldı. Güven önce kazanılmalıdır."

"Anlaşılabilir." Turtalardan birini ısırdım. Tadı kokusundan bile daha . Baharatlar patladı

Dilim ve mükemmel hamur işi dudaklarıma döküldü. "Mm. Ağzımda cennet gibi. Bunlar olmalı

düğünde servis edildi."

Michael güldü. "Dileğinin yerine getirilmesini sağlayacağım."

Turtanın geri kalanını ağzıma ve sessizce çiğnedim.

baş. "Belphegor hakkında bir karara vardınız mı?"

"Öngörülebilir bir gelecek için göksel hapisanede kalacak," yanıtladı. "O yalvarıyor

ölüm. Konsey de tam olarak bu yüzden onun bir hücrede çürümesine karar verdi."

"Asa'nın cezası ne olacak?"

"Ah. Asa Morningstar." Michael usulca içini çekti. "Gece Güzü göksel kasaya yerleştirildi

ve ağır bir şekilde korunuyor, bu yüzden ruh silahı yok ve onu geri çağırıyor. Konsey

güçsüz olduğu düşünülürse, onu hapiste tutmak için pek bir neden

görmüyor." Kafa derim diken diken oldu. "Onu serbest bırakıyorsun."

"Gözetim altında tabii ki." Michael başını salladı. "Zaferimizde çok büyük bir rol oynadı. olmadan

onun yardımını olmasaydı savaşı kaybederdik. Adaletin terazisini tarttım ve bir tane daha hak ettiğine karar verdim.

şansın var. Ama tek bir yanlış hareketinde kafasını omuzlarından ayırıyorum."

"Vepar ve Purah hâlâ dışarıdalar," dedim. "Ya özgür kaldığında onu bulurlarsa?"

Başını iki yana salladı. "Güçleri olmadan Asa'nın onlara bir faydası olmaz. Ama Dargan ve izcileri

duruma göz kulak olun."

"Çocukların hâlâ günahları var," dedim sonra. "Lucifer'i yenmenin onları günahlarından kurtarabileceğini düşündüm.

lanet."

Michael sözlerimi düşündü. "Mephis onların günahlarının ruh silahları olduğu teorisini ortaya attı."

"Ve bir ruh silahı, içinde yaşadığı ruh ölmedikçe yok edilemez," dedim başımı sallayarak.

"Çocuklar hala güçlü. Bu da demek oluyor ki, başka bir savaş çıkarsa

yardım et." Bu düşünce göğsümde derin bir sızıya neden oldu. Alastair basit ve huzurlu bir hayat istiyordu.

kavga.

"Hayır," diye cevap verdi Michael. "Krallıklara iyi hizmet ettiler. Eğer başka bir savaş çıkarsa, göksel

ordu bunun üstesinden gelecektir. Size söz veriyorum."

Doğru olduğunu bilmem için gereken tek şey onun sözleriydi.

Göksel âlemden ayrılırken kendimi çok daha hafıflemiş hissettim. Konseyin kararı artık üzerimde asılı değildi.

Başım. Tekrar nefes alabildim.

Adaya döndüğümde tarlalarda eğitim gören savaşçı yoktu. Hiçbir anlam yoktu

aciliyet. Gerginlik ve savaş beklentisi ortadan kalkmıştı. Huzurlu, kaygısız atmosfer memnuniyet verici bir değişiklikti.

Aileler liman yakınlarındaki sokaklarda geziniyor, kafeleri ziyaret ediyor ve alışveriş yapıyordu. Bir kadın

Nefilim çocuk ilk kez uçmayı öğreniyordu. Bir ayağının üzerinde süzülürken zevkle ciyaklıyordu.

küçük siyah kanatlarını çırpıyordu. Babasını daha önce savaşan savaşçılardan biri olarak tanıdım.

Echo Bay'de yanımızda.

Savaşın sona ermesi daha fazla başlangıca izin vermişti. İlk uçuş dersleri. İlk aşk. Ama aynı

zamanda vedalar da

getirmişti.

Prens Viktor ve ordusu buz ejderhası krallığına geri dönmüştü. Kral Tatsuya ve kuvvetleri

o günün erken saatlerinde Japonya'da Ishigaki yakınlarındaki adalarına doğru yola çıkmışlardı. Sirena'nın savaşçıları

ama şimdilik Clara'yla birlikte geride kalmıştı.

İki dişi şu anda nereye ev diyeceklerine karar vermeye çalışıyorlardı.
Cadı özlemle bekliyordu

Nefilim komutanı savaşçılarını terk etmekte zorlanırken, Echo malikanesi. A

Yine de çözüm ortaya çıkacaktı. Aralarındaki bağ, bunun olmaması için çok güçlüydü.

"Konseyin kararı neydi?" Alastair telepatik olarak sordu.

Zihin bağlantımız, savaşın ardından Echo Körfezi'nden ayrılmamızdan kısa bir süre sonra yeniden ortaya . Bu

Onunla aramızdaki bağ benim için önemliydi. Bunu geçici olarak kaybetmek beni yıkmıştı.

"Seni gördüğümde söyleyeceğim."

"Şimdi söyle," dedi. Ve ben cevap veremedenden ekledi, *"Evet, evet, sen*

Benden emir al. Kapa ."

Kıkırdadım. *"Raiden'larda mısın?"*

"Evet. Elarus için bir hoş geldin partisi düzenlemekte ısrar etti, bu aynı zamanda bir savaş sonu

kutlama ziyafeti. Başka bir deyişle, umarım açsınızdır."

Bir kıkırdama daha. Tuhaftı, gülmek çok kolay geliyordu. Üzerimden kalkan ağırlık

omuzlar da kalbimi hafifletmiş gibiydi. Bu kadar özgür hissetmenin mümkün olduğunu bilmiyordum.

Ben verandadan yukarı doğru yürürken beyaz taş evin açık pencerelerinden kahkahalar dökülüyordu.

Adımlar. Kapıdan adımımı attığımda bir kahkaha tufanı daha koptu. Kardeşler Elasmus'un yıllara yayılan hikayelerini anlatıyor.

Spartalı da tıpkı Kallias gibi modern dünyayla başa çıkmaya .
Her şey hakkında meraklı

ama aynı zamanda huzursuzdu da. Kanepeye oturdu, vücudu gerilmişti. Kallias bir kolunu

karnını okşadı ve kulağına fısıldadı, usulca gülümsedi, o gerginlik biraz hafifledi.

"Uh-oh," dedi Gray beni fark ettiğinde. Simon ve Mason'ın kucaklarında yatıyordu.

diğer kanepede. "Yüzüne bak. Sence bu iyi bir haber mi yoksa kötü mü? Bilemiyorum. Her zaman huysuz görünüyor."

Alastair çekingen bir ifadeyle bana yaklaştı. "Ee? Kararın nedir?"

Onu kollarıma çektim ve herkesin dudaklarına bir öpücük kondurdum. Bellamy

catcalled. Castor bize bir oda tutmamızı söyledi. Spontane öpücük Alastair'i hazırlıksız yakaladı. Ama onu görünce

kalbim küt atmaya başladı. Ardından rahatlama, neşe ve sevgi içime doldu, o kadar çok şey hissettim ki

dikişleri patladı.

"Gülümsüyorsun," dedi Alastair, başparmağını dudaklarımın köşesinde gezdirerek. "Bunun anlamı

düşündüğüm şey mi?"

"Bizim lehimize karar verdiler." Elimi ensesine koydum, tüy gibi yumuşak gıdıklanmasına bayıldım.

Parmaklarım sarı arasından kayıyordu.

Alastair ilk başta tepki vermedi. Sadece bana baktı, mavi gözleri okunmuyordu. Ama sonra, o

Ağzını benimkine yapıştırdı ve beni öyle sert öptü ki ayak parmaklarım botlarımın içinde kıvrıldı.

" bu!" Raiden arka kapıdan girdi, elinde bir tepside ızgara tavuk ve sebze kebapları. "Bu bir hoş geldin Elasmus, yaşasın savaş bitti, tebrikler.

Nişan partisi. Lanet olsun. Daha fazla yemek yapmalıyım."

"Bebeğim, yeterince yemeğimiz var." Titan tepsiyi ondan aldı. "Git otur ve kardeşlerini ziyaret et.

Ben dışarıda bitiririm."

Etler ızgarada cızırıyor, kokusu açık veranda kapısından geliyordu - domuz pirzolası ve biftek

Titan'ın tuz, biber ve Akdeniz baharatlarının karışımından oluşan özel baharatıyla ovuldu.

Yine de hiçbir şey Raiden'in kusursuz koku alma duyusunu geçemedi. İçindeki her malzemeyi tahmin etti.

Bir nefes.

Clara ve Sirena benden kısa bir süre sonra geldiler.

"Limonlu bar getirdim," dedi Clara, mutfak tezgâhına bir kap koyarak. Kokladı...

farklı.

"Vay anasını, kızım." Bellamy onu kaldırdı ve etrafında döndürdü. "Biri işaretlenmiş."

"Tam zamanında," diye mırıldandı Phoenix ambrosia aromalı viskisinden bir yudum almadan önce. Bakışları

Bellamy'nin arka tarafında oyalandı.

"Beni gözlerinle becerdiğini hissediyorum, Nix." Bellamy, Clara'yı tekrar yere bırakırken ona sırtıttı.

"Ne olmuş yani? Boynundaki anahtar, istediğim zaman gözlerini sikebileceğimi söylüyor."

Bellamy, Phoenix'in duvara yere doğru yürüdü ve kollarını iki yanına dayadı

başını. Yüzünü Phoenix'in yakasına doğru indirdi. "Ve bu yaka seni benim üzerime atabileceğimi söylüyor.

ve seni yarın yokmuş gibi becereceğim."

"Oh, lütfen yap." Phoenix onun çenesini ısırıldı. "Bu konuda nazik de olma. Ben bütün istiyorum

çığlıklarımı duymak için."

Daman burnunu kıvırdı. "Siz ikiniz sadece... yapmasanız olmaz mı?"

"Konuşacak yerin yok, D," dedi Bellamy. "Sen ve Warrin daha önce o kadar sert sikiştiniz ki

villanın duvarları." Warrin

gölümsedi. Hiçbir şey

söylemedi.

"Şu işaret meselesine dönelim." Bellamy Clara'ya baktı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Ben öpüşmem ve söylemem." Clara'nın ısırik izi köprücük kemiğinin üzerinde duruyordu. Saçlarını örmüştü

ama görünmez olsa bile, yakınındaki her doğaüstü varlık onu

Orada olduğunu biliyordum. "Ama ille de bilmen gerekiyorsa, onu biraz, biraz, gerçekten çok seviyorum."

Gray Clara'nın üzerine atladı. "Bu sizin de yaşam güçlerinizi bağlayacağınız anlamına mı geliyor? Seni istemiyorum

Yaşlanmak. Ya da hastalanmak. Sonsuza kadar bizimle kalmanı istiyorum."

"Ah, benim değerli oğlum." Clara ona sıkıca sarıldı. "Her seferinde bir adım atalım."

Çocuklar cadıyı gerçekten sevdiler. O da onları sevdi.

Sirena önce Raiden'ın, sonra da Castor'un Clara'nın üzerine çullanmasını izledi. Onu rahatsız ettiler ve o da

Onlar.

"Ona iyi bak," dedi Alastair. Sesini bir uyarı notası renklendirdi, sanki koruyucu bir büyük

Kardeşim.

"Öyle yapacağım," diye yanıtladı Sirena. "Savaşın geride kalmasıyla birlikte, sadece ona odaklanmak için zaman ayırmak niyetindeyim. O

Dünyayı hak ediyor ve bunu ona vermek için hiçbir şeyden

kaçınmayacağım." "Echo Bay'de mi kalacaksınız?" diye sordu.

Sirena başını salladı. "Benim yokluğumda ordumu Lysandra'ya emanet ettim." İkinci komutanı.

"Kendimi bildim bileli bir savaşçının hayatını yaşadım ve nefes aldım. Clara daha fazlasını

istememi sağladı."

O duyguyu biliyordum.

Alastair'in eli benimkine kaydı. O da bu duyguyu biliyordu. İkimiz de hayatlarımızı

Savaş. Birbirimize odaklanmamızın zamanı gelmişti.

"Kendimi sana bağlamak için sabırsızlanıyorum," dedi usulca, o güzel mavi gözlerini bana çevirerek. Bizim

Zihinler aynı yerde olmalı.

"mı ?" Elini tutarak onu vücuduma doğru döndürdüm.

"Soğuk ve otoriter olabildiğimi duydum. Huysuz da."

Soluk bir kaşını kaldırdı. "Oh, sen kesinlikle o şeylerden birisin. Listeye inatçılığı ekle.

ona. Ama-" Parmak eklemlerimi yanağına götürdü. "-Ayrıca sıcak, sevecen ve sadıksınız. Hatta

kendini bana kapattığında, beni izledin." "Seni her zaman

izleyeceğim."

"Biliyorum." Alastair zorlukla yutkundu. Kaşları göğsüme dokundu.
"Yapacaksın

düğünümüzde gömleksiz olmayacaksın. Yapacağım son şey olsa bile sana bir takım elbise giydireceğim."

Güldüğümde, cevap olarak gülümsemesi göğsümde küçük patlamalar yarattı. Kalbimde.

"Bir şartla takım elbise giyerim."

" et," dedi, kuşkuyla. Aynı zamanda eğleniyordu da. Gözlerinden sıcaklık yayılıyordu.

Elim çenesine kaydı ve eğilip ağzımı kulağına dayadım. "Eğer beni bundan mahrum bırakırsan

sonra."

Nefesinin altında inledi. "Sanırım bu ayarlanabilir. Ama önce pratik yapmalıyız. Bir sürü ve

çok pratik yapmalısın."

"Dönüşe hoş geldin, savaşın sonu, nişan ziyafeti sonrasına kadar beklememiz gerekecek."

Bir kahkaha attı. "Gitmek için tatlı alacağız." Belini

kavradım. "İhtiyacım olan tek tatlı sensin."

"İşin içine elma girmediği sürece." Alastair parmaklarını boynumun arkasına kilitledi. "Merak ediyorum."

"Ne hakkında?"

"Tamamen çiftleştikten sonra yaşayacağımız yer." Kardeşlerine şöyle bir baktı.
"Daman ve Savaş

kulübelerine geri dönerler. Galen ve Simon, Echo Körfezi'nde denize yakın bir ev satın almayı planlamaktadır. Castor ve Kyo

su ejderhası sarayında yaşamaya davet edildiler. Raiden ve Titan'ın burada bir evi var. Kallias ve

Elasus, Baxter'a onların da burada kalıp kalamayacaklarını sordu. Gray ve Mason, Clara'yla birlikte Ravenwood'da kalacaklar,

Şimdilik geçici olarak. Bellamy ve Phoenix kalacak bir yer bulana kadar birlikte dünyayı dolaşmayı planlıyorlar.

sakinleş." Tekrar bana baktı. "Peki ya biz?"

"Bunu düşündüm." Ağzının kenarında gezindim. "Ve benimle yaşamayı çok isterim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Göksel âlemde mi? Buna izin var mı?"

Başımı salladım. "Uriel ruhlarınızın kapılara girme yasağını çoktan kaldırdı, bu yüzden benimle yaşıyorsunuz.

hiçbir yasayı çiğnemeyeceğiz. Özellikle de konsey sendikamızı onayladığına göre.

Ama bu fikre karşı çıkarsanız anlarım. İstersen bu diyarda bir yer bulabiliriz. I

sadece seni istiyorum-"

"Gergin bir şekilde saçmalamana alışkın değilim. Bu oldukça değerli."

Alastair yüzümü tuttu ve

Gözlerinde neşe parlıyordu. Bu sevinç beni kalbimden vurdu. "Benim evim senin yanında. Her nerede olursa olsun."

Benimki de onunla birlikteydi.

***

Baxter'ın villasının dışındaki avluda bulunan ağaçların gövdelerine tel ışıklar sarılmıştı. Baxter'ın

Konuklar içeri süzölüp yerlerini bulurken yumuşak bir parıltı davetkârdı.

Alastair kumsal düğünü fikrini reddetmişti. Castor ve Raiden'in her ikisinin de düğünleri

ve muhtemelen bunu yapan üçüncü kardeşi olduğu için hırlamıştı.

Çeşmenin yanında dururken bu anıya gülümsedim. Beklenti midemde dönüp duruyordu.

misafirler geldi. Baxter ev sahibi gibi davranarak herkesle sohbet etti - özellikle de çekici erkeklerle

Katılım. Dargan ve Oliver yerlerine otururken bana başlarıyla selam verdiler.

"Gergin misin?" Michael sordu. Geniş omuzlarını vurgulayan lacivert bir takım elbise giymişti.

büyük çerçevesini tamamlıyordu. Kravat yok. Kravat takmaya çalışmıştı ama iki saatten kısa bir sürede yırtmıştı.

Saniyeler.

"Biraz bile değil." Omuzlarımı yuvarladım. "Ama bu takım çok dar."

"Çok dar değil," dedi sırtarak. "Sana oturuyor. Sen sadece mızızlanıyorsun."

"Senin kravatın gibi."

"O kravat beni öldürmeye çalışıyordu." Michael bir eliyle takım elbisesinin önünü düzeltti. "Onu ben öldürdüm.

önce."

Yanımızdaki mihrapta gümüş bir kadeh ve bir şişe özel şarap vardı.

bağlayıcı büyü. Michael kutsamayı yaptığında bu sihir harekete . Alastair ve ben

Sonra yeminlerimizi eder ve birer içki içerdik. Ritüelin ikinci kısmı ise özel olarak

Bağlamayı tamamlamak için bedenlerimizi birleştirmemiz gereken

resepsiyona. Nefes alın. Nefes verin.

"Tören birazdan başlayacak, dostum," dedi Michael. "Hevesin çok hoş."

"Lütfen beni tanımlamak için o kelimeyi

kullanma." "Küçük bir kuzu kadar şirin."

Ona alaycı olmayan bir bakış attım.

Konnar bana yaklaştı. Güneş batar batmaz gelmişti, Alastair'in Konnar'ı çağırma nedenlerinden biri de buydu.

bir akşam töreni istiyordu. En iyi arkadaşı güneşe tahammül edebiliyordu ama sadece sınırlı dozlarda. "O

Hazır. Ve onu görene kadar bekleyin. Onu giydirerek mükemmel bir iş

çıkardım." Midemdeki ani kıpırdanmalar, acaba ben *mi* gergin.

Michael ona, "Seni tekrar görmek güzel," dedi.

"Sen de öyle." Konnar'ın bakışları onun vücudunda gezindi. "Güzel temizleniyorsun, ama söylemeliyim ki, seni tercih ederim

gömleksiz."

Michael'ın gözleri kararırken dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi.
"Kıyafetlerle ilgili komik olan şey

çıkabilir."

"Ne kadar ilgi çekici." Vampirin mor gözleri, arkasını dönüp oturmadan önce biraz parladı.

Hiç vakit kaybetmeden onunla da flört eden Baxter'ın yanında. "Sen ve Konnar hakkında bana söylemek istediğin bir şey var mı?" Michael'a sordum.

"Anlatacak bir şey yok." Ama yüz ifadesine bakılırsa, öyle olmasını dileyip dilemediğini merak ettim. Bir gizem

başka bir gün çözülmek üzere.

Çünkü tören başlıyordu.

Tüm kardeşler öğleden sonra Alastair'in yanındaydı ve ona yardım ediyorlardı.

ve muhtemelen onu biraz da şımarttım. Ama şımartılmayı hak ediyordu. Planlamaya yardım etmişti ve

her birinin düğününü yönetti. Kendisi için böyle bir sevgi ve destek göstermeleri yerindeydi. O

onların ve arkadaşlarının da törenin bir parçası olmasını istemişti. Her biri koridorda yürüyecekti.

Çiçek tarhlarının yanına küçük bir müzik topluluğu kurulmuştu. Akşam çuha çiçeği

çellonun ilk notası çaldığında arkalarında çiçek .

Önce Gray ve Mason göründü. Gray koridordan aşağıya doğru götürülürken kulaktan kulağa sırttı ve

ön sırada. Ardından Castor ve Kyo, sonra da Raiden ve Titan geldi. Çocuklar ve arkadaşları

kıyafetlerini koordine ettiler. Her bir arkadaşın takım elbisesinin göğüs cebinde bir mendil vardı.

çocukların günahlarının rengiyle eşleşti.

Kallias ve Elasmus dışarı çıkıp Daman ve Warrin'in önündeki yerlerini aldılar. Buz ejderhası

Koltuklarına ulaştıklarında Daman'ı yavaşça döndürdü ve saçlarına bir öpücük kondurdu. Sanki bir üst seviyeye

Bellamy ve Phoenix koridorun sonuna vardıklarında Bellamy şeytanı daldırıp öptü.

Onu.

Daman gözlerini devirdi ve "Gösterişçi" diye

mırıldandı. Oturduklarında Daman Bellamy'nin

kaburgalarına dirsek attı.

"Onlar Keyifli, değil Onlar mı?" Michael sordu. "Böyle canlı kişilikler."

Tüm kardeşler yerlerine oturduktan sonra şarkı değişti, melodi yavaşladı. Nefesim

Alastair'i gördüğüm anda yakalandım. İnce bedenine tam oturan üç parçalı, tamamen şampanya rengi bir smokin giymişti.

mükemmellik. Şal yaka ve ince çiçekli tasarım, sadece bu kıyafet için uygun olan zarafeti yansıtıyordu.

onu. Gümüşü sarı saçlarının yanları kesilmiş, uzun tepesi geriye doğru taranmıştı.

Clara onu koridorda yürüttü ve belli belirsiz de olsa Clara'nın kolunu sıktığını gördüm.

Odaklanma ona doğru ilerledi. O da gergindi.

Ve sonra gözlerimiz buluştu. O günün hayatımın en mutlu günü olmasını bekliyordum. Beklemediğim şey

çok duygusallaşmaktı. Boğazım düğümlendi ve gözlerim doldu. Bana doğru yürürken, ikimiz de

uzaklara baktı.

"Çok güzelsin," diye yansıttım kafasının içine.

"Beni ağlatma," diye karşılık verdi.

"Daha hızlı yürü. Sana kollarımda ihtiyacım var."

Yakışıklı yüzünde bir gülümseme belirdi. *"Çok sabırsızsın."*

"Sabırsız mı?" Kalbim daha hızlı çarpmaya başladı. *"Seni binlerce yıldır bekliyorum."*

Bize ulaştıklarında Clara, Alastair'in elini benimkinin üzerine koydu. Ten tene temas uyandırdı

midemde daha fazla kıpırtı.

Michael herkesi selamladı ve düğüne hoş geldiniz dedi, ancak sözleri kısa sürede kayboldu. Ben

çarpıcı erkeğin büyüüne kapılmıştım. Pride ile Alastair nadiren

ama arkadaşlarımızın ve tanıdıklarımızın önünde dururken biraz titredi.

"İstedığinin bu olduğuna emin misin?" Özel bağlantımızı kullanarak sordum.

Alastair'in yanıtı *"Her şeyden çok,"* oldu. *"Bu yüzden gerginim. Korkuyorum.*

Uyanacak ve bunun sadece bir rüya olduğunu öğreneceksin. Lucifer asla yenilmedi ve sen ve ben

birbirimize karşı hiçbir şey."

"Benim için her zaman bir anlam ifade ettin."

Mavi gözleri buğulandı.

Alyanslarımızı birlikte seçmiştik. Basit beyaz altın yüzükler, ama her birinde iki yuvarlak yüzük vardı.

İkimizi temsil etmesi için elmas ve ametist kesilmiş taşlar. Yüzükleri birbirimizin koluna taktık.

Törenin evlilik kısmını tamamlayan parmaklar. Şimdi sıra

bağlama işlemine gelmişti.

" gece iki ruh bir olacak," diye devam etti Michael, gümüş kadehi kapıp doldururken

Şarapla birlikte. "Lazarus, sadakatinden ve dostluğundan onur duyduğum meleklerin komutanı

ve Alastair, sadece bu diyarı değil tüm diyarları kurtarmaya yardım eden savaşçı bir Nefilim. Hayır.

Hiç kimse mutluluğu bu iki onurlu erkekten daha fazla hak etmiyor. Onlar bu dünyaya çok şey verdiler.

Ve bu akşam, nihayet kendileri için bir şey alıyorlar. Birbirleri için."

Şaraptaki bağlayıcı büyüyü tetikleyen büyü antik Yunan'a kadar uzanıyordu. Bu daha çok

bir büyüden çok bir nimet. Michael'ın dilinden dökülen kelimeler, kader arkadaşlarının ihtişamından

ve böyle bir bağın sahip olduğu güç. *"Ayrı ayrı, yarım hayatlar yaşarlar. Birlikte, bütün olurlar."*

Ruhum Alastair'le birlik olmayı arzuluyordu. Ona ulaşmaya yaklaştıkça, daha da hevesleniyordum.

oldu. Huzursuz.

Michael kadehi sunarken, "Bu tanıkların önünde yeminlerinizi edin," dedi. "Ve sonra,

Bu yemini mühürlemek için içelim." Alastair'e sııttı. "Sanırım Pride önce gitmek ısrar edecek?"

Castor ön sıradan homurdandı.

Alastair şarabı almadan önce kardeşine ters ters baktı. Koyu renkli sıvı döndü ve

soluktu, kadehten büyülu bir enerji mırıldanıyordu. Bana odaklandı ve kalbim kaburgalarım. Heyecan beklentiyle karıştı.

"Bu gece sana ne söyleyeceğimi derin derin düşündüm," diye başladı Alastair. "Cesur bir açıklama

Aşkıım çok teatral görünüyor, ama basit bir seni seviyorum asla yeterli olmayacaktır. Gerçek ki, senden nefret ediyordum.

ilk tanıştığımızda. Bu nefret sonunda saygıya dönüştü. Eğitiminiz zordu ama beni güçlü kıldı. Ve

O zamandan beri senin yol göstericiliğın kardeşlerime liderlik etmemi ve başımı dik tutmamı sağladı. Sensiz,

Laz, ben bugün olduğum adam olamazdım. Bana gerçekten sevilmenin nasıl bir Şey olduğunu gösterdin... ve

karşılığında birini sevmek. Tüm bu tanıkların önünde, eş olarak yanınızda kalacağıma yemin ederim.

dostlar, günlerimizin sonuna

kadar." Bir içki aldı.

"Onu Şimdi pmem uygunsuz olur mu?" Parmağımı onun parmağına sordum.

Kadeh.

Bir kıkırdama dalgası kalabalığın içinde dalgalandı.

"nce yeminler, sonra pşmeler," dedi Michael. "Seni sabırsız melek."

Alastair sırtıttı. "Başka hiçbir Şeye benzemediğimi biliyorum, ama bu iş bitene kadar kendini tutmaya alış.

lmsz aşkını itiraf et."

"Normalde burada senden emir almadığımı şoylerdim, Pride." Elini tuttum.

diğer elimde şarap. Bakışlarımız birbirine kilitlendikten sonra önünde diz çöktüm. İçine ekti

Küçük bir nefes. "Ama bu gece, önünde diz kyorum ve sana her Şeyimi . Bizim yolumuz

Kolay. Engeller bizi yıllarca ayrı tuttu. Ama inanıyorum ki bu sadece şu anda hissettiğimiz aşkı

Daha güçlü. Sana hayatımı veriyorum. Sana kalbimi veriyorum, çünkü o senden başka kimseye ait olmadı. Yemin ederim ki

Günlerimizin geri kalanında sizi sevmek ve onurlandırmak ve güce ihtiyaç duyduğunuz anlarda size destek olmak için.

Bana yaslanın, düşmenize asla izin vermeyeceğim."

Başımı tekrar kaldırıp bir yudum almadan önce ona doğru eğildim.

"Buraya gel," dedi Alastair, beni ayağa sürükleyerek. Bedenlerimiz arasındaki boşluğu kapattı ve

Beni ensemden yakaladı.

"Bu yeminleri ettikten sonra, artık-"

Alastair Michael 'ın dudaklarımı yakalamadan önce bitirmesini beklemedi.
İnilti içinde guruldadı

boğaz. Konuklar alkışladı ve ilk sıradaki kardeşlerinden yuhalamalar ve bağırışlar geldi. Öpücük

gülümsediğinde kırıldı. Ve bu gülümsemenin şefkati onu bir kez daha kendime çekmeme neden oldu.

Bellamy kaşlarını sallayarak, "İkinizin daha sonra ne yapacağınızı biliyorum," dedi.

"Dama mı oynuyorsun?" Titan homurdanırken Raiden sırttı. "Evet, haklısın. Satranç oynayacaklar.

Bu daha sofistike ve boktan bir şey."

"Kahretsin, Raiden," diye mırıldandı Alastair, gözlerini kısa süreliğine kapatarak.

"Hey, pastanın tadına baktığında beni seveceksin," dedi ve sandalyesinden kalkıp Titan'ı çekerek

onunla birlikte. "Tadını tahmin et."

"Bu Earl Grey ve limon!" Gray haykırdı.

"Bal notalarıyla birlikte," diye ekledi Raiden. "Yani? Şu anda en sevdiğin kardeşin ben miyim? Eğer sen

yüksek sesle itiraf etmek istemiyorum. Sadece telepatik olarak teyit edebilirsiniz."

Alastair güldü. Bu içten ses o kadar hafıftı ki, her zamanki kısıtlamalarından kurtulmuştu.

taşıdı. Bu, kardeşlerinin büyük bir gülümsemeye boğulmadan önce şaşkın bir sessizlik içinde ona bakmalarına neden oldu.

Onu kollarıma çektim. "Gülüştüğüne bayılıyorum."

Başını benimkinin üzerine koydu. "Ben mutluyum. Olabileceğimi hiç düşünmediğim kadar."

"Bunu hak ediyorsun," dedi Galen, Simon'un sırtına bir el koymadan önce omzunu sıvazlayarak ve

ona yol göstererek.

Raiden, Titan'la birlikte ayrılmadan önce bize "İçeride görüşürüz," dedi. Nico onlara doğru koştu ve

doksana sıfır konuşuyordu. Titan bir kolunu çocuğun boynuna doladı ve saçlarını karıştırmak için onu kendine çekti.

"Hey! Dur!" Nico kıpırdandı. "Biri yardım etsin. Taciz ediliyorum."

Kanım ısındı ve içimi kemiren bir ağrı göğsümden yayıldı. Bağlama büyüsü

etkisi. Alastair'e çok yakın hissediyordum. Ama kollarımla onu sımsıkı sarmış olsam bile, onu kendime yaklaştıramıyordum.

Yeterince. Bu acıyı dindirecek tek bir şey vardı: Ayini tamamlamak.

Ağzımı kulağına dayadım. "Kendi düğün resepsiyonumuzu atlarsak kimse fark eder mi sence?"

Alastair kıkırdadı. Titrekti. "En azından varlığımızla onları onurlandıralım. Çok lanet görünüyoruz

iyi."

". Görünüşe çıkacağız *ve sonra* gizlice kulübeye kaçacağız."

"Bungalov." Dudaklarını çenemde gezdirdi. "Ve sonra seni bu takım elbiseden çıkarıp

"Adımı haykırana kadar." "Ya da

sen benimkini haykırana kadar."

"Meydan okuma kabul edildi," dedi gülümseyerek.

El ele, koridordan aşağıya ve resepsiyon alanına doğru yürüdük. Dekoratif fenerler yanıyor

sıcak ışıltısı yatıştırıcıydı. Yine de kokusu kadar rahatlatıcı değildi: tatlı sedir ve

Sadece ona özgü bir misk kokusu. Ay ışığı soluk sarı saçlarının gümüşü tonunu ortaya çıkardı ve

Bana gülümsediğinde gözlerinin kenarları kırıştı.

Kalbimden bir sızı geçti ve elini biraz daha sıkı tuttum.

Bir gün ikimiz de bu ana dönüp bakacak ve bunun muhteşem bir hayatın başlangıcı olduğunu bilecektik

birlikte.

Sonsöz

Alastair

Dört Ay Sonra

Dumanı tüten bir fincan çay her sabah için mükemmel bir başlangıçtı. Ama uyandıktan sonra

gölünü derecede seksi bir meleğın boynunuzu öpmesiyle uyuyun.

"Günaydın." O bacaklarımın arasına yerleşirken ben de kollarımı ona doladım. Aletlerimiz

Birbirlerine bastırdılar, onunki kaya gibi sertti ve benimki kesinlikle duruma ayak uyduruyordu. Sıcak teni kokuyordu

Yüzümü omzuna bastırduğımda .

"Günaydın." Lazarus boynuma daha fazla öpücük bıraktı ve kalçalarını öne doğru yuvarladı. "Herhangi bir

Güne nasıl başlamamız gerektiğine dair önerileriniz var mı?"

"Aklıma birkaç şey geliyor." Parmaklarımı kürek kemiklerindeki yarıkların üzerinde gezdirdim. Yumuşakça

Ben onları içeri sokarken inledi.

Göksel âlemdeki yaşam ilk başlarda garipti. Kardeşlerim ve ben Lucifer'i yendiğımızden beri,

Melekler arasında kahraman olarak görülüyorduk. Hepsi benim yanımda nasıl davranacaklarını bilmiyordu. Ancak,

beklediğim gibi bir düşmanlık yoktu. Ve birkaç hafta sonra, bu gariplik azaldı.

Uriel benden vebadan kaçır gibi kaçıyordu, ama nadiren karşılaştığımızda, sadece

hırladı ve uzaklaştı.

Lazarus'la yaşamaya

gelince?

O sabah buna iyi bir örnekti. Günlerimiz sevişmekle ve

Bağımızı derinleştiriyor, birbirimiz hakkında daha çok şey öğreniyorduk.
Bana bir kütüphane kurdu ve bana yardım etti.

Yangında kaybettiğim tüm kitapların kopyalarıyla doldururdu. Bazı akşamlar benimle otururdu.

okurdu. Bazen de bana sarılırken ona yüksek sesle kitap okumamı isterdi. İşte o anlar

en samimi hissettim. Özel.

Hâlâ meleklerden oluşan bir kuvvete komuta ediyordu; ancak artık savaşta olmadığımız için

evde geçirmek için zaman.

"Kardeşlerinle ne zaman buluşacağız?" diye sordu. "Saat

üçte."

"Mmm." Lazarus sikimi yavaşça çekti. "Her santimine tapmam için bolca zaman var.

o zaman."

Gülümsedim ve avucuna doğru eğildim. "Bu kulağa hoş geliyor."

Her Pazar, kardeşlerim ve arkadaşlarımız ziyaret etmek ve yemek yemek için bir araya gelirlerdi. Bazen

Raiden ve Titan'ın evinde; diğer zamanlarda ise Clara'nın evine gittik. Yer önemli değildi, yeter ki

hep birlikte olduğumuz gibi. Artık kendi hayatlarımız olabiliirdi ama her zaman birbirimize zaman ayırırdık.

Diğer.

Lazarus göğsümü öptü, dilini göbeğimde gezdirdi ve sikimi içine aldı.

Ağzıma. Beni hazırlamak için zaman ayırdı ve ben kalçalarımı oynatarak daha fazlasını ararken sikimin etrafında gülümsedi.

Bana verdiği iki parmaktan daha fazla. Yine de kısa süre sonra işkenceme son verdi ve bana geri döndü.

Vücut.

İlk başta beni nazikçe aldı. Kalçalarıyla yavaş bir ritim tuttururken dudaklarımız usulca buluştu. Bağladı

Parmaklarımız ve onun evlilik yüzüğünü hissetmek göğsümde havai fişekler patlattı.

Dört aydır evli

ve hala güçlük çekiyordum. Benim olduğunu. Yaşadığımız onca şeyden sonra,

orada sona ermiştik. Birlikte

ve mutluyduk.

"Seni seviyorum," dedi, bana bakarken dudakları aralandı.

"Ben de seni seviyorum." Elimini köprücük kemiği boyunca gezdirdim ve yarasının alt kısmına dokundum.

Omzumdan. Yüzünü eğdi ve onunkine benzeyen yara izimi öptü. "Tüm dünyada her şeyden çok

alemler."

Lazarus kollarını altımdan geçirdi ve sırt üstü dönerek beni üstüme yerleştirdi.

"Sür beni."

"Bana emir mi veriyorsun?" Bir elimi göğsüne koydum ve onu daha da içime aldım.

"Hayır," dedi, göz kapakları yarıya inmişti. Parmak uçları kalçalarımın battı. "Kontrolü sana veriyorum.

Bununla ne yapacaksın?" Ve

sonra, ona gösterdim.

***

Yağmur Ravenwood Konağı'nın pencere camlarına vururken herkes masanın etrafında oturuyordu.

Kış yerini bahara bırakıyordu ama Echo Bay'de kar yağmıyorsa yağmur yağıyordu. Ben yapmadım.

Zihin. Raiden'ın hazırladığı biberli ve tatlı mısır ekmeğini yerken kesinlikle havayı bozmadı.

Pişmiş.

"Göksel alemde işler nasıl?" Galen bana sordu. "Herhangi bir kavgaya karıştın mı?"

"Evet," dedi Castor. "Uriel'in ağzına patlatmak gibi mi? Eğer öyleyse, lütfen ayrıntılı olarak anlatın."

"Hayır. Hiç kavga olmadı."

Lazarus sırtıttı. "Bana taslamaya çalıştığı ve benim de ona

kim sorumlu."

Alay ettim. "Bunu bu sabah merhametime sığınan kişi söylüyor. Yoksa unuttun mu?"

"Aww." Bellamy kolunu Phoenix'in sandalyesinin arkasına doladı. "Hala balayında

evresi, anlıyorum. Her sabah, öğleden sonra ve gece seks."

Gray burnunu kırıştırdı. "İğrenç."

Clara ona parmağını şaklattı. "Hey, konuşacak yerin yok, küçük bey. Kendine saldırdın.

"Bu evin her yerinde kocam var."

"Bölgemi işaretlemeliyim," dedi Gray sırtarak.

"Başka bir yerde işaretle."

Mason yumruğunun içine öksürdü. Zavallı adamın yanakları kıpkırmızıydı.

Gray'e *"Arkadaşını utandırmayı bırak,"* dedim.

O da bana dilini çıkararak karşılık verdi. Bazı şeyler hiç değişmedi. Ama ben istemedim.

onlara. Savaş hepimizden çok şey götürmüştü. Onun eğlenceli ruhunu almadığını gördüğüme sevindim.

Kallias'a baktım. Elasmus'a yakın oturmuş, arkadaşına bir parça mısır ekmeği yedirirken usulca gülümsüyordu.

Bu kadar çok gülümsediği, bu kadar mutlu olduğu bir gün göreceğimi hiç düşünmemiştim.

İkisi Lazarus'un adada kaldığı bungalov eve taşınmışlardı. Baxter aradı

Elasmus'un bıçak ustasıyla çalışmaya başladığını söylemişti. Silah yapmak yerine

onları kullanmaktan. Kallias artık çalışıyordu. Savaşcının ilginç bir düşüncesi

Kardeşi latte yapıyordu ama hoşuna gidiyordu. Yemek pişirmenin Raiden için yaptığı gibi, zihnini sakinleştirmeye yardımcı oluyordu.

"Yani." Daman boğazını temizledi ve rahatsız bir şekilde koltuğunda kaydı.
"Savaş ve benim haberlerimiz var."

Warrin anında gülümsedi ve Daman'ın elini masanın üstüne koydu.

Daman biraz kızarak, "Biz hamileyiz," dedi.

"Taşıyıcı annemiz bize haberleri dün sabah verdi," dedi Warrin, gülümsemesi o güne kadar gördüğüm en büyük gülümsemeydi.

görüldü. "Kotya ve ben bir kız ya da erkek bebeğe ebeveyn olacağız. Cinsiyeti umurumda değil. Tek dileğim bebeğin

sağlıklı ve güçlü olun."

Daman eşine baktı ve bir sevinç dalgası geldi. Mutluluğu elle tutulur gibiydi.

"Tebrikler!" Gray sıçrayıp Daman'ın üzerine atladı, sonra aynısını Warrin'e yaptı. "Bir isim verebilir miyim?

Bebek mi? Erkek olursa Pete. Kız olursa

Petra." Warrin başını salladı. "Petra

ismini sevdim."

"Hayır," dedi Daman. "Çünkü neden bu ismi seçtiğini biliyorum."

Mason bir kahkaha attı. "O tatlı kışını buraya geri getir meleğim.
Çocuklarına Dino-Pete'in

adını vermiyorlar."

Gray ona surat astı.

Bellamy'nin küçük gülümsemesinden bunu zaten bildiği anlaşıyordu. Daman muhtemelen onu aramıştı.

Warrin'le birlikte iyi haberi aldıktan hemen sonra. "Senin adına çok mutluyum, D.

harika bir baba olacağım. Ben de onları şımartan harika bir amca olacağım."

Phoenix başını Bellamy'nin omzuna yasladı. "Bir bebeği kucağına alman

kara kalbim. Resmen iyi adamlardan biri olacağım. Tatlılık çok fazla ."

Bir gün onların da bir aile kuracaklarını biliyordum. Şimdilik dünyayı gezmenin tadını çıkarıyorlardı.

"Geciktiğim için özür dilerim," dedi Penemuel, aceleyle kemerli kapıdan geçip yemek odasına girerken. Onun

Kahverengi saçlarının taranması gerekiyordu ve gözlükleri yamuktu. "Teslim tarihime zar zor yetiştim. I

teslim etti ve koşarak geldi."

O ve Clara, biz adaya gitmeden önce birlikte yaşadıkları süre içinde yakınlaşmışlardı.

Bu yüzden onu kendisiyle yaşaması için geri davet etmişti.

Raiden ayağa fırlayıp ona bir kase acı biber hazırlamadan önce, "Sorun değil," dedi.

Büyük bir

üstüne mısır ekmeği parçası.

"Teşekkür ederim." Penemuel içeri dalmadan önce başıyla onu selamladı.

Lazarus onu izledi.

"Kibar ol," dedim telepatik olarak. Lazarus düşmüş meleği aylar öncesine kıyasla şimdi daha çok seviyordu,

ama ben onlara arkadaş demezdim. Yine de henüz. Belki zamanla bu değişir.

"İyi davranıyorum." Gözleri bana kaydı. *"Sadece ona sostan bahsetmeyeceğim. yanağını."*

Elimi kalçasına koydum, o da kendi elini üstüne koydu ve parmaklarımızı birbirine geçirdi.

Simon ağzını sildikten sonra, "Bugün dükkâna ilginç bir şey geldi," dedi.

"Olamaz." Castor inledi. "Korkutucu bir aura yayan antika bir yüzük olduğunu söylüyorsanız, onu

bulduğunuz yere geri götürün ve kutuyu denize atın." Galen

kıkırdadı.

"Bu bir yüzük değil," dedi Simon gözlüklerini burnuna geri iterek. "Bu bir keman."

"Booooooring." Gray bacaklarını sandalyesinde yukarı kaldırdı ve Mason'a yaslandı.

"İlgimi çekti," dedim.

"Öyle olacağını düşünmüştüm." Simon gülümsedi. "Biraz eski, ama biraz bakımla

çok güzel. İstersen senin olsun"

Bu jest beni çok etkiledi. Savaş ve ardından gelen her şeyle birlikte - evlenmek, başka bir ülkeye taşınmak

başka bir diyara ve her zaman bildiğim hayatın dışında bir hayata yerleşmek
-Enstrümana olan sevgimi

unutmuştum. "Teşekkür

ederim, Simon."

Tatlı olarak Titan bir tabak fıstık ezmeli kurabiye ve elmalı cips getirdi.

Daman kahveyi hazırladı ve Kallias da fincanları doldurup dağıtmasına yardım etti.

Castor bir deste çıkardı

poker oyunu için kartlar.

Kardeşlerimi izlerken kalbim çok dolu hissediyordum. Gülümsüyorlardı, kahkaha atıyorlardı. En önemlisi,

hep . Güvende. Sağlıklı.

Lazarus eğildi ve dudaklarını kulağımın üzerinde gezdirdi. "Mutlu

musun?" Yüzümü ona döndüm ve nazikçe elini sıktım. "Evet. Hem de çok."

"Güzel." Gözleri yumuşadı. "Ben de öyle."

Sevdiklerimle çevrili, huzurlu ve sade bir hayatın tadını çıkarmak, tek istediğim şeydi. Bu

Fırtına dinmişti. Savaş sona ermişti.

Ama bu muhteşem hayat daha yeni

başlıyordu. Son

Nephilim kardeşler ve eşlerinden daha fazlasına mı ihtiyacınız var?

Yapma.Bayan [Ötesinde ve Fırtına](#), a Oğullar . ve Düşmüş Dizi sonu arkadaşı!

Her çift için yeni bir kısa öykü, Uriel'in yaşamına bir bakış

Kardeşlerin kişisel dosyaları, karakterlerle röportajlar ve daha fazlası! Yazarın Notu

Burada ne söyleyeceğimi çok düşündüm. Ve fark ettiğim şey şu ki, nasıl olduğunu kelimelere dökmek zor

Hissediyorum.

Bu seri ilk olarak yaklaşık 6 yıl önce aklıma geldi, ancak emin olamadığım için rafa kaldırdım.

Kimsenin okumak isteyip istemeyeceğini (lol). Bu çocuklar sabırla hikayelerinin yayınlanmasını beklediler.

anlattı. Geçen yıl kariyerimde çok düşük bir noktaya geldiğim ve bir işadamı olarak yerim konusunda çok zorlandığımda

ve havlu atmanın eşiğindeyken Galen bir adım öne çıktı ve "Ben hallederim.

Güven bana."

İşte o zaman Nephilim çocuklarımın yeterince beklediğine karar verdim. Kimse okumasa bile.

bu seriyi **benim için** yaz. Bunu yaparken yazma tutkumu yeniden buldum. Bunlara aşık oldum

karakterler ve onların evreni. Devam etmemi sağladılar. (Harika. Şu an gözlerim doluyor lol.)

Tutku projemin bu kadar kalbine dokunmasını hiç beklemiyordum, ama o kadar mutluyum ki

inanılmaz mutlu oldum. Bu çocuklar benim için dünyalara bedel. Birçok kez yoldaşım oldular.

ve sonunda bunları sizlerle paylaşmak korkunç ama bir o kadar da inanılmazdı.

Onlara veda etmeye hazır değilim. İstemiyorum. Ama onlar mutlu yaşamayı hak ediyorlar.

başlarının üzerinde bir savaş olmadan. Dizileri bitmiş olabilir, ama hayatları sadece

Başlangıç. Mutluluk, huzur ve sevgi dolu bir hayat.

Bu seriye şans veren herkese teşekkür ederim. Desteğiniz için teşekkürler ve

Yol boyunca beni cesaretlendirdiniz. Bu kitabı yazmaya ve yayınlamaya devam edebilmemin sebebi sizlersiniz.

Seri.

Gelecek ne getirecek? Şu anda pek bir şey söyleyemem ama gelecekte daha birçok hikaye yazmayı planlıyorum.

Sons of the Fallen evreni. Hâlâ aşkı bulmayı hak eden pek çok karakter var. Michael,

Konnar, Baxter ve daha fazlası. Umarım benimle birlikte daha birçok maceraya atılırsınız.

Sevgileri

mle,

Jaclyn

Özel tanıtımlar, çekilişler ve eğlence için Jaclyn Osborn'un Facebook'taki [okuyucu grubuna](#) katılın!

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak için [BookBub](#)'da takip edin! Haber bültenine [buradan kaydolun](#).

Jaclyn Osborn Yazarının Diğer Kitapları

Bağımsız

[Işığın Daha Parlak Tonları](#) (üniversite profesörü/öğrenci)

[Frost](#) (MM Jack Frost yeniden anlatımı)

Mükemmel [Biz](#)

[Hilekar ve Aziz](#)

[Sana Karışmış](#)

Bir Mavi Liman Romantizm Serisi

[Topping the Jock](#)

[Patronla Çıkmak](#)

Düşmüşlerin Oğulları Serisi

[Galen](#)

[Castor](#)

[Daman](#)

Gri .

Bellamy.

[Raiden](#)

[Alastair](#)

Kader Hikayeleri Serisi

[Denizde Bulundu](#)

[Su Perisi Prens](#)

[Bir Savaşçının Kalbi](#)

Tarihsel

[Axios: Bir Spartalı Hikayesi](#)

[Eryx: Bir Sparta Masalı](#)

Ivy Grove Serisi

[Ellwood'un Hayaleti](#)

[Redwood'un Laneti](#)

Beklenmedik Aşk Serisi

[Onun Ayartması](#)

[Onun Teslimiyeti](#)

[Onun Cesareti](#)

Noel

[Hensley Malikanesi](#)

[Zamanın Bir Armağanı](#)

Addersfield'da Aşk Serisi

[Declan](#)

Kraliyet

Belge Anahatları

- [Karakter Sözlüğü](#)
- [Önsöz](#)
- [Birinci Bölüm](#)
- [İkinci Bölüm](#)
- [Üçüncü Bölüm](#)
- [Dördüncü Bölüm](#)
- [Beşinci Bölüm](#)
- [Altıncı Bölüm](#)
- [Yedinci Bölüm](#)
- [Sekizinci Bölüm](#)
- [Dokuzuncu Bölüm](#)
- [Onuncu Bölüm](#)
- [On Birinci Bölüm](#)
- [On İkinci Bölüm](#)
- [On Üçüncü Bölüm](#)
- [Bölüm On Dört](#)
- [On Beşinci Bölüm](#)
- [On Altıncı Bölüm](#)
- [On Yedinci Bölüm](#)
- [On Sekizinci Bölüm](#)
- [On Dokuzuncu Bölüm](#)
- [Yirminci Bölüm](#)
- [Bölüm Yirmi Bir](#)
- [Yirmi İkinci Bölüm](#)
- [Yirmi Üçüncü Bölüm](#)
- [Yirmi Dördüncü Bölüm](#)
- [Yirmi Beşinci Bölüm](#)
- [Yirmi Altıncı Bölüm](#)
- [Sonsöz](#)
- [Yazarın Notu](#)
- [Jaclyn Osborn Yazarının Diğer Kitapları](#)

İçindekiler

[Karakter Sözlüğü](#) .

[Önsöz](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Dördüncü Beşinci](#)

[Altıncı Onaltı](#)

[Yedinci Sekizinci](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Onbirinci Oniki](#)

[Onüçüncü](#)

[Ondördüncü](#)

[Onbeşinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[YirmiOnyedinci](#)

[Onsekizinci](#)

[Ondokuzuncu](#)

[Bölüm Yirmi Bir Yirmi İki](#)

[Yirmi Yirmi Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Yirmi Bölüm Yirmi](#)

[AltıÜç Dört Beş](#)

[Sonsöz](#)

[Yazarın Notu](#)

[Jaclyn Osborn Yazarının Diğer Kitapları](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

